

Nunc possidet
Georgii Friderici Krauss

Ex libris

Georgii Friderici Krauss

D. med. Consilarii regiminisque regii
quod est Dusseldorpii collegae
quos Bibliothecae hac in urbe publ.
dono dedit cunctos filius

Gustavus Krauss D. med.

A. MDCCCLVII.

758

Ling N° 99

Jenbeck
Apr 1749.

1871

1872

1873

1874

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

PARISH OF THE HOLY TRINITY

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

PARISH OF THE HOLY TRINITY

CHURCH OF THE HOLY TRINITY

PARISH OF THE HOLY TRINITY

XPHE
CHREST
G

LOCI

OPTIMIS

QVAM

TE

NOTVL

IND

IO. MA

Quor. Demoftr

vni p

APVD. IA

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ
CHRESTOMATHIA
GRAECA
SIVE
LOCI ILLUSTRRES
EX
OPTIMIS SCRIPTORIBVS
DILECTI
QVAM POTVIT EMENDATE
TERTIVM EDITI
NOTVLIS BREVIBVS ET
INDICE COPIOSO
ILLVSTRATI
A
IO. MATTHIA GESNERO.

Obiter Demosthenis encomium Lucianeam transposita
vna pagina integritati restituitur.

LIPSIÆ
APVD IACOBVM SCHVSTERVM
1742.

Ling. 99
2^{ve}

1402 636 01

ET RE
LIPS
MAGNIF
LIBER
MEQVE

VRBIS
ET REIPUBLICAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO SENATVI
LIBELLVM HVNC
MEQVE IPSVM ADEO
D. D. D. D.

LIBRARIIS
ET REIPUBLICAE
LIPSIENSIS
MAGNIFICO SENATUI
LIBELLVM HINC
MEQVE IPSVM ADEO
D.D.R.

Viri Illu
Ampliss
Pat

Q Vad
cont
mea
tion

quorum in

*Viri Illustres, Magnifici,
Amplissimi, Consultissimique,
Patroni optimi,*

Quod adhuc Diuino mihi munere
contigit, ut in commentationum
mearum qualiumcunque dedica-
tionibus non quaerendi essent, ad
quorum ita beneuolentiam conarer adre-
pere;

pere; sed vltro se offerrent vel Principes
optimi vel patroni alii, quibus agerem gratias:
illud in hoc etiam libello vsu mihi venire,
vehementer gaudeo. Cum enim per se libera-
lius, laetius certe est gratias agere, quam pe-
tere beneficium: tum pudor, quem mea mihi
natura tribuit, alterum mihi perquam difficile
reddit, & non nisi magna aliqua necessitate ex-
primendum; ad alterum autem me impellit
atque incitat, vt vel sic aliqua aeris alieni
parte exsoluisse me videar. Vos ea mihi tribu-
istis, VIRI ILLUSTRES atque MAGNIFICI,
quae non nisi in eos solent a viris sapientibus,
hoc est vestri similibus, conferri, qui videantur
magni alicuius beneficii capaces. Vos enim me
coeli ruinam prius, quam hoc cogitantem euo-
castis in urbem vestram, cuius ciuem esse ipsum
in magna felicitatis parte non iniuria censetur;

euocastis autem scholae vestrae praesciendum,
qui locus pro mei ordinis homine satis & amplus
& lautus esse putatur. Vos praesentem non
humanitate tantum estis complexi urbis huius
propria, sed insigni etiam liberalitate prose-
cuti, quae tanto mihi fuit iucundior, quod
non importunis precibus datam, sed ab animo
vestro magno & munifico profectam intellige-
bam. Quanti autem illud est, quod profecto
omnium puto maximum, quod in ipsa admini-
stranda prouincia licuit mihi homini peregrino,
& ignorantia rerum aliquantum timido, magna
tamen cum fiducia versari, securo scilicet ac
certo, nihil a me ex utilitate scholae huius actum
iri & constitutum, cui non vos auctoritatem
vestram accommodaturi essetis. Qua quidem
ipsa re magnam mihi iniecistis curam atque
religionem, ne quid agam unquam, cuius vos

non possitis, conseruata dignitate vestra, atque
huius scholae salute, auctores fieri. Priuatam
vestram in me vel humanitatem vel liberalita-
tem praetereo sciens, in eo scilicet proposito
mansurus, quod cum primum in consessum ve-
strum amplissimum admissus essem declarauī,
me in his, quae ad muneris mei rationem per-
tinent, (in quo genere hanc pietatis meae pu-
blicam significationem pono) nullius ex Am-
plissimo Ordine priuatim patrocinium ambitu-
rum, pro patronis optimis habiturum cultu-
rumque vniuersos, & ea quidem sola referen-
darum gratiarum ratione vsurum, quam solam
a me pro magnitudine vestra animi expectatis,
vt nimirum summa cura atque sollicitudine ca-
ueam, ne quis reprehendere aliquando iudi-
cium de me vestrum iure possit. Similis causa
facit,

facit, ut, quae mihi offertur, digrediendi in
laudes vestras occasionem praetermittam, qui
nouerim scilicet, laudanda vos agere malle &
ad posteritatem omnem commemoranda, quam
laudari ab his, qui vobiscum viuunt, quorum-
que laudes adeo parum sincerae queant videri,
cum tantam habeatis bene faciendi laudantibus
materiem. Deum potius immortalem supplex
veneror, ut eum vobis, quem solum spectatis
consiliorum, vigiliarum, studiorum denique
vestrorum fructum cumulatissime tribuat, salu-
tem & felicitatem reipublicae; utque ea,
vestra sapientia atque integritate quam diutis-
sime prosperrimeque gubernata, filiis vestris,
& ab his qui nascentur, gratiam vobis debi-
tam ita referat, ut, renouata per illos nomi-
nis vestri atque meritorum gloria, non vobis

*a se relatam gratiam, sed nouo ipsa se affectam
munere gratulabunda agnoscat. Scrib. Lipsiae
a. d. xxiiii. Jul. c19 1566 xxxi.*

Amplissimi Ordinis Vestri

additissimus cliens

Ioh. Matthias Gesnerus

Cum

Cum benefici
di Augusti
in hac ad ill
hic placuit
nostram ad
a nobis de
tam non
quam Ter
legiae ven
Beratelli
recte lega
vni con

Fuitas
& c
nora in
Bonifacii * m
quo coetus an
nostram habe
gata, & nome
qualicunque r

* Acta res a.

*Cum beneficiorum in Scholam Thomanam
ab Amplissimo Ordine collatorum mentio
in hac ad illum epistola facta sit ; subiicere
hic placuit , quo ritu , qua formula ipsum
nouum aedificium Scholae inauguratum
& nobis dedicatumque sit ; quod institu-
tum non magis reprehendetur , spero ,
quam Terentio praefixa Doctorum Theo-
logiae renunciatio : nisi quod a Richardi
Bentleii ingenio profecta nusquam non
recte leguntur , nostra forte plane debe-
bant contineri.*

Fausus huic scholae dies hodiernus est,
& candidissima merito in fastis nostris
nota insigniendus: non solum quod
Bonifacii * memoriam reducit, viri sancti,
quo coetus atque conciones per Germaniam
nostram habente, pagana superstitione profligata,
& nomen certe Christi, cum Euangelii
qualicunque noticia, ad maiores nostros propa-
gata

* Acta res a. d. V. Iun. CIO IOCC X XXII.

pagatum est: non ob ipsam solum celebri-
tatem, cui eum destinauimus, quo maiorem,
sibi quidem propriam, non vidit, a quo tem-
pore schola Thomana esse coepit, verum hanc
in primis ob causam, quod exornat hanc
ipsam celebritatem summorum hominum
praesentia, quos tanquam fausta quaedam
nobis fidera, & certissima futurae felicitatis
auguria, laeti alacresque veneramur.

Saluete, Viri illustres & Magnifici,
Summe Reuerendi, Excellentissimi, Con-
sultissimi, Amplissimi & reliqui, suis
quisque nominibus & honoribus con-
decoratissimi &c.

Saluete, inquam, & saepe agite quod agi-
tis, nec dubitate, quin magna cum scholae &
reip. adeo utilitate studium vestrum coniu-
ctum sit futurum.

Postulabat quidem dignitas vestra, & ex-
quisitum de his etiam studiis, quae in schola
tractari debent, iudicium, vt boni oratores,
aut certe probabiles in concionem istam pro-
ducerentur. Sed speramus etiam ab aequi-
tate vestra, futurum, vt non quid debeat fie-
ri, sed quid possit, cogitetis; eo praesertim
tempore, cum paulo ante a nobis discesserunt
unus itemque alter, qui maturitatem qua-
lemcunque erant affecti, eaque plerorumque
qui dicent aetate, quae iam obduruisset ali-
quantum videtur ad ea, sine quibus nihil in
arte dicendi valde laudabile effici posse cer-
tum est, ne quid de me dicam, quem intem-
pestiua quaedam atque nimia verecundia, a
iuuen-

iuuentute inde debilitauit, & manum certe
intra togam sinumque continere coëgit. Cae-
terum dabitur opera a me & collegis, vt sub-
inde melior laetiorque rerum nostrarum, hac
etiam parte, facies, successum adspirante
Deo, efflorescat.

Iam audite quaeso, A. A. dicturos de huius
diei celebritate, hoc est de Ampl. Senatus
beneficio, iuuenes nostros, & ita audite, vt
aequitatem animi, humanitatem, beneuolen-
tiam, virtutes vestras, potius quam subtile iu-
dicium, in consilium adhibeatis. Proдите, o
nostri, & quas commendaui vobis virtutes,
modestiam cum alacritate, temperatam vere-
cundia fiduciam, splendidissimo auditorio
probate.

* * *

*Hic orationes aliquot habitae sunt a scholae
Thomanae alumniis, quibus beneficium
Amplissimi Ordinis, quantum fieri potuit,
ornaretur.*

* * *

Nunc vero est cum mihi dari velim diui-
nitus, non linguas quidem centum, aut ora
totidem, poetarum votum, quo non vehē-
menter opus est, (paucorum enim verbo-
rum res, sed momenti sane maximi, superest
peragenda) sed dari mihi velim diuinitus spi-
ritum eum, qui coelesti afflatus numine, non
modo animum linguamque regat, ne quod
verbum male ominatum, ne quod a tanta re
alienum, ne indignum tam splendido con-
fessu,

fessu, mihi excidat, verum qui vaticiniorum
etiam vim his, quae dicturus sum, tribuat.

Audi, Pater supreme, qui audis videsque
omnia, audi, & numen nutumque diuinum
his, quae dicentur, annue.

Audite viri illustri atque magnifica digni-
tate, excellentissimis meritis, venerabili aucto-
ritate conspicui, auctores huius muneris
amabiles, testes huius actionis atque pieta-
tis nostrae grauiissimi; audite iucundissimi hos-
pites, tu imprimis audi, cura nostra atque
amor, Thomana iuuentus.

Hanc domum, Deo bene iuuante, pacem
praestante ciuibus suis & incolumitatem Po-
tentissimo Poloniarum Rege, & Duce Electore
Saxoniae FRIDERICO AVGVSTO,
instaurauit, exaedificauit, ornauit, instruxit,
Amplissimus ciuitatis Lipsiensis Senatus, ut
hospitium praebet omni, quod futurum est,
aeuo, scholae bonarum literarum, artis mu-
sicae, & aliorum, quibus aegre humanior vita
caret, probitatis, sapientiae, pietatis, virtutis
omnis, felicitatis, magistrae: vt sit spiritus ipsius
sancti templum & sancta officina.

Hic perfugium honestae paupertati aperit
Amplissimus Ordo, si ea adiunctam sibi habeat
sororem Bonam Mentem, & discendi cupi-
ditatem. Hic ali iubet atque institui, qui
nunc sanctissimo beatarum mentium munere,
laudandi rerum omnium conditorem & paren-
tem, fungantur, & cantus suauitate animos
hominum ad diuinarum rerum meditationem
alliciant, qui deinde boni viri, & alteri secu-
lo profuturi euadant.

Hinc

Hic doceri vol-
entia, hic dilige-
re praecipit co-
desse atque imp-
valere iubet qu-
ac rebus plus qua-
fit potius, quan-

In hoc conu-
corum, Salus,
colamus, mal-

Hinc tu deo
Pater, tuo mun-
nobis tuae in-
eduo, FRID-
inter nos ma-
nissimae dor-
tem, Ampli-
conculsum a-
bona in hac
tima.

Transactum
res, quod ag-
Magnifice Co-
Ordine, Viri

Hinc abesse iubet Patronus noster & arceri
pigritiam, rusticitatem, petulantiam, libidi-
nem, impietatem: hic tanquam in prytaeo
aliquo honorem haberi imperat diligentiae,
doctrinae, musicae arti, modestiae, frugali-
tati, pietati.

Hic doceri vult cum diligentia, fide, pati-
entia; hic disci cupide, assidue, fideliter.
Hic praecipi comiter ac seuerè, pareri mo-
deste atque impigre. Hic bona exempla plus
valere iubet quam praecepta ac leges; leges
ac verba plus quam poenas; hic caueri deli-
cta potius, quam puniri.

In hoc contubernio habitatum veni, Con-
cordia, Salus, Bone Euentus; lites, morbi,
calamitas, mala omnia, exeste.

Hanc tu dedicationis huius legem, Aeterne
Pater, tuo numine iube atque fanci, & clara
nobis tuae in nos propitiae voluntatis signa
edito, FRIDERICI AVGVSTI tuae
inter nos maiestatis vicarii, totiusque Sere-
nissimae domus regnatricis vitam & felicitate-
tem, Amplissimi Ordinis incolumitatem, in-
concussam ciuitatis statum, & eorum quae
bona in hac schola sunt, incrementa celer-
rime.

Transactum est, Patroni, Fautores, Hospi-
tes, quod agendum suscepimus. Ornastis,
Magnifice Consul, & caeteri ex Amplissimo
Ordine, Viri Clarissimi Excellentissimique,
orna-

ornastis munus vestrum, illudque honorificentissima nobis praesentia vestra commendastis egregie.

Si quid accedere poterat vestrae in hanc scholam liberalitati, ille profecto quasi cumulus additus est, quod in conspectu vestro declarare licuit, quantum debere illi videamur; quod inaugurationi huic atque dedicationi auctoritatem accommodare vestram, & non displicere vobis, quae in schola vestra agantur, luculento indicio significare voluistis. Nostrum est, quicumque in hac schola vel administri sumus beneficiorum vestrorum, vel participes, nihil facere reliqui, ut appareat, non apud ingratos perire vestra bene facta; verum illud quam potest enixissime a nobis agi, ut fructum aliquando vos vestrique liberi videatis vestrorum in hanc scholam meritorum, profectos ex illa viros probitate & doctrina praestantes, crescentemque per illos, quam spectatis vniice, *publicam felicitatem!*

Vobis etiam, reliqui auditores, nominibus, muneribusque & meritis quisque suis ornatissimi, hospites iucundissimi, gratiae a nobis debentur maximae. Si non displicuimus omnino, scholae nostrae fauere pergite, eiusque fauoris castina luce, quotquot grauioribus non impedimini, significationem edite.

LECTO-

LECTORIBVS.

QVae me causa impulit vt Chrestoma-
thian primo Ciceronianam ederem,
alteramque deinde Plinianam, eadem
fecit, vt tertiae etiam Graecae concinnandae,
quantulumcunque id est opellae nostrae, im-
pendere non dubitauerim. Cum enim nihil
periculi videatur, ne eclogaria illa industria,
quae Liuium nobis, Trogumque & Ictorum
libros, & ex Graecis Dionem praesertim,
Polybiumque vel mutilasse dicitur, vel maiore
sui parte interceptisse, vt nunc res sunt, detri-
menti aliquid capiant Cicero, Plinius, vel,
quorum hic damus eclogas, Graeci; optabile
autem sit, iuuenes (qui sero nimis nosse ma-
ximos

**

ximos aevi sui homines, quin semper ignorasse magna ex parte, ab aliquo inde tempore videntur) vel ex unguibus cognoscere leones, & suauitate *laudabilium*, quos veteres dicere solebant, locorum inuitatos cupiditate quadam incitari, in ipsos euagandi hortos, vnde flores eiusmodi legi posse animaduertarint: nemo credo reprehendendum putabit quaecumque studium nostrum iuuentuti, cui aetatem dicauius nostram, etiam hac in re pro virili parte inferuendi. Neque illud, puto, dicet quisquam, non eos a nobis locos esse dilectos, qui iuuenum ingeniis & rationibus sint accommodati. Superest, vt quam facile ipsum se institutum nostrum tuebitur, tam feliciter etiam rationem illius prosequendi idoneis iudicibus probare possimus. - - - Et probauimus, quod vel inde apparet, quod post alterum annum denuo est hic libellus edendus, & nunc editur tertium. Bonum illud omen interpretamur Graecis literis, & tanto lubentius horas aliquot emendationi tribuimus. Qua in re multum nos subleuauit accurata diligentia, & humanitas IO. HEINR. KROMAYERI Excellentissimi harum literarum, & omnis adeo humanitatis in Ienenfi Academia Doctoris publici, qui cum interpretandum hoc opusculum nobilissimorum iuuenum coronae suscepisset, cum optimis
loca

loca fere singula editionibus contulit, suarum-
que mihi obseruationum pro amicitia nostra
copiam fecit liberaliter. Huic tertiae editio-
ni profuit Cl. ERNESTVS meus, praeser-
tim in Xenophonteis. Hinc igitur factum
est, vt quae in superiori editione vel peccata
fuerant, vel pro coniecturis nostris posita
(de qua re iam non amplius attinet dicere)
ea iam emendatius, certiusque proponantur.
Sunt tamen duo tria loca in quibus conie-
cturae nostrae locum aliquem reliquimus.
Qua in re non dissimulo, libertate me paullo
maiore in constituenda lectione usum esse,
quam sumturus mihi fueram, si integer aliquis
eorum scriptorum edendus fuisset, quorum
hic damus eclogas. Cum enim adolescentium
aetati consultum hic eatur, illud vnicum, certe
antiquissimum spectauit, vt intelligant etiam
non nimis acri ingenio praediti, aut longo vsu
firmati, quidquid propositum est: praesertim
cum metuendum non sit, ne qua inde labes
inferatur libris optimis, quos summa religione
tractandos ita censeo, vt magno opere eorum
displiceat audacia, qui ad emendandum,
utinam non plerumq; ad corrumpendum! pro-
uolant, cum primum aliquid non intelligunt,
intellecturi facilius, nisi ad legendum adferrent
morbum animi satis illum grauem, qui facit,
vt corrupta omnia & suae opis indigentia illis

frustra sint luculentissimae ea de re praeceptiones. Huic igitur malo non commodius occurri posse putabam, quam si in manus tradatur publi scholasticae liber illo ignorantiae propugnaculo (de honore bonarum interpretationum atque usu nihil quidquam detractum cupio) quod ganeum etiam iuuenum, qui Graece discere debent, dixeris, destitutus*. Ne tamen difficultas nimis magna obiici videatur, illis praeter caeteros, quos paupertas, bonae mentis soror, vel alia quaecunque causa, ab usu Lexici maioris excludit, adieci indicem ita copiosum, ita usu

** 3

faci-

* MOSES DV SOVL V. C. qui ad Plutarchi vitas Londini MDCCCXXVIII 5 voluminibus 4. studio Bryani editas, cum is operi immortalus esset, praefatus est, in fine huius praefationis, ubi de causis agit, cur pauci Graece discant hodie feliciter, etiam ponit morem *versorum ad latus ponendarum*. Et paulo post, *qui igitur, inquit, Graece discere velint, Graecas editiones veteres in manus sumant, in quibus Latini nihil est - - omnia per se, quantum possunt, ope Lexici intelligere nitantur: in margine Lexici (quin in ipso etiam quem legunt libro) quae molestiam creant adnotent. Perlectum sic accurate librum repetitis lectionibus sic sibi familiarem reddant, - - spondeoque paucis annis futurum, ut magna cum voluptate magnoque cum fructu quoscunque opus fuerit euoluere & intelligere libros Graecos possint &c.*

facilem, & ad hunc ipsum libellum accommo-
datum, vt apud illos, qui vel mediocrem adfe-
runt diligentiam, facile interpretationis vicem
sustinere possit. Qua in re tamen admonitos
velim, quicumque seuera lege proficere non de-
trectant, vt quam saepissime ad Scapulae Lexicon
recurrant, neque satis habeant, quid hic vnaquæ-
que vox sibi velit ex indice cognoscere, sed inte-
gras, vt ita dicam, familias a suo capite latissime
non nunquam diffusas ordine concinno re-
censitas intueantur. Cui consilio si quis fideliter
obtemperauerit, ei hunc ipsum libellum viam
muniturum confirmo ad Graeciam vniuersam
non magna cum difficultate peragranda: poe-
tas excipio, a quibus hic abstinui volens, ad
quos tamen ipsos non mediocre sibi subsidium
comparauerit, qui hanc sibi Chrestomathian fa-
miliarem reddiderit: in qua etiam ab omni no-
tarum longiorum syrmate abstinui volens, cum
id iam quidem agerem vnice, vti familiaritatem
aliquam cum Graecis ipsis iuuentuti propi-
narem. Sed viros etiam putarim reperire
hic, quod non ingratum ipsis sit, Demosthe-
nis encomium Lucianeum, transposita vna
pagina exempli eius, e quo nostra quae extant,
deriuata sunt omnia, misere olim luxatura

cor-

corruptum, & nunc, nisi egregie fallimur,
repositione curatum feliciter. Neque enim
dubitabamus illam emendationem publicae
etiam luci exponere, postquam non improba-
ri eam sensimus viris doctis, & idoneis harum
rerum arbitris, quibuscum per literas eam
communicauimus.* Verum utcunque caetera
fue-

* Nominari se non aegre feret vir veteri mihi amicitia
coniunctissimus, & carus summo merito suo literatis prope
omnibus, C. A. HEVMANNVS, V.S.R. qui iam anno
saeculi XXI *omni exceptione superiorem* iudicauit, & *dignam*,
cui acclametur verus illud feliciter. Neque irascetur vir &
ipse Celeberrimus CLI. HEMSTERHVIS, hic indicari,
ipsum literis post aliquando, sed eodem anno ad me datis
significasse, eadem sibi quae mihi de illa transpositione in
mentem venisse; neque sibi tantum, sed etiam MOST DV
SOVL V. C. qui olim in Luciano perpoliando elaborauerit.
Adiicere ista visum est, ne quis forte vel de nobis aliquid
suspicietur, vel de viro docto, qui nuper in Miscellaneis
Britannorum obseruationibus, paullo post priorem huius
libelli editionem eandem fere emendationem proposuit, nisi
quod vna praesertim in re diuersum a me sentit, quod suo
loco indicaui. Conferat, qui volet, Miscellanearum obser-
uationum, vt apud Belgas eduntur Vol. 2. To. 3. p. 368 sqq.
& iudicet, cui feliciter res successerit. A vanitatis quidem
& ieiunii cuiusdam plagii crimine me ipsa temporum ratio,

I.

EX HERODOTI L. I. 23-45.

Arion Solonis cum Croeso de felicitate
disputatio. Huius infortunium
domesticum.

Ετυράνευε ὁ Περίανδρος Κορίνθῃς. Τῷ δὲ *Arion a Delphine servatus.*
λέγῃσι Κορίνθιοι, (ὁμολογέσσι δὲ σφι
λέσσιοι) ἐν τῷ βίῳ θάυμα μέγιστον παρα-
σηῆα. Ἀρίονα * τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελ- 2
φίῃς ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταύναρον, εἶντα κινθα-
ρωδὸν τῶν τότε εἰόντων ἔθνεος δεύτερον, καὶ
διδυραμβον πρῶτον ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς
ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀμασαντά, καὶ
διδάξαντά ἐν Κορίνθῳ. Τέτον τὸν Ἀρίονα 3
λέγῃσι τὸν πολλὸν τῆς χρόνης διατρέβοντα
παρὰ Περίανδρῳ, ἐπιθυμήσαι πλῆσαι ἐς
Ἰταλίην τε καὶ Σικελίην. Ἐργασάμενον δὲ
χρήματα μεγάλα, θελῆσαι ὀπίσω ἐς Κό-
ρινθον ἀπικεῖσθαι. Ὀρμᾶσθαι μὲν νυν ἐκ 4
Τάραντος, πισεύοντα δὲ ἑδαμοῖσι μᾶλλον ἢ
Κορίνθίοσι, μιθώσασθαι πλοῖον ἀνδρῶν
Κορινθίων. τῆς δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιβη- 5
λέυειν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας εἶχειν τὰ χρή-
ματα.

A

* Latine ex HERODOTO narravit hanc fabulam
GELLIVS 16, 19. quoniam hic etiam daretur, nisi ii, qui-
bus maxime dicatus est hic libellus, iam haberent nostro
qualicumque studio explicatam *Croesum. Plin. n. 49.*

- ματα. Τὸν δὲ συνέντα τῆτο λίτσεσθαι, χρήματα μὲν προίεντά σφι, ψυχὴν δὲ παρατεύομενον. Οὐκᾶν ὁῖ πείθειν αὐτὸν τῆτοισι, ἀλλὰ κελεύειν τῆς ποσθμίας ἢ αὐτὸν διαχραῶσθαι μιν, ὡς ἀν ταΦῆς ἐν γῆ τύχη, ἢ ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν τὴν ταχίσην. (24) Ἀπειληθέντα^a δὲ τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην παρατήσασθαι, ἐπειδὴ σφι ἔτω δοκεῖ περιιδέειν αὐτὸν, ἐν τῇ σκευῇ πάση ζάντα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι αἰῖσθαι. αἰετας δὲ, ὑπεδέκετο ἐωῦτὸν καλεργάσασθαι. Καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἠδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκῆσεσθαι τῆ ἀρίση ἀνθρώπων αἰιδῆ, ἀναχωρήσθαι^b ἐκ τῆς πρύμνης ἐς μέσην νεά. Τὸν δὲ ἐνδύντα τε πᾶσαν τὴν σκευὴν, καὶ λαβόντα τὴν κιθάρην, ζάνθα ἐν τοῖσι ἐδωλίοισι, διεξελθεῖν νόμον τὸν ὄρθιον. Τελευταῖντος δὲ τῆ νόμου, ριψά μιν ἐς τὴν θάλασσαν ἐαῦτόν, ὡς εἶχε, σὺν τῇ σκευῇ πάση. Καὶ τῆς μὲν ἀποπλέειν ἐς Κόρινθον· τὸν δὲ Δελφῖνα λέγασσι ὑπολαβόνθα, ἐξενεῖκα ἐς Ταῖναρον. Ἀποβάθη δὲ αὐτὸν χωρέειν ἐς Κόρινθον σὺν τῇ σκευῇ. Καὶ ἀπικόμενον, ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός. Περιάνδρον δὲ ὑπὸ ἀπισίης Ἀρίονα μὲν ἐν Φυλακῇ ἔχειν ἔδαμῃ μετιέντα, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθμέων. Ὡς δὲ ἄρα παρεῖκα αὐτῆς, κληθέντας ἰσρέεσθαι, εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος. Φαμένων δὲ ἐκείνων, ὡς εἶη τε σῶς περὶ Ἰταλίην, καὶ μιν εὔπρητσοῦτα λίποιν ἐν Τάραντι, ἐπι-
Φανῆ-

a Quid si scripsit HERODOTVS ἀπελαθέντα ἀπελαίνεσθαι εἰς ἀπορίαν est ad incitas redigi.

b Omissum hoc non bene a GELLIO. Receperunt nautae de puppi in mediam nauem. Ita liberior Arioni defultus.

Φαῖναι σφι τὸν Ἀρίωνα, ὥσπερ ἔχων ἐξέ-
 πίδησε. Καὶ τῆς ἐκπλαγέντας, ἐκ ἔχειν 13
 ἐτι ἐλεγχομένους ἀρνέεσθαι. Ταῦτα μὲν νυν
 Κορινθιοὶ τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. Καὶ Ἀρί-
 νός ἐστι ἀνάθημα χάλκεον ἔμμεγα ἐπὶ Ταινά-
 ρω, ἐπὶ Δελφῶνος ἐπέων ἀνδρωπος. (25)

Ἀλυάττης δὲ ὁ Λυδὸς τὸν πρὸς Μιλησίους πό- 14
 λεμον διενείκας, μετέπειτα τελευτᾷ, βασι-
 λέυτας ἕτεα ἑπτὰ καὶ πενήκοντα. Ἀνέ- 15

θηκε δὲ ἐκφυγῶν τὴν νῆσον, δεύτερος ἔτος 15
 τῆς οἰκίης ταύτης, ἐς Δελφὸς, κρητῆρά τε
 ἀργύρεον μέγαν, καὶ ὑποκρητηριδίων σιδή-
 ρεον κολλητὸν, θῆξ ἀξίον διὰ πάντων τῶν
 ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων, Γλαύκῃ τῆ χίξ
 ποίημα, ὃς μῆνος δὴ πάντων ἀνθρώπων σι-
 δήρῃ κόλλησιν ἐξεῦρε. (26) Τελευτήσαν 16

τος δὲ Ἀλυάττειω, ἐξεδέξατο τὴν βασιλη- 16
 ῖν Κροῖτος ὁ Ἀλυάττειω, ἑτέων ἂν ἡλικίην
 πέντε καὶ τριήκοντα, ὃς δὴ Ἑλλήνων πρῶ-
 τοισι ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι. Ἐνθα δὴ οἱ 17

Ἐφέσιοι πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτῆ, ἀνέθε-
 σαν τὴν πόλιν τῇ Ἀρτέμιδι, ἐξάφαντες ἐκ
 τῆ νῆξ ὀχονίον ἐς τὸ λείχος. Ἐστὶ δὲ μετ' αὐ-
 τῆς τε παλαιῆς πόλιος, ἢ τότε ἐπολιορκεῖτο,
 καὶ τῆ νῆξ, ἐπὶ ἑπτὰ σάδιοι. Πρῶτοισι μὲν δὴ
 τῆτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖτος. Μετὰ δὲ ἐν 18

A 2 μέρει

c Int. τῆς νῆος. Eo ipso habitu quo exiluerat, ut tanto vehementius feriret animos.

d Artem ferruminandi argentum cum ferro. Oblitus est PLINIVS & huius Glauci & totius artis, qui 33, 5. f. 29 & 30. ferruminandi rationes persequitur, qua in re etiam glutinis & glutinandi vocibus utitur, quae cum κολλησις conueniunt non minus ac chrysocolla.

e Simili fere superstitione Apollinem fugitiuum alligant Herculi suo Tyrii apud CVRTIVM 4, 3, 22.

Crater Delpbicus.

Croesus subigit Graecos in Asia.

μέρει ἐκάστοισι Ἴωνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοιτι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, Ἴων μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα ἐπαυτιάμενος,
 19 ἴοισι δὲ αὐτέων καὶ Φαῦλα ἐπιφέρων. (27)
 ὧς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνας καλεσράφαλο
 ἐς Φόρξ ἀπαγωγὴν, ἰδὲ ἐνδεῦτεν^f ἐπένεσε, νέας

*A nauali
 bello deter-
 retur.*

ποιησάμενος ἐπιχειρεῖεν ἴοισι νησιώτησι. Εὐν-
 ἴων δὲ οἱ πάντων ἐτοίμων ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ
 μὲν βίαντα λέγῃσι τὸν Πηριεῖα ἀπικόμενον ἐς

20 Κροῖσον, οἱ δὲ Πιττακὸν τὸν Μιτυληναῖον, εἰρο-
 μένης Κροῖσχ εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλά-
 δα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι τὴν ναυπη-
 γίην ᾧ βασιλεῦ, νησιῶται ἵππον συνανέσθαι
 μυρίην, ἐς Σάρδις τε καὶ ἐπὶ σὲ ἔχοντες ἐν νῶ
 21 στρατεύεσθαι. Κροῖσον δὲ ἐλπύοντα λέγειν
 ἐκεῖνον ἀληθέα, εἰπεῖν Ἀεὶ γὰρ τῆτο θεοὶ
 ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτησι, ἔλθειν † ἐπὶ

22 Λυδῶν παῖδας σὺν ἵπποισι. Τὸν δὲ ὑπολα-
 βόντα φάναί ᾧ βασιλεῦ, προθύμας μοι Φαί-
 νεαι εὐξασθαι νησιώτας ἵππευομένους λαβεῖν
 23 ἐν Ἠπείρῳ, εἰκότα ἐλπίζων. Νησιώτας δὲ
 τί δοκέεις εὐχεσθαι ἄλλο, ἢ ἐπεὶ τε τάχιστα
 ἐπύθοντό σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέε-
 σθαι νέας, λαβεῖν ἀράσθαι* Λυδῶς ἐν θαλάσ-
 σῃ, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ οἰκημένων Ἑλ-
 λήνων,

f Ne quis hic mendum suspicetur. Ita enim saepe apud HERODOTUM, pro ἐνδεῦτεν.

† Hoc ἔλθειν duplicem quasi personam videri potest sustinere, ut semel pertineat ad praecedens ἐπὶ νόον, deinde ad sequens ἐπὶ Λυδῶν παῖδας. Sed aequè concisè loquutus est Homerus 12. N. 55. σφῶν δ' ᾧδε θεῶν τις ἐπὶ φρεσὶ ποιήσειεν.

* GRON. ἀράμενοι, quod etiam habent vetustae edit. Similis constructio est Aelian. V. H. 9, 26. ἤξει τὴν αὐτὸν προσταξαι θυνὸς μὴ ἀτυχῆσαι αἰτήσας pro αἰτήσαντα. Sed constructio impeditur. ἐπέχω.

λήνων, τίσωντά σε, τῆς σὺ δαλώσας ἔχεις.
 Κάρβα τε ἠδὲ ἦνα Κροῖτον τῷ ἐπιλόγῳ, καὶ οἱ 24
 (προσφύεως γὰρ δόξα λέγειν) πειθόμενον
 παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ ἔτω ἴοισι ἰὰς
 νῆστας οἰκημένοισι Ἴωσι, ξεινίην συνεθήκατο.
 (28) Χρόνος δὲ ἐπιγνομένῃ, καὶ καίετραμ- 25
 μένων χρόνον πάντων τῶν εἰλὸς Ἄλυος πόλιμῃ
 οἰκημένων, (πλὴν γὰρ Κιλικίων, καὶ Λυκίων, ἵδῃς
 ἄλλης πάντας ὑπ' ἐαυτῷ εἶχε καίετραψάμενος
 ὁ Κροῖτος· εἰσὶ δὲ οἶδε, Λυδοὶ, Φρύγες, Μυσοὶ,
 Μαρνανθηνοὶ, Χάλυβες, Παφλαγόνες, Θρηῆκες, 26
 οἱ Θυνοὶ τε, καὶ Βιθυνοὶ, Κᾶρες, Ἴωνες, Δωριεῖες,
 Αἰολεῖες, Πάμφυλοι.) (29) Καίετραμμένων 27
 δὲ ἴετων, καὶ προσεπικλωμένῃ Κροῖτος Λυδοῖσι,
 ἀπικνεύσασθαι ἐς Σάρδις ἀκμαζέσας πλέτω
 ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ
 ἴετον τὸν χρόνον ἐτύγχανον εὐνήτες, ὡς ἕκαστος
 αὐτέων ἀπικνεύετο^g, καὶ δὴ καὶ Σόλων ἀνὴρ
 Ἀθηναῖος· ὃς Ἀθηναίοισι νόμους κελεύσασθαι 28
 ποιήσας, ἀπεδήμητε ἔτεα δέκα, κατὰ Φεωρίης
 πρέφασθαι ἐκπλώσας, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν
 νόμων ἀναγκασθῆ ἴωσθαι, τῶν ἔθετο. Αὐτοὶ γὰρ 29
 ἐκ οἷοιτε ἦσαν αὐτὸ ποιῆσαι Ἀθηναῖοι. ὀρκίοι-
 σι γὰρ μεγάλοισι καλεῖχούσῃ, δέκα ἔτεα χρή-
 σεύσασθαι νόμοισι, τῆς ἀν' σφι Σόλων θῆται.
 (30) Αὐτῶν δὴ ὧν τέτων, ἢ καὶ τῆς Φεωρίης 30
 ἐκδημήσας ὁ Σόλων εἵνεκα, ἐς Αἴγυπτον ἀπ-
 κέτο παρὰ Ἄμασιν, καὶ δὴ καὶ ἐς Σάρδις παρὰ
 Κροῖτον. Ἀπικόμενος δὲ ἐξενίζετο ἐν τοῖσι 31
 βασιλήοισι ὑπὸ τῆ Κροῖτος. Μετὰ δὲ ἡμέρῃ

A 3

τρεῖτη

Ad victo-
 rem populo-
 rum venit
 Solon.

g Hoc puto, non consensione quadam simul aduenisse, sed singularim, pro se quisque.

h Referendum etiam hoc ad εἵνεκα, quod mox sequitur.

- τρίτη ἢ τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου, τὸν Σό-
 λωνα Θεράπολις περιήγον κατὰ τῆς Θησαυ-
 ρῆς, καὶ ἐπεδείκνυσαν πάντα ἔοντα μεγάλα
 32 τε καὶ ὀλβια. Θεσάμενον δὲ μιν τὰ πάντα
 [ἔοντα ἢ μεγάλα τε] καὶ σκεψάμενον, ὡς οἱ
 33 κατὰ καιρὸν ἦν, εἶρετο ὁ Κροῖσος τὰδε· Ζεῖνε
 Αθηναῖε, παρ' ἡμέας γὰρ περὶ σέο λόγος
 ἀπίκην πολλοῦ, καὶ σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς,
 καὶ πλάνης, ὡς Φιλοσοφῶν τὴν πολλὴν † θεω-
 ρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας. Νῦν ἂν ἡμερος ἐπέ-
 ρεσθαι με ἐπῆλθέ σε, εἴ τίνα ἤδη πάντων εἶδες
 34 ὀλβιώτατον; Ὁ μὲν ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων
 ὀλβιώτατος, ταῦτα ἐπρωῶτα. Σόλων δὲ εἶδεν
 ὑποθωπεύτας, ἀλλὰ τῶ ἔοντι χηισάμενος,
 35 λέγει ᾧ βασιλεῦ, Τέλλον Ἀθηναίων. Ἀπο-
 θωυμάσας δὲ Κροῖσος τὸ λεχθέν, εἶρετο ἐπι-
 σρεφῆως, Κοίη δὴ κρίνεις Τέλλον εἶναι ὀλβιώ-
 36 τατον; Ὁ δὲ εἶπε, Τέλλω τῶτω μὲν τῆς πόλιος
 εὐήστες, πάντες ἦσαν καλοῖτε καὶ γασοὶ, καὶ
 σφι εἶδε ἀπασι τέκνα ἐκγεγόμενα, καὶ πάντα
 37 παραμένειντα. Τῶτω δὲ τῆ βίβις εὐήκον ἰ,
 ὡς^k τὰ παρ' ἡμῖν, τελευτῆ τῆ βίβις λαμπρο-
 τάτη ἐπεγενετο. Γενομένης γὰρ Ἀθηναίοισι
 μάχης πρὸς τὰς ἀστυγείτονας ἐν Ἐλευσίνι,
 βοηθήσας, καὶ τροπὴν ποιήσας τῶν πολε-
 μίων, ἀπέθανε κάλλιπα. Καὶ μιν Ἀθηναῖοι
 δημο-

De felici-
tate dispu-
tatio.

Tellus Athe-
nienfis.

i Quae vncinis inclusi, ea errore librarii, quis-
 que demum sit, irrepsisse puto, qui ad πάντα, quod pro-
 ximo versu est, cum relaberetur, verba duo intempestive
 repetiit, quae relinquere, quam litura deformare codicem
 maluit. Plane ea omissem, (& video recte omissa a IAC.
 GRONOVIO) nisi consultum iudicarem, iuuentutem
 etiam de talibus tempestive admoneri.

† Int. γῆν GRON. Al. τῆς πολλῆς.

k Exceptio haec est, q. d. ut sunt humana, quantum
 fert humana conditio.

* In GRON-
 ovio ad hanc pag-
 inam vide L. 30.

δημοσίη τε ἔθαψαν αὐτῶ, τῇ περ ἔπεσε, καὶ
 ἐτίμησαν μεγάλας. (31) Ὡς δὲ τὰ κατὰ τὸν 38
 Τέλλον προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, εἶ-
 πας πολλά τε καὶ ὄλβια, ἐπηρώτα, τίνα
 δεύτερον μετ' ἐκείνον ἴδοι, δοκέων πάγχυ δευ-
 τερεῖα γῶν οἴσεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, κλέωβιν τε
 καὶ Βίτωνα. Τέτοισι γὰρ ἔδσι γένος Ἀργεῖ-
 οισι βίος τε ἀρχέων ὑπῆν, καὶ πρὸς τῶν
 βῶμῃ σώματος τοιῆδε, ἀεθλοφόροι τε ἀμ-
 φοτεροι ὁμοίως ἔσαν. Καὶ δὴ καὶ λέγεσθαι ὁδε 39
 ὁ λόγος· Ἐξῆς ὁρτῆς τῇ Ἥρῃ τοῖσι Ἀργεῖοι-
 σι, εδεε πάντως τὴν μητέρα αὐτῶν Ζεύγει κο-
 μοδῆναι ἐς τὸ ἱόν. Οἱ δὲ σφι ἑσῆς ἐκ τῶ ἀγρῶ
 ἔ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ. Ἐκκλησιόμενοι δὲ τῇ ὥρῃ 40
 οἱ νεηνία, ὑποδύντες αὐτοὶ ὑπὸ τὴν Ζευγλήν,
 εἶλκον τὴν ἀμάξαν. Ἐπὶ τῆς ἀμάξης δὲ σφι
 ὄχετο ἡ μήτηρ. Σταδίαις δὲ πέντε καὶ τεσ-
 σαράκοντα διακομίσαντες, ἀπίκοντο ἐπὶ τὸ
 ἱόν. Ταῦτα δὲ σφι ποιήσασι, καὶ ὄφθεισι 41
 ὑπὸ τῆς πανηγύριος, τελευτῇ τῶ βίαι ἀρίστη
 ἐπεγένετο. Διέδεξέ τε ἐν τέτοισι ὁ θεός, ὡς
 ἀμεινον εἴη ἀνθρώπων τεθνήσκειν μᾶλλον ἢ ζῶειν.
 Ἀργεῖοι μὲν γὰρ περισσάντες, ἐμακάριζον τῶν 42
 νεηνίων τὴν βῶμην*, αἱ δ' Ἀργεῖαι τὴν μη-
 τέρα αὐτῶν, οἷον τέκνων ἐκύρησε. Ἡ δὲ μή- 43
 τηρ περιχαρῆς ἔῃσα τῶ ἰεργῶ καὶ τῇ Φήμῃ,
 εἶσα ἀντίον τῶ ἀγάλματος, εὐχετο Κλέωβί
 τε καὶ Βίτωνι, τοῖσι ἐαυτῆς τέκνοισι, οἱ μιν
 ἐτίμησαν μεγάλας, δῆναί τὴν θεὸν τὸ ἀν-
 θρώπων τυχεῖν ἀρίστων ἔσι. Μετὰ ταύτην δὲ 44

Cleobis & Biton.

Mors opti-
 mum homi-
 ni.

A 4

* Ita GRON. al. τῶν τεκνίων τὴν γνώμην. Γνώμην certe magis ad laudem pertinere, quam βῶμην, dubitari non potest. Sed vide s. 38.

ρος δέ ἐστι^m κακῶν, ἀνστος, ἀπαθής, εὐπαις,
 εὐειδής. Εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσῃ τὸν **51**
 βίον εὐ, ἕτος εκείνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος
 κεκλήσθαι ἄξιός ἐστι πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ,
 ἐπιχρῆεν, μὴ δὲ καλέειν καὶ ὄλβιον, ἀλλ' εὐ-
 τυχεῖα. Τὰ πάντα μὲν νυν ταῦτα συλλαβεῖν **52**
 ἄνθρωπον ἐόντα, ἀδύνατόν ἐστιν ὡσπερ χώρη
 ἕδεμῆ καταρκεῖ πάντα ἐωυτῆ παρεχουσα,
 ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρας δὲ ἐπιδέεται, ἣ **53**
 δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχοι, ἀριστη αὐτῆ ὡς δὲ καὶ
 ἄνθρωπε σῶμα ἐν ἕδρῃ αὐταρκές ἐστι τὸ μὲν
 γὰρ ἔχει, ἄλλας δὲ ἐνδέες ἐστι. ὅς δ' ἂν αὐτέων **54**
 πλεῖστα ἔχων διατελέῃ, καὶ ἐπειρα τελευτήσῃ
 εὐχαρίστως τὸν βίον, ἕτος παρ' ἐμοὶ τὸ ἔνομα
 τούτο, ὡⁿ βασιλεῦ, δικαίος ἐστι φέρεσθαι.
 Σκοπέειν δὲ χρῆ παντὸς χρήματος τὴν τελευ- **55**
 τὴν, κῆ ἀποβήσεται. Πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέ-
 ξας ὄλβον ὁ θεός, προῤῥίζας ἀνέτρεψε.
 (33) Ταῦτα λέγων Ῥ τῷ Κροισῷ, ἕκως ἕτε **56**
 ἐχαρίζετο, ἕτε λόγῳ μιν ποιησάμενος ἕδενός,
 ἀποπέμπεται, καρπὰ δόξας ἀμαθέα εἶναι,
 Ἄ 5 ὅς

Nemo ante
obitum be-
atus.

m Sine fraude, spero fuerit transpositione leui locum
 ex obscuro planum fecisse. Legebatur, ἄπειρος δὲ ἐστὶ, ἀνστος,
 ἀπαθής κακῶν. Video, suboluisse corruptionem hanc GRAE-
 VIO etiam & T. A. FABRO, quorum nam pluris me
 facere fateor, quam religionem Mediceæ codicis, quam illis
 opponit GRONOVIVS.

n Legitur ὡς βασιλεὺς. Mutandi ratio aperta. (Ex
 GRONOVII ad h. l. disputatione apparet, etiam
 hanc emendationem multis in mentem venisse. Cui quam
 feliciter Mediceam fidem hic etiam opponat, manes viri
 docti viderint)

o Ut in illo, hunc tantum terris ostendunt superi, h. e.
 ad parvulum tempus concedunt, mox tantò maiori cum
 luctu auferendum.

p Nominatius consequentia, Haec cum diceret Croe-
 so Solon, neque benigne illum tractavit Croesus, neque villo
 eum loco habens a se dimisit, vehementer inscitum hominem ratus,
 qui &c.

- ὅς τὰ παρρέοντα ἀγαθὰ μετεῖς, τὴν τελευτήν
- 57 παντὸς κρήματος ὄραν ἐκέλευσε. (34) Με-
τὰ δὲ Σόλωνα οἰχομενον, ἔλαβε ἐκ θεῶ νε-
μεσις μεγάλη Κροῖσον, ὡς εἰκάσαι, ὅτι ἐνό-
μισε εἰωτὸν εἶναι ἀνθρώπων ἀπάντων ἐλβιῶ-
58 τaton. Αὐτίκα δὲ οἱ εὐδοντι ἐπέση ὄνειρος, ὅς
οἱ τὴν ἀληθινήν ἔφωκε τῶν μελλόντων γενέ-
59 θαι κακῶν κατὰ τὸν παῖδα. Ἦσαν δὲ τῶ
Croesus in-
felix pater. Κροῖσω δύο παῖδες, τῶν ἕτερος μὲν διέφθαρ-
το ἦν γὰρ δὴ κωφός. Ὁ δὲ ἕτερος, τῶν ἡλί-
60 κων μακρῶ τὰ πάντα πρῶτος. ἔνομα δὲ οἱ
De Aty
oraculum. ἦν Ἄτυς. Τῆτον δὴ ὦν τὸν Ἄτυν σημαίνει τῶ
Κροῖσω ὁ ὄνειρος, ὡς ἀπολέει μιν αἰχμῆ σι-
δηρῆ βληθέντα. Ὁ δ' ἐπεὶ τ' ἐξηγέρθη, καὶ
εἰωτῶ λόγον ἠ ἔδωκε, καθ' ἑρῶδῆσας τὸν ὄνει-
61 ρον, ἀγέλαι μιν τῶ παιδί γυναῖκα. Εἰωθότα
δὲ στρατηγέειν μιν τῶν Λυδῶν, ἔδαμῆ ἐτι ἐπὶ
τοῖςτον πρῆγμα ἐξέπεμπε. ἀκόντια δὲ καὶ
δοράτια, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέον-
ται ἐς πόλεμον ἀνθρώποι, ἐκ τῶν ἀνδρεῶνων
ἐκκομίσας, ἐς τὰς θαλάμους συνέησε, μὴ
62 τι οἱ^r κρεμάμενον τῶ παιδί ἐμπέση. (35) Ἐ-
χοντος δὲ οἱ^s ἐν χερσὶ τῆ παιδὸς τὸν γάμον,
Adrafi fra-
atricidae ex-
piatio. ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδις ἀνὴρ συμφορῆ ἐχό-
μενος, καὶ ἔκαθαρός χειρας εἰών, Φρύξ μὲν
γενεῆ, γενεὸς δὲ τῆ βασιλῆϊς. Παρελθῶν
δὲ ἔτος ἐς τὰ Κροῖσε οἰκία, κατὰ νόμου τὰς
63 ἐπιχωρῆς καθαρσίς ἐδέειο κυρῆσαι. Κροῖσός
τε μιν ἐκάθηρε. Ἔσι δὲ παραπλησίη ἡ κά-
θαρ-

q Rationem quasi reddit sibi, qui visa per quietem apud animum repetit & retractat.

r Ne quid ipi, patri, suspensum in filium incideret.

s Pleonasmus, nisi legendum f. s.

Φαρσις τοῖσι Λυδοῖσι, καὶ τοῖσι Ἑλλησι. Ἐ-
 πεί τε δὲ τὰ νομιζόμενα ἐποίησε ὁ Κροῖσος, ἐ-
 πυνθάνετο ὁκόθεν τε καὶ τίς εἴη, λέγων
 τάδε· ὦνθραπε, τίς τε εἶν, καὶ κόθεν ἐπὶ
 Φρυγίης ἦκαν, ἐπίσιος ἐμοὶ ἐγένεο, τίνα τε
 ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν ἐφόνευσας; Ὁ δὲ ἀμείβετο, 64
 ὦ βασιλεῦ, Γορδῖεω μὲν τῆς Μίδεω εἰμὶ παῖς,
 ὀνομάζομαι δὲ Ἄδρητος. φονεύσας δὲ ἀδελ-
 φεὸν ἐμεωῦτῃ ἀέκων, πάρειμι, ἐξεληλαμέ-
 νος τε ὑπὸ τῆς πατρός, καὶ ἐστρημένος πάν-
 των. Κροῖσος δὲ μιν ἀμείβετο τοῖσι δὲ ἀνδρῶν 65
 τε Φίλων τυγχάνεις ἐκγονος εἶν, καὶ ἐλλυ-
 θας ἐς Φίλους, ἐνθα ἀμηχανήσεις χρημάτων
 ἕδενος, μένων ἐν ἡμετέροις συμφορῇν δὲ ταύ-
 την ὡς κερφότατα φέρων, κερδανέεις πλείους.
 Ὁ μὲν δὴ διαίταν εἶχε ἐν Κροίσῃ. (36) Ἐν 66
 δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τέττα, ἐν τῷ μυσίῳ Οὐ-
 λύπω συς χρῆμα γίνεται μέγα. Ὀρμεά-
 μενος δὲ ἕτος ἐκ τῆς ἕρεος τέττα, τὰ τῶν Μυ-
 σῶν ἔργα διαφθείρεσκε. Πολλὰκι δὲ οἱ Μυσοὶ
 ἐπ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ποιέσκον μὲν ἕδεν κα-
 κόν, ἔπαχον δὲ πρὸς αὐτῆ. Τέλος δὲ, ἀπι-
 κόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγε-
 λοι, ἔλεγον τάδε· ὦ βασιλεῦ, ὕος χρῆμα
 μέγιστον ἀνεφάνη ἡμῖν ἐν τῇ χώρῃ, ὅς τ' αἱ ἔργα
 διαφθείρει. Τῆτον προδύμεόμενοι ἐλέειν, ἔ-
 δύναμεθα. Νῦν ὦν προσδέομεθα σεῦ, τὸν 69
 παῖδα, καὶ λογάσας νεηίας, καὶ κύνας συμ-
 πέψασι ἡμῖν, ὡς ἂν μιν ἐξέλωμεν ἐκ τῆς
 χώρας. Οἱ μὲν οὖν τέττων ἐδέοτο. Κροῖσος δὲ 70
 μνη-

t His verbis causam reddit, cur nihil, quod alias
 solet, de more expiandi referat. Caeterum observare
 hic licet vestigia diuinæ legis de expianda caede inuo-
 luntaria.

- μνημονεύων ἴδ' ὄνειρος ἰὰ ἔπεα ἔλεγε σφι ἰάδε
 παιδὸς μὲν περὶ τῆ ἐμῆ μὴ μνησθῆτε ἐτι, ἔ
 γὰρ ἂν ὑμῖν συμπέμφωμι, " νεόγαμος γάρ
 71 ἐστι, καὶ ταῦτά οἱ νῦν μέλει. Λυδῶν μὲν τοι
 λογαδάς, καὶ τὸ κνηγέσιον πᾶν συμπέμ-
 ψω. καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἴσσι, εἶναι ὡς
 προθυμοτάτοισι συνεξελεῖν ὑμῖν τὸ θηρίον ἐκ
 72 τῆς χώρας. Ταῦτα ἀμείψατο. (37) Ἀπο-
 χρεωμένων δὲ τέτοισι τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρ-
 χεται ὁ τῆ Κροίσου παῖς, ἀκηκῶς, τῶν ἐδέ-
 οντο οἱ Μυσοὶ ἔ Φαμένε δὲ τῆ Κροίσου τόν γε
 73 παῖδά σφι συμπέμφω, λέγει πρὸς αὐτὸν
 ὁ νεηνίης τάδε Ὡ πάτερ, τὰ κάλλιπα πρό-
 τερόν κοτε καὶ γεννωμότατα ἡμῖν ἦν, ἔς τε πο-
 λεμῆς καὶ ἐπὶ ἀγρᾶς Φοιτέοντας εὐδοκίμεεν.
 Νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τέτων ἀποκληΐσας ἔ-
 χεις, ἔτε τινα δεῖλῆν μοι παριδῶν, ἔτε ἀδυ-
 74 μίην. Νῦν τε τεοῖσι με χρῆ ὄμμασι ἔς τε
 ἀγορῆν, καὶ ἐξ ἀγορῆς Φοιτέοντα Φαίνεσθαι.
 Κοῖος μὲν τις τοῖσι πολίτησι δόξω εἶναι, κοῖος
 δὲ τις τῆ νεογάμω γυναικί; κοῖω δὲ ἐκεῖνη
 δόξει ἀνδρὶ συνοικέειν; ἐμὲ ἂν σὺ ἢ μέδεις
 εἶναι ἐπὶ τὴν θῆσιν, ἢ λόγῳ ἀνάπεισον, ὅκως
 75 μοι ἀμείνω ἐστὶ ταῦτα ἔτω ποιέμενα. (38)
 Ἀμείβεται Κροῖσος τοῖσδε Ὡ πᾶ, ἔτε δεῖ-
 λῆν, ἔτε ἄλλο ἐδὲν ἄχαρι παριδῶν τοι ποίεω
 ταῦτα. Ἀλλά μοι ὄψις ὄνειρος ἐν τῷ ὕπνῳ
 ἐπιστάσα, ἔφη, σὲ ὀλιγοχρόμιον ἔσεσθαι ὑπὸ
 76 γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι. Πρὸς ἂν
 τῆ ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τέτον
 ἔσπευστα, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβαινόμενα ἐκ
 ἀπο-

*Arys ad fa-
 zium suum
 droperat.*

ἀποπέμπω, Φυλακὴν ἔχων, εἰ κως δυναίμην
 ἐπὶ τῆς ἐμῆς σε ζῆως διακλέψαι. Εἰς γάρ μοι
 μῆνος τυγχάνεις ἕων παῖς· τὸν γὰρ δὴ ἕτερον
 διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν, ἐκ εἰνά μοι λογίζο- 77
 μα. (39) Ἀμειβεῖται ὁ νεηνίης τοῖσδε συγ-
 γνώμη μὲν, ὦ πάτερ, τοι ἰδοῦσι γε ὄψιν τοι-
 αύτην, περὶ ἐμὲ Φυλακὴν ἔχειν· τὸ δὲ ἔμαν-
 θάνεις, ἀλλὰ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον, ἐμὲ τοι
 δίκαιόν ἐστι φράζειν· φῆς τοι τὸ ὄνειρον ὑπὸ
 αἰχμῆς σιδηρῆς Φάναγ ἐμὲ τελευτήσῃν· ὅς 78
 δὲ κοῖαί μὲν εἰσι χεῖρες, κοῖη δὲ αἰχμὴ σιδηρῆ,
 ἦν σὺ φοβέσῃ; εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ ὀδόντος τοι
 εἶπε τελευτήσῃν με ἢ ἄλλῃ τευ, ὅ, τί τέτω
 ἔοικε, χεῖρῃ δὴ σε ποίειν τὰ ποίεις· νῦν δὲ
 ὑπὸ αἰχμῆς. ἐπεὶ τε ἂν ἔπρος ἀνδρας ἡμῖν
 γίγῃαι ἡ μάχη, μέθες με. (40) Ἀμειβεῖται 79
 Κροῖσος· ὦ παῖ, ἐστὶ τῇ με νικᾶς γνώμην
 ἀποφαίνων περὶ τῶ ἐνυπνίᾳ ὡς ἂν νενικημένος
 ὑπὸ σέο μεταγινώσκω, μετήμι τέ σε ἰεναί
 ἐπὶ τὴν ἀγρην. (41) Εἶπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖ- 80
 σος, μεταπέμπεται τὸν Φρύγα Ἄδρησον. Ἄ- 81
 πικομένω δὲ οἱ λέγει τάδε· Ἄδρησε, ἐγὼ σε
 συμφορῇ πεπληγμένον (ἀχαρί * τί τοι ἐκ
 ὀνειδίζω) ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι ὑποδεξάμε-
 νος ἔχω, παρέχων πᾶσαν δαπάνην. Νῦν ἂν 82
 (ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προποιήσαντος χρησᾶ ἐς
 σὲ χρησίοισί με ἀμειβεσθαι) Φύλακα παῖδος
 σε ἴεμὲ χρεῖζω γενέσθαι ἐς ἀγρην ὀρμεωμένῃ,
 μη

Adraffo
 commendat.
 sur.

x Haec parenthesi occurrit querelae Terentianae, Istaec commemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficii. Negat igitur Croeus, se quidquam inuenistam aut asperum exprobrare Adraffo. Legendum scilicet puto *ὀνειδίζω*. Sed si *ὀνειδίζω* verum est, ita interpretarer, exprobravi te nihil quidquam exprobrans, nempe imprudentiam tuam &c. GRON. ἀχαρίτην τοι ἐκ ὀνειδίζω.

- 83 μή τιμες κατ' ὄδον κλῶπες κακῆργοι ἐπὶ δη-
λήσει Φαινῶσι ὑμῖν. Πρὸς δὲ τῆτο, καὶ σέ
τοι χρεῶν ἐσι ἰέναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεται
τοῖσι ἐργοῖσι. Πατρώϊόν τε γὰρ τοι ἐσι, καὶ
- 84 προσέτι ῥάωμ ὑπάρχει. (42) Ἀμείβεται ὁ
Ἄδρητος. Ὁ βασιλεῦ, ἄλλως μὲν ἔγωγε ἂν
ἐκ ἧία ἐς ἄεθλον τοιόνδε ἔτε γὰρ συμφορῆ
ταῖδε κεχηρμένον εἰκός ἐσι ἐς οὐήλικας εὐ
πρήσσονται ἰέναι, ἔτε τὸ βέλεσθαι πάρα)
- 85 πολλαχῆ τε ἀνίσχον ὕμεωῦτόν. Νῦν δὲ ἐπεὶ
τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, (ὁ-
φείλω γὰρ σε ἀμείβεσθαι χερσῶσι, ποιεῖν
εἰμὶ ἔτοιμος ταῦτα. Παῖδά τε σόν, τὸν δια-
κελεύεσθαι φυλάσσειν ἀπήμονα, τῆ φυλάσ-
σοντος εἵνεκεν προσδόκα τοι ἀπονοσήσειν. (43)
- 86 Τοιάτοισι ἐπεὶ τε ἔτος ἀμείψατο Κροῖσον,
ἦσαν μετὰ ταῦτα ἐξηρτυμένοι λογάσι τε
νενηίσι^z, καὶ κυσί. Ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν
Οὐλύμπον τὸ ὄρος, ἐζήτεον τὸ θηρίον εὐρόν-
τες δὲ καὶ περισάντες αὐτὸ κύκλω, ἐσηκόν-
τιζον. Ἐνθα δὴ ὁ ξεῖνος ἔτος δὴ ὁ καθαρ-
θεῖς τὸν Φόνον, καλεόμενος δὲ Ἄδρητος, ἀκον-
τίζων τὸν σὺν, τῆ μὲν ἀμαρτάνει, τυγχάνει
- 87 δὲ τῆ Κροίσου παιδός. Ὁ μὲν δὴ βληθεῖς τῆ
αἰχμῆ, ἐξέπλησε τῆ ὄνειρε τὴν Φήμη^z ἔθεε
δὲ τις ἀγγελέων Κροίσω τὸ γεγονός^z ἀπικό-
μενός τε ἐς τὰς Σαρδῖς ἴην τε μάχην καὶ τὸν
- 88 τῆ παιδός μορον ἐσήμηνέ αἰ. (44) Ὁ δὲ Κροῖ-
σος

87
A quo in-
terficitur.

y Ita credo melius, quam ut est in aliis ἀνίσχον. Contra paullo post diuini σὺ σπεύδεις pro σπεύδεις, & φυλάσσειν pro φυλάσσον.

z Νενηῖσι τε est in aliis. Sed cum iidem sint λογάδες, pro mendo habui. Et video consentire Gronouianam.

σος τῷ θανάτῳ τῆ παιδὸς συληταραγμένος,
 μᾶλλον τι εἰδαιολογέετο, ὅτι μιν ἀπεκτείνε,
 τὸν αὐτὸς Φόνεα ἐκάθηρε. Περιημεκτέων δὲ 90
 τῇ συμφορῇ δεινῶς, ἐκάλεε μὲν Δία καθάρ-
 σιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τῆ ξείνης πεπον-
 θῶς εἶη· ἐκάλεε δὲ ἐπίσιόν τε, καὶ εἰταιρήιον
 τὸν αὐτὸν τῆτον ὀνομάζων θεόν· τὸν μὲν ἐπί- 91
 σιον καλέων, ὅτι δὴ οἰκίοισι ἀποδεξάμενος τὸν
 ξεῖνον, Φονέα τῆ παιδὸς ἐλάσθανε βόσκιων·
 τὸν δὲ εἰταιρήιον, ὡς Φύλακα συμπέμφας αὐτὸν
 εὐρήκοι πολεμιάτατον. (45) Παῖσαν δὲ μετὰ 92
 τῆτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν. Ὅπισθεν δὲ
 εἰπέσθ' οἱ Φονεύς. Στάς δὲ ἔτος πρό τῆ νεκρῆ,
 παρεδίδα εαυτὸν Κροῖσῳ, προσείων τὰς χεῖρας,
 ἐπικαλασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, λέγων 93
 τήν τε πρόσθην ἐαυτῆ συμφορῆν, καὶ ὡς ἐπ'
 ἐκεῖνη τὸν καθήρανα ἀπολωλεκῶς εἶη, εἰδὲ οἱ
 εἶη βιάσιμον. Κροῖσος δὲ τῆτον ἀκῶν, τὸν τε 94
 ἄδρησον καλοῖσι λειρεῖ, καὶ περ εἰὼν ἐν κακῷ οἰκίῳ
 τοσάτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἔχω, ὦ ξεῖνε,
 παρα σὺ πᾶσαν τήν δικήν, ἐπειδὴ σεαυτῆ
 κατὰδικάζεις θάνατον. Εἰς δὲ ἔ σύ μοι τῆδε τῆ 95
 κακῆ αἰτίας, εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαο· ἀλλὰ
 θεῶν κατις, ὅς μοι καὶ πάλα προσήμανε τὰ
 μέλλοντα ἔσεσθαι. Κροῖσος μὲν νυν ἔθαψε, ὡς 96
 εἰκός ἦν, τὸν ἐαυτῆ παιδα. Ἄδρησος δὲ ὁ Γορθῖεω
 τῆ Μίδεω, ἔτος δὴ ὁ Φονεύς μὲν τῆ ἐαυτῆ ἀδελ-
 φεῖ γενόμενος, Φονεύς δὲ τῆ καθήρανος, ἐπεῖτε
 ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, 97
 συγγνωσκόμενος ἀνθρώπων εἶνα, τῶν αὐτὸς
 εἶδε, βαρυσυμφοράτατος, ἐαυτὸν ἐπικαλασφά-
 ζει τῷ τύμβῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθει
 μεγάλῳ καθῆτο, τῆ παιδὸς ἐσπερημένος.

II.

EX HERODOTI Libro II, 35-48. it. 68-73.
Aegyptiorum mores, & animalia
quaedam.

2
Aegyptio-
rum mores
contrarii a-
liarum gen-
tium mori-
bus.

- Ἔρχομαι περί Αἰγύπτου μνησέων τὸν λόγον, ὅτι πλεον θάυμάσια ἔχει, ἢ ἄλλη πάντα χώρα, καὶ ἔργα λόγῳ μέζω παρέχεται πρὸς πάντα χώραν τέτων εἶνεκα πλεον περι αὐτῆς εἰρήσεται. Αἰγύπτιοι ἅμα τῷ ἔβρανῷ τῷ κατὰ σφραγῶ εἶντι ἑτεροῖῳ^a, καὶ τῷ ποταμῷ φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, τὰ πολλὰ πάντα ἐμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐσήσαντο ἢ θεά τε καὶ νόμῳ. Ἐν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, οἱ δὲ ἄνδρες κατ' οἴκῳ εἶντες ὑφαίνουσι ὑφαίνουσι οἱ μὲν ἄλλοι ἀνω τὴν κρόκην ὠθεύουτες, Αἰγύπτιοι δὲ κάτω. Τὰ ἀχθεα οἱ μὲν ἄνδρες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν φορέουσι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων. Εὐμαρὴν χρεώνηται^b ἐν τοῖσι οἰκοῖσι, ἐσθίουσιν δὲ ἔξω ἐν τῆσι ὁδοῖσι, ἐπιλέγουσιν, ὡς τὰ μὲν αἰχρα, ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεών, τὰ δὲ μὴ αἰχρα ἀναφανδόν. Ἰραταὶ γυνὴ μὲν ἔδεμιχ^c
- 875

a Praesertim, quia pluviis caret Aegyptus, a Nilo fertilitatem expectans.

b Nimirum Graeci domo prodibant alui deiciendae causa vid. ad 10, 18. 4.

c Commune hoc habent Ebraei, ut plurima alia, quae per se deprehendent Sacrarum Literarum non ignari iuvenes, quemadmodum alia e diametro, quod aiunt, opposita: sed caveant praecipitare iudicium, & causa nondum plane cognita MARSHAMO & SPENCER © temere ante assentiri, quam ipsi perpendere omnia possunt.

ἔτε ἔρσηνος θεῶν, ἔτε θελήης. Ἄνδρες δὲ πάντων
 τες, καὶ πασέων. Τρέφειν τες τοκέας τοῖσι μὲν
 πασι εὐεμίῃ ἀνάγκη μὴ βελομένοισι. τῆσι δὲ
 θυγατράσι, πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βελομένῃσι. (36) Οἱ ἱρέες τῶν θεῶν τῇ μὲν
 ἄλλῃ κομέουσι, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ζυρεῦνται τοῖσι
 ἄλλοισι ἀνθρώποισι νόμος ἅμα κηδεῖ κεκάρθαι
 τὰς κεφαλὰς, τὰς μάλισα ἰκνέειν Αἰγύπτιοι
 δὲ ὑπὸ τὰς θανάτους ἀνιῖσι τὰς τρίχας αὐ-
 ζοῦσθαι, τὰς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ,
 τῶς ἐξυρημένοι. Τοῖσι μὲν ἄλλοισι ἀνθρώποισι
 χωρὶς θηρίων δίατα ἀποκέκριται Αἰγυπτιοῖσι
 δὲ ὁμῶς θηρίοισι ἡ δίατά ἐστὶ. Ἀπὸ πυρέων,
 καὶ κριθέων ἄλλοι ζῶουσι Αἰγυπτιῶν δὲ τῷ
 ποιουμένῳ ἀπὸ τέτων τὴν ζῶν, ὄνειδος μέγι-
 σόν ἐστι ἄλλὰ ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σίτις,
 τὰς ζῶας μετεξέτεροι καλέουσι. Φυράσι τὸ μὲν
 σαῖς τοῖσι ποσὶ, τὸν δὲ πηλὸν τῆσι χερσὶ.
 καὶ τὴν κόπρον ἀναορέουσαι. Τὰ αἰδοῖα, ὧλλοι
 μὲν ἑῶσι ὡς ἐγένοντο, πλὴν ὅσοι ἀπὸ τέτων
 ἔμαθον. Αἰγύπτιοι δὲ περιτάμνονται. Ἐι-
 ματα τῶν μὲν ἀνδρῶν ἑκάστος ἔχει δύο, τῶν δὲ
 γυναικῶν ἐν ἐκάσῃ. Τῶν ἰσίων τὰς κρείκας, καὶ
 τὰς κάλκας, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξαθεν προσδέουσι
 Αἰγύπτιοι δὲ ἔσαθεν. Γράμματα γράφουσι,
 καὶ λογιζονται ψήφοισι, Ἕλληνας μὲν ἀπὸ τῶν
 ἀρισερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ φέροντες τὴν χεῖρα. Αἰ-
 γύπτιοι δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀρισερά.
 Καὶ ποιεῦντες ταῦτα, αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ τὰ
 δεξιὰ ποιέειν, Ἕλληνας δὲ ἐπ' ἀρισερά. Διφα-

B σίοισι

d Repete ἀπὸ τῶ κοινῶ, τῶς χερσίν? nudis nimirum manibus.

e Contradicitur hic a Theologis HERODOTO, quin ab ipsa Scriptura S.

- 15 σίοισι δὲ γράμμασι χρέωνται καὶ τὰ μὲν αὐ-
 τῶν ἰρά, ^b τὰ δὲ δημοτικὰ καλέεται. (37) Θεο-
 σεβέες δὲ περισσῶς ἐόντες μάλιτα πάντων ἀν-
 θρώπων, νόμοισι τοίοισι δὲ χρέωνται. Ἐκ χαλ-
 κῶν ποτηρίων πίωσι, διασμέωντες ἀνα πᾶ-
 σαι ἡμέρη, ἔχ' ὁ μὲν, ὅδ' ἔ, ἀλλὰ πάντες.
 Purgatio-
 nes, vesbes
 lintae.
- 16 Ἐίματα δὲ λίνεα φορέουσι αἰεὶ νεόπλυτα, ἐπι-
 τηδύοντες τὲτο μάλιτα. Τὰ τε αἰδοῖα περι-
 τάνονται καθαριότητος ^b εἵνεκεν, προτιμῶν-
 τες καθαρὸν εἶναι, ἢ εὐπρεπέστεροι. Οἱ δὲ ἰρέες
 Sacerdotes.
- 17 ζυρεῦνται πᾶν τὸ σῶμα διὰ τρίτης ἡμέρης,
 ἵνα μῆτε φθεῖρ, μῆτε ἄλλο μυσαρὸν μηδὲν
 18 ἐγγίηται σφι θεραπεύουσι τὲς θεάς. Ἐοθῆ-
 τα δὲ φορέουσι αἱ ἰρέες λινῆν μένην, καὶ ὑπο-
 δήματα βύβλινα ἄλλην δὲ σφι εοθῆτα ἐκ
 19 ἔξεσι βαλέειν, ἐδὲ ὑποδήματα ἄλλα. Λένειαν
 δὲ δις τῆς ἡμέρης ἐκάσῃ ὕδατι ψυχρῶ, καὶ δις
 ἐκάσῃ νυκτός. Ἄλλας τε θρησκείας μυρίας
 20 ἐπιτελέουσι, ὡς εἰπεῖν λόγῳ. Πάροισι δὲ καὶ
 ἀγαθὰ ἐκ ὀλίγα ἔτε τι γὰρ τῶν οἰκῆων
 τρίβοισι, ἔτε δαπανέωνται, ἀλλὰ καὶ σιτία
 σφι ἐς ἰρά πεσοόμενα, καὶ χηνῶν καὶ βοέων
 κρεῶν πλῆθος τι ἐκάσῳ γίνεται πολλὸν ἐκάσῃ
 21 ἡμέρης. Δίδονται δὲ σφι καὶ οἶνος ^h ἀμπέλιος.
 Fabae.
- Ἰχθύων δὲ ἔ σφι ἔξεσι πάσασθαι. Κυάμβας
 δὲ

f Hieroglyphica.

g Disputant medici, quomodo purior sit circumcifixus
 & ostendunt in corona, quam vocant, glandulas quas vo-
 cant odoriferas, quæ pingue quoddam exsulant, quod in
 plieis hærens impuritatem efficere potest. De decore Cel-
 sus 7, 25. & res est facilis. Εὐπρεπέστατον enim Deus
 hominem candidissime censendus est. Habere etiam ipsa cir-
 cumcixio aliquid turpiculi videtur, & exprobrandæ turpi-
 tudinis naturalis causâ inter alia a Deo iniuncta.

h Ita HERODOTVS, quia aliquoties etiam
 meminit εἶναι κριθῶν, eius quam vulgo *ceruixiam* voca-
 mus.

δε ἔτε τι μάλα σπείρασι Αἰγύπτιοι ἐν τῇ χώρῃ,
 τὲς τε γενομένους ἔτε τρώουσι, ἔτε ἐφοντες
 δατούνται. Οἱ δὲ δὴ ἱεεὲς εὐδὲ ὄρεοντες ἀνέχον- 22
 ται, νομίζοντες ἔ καθαρὸν μιν εἶναι ὅσπριον.
 Ἰράται δὲ εἰς ἑκάστη τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολ- *Succesio*
 λοὶ, τῶν εἰς ἐστὶ ἀρχιερεὺς ἑπεῖαν δὲ τις ἀπο- *sacerdotum.*
 θάνῃ, τέττε ὁ παῖς ἀντικατίσεται. (38) Τὲς 23
 δε βῆς τὲς ἔρσενας τῆ Ἐπάφῃ^ι εἶναι νομίζουσι,
 καὶ τέττε εἵνεκα δοκιμάζουσι αὐτὰς ὡδὲ τρίχα
 ἦν καὶ μῖν ἰδηται ἐπεξσαν μέλαιναν, ἔ κα-
 θαρὸν εἶναι νομίζει. Δίξεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τέτο 24
 τελαγμένος τῶν τις ἱεῶν, καὶ ὄρθῃ εἰσεῶτος
 τῆ κήνεος, καὶ ὑπὸν, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξε-
 ρύσας, εἰ καθαρὴ τῶν προκειμένων σημηῖαν,
 τὰ ἐγὼ ἐν ἄλλῳ λόγῳ ἐρέω. Κατορᾷ δὲ καὶ 25
 τὰς τρίχας τῆς εἰρη, εἰ κατὰ φύσιν ἔχει πε-
 φυκίας. Ἦν δὲ τέττων πάντων ἡ καθαρὸς,
 σημαίνεται βύβλω περὶ τὰ κέρα εἰλίσσων,
 καὶ ἔπειτα γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας, ἐπι-
 βάλλει τὸν δακτύλιον, καὶ ἔτω ἀπάγουσι 26
 ἀσημαντον δὲ θύσαντι, θάνατος ἡ ζημίη ἐπι-
 κέεται. Δοκιμάζεται μὲν νυν τὸ κήνος τρόπῳ
 τοιῶδε. Θυσίη δὲ σφι ἠδὲ κατέστηκε. (39) Ἀ- 27
 γαγόντες τὸ σεσημασμένον κήνος πρὸς τὸν
 βωμόν, ὅκα ἂν θύσωσι, πυρὴν κάουσι. Ἐπειτα
 δε ἐπ' αὐτῶ οἶνον κατὰ τῆ ἰρηίς ἐπισπείσαντες,
 καὶ ἐπικαλέσαντες τὸν θεόν, σφάζουσι. Σφά- 28
 ξαντες δὲ ἀποδάμνουσι τὴν κεφαλὴν. Σῶμα
 μὲν δὴ τῆ κήνεος δείρουσι, κεφαλῆ δὲ κείνη
 πολλὰ καθηρασάμενοι † φέρουσι τοῖσι^k μὲν αὐ-
 ἡ

B 2

ι Qui idem Apis est.

† M. gis Herodoteum videtur, quod est in marg.
Wech. & Gal. καθαρῶταμοι.

k Relatiui aut reciprocii adeo vim hic habet articulus,
si forum apud ipsos lit.

- 29 *Capita
bestiarum.* ἢ ἀγορῆ, καὶ Ἕλληγες σφι ἑώσι ἐπίδημοι ἐμ-
ποροί, οἶδε φέροντες ἐς τὴν ἀγορῆν, ἀπ' ὧν ἴ
ἔδοντο· τοῖσι δὲ ἂν μὴ παρέωσι Ἕλληγες, οἶδ'
30 ἐκβάλλουσι ἐς τὸν ποταμόν. Καταρέουσαι δὲ
τάδε λέγουσιν τῆσι κεφαλῆσι· εἴ τι μέλλοι ἢ
σφίσι τοῖσι θυῶσι, ἢ Αἰγύπτῳ τῇ συναπάσῃ
κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην ἱεραπόσαι.
31 Κατὰ μὲν οὖν τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων κη-
νέων, καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τῶ οἴκῳ, πάντες Αἰ-
γύπτιοι νόμοισι τοῖσι αὐτοῖσι χρέωσαι ὁμοίως
32 ἐς πάντα τὰ ἱρά. Καὶ ἀπὸ τῶν τῶ νόμῳ ἔδε
ἄλλῃ ἔδενος ἐμφύχῃ κεφαλῆς γεύσασθαι Αἰγυ-
πτιῶν ἔδειξεν. (40) Ἡ δὲ δὴ ἐξαίρεσις τῶν
ἱρῶν, καὶ ἡ καὶ, ἄλλη περὶ ἄλλο ἱρὸν σφι
33 κατέστηκε. τὴν δ' ὧν μεγίστην τε δαίμονα ἤγη-
*Sacrificii
ratio.* ται εἶναι*, καὶ μεγίστην οἱ ὄρητὴν ἀνάγκῃσι,
ταύτην ἐρχομαί ἐρέων. Ἐπὴν προνηγεύσασθαι
τῇ ἴσι, καὶ ἐπὴν κατεύξασθαι, θυῶσι τῶν
34 βῶν. Καὶ ἀποδείραντες, κοιλίην μὲν κείνην
πᾶσαν ἔξω εἶλον. Σπλάγχνα δὲ αὐτῶν λεί-
35 πῃσι ἐν τῷ σώματι, καὶ τὴν πιμελὴν. Σκέ-
λεα δὲ ἀπόλαμνῃσι, καὶ τὴν ὄσφυν ἀκρῆν, καὶ
36 τὰς ὠμῶν τε, καὶ τὸν τράχηλον. Ταῦτα δὲ
ποιήσαντες, τὸ ἄλλο σῶμα τῶ βοῶσι πιμπλάσθαι
ἄρτων καθαρῶν, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσαφίδος,
καὶ

I Etiam hoc peculiare HERODOTO, quod com-
posito per tmesin diuiso otiosam & παρέλκσαν τὴν ὦν
interponit. vid. f. 80. κατ' ὦν ἐκάλυψε. it. f. 96. κατ' ὦν
ἔπλετε.

* Ibidem v. f. 39. & 48.

m Hic & iterum erat fœmininus articulus: Sed
satis, credo, docet f. 38. de hove mare sermone esse.
Agnoscit etiam masculinum articulum GRONOVIVS,
cuius lectionem alioquin a Stephaniana disidentem hic pro-
ponere satis fuerit: ἑπεὶ ἀποδείρωσι τὸν βῶν κατευξάμενοι
κοιλίην μὲν ἐκείνην πᾶσαν ἐξ ὦν εἶλον. Verba τῆ ἴσι H. S T E-
P H A N V S ex coniectura reposuit pro τῆσι.

καὶ σύκων, καὶ λιβανωτῆ, καὶ σμύρνης, καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων. Πλήσαντες δὲ τέταν, 37
καταγίττει, ἔλαιον ἄφθονον καταχέοντες.

Προνησεύσαντες δὲ θυόσι. Καιομένων δὲ τῶν ἱρῶν, τύπτονται πάντες. Ἐπεὰν δὲ ἀπολύψων- 38
ται, δαῖτα προτίθενται τὰ ἐλίποιστο τῶν ἱρῶν.

(41) Τὸς μὲν νυν καθαρὰς ἔρσενας τῶν βοῶν, 38
καὶ τὸς μόσχους, οἱ πάντες Αἰγύπτιοι θυόσι.

Τὰς δὲ θηλέας, ἔσφι ἔξεσι θυέω, ἀλλὰ ἱράϊ 39
εἰσι τῆς Ἰσίου. Τὸ γὰρ τῆς Ἰσίου ἀγαλμα

εὖν γυναικίον, βέκερων ἐστίν, κατὰπερ Ἕλλη- 40
νες τὴν Ἰὲν γράφουσι. Καὶ τὰς βῆς τὰς θη-
λέας Αἰγύπτιοι πάντες ὁμοίως σέβονται προ-
βάτων πάντων μάλιστα μακρῶ, τῶν εἰνεκα

ἔτ' ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἔτε γυνή, ἀνδρα Ἕλληνα 40
Φιλήσειε ἀν τῷ σώματι ἔδὲ μαχαίρῃ ἀνδρὸς

Ἕλληνος χρέεται, ἔδ' ὀβελοῖσι, ἔδὲ λέβητι, 41
ἔδὲ κρέως καθαρῆ βοῆς διατεμμημένῃ ἑλληνικῇ
μαχαίρῃ γεύεται. Θάπτουσι δὲ τὸς ἀπο-
θνήσκοντας βῆς τρόπον τοιόνδε· τὰς μὲν θη-
λέας, εἰς τὸν ποταμὸν ἀπιάσι· τὸς δὲ ἔρσε-
νας, κατορύσσει ἕκαστοι ἐν τοῖσι προαείου-
σι, τὸ κέρασ' τὸ ἕτερον, ἢ καὶ ἀμφοτέρω

ὑπερέχοντα, σημητὶς εἰνεκα. Ἐπεὰν δὲ σαπῆ, 42
καὶ προσῆ ὁ τεταγμένος χρόνος, ἀπικνέεται

εἰς ἑκάστην πόλιν Βάρης ἐκ τῆς Προσωπίτιδος 43
καλεομένης νήσοσ. Ἡ δ' ἐστὶ μὲν ἐν τῷ Δέλτῳ

περίμετροι † δὲ αὐτῆς εἰσι χοῖνοι ἐννεα. Ἐν 44
ταύτῃ δὲ ὡν τῇ Προσωπίτιδι νήσῳ ἐνεῖσι μὲν
καὶ ἄλλαι πόλεις συχναί. Ἐκ τῆς δὲ αἰ Βάρης

B 3

παρα-

40
Aegyptii
μισοῦσθηνες
eur?

41
Sepultura
animalium.

42
Profopitiss.
ins.

44
Atarbecus
urbs.

n Accusatiui consequentiae.

o A qua etiam Profopites nomus nomen habet.

† περίμετρος, Gal.

- παραγίνονται ἀνομησόμενα τὰ ὄσέα τῶν
 βοῶν, ἔνομα τῇ πόλει Ἀτάρβηχης. Ἐν δ'
 45 αὐτῇ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἅγιον ἰδρύσασα. Ἐκ ταύτης
 τῆς πόλιος πλανέουσαι πολλοὶ ἄλλοι ἐς ἄλλας
 πόλιας ἀνορύξαντες δὲ τὰ ὄσέα, ἀπάγασσι,
 46 καὶ θάψασσι ἐς ἓνα χρόνον πάντες ῥ. Κατὰ
 ταυτὰ δὲ ἴοισι βροσι καὶ ἴαλλα κήνεα θάψασσι
 ἀποθνήσκουσα, καὶ γὰρ περὶ ταῦτα ἔτω σφι
 47 νενομοθέτησασα. κτείνωσι γὰρ δὴ ἔδὲ ταυτὰ ῥ.
 (42) Ὅσοι μὲν δὴ Διὸς Θεβαεὸς ἰδρύσασα ἱερὸν,
 ἢ νομῶ τῷ Θεβαεῶν εἰσὶ, ἔτοι μὲν νυν πάντες
 48 ὄϊων ἀπεχόμενοι, αἶγας θύουσι. Θεὸς γὰρ δὴ
 ἔ τες αὐτὰς ἀπάντες ὁμοίως Αἰγύπτιοι σέβον-
 49 τασα, πλὴν Ἰσιός τε καὶ Ὀσίριος, τὸν δὴ Διέ-
 νυσον εἶνα λέγουσι. τῆς δὲ ὁμοίως ἀπάντες
 50 σέβουσασα. Ὅσοι μὲν δὴ τῷ Μένδητος ἐκτῆσασα
 ἱερὸν, ἢ νομῶ τῷ Μενδησίῳ εἰσὶ, ἔτοι δὴ αἰγῶν
 ἀπεχόμενοι, οἷς θύουσι Θεβαῶν μὲν νυν, καὶ
 ὅσοι διὰ τῆς ὄϊων ἀπέχουσασα, διὰ τὰδε λέ-
 51 γουσι τὸν νόμον τόνδε σφι τεθῆναι. Ἡρακλέα
 θελήσασα πάντως ἰδέσασα τὸν Δία, καὶ τὸν ἐκ
 ἐθέλειν ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῶν τέλος ἐπεὶ ῥ τε
 λιπαρέειν τὸν Ἡρακλέα τὸν Δία μηχανήσα-
 σασα κριὸν ἐκδείραντα, προσεδέσασα * τε τὴν
 κεφαλὴν ἀποταμίοντα τῷ κριῶ, καὶ ἐνδύντα
 τὸ νάκος, ἔτω οἱ ἐαυτὸν ἐπιδέξασα. Ἀπὸ τῆς
 51 κρισπρόσωπον τῷ γαῖμα τῷ Διὸς ποιεῦσι Αἰ-
 γύπτιοι

*Ihs, Osiris,
Bacchus.*

*Hercules
Aegyptius.*

*Jupiter Am-
monius, cor-
niger.*

p Forte praeflat legere πάντα.

q Ita scribendum puto, pro τὰ αὐτὰ non ταῦτα: quod sententiam hic nullam aut ineptam efficit. Itaq. p. θεὸς τῶν αὐτῶν.

r Etiam alias ἐπεὶ cum infinitivo iunxit in sententia ita infinita HERODOTVS, & PLATO, Vid. 9' 7.

* Forte melius προσεδέσασα, quod est in marg. Wech.

γύπσιοι ἀπὸ δὲ Αἰγυπτίαν, Ἀμμώνιοι, ἔοντες
 Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰθιοπῶν ἀποικοι, καὶ Φωνήν
 μέλαξ ἄμφοτέρων νομίζοντες. δοκέειν δ' ἔμοι, 52
 καὶ τὸνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τῆ δὲ σφι τὴν ἐπι-
 νυμίην ἐποίησαντο Ἀμμῶν γὰρ Αἰγύπσιοι κα-
 λέουσι τὸν Δία· τῆς δὲ κριῶς ἔθυσσι Θεβαῶνοι.
 ἀλλ' εἰσι σφι ἱροὶ διὰ τῆτο. Μῆ δὲ ἡμέρη τῆ 53
 ἐνιαυτῆ ἐν ὀρθῇ τῆ Διὸς, κριὸν ἓνα καθ' ἀκό-
 ψαντες, καὶ ἀποδείραντες, κατὰ τῷτὸ ἐν-
 δύσσι τῷγαλμα τῆ Διὸς. Καὶ ἔπειτα ἄλλο 54
 ἄγαλμα Ἡρακλέος προσάγουσι πρὸς αὐτό.
 Ταῦτα δὲ ποιήσαντες, τύπτονται οἱ περὶ τὸ
 ἱρὸν ἅπαντες τὸν κριόν. Καὶ ἔπειτα ἐν ἱρῇ Θῆκῃ
 θάπτουσι αὐτόν. (43) Ἡρακλέος δὲ περὶ, 55
 τούτῳ τὸν λόγον ἤκιστα, ὡς εἴη τῶν δωδέκα
 θεῶν. Τῆ ἐτέρη δὲ περὶ Ἡρακλέος, τὸν Ἑλ-
 ληνες οἶδασι, ἔδαμῃ Αἰγύπτῃ ἐδυναόσθη ἀκῆ-
 σα. Καὶ μὴν ὅτι γε ἔπαρ Ἑλλήνων ἔλαβον 56
 τὸνομα τῆ Ἡρακλέος Αἰγύπσιοι, ἀλλὰ Ἑλ-
 ληνες μᾶλλον παρ' Αἰγυπτίαν, καὶ Ἑλλήνων
 ἔτοι οἱ θεμένοι τῷ Ἀμφιτρύονος γόνῳ ἔνομα
 Ἡρακλέα, πολλά μοι καὶ ἄλλα τεκμήρια ἐσι 57
 τῆτο ἔγω ἔχω, ἐν δὲ δὴ καὶ τόδε, ὅτι τε τῆ
 Ἡρακλέος ἴσχε οἱ γονέες ἄμφοτέροι ἦσαν Ἀμ-
 φίρῳν καὶ Ἀλκμῆνῃ, γεγονότες τὸ ἀνέκαθεν

Hercules
 Aegyptius
 Graeco an-
 tiquior.
 Dii VIII.
 & XII.

B 4 ἀπ

s Eo modo, quo nempe f. 60. dictum est.
 t De his ad LVCIANVM aliquando, si Deo
 visum fuerit. Hic nolet iuuentus Deos quidem XII. Grae-
 corum & Latinorum comprehensos versiculis ENNII;
 Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
 Mercurius, Ioui, Neptunus, Vulcanus, Apollo:
 Aegyptiorum vero KIRCHERIANIS,
 Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venusque
 Mars, Hermes, Neptun, Vulcanus, Osiris, Apollo.
 Sed aut omittit Herculem, aut Osirin vocat: praetereo alia.
 Horum XII. octo quidem antiquiores, quatuor post adscri-
 pti. Vid. p. p. f. 60 - 70. seq.

- ἀπ' Αἰγύπτου, καὶ διότι Αἰγύπτιοι ἔτε Ποσει-
δέωνος, ἔτε Διοσκύρων τὰ ἐνόμαζα Φασὶ εἶ-
δεναι, ἔδ' ἔσφι θεοὶ ἔτοι ἐν τοῖσι ἄλλοιτι
58 θεοῖσι ἀποδεδέχαίμ. Καὶ μὴν εἶγε παρ' Ἑλ-
λῆνων ἔλαβον ἐνόμα τευ δαίμονος, τέτων ἐκ
ἠκιστα, ἀλλὰ μάλισα ἔμελλον μῆμην ἔξειν,
εἶπερ καὶ τότε ναυιλίησι ἐχρέωντο, καὶ ἦσαν
Ἑλλήνων τινὲς ναυίλοι, ὡς ἐλπομά τε, καὶ
59 ἐμῆ^u γνώμη αἰρέει ὡσε τρέων ἀν καὶ τάλ-
λων τῶν θεῶν τὰ ἐνόμαζα ἐξεπισέαλο Αἰγύ-
πτιοι^x ἢ τῶ Ἡρακλέος. Ἀλλὰ τις ἀρχαῖος
60 ἐστὶ θεὸς Αἰγυπτίοισι Ἡρακλέης. Ὡς δὲ αὐτοὶ
λέγασι, ἔτεα ἐστὶ ἐπτακισχίλια^y καὶ μύρια
ἐς ἅμασιν βασιλεύσαντα, ἐπεὶ τε ἐκ τῶν ἐκλή-
θεῶν οἱ δυνάδεκα θεοὶ ἐγένοντο, τῶν Ἡρακλέα
61 εἶνα νομίζουσι. (44) Καὶ θέλων δὲ τέτων
πὲρι σαφὲς τι εἶδεναι, ἐξ ἃν οἶόν τε ἦν, ἐ-
πλευσα καὶ ἐς Τύρον τῆς Φοινίκης, πυνθανό-
62 μενος αὐτόθι εἶνα ἱερὸν Ἡρακλέος ἅγιον. Καὶ
ἴδον πλαστῶς καλεσκειασμένον ἄλλοισί τε
πολλοῖσι ἀναθήμασι, καὶ ἐν αὐτῶ ἦσαν σῆ-
λαι δύο ἢ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθη, ἢ δὲ σμα-
ράγδα λίθος λάμποντος τὰς νύκτας μέγας.
63 Ἐς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἱερεῦσι τῶ θεῶ, εἰρό-
μην ὁκότος χρόνος εἶη, ἐξ ἔσφι τὸ ἱερὸν ἴδου-
ται, εὖρον δὲ ἔδ' ἐ τέτεις τοῖσι Ἑλλῆσι συμφε-
64 ρομένους. Ἐφασαν γὰρ, ἅμα Τύρω οἰκίζομένη,
καὶ

61
Hercules
Tyrius.

^u Vt Latini, *ut mea fert opinio*. Pleonasmus. Sufficere poterat alterutra formula.

^x Lat. consueta ellipsis *μᾶλλον*. Ita enim argumentatur, si Herculis nomen & cultum a Graecis haberent Aegyptii, potius aliorum deorum nomina maiora & sanctiora Hercule ab iis adsumissent.

^y De portentis Aegyptiorum chronologicis hic locus non est dicendi. Satis est, ea Mosaicis rationibus repugnare.

καὶ τὸ ἰρὸν τῶ θεῷ ἰδρυθῆναι. εἶναι δὲ ἔτεα,
 ἃ δ' ἔ Τυρον οἰκέσσι, τριηκόσια, καὶ διχίλια.
 Εἶδον δὲ ἐν τῇ Τύρῳ καὶ ἄλλο ἰρὸν Ἡρακλέος,
 ἐπανυμῖν ἔχοντος Θάσις εἶναι. Ἀπικόμην δὲ
 καὶ ἐς Θάσον, ἐν τῇ εὐρον ἰρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ
 Φοινίκων ἰδρυμένον, οἱ καὶ Εὐρώπης ἢ ζήτησιν
 ἐκπλώσαντες, Θάσον ἐκτίσαν. Καὶ ταῦτα
 πέντε γενεῆσι ἀνδρῶν πρότερά ἐσι, ἢ τὸν Ἀμ-
 Φιτρώωνος Ἡρακλέα ἐν τῇ Ἑλλάδι γενέσθαι.
 Τὰ μὲν νυν ἰσορημένα δηλοῖ σαφέως παλαιὸν
 θεὸν τὸν Ἡρακλέα εἶναι. Καὶ δοκέσσι δὲ μοι
 ἔσται ὀρθότατα Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ διὰ Ἡρα-
 κλεία ἰδρυσάμενοι ἐκτιήνται. καὶ τῶ μὲν ὡς
 ἀθανάτῳ, ὀλυμπίῳ δὲ ἐπανυμῖν, θυόσι
 τῶ δ' ἑτέρῳ, ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι. (45) λέ-
 γουσι δὲ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀνεπισκέπτως οἱ
 Ἕλληνες. Εὐήθης δὲ αὐτέων καὶ ὄδε ὁ μῦθος
 ἐσι, τὸν περὶ τῶ Ἡρακλέος λέγουσι, ὡς αὐ-
 τὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον, σέφαντες οἱ Αἰ-
 γύπτιοι, ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θυόσι τῶ
 Διί. Τὸν δὲ τέως μὲν ἡσυχίην ἔχειν. Ἐπεὶ δὲ
 αὐτῆ πρὸς τῶ βασιῶν κατάρχοντο, ἐς ἀλκὴν
 τραπόμενον, πάντας σφέας κατὰφονεῦσαι.
 Ἐμοὶ μὲν νυν δοκέσσι ταῦτα λέγοντες, τῆς
 Αἰγυπτίαν φύσις, καὶ τῶν νόμων πάνπαν
 ἀπειρώς ἔχειν οἱ Ἕλληνες. Τοῖσι γὰρ ἐδὲ κή-
 νεα ὅση θυεῖν ἐσι, (χωρὶς ὑῶν, καὶ ἐρσένων
 βιῶν, καὶ μόσχων, ὅσοι ἀν καθαροὶ ἕωσι, καὶ
 χηνέων) κῶς ἀν ἔσται ἀνθρώπος θυόσιεν; ἔτι
 δὲ ἓνα ὄντα τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἔτι ἀνθρώπον,
 ὡς δὴ Φασι, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας

65
Thebus.

66

67
Duplex et-
iam Grae-
corum.

68

69

70

71

B 5 Φονεῦ-

z Agenoris filiae, quam Cadmo duce requirentes
 Phoenicii Thebarum conditores literas suas in Graeciam
 intulere.

- Φρονέουσαι; καὶ περὶ μὲν τῶν τοσαῦτα ἡμῖν εἰπέστι, καὶ παρὰ τῶν θεῶν, καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμένεια^a εἶη. (46) Τὰς δὲ δὴ αἶγας, καὶ τὰς τράγους, τῶνδε εἵνεκα ἔθυσσι Αἰγυπίων οἱ εἰρημένοι. Τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτώ θεῶν λογίζονται εἶναι οἱ Μενδήσιοι. Τὰς δὲ ὀκτώ θεὰς τέτρως, προτέρας τῶν δωδέκα θεῶν φασὶ γενέσθαι· γράφουσι τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ τῷ Πανός, κατὰ τὴν ἑλληνικὴν, τῷ ἀγάλματι αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα^b, ἔτι τοῖσδε νομίζοντες εἶναι μιν, ἀλλ' ὅμοιον τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι.
- 74 Ὁ τευ δὲ εἵνεκα τοῖσδε γράφουσι αὐτὰν, ἔ μοι ἡδίων^c ἐστὶ λέγειν σέβουσι δὲ πάντες τὰς αἶγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τὰς ἔρσενας τῶν θηλεῶν. Καὶ τῶν οἱ ἀπόλοι τιμὰς μέζονας ἔχουσι. Ἐκ δὲ τῶν εἰς μάλισα, ὅσας ἐπεὶ ἀπεθάνη, πένθος μέγα παύει τῷ Μενδησίων νομῶ τίθειται. Καλέεται δὲ ὁ, τε τράγος καὶ ὁ Παν Αἰγυπτίσι, Μένδης. (47) Ἰν δὲ Αἰγύπτῳ μιὰρὸν ἡγήται θηρίον εἶναι. Καὶ τῆτο μὲν, ἢν τις φαύση αὐτῶν παριῶν ὕος, αὐτοῖσι τοῖσι ἰματίοισι ἀπὶ αὐτῶν ἔβαψε ἐαυτὸν, βραὶς ἐς τὸν ποταμὸν· τῆτο δὲ οἱ συμβῶται, εὐντες Αἰγύπτιοι ἐγγενεές, ἐς ἱρὸν ἔδεν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσέρχονται μένοι πάντων· ἐδὲ σφι ἐκδιδόσθαι θυγατέρα ἑδείς ἐθέλει, ἐδ' ἀγεσθαι ἔξ

76
Sus abominabilis.

a Palsim HERODOTVS formulas eiusmodi interponit, quibus vel veniam petit a se dictorum de rebus factis, vel negat plura sibi dicere fas esse, vid. mox f. 74 it. 79.

b Aut τραγοσκελὲς legendum, vt ad ἀγάλμα conueniat, aut dicendum, Synch quadam ad Pana respicij: quod nec Latinis inusitatum.

c Vid. f. 71.

ἐξ αὐτέων, ἀλλ' ἐκδίδουσί τε οἱ συβῶτα, καὶ
 ἀγούλα ἐξ ἀλλήλων. τοῖσι μὲν νυν ἄλλοισι 79
 θεοῖσι θυεῖν ὕς ἔ δικαμεῦσι Αἰγύπτιοι. Σελήνη
 δὲ καὶ Διονύτω μένοισι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ, τῇ
 αὐτῇ πανσελήνῳ τῆς ὕς θύσαντες, πατέον-
 ται τῶν κρεῶν. Διότι δὲ τῆς ὕς ἐν τῆσι ἄλλη- 79
 σι ὀρτῆσι ἀπεφυγήκασι, ἐν δὲ ταύτῃ θύοσι,
 ἔσι μὲν λόγος περὶ αὐτῷ ὑπ' Αἰγυπτίων λεγό-
 μενος ἔμοι μέντοι ἐπισαμένῳ ἐκ εὐπρεπέστε-
 ρός ἔστι λέγεσθαι. Θυσίη δὲ ἡδε τῶν ἰῶν τῇ 80
 σελήνῃ ποιέσθαι ἔπειαν θύση ἑ τὴν ἐρῆν ἀκρῆν,
 καὶ τὸν σπλήνα, καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεῖς
 ὀμβ, καὶ ἰῶν ἑ ἐκάλυψε πάσῃ τῷ κληνεὸς τῇ
 πιμελῆ τῇ περὶ τὴν νηδὺν γενομένη, καὶ ἐπέεσα 81
 καταγίξει πυρὶ. Τα δὲ ἄλλα κρέα σιτεούσθαι
 ἐν τῇ πανσελήνῳ, ἐν τῇ ἂν τὰ ἰῶα θύσασι.
 Ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρῃ ἐκ ἂν ἐτι γευσάιατο. οἱ δὲ
 πένητες αὐτῶν ὑπ' ἀσθενείας βίς σαλίνας ἑ πλά-
 σαίτες ὕς, καὶ ὀπήσαντες ταύτας θύοσι.
 (48) Ἰῶ δὲ Διονύσω τῆς ὀρτῆς τῇ δορπιῇ χοῖ- 82
 ρον πρὸ τῶν θυρέων σφάξας ἑκαστας, δίδου
 ἀποφέρεσθαι τὸν χοῖρον αὐτῷ τῷ ἀποδομένῳ
 τῶν συβαίεων.

(68) Τῶν κροκοδείλων φύσις ἐστὶ τοιήδε. 83
 τῆς χειμεριωτάτης μῆνας τέσσερας ἐοδίει
 ἔσθην. Ἐὸν δὲ τέτραπεν, χερσαῖον, καὶ λι-
 μνωῖον ἐστὶ. Τίττει μὲν γὰρ ἰῶα ἐν γῆ, καὶ
 ἐκλέπει. Καὶ τὸ πολλὸν τῆς ἡμέρης διαλείβει 84
 ἐν τῷ ξηρῷ τὴν δὲ νύκτα πᾶσαν, ἐν τῷ πο-
 ταμῷ

d Vid. f. 71.
 e Int. ἔ θυῶν. Ita saepe Ebraei. conf. f. 74.
 f Vid. sect. 29. ἀπ' ὧν ἔδοντο.
 g Ita eleganter sanavit h. l. STEPHANVS credo,
 in antiquioribus legebatur βίς τε τινάς.

Sacrificatur iamen.

Crocodile description.

- ταμῶ. θερμότερον γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὕδωρ τῆς τε
 85 αἰθρίας, καὶ τῆς δρόσης *. Πάνταν δὲ τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τῆτο ἐξ ἐλαχίστη μέγι-
 86 στον γίνεσθαι τὰ μὲν γὰρ ὡὰ, χηνέων ἔ πολλῶ
 μέζω τίθει καὶ ὀνεσσὸς κατὰ λόγον τῆ ὡῆ
 87 γίνεσθαι αὐξανόμενος δὲ γίνεσθαι καὶ ἐς ἑπτα-
 καίδεκα πῆχους, καὶ μέζων ἔτι. Ἐχει δὲ
 ὀφθαλμὸς μὲν ὕος ὀδόντας δὲ μεγάλης καὶ
 χαυλιόδοσης, κατὰ λόγον τῆ σώματος. Γλῶσ-
 88 σαν δὲ μένον θηρίων ἐκ ἔφουσε, ἐδὲ τὴν κά-
 τω κινεῖ γνάθον ἀλλὰ καὶ τῆτο μένον θηρίων
 89 τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῆ κάτω. Ἐχει δὲ
 καὶ ὄνυχας καρτερὰς, καὶ δερμα λευκιδωτὸν
 ἀῤῥηκλὸν ἐπὶ τῆ νάτη. τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι,
 ἐν δὲ τῆ αἰθρίῃ ὀξυδερκέσθαι. Ἄτε δὴ ὦν ἐν
 ὕδατι διαίταν ποιούμενον, τὸ σῶμα ἐνδοθεν
 90 Φορεῖ πᾶν μεσὸν βδέλλων. Τὰ μὲν δὲ ἄλλα
 ὄρνεα, καὶ θηρία, Φεύγει μιν. Ὁ δὲ τροχι-
 λος, εἰρηναῖόν οἱ ἐστὶ, ἄτε ὠφελούμενῳ πρὸς
 αὐτῆ. Ἐπεὶν γὰρ ἐς τὴν γῆν ἐκβῆ ἐκ τῆ ὕ-
 90 δατος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἐπιβῆ χάνη, (εἴθε
 γὰρ τῆτο ὡς ἐπίπαν ποιέειν πρὸς τὸν ζέφυρον)
 ἐνθαῦτα ὁ τροχιλος ἐσδύνων ἐς τὸ σῶμα αὐτῆ,
 91 καταπίνει τὰς βδέλλας. Ὁ δὲ ὠφελόμενος
 ἠδέσθαι, καὶ ἐδὲν σῖεσθαι τὸν τροχιλον. (69)
 91 Ταῖσι μὲν δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἱεροὶ εἰσὶ οἱ κροκό-
 91 δειλοι, ταῖσι δ' ἔ, ἀλλ' ἄτε πολεμῖες περιέ-
 91 πησι.

Cunetrochi-
 lo amicitia.

91
 Cultus.

* Plenam iocī observationem hic adjecit IAC. CRONOVIVS, qua Salmatium & alios irridet: ipse autem ait, frigoris causa noctu aquam ingredi crocodilum, & vitandi caloris causa extra aquam interdū versari. Quasi non constaret interdū non ita exandescere aquam ut aerem, sed nec noctu ita refrigerari. Calorem igitur sectans crocodilus interdū maiorem sub diu, noctu autem maiorem in aqua inuenit. Haec nota omnibus, neque obseruanda hic, nisi vir clarissimus ea neganda putasset.

πρῶσι. Οἱ δὲ περὶ τὴν Θήβας καὶ τὴν Μοίριος
 λίμνην οἰκέοντες, καὶ κάρβα ἠγνήθηα αὐτὰς εἶ-
 να ἰρῆς. Ἐκ πάντων δὲ ἕνα ἑκάτεροι ἐκρέφθησι 92
 κροκόδειλον, δεδιδαγμένον εἶναι χειροῦ θεοῦ.
 ἀρήματα τε λίθια, χρυτὰ, καὶ χρύσεια ἐς
 τὰ ὠτα ἐσθέντες, καὶ ἀμφιδέας περὶ τὰς ἐμ-
 προδίους πόδας, καὶ σιτία ἀπότακτα δίδόν-
 τες καὶ ἰρήνια, καὶ περιέποντες ὡς κάλλιπα
 ζώνας, ἀποθανόντας δὲ ταριχεύσαντες, θάπτου-
 σιν ἐν ἰρήσι θήκησι. Οἱ δὲ περὶ Ἐλεφαντίνην 93

πόλιν οἰκέοντες, καὶ ἐσθίσι αὐτὰς, ἐκ ἡγεό-
 μενοι ἰρῆς εἶναι. Καλέονται δὲ ἔκ κροκόδειλοι,
 ἀλλὰ χάμψαι. Κροκοδείλους δὲ ἴωνες ἀνόμα-
 σαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἶδη τοῖσι παρὰ
 σφίσι γινομένοισι κροκοδείλοισι ἢ τοῖσι ἐν

τῆσι αἵμασιῆσι. (70) Ἄγραυι δὲ σφῶν πολ-
 λοι κατισέασιⁱ, καὶ παντοῖαι. Ἡ δ' ἂν
 ἔμοιγε δοκεῖ ἀξιώματι ἀπηγήσιος εἶναι, ταύ-
 την γράφω. Ἐπεὰν ἰώτον συὸς δελεάσῃ^k
 περὶ ἀγκιστρον, μετῆι ἐς μέσον τὸν ποταμὸν.
 Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλεος τῷ ποταμῷ ἔχων 95

δελφάκα ζῶν, ταύτην τύπτει. Ἐπακῆσας
 δὲ τῆς Φωνῆς ὁ κροκόδειλος, ἵεται κατὰ τὴν
 Φωνήν. Ἐντυχῶν δὲ τῶν νῶτα καταπίνει· οἱ δὲ
 ἐλκῶσι. Ἐπεὰν δὲ ἐξέλκωσῃ ἐς γῆν, πρῶ-
 τον ἀπάντων ὁ θηρευτὴρ πηλῶν καὶ ὠν^l ἐπλασε 96
 αὐτὸς τὰς ὀφθαλμῶς. Ἴδῶτο δὲ ποιήσας,
 κάρβα εὐπέλειος τὰ λοιπὰ χειρῶνται, μὴ ποιή-
 σας δὲ τῶτο, σὺν πόνῳ. (71) Οἱ δὲ ἴπποι 97

94
Carpura.

97
Hippopotamus.

h Lacertarum igitur genus est crocodilus Graecorum, cuius figura cum Nili bestia conuenit.

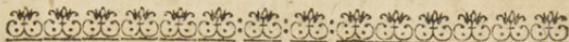
i Κατελασι al.
 k Int. ὁ δελεάζων vid. f. 80.
 l Timelis v. f. 29.

- οὐ πιδάμοι, νομῶ μὲν τῷ παπρημίτῃ ἱροὶ εἶσι.
 τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι ἐκ ἱροῖ. Φύσιν
 98 δὲ παρέχουσα ἰδέης τοιγύδε. Τετράπεν ἐστὶ,
 δίχηνον, ὄπλα μὲν βεῶς, σιμῶν, λοφίην ἔχον
 ἵππε^α χαυλιόδοιαν φαῖνον, ἐρὴν ἵππε^α, καὶ
 Φωνὴν μέγας, ὅσον τε βῆς ὁ μέγιστος· τὸ
 δὲρμα δ' αὐτῆ ἔτω δὴ τι παχὺ ἐστὶ, ὥστε αὐτῆ
 γενομένῃ ζυσα ποιεῖται ἀκόντια ἐξ αὐτῆ.
 99 (72) Γίνονται δὲ καὶ ἐνύδριες ἐν τῷ πιδάμῳ,
 τὰς ἱρὰς ἡγῆνται εἶναι. Νομίζουσι δὲ καὶ τῶν
 ἰχθύων τὸν καλούμενον λεπιδώδον, ἱρὸν εἶναι,
 καὶ τὴν ἐγχελυν. ἱρὰς δὲ τέτρες εἶναι τῆ Νεῖλε
 Φασὶ καὶ τῶν ὀρνίθων τὰς χηναλώπεκας.
 100 (73) Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ ἔνομα
 Φοῖνιξ. Ἐγὼ μὲν μὴ ἐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῆ.
 Καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοῖα σφί, δι' ἐτέων
 101 (ὡς Ἡλιεπολίται λέγουσι) πεντακροσίων. Φοῖνιξ
 δὲ τότε Φασὶ, ἐπεὶ οἱ ἀποθάη ὁ πατήρ.
 Ἐστὶ δὲ ἐν † τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσοῦδε καὶ
 τοιοῦδε. Τὰ μὲν αὐτῆ χρυσόκομα τῶν πτε-
 102 ρῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῶ πε-
 ριήγητιν ὁμοιότατος, καὶ τὸ μέγας. Τῆτον
 δὲ λέγουσι μηχανάσθαι τὰδε, (ἐμοὶ μὲν ἔ-
 πιστὰ λέγοντες.) Ἐξ Ἀραβίης ὀρμεῶμενον, ἐς
 τὸ ἱρὸν τῆ ἡλίας κομίζειν τὸν πατέρα, ἐν σμύρῃ
 ἐμπλάσσειν, καὶ θάψειν ἐν τῆ ἡλίας τῷ
 103 ἱρῷ. Κομίζειν δὲ ἔτω πρῶτον τῆς σμύρνης
 ὠν πλάσσειν, ὅσοντε δυνατὸς εἶναι φέρειν
 μετὰ δὲ πειράσθαι αὐτὸ φρεῖν· ἐπεὶ δὲ
 ἀποπειρηθῆ, ἔτω δὴ κοιλῆνα τὸ ὠν, τὸν
 104 πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντιθένα. Σμύρνη δὲ ἄλλη
 ἐμπλάσ-

† Forte legendum *ei* pro *en*. Si picturae similis est, talis tantusque est, (qualem quantumque iam describemus.)

ἐμπλάσσειν τῷτο *, καθό, τι τῷ ὡς ἐγκοι-
ληναις ἐνέθηκε τὸν πατέρα. Ἐγκειμένους δὲ τῷ
πατρὸς, γίνεσθαι τῷτο βαρος. Ἐμπλά-
σαντα δὲ κομίζεσθαι μιν ἐπ' Αἰγύπτου εἰς τῷ ἡλίος
τὸν ἰρόν. Ταῦτα μὲν τῷτον τὸν ὄρνιν λέγουσθαι
ποιέειν.

* Int. τὸ μέρος.

III.

EX THUCYD. L. I, 128-134.

Pausaniae crimen & mors. *

Ἐπειδὴ Πausανίας ὁ Λακεδαιμόνιος τὸ πρῶ-
τον μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Σπαρτιαίων ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόνῳ, καὶ κριθεὶς ὑπ'
αὐτῶν, ἀπελύθη μὴ ἀδικεῖν, δημοσίᾳ μὲν
ἐκέτι ἐξεπέμφθη ἰδίᾳ δ' αὐτὸς τριήρη λα-
κων Ἑρμιονίδα^a, ἀνευ Λακεδαιμονίων ἀφι-
κνέεται εἰς Ἑλλησπόντον, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ
τὸν ἑλληνικὸν πόλεμον τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς
βασιλέα πράγματα βεβλόμενος πράσσειν,
ὡσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησεν, ἐφιέμενος
τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς. Εὐεργεσίαν δὲ ἀπὸ τῶδε
πρῶτον εἰς βασιλέα κατέβητο, καὶ τῷ παλῶς
πράγματι ἀρχὴν ἐποίησεν. Βυζάντιον γὰρ
ἐλάν, τῇ προτέρᾳ παρσία, μετὰ τὴν ἐκ
Κύπρου ἀναχώρησιν, (εἶχον δὲ Μῆδοι αὐτὸ,
καὶ βασιλέως προσήκοντες τινες, καὶ συγγε-
νεῖς, οἱ ἐάλωσαν ἐν αὐτῷ) τότε τῷτος εἰς ἑ-
λαβεν,

Pausanias
ab imperio
remotus res
nouas molit-
tur.

* Ad verbum fere transtulit THUCYDIDEM CORNEIIVS NEPOS.

^a Sch. ἀπὸ Ἑρμιόνης πόλεως Λακωνικῆς.

λαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ κρύφα τῶν ἄλ-
λων ζυμμάχων. τῷ δὲ λόγῳ, ἀπέδρασαν
7 αὐτὸν ἔπρασε δὲ ταῦτα μετὰ Γογγύλη τῆ
Ἐρετρίας, ὡπερ ἐπέτρεψε, τό, τε Βυζάνιον,
καὶ τὸς οἰχμαλάτας· ἐπέμφε δὲ καὶ ἐπιστολὴν
τὸν Γογγύλον φέρουσα αὐτῷ· ἐνεγέγραπτο δὲ
ταδε ἐν αὐτῇ, ὡς ὑπερον ἀνευρέθη.

*Eius literas
ad regem.*

Ἐπιστολὴ Πausanίης πρὸς βα-
σιλέα.

- 8 „Πausanίης ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης τῆςδε τέ
„σοι χαρίζεσθαι βελομένους, ἀποπέμπω δὲ
„ἐλῶν, καὶ γνώμην ποιῆμα, εἰ καὶ σοι δοκεῖ,
„θυγατέρα τε τὴν σὴν γῆμα, καὶ σοι Σπάρ-
„την τε καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ὑποχείριον
9 „ποιῆσαι. Δυνατὸς δὲ δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶ-
„ξα μετὰ σὲ βελευόμενος. Εἰ ἔν τι σε τῶ-
„των ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θά-
„λασσαν, δι' ἧ τὸ λοιπὸν τῆς λόγους ποιη-
„σόμεθα.”
- 10 (129) Τοσαῦτα μὲν ἡ γραφὴ ἐδήλα. Ἐέρ-
ξης δὲ ἦδη τε τῇ ἐπιστολῇ, καὶ ἀποσέλλει
Ἀριάβαζον τὸν Φαρνάκην ἐπὶ θάλασσαν, καὶ
κελεύει αὐτὸν τὴν τε Δασκυλίτιν σαβραπίαν
παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαι, ὃς
11 πρότερον ἦρχε· καὶ πρὸς Πausanίαν εἰς Βυζάν-
τιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ, ὡς τάχιστα
διαπέμψαι, καὶ τὴν σφραγίδα ^b ἀποδείξαι,
καὶ ἢν τι αὐτῷ Πausanίης παραγγέλλει
περὶ τῶν ἑαυτῶν πραγμάτων, πρᾶσσει ὡς
12 ἄριστα, καὶ πισότατα. Ὁ δὲ ἀφικόμενος,
τά

^b Sch. Ἡ σφραγὶς τῶ περῶν βασιλέως εἶχε κατὰ μὲν τινὰς
τὴν βασιλέως εἰκόνα· κατὰ δὲ τινὰς τὴν Κίρκ τῶ πρώτῳ βασι-
λέως αὐτῶν· κατὰ δὲ τινὰς τὸν Δωρεῖα ἵππον, δι' ὃν χρηματίσαντα
ἐβασίλευσεν.

τά τε ἄλλα ἐποίησεν, ὥσπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν ἄντεπεγεγράπῳ δὲ ταύτῃ.

Ἐπιστολὴ βασιλέως πρὸς Πausανίαν.

Et regis ad Pausaniam.

Ὡς δὲ λέγει βασιλεὺς Ξέρξης Πausανία. 13

„Καὶ τῶν^c ἀνδρῶν, ἧς μοι πέραν θαλάσσης
 „ἐκ Βυζαντίος δίσσασας, κείσεταί σοι εὐεργεσία
 „ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἕσταί ἀνάγραφος^d. καὶ
 „τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σὲ ἀρέσκομαι. Καὶ σε 14
 „μῆτε νύξ, μῆθ' ἡμέρα ἐπιχέτω, ὥς ἀνεί-
 „να^e πράσσειν τι, ὧν ἐμοὶ ὑπιοχῆ^f μῆδὲ
 „χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ δαπάνη κεκωλύσθω, μῆδὲ
 „στρατιᾶς πληθεῖ εἶπαι δεῖ παραγίνεσθαι^g.
 „Ἀλλὰ μετ' Ἄρταβάξ^h ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὃν σοι 15
 „ἐπεμψα, πράσσειε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ, καὶ
 „τὰ σὰ, ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἀριστα ἔξει ἀμφο-
 „τέρους. ”

(130) Ταῦτα λαβὼν ὁ Πausανίας τὰ 16
 γράμματα, ὧν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώ-
 ματι^g ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιά-
 σιν^h ἡγεμονίαν, πολλῶ μάλλον τότε ἦτο, *Hic mutas mores.*
 καὶ ἐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθ' ἑσθλοῦⁱ τρόπῳ
 βιοῦσθαι ἀλλὰ σκευᾶς τε Μηδικᾶς ἐνδύομενος,
 ἐκ τῆ Βυζαντίος ἔξῃει, καὶ διὰ τῆς Θράκης 17
 πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐδου-
 ροῦντο.

C Φό-

c Sch. ἐλείπει ὑπέρ.
 d Διαπαντὸς εὐεργετίας κληθῆσθαι ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ.
 e ῥαθυμῆσαι.
 f Intell. ἀπὸ τῆ κοινῆ, κεκωλύσθω.
 g Sch. ἦγεν, τιμώμενος τὰ μεγάλα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
 h Al. Πλαταιῶν; certe sine in. Neque enim est Da-
 tius Plur. qui est Πλαταιῶν vel Πλαταιῶν, sed nomen per
 illam terminationem quā adverbialiscens, ut Ὀλυμπιάων h.
 c. ἐν Ὀλυμπίᾳ, Ἀθήνησι κ. τ. λ. Saepe etiam ita PAVS A-
 NIAS: Vid. ad eum SYLBVRGIYS.
 * Τῷ Λακωνικῷ. al. καθ' ἑσθλοῦ.

- 18 Φόρβηⁱ τράπεζάν τε Μηδικήν παρετίθετο,
καὶ κατέχευεν τὴν διάνοιαν ἐκ ἡδύνατο, ἀλλ'
- 19 ἔργοις βραχέσι προέδρα, ἂ τῇ γνώμῃ μει-
ζόνως ἐσέπειτα ἐμελλε πράττειν. δυσπρόσο-
δόν^k τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τῇ ὀργῇ ἔτω
χαλεπῇ ἐχρήτο ἐπὶ πάντας ὁμοίως, ὥστε μη-
20 δένα δύνασθαι προσιέναι. διόπερ καὶ πρὸς τὰς
Ἀθηναίους ἔχ' ἤμισα^l ἢ ζυμμαχία μετέστη
(131) Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀποδόμενοι, τὸ, τε
πρῶτον δὲ αὐτὰ ταῦτα ἀνεκάλεσαν αὐτὸν
- 21 ^m. καὶ ἐπειδὴ τῇ Ἑρμιονίδιⁿ νῆϊ τὸ δεύτερον
ἐκπλεύσας, ἔκελευσάντων αὐτῶν, τοιαῦτα
- 22 ἐφαίετο ποιῶν^o καὶ ἐκ τῆς Βυζαντιᾶς βία ὑπ'
23 Ἀθηναίων πολιορκηθεὶς^o, ἐς μὲν τὴν Σπάρτην
ἐκ ἐπανεχώρει, ἐς δὲ Κολωνάς τὰς Τρωιάδας
ἰδρυθεὶς^p, πρῶστων τε ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς
ἐς τὰς βαρβάρους, καὶ ἐκ ἐπ' ἀγαθῶ τὴν
- 24 μονὴν ποιῶμενος. ἔτω δὲ ἐκείτι ἐπέχον. ἀλλὰ
Scyale. πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην^q
εἶπον

ⁱ Μετὰ δ' ὀράτων πρότερον. Ταῦτα πάντα ἐν τῇ πρώτῃ παρθεσίᾳ ἐπράχθη. Nimirum duplicem Pausaniae praesentiam Byzantii distinguendam monet.

^k Sch. δυσέντευκτον.

^l Non minima ea causa fuit, quod socii ad Athenienses transiere.

^m Haec intelligenda tempore plusquamperfecto, conf. not. i.

ⁿ De qua f. i. Iam enim redit ad coeptam narrationem.

^o Sch. τῇ πολιορκίᾳ ἐκβληθεὶς.

^p Καθεοδείς.

^q Ἄντ' ἐπὶ τῷ ἐπιτολῶν Λακωνικῆν. ἦν δὲ σκυτάλη ἔβλον προηγύλον ἐξεμμένον, ἐπιμυκῆς. Δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ἔπρηχον σκυτάλη καὶ τὴν μὲν κατέχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων τὴν δὲ ἕτεραν τῷ ἐκπεπομένῳ τῶν στρατηγῶν παρεῖχον. Καὶ ὅτε ἔβουλοντο ἐπιτελεῖν τι αὐτῶ φέροντες ἱμάντα λευκὴν περιεΐδον τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τῷ ἱμάντι ἔγραψον καὶ ἀνελίττοντες παρείχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι τὸτο δὲ ἔποιον, ἵνα μὴ μάθωσιν οἱ ἀποφέροντες τὰ ἐν τῷ ἱμάντι γεγραμμένα ὃ δὲ στρατηγὸς λαβὼν τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιεΐλιττε, καὶ ἐγγίνωσσε

εἶπον τῷ κήρυκος μὴ λείπεσθαι· εἰ δὲ μὴ, πό-
λεμον αὐτῷ Σπαρτιάτας προαγορεύειν. Ὁ 25

δὲ βεβλόμενος ὡς ἤκιστα ὑποπλος εἶναι, καὶ πι-
σεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολὴν, ἀνε-
χώρει τὸ δεύτερον εἰς Σπάρτην. Καὶ εἰς μὲν 26

τὴν εἰρήνην ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφό-
ρων. (Ἐξέσι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα
δράσασθαι τῆτο ¹.) Ἐπειτα διαπραξάμενος ²
ὑπερον ἐξῆλθε, καὶ καθίστησιν αὐτὸν εἰς κρί-
σιν τοῖς βεβλομένοις περὶ αὐτῶν ³ ἐλέγχειν.

*Ephorum
potestas.*

(132) Καὶ φανερόν μὲν εἶχον ἔδδεν οἱ Σπαρτιά-
ται σημεῖον, ὅτε οἱ ἐχθροὶ, ὅτε ἡ πᾶσα πό-
λις, ὅτω ἂν πισεύσαντες βεβαίως ἐτιμωρῆντο
ἄνδρα γενεῆς τε τῷ βασιλεῖς ⁴ ὄντα, καὶ ἐν
τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. (Πλείσταρχον γὰρ 27

τὸν Λεωνίδα ⁵ ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι,
ἀνεψιὸς ὢν, ἐπετρόπευσεν.) Ἰσοψίας δὲ πολ-
λὰς ⁶ παρεῖχε, τῇ τε παρανομία, καὶ ζηλώ-
σει τῶν βαρβαρῶν, μὴ ἴσος βέβλοσθαι εἶναι
τοῖς παρῆσι. Τὰ τε ἄλλα αὐτῷ ἀνεσκόπεν, 30

εἰ τί περ ἐξεδεδιήτητο ⁷ τῶν καθεσώτων νομί-
μων, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ⁸ ποτε τὸν ἐν 31

C 2 Δελ-

τὴν τῶν γραμμάτων περιοχὴν. Εἰ δὲ τις εἴποι, καὶ πῶς εἶχεν ὁ
Παυσανίας σκυτάλην λάβρα τῆς πόλεως ἑκαθῶν; ἠγέτο, ὅτε
ἀπὸ τῆς πρώτης στρατηγίας εἶχε τὴν σκυτάλην. Add. in. huius
num.

Γ Τὸ κακὸν δηλονότι, καὶ μὲν ἂν ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἐπέ-
τροπος. vid. f. 28.

Δ Χρήμασι δηλονότι καὶ λόγοις διαπραξάμενος, ἦτοι διακρη-
σάμενος τὴν κατηγορίαν.

Ε Τῶν κατηγορημάτων.

Ζ Ἡρακλείδης γὰρ ἦν.

Χ Οὗτος ὁ Λεωνίδης ὁ ἐν Θερμοπύλαις ἀριτεύσας ἐπὶ τῶν
Μηδικῶν.

Υ Διὰ τὸ μὴ εὐργεῖν τοῖς Λακωνικοῖς νόμοις τοῖς παρῆσι,
τοῖς ἕθεσι τῶν Λακωνῶν.

Ζ Ἐξ τῶν Λακωνικῶν διηγήτο νόμων.

Α Οὐκ ἐν τῷ ἑμαντεύετο ὁ Ἀπίλλων, ἀλλ' ἕτερον τινα, ὃν
ἔλαβον οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, καὶ μετέθηκεν ἐπὶ τῶν ἱπποδρόμων
Βυζαντίας.

*Tripus
Delphicus.*

Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀμροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγείον τούτου.

32 Ἕλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων Πausanias, φοίβῳ μνήμ' ἀέθηκε τόδε.

33 Τὸ μὲν ἐν ἐλεγείῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλασαν εὐθύς τότε ἀπὸ τῆς τρίποδος τῆτο, καὶ ἐπέγραψαν ὀνομασί τὰς πόλεις, ὅσαι ζυγκαθεύσασθαι τὸν Βάρβαρον, ἐσήσαν^b τὸ ἀνάθημα.

34 Τῆ μὲντοι Πausanias, ἀδικημάτων καὶ τῆτ' ἐδόκει εἶναι καὶ ἐπέειγε δὴ ἐν τῆτῳ^c καθεισῆκει, πολλῶ μᾶλλον παρόμοιον πραχθῆναι

35 ἐφαίνετο τῇ παρέσῃ διανοίᾳ. Ἐπυνθάνοντο δὲ καὶ εἰς τὰς εἰλώτας πράσσειν τι αὐτὸν καὶ ἦν δὲ ἕτως. Ἐλευθέρασιν τε γὰρ ὑπιχρεῖτο αὐτοῖς, καὶ πολυτελείαν^d ἦν ζυνεπα-

36 νασῶσι, καὶ τὸ πᾶν ζυγκαθεργάσανθαι. Ἀλλ' εἰδ' ὡς εἰδὲ τῶν εἰλώτων μνηστῶν τισὶ πισεύσαντες, ἠξίωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν εἰς αὐτὸν, χράμενοι τῷ τρόπῳ, ὡπερ εἰώθασιν ἐς σφᾶς αὐτὰς, μὴ ταχεῖς εἶναι περὶ ἀνδρῶν Σπαρτιατῶν, ἀνευ ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων,

37 βεβλευσά τι ἀνήκεσον πρίνγε δὴ αὐτοῖς, ὡς λέγεται, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ

Argilii.

ἐπιστολάς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν, ἀνὴρ Ἀργίλιος, παιδικά^e ποτε ὦν αὐτῷ, καὶ πι-

38 σότατος ἐκεῖνω, μνηστῆς γίγνεται θείστας κατὰ

b Ita scrib. ex MSS. pro ἐσήσαντο ἀνάθημα.

c Ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῆς Μηδισμῶ. Nimirum illud de tripodē factum tanto magis crimini dabatur viro, cum praefentibus ipsius consiliis simile esse & responderē videatur.

d Ἀυτονομίαν schol. sed potius ius ciuitatis intellexerim cum aliis commune.

e Τῆτο τινες ἐπὶ ἀγαθῆ ἕρωτος, τινες δὲ ἐπὶ αἰχρῶ λυμβάνουσι. παιδικὰ ἀντὶ τῶ ἐράμενος.

κατὰ ἐνθύμητίν τινα, ὅτι ἔδειξεν πω τῶν πρὸ
 ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο. Καὶ παρα- 39
 ποιητάμενος ἑ σφραγίδα, ἵνα ἦν ψευδοῦ τῆς
 δόξης, ἢ καὶ ἐκεῖνος μεταγράψαι τι αἰτήσῃ,
 μὴ ἐπιγνῶ, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπο-
 νοήσας τί τοῖστων προσεβάλλαι, καὶ αὐτὸν
 εὗρεν ἐγγεγραμμένον κλέπειν. (132) Τότε δὲ 40
 οἱ ἔφοροι, δείξαντος αὐτῶ τὰ γράμματα,
 μᾶλλον μὲν ἐπίστευαν. Αὐτήκοοι δὲ βελη-
 θέντες ἐτι γενέσθαι αὐτῶ Πausanίης τι λέγον-
 τος ἀπὸ παρασκευῆς ἑ τῶ ἀνθρώπων ἐπὶ ταῖς 41
 ναρον ἰκέτες οἰχομένους καὶ σκηνησαμένους διπλῆν
 διαφράγματι καλύβην, ἐς ἣν τῶν τε ἔφόρων
 ἐντός τινος ἐκρυψε, καὶ Pausanίης ὡς αὐτὸν
 ἐλθόντος, καὶ ἐρωτῶντος τὴν πρόφασιν τῆς
 ἰκετείας, ἤθοντο πάντα σαφῶς, αἰτιωμένους 42
 τῶ ἀνθρώπων, τὰ τε περὶ αὐτῶ γραφέντα,
 καὶ τὰλλα ἀποφαινόντος κατέκασον, ὡς ἔδει 43
 † πῶποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακο-
 νίας ἠ παραβάλοιτο, προτιμηθεῖν ἰ δ' ἐν ἴσω
 ταῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν κἀκεῖ- 44
 νος ἑ αὐτὰ τε ταῦτα ζυνομολογῆντος, καὶ περὶ
 τῶ παρόντος ἑν ἑῶντος ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ πί-
 σιν ἐκ τῶ ἱερῶ δίδοντας τῆς ἀναστάσεως ἑ, καὶ
 ἀξίεντος ὡς τάχιστα πορεύεσθαι, καὶ μὴ τὰ
 πραστόμενα διακαλύπειν. (134) Δικταῖες 45

Ex suo in-
 dicio prodit-
 ur Pausa-
 nias.

C 3 δὲ

f Ἀντὶ τῶ ὁμοίαν ποιητάμενος δ' Ἀργίλιος.

g Ἀπὸ συνθήματος.

† Ita MSS. al. ἄδιν.

h Παραβόλιος κατηγορήσειε, ἢ ὑπόπτως διακονήσειε.

i Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ προτιμηθεῖν λέλεκται.

k Constructio adhuc pendet ab ἤθοντο.

l Erat, cum putarem legendum, ἀναβάσεως, quod de
 reditu sollicitus erat Argilius. Sed nihil mutandum. Se-
 debant ἰκέται, qui illos induceret, ad relinquendum asylum,
 ille ipse Thucydidi nostro plus semel ἀναστήσει illos dicitur.
 Et id ipsum hic agi apparet a Pausania.

- δὲ ἀκριβῶς, τότε μὲν ἀπῆλθον οἱ Ἐφοροι.
 Βεβαίως δὲ ἤδη εἰδότες, ἐν τῇ πόλει τὴν ξύλ-
 46 ληψιν ἐποίοντο ^m. Λέγουσι δ' αὐτὸν μέλλοντα
Comprehen- ξυλληφθῆσεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνὸς μὲν τῶν Ἐφό-
endus con- ρων τὸ πρόσωπον προσιόντος ὡς εἶδε, γινώσκαι
fugie in ἐφ' ᾧ ἔχαρει. Ἄλλα δὲ νεύματι ἀφανεί χρη-
templum. 47 σαμένως, καὶ δηλώσαντος ἐννοία, πρὸς τὸ ἱερὸν
 τῆς Χαλκιοίκης χαρῆσαι δροίω, καὶ προκα-
 48 ταφυγεῖν. Ἦν δὲ ἐγγυὸς τὸ τέμενος, καὶ ἐς
 οἰκῆμα ἔμεγα, ὃ ἦν τῶ ἱερῷ, ἐσελθὼν, ἵνα
 μὴ ὑπάθριος ταλαπωροῖη, ἠσύχαζεν. Οἱ
 δὲ τοπαραυτικά μὲν ὑπέρησαν ⁿ τῇ διώξει.
 49 Μετὰ δὲ τῆτο, τῆ τε οἰκῆματος τὸν ἔροφον
 ἀφείλον, καὶ τὰς θύρας, ἐνδὸν ὄντα τηρήσαν-
 τες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες ^o εἰς αὐτὸν ἀπακοδό-
 50 μισαν ^p ἠροσκαθεζόμενοι τε, ἐξεπολιόρηκη-
ἐπίκουρον. σαν λιμῷ. Καὶ μέλλοντος αὐτῷ ἀποψύχειν,
 ὡς περ εἶχεν ἐν τῷ οἰκῆματι, ἀποδομένοι, ἐξά-
 51 γασιν ἐκ τῶ ἱερῷ ἐτι ἐμπνευ ὄντα. καὶ ἐξα-
 χθεῖς, ἀπέθανε παραχρῆμα. Καὶ αὐτὸν ἐ-
 μέλλησαν μὲν ἐς τὸν καιάδα ^{*}, ἔπερ τὴς κα-
 κέργης ἐμβάλλειν εἰώθεισαν. Ἐπειὰ ἐδόξε
 πλησίον περὶ καθρῦξαι. Ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν Δελ-
 52 φοῖς, τὸν τε τάφον ὑπερὸν ἔχρησε τοῖς Λακε-
 δαιμονίοις μελενευκεῖν, ὥπερ ἀπέθανε (καὶ
 νῦν κεῖται ἐν τῷ προσημενίσματι: ^q ὃ γραφῆ
 σῆλαι

m Ἐμελλον ποιῆσαι ποιῆσαι ἐβόλυντο.

n Ἐβράδυναι, ἵνα δῆθεν μὴ ἀσεβήσωσι: ἐτέρῳ δὲ τρέψῃ
 ἀσβῆσαν ἐν ἱερῷ αὐτὸν πολιόρησαντες.

o Μονόταυτες, περιέρχοντες.

p Τειχίσαντες τὰς θύρας ἀπέφραξαν. φασὶν ὅτι ἠνίκα ἔφρα-
 ξαν κατ' αὐτὴ τὸ οἰκῆμα, ἢ μίτηρ αὐτῆ Ἀλκιδῆα πρῶτη λίδου
 ἐπέθηκε: τοιαῦται γὰρ αἱ Λακωνικαὶ γυναῖκες. Τεκμήριον δὲ τῆτο
 τῆ μισοτυραννὸς εἶναι τῆς Λακωνίας.

q Τίπος ὁ καιάδας ἀρρογυμένος ἐν Λακωνικῇ ὅτι τὴς κακέρ-
 γης εἰώθεισαν ἵπτειν.

q Ἐν τῷ προσημεῖω.

σηλα δηλῶσι) καὶ ὡς ἄγος ὁ αὐτοῖς ὄν τὸ πεπραγμένον, δύο σώματα ἂν εἴς τῆ Χαλκιοίκῳ ἀποδῶνα. Οἱ δὲ ποιησάμενοι χαλκῆς ἀνδριάντας δύο, ὡς ἀντὶ Παυσανίῃ ἀνέθεσαν.

C 4

IV.

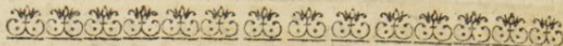
x Sequitur hic altera pars oraculi.

s Nominatiui vel accusatiui consequentiae.

t Τῶν ἑστὶ δύο ἰσῶρες ἀποδανεῖν ἀντ' αὐτῆ, οἱ δὲ ἕτοφίσαντο τὰς ἀνδριάντας. Ἄλλως. Ἄνθ' ἑνὸς σώματος τῆ Παυσανίῃ δύο τίλας τῆ Παυσανίῃ ἀνέθηκαν.

Lubet hic subiicere ὡς ἐν παρόδῳ specimen, vnde appareat, quam sublesta sit nonnunquam Scholiastarum Graecorum fides, quorum laudibus nihil interim detractum volo. Ad verba, quae incipiunt sect. 51. καὶ αὐτὸν ἐμέλλησαν δόχολιον adiectum est eiusmodi: ἐμέλλησαν, εἰς δύο ἕτερον. κ. τ. λ. Quin ἐμέλλησαν, int. ἀπὸ τοῦ κοινῆ ἐμβάλλειν, Proiecturi erant. Viderat hoc H. Stephanus, & sunt MSS. in quorum altero deest hoc scholion, in altero pro illo est ἐσκόπησαν, ἰβελούσαντο, ἐγγὺς ἐγένοντο.

Placet etiam adicere Gellianam Scytalae Laconicae, de qua s. 24, descriptionem, ex 17, 9. Ita autem habet: Lacedaemonii veteres, cum dissimulare & occultare literas publice ad imperatores suos missas volebant, ne, si ab hostibus exceptae forent, consilia sua noscerentur, epistolas id genus fictas mittebant: Surchuli duo erant teretes, oblonguli, parè crassamento, eiusdemque longitudinis, derivasi, atque ornati consimiliter. Vnus imperatori in bellum proficiscenti dabatur: alterum domi magistratus cum iure atque cum signo habebant. Quando usus venerat literarum secretiorum, circum cum surculum lorum modicae tenuitatis, longum autem, quantum rei factis erat, complicabant, volumine rotundo & simplici: ita ut orae adiunctae undique & cohaerentes lori: quod plicabatur, coirent. Literas deinde in eo loro per transversas iuncturarum oras, versibus a summo ad inum proficiscentibus inscribebant. Id lorum literis ita perscriptis revolutum ex surculo, imperatori commentis illius conficiscenti mittebant. Resolutio autem lori literas truncas atque mutilas reddebat, membraque earum & apices in partes diversissimas spargebat: Propterea si id lorum in manus hostium inciderat, nihil quicquam conceitari ex eo loro quibat. Sed ubi ille, ad quem erat missum, acceperat surculo compari quem habebat capto, ad finem perinde, ut debere fieri sciebat, circumplicabas: atque ita literae per ambitum eundem surculi coalescentes, rursum coibant, integramque & incorruptam epistolam & facilem legi praestabant. Hoc genus epistolae Lacedaemonii αὐτάνων ἀπελλαν.

IV.

EX THUCYD. L. II, 47-54.

Descriptio pestilentiae Atheniensis.

*Pestilentia
Atticam
vastans.*

Τῆς θέρους εὐθύς ἀρχομένης, Πελοποννή-
 σοι † καὶ οἱ ξύμμαχοι τὰ δύο μέρα,
 ὡς περ καὶ τὸ πρῶτον, ἐπέβαλον ἐς τὴν Ἀτ-
 2 τικὴν. Ἠγεῖτο δὲ Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξίδαμος,
 Λακεδαιμονίων βασιλεὺς. Καὶ καθ' ἐξέμενοι,
 ἐδήκν τὴν γῆν. Καὶ ὄντων αὐτῶν ἔπολλας πᾶ
 3 ἡμέρας ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο
 γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον ^a μὲν καὶ
 πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆσαι καὶ περὶ
 Λημνον, καὶ ἐν ἄλλαις χαρίοις. Οὐ μὲνοι το-
 σῆτός γε λοιμὸς, ἐδὲ φθορὰ ἕτως ἀνθρώπων
 4 ἔδαμξ ἐμνημονεύετο γενέσθαι. Οὔτε γὰρ ἰα-
 τρὸι ἤρκεν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ^b ἀγνοία,
 (ἀλλ' αὐτοὶ μάλιτα ἐθητηκον, ὅσω καὶ μά-
 λιτα προσήσαν,) ἕτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη
 5 ἔδεμῖα. Ὅσα τε πρὸς ἰεροῖς ἐκέτευσαν, ἢ
 μαντείοις, καὶ τοῖς τοιτέτοις ἐχρήσαντο, πάντα
 ἀνωφελῆ ἦν. Τελευτῶντες τε αὐτῶν ἀπέστησαν
 6 ὑπὸ τῆς κακῆς νικῶμενοι. (48) Ἠρξατο δὲ
 τὸ μὲν πρῶτον ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς
 ὑπὲρ

*Origo ex
Aethiopia.*

† Nimirum tempore belli Peloponnesii res accidit, cum Peloponnesii incolae aduersus Athenienses eorumque socios pugnarent.

^a Schol. Πρῶτον ἤρξατο θηλυκῶς, ἡ νόσος; τὸ δὲ λεγόμενον, ὡς πρὸς τὸ νόσημα ὑπῆντησεν κ. τ. λ. Nimirum λεγόμενον ad νόσος refertur, quia etiam dicitur νόσημα. Talia saepe apud Latinos conf. 7, 95.

^b Schol. εἰ γὰρ ἤδεισαν, ὅτι λοιμὸς ἦν, ἂν ἐν ἐπιχειρεῖν, διὰ τὸ μεταδοτικόν. Egregios vero medicos, qui cum maxime illis opus est, metu contagionis aegros deferunt.

IV. EX T
 ἐπὶ θέρους
 καὶ ἀπὸ κατὰ
 τὴν πόλιν. ἐς
 καὶ ἄλλοις
 ἴσως τῶν αἰ
 αὐτῶν, ὡς οἱ
 ἑλληνικοὶ ἐς τ
 αὐτοῦ. Τῆ
 κῆ, καὶ ἄλλ
 γὰρ μὲν ἐπ
 καὶ ἄλλοις, κ
 ἐπὶ αὐτῶν.
 (ἐπιτακτικῶς
 καὶ ἐπὶ τῶ
 ἐγγύς, καὶ
 ἐ τῶν κα
 τὴν πόλιν
 τῶν τε καὶ τ
 ἐγγύς. (ἐ
 λεγόντων, ἐ
 ἐς τὰς ἀλλ
 τῶν καὶ π
 ὅτι τῶν
 σῶν, ἀλλ
 μὲν τῶν κα
 ἐπὶ ἄλλοις
 ὡς καὶ
 ἐ LVC
 ἐ περὶ
 ἐ ἄλλοις
 πῶς ἴσως
 πῶς ἴσως
 (ἐπιτακτικῶ
 τολλῶν, ὡ
 ἐ VIL
 ἐ LV

ὑπὲρ Αἰγύπτου^c. Ἐπειτα δὲ καὶ ἐς Αἴγυπτον,
 καὶ Λιβύην κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλείως^d γῆν
 τὴν πολλήν. ἐς δὲ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπι-
 ναίως ἐνέπεσε. Καὶ τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ⁷
 ἦλθε τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ ἐλέχθη ὑπ'^{Initia a Piraeo.}
 αὐτῶν, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι Φάρμακα ἐσβε-
 βλήκοιεν ἐς τὰ Φρέατα· κρήνη γὰρ ἔπω ἦσαν
 αὐτοῖσι. Ἰσχυρὸν δὲ καὶ ἐς τὴν ἀνα πόλιν ἀφί-
 κθη, καὶ ἔστησκον πολλῶν μάλλον ἤδη. Λε-
 γέτω μὲν ἔν περὶ αὐτῶν, ὡς ἐκαστος γιγνώσκει,
 καὶ ἰατρὸς, καὶ ἰδιώτης, ἀφ' ὅτις εἰκὸς ἦν γε-
 νέσθαι αὐτὸ, καὶ τὰς αἰτίας, ἄς τινὰς νομί-
 ζει, τοσαύτης μεταβολῆς ἰκανὰς εἶναι, ἢ ἐδύ-
 ναμιν ἐπὶ τὸ μεταστῆσαι σθεῖν. Ἐγὼ δὲ οἶόν τε
 ἐγγίγθη, λέξω⁸ καὶ ἀφ' ὧν ἂν τις σκοπῶν,⁹
 εἰ ποτε καὶ αὐτοῖς ἐπιπέσοι, μάλισ' ἂν ἔχοι
 τι προειδῶς μὴ ἀγνοεῖν, ταῦτα δηλώσω, αὐ-
 τὸς τε νοσήσας, καὶ αὐτὸς ἰδὼν ἄλλης πά-
 ρουσις. (49) Τὸ μὲν γὰρ ἔτος, ὡς ὁμο-
 λογεῖτο, ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοστον¹¹
 ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν. Εἰ δὲ
 τις καὶ προέκαινέ τι, ἐς τῆτο πάντα ἀπεκρί-
 θη^f. Τὸ δὲ ἄλλης ἀπ' ἐδεμίας προφά-
 σεως, ἀλλ' ἐξαίφνης ὑγιεῖς ὄντας, πρῶτον¹²
 μὲν τῆς κεφαλῆς † θέρμα ἰσχυρὰ, καὶ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐρυθμήματα, καὶ φλογωσις ἐλάμ-
 βανε. Καὶ τὰ ἐντὸς, ἢτε φάρυγγ καὶ ἡ
 C 5 γλώσσ-

c LVCRET. 1130.

d Persarum κατ' ἐξοχὴν. Etiam Schol. τὴν Περσίδα.

e Ausus sum illud ἢ inferere, quo lucem accipere mihi videtur locus alias obscurissimus, ita iam facile explicandus. (ausus, quas puto tante mutationis idoneas, (sufficientes) esse, aut submovendi eam, morbumque adeo tollendi, vim habere.

f Vid. infra f. 29.

† LVCRET. 1143.

- γλῶσσα, εὐθύς αἰμαλώδη ἦν, καὶ πνεῦμα
 13 ἄτοπον καὶ δυσᾶδες ἦφιει. Ἐπειτα ἐξ αὐτῶν
 Symptoma-
 34. πληρῆμος καὶ βράγχος ἐπεγίνετο. Καὶ ἐν ἑ
 14 ἔμετὰ βηχὸς ἰχυρῆ. Καὶ ὅποτε ἐς τὴν καρ-
 διαν ἢ σπρίζαι, ἀνέσρεφέ τε αὐτὴν, καὶ ἀπο-
 καθάρσεις χολῆς πάσαι ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν
 ὀνομασμένα εἰσὶν, ἐπήσαν, καὶ αὐτὰ μετὰ
 15 ταλαιπωρίας^k μεγάλης. Λύγξ τε τοῖς πλεί-
 σιν ἐνέπιπτε κενὴ^l σπασμὸν ἐνοιδῶσα ἰχυρὸν,
 τοῖς μὲν μετὰ ταῦτα * λαφύσατα^m, τοῖς δὲ
 16 καὶ πολλῶ ὕστρον. Καὶ τὸ μὲν ἐξῶθεν ἢ ἀπλο-
 μένω σῶμα, ἐκ ἄγαν θερμὸν ἦν, ἔτε χλω-
 ρόν, ἀλλ' ὑπέρυθρον πελιδνόν^o. Φλυκταίνους
 17 μικραῖς καὶ ἐλκεσὶν ἐξηθηκός· τὰ δὲ ἐνὶ ὄ-
 στω ἐκοίετο, ὥςτε μῆτε τῶν πάντων λεπτῶν ἰμα-
 τῶν καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς, μῆτ' ἄλλο
 Præsertim
 fitis & ac-
 tus. τι ἢ γυμνὸν * ἀνέχεσθαι ἠδίστα τε ἂν ἐπὶ ὑ-
 18 δωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτῆς ῥίπτεν. Καὶ πολ-
 λοι τῆτο^p τῶν ἡμελημένων (ἀνθρώπων) καὶ
 ἔδρασαν ἐς Φρέατα, ἀπαύσω τῇ διψῇ ζυεχο-
 19 μένοι καὶ ἐν τῷ ὁμοίῳ καθεισθήκει^q τό, τε
 πλέον, καὶ ἔλαστον ποτόν. Καὶ ἡ ἀπορία τῶ
 μη

g Sch. πόνον λέγει τὴν ἐκ τῆ νοσήματος ταλαιπωρίαν.

h Sch. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν σπασμὸν καρδίαν ἐκάλεον, καὶ καρδιωγμὸν τὸν πόνον τῆ σπασμῶ.

i Sch. ἀποκρίσεις, κενώσεις.

k τῆς δυσεντερίως δηλονότι.

l Ἔτι γὰρ καὶ λύγξ πλήρης, ὡς καὶ Ἰπποκράτης δι-
 ᾄσκει.

* αὐτίκα.

m Τὸν σπασμὸν παυσάμενον.

n LVCRET. 1161.

o Τὸ μετέχον ἀχρότητος καὶ μελανίας, οἰνοῦ μελυ-
 θδοσιδῆς.

* Int. τὸ σῶμα.

p Pro διὰ τῆτο.

q LVCRET. 1175.

μὴ ἤτυχάζειν, καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειλο
 διαπαντός, καὶ τὸ σῶμα ὅσον περ χρόνον καὶ
 ἡ νόσος ἀκμάζει, ἐκ ἐμαραίνετο, ἀλλ' ἀν-
 τείχε παρά δοξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ. ὣς ἡ 20
 διεφθείροντο οἱ πλείστοι ἐναυαῖοι καὶ ἑβδομαῖοι
 ὑπὸ τῷ ἐντὸς καύματος, ἢ ἔτι ἔχοντες τι *Exitus morbi.*
 δυνάμεως εἰ διαφύγοιεν, ἐπικασιόντες τῷ νοσή-
 ματος ἐπὶ τὴν κοιλίαν, καὶ ἐλκώσεως τε αὐτῇ
 ἰαχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαρροίας ἅμα ἀ-
 κρατῆ ἐπιπιπίσσης, οἱ πολλοὶ ὕφερον διὰ τὴν
 ἀσθένειαν διεφθείροντο. Διεξέει γὰρ διὰ παν- 21
 τὸς τῷ σώματι ἀνάθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κε-
 φαλῇ πρῶτων ἰδρυθῆν κακόν. Καὶ εἴ τις ἐκ 22
 τῶν μεγίστων ἔπεριγένετο, τῶν γε ἀκρωτηρίων
 ἀνήλιψις αὐτῷ ἐπεσήμαινε. Κατέσκηψε
 γὰρ καὶ ἐς αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ
 πόδας. Καὶ πολλοὶ σερισκομένοι τέτων διέ- 23
 φευγον. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τὰς
 δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραλίνα ἀνασάντας
 τῶν πάλων ὁμοίως, καὶ ἠγνόησαν σφᾶς τε
 αὐτὰς, καὶ τὰς ἐπιηδέειας. (50) Γενόμενον 24
 γὰρ κρεῖσσον λόγῳ τὸ εἶδος τῆς νόσου, τὰ τε
 ἄλλα χαλεπατέρας, ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπεῖαν
 φύσιν προσέπιπτεν ἐκάστω, καὶ ἐν τῷδε ἐδή-
 λωσε μάλιστα ἄλλο τι ὄν, ἢ τῶν ξυνηρόρων
 τί.

r Abundat Attice negatio ad verba ἀπαγορευτικῶς ἢ negatiua, adiecta. v. f. 44. no. 1.

s Editi ita, ὑπὸ τῷ ἐντὸς καύματος, ἔτι ἔχοντες τι δυνάμεως, ἢ, εἰ διαφύγοιεν κ. τ. λ. Sed mihi videbantur non fuisse perituri οἱ ἔχοντες τι δυνάμεως, quin pauulum illud vitium reliquarum fecit, vt ad tempus euaderent. Si non placeat vnus literae transpositio, at ita certe vertendum est, vt ἔτι ἔχοντες &c. ad alterum disiunctionis membrum pertineat.

t Sch. κινδύνων δηλονότι. LVCRET. 1197.

u Ἐπίσηψις.

- 25 τί. Τὰ^x γὰρ ὄρνεα, καὶ τετραπόδα, ὅσα
 Cadaveri-
 bus absti-
 nent feræ.
 26 μένων, ἢ ἔ προσήει, ἢ γευσάμενα, διεφθεί-
 ρετο. Τεκμηριον δὲ τῶν μὲν τοιούτων ὀρίθων
 ἐπίλειψις σαφῆς ἐγένετο, καὶ ἔχ' ἐρωῶν ἔτε
 27 ἄλλως, ἔτε περὶ τοιῶτον ἔδεν. Οἱ δὲ κύνες ἢ
 μᾶλλον αἰσθησιν παρῆχον τῆ ἀποβαίνοντος, διὰ
 28 τὸ ζυδιαῖσθαι. (51) Τὸ μὲν ἐν νοσημα,
 πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι^z ἀτοπίας, ὡς
 ἐκάσῳ ἐτύγχανε τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς
 ἕτερον γιγνομενον, τοιῶτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν.
 29 Καὶ ἄλλο παρελύπει κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον
 ἔδεν τῶν εἰωθότων^a, ὃ δὲ καὶ γένοιτο, ἐς τῆτο
 30 ἐτελεύτα. Ἐθνησκον δὲ οἱ μὲν ἀμελεία, οἱ
 δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι ἐν τε ἔδεν καλῆς
 ἰάμα^b, ὡς εἰπεῖν, ὃ, τι χρῆν προσφέρειν
 ὠφελεῖν τὸ γὰρ τῶ ζυνευγκόν ἄλλον τῆτο
 ἐβλαπτε, σῶματε αὐταρκες ὄν ἔδεν διεφάνη
 πρὸς αὐτὸ, ἰχύος περὶ ἢ ἀδυνείας, ἀλλὰ
 πάντα ζυνήρει, καὶ τὰ πάσῃ διαίτη θερα-
 31 πεύόμενα. Δεινότερον δὲ πάντος ἦν τῆ κακῆ,
 ἢ τε ἀθυμία ὁπότε τις αἰδοίτο κάμων. (πρὸς
 Desperatio
 morientium
 numerum
 auget.
 32 γὰρ τὸ ἀνέλπισον εὐθύς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ,
 πολλῶ μᾶλλον προείητο σφᾶς αὐτῆς, καὶ ἔχ'
 ἀντείχον,) καὶ ὅτι, ἕτερος ἀφ' ἑτέρῃ θερα-
 πείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβα-
 33 τα^c, ἔθνησκον, καὶ τὸν πλείστον φθόρον τῆτο
 ἐνεποίει. Εἴτε γὰρ^d μὴ θέλοιεν δεδιότες ἀλ-
 λήλοις

x LVCRET. 1213.

y LVCR. 1220.

z H. e. ἐμὲ παραλιπόντος, vt taceam.

a Supra sect. II.

b LVCRET. 1224.

c Sch. ἔτι τὰ πρόβατα μεταληπτικῶ καὶ μεταδοτικῶ τῆς
 νίσε.

d LVCRET. 1235.

λήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι, καὶ οἰ-
κία πολλὰ ἐκενώθησαν ἀπορία τῆς θεραπεύ-
σουτος. Εἴτε προσίοιεν, διεφθείρουσ' καὶ μά- 34
λισα οἱ ἀρετῆς τι^ε μεταποιούμενοι. Αἰσχύνη 35
γὰρ ἠφείδεν σφῶν αὐτῶν ἐσίοντες παρὰ τῆς
Φίλης, ἐπεὶ καὶ^ε τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπε-
γιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκίοι ἐξέκα-
μνον, ὑπὸ τῆ πολλῆ κακῆ νικώμενοι. Ἐπὶ πλεόν 36
δὲ ὅμοις οἱ διαπεφευγότες τὸν τε θνήσκοντα
καὶ τὸν πονέμενον ἀκτίζουσι, διὰ τὸ προειδέ-
ναί τε καὶ αὐτοὶ ἤδη ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι,
(δὶς γὰρ τὸν αὐτὸν, ὥστε καὶ κλεῖνειν, ἐκ ἐπε- 37
λάμβανε) καὶ^ε ἑμακαρίζοντό τε ὑπὸ τῶν ἄλ-
λων, καὶ αὐτοὶ τῷ παραχρῆμα^h περιχαρεῖ,
καὶ ἐπὶ τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κέ-
φης, μηδ' αὖ ὑπ' ἄλλῃ νοσήματός ποτε ἐτι
διαφθαρήναι. (52) Ἐπίεσε δ' αὐτῆς μάλ- 36, b.
λον πρὸς τῷ ὑπάρχοντι πόνῳ καὶ ἡ ζυγκομιδῆ<sup>Multitudo
item bomi-
num ex
agris.</sup>
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυⁱ, καὶ ἐχ' ἦσσαν τῆς 37, b.
ἐπελθόντας. Οἰκίῳν γὰρ ἐχ' ὑπαρχουσῶν,
ἀλλ' ἐν καλύβαις πνιγγραῖς ὥρα ἔτρε διεστω-
μένων, ὁ φθόρος ἐγίγνετο ἕθενι κόσμῳⁱ ἀλλὰ 38
καὶ νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἐκείνη,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλυπθῆντο, καὶ περὶ τὰς
κρήνας ἀπάσας ἡμιθνήτες, τῇ τῆ ὕδατος ἐπι-
θυμία.

e Sch. φιλονεικίας, ἀγάπης.

f Sch. λείπει ἢ πρὸς, ἵνα ᾗ, πρὸς τὰς ὀλοφύρσεις καὶ θρήνας.

g Intell. ὅτι, est enim connexum cum superiori, διὰ τὸ προειδέναι τε.

h Conieceram τὸ παραχρῆμα περιχαρεῖς, sed cum Scholiafies ita legerit, vt in contextu est, & τὸ περιχαρῆς substantiue pro rebus laetis poni possit, nihil mutavi. Nimis Schol. exponit, τῇ ἐνστάσῃ περιχαρεῖα.

i Belli enim metu in urbem concesserant. LVCRET.

- 39 *Leges & sa-
cra desu-
runtur.* θυμία. Τὰ τε ἱερά, ἐν οἷς ἐσκήνηντο ^k, νεκρῶν
πλέα ἦν αὐτῶ ἑναποθνησκόντων. Ὑπερβια-
ζομένους γὰρ τῶ κακῶ, οἱ ἄνθρωποι ἔκ ἐχούσης,
40 ὁ, τι γενωνται, ἐπὶ ὀλιγαρίαν ἐτρέποντο καὶ
41 ἱερῶν καὶ ὀσίων ὁμοίως. Νόμοι τε πάντες συν-
εταράχθησαν, οἷς ἐχρῶντο πρότερον περὶ τὰς
ταφάς. Ἐθαπτον δὲ, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο.
Καὶ πολλοὶ ἐς ἀνασχεύοντας θήμας ἐτρέποντο
σπάνει τῶν ἐπιτηδίων, διὰ τὸ συχνὰς ἤδη
42 προτεθῆναι σφίτιν. Ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἄλλο-
τρίαις, φθάσαντες τὰς νήσαντας, οἱ μὲν ἐπι-
θύντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτον, οἱ δὲ καιο-
μένους ἄλλω, ἀνωθεν ἐπιβαλόντες, ὃν φέροισιν,
43 ἀπήσαν. (53) Πρῶτόν τε ἤρξε, καὶ ἐς τάλλα,
44 τῇ πόλει ἐπιπλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. Ρᾶον
γὰρ ἐτόλμα τις ἂ πρότερον ἀπεκρύπτετο,
μη¹ κατ' ἠδονὴν ποιεῖν, ἀγχιτροφὸν τὴν με-
ταβολὴν ὄρωντες τῶν τ' εὐδομιόνων, καὶ αἰ-
φνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν ἔδην πρότερον
45 κεκλιμένων, εὐθύς δὲ τὰ κείνων ἐχόντων ὥστε
ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν
ἤξιον ποιεῖσθαι, ἐφῆμερα τὰ τε σώματα καὶ
46 τὰ χρήματα ὁμοίως ἠγέμενοι. Καὶ τὸ μὲν
προσταλαμπαιεῖν τῶ δόξαντι * καλῶ, ἐδοῖς
πρόθυμος ἦν, ἀδῆλον νομίζων, εἰ πρὶν ἐπ'
47 αὐτὸ ἐλθεῖν, διαφθαρήσεται ὁ, τι δὲ ἤδει
τε ἠδύ, καὶ πανταχοῦθεν τὸ ἐς αὐτὸ κερδα-
λέον ^m, τῆτο καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον κατέ-

57.

k Incubandi causa, quod in Aesculapii praesertim fa-
ctum. LVCRET. 1270.

l Vid. l. 19. no. q. Nimirum occultabat, ut non faceret
pro libidine palam.

* Sch. τῆτο τῇ ἀρετῇ αὐτῇ γὰρ μετὰ ταλαμπωρίας γί-
γνεσθαι.

m Quidquid ad voluptatem parandam conferret. Su-

ση. Θεῶν δὲ φόβος, ἢ ἀνθρώπων νόμος, εἰδείς 48

ἀπείργει τὸ μὲν κρίνοντες ἐν ὁμοίᾳ καὶ σέβειν
καὶ μὴ, ἐκ τῆς πάντας ὁρᾶν ἐν ἴσῳ ἀπολυ-
μένους τῶν δὲ ἀμαρτημάτων εἰδείς ἐλπίζων 49

μέχρι τῆς δίκης γενέσθαι βίβς ἀν τὴν τιμωρίαν
ἀντιδῆναι πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφι-
σμένην σφῶν ἐπικρεμαδῆσαι, ἣν πρὶν ἐμπε-
σεῖν, εἰκὸς εἶναι τῆς βίβς τι ἀπολαῦσαι. (54) 50

Τοιαῦτα μὲν πάθει οἱ Ἀθηναῖοι περιπεσόντες
ἐπέζητον, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων,
καὶ γῆς ἔξω θησκόμενης. Ἐν δὲ τῷ κακῷ, οἷα 51

εἰκὸς ἠ ἀνεμνήθησαν καὶ τῆδε τῆς ἔργς, Φά-
σκούβς οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἀδεσθαι, Oraculo,

Ἦξει Δωρικὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἀμὲν
αὐτῷ.

Ἐγένετο μὲν ἐν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοι- 52
μὸν ἀνομάσθαι ἐν τῷ ἔπει ὑπὸ τῶν παλαιῶν,

ἀλλὰ λιμὸν †. Ἐνίκησε δὲ ἐπὶ τῆς παρόντος, 53
εἰκότως λοιμὸν εἰρήσθαι. Οἱ γὰρ ἀνθρώποι

πρὸς ἃ ἐπαρχον, τὴν μνήμην ἐποιοῦντο. Ἦν
δὲ γε οἷμα, ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβη

Δωρικὸς τῆδε ὕστερος, καὶ ξυμβῆ γενέσθαι λι- 54
μὸν, κατὰ τὸ εἰκὸς ἔτιωσ ἄσονται. Μνήμη

δὲ ἐγένετο καὶ τῆς Λακεδαιμονίων ὁ χρησθηῖς
τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεόν,
εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀεῖιλε, κατὰ κράτος πο-
λεμῆσιν νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ῥ ἔφη ξυλ-
λή-

Spicabar etiam τὸ ἐς αὐτὸν κερδαλέον, quidquid lucrosum sibi
esset, aut compendium quodcumque adferret. Et video ita
editum a Stephano, Hudsono, Dukero.

η Nempe vexatio dat intellectum.

† Ergo illo tempore pronuntiatione non differebant

• & οἱ.
ο Qui eo tempore Peloponnesiorum duces hostes
Atheniensium erant.

ρ Phœbus etiam pestilentiae auctor initio Iliadis, qui

- 55 λήθεσθαι. Περὶ μὲν δὲ τῆ χρηστηρίᾳ, τὰ γι-
γνόμενα εἴκαζον ὅμοια εἶναι. Ἐσβεβληκότων
δὲ τῶν Πελοποννησίων, ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς.
- 56 Καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον ἐκ εἰσήλθεν, ὅ, τι
καὶ ἄξιον εἰπεῖν ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν
μαλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ
πολυανθρωπώτατα. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν
νόσον γενόμενα.

eo etiam nomine ἐπιβόλος dicitur & ἰκέργος. In calore solis
palustre eodum commouentis causam pestilentiae huius
quaesivit iam olim DIODORVS SICVLVS.

Cum LVCRETIVS non soleat esse in eo-
rum manibus, quibus praesertim
hoc libello consultum itur, facien-
dum putavi, vt versus illius, quibus
THVCYDIDEM reddidit, adscriberem.
Conf. Ouidiana Aeginensis morbi
descriptio Met. 7, 523-586.

LVCRET. L. VI, 1136. seqq.

(Quae propter numeros Thucydideis
adscriptos facile erit cum illis
conferre.)

*Haec ratio quondam morborum, & mor-
tifer aestus,
Finibus Cecropiis funestos reddidit agros,
Vastavitque vias, exhaustit ciuibus urbem.
Nam penitus veniens, Aegypti e finibus
ortus,*

Aera

Aeva permensus multum camposque natanseis, 1140
 Incubuit tandem populo Pandionis: omnes
 Inde cateruatim morbo mortique dabantur.

Principio caput incensum feruore gerebant,
 Et duplicis oculos suffusa luce rubentis.
 Sudabant etiam fauces intrinsecus atro 1145
 Sanguine, & ulceribus vocis via septa coibat:

Atque animi interpret manabat lingua cruore,
 Debilitata malis, motu grauis, aspera tactu:
 Inde, ubi per fauceis pectus complerat, & ipsum
 Morbida vis in cor moestum confluxerat aegris: 1150
 Omnia tum vero vitai claustra lababant.

Spiritus ore foras tetrum voluebat odorem,
 Rancida quo perolent proiecta cadauera ritu.
 Atque animi prorsum vires totius, & omne,
 Languerat corpus, lethi iam limine in ipso. 1155

Intolerabilibusque malis erat anxius angor
 Assidue comes, & gemitu commissa querela,
 Singultu: que frequens noctem persaepe, diemque,
 Corripere assidue nervos & membra coactans,
 Dissoluebat eos, defessos ante, fatigans. 1160

Nec nimio cuiquam posses ardore tueri
 Corporis in summo summam feruiscere partem:
 Sed potius tepidum manibus proponere tactum,
 Et simul vlcerebus quasi iniustis omne rubere
 Corpus, ut est, per membra sacer cum dicitur ignis. 1165

Intima pars homini vero flagrabat ad ossa:
 Flagrabat stomacho flamma, ut fornacibus intus,
 Nil adeo posset quidquam leue, tenueque membris
 Vertere in utilitatem: ad ventum & frigora semper,
 In fluuios partim gelidos ardentia morbo 1170
 Membra dabant, nudum iacentes corpus in vndas.

Multi praecipites lymphis putealibus alte

D

Inci-

- Inciderunt, ipso venientes ore patente.
 Infedabiliter fitis arida corpora mersans*
 1175 *Aequabat multum paruis humoribus imbrem.
 Nec requies erat vlla mali, defessa iacebant
 Corpora: mussabat tacito Medicina timore.
 Quippe patentia cum totas ardentia nocteis
 Lumina versarent oculorum expertia somno.*
 1180 *[Multaq; praeterea mortis tum signa dabantur,
 Perturbata animi mens in moerore metuque,
 Triste supercilium, furiosus voltus & acer,
 Sollicitae porro pleneaque sonoribus aures,
 Creber spiritus, aut ingens raroque coortus,*
 1185 *Sudorisque madens per collum splendidus humos,
 Tenuia sputa, minuta, croci contincta colore,
 Salsaque per fauceis raucas vix edita tussi:
 In manibus vero nerui trahier, tremere artus:
 A pedibusque minutatim succedere frigus*
 1190 *Non dubitabat, item ad supremum deniq; tempus
 Compressae nares, nasi primoris acumen
 Tenue, cauati oculi, caua tempora, frigida pellis
 Duraque, inhorrebat rictum, frons tenta † ma-
 nebat
 Nec nimio rigida post strati morte iacebant.]*
 1195 *Oetauoque fere candenti lumine solis,
 Aut etiam nona reddebant lampade vitam.
 Quorum si quis, vt est, vitarat funera lethi,
 Vlceribus tetris, & nigra proluuie alui,
 Posterius tamen hunc tabes lethumque manebat.*
 1200 *Aut etiam multus capitis cum saepe dolore
 Conruptus sanguis plenis ex naribus ibat:*

Huc

* Hos versus 14. non ex THUCYDIDE transtulit LVCRETIVS, si sunt tamen IVCRETII.

† Ita scribere placuit, vt supersedere liceat multis de hoc loco sententiis & lectionibus, & interpretationibus referendis.

Huc hominis totae vires, corpusque fluebat.
 Profluuium porro qui tetri sanguinis acre
 Exerat, tamen in nervos huic morbus & artus
 Ibat, & in parteis genitales corporis ipsas. 1205

Et grauius partim metuentes limina leti,
 Viuebant ferro priuati parte virili:
 Et manibus sine nonnulli pedibusque manebant
 In vita tamen, & perdebant lumina partim:
 Vsque adeo mortis metus his incesserat acer. 1210

Atque etiam quosdam cerebrum obliuierum
 Cunctarum, neque se possent cognoscere ut ipsi.
 Multaque humi cum inhumata iacerent corpora
 supra

Corporibus, tamen alituum genus atque ferarum
 Aut procul absiliebat, ut acrem exiret odorem; 1215

Aut, ubi gustarat, languebat morte propinqua.
 Nec tamen omnino temere illis solibus vlla
 Comparebat auis, nec noctibus saecla ferarum
 Exhibant siluis: languebant pleraque morbo,
 Et moriebantur: cum primis fida canum vis 1220

Strata viis animam ponebat in omnibus aegram.
 Extorquebat enim vitam vis morbida membris.

Incomitata rapi certabant funera vassa:
 Nec ratio remedi communis certa dabatur.
 Nam quod alis dederat vitaleis aëris auras 1225

Voluere in ore licere, & caeli templa tueri:
 Hoc aliis erat exitio, lethumque parabat.

Illud in his rebus miserandum, & magnopere
 vnum

Aerumnabile erat, quod, ubi se quisque videbat
 Implicitum morbo, mori damnatus ut esset, 1230
 Desiciens animo moesto cum corde iacebat
 Funera respectans, animam & mittebat ibidem.

Idque vel in primis cumulabat funere funus:
 Quippe etenim nullo cessabant tempore apisci
 1235 Ex aliis alios auidi contagia morbi.
 Nam quicumque suos fugitabant visere ad
 aegros,

Vitai nimium cupidi, mortisque timentes,
 Poenibat paullo post turpi morte malaque
 Desertos, opis experteis, incuria maectans,
 1240 Lanigeras tanquam pecudes & bucera saecla.

Qui fuerant autem praesto, contagibus ibant,
 Atque labore, pudor quem tum cogebat obire,
 Blandaque lassorum vox mista voce querelae.
 Optimus hoc leih genus ergo quisque subibat:

1245 Inque aliis alium populum sepelire suorum
 Certantes, lacrymis lassu lucluque redibant.
 Inde bonam partem in lectum moerore dabantur:
 Nec poterat quisquam reperiri, quem neque
 morbus,

Nec mors, nec luclus tentaret tempore tali.

1250 Praeterea iam pastor, & armentarius omnis,
 Et robustus item curui moderator aratri,
 Languiebant, penitusque casis contrusa iacebant
 Corpora, paupertate & morbo dedita morti.
 Exanimis pueris super examinata parentum

1255 Corpora nonnunquam posses, retroque videre
 Matribus & patribus natos super edere vitam.
 Nec minimum partim ex agris aegroris in
 urbem

Confluxit, languens quem contulit agricolarum
 Copia, conueniens ex omni morbida parti.

1260 Omnia complebant loca tectaue, quo mage eos
 tum

Confertos ita aceruatim mors accumulabat.

Multa

*Multa siti prostrata viam per, proque voluta
 Corpora Silanos* ad aquarum strata iacebant,
 Interclusa anima nimia ab dulcedine aquai.
 Multaque per populi passim loca promta, viasque 1265
 Languida semianimo tum corpore membra videres,
 Horrida paedore, & pannis cooperta perire
 Corporis inluvie: pellis super ossibus vna,
 Ulceribus teiris prope iam, sordique sepulta.*

*Omnia denique sancta Deum delubra replebat 1270
 Corporis mors exanimis, onerataque passim
 Cuncta cadaueribus Caelestium templa manebant,
 Hospitibus loca quae complebant aedituentes.
 Nec iam religio Diuum, nec Numina magni
 Pendebantur: Enim praesens dolor exsuperabat. 1275
 Nec mos ille sepulturae remanebat in vrbe,
 Vt prius hic populus semper consuerat humari.
 Perturbatus enim totus trepidabat, & vnus
 Quisque suum pro re consortem moestus humabat:
 Multaque vis subita & paupertas horrida suasit. 1280
 Namque suos consanguineos aliena rogorum
 Insuper instructa ingenti clamore locabant,
 Subdebantque facies, multo cum sanguine saepe
 Rixantes potius, quam corpora desererentur.*

* i. e. ad fontes salientes, quae aquam ex personis, quas *Tullios*, *Marfjas*, *Silanos* dixere, eiaculantur.

V.

EX XENOPHONTIS Cyropaedia L. I, 2-4.
Cyri genus. Persarum institutio.

Cyri pueritia.

- Cyri genus.* **Π**ατὴρ μὲν δὴ λέγεται Κύρος γενέσθαι
Καμβύση, Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ
Καμβύσης ἕτος τῶν Περσείδων γένους ἦν· οἱ δὲ
- 2 Περσεΐδαι ἀπὸ Περσέως κληίζονται. Μητὴρ
δὲ ὁμολογεῖται Μανδάνης γενέσθαι, ἣ δὲ Μαν-
δάη αὐτῆ Ἀσυάγης ἦν θυγάτηρ, τῶν Μήδων
- 3 βασιλέως. Φύνη δὲ Κύρος λέγεται, καὶ ἀδελφα
ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν Βαρβαρῶν, εἶδος μὲν κάλ-
λιος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότητος, καὶ φιλο-
μαθέςατος, καὶ φιλοτιμώατος, ὡς τε πάντα
μὲν πόνον ἀνατλήναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπο-
μῆναι, τῶ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. φύσιν μὲν δὴ
τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοσαύτην ἔχων
διαμνημονεύεται· ἐπαιδύθη γε μὴν ἐν Περσῶν
νόμοις· ἔτοι δὲ δοῦσιν οἱ νόμοι ἀρχεσθαι τῶ
κοινῷ ἀγαθῷ ἐπιμελέμενοι· ἔκ ἐνθεν γὰρ ὄθεν
ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν ἀρχοῦναι· αἱ μὲν γὰρ
πλείσται πόλεις ἀφείναι παιδεύειν ὅπως τις
ἐθέλει τῶς ἑαυτῶν παιδας, καὶ αὐτὸς τῶς
πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλῃσι διάγειν, ἔπειτα
προσάττειν αὐτοῖς μὴ κλέπειν, μὴ ἀρπάζειν,
μὴ βία εἰς οἰκίαν παρίεναι, μὴ πικρῆν ὅν μὴ δί-
κασιν, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ἀρχοντι, καὶ
τάλλα ταῖς τοιαῦτα ὡσαύτως· ἦν δὲ τις τῶν
τὶ παραβῆναι, ζημίαις αὐτοῖς ἐπέθεσαν. οἱ
δὲ Περσικοὶ νόμοι προλαβόντες ἐπιμέλονται,
ὅπως

*Institutionis
publicae ne-
glectus vul-
garis.*

*Persae ali-
ter.*

ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοῖσ' τοῖς ἑσσηαῖοις οἱ πολῖται,
 οἱοῖται πονηρῶς τινος ἔργον ἢ αἰαχρῶς ἐφίεσθαι ἐπι-
 μέλονται δὲ ἄλλοι. Ἔστιν αὐτοῖς ἐλευθέρῃ ἀγορὰ
 καλεσμένη, ἐνθα τὰ τε βασιλεία, καὶ τὰ ἄλλα
 ἀρχεῖα πεποιήται. ἐν τῷ θέν τὰ μὲν ἄνια καὶ
 οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τέτων Φαναί, καὶ ἀπειρο-
 καλίᾳ ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, ὡς μὴ
 μιγνύηται ἡ τέτων τύρβη, τῇ τῶν πεποιη-
 μένων εὐκοσμία. Διήρηται δὲ αὕτη ἡ ἀγορὰ
 ἢ περὶ τὰ ἀρχεῖα εἰς τέτταρα μέρη τέτων δ'
 ἔστι, ἐν μὲν παισίν, ἐν δὲ ἐφήβοις, ἄλλο τε-
 λείοις ἀνδράσιν, ἄλλο τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύ-
 σιμα ἔτη γεγενοῖσι. Νόμῳ δὲ εἰς τὰς εαυτῶν
 χώρας ἐκάστοι τέτων παρέισιν, οἱ μὲν παῖδες
 ἀμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τέλειοι ἀνδρες. οἱ δὲ γε-
 ρωότεροι, ἡνίκ' ἂν ἐκάστῳ προχωρῇ, πλην ἐν
 ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις, ἐν αἷς δὲ αὐτὰς
 παρέιναί οἱ δὲ ἐφήβοι καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ
 ἀρχεῖα σὺν τοῖς γυμνακῶν ὄπλοις, πλην τῶν
 γεγαμηκότων ἔτοι δὲ ἔτε ἐπιζητῶνται, ἐὰν
 μὴ προῤῥηθῇ παρέιναί, ἔτε πολλὰκις ἀπέιναί
 καλόν. Ἀρχοντες δὲ ἐφ' ἐκάστῳ τέτων τῶν
 μερῶν εἰσι δώδεκα· δώδεκα γάρ καὶ Περσῶν
 Φυλαὶ διήρηται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισίν ἐκ
 τῶν γερωτέρων ἡρημένοι εἰσίν, οἱ ἂν δοκῶσι
 τὰς παῖδας βελτίστους ἀποδεικνύουσαι. ἐπὶ δὲ
 τοῖς ἐφήβοις ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ἂν αὐ-
 τὰς τὰς ἐφήβους βελτίστους δοκῶσι παρέχειν
 ἐπὶ δὲ τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οἱ ἂν δοκῶσι αὐ-
 τὰς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιῆσθαι παρέχειν,
 καὶ τὰ προαγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρ-
 χῆς. Εἰσι δὲ καὶ τῶν γερωτέρων προσάται ἡ-
 ρημένοι, οἱ προσατευσθῶν ὅπως καὶ αὐτοὶ τὰ

8

Forum li-
berale.

9

10

Quadriper-
titum.

11

12

13

(Duodecim
tribus.)

14

15

- 16 καθήκοντα ἀποτελῶσιν. Ἄ δὲ ἐνάση ἡλικία
προστέταται ποιεῖν, διηγησόμεθα, ὡς μάλ-
λον δῆλον γένηται, ἢ ἐπιμέλονται, ὡς ἀν βέλεις
17 εἶεν οἱ πολῖται. Οἱ μὲν δὲ παῖδες εἰς τὰ διδα-
I. Pueri di-
scunt insti-
tiam.
σκαλεῖα φοιτῶντες, διάγχοσι μανθάνουσαις δι-
κασισύνην, καὶ λέγουσιν ὅτι ἐπὶ τῷτο ἐρχόμεθα,
ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μανθασ-
18 μενοι· οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διαλεξοσι τὸ πλεῖ-
στον τῆς ἡμέρας δικάζουσαις αὐταῖς· γίνεσθαι γὰρ
δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν,
ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ
βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων,
19 οἷον δὴ εἰκόσ' ἐς δὲ ἀν γνῶσι τῶτων τι ἀδικούν-
τας, τιμωρῆσθαι κολάζουσι δὲ καὶ ἐς αἰ ἀδικῶσαις
ἐγκαλῶντας εὐρίσκουσαις δικάζουσαις δὲ καὶ ἐγ-
κλήματος, ἔ' ἕνεκα ἀνδρῶποι μισῶσι μὲν ἀλ-
20 λήλους μάλιτα, δικάζουσαις δὲ ἥμισυ, ἀχα-
Iudicium
atuerfus
ingratiu-
dinem.
ριστίας· καὶ ὃν ἀν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν
ἀποδίδουσαι, μὴ ἀποδίδουσαι δὲ, κολάζουσαις καὶ
21 τῷτον ἰσχυρῶσαις αἰόνται γὰρ τῶσαις ἀχαριστας, καὶ
περὶ θεῶσαις ἀν μάλιτα ἀμελῶσαις ἔχειν, καὶ περὶ
22 γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους. ἐπεὶ δὲ
δοκεῖ μάλιτα τῇ ἀχαριστία ἢ ἀνασχυνία· καὶ
γὰρ αὐτῇ μεγίστη δοκεῖ εἶναι, ἐπὶ πάντα τὰ
23 αἰσχροῖα ἡγεμών. Διδάσκουσαις δὲ τῶσαις παῖδας
καὶ σωφροσύνην· μέγα δὲ συμβάλλουσαις εἰς τὸ
μανθάνουσαις σωφρονεῖν αὐτῶσαις, ὅτι καὶ τῶσαις
πρεσβυτέρωσαις ὁρῶσαις ἀνά πᾶσαν ἡμέραν σω-
24 φροῦσαις διάγουσαις. Διδάσκουσαις δὲ αὐτῶσαις καὶ
Oissequi
maioribus.
πειθεσθαι τοῖς ἀρχουσαις· μέγα δὲ καὶ εἰς τῷτο
συμβάλλουσαις, ὅτι ὁρῶσαις τῶσαις πρεσβυτέρωσαις, καὶ
25 πειθομένωσαις τῶσαις ἀρχουσαις ἰσχυρῶσαις. Διδάσκουσαις
δὲ καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστροῦ καὶ ποτῶσαις· μέγα
δὲ

δὲ καὶ εἰς τὸτο συμβάλλεται, ὅτι ὄρωσι τὰς
 πρεσβυτέρους ἔμπροσθεν ἀκρόνιαι γαστροῦ ἕνεκα,
 πρὶν ἂν ἀφῶσιν οἱ ἄρχοντες· καὶ ὅτι ἔπαρά 26
 μητρὶ σιτάντων οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδά-
 σκαλῷ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι· Φέρονται 27
 δὲ αἰκόθεν σῖτα μὲν ἄρτους, ὄψον δὲ κάρδαμον·
 πιεῖν δὲ ἦν τις διψῆ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τῆς πόλιος
 ἀρύσασθαι· πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξοῦν 28
 καὶ αἰκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα
 ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττεισιν.
 ἐν τούτοις δὲ εἰς τὰς ἐφήβους ἐξέρχονται. Οὗτοι 29
 δὲ αὐτοὶ οἱ ἐφηβοὶ διάγουσιν ὡδὲ δέκα ἔτη, ἀφ' 11. Iuvenes.
 ἧ ἀνὲκ παιδῶν ἐξέλθωσι. Κοιμῶνται περὶ τὰ 30
 ἀρχαῖα, ὡς περὶ προεῖρηται, καὶ φυλακῆς ἕνεκα
 τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γὰρ αὕτη 31
 ἡλικία μάλιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι. Παρέχουσι
 δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἑαυτοὺς μάλιστα ταῖς ἀρχαῖς
 χρῆσθαι, ἣν τι δέονται ὑπὲρ τῆς κοινῆς· καὶ ὅταν
 μὲν δέη, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχαῖα· ὅταν 32
 δὲ ἐξῆ βασιλεὺς ἐπὶ θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμί-
 σειαν τῆς φυλακῆς*. ποιεῖ δὲ τούτο πολλάκις
 τῶν μηνῶν· ἔχειν δὲ δεῖ τὰς ἐξιόντας τόξα παρὰ
 τὴν Φαρέτραν, καὶ ἐν κολεῶν κοπίδα ἢ σάγαριν,
 ἔτι δὲ γέρον καὶ παλῆα δύο, ὡς τὸ μὲν ἀφείναι,
 τῷ δ' ἂν δέη ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Διὰ τούτο δὲ 33
 δημοσία τῶν θηρῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ βασιλεὺς,
 ὡς περὶ καὶ ἐν πολέμῳ, ἡγεμῶν αὐτοῖς ἐστίν, καὶ
 αὐτὸς τε θηρᾷ, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται, ὅπως 34
 ἂν θηρῶν, ὅτι ἀληθεστάτη δοκεῖ αὐτῇ ἡ μελέτη
 τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι· καὶ γὰρ πρῶτ' ἀνι-
 στασθαι ἐδίξει, καὶ φύγη καὶ θάληπῃ ἀνεχέσθαι

D 5

γυ-

* Pro hoc commate aliae, τὰς δὲ ἡμισίας φυλακῆς κα-
 ταλείπει. An utrumque posuit Xenophon; alterutrum πα-
 ρέλακειν putabant diuerſi librarii?

- 35 γυμνάζει δὲ καὶ ὁδοπορίας καὶ δρόμοις. ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεύσασθαι θήριον, καὶ ἀκονίσασθαι, ὅπως ἀν' παραπίπῃ, καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλακίς ἀνάγκη θήγεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅταν τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνθιστῆται· πάειν μὲν
- 36 γὰρ δεῖ τὸ ὁμόσε γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον, ὥστε εὐράδιον εὐρεῖν ἐν τῇ θήρᾳ, τί ἀπέσι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων.
- 37 Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν, ἀριστον ἔχοντες, πλείον μὲν, ὡς εἰκός, τῶν παιδῶν, τὰλλα δὲ ὅμοιον. καὶ θηρῶντες μὲν, ἐκ ἀριετήσανεν
- 38 ἢν δὲ τιδὴν θηρίῳ ἐνεκα ἐπικαλαμείναι, ἢ ἄλλως βεληθῶσι διατρίψαι περὶ τὴν θήραν, τὸ ἀριστον τῆτο δειπνήσαντες, τὴν ὑσεραίαν αὐθιγῶσι
- 39 ῥῶσι μέχρι δειπνῆσαι καὶ μίαν ἄμφω^a τέτρωτῳ ἡμέρα λογιζόμενοι, ὅτι μιᾶς ἡμέρας σίτον δαπανῶσι. Τῆτο δὲ ποιῶσι, τῆ ἐθίζεσθαι ἐνεκα, ἵνα καὶ εἴαν τι ἐν πολέμῳ δέησι, δύνανται τῆτο ποιεῖν. Καὶ ὄφον δὲ τῆτο ἔχουσι οἱ τηλικῶται, ὅ, τι ἀν' θηράσωσιν· εἰ δὲ μή,
- 41 τὸ κάρδαμον. Εἰ δὲ τις αὐτῶς οἶσται ἢ ἐοσίειν ἀηδῶς, ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχουσι ἐπὶ τῶ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς, ὅταν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω, πῶς ἡδὺ μὲν μάζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ διψῶντι
- 42 πιεῖν. Αἱ δὲ αὐτῶν μέντωσιν φυλαγὰ διατρίβουσι μελετῶσιν, τὰ τε ἄλλα, ἀπαιδῆδες ὄντες ἐμαθόν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους διατελῶσιν.

Εἰσὶ

^a Ita editt. antiquae, nisi quod vitiose ἡμέρας legunt, sed HVTCHINSON, post WELSSIANAM, μίαν ἄμφω ταύτας τῆς ἡμέρας λογιζόμενοι. Caeterum etiam alias ita Attici, ut nimirum feminino duali adiectivum masculinum iungant, v. g. n. 8. f. 93. vbi bene, quod nihil mutat WELLSIVS.

Frugalitas
iucunda.

Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τέτων ἀγῶνες, καὶ ἀθλα **43**
 προτίθεται ἐν ἧ δ' ἀν Φυλῇ πλείεσι ὡς
 δημονέσονται καὶ ἀνδρικότατοι, ἐπαιῶσιν οἱ
 πολῖται, καὶ τιμῶσιν ἔ μόνον τὸν νῦν ἀρχοντα
 αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσις αὐτὲς παῖδας ὄντας
 ἐπαιδεύσει. Χρῶνται δὲ τοῖς μένσι τῶν ἐφή- **44**
 βων αἱ ἀρχαί, ἣν τι ἢ Φερρήσων δεήσῃ, ἢ
 κακέργας ἐρευνησῃ, ἢ λησῆς ὑποδραμείν, ἢ
 καὶ ἄλλο τι, ὅσα ἰχύος τε καὶ τάχως ἔργα
 ἐσὶ. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἐφήβοι πράττουσιν ἐπει- **45**
 δὴν δὲ τὰ δέκα ἔτη τελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς
 τὴς τελείας ἀνδρας ἀφ' ἧ δὲ ἀν ἐξέλθωσι
 χρόνῳ ἐκ τῶν ἐφήβων, ἔτοι αὐ πέντε καὶ εἴκο-
 σιν ἔτη διάγουσιν ὧδε. Πρῶτον μὲν, ὡσπερ **46**
 οἱ ἐφήβοι, παρέχουσιν ἑαυτὴς ταῖς ἀρχαῖς
 χρῆσθαι, ἣν τι δεῆ περὶ τῶ κοινῶ, ὅσα φρο-
 νέντων τε ἤδη ἔργα ἐσὶ, καὶ ἔτι δυναμένων.
 Ἦν δὲ πρ δεήσῃ στρατεύεσθαι, τόσσα μὲν οἱ ἔτω **47**
 πεπαιδευμένοι ἐκείνι ἔχουσιν, ἔδὲ παλὰ στρα-
 τεύονται τὰ δ' ἀγχιμαχα ὄπλα καλεῖμενα, **48**
 θώρακά τε περὶ τοῖς σέρνοις καὶ γέρρον ἐν τῇ
 ἀριστερᾷ, οἷον περ γράφοιται οἱ Περσαι, ἔχον-
 τες, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ **49**
 αἱ ἀρχαί δὲ πᾶσαι ἐκ τέτων καθίσταται, πλὴν
 οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. Ἐπειδὴν δὲ τὰ
 πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη διατελέσωσιν, εἴησαν μὲν
 ἀν ἔτοι πλείον τι † ἢ πενήτηκοιτα ἔτη γεγυνο-
 τες ἀπὸ γενεᾶς. Ἐξέρχονται δὲ τῆνικαῦτα εἰς **50**
 τὴς γεραίτερας ὄντας τε καὶ καλεῖμεν οἱ δ' **IV. Senum**
 αὐ γεραίτεροι ἔτοι στρατεύονται μὲν ἐκείνι ἔξω **nianera.**
 τῆς ἑαυτῶν ^b οἴκοι δὲ μένοντες, διαίεσσι τὰ
 ΤΕ

† πλείον τε HVTCHINS. Nobiscum WELSS.

b. Int. πατρίδος: Sed cum hostis in ceruicibus est, cum Hannibal ad portas, vacatio aetatis nulla.

- 51 τε κοινὰ πάντα, καὶ τὰ ἴδια καὶ θανάτῃ
 δὲ ἔσθι κρήνῃσι, καὶ τὰς ἀρχὰς ἔσθι πάσας
 αἰρῶνται καὶ ἦν τις ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀν-
 δράσιν ἐλλίπη τι τῶν νομιμῶν, φαίνοσι μὲν οἱ
 φύλαρχοι ἕκαστον, καὶ τῶν ἄλλων ὁ βεβλόμε-
 νος· οἱ δὲ γεραίτεροι ἀκέσαντες, ἐκκρίνωσιν
- 52 ὁ δὲ ἐκκριθεὶς, ἀτιμος τὸν λοιπὸν βίον διατε-
 λεῖ.
- 53 ἵνα δὲ σαφέστερον δηλωθῇ πᾶσα ἡ Περ-
 σῶν πολιτεία, μικρὸν ἐπάνειμι· νῦν γὰρ ἐν
 βραχυλάτῳ ἀν δηλωθεῖν διὰ τὰ προειρημένα.
- 54 *Praeroga-
 tina eorum
 qui instituti
 sunt.* λέγουσιν μὲν γὰρ Πέρσαι ἀμφὶ τὰς δώδεκα
 μυριάδας εἴνα ἴστων δ' ἔδεις ἀπελήλασιν νόμα
 τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ' ἔξῃσι πᾶσι Πέρσαις
 πέμπειν τὰς εαυτῶν παῖδας εἰς τὰ κοινὰ τῆς
 55 δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. Ἀλλ' οἱ μὲν δυνά-
 μενοι τρέφειν τὰς παῖδας ἀργῆνας, πέμπου-
 56 σιν· οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι, ἔπέμπουσιν· οἱ δ' ἀν
 παιδευθεῖσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκά-
 λοις, ἔξῃσι αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανισκεύ-
 57 εσθαι· τοῖς δὲ μὴ διαπαιδευθεῖσιν ἔσως, ἔκ
 ἔξῃσι· οἱ δ' ἀν ἐν τοῖς ἐφήβοις διατελέσωσι
 τὰ νόμιμα ποιῶντες, ἔξῃσι τῆτοις εἰς τὰς τελείας
 ἀνδρας συναυλιεσθαι, καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν
 μετέχειν· οἱ δ' ἀν μὴ διαγένωνται ἐν τοῖς ἐφή-
 58 βοις, ἔκ εισέρχονται εἰς τὰς τελείας· οἱ δ' ἀν
 αὐτὸ ἐν τοῖς τελείοις διαγένωνται ἀνεπίληπτοι.
- 59 ἔσθι τῶν γεραιτέρων γίνονται. Οὕτω μὲν δὴ
 οἱ γεραιτεροὶ διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐλλη-
 60 θότες καθίστανται. Καὶ ἡ πολιτεία αὕτη, ἣ
 οἴονται χρώμενοι βέλτιστον ἀν εἶνα. Καὶ νῦν
 δὲ ἐτι ἐμμένει μαρτυρία καὶ τῆς μετρίας διαί-
 τῆς

*Sicctas
 Perfurum.*

c Non otiosos simpliciter, sed ab opere, quod ad rem familiarem administrandam pertineat, vacantes.

τῆς αὐτῶν, καὶ τῷ ἐκπονεῖσθαι τὴν διαίταν·
 αἰσχρὸν μὲν γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἐστὶ Πέρσαις, καὶ 61
 τὸ ἀποψύειν, καὶ τὸ ἀπομύτθισθαι, καὶ τὸ
 Φύσης μεσῆς φαίνεσθαι αἰσχρὸν δὲ ἔτι καὶ τὸ 62
 ἰόντα πρὸς Φανερόν γενέσθαι, ἢ τῷ εἰρησθαι εἰνε-
 κα, ἢ καὶ ἄλλῃ τινὸς τοιούτου ταῦτα δὲ ἐκ 63
 ἂν ἐδύναντο ποιεῖν, εἰ μὴ καὶ διαίτη μετρία
 ἐχρῶντο, καὶ τὸ ὑγρὸν ἐκπονῶντες ἀνήλισκον,
 ὥστε ἄλλῃ ποιῆσαι ἀποχωρεῖν. (3) Ταῦτα μὲν 64
 δὴ κατὰ πάντων Περσῶν ἔχομεν λέγειν· εἰ δὲ
 ἐνεκαὶ ὁ λόγος ὠρμήθη, νῦν λέξομεν, τὰς Κύρου
 πράξεις, ἀρχάμενοι ἀπὸ παιδός. Κύρος μὲν 65
 γὰρ μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγων πλειόνων,
 ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη, καὶ πάντων τῶν
 ἡλικιῶν διαφέρειν ἐφαίνετο, καὶ εἰς τὸ ταχύ
 μανθάνειν ἂν θεοί, καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀν-
 δρείως ἔκαστα ποιεῖν. Ἐκ δὲ τούτου τῷ χρόνῳ μετε- 66
 πέμψατο Ἀστυάγῃ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, καὶ
 τὸν παῖδα αὐτῆς ἰδεῖν γὰρ ἐπεθύμει, ὅτι
 ἤκουε καλὸν καὶ γαθὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐρχεται δ' 67
 αὐτῇ τε ἡ Μανδάνη πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὸν
 Κύρον τὸν υἱὸν ἔχουσα ὡς δὲ ἀφίκετο τάχιστα,
 καὶ ἔγνω ὁ Κύρος τὸν Ἀστυάγην τῆς μητρὸς πα-
 τέρα ὄντα, εὐθύς, οἷα δὴ παῖς Φιλόσοργος
 ὦν φύσει, ἠσπάζετο τε αὐτὸν, ὥσπερ ἂν εἴ-
 τις πάλας συνθετραμμένος, καὶ πάλας Φιλῶν
 ἀσπάζοιτο. Καὶ ὁρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημέ- 68
 νον, καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώμα-
 τος ἐντρέφει, καὶ κόμῃσι προσδέτοις, ἃ δὴ
 νόμιμα ἦν ἐν Μήδοις, (ταῦτα γὰρ πάντα 69
 Μηδικὰ ἐστὶ, καὶ οἱ πορφυροὶ χιτῶνες, καὶ οἱ
 κἀνδύες, καὶ οἱ σρεπτοὶ περὶ τῆς δέρης, καὶ τὰ
 ψέλλια περὶ τῶν χερσῶν· ἐν Πέρσαις δὲ τοῖς
 οἴκοι,

*Cyrus emi-
 cat inter ae-
 quales pue-
 ros.*

*Ad Astyagem
 anuum venit.*

*Medorum
 ornatus.*

- 70 αἰκοι, καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐοδῆτες Φαυλό-
 τερα, καὶ διαταγα εὐτελέστερα) ὄρω, δὴ τὸν
 κόσμον τῆ πάππε, ἐμβλέπων αὐτῶ, ἔλεγεν,
 71 ὦ μήτηρ, ὡς καλὸς μοι ὁ πάππος. Ἐρωτώ-
 σης δὲ τῆς μητρὸς αὐτὸν, πότερος δοκεῖ καλ-
 72 λίων αὐτῶ εἶναι, ὁ πατὴρ ἢ ἔτος; ἀνεκρίνατο
 ἄρα ὁ Κῦρος, ὦ μήτηρ, Περσῶν μὲν, πολὺ
 κάλλιστος ὁ ἐμὸς πατήρ. Μήδων μὲν τοι ὅσων
 73 εἰώρακα ἐγὼ, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ θύρεσσ,
 πολὺ ἔτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος. Ἀντα-
 σπαζόμενος δὲ αὐτὸν ὁ Ἀσυάγης καὶ σολὴν
 74 καλὴν ἐνέδυσσε, καὶ φρεπλοῖς καὶ ψελλοῖς ἐτί-
 μα, καὶ ἐκόσμει, καὶ εἰ πῃ ἐξελάνοι, ἐφ'
 ἵππεσ χρυσοχαλίνεσ περιῆγεν, ὡσπερ καὶ αὐ-
 74 τὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Κῦρος, ἅ τε
 πᾶσ ὦν, καὶ Φιλόκαλος, καὶ Φιλότιμος, ἦδeto
 τῇ σολῇ, καὶ ἵππεύειν μανθάνων ὑπερέχαμ-
 75 ρεν· ἐν Πέρσασ γάρ, διὰ τὸ χαλεπὸν εἶναι
 καὶ τρέφειν ἵππεσ, καὶ ἵππεύειν ἐν ὄρεινῃ ἔσῃ
 τῇ χώρᾳ, καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν.
 76 Δειπνῶν δὲ ὁ Ἀσυάγης σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῶ
 Κῦρῳ, βεβλόμενος τὸν παῖδα ὡς ἡδιστα δει-
 πνεῖν, ἵνα ὡς ἦσσαν τὰ οἴκαδε ποδοῖη, προσή-
 77 γαγεν αὐτῶ καὶ παροψίδασ, καὶ παντοδαπὰ
 ἐμβάμματα καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κῦρον
 ἐφασαν λέγειν, ὦ πάππε, ὅσα πράγματα
 78 ἔχεις ἐν τῷ δεῖπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα
 τὰ λεκάνια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας, καὶ
 ἀπογεύεσθαι τῶν τῶν παντοδαπῶν βρωμά-
 78 ταν; τί δέ; Φάνα, τὸν Ἀσυάγην, ἔ γάρ πολὺ
 σοι δοκεῖ κάλλιον τόδε τὸ δεῖπνον εἶναι τῆ ἐν
 79 Πέρσασ; τὸν δὲ Κῦρον πρὸς ταῦτα ἀποκρί-
 νασθαι λέγειν, ἔχι, ὦ πάππε, ἀλλὰ πολὺ
 ἀπλῶ-

Cyrus equi-
tare discit.

Miratur
mensas Me-
dicas.

V. E.
 ἀλλοτρίᾳ καὶ
 εἶναι τὸν παῖδα
 γὰρ ἔστιν ἡ
 εἰ μὴ τὸ αὐτὸ
 καὶ ἄλλοι
 ἀποκρίνατε,
 ἢ τῶν, (Ο
 ταῦτα περὶ
 καὶ σὺ, γὰρ
 καὶ σὺ (Ο
 τῶν ταῦ
 φαυλοτέρου
 ἢ, ἢ τῶν
 εἶναι μὴ τῆ
 πλῆθος, ἢ
 ἀποκρίνατε
 ἢ τῶν αὐτῶ
 αὐτῶ ἐργασ
 εἶται, Εἰ τ
 κῆρα γὰρ εὐα
 Ἀλλὰ δὲ τὸ
 φρενὶ καὶ
 Κῦρον, ἐπ
 καὶ ὁδοῦ
 τὰ κῆρα
 ἢ Δα (Ο
 εἰ τοι Κῦ
 τῶν ἀπὸ
 γὰρ κῆρα
 μὴ πῆθος
 ἔστιν
 d V.
 capitulum

ἀπληξέρα καὶ εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἢ ὁδός ἐστιν
 ἐπὶ τὸ ἐμπληθῆναι, ἢ παρ' ὑμῖν ἡμᾶς μὲν
 γὰρ ἄριστος καὶ κρέας εἰς τῆτο ἄγει ὑμεῖς δέ, 80
 εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε· πολλὰς δέ τι-
 νας ἐλιγμὸς ἀνω καὶ κάτω πλανώμενοί, μόλις
 ἀφικνεῖσθε, ὅποι ἡμεῖς πάλα ἤκομεν. ἀλλ', 81
 ὦ παῖ, (Φάναι τὸν Ἀσυάγη) εἰ ἀχθόμενοι
 ταῦτα περιπλανώμεθα, γευόμενος δ', ἔφη,
 καὶ σὺ, γνώσῃ, ὅτι ἤδεα ταῦτά ἐστιν. Ἀλλὰ 82
 καὶ σὲ (Φάναι τὸν Κύρον) ὦ πάππε, μυστα-
 τόμενον ταῦτα τὰ βρώμαλα ὀρώ· καὶ τὸν Ἀ-
 συάγη ἐπερέσθαι, καὶ τινὶ δὴ σὺ τεκμαιρόμε-
 νος, ὦ παῖ, λέγεις; ὅτι σὲ (Φάναι) ὀρώ, 83
 ὅταν μὲν τῆ ἀριε ἀψη, εἰς ἔδεν τὴν χεῖρα ἀ-
 ποψώμενον, ὅταν δὲ τῆτων τινὸς δίγης, εὐθύς
 ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρομακίρα,
 ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι καταπλέα σοι ἀπ'
 αὐτῶν ἐγένετο. Πρὸς ταῦτα δὴ τὸν Ἀσυάγην 84
 εἶπεν, Εἰ τοίνυν ἔτω γιγνώσκεις, ὦ παῖ, ἀλλὰ
 κρέα γε εὐωχῆ, ἵνα ^d νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς.
 Ἄμα δὲ ταῦτα λέγοντα, πολλὰ αὐτῷ παρα- 85
 φέρειν καὶ θήρεια, καὶ τῶν ἡμέρων καὶ τὸν
 Κύρον, ἐπεὶ ἑώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἶπεν ἢ
 καὶ δίδως Φάναι μοι, ὦ πάππε, ταῦτα πάντα
 τὰ κρέα, ὅ, τι ἂν βέλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι;
 νῆ δια (Φάναι) ἐγώ σοι, ὦ παῖ. Ἐνταῦθα 86
 δὴ τὸν Κύρον λαβόντα τῶν κρεῶν, διαδιδόναι
 τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευτοῖς, ἐπιλέ-
 γοντα ἐκάστω, σοὶ μὲν τῆτο, ὅτι προθύμως
 με ἰππεύειν δίδασκεις· σοὶ δὲ, ὅτι μοι παλιν
 ἔδωκας τῆτο γὰρ νῦν ἔχω σοὶ δέ, ὅτι 87
 τὸν

*Liberalis est
 de copia sua.*

^d Ut nostri etiam cohortari solent paruos ad cibum
 capiendum, ede, vt adolescas, isē, dass du sein groß wirst.

- τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις· σοὶ δὲ, ὅτι μὲν
 τὴν μητέρα τιμᾶς· τοιαῦτα ποιεῖν, ἕως δι-
 88 διδά πάντα ἀ ἔλαβε κρέα. Σάκα δὲ, Φάνου
Pincernam
odit.
 89 τιμῶ, ἔδεν δίδως; ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλὸς
 90 τε ἂν ἐτύχανε, καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν
 τῆς δεομένης Ἀσυσάγης, καὶ ἀποκαλύειν ἕς
 91 μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκίμῃ εἶναι προσάγειν. Καὶ
 τὸν Κύρον ἐπερέσθαι προπετῶς, ὡς ἂν παῖς
 μηδέπω ὑποπλήσων, δια τί, ὦ πάππε, τῆ-
 92 τον ἔτω τιμᾶς; καὶ τὸν Ἀσυσάγην σκώφαίνα
 εἰπεῖν, ἔχ ὄρας, Φάνου, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ,
 93 καὶ εὐχρημόνως; οἱ δὲ τῶν βασιλέων τῶν
 οἰνοχοοὶ κομφῶς τε οἰνοχοοσι, καὶ καθαρείως
 ἐγχεῖσι, καὶ δίδοσι τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 ὀχῆντες τὴν Φιάλην, καὶ προσφέρουσιν ὡς ἂν
 ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα τῷ μέλλοντι
 94 πίνειν. Κέλευσον δὴ, Φάνου, ὦ πάππε, τῷ
 Σάκα καὶ ἐμοὶ δῆναι τὸ ἔκπωμα, ἵνα καὶ γὼ
 95 καλῶς σοι πιεῖν ἐγχεῖας ἀναλήσομαι σε, ἢν
 δύναμαι· καὶ τὸν κελεύσαι δῆναι λαβόντα
 96 δὲ τὸν Κύρον, ἔτω μὲν εὐ κλύσαι τὸ ἔκπωμα,
 ὡσπερ τὸν Σάκαν εἶρα, ἔτω δὲ ζήσαντα τὸ
 πρόσωπον σπερδαίως, καὶ εὐχρημόνως προσε-
 νεγκεῖν, καὶ ἐνδῆναι τὴν Φιάλην τῷ πάππῳ,
 ὡς τε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀσυσάγῃ πολὺν γέλωτα
 97 παραχεῖν· καὶ αὐτὸν δὲ Κύρον ἐγγελάσαντα,
 ἀναπηροῦσαι πρὸς τὸν πάππον, καὶ Φιλῶντα
 ἄμα εἰπεῖν, ὦ Σάκα, ἀπόλωλας, ἐκβαλῶ
 98 σε τῆς τιμῆς· τὰ τε γὰρ ἄλλα, Φάνου, σὲ
 99 κάλλιον οἰνοχοῆσω, καὶ ἔκ ἐπιόμαι αὐτὸς τὸν
 οἶνον. Οἱ γὰρ τῶν βασιλέων οἰνοχοοὶ, ἐπειδὴν
 ἐνδιδῶσι τὴν Φιάλην, ἀρύσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ
 κυάθῳ

imitatur.

*De gustato-
res.*

κυάτω εἰς τὴν ἀρισερὰν χεῖρα ἐκχεάμενοι,
 καταρροφῶσιν, τὲ δὴ εἰ φάρμακα ἐγχεοῖεν,
 μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Ἐκ τῆς δὴ ὁ Ἀσυά- 97
 γης ἐπισκώπων, ἔφη, καὶ τί δὴ, ὦ Κύρε, τὰ
 ἀλλὰ μιμῶμενος τὸν Σάκαν, ἐκ ἀπερρόφητας
 τῶ οἴου; Ὅτι νῆ Δί, ἔφη, ἐδεδοίκειν, μὴ ἐν 98
 τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη καὶ
 γὰρ ὅτε εἰσίας σὺ τῆς Φίλης ἐν τοῖς γενεθλοῖς,
 σαφῶς καλέμαθον, φάρμακα αὐτὸν ὑμῖν ἐγ-
 χέαθα. Καὶ πῶς δὴ, ἔφη, σὺ, ὦ παῖ, τῆτο 99
 καλέγως; ὅτι νῆ Δί, ἔφη, ὑμᾶς ἐώρων, καὶ
 ταῖς γνώμαις, καὶ τοῖς σώμασι σφαλόμε-
 νος. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἂ ἐκ ἔατε ἡμᾶς τῆς 100
 παιδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοῖ ἐποιεῖτε πάντες
 μὲν γὰρ ἅμα ἐκεκραγείη, ἐμανθάνητε δὲ ἑδὲ
 ἐν ἀλλήλων. Ἴδετε δὲ, καὶ μάλα γελοῖως 101
 ἐκ ἀκροώμενοι δὲ τῶ ἄδοντος, ἀμνύετε ἄδειν
 ἄρισα. Λέγων δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτῆ ῥώ-
 μην, ἐπεὶ ἀνασαιήτε ὀρχητόμενοι, μὴ ὅπως
 ὀρχείσθαι ἐν ῥυθμῷ, ἀλλ' ἐδ' ὀρθῶσθαι ἐδύ-
 νασθε. Ἐπιλέλησθε δὲ παντάπασι, σὺ τε 102
 ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἱ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἄρ-
 χων. Τότε γὰρ δὴ ἐγώ γε καὶ πρῶτον κατέ-
 μαθον, ὅτι τῆτ' ἀρα ἦν ἡ ἰσχυρία, ὃ ὑμεῖς
 τότε ἐποιεῖτε ἑδέποτε γῶν ἐσιωπάτε. Καὶ 103
 ὁ Ἀσυάγης εἶπεν, Ὁ δὲ σὸς πατήρ, ὦ παῖ,
 πῖναν ἔ μεθύσκεσθαι; ἔ μα Δί, ἔφη ἀλλὰ
 πῶς ποιεῖ; διψῶν πανέτα, ἄλλο δὲ κακὸν
 ἑδὲν πάχει ἔ γὰρ οἶμα, ὦ πάππε, Σάκας 104
 αὐτῷ οἰνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν, Ἀλλὰ τί
 ποτε σὺ, ὦ παῖ, ἔτω τῷ Σάκα πολεμεί;
 τὸν δὲ Κύρον εἶπεν, Ὅτι νῆ Δία μισῶ αὐτόν·
 πολλάκις γὰρ με πρὸς τὸν πάππον ἐπιθυμῆλα

E

προσ-

Venerum in
vino ebrios
reddit.

Descriptio
ebrii.

προσδραμεῖν, ἕτος ὁ μιαιώτατος ἀποκωλύει.

105 Ἀλλὰ ἱκετεύω, Φάναγ, ὦ πάππε, δός μοι
τρεῖς ἡμέρας ἀρῆσαι αὐτῆ. Καὶ τὸν Ἀσυάγην

106 εἶπεν, Καὶ πῶς δὴ ἂν ἀρῆσαι αὐτῆ; καὶ τὸν

*Sacae vicem
rependere
vult Cyrus.* Κῦρον Φάναγ, Στάς ἂν ὡσπερ ἕτος ἐπὶ τῇ
εἰσοδῷ, ἔπειτα ὁπότε βέλοιο εἰσιέναι ἐπ'
ἀρισὸν λέγοιμ' ἂν, ὅτι ἔγω δυνατόν τῷ ἀρι-
σῷ^e ἐντυχεῖν^e σπεδάσει γὰρ πρὸς τινος.

107 εἶθ' ὁπότεν ἤκη ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν
ὅτι λέξαι εἰ δὲ πάνυ σπεδάσει φαγεῖν, εἵπομι
ἂν, ὅτι παρὰ ταῖς γυναῖξίν ἐστιν, ἕως παρα-
τείναιμι τέτον, ὡσπερ ἕτος ἐμὲ παρατείνει

108 ἀπὸ σῆ κωλύων. Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυ-

*Officiosus
est.* μίας παρέιχεν ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ. Τὰς δὲ ἡμέρας

εἴ τις ἀάδοιτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον, ἢ τὸν
τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἢ ἄλλον φθά-
σαι τέτο ποιήσαντα ὅ, τι γὰρ δύνατο ὁ Κῦρος

109 ὑπερέχαυρεν αὐτοῖς χαριζόμενος. Ἐπειδὴ δὲ
ἡ Μανδάνη παρεσκευάζετο, ὡς ἀπιῆσαι πά-
λιν πρὸς τὸν ἄνδρα, εἶδειτο αὐτῆς ὁ Ἀσυάγης,
καβαλιπεῖν τὸν Κῦρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι
βέλοιο μὲν ἂν ἅπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι
ἀκοντα μὲν τοὶ τὸν παῖδα, χαλεπὸν νομίζοι

110 εἶναι καταλιπεῖν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀσυάγης λέγει
*Cyro man-
te apud se
persuadet
Astyages.* πρὸς τὸν Κῦρον, ὦ πά, ἦν μένης παρ' ἐμοί,
πρῶτον μὲν τῆς παρ' ἐμὲ εἰσοδῆ σοὶ ἔ Σάκας
ἀρῆσει, ἀλλ' ὁπόταν βέλη εἰσιέναι ὡς ἐμὲ, ἐπὶ
σοὶ ἔσται, καὶ χάριν σοὶ, ἔφη, μᾶλλον εἰσομαι,

111 ὅσω ἂν πλεονακίς^f εἰσίοις ὡς ἐμέ. Ἐπειτα
δὲ ἵπποις τοῖς ἐμοῖς χρήσει, καὶ ἄλλοις ὁπό-
σοις ἂν βέλη. Καὶ ὅταν ἀπίης, ἔχων ἀπει εἰς
ἂν

^e F. τῷ πάππῳ. Nisi forte ὁ ἄριστος ipse rex.

^f Forma non observata Grammaticis. Forte εἰσίοις
vel εἰσίοις melius.

- ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. Ἐπειτα δὲ ἐν τῷ δείπνῳ 112
 ἐπὶ τὸ μετρίως σοὶ δοκῆν ἔχειν, ὅποιαν βέλῃ
 ὁδὸν ^ε πορεύσῃ. Ἐπειτα ^η τὰ τε νῦν ἐν τῷ 113
 παραδείσῳ θηρία δίδωμι σοὶ, καὶ ἄλλα παν-
 τοδαπὰ συλλέξω. ἂ σὺ, ἐπειδὴν τάχις αἰπ-
 πένειν μάθῃς, διαΐξῃ, καὶ τοξείων καὶ ἀκον-
 τίζων καταβαλεῖς, ὡς περ οἱ μεγάλοι ἄνδρες.
 Καὶ παῖδας δὲ σοὶ ἐγὼ συμπαίτορας παρέξω, 114
 καὶ ἄλλα ὅσα ἂν βέλῃ λέγων πρὸς ἐμε, ἐκ
 ἀτυχῆσεις. Ἐπει δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀστυάγης,
 ἢ μήτηρ διηρώτα τὸν Κύρον, πότῃρα βελοῖο,
 μένειν, ἢ ἀπιέναι; Ὁ δὲ ἐκ ἐμεῖλλον, ἀλλὰ ταχύ 115
 εἶπεν, ὅτι μένειν βελοῖο. Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν
 ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τί; εἶπεῖν λέγουσα, ὅτι οἶκος 116
 μὲν τῶν ἡλικίων καὶ εἰμὶ καὶ δοκῶ κράτιστος εἶναι, *Quem ma-*
 ὦ μήτηρ, καὶ τοξεύων καὶ ἀκοντίζων. Ἐνθάδε δὲ *net equitans*
 εὐ οἶδα, ὅτι ἰππένειν ἦσαν εἰμὶ τῶν ἡλικίων. *di facialis.*
 καὶ τῆτο εὐ ἴδι, ἔφη, ὦ μήτηρ, ὅτι ἐμὲ πάντῃ 117
 ἀνῶ. Ἦν δὲ με κατὰλίπῃς ἐνθάδε, καὶ μάθω
 ἰππένειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὦ, οἷμά σοι ἐκεί-
 νος τῆς ἀγαθῆς τὰ περὶ κὰ ῥαδίως νικήσει
 ὅταν δὲ εἰς Μήδους ἔλθω ἐνθάδε, πειράσομαι 118
 τῷ πάπῳ, ἀγαθῶν ἰππέων κράτιστος ἂν ἰπ-
 πεύς, συμμαχεῖν αὐτῷ. Τὴν δὲ μητέρα εἶπεῖν. 119
 Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθά-
 δε, ἐκεῖ ὄντων σοὶ τῶν διδασκάλων; καὶ τὸν
 Κύρον φάνα, ἀλλ' ὦ μήτηρ, ἀκριβῶς ταύτην γε
 οἶδα. Πῶς σὺ οἶδας; εἶπεν τὴν Μαιδάνην. Ὅτι, 120
 φάνα, ὁ διδάσκαλός με, ὡς ἦδη ἀκριβῆλα τὴν *Iustitiam se*
 δικαιοσύνην, καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν^ε καὶ *didicisse ex*
 ταινὸν φάνα, ἐπὶ μιᾷ ποτὲ δίκῃ, πληγῆς ἔλα *emplo pre-*
bat.

g Vid. f. 79 & 80.

h Ita WELLS. & HVTCHINS. In aliis articulus
 * h ultimam syllabam ex h're abforpisse videtur.

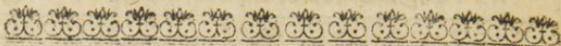
- 121 **Παῖς μέγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα, ἕτερον παῖδα μικρὸν, μέγαν ἔχοντα χιτῶνα, ἐκδύσας αὐτὸν, τὸν μὲν ἑαυτῷ ἐκείνῳ ἠμφίεσε, τὸν δὲ ἐκείνῳ αὐτὸς ἐνέδυ.**
- 122 **Ἐγὼ ἔν τῆτοις δικάζων, ἔγνω βέλτιον εἶναι ἀμφοτέροις, τὸν ἀρμόζοντα ἐκάτερον ἔχειν χιτῶνα.**
- 123 **Ἐν δὲ τῆτω με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος λέγων, ὅτι ὁπότε μὲν καλῶσαθεῖν τῷ ἀρμόστοντος κριτῆς, ἔτω δεοὶ ποιεῖν. Ὅποτε δὲ κριναὶ δεοὶ, ὁποτερὸς ὁ χιτῶν εἶη, τῆτ', εἶφη, σκεπήσον εἶναι, τίς κήσῃς δικαία ἐστὶ; πότερα τὸν βία ἀφελόμενον ἔχειν, ἢ τὸν ποιησάμενον,**
- 125 **ἢ πριάμενον κεκλήσασθαι. Ἐπειτα δὲ, εἶφη, τὸ μὲν νόμιμον, δίκαιον εἶναι, τὸ δὲ ἀνομιμον βίαιον. Σὺν τῷ νόμῳ ἔν ἐκέλευε δεῖν τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τιθεσθαι. Οὕτως ἐγὼ σοι, εἶφη, ὦ μήτηρ, τάγε δίκαια, παντάπασιν οἶδα ἀκριβῶς. Ἦν δὲ τι ἄρα προσδέομαι, ὁ πάππος με, εἶφη, ἔτος ἐπιδιδάξει. (4) Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος. Τέλος δὲ ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε, καὶ αὐτῷ ἐτρέφετο. Καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέραιε, ὡς τε οἰκείως διακεῖσθαι, ταχὺ δὲ τῶν πατέρων αὐτῶν ἀνῆρήθη προσίων, καὶ ἐνδηλος ἦν, ὅτι ἠσπάζετο αὐτῶν τῶν υἱεῖς, ὡς καὶ εἴ τι τῷ βασιλέως δεόντο, τῶν παίδων ἐκέλευον, Κῦρος δὲ ἰδὼν διαπραΐσασθαι σφίσι. Ὁ δὲ Κῦρος, ὅ, τι δεόντο αὐτῶν οἱ παῖδες, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλοτιμίαν περὶ πάντος ἐποιεῖτο διαπραΐσασθαι.**
- 129 **Καὶ ὁ Ἀστυάγης δὲ, ὅ, τι δεόντο αὐτῷ ὁ Κῦρος, ἔδεν ἐδύνατο ἀντιλέγειν, μὴ ἔχαρίζεσθαι.**
- 131 **Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτῷ ἔδεποτε ἀπέλιπε τὸν πάππον, ἔδὲ κλαίων ποτὲ ἐπάμετο. Δήλος**

*Conciliat
sibi omnium
animos.*

*Aut
praesertim.*

- τε ἦν πᾶσιν, ὅτι ὑπερεφοβεῖτο, μή οἱ ὁ πάππος
 αἰποθάνοι. Καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς εἴ τινας δέοιτο 132
 Ἀσυσάγης, πρῶτος ἠδ' ἀνέλο Κῦρος, καὶ πάν-
 των ἀκονόταλα ἀνεπήδα ὑπηρεήσαν ὅ,τι οἰοίσο
 χαρεῖσθαι, ὥστε παντάπασι ἀνεκλήσατο τὸν
 Ἀσυσάγην. Καὶ ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώ- 133
 τερος, ἀμα μὲν διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκά-
 ζετο ὑπὸ τῆ διδασκάλου καὶ διδόναι λόγον ὧν
 ἐποίει, καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων ἀδικάζοι. *Cur multū
fermonis
fuerit.*
 Ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ φιλομαθῆς εἶναι, πολλὰ μὲν 134
 αὐτὸς αἰετὸς παρόντας ἀνηρώτα, πᾶς ἔχουσα
 τυγχάνοι, καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐραψῶτο,
 διὰ τὸ ἀγχίνεος εἶναι, ταχὺ ἀπεκρίνατο, ὥστε
 ἐκ πάντων τῶν ἢ πολυλογία συνελέγετο αὐ-
 τῷ. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ ἐν σώμασιν, ὅσοι νεοὶ ὄν- 135
 τεσ, μέγεθος ἔλαβον, ὁμῶς ἐμφαίνεται τι αὐ-
 τοῖς νεαρὸν, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν ἔτω 136
 καὶ Κῦρος, ἐκ τῆς πολυλογίας, ἔθραστος διε-
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπλότης, καὶ φιλοσοργία, ὥστε 137
 ἐπεθύμει ἂν τις, ὅτι πλείω ἀκρίειν αὐτῆ ἢ
 σιωπῶν ἢ παρῆνοι. Ὡς δὲ προῆγεν ὁ χρόνος *Cum aetate
crenis pu-
dor.*
 αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει εἰς ὥραν τῆ πρόσθηδον
 γενέσθαι, ἐν τῷ τῷ δὴ, τοῖς μὲν λόγοις βραχυ-
 τέροις ἐχρήτο, καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιότερα. Αἰδῶς 138
 δὲ ἐνεπίμπλατο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι, ὅποτε
 συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις. Καὶ τὸ σκυ- 139
 λακῶδες τὸ πᾶσι προσπίπτειν, ἐκέτι ὁμοίως
 προπελιῶς εἶχεν. Οὕτω δὲ ἡσυχαιότερος μὲν ἦν,
 ἐν δὲ τοῖς συνεστίαις πάνμπαν ἐπίχαρις.

VI.

ΕΧ ΧΕΝΟΡΗ. Cyropaedia L. VIII, 7.

Cyri vltima.

Ο Κύρος ἔδωκε τὰ νομιζόμενα ἱερῆα, καὶ
 τὰ χορὰ ἠγάγατο Πέρσαις καὶ τὰ πά-
 τρια, καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, ὡς περ εἰώ-
 θει. Κοιμηθεὶς δ' ἐν τῷ βουσιλείῳ, ὄναρ εἶδε
 τοιόνδε. Ἔδοξεν αὐτῷ προσελθῶν κρείττων τις
 ἢ καὶ ἄνθρωπον, εἰπεῖν. Συσκευάσθω, ὦ Κύρε,
 ἤδη γὰρ εἰς θεοὺς ἄπει. Τῆτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ,
 ἐξηγήθη, καὶ σχεδὸν ἐδόκει εἶδεναι, ὅτι τὰ βίβη
 ἢ τελευταίη παρεῖη. Εὐθύς δ' ἰ λαβὼν ἱερῆα,
 ἔδωκε Δίῳ τε παρῶναι καὶ ἠλίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις
 θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων^a αἰς Πέρσαις θυῶσιν, ὡς δὲ
 εὔπευχόμενος. Ζεῦ πατρώε καὶ ἠλίε, καὶ πάντες
 θεοὶ, δέχεσθε ταδε καὶ τελετήρια πολλῶν καὶ
 καλῶν πράξεων, καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημῆναί με
 μοι καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν θρανίοις, καὶ ἐν οἰωνοῖς
 καὶ ἐν φήμαις, ἅτ' ἐχρῆ ποιεῖν, καὶ ἅ ἐκ
 ἐχρῆν. Πολλὴ δ' ὑμῖν χάρις, ὅτι καὶ γὰρ ἐγί-
 γνωσκον τὴν ὑμετέραν ἐπιμέλειαν, καὶ ἔδεπά-
 ποθε ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφράνη-
 σα. Αἰτῶμαι δ' ὑμᾶς δεῖναι καὶ νῦν παῖτι μεν, καὶ
 γυναῖκί, καὶ φίλοις, καὶ πατρίδι εὐδοκμονίαν, ἐμοὶ
 δὲ οἶόν περ αἰῶνα δεδάκαζε, ταιαῦτην καὶ τελευ-
 τὴν δεῖναι. Ὁ μὲν δὴ ταιαῦτα ποιήσας, καὶ οἰ-
 κηδὲ ἐλθὼν, ἔδοξεν ἀναπαύσασθαι, καὶ κατε-
 κλίθη.

*Sacrificium
 & preces.*

^a Templis enim eos caruisse, tralaticium est, & multa
 veræ religionis naturalis capita satis diu intemerata servasse.
 In hæc precandi formula etiam observabis & Deum
 patrum, & sacrificia laudis, aliaque veritatis reuelatae
 velligia.

κλίθη. Ἐπεὶ δὲ ὥρα ἦν, οἱ τεταγμένοι προσ-
 ἰόντες, λίσσασθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἔλε- 8
 γεν, ὅτι ἠδέως ἀναπαύοιτο. Οἱ δ' αὖ τετα-
 γμένοι, ἐπεὶ ὥρα ἦν, δεῖπνον παρετίθεσαν. Τῷ 9
 δὲ ἡ ψυχὴ ὕ σίτον μὲν εἰ προσίετο, διψῆν δ'
 ἐδόκει, καὶ ἔπιεν ἠδέως δέ. Ὡς δὲ καὶ τῆ ὕσε- 9
 ραία συνέβαινε αὐτῷ ταῦτα, καὶ τῆ τρίτη,
 ἐκάλεσε τὰς παῖδας· οἱ δὲ ἔτυχον συνηκολα- 10
 θηκότες αὐτῷ, καὶ ὄντες ἐν Πέρσαις. Ἐκά- 10
 λετε δὲ καὶ τὰς Φίλκας καὶ τὰς Περσῶν ἀρ-
 χάς. Παρόντων δὲ πάντων, ἤρχετο ταῖςδε λόγῃς.
 Παῖδες ἐμοὶ, καὶ πάντες οἱ παρόντες Φίλοι, ἐμοὶ 11
 μὲν τὴ βίβη τὸ τέλος ἤδη πάρεσιν· ἐκ πολλῶν
 τῆτο σαφῶς γινώσκω. Ἰμᾶς δὲ χρῆ, ὅταν
 τελευτήσω, ὡς περ εὐδαίμονος ὁ ἐμῆ καὶ λέγειν 11
 καὶ ποιῆν πάντα. Ἐγὼ γὰρ παῖς τε ὢν, τὰ 12
 ἐν παισὶ νομιζόμενα καλά, δοκῶ κεκαρπῶσθαι·
 ἐπεὶ τε ἤησα, τὰ ἐν νεανίσκοις· τέλειός τε ἀνήρ 13
 γενόμενος, τὰ ἐν ἀνδράσι· σὺν τῷ χρόνῳ τε
 προϊόντι αἰεὶ συναυξανομένην ἐπιγιγνώσκειν ἐδό- 13
 κην καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὸ μὲν
 γῆρας εἰδεπάποσε ἠδ' ὀμνην τῆς ἐμῆς νεότητος 14
 ἀσθενέστερον γινόμενον. Καὶ ἔτ' ἐπιχειρήσας,
 ἔτ' ἐπιθυμήσας εἶδα, ὅτ' ἠτύχησα. Καὶ τὰς 14
 μὲν Φίλκας ἐπεῖδον δι' ἐμῆ εὐδαίμονας γενομέ-
 νας, τὰς δὲ πολεμίας ὑπ' ἐμῆ δαλαθένας.
 Καὶ τὴν πατρίδα, πρόσθεν ἰδιωτεύσαν ἐν τῇ 15
 Ἀσία, νῦν προξλημμένην καταλείπω. Ὡν τ'
 ἐκλήσαμην, εἰδὲν εἶδα, ὅ, τι εἰ διεσωσάμην.

E 4

Καὶ

b Ebraïstnum diceret, si alius quam XENOPHON
 ita locutus esset.

c Erat in exemplo ἐκέλευσε.

d Conf. quae Solon ad felicitatem requirat, in collo-
 quio cum Croeso, quod damus ex HERODOTO n. i.
 l. 54. 14.

- Καὶ τὸν μὲν παρελθόντα χρόνον ἔπρατον ἕως,
 16 ὡς περ ἠυχόμεν. Φέβος δέ μοι συμπαραμαρῶν,
 μή τι ἐν τῷ ἀπίοντι χρόνῳ ἢ ἰδομι, ἢ ἀπέστα-
 μι, ἢ πάδομι χαλεπὸν, ἕκ εἰς τέλος με
 17 φρονεῖν, ἔδ' εὐφραίνεσθαι ἐκπεπλημένως. Νῦν
 δ' εἰ τελευτήσω, καταλείπω μὲν ὑμᾶς, ὡ παῖ-
 δες, ζῶντας, ἕσπερ ἔδδοσάν μοι οἱ θεοὶ γενέσθαι.
 Καταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμονῶν-
 τας, ὥσε πῶς ἕκ ἂν ἐγὼ δικαίως μακαρίζο-
 18 μενος τὸν αἰὶ χρόνον μνήμης τυχεύωμι; Δεῖ
 δὲ καὶ τὴν βασιλείαν σαφηνίσαντα καταλιπεῖν,
 ὡς ἂν μὴ ἀμφιλογος γενομένη πράγματα ὑμῖν
 παρασθῆ. Ἐγὼ δὲ νῦν Φιλῶ μὲν ἀμφοτέρως
 19 ὑμᾶς ὁμοίως, ὡ παῖδες. Τὸ δὲ προσβλεπέειν
 καὶ τὸ ἠγεῖσθαι ἐφ' ὅ, τι ἂν καιρὸς δοκῆ εἶναι,
 τῆτο προσάτω τῷ προτέρῳ γενομένῳ, καὶ
 20 πλείονα κατὰ τὸ εἶκος ἐμπείρω. Ἐπαίδευσθην
 δὲ καὶ αὐτὸς ἕως ὑπὸ τῆςδὲ τῆς ἐμῆς τε καὶ
 ὑμετέρας πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις, ἔ μόνου
 ἀδελφοῖς, ἀλλὰ καὶ πολίταις, καὶ ὁδῶν καὶ
 21 θάκων καὶ λόγων ὑπέκειν. Καὶ ὑμᾶς δὲ, ὡ
 παῖδες, ἕως ἐξαρχῆς ἐπαίδευσεν, τὸς μὲν γε-
 ραιτέρως προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετι-
 μῆσθαι. Ὡς ἔν παλαιὰ καὶ εἰδισμένα καὶ
 22 ἐνόμα λέγοντος ἐμῆ, ἕως ἀποδέχεσθε. Καὶ
 σὺ μὲν, ὡ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχε, θεῶν
 τε διαδόντων, καὶ ἐμῆ, ὅσον ἐν ε' ἐμοὶ σοὶ δὲ,
 ὡ Ταναοξάρη, σατράπην εἶναι δίδωμι, Μήδων
 23 τε καὶ Ἀρμενίων, καὶ τρίτων Καδδυσίων. Ταῦτα
 δὲ σοὶ δίδως, νομίζω ἀρχὴν μὲν μείζω καὶ τῆ-
 νομα τῆς βασιλείας τῷ πρεσβυτέρῳ καταλι-
 24 πειν, εὐδαιμονίαν δὲ σοὶ ἀλυποτέραν. Ὅποιος
 μὲν

e Praepositionem omittunt editt. antiquae: ἐκ' ego conieceram; ex habet WELLS.

μὲν γὰρ ἀνθρωπίνης εὐφροσύνης ἐπιδήξ ἔση,
 ἔχ ὄρω, ἀλλὰ πάντα σοὶ τὰ δοκῶντα ἀνθρώ-
 πους εὐφραίνειν παρέσαι. Ἴὸ δὲ δυσκάλωπρα 25
 κλιότερων ἐραῖν, καὶ τὸ πολλὰ μεριμνᾶν, καὶ τὸ
 μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἔχειν, κενήριζόμενον ὑπὸ
 τῆς πρὸς τὰ μὰ ἔργα Φιλονεκίας, καὶ τὸ ἐπι-
 βελύειν, καὶ τὸ ἐπιβελύεσθαι, ταῦτα τῷ
 βασιλεύοντι ἀνάγκη σὲ μᾶλλον συμπορομαρ-
 τεῖν, ἢ σάφ' ἴδι πολλὰς ἀσχολίας παρέχειν.
 Οἶδα μὲν ἔν καὶ σὺ, ὦ Καμβύση, ὅτι ἔ τὸδε 26
 τὸ χρυσὲν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασω-
 ζόν ἐστιν, ἀλλ' οἱ πολλοὶ Φίλοι σκῆπτρον βασι-
 λεῦσιν ἀληθέσασιν καὶ ἀσφαλέςασιν. Πιστὴς 27
 δὲ μὴ νόμιζε φύεσθαι ἀνθρώπους (πᾶσι γὰρ
 ἀν' οἱ αὐτοὶ πιστοὶ φαίνονται, ὡσπερ καὶ τὰλλα
 τὰ πεφυκότα πᾶσι τὰ αὐτὰ φαίνονται) ἀλλὰ
 τὴς πιστὴς τίθεσθαι δεῖ ἑαυτῶ. Ἡ δὲ 28
 κῆσις αὐτῶν ἐστιν ἑδαμῶς σὺν τῇ βίᾳ, ἀλλὰ
 μᾶλλον σὺν τῇ εὐεργεσίᾳ. Εἰ ἔν καὶ ἄλλης
 τινὰς πειράσῃ συμφύλακας τῆς βασιλείας
 ποιέσθαι, μηδαμῶθεν πρότερον ἄρχε, ἢ ἀπὸ
 τῆ ὁμόθεν γενομένη. Καὶ πολῖται τοὶ ἀνθρώ- 29
 ποι, ἀλλοδαπῶν οικειότεροι, καὶ σύσσιτοι ἀπο-
 σκῆνων. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆ αὐτῆ σπέρματος Φύλεις,
 καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς τραφέντες, καὶ ἐν τῇ
 αὐτῇ οἰκίᾳ ἀυξήθεντες, καὶ τῶν αὐτῶν γονέων
 ἀγαπώμενοι, καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα, καὶ τὸν
 αὐτὸν πατέρα προσαγορευούσης, πῶς ἔ πάν- 30
 των ἔτοι οικειότατοι; Μὴ ἔν ἂ οἱ θεοὶ ὑδῆγην-
 ται ἀγαθὰ εἰς οικειότηα ἀδελφοῖς, μάταιός
 ποτε ποιήσῃτε· ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα εὐθύς οικοδο-
 μεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα, καὶ ἔ τας αἰεὶ ἀνυπέρ-

Regnandi
difficultas.

Fides civium
non quomodo
paranda.

Fratrum
caritas
commendatur.

- βλητος ἀλλήλοις † ἔσται ἡ ὑμέτερα Φιλία,
 31 ἑαυτῶ τοι κήδεσθαι ὁ προνοῶν ἀδελφεῖ. Τίνοι
 γὰρ ἄλλω ἀδελφός μέγας ἂν ἔσται καλὸν ὡς
 ἀδελφῶ; τίς δὲ ἄλλος τιμῆσθαι δὴ ἄνδρα
 μέγα δυνάμενον ἔσται, ὡς ἀδελφός; τίνα δὲ
 32 ἔσται, ὡς τὸν ἀδελφόν; μήτε ἐν θάττον μηδεὶς
 σε τέτρω ὑπακξέτω, μήτε προθυμότερον παρ-
 ἔσω. ἔδει γὰρ οἰκειότερα τὰ τέτρα, ἔτε α-
 33 γαθὰ ἔτε δεῖνα, ἢ σοί. Εννοεῖτε καὶ τὰδε. Τίνοι
 χαρισάμενος ἐλπίζομαι ἂν μειζόνων τυχεῖν ἢ
 τέτρω; τίνοι δὲ ἂν βοηθήσας ἰσχυρότερον σύμ-
 μαχον ἀντιλάβοις; τίνα δ' ἀσχιον μὴ φιλεῖν,
 34 ἢ τὸν ἀδελφόν; τίνα δ' ἀπάντων κάλλιον προ-
 τιμᾶν, ἢ τὸν ἀδελφόν; μόνος τοι, ὦ Καμβύση,
 πρῶτος ὄντος ἀδελφεῖ παρ' ἀδελφῶ, ἐδέφθο-
 35 νος παρὰ τῶν ἄλλων ἢ ἐφικνεῖται. Ἀλλὰ πρὸς
 θεῶν πατράων παῖδες, τιμᾶτε ἀλλήλους, εἰ
 36 τι καὶ τῶ ἐμοὶ χαρίζεσθαι μέλει ὑμῖν. Οὐ γὰρ
 δῆπερ τῶ γε σαφῶς δοκεῖτε εἰδέναι^h, ὡς ἔδει
 εἰμὲ ἐγὼ ἔτι, ἐπειδὴν τῶ ἀνθρώπινος βίος τε-
 37 λευήσω. Οὐδὲ γὰρ νῦν τοι τήν γε ἐμὴν ψυχὴν
 ἐώρατε*. Ἀλλ' οἷς διεπράττετο, τῶ τοῖς αὐτὴν
 38 ὡς ἔσαν κατεφωράτε. Τὰς δὲ τῶν ἀδίκων πα-
 Ευρίας. θόντων ψυχὰς, ἔπω κατενοήσατε, οἷς μὲν
 φόβος τοῖς μικροφόνους ἐμβάλλασινⁱ οἷς δὲ
 παλα-

† Forte ἄλλοις. Sed etiam ἀλλήλοις significare potest certamen, in quo neuter vincitur.

g. Quemcumque alium principem consilii tui posueris, illi invident alii: fratri, si apud fratrem primum locum habeat, nemo.

h. XENOPHON Cyrum facit Socraticum, nulla cum asseveratione de his, quae post mortem futura sunt, loquentem.

* Vid. 7, 82.

i. De furis illis theatralibus loquitur, de quibus etiam CICERO pro Roscio.

πλαμναίως τοῖς ἀνοσίοις, ἐπιπέμπῃσι; Τοῖς 39
 δὲ φθιμένοις τὰς τιμὰς διαμένειν ἐτι ἂν δοκεῖ-
 τε, εἰ μηδενὸς αὐτῶν αἰ ψυχὰ κύρια ἦσαν;
 Οὗτοι ἔγωγε, ὦ παῖδες, εἶδε τῆτο πρόποτε 40
 ἐπίδῃν, ὡς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἂν ἐν θνητῶν
 σώματι ἦ, ζῆ, ὅταν δὲ τῆτε ἀπαλλαγῆ, *Anima vi-*
 τεθνήκεν. ὄρω γὰρ, ὅτι καὶ τὰ θνητὰ σώ- *tam dans*
 ματα, ὅπου ἂν ἐν αὐτοῖς χρόνον ἦ ἡ ψυχὴ, 41 *corpori ipsa*
 ζῶντα παρέχῃ. Οὐδέ γε, ὅπως ἀφρων ἔσται *mortalis*
 ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴν τῆ ἀφρονος σώματος διχα *non est.*
 γνήσῃ, εἶδε τῆτο πέπεισμαι. Ἀλλ' ὅταν ἀκρα- 42
 τος καὶ καθαρὸς ὁ νῆς ἐκκριθῆ, τότε καὶ φρο-
 νημώτατον εἶκος αὐτὸν εἶναι. Διαλυομένῃ δὲ
 ἀνθρώπῃ δηλὰ ἔσιν ἕκασα ἀπιόντα πρὸς τὸ
 ἑμψυλον, πλην τῆς ψυχῆς. αὐτὴ δὲ μόνη
 εἶτε παρῶσα εἶτε ἀπίσσα ὄραται. Ἐνοήσατε 43
 δὲ, ἔφη, ὅτι ἐγγύτερον μὲν τῶ ἀνθρώπῳ
 θανάτῳ εἶδεν ἔσιν ὕπνῃ. Ἡ δὲ τῆ ἀνθρώπῃ *Somnianti-*
 ψυχὴ τότε δήπε θειοτάτη κατὰφαίνεσθαι, καὶ *em anima*
 τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ. τότε γὰρ, ὡς *cum anima*
 εἶοικε, μάλιστα ἐλευθερῆται. Εἰ μὲν ἔν εἵως 44 *mortuorum*
 ἔχει ταῦτα, ὡσπερ ἐγὼ αἰῶμαι, καὶ ἡ ψυχὴ *compar.*
 καταλείπει τὸ σῶμα, καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν
 καλαδόμενοι, ποιεῖτε, ἃ ἐγὼ δεῶμαι. Εἰ δὲ 45
 μὴ εἵως, ἀλλὰ μένιστα ἡ ψυχὴ ἐν τῶ σώ- *Dei reue-*
 ματι συναποθνήσκει· ἀλλὰ θεὸς γε τῆς αἰ- *rentia.*
 ὄντας, καὶ πάντ' ἐφορῶντας, καὶ πάντα δυ-
 ναμένους, οἱ καὶ τὴν τῶν ὅλων τήνδε τάξιν συν-
 ἔχσιν ἀτριβῆ καὶ ἀκίρατον καὶ ἀναμάρητον, 46
 καὶ ὑπὸ κάλλους καὶ μεγέθους ἀδίηγητον, τέ-
 τος φοβέμενοι, μήτε ἀσεβεῖς μηδὲν, μηδὲ ἀ-
 νόσιον, μήτε ποιήσῃε, μήτε βλευσῃε. Μετὰ 47
 μέντοι θεῶς, καὶ ἀνθρώπων τὸ πᾶν γένος, *et poster-*
 τῶ *itatis.*

- τὸ γὰρ ἐπιγυγνόμενον, αἰδεῖσθε. Οὐ γὰρ ἐν σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ ἀποκρύπτουσι, ἀλλ' ἐμφανῆ πάσιν ἀνάγκη αἰετὴν τὰ ὑμέτερα ἔργα ἃ ἦν μὲν καθαρὰ καὶ ἐξω τῶν ἀδικῶν φαινητά, δυνατὸς ὑμᾶς ἐν πάσιν ἀνθρώποις ἀναδείξει· εἰ δὲ ἐς ἀλλήλους ἀδικόν τι φρονήσῃε, ἐκ πάντων ἀνθρώπων τὸ ἀξιοπίστοι εἶναι ἀποβαλεῖτε· ἐδὲῖς γὰρ ἂν ἐτι πιστεῦσαι δύνασθον ὑμῖν, ἐδ' εἰ πάντοτε προθυμοῖτο, ἰδὼν ἀδικήμενον τὸν μάλιστα φίλον προσήκουσα. Εἰ μὲν ἔν ἐγὼ ὑμᾶς ἰκανῶς διδάσκω, οἷός τις καὶ πρὸς ἀλλήλους εἶναι^κ· εἰ δὲ μὴ, καὶ παρὰ τῶν προγεγενημένων μανθάνετε. Αὕτη γὰρ ἀρίστη διδασκαλία. Οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ διαγεγενησάμενοι φίλοι μὲν γονεῖς παισὶ, φίλοι δὲ ἀδελφοῖς ἤδη δέ τινας τέττων καὶ ἐναντία ἀλλήλοις ἔπραξαν.
- 51 Ὅποτέροις ἂν ἔν ἀποθήκησθε τὰ πραχθέντα συνενεγκόντα, ταῦτα δὴ αἰρέμενοι ὀρθῶς ἂν βεβουλοῖσθε. Καὶ τέττων μὲν ἴσως ἤδη ἄλλοι. Τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα, ὦ παῖδες, ὅταν τελευτήσω, μήτε ἐν χρυσῷ θῆτε, μήτε ἐν ἀργυρῷ, μηδὲ ἐν ἄλλῳ μηδενί, ἀλλὰ τῇ γῆ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε.
- 52 Τί γὰρ τέττε μακαριώτερον, τῆ γῆ μιχθῆναι, ἢ πάντα μὲν τὰ καλὰ, πάντα δὲ τὰ γὰθὰ φύει τε καὶ τρέφει; ἐγὼ μὲν καὶ ἄλλως φιλόανθρωπος ἐγενόμην, καὶ νῦν ἡδέως ἂν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι τῆ εὐεργετῆρος ἀνθρώπου.
- 53 Ἀλλὰ γὰρ ἤδη, ἔφη, ἐκλιπεῖν μοι φαίνεται ἡ ψυχὴ, ὅφεν περ, ὡς εἶοικε, πάσιν ἀρχεται ἀπολιπῆσα. Εἴ τις ἐν ὑμῶν, ἢ δεξιᾶς βέλεται τῆς ἐμῆς ἀφασθαι, ἢ ὄμμα τέμνον
- 54 ζῶντος ἐτι προσιδεῖν ἐθέλει, προσίτω. Ὅταν δ' ἐγὼ

Exemplo
tunc usus.

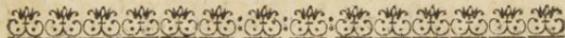
Cyrus ten-
sae miseri
tunc optat.

ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι, αἰτῆμα ὑμᾶς, ὦ παῖδες,
 μηδεὶς ἐτ' ἀνθρώπων τῆμόν σῶμα ἰδέτω, μηδ'
 αὐτοὶ ὑμεῖς. Πέρσας μὲν τοὶ πάντας καὶ 56
 τὰς συμμάχους ἐπὶ τὸ μνήμα τῆμόν παρα-
 καλεῖτε συνησθησομένους ἐμοί, ὅτι ἐν τῷ
 ἀσφαλεῖ ἤδη ἔσομαι, ὡς μηδὲν ἂν ἔτι κακὸν
 παθεῖν, μήτε ἢν μετὰ τῷ θεῷ γένομαι¹
 μήτε ἢν μηδὲν ἔτι ᾶ. Ὅποσοι δ' ἂν ἔλθωσι, 57
 τῶν εὖ ποιήσαντες, ὅποσα ἐπ' ἀνδρὶ εὖ-
 δαίμονι νομίζεται^m, ἀποπέμπετε. Καὶ
 τῷτο, ἔφη, μέμνησθέ με τελευταῖον, τὰς
 φίλους εὐεργετῶντες, καὶ τὰς ἐχθρὰς δυνή-
 σεσθε κολάζειν. Καὶ χαίρετεⁿ, ὦ φίλοι 58
 παῖδες, καὶ τῇ μηρὶ ἀπαγγέλλετε, ὡς παρ'
 ἐμῆ. Καὶ πάντες δὲ οἱ παρόντες, καὶ οἱ ἀπόν-
 τες φίλοι, χαίρετε. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάν- 59
 τας δεξιωσάμενος, συνεκαλύψατο, καὶ ἔτιως
 ἐτελεύτησεν. *Moriturus*

1 Summa dictorum a f. inde z6.

m Epulas in diuitum funeribus vfitatas intelligo.

n Morientium vox.

VII.

 E XENOPHONTIS Memorabilibus
 Socratis L. I, 1-7.

Εἶπεν ὁ Σωκράτης, τοῖς μαινομένοις ὁμοίως
 διακείσθαι τὰς φιλοσόφους πρὸς ἀλλήλους
 τῶν τε γὰρ μαινομένων, τὰς μὲν εἶδε τὰ δεινά
 δεδιέναι, τὰς δὲ καὶ τὰ μὴ φοβερά φοβεῖσθαι
 καὶ τοῖς μὲν εἶδ' ἐν ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν εἶναι 2
 λέγειν ἢ ποιεῖν ὅτι εἴν' τοῖς δὲ εἶδ' ἐξίηθον εἰς ἀν-
 θρώ-

*Philosopho-
 rum senten-
 tiae diuer-
 sae ut fu-
 rentium.*

- 3 θράψκς εἶναι δοκεῖν. Καὶ τὰς μὲν εἰς ἱερῶν,
 ἕτε βωμῶν, ἕτε ἄλλων τῶν θεῶν ἕδεν τιμαῶν
 τὰς δὲ καὶ λίθους, καὶ ξύλα τὰ τυχόντα, καὶ
 4 θηρία σέβεσθαι τῶν τε περὶ τῆς τῶν πάντων
 φύσεως μερμινώνων, τοῖς μὲν δοκεῖν ἐν μόνον
 τὸ ὄν εἶναι, τοῖς δ' ἀπειρα τὸ πλῆθος καὶ
 τοῖς μὲν αἰε κινεῖσθαι πάντα, τοῖς δ' ἕδεν ἂν
 5 ποτε κινηθῆναι καὶ τοῖς μὲν πάντα γίνεσθαι
 τε καὶ ἀπόλλυσθαι, τοῖς δὲ ἕτ' ἂν γενέσθαι
 6 ποτε ἕδεν, ἕτ' ἀπολέσθαι. — Αὐτὸς περὶ
 ἀνθρωπείων ἂν αἰε διελέγετο, σκοπῶν, τί ευ-
 σεβες, τί ἀσεβες, τί καλόν, τί αἰσχρόν, τί
 δίκαιον, τί ἀδίκον, τί σωφροσύνη, τί μανία,
 τί ἀνδρεία, τί δειλία, τί πόλις, τί πολίτι-
 κός, τί ἀρχὴ ἀνθρώπων, τί ἀρχικὸς ἀνθρω-
 7 πος; καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἃ τὰς μὲν εἰδός-
 τας^a ἠγγεῖτο καλὰς καὶ ἀγαθὰς εἶναι, τὰς δ'
 ἀγνοῶντας ἀνδραποδάδεις ἂν δικαίως κεκλή-
 8 θαι. — Βελεύσας ποτὲ, καὶ τὸν βελευσι-
 κὸν ὄρκον ὁμόσας, ἐν ᾧ ἦν κατὰ τὰς νόμους
 9 βελεύσειν, ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος,
 ἐπιθυμήσας τῶν δῆμος παρὰ τὰς νόμους, ἐν-
 νέα στρατηγὸς μιᾷ ψήφῳ τὰς ἀμφὶ θράσυ-
 λον^b καὶ ἔρασινίδην ἀποκτεῖναι πάντας; ἕκ
 ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένῳ μὲν αὐτῷ
 τῷ δήμῳ, πολλῶν δὲ καὶ δυνατῶν ἀπεικνύων
 ἀλλὰ

Socrates
 philoso-
 phiam in
 terram
 venocat.

Socrates ius
 iur. colit.

a Similiter fere HORATIVS, id quod Aequae pauperibus prodest, locupletibus aequae, Aequae neglectum pueris senibusque nocebit.

b Thrasyllus & Erasimides Duces accusabantur naufragos ciues, in praelio nauali victores dolo perire passos. Ius erat singulatim de vno iusque suffragia ferri. Populus varia arte concitatus vna omnes sententia damnari vult. Socrates qui praesisset comitiis tanquam ἐπιστάτης non vult populum hac de re in suffragia mittere s. suffragiorum illi potestatem facere. Tota res copiose enarratur ab ipso XENOPHON. Γ Ε parte posteriori Lib. I. τῶν ἐλληνικῶν.

ἀλλὰ περὶ πλείονος ἐποίησατο εὐσρκίαν, ἢ χα- 10
 ρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον, καὶ φυ- 11
 λάσασθαι τῆς ἀπειλήσας. Καὶ γὰρ ἐπιμε- 11
 λείσθαι θεὸς ἐνόμιζεν ἀνθρώπων, εἶχ' ὃν τρό-
 πον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· ἔτοι μὲν γὰρ οἴονταί
 τῆς θεῶς τὰ μὲν εἰδέναί, τὰ δ' οὐκ εἰδέναί.
 Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἠγείτο θεὸς εἰδέναί, 12
 τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ *Praesenti-*
 σιγῇ βεβηυόμενα· παλαιὰ δὲ παρεῖναι, καὶ *am Dei ve-*
 σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρω- *ricus.*
 πείων πάντων. Θαυμάζω ἔν, ὅπως ποτὲ ἐπέ- 13
 ῥησαν Ἀθηναῖοι, Σωκράτην περὶ τῆς θεῶς
 μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβὲς μὲν ἐδόπησε περὶ
 τῆς θεῶς ἔτ' εἰπόντα ἕτε πράξαντα· τοιαῦτα
 δὲ καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα περὶ θεῶν, οἷά
 τις ἂν καὶ λέγων καὶ πράττων εἴη τε καὶ νο- 14
 μίζοιτο εὐσεβέσας. (2) Θαυμασὸν δὲ Φαί-
 νέϊά μοι καὶ τὸ πειδοῦναι τινας, ὡς Σωκρά-
 τῆς τῆς νέης διέφθειρεν, ὅς (πρὸς τοῖς εἰρη-
 μένοις) πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς
 πάντων ἀνθρώπων ἐγκρατεσῆτος ἦν· εἶτα πρὸς 15
 χειμῶνα καὶ θέρους καὶ πάλλας πόνης καρτερι-
 κᾶτος· ἐτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι πε-
 παιδευμένος ἕτως, ὥστε πάνυ μικρὰ κελημέ-
 νος πάνυ ῥαδίως εἶχει ἀρκέειν· πῶς ἔν αὐτὸς 16
 ὦν τοῖστος, ἀλλὰς ἂν ἢ ἀσεβεῖς, ἢ παρανό-
 μος, ἢ λήχης, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς, ἢ πρὸς
 τὸ πονεῖν μαλακῆς ἐποίησεν; Ἀλλ' ἐπαυσε 17
 μὲν τέτων πολλῆς ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμῆν, *Sed meli-*
 καὶ ἐλπίδα παρασχὼν ἂν ἐαυτῶν ἐπιμελώμεναι, *orem reddi-*
 καλῆς καὶ ἀγαθῆς ἕσασθαι. Καίτοιγε ἐδε- *dit.*
 πώποτε ὑπέχετο διδάσκαλος εἶναι τέττε, ἀλλὰ 18
 τῷ φανερός εἶναι τοῖστος ὦν ἐλπίζειν ἐποίησε τῆς

- συνδιατρίβουίτας ἑαυτῶ, μιμημένους ἐκείνων τοι-
 19 ἴσδε γενήσεσθαι. — Πῶς ἂν ἔν ὁ τοιαῦτος
 ἀνὴρ διαφθεῖροι τὰς νέες; εἰ μὴ ἄρα ἡ τῆς ἀρε-
 20 τῆς ἐπιμέλεια διαφθορά ἐστίν. Ἀλλὰ νῆ Δίῳ
 (ὁ κατήγορος ἔφη,) ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν κα-
 θεσῶτων νόμων τὰς συνόνας, λέγων, ὡς μωρῶν
 εἴη τὰς μὲν τῆς πόλεως ἀρχούσας ἀπὸ κυά-
 21 μῃ^c καθίστασθαι κυβερνήτη δὲ μηδένα θέ-
 λειν κεχρησθαι κυαμευῶ, μῆδε τέκνονι, μῆδ'
 αὐλήῃ, μῆδ' ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα, ἀ πολλῶ
 ἐλάττωνας βλάβας ἀμαρτανόμενα ποιεῖ, τῶν
 22 περὶ τὴν πόλιν ἀμαρτανομένων. Τὰς δὲ τοιαῦ-
 τας λόγους ἐπαίρειν, ἔφη, τὰς νέες, καλαφρο-
 νεῖν τῆς καθεσῶσης πολιτείας, καὶ ποιεῖν
 23 βιαίους. Ἐγὼ δ' οἶμαι, τὰς φρόνησιν ἀσκη-
 τας, καὶ νομίζοντας ἰκανὰς ἔσεσθαι τὰ συμ-
 φέρουσα διδάσκειν τὰς πολίτας, ἥκις αὖ γίγνε-
 24 σθαι βιαίους, εἰδότες, ὅτι τῇ μὲν βία πρόσ-
 εἰσιν ἔχθρα καὶ κίνδυνοι, διὰ δὲ τῆ πείθειν,
 ἀκινδύνως τε, καὶ μετὰ Φιλίας ταῦτα γίγνε-
 25 ται. — Ἀλλ', ἔφη γε ὁ κατήγορος, Σακρά-
 τει^d ὁμιλητὰ γενομένω Κριτίας τε καὶ Ἀλ-
 κιδιάδης, πλεῖστα κατὰ τὴν πόλιν ἐποίησάτην
 26 Κριτίας μὲν γὰρ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων
 πλεονεχιστάτος τε καὶ βαιοτάτος ἐγένετο.
 Ἀλκιδιάδης δὲ αὐτῶν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πάν-
 των ἀκρατέστατος καὶ ὑβριστάτος καὶ βαιο-
 27 τάτος. Ἐγὼ δ' εἰ μὲν τι κακὸν ἐκείνω τὴν πόλιν
 ἐποίησάτην, ἐκ ἀπολογήσομαι, τὴν δὲ πρὸς
 Σακρά-

*Critiae &
Alcibiadis
peccata
fraudi esse
non debent
Socrati.*

^c Haec sunt illa fabarum suffragia, ad quae etiam re-
 spexisse volunt quidem ΠΥΤΗΛΑΓΟΡΑΜ, cum fabis
 abstinere suos, id est a rep. administranda se remouere,
 iusserit.

^d καὶ hic interpositum sustuli, quod sententiae ob-
 strepere uideretur.

Σωκράτην συνίσταν αὐτοῖν ὡς ἐγένετο, διηγέ-
 σοναι. Ἐγενέσθη μὲν γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ τῆσσι 28
 φύσει φιλοτιμοτάτῳ πάντων Ἀθηναίων, βε-
 λομένῳ τε πάντα δι' εαυτῶν πράττειν, καὶ
 πάντων ὀνομαστοτάτῳ γενέσθαι ἤδεισαν δὲ Σω- 29
 κράτην ἀπ' ἐλαχίστων μὲν χρημάτων αὐταρ-
 κέτατα ζῶντα, τῶν ἡδονῶν δὲ πασῶν ἐγκρα-
 τέτατον ὄντα, τοῖς δὲ διαλεγομένοις αὐτῷ πᾶσι
 χρώμενον ἐν τοῖς λόγοις ὅπως βέλαιο ταῦτα 30
 δὲ ὀρώνη, καὶ ὄντε αἰὼν προειρησθῆναι, πότερόν
 τις αὐτῷ Φῆ τῆ βίῃ τῆ Σωκράτους ἐπιθυμή-
 σαι, καὶ τῆσσι σωφροσύνης, ἣν ἐκεῖνος ἔχεν,
 ἐρέεσθαι τῆσσι ὀμιλίας αὐτῆ; ἢ νομίσει, εἰ 31
 ὀμιλησάτην ἐκείνῳ, γενέσθαι ἂν ἰκανωτάτῳ
 λέγειν δὲ καὶ πράττειν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγῆμαι
 θεῶν διδόντες αὐτοῖς ἢ ζῆν δι' ὅλον τὸν βίον ὡ-
 σπερ ζῶντα Σωκράτην εἴωραν, ἢ τεθνήαι. ἐλέ- 32
 σθαι ἂν μᾶλλον αὐτῷ τεθνήαι. Δῆλῳ δ' ἐγε-
 νέσθη, ἐξ ὧν ἐπραξάτην ὡσπερ γὰρ τάχιστα
 κρείττονε τῶν συγγινομένων ἡγησάσθαι εἶναι,
 εὐθύς ἀποτηδῆσθαι Σωκράτης, ἐπραξέτην
 τὰ πολιτικά, ὡσπερ ἕνεκα Σωκράτους ἀρχεδή- 33
 την. — Καὶ Κριτίας δὴ καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς
 μὲν Σωκράτην συνήσθη, ἐδυνασθῆναι ἐκείνῳ χρω-
 μένῳ συμμάχῳ τῶν μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν
 κρατεῖν ἐκείνῳ δ' ἀπαλλαγῆναι, Κριτίας μὲν 34
 Φυγῶν εἰς Θετταλίαν, ἐκεῖ συνῆν ἀνθρώποις
 ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνη χρωμένοις Ἀλκι-
 βιάδης δ' ἐν διαίῳ μὲν κάλλος ὑπὸ πολλῶν καὶ
 σεμνῶν γυναικῶν θηρώμενος, διαίῳ δὲ 35
 τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις, ὑπὸ πολ-
 λῶν καὶ δυνατῶν κολακευεῖν ἀνθρώπων δια-
 θρυπώμενος, ὑπὸ δὲ τῆσσι δήμῳ τιμώμενος, καὶ
 Ἐραδίας

- 36 ῥαδίως πρωτεύων, ὥσπερ οἱ τῶν γυμνικῶν ἀγωνίων ἀθληταὶ ῥαδίως πρωτεύουσις ἀμελέσσι τῆς ἀσκήσεως, ἔτω ἐκεῖνος ἡμέληπεν αὐτῆ.
- 37 Τοῦτων δὲ συμβάντων αὐτοῖν, καὶ ὠγκωμένω μὲν ἐπὶ γένει, ἐπηρεμένω δ' ἐπὶ πλάτῳ, πεφουτημένω δ' ἐπὶ δυνάμει, διατεθρυμμένω δ' ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ πᾶσι τέτοις διεφθαρμένω, καὶ πολὺν χρόνον ἀπο Σωκράτους γεγονότε, τί θαυμαστόν, εἰ ὑπερηφάνω 38 ἐγενέσθην; Εἶτα εἰ μὲν οἱ ἐπλημμελησάτην, τέττα Σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιάται, ὅτι *Quamdiu cum ipso fuere, meliores erant.* δὲ νέω ὄντε αὐτῷ, ἠνίκα καὶ ἀγνωμονεσάτω καὶ ἀκραλεσάτω εἰκὸς εἶναι, Σωκράτους παρέχε σάφρονε, ἔθενος ἐποίει δοκεῖ τῷ κατηγόρῳ 39 ἀξίος εἶναι. — Τίς δὲ παῖς, εἰάν ὁ πῶς αὐτῆ, συνδιατρίβων τῷ, σάφρον ἢ, ὑπερον δὲ, ἄλλω τῷ συγγενόμενος, πονηρός γένηται, τὸν πρόσθεν αἰτιάται, ἀλλ' ἔχ' ὅσα ἂν παρά τῷ ὑτέρῳ χείρων φαίνηται, τοσῶτα μᾶλλον 40 ἐπαινῆ τὸν πρότερον; ἀλλ' οἴγε πατέρες αὐτοῖς συνόντες τοῖς υἱέσι, τῶν παιδῶν πλημμελόντων, ἐκ αἰτίαν ἔχουσιν, εἰάν αὐτοὶ σαφρονῶσι 41 νῶσιν. Οὕτω δὲ καὶ Σωκράτην δίκαιον ἦν κρίνειν. Εἰ μὲν αὐτὸς ἐποίει τι φαῦλον, εἰκότως ἂν ἐδόκει πονηρός εἶναι, εἰ δ' αὐτὸς σαφρονῶν διετέλει, πῶς ἂν δικαίως τῆς ἐκ ἐνόστης αὐτῷ 42 κακίας αἰτίαν ἔχη; ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς πονηρὸν ποῖων ἐκεῖνος φαῦλα πραπίστας ὀρέων 43 ἐπῆνει, δικαίως ἂν ἐπεσιμᾶτο. — Κριτίας καὶ Ἀλκιβιάδης ἐπεὶ τάχιιστα τῶν ποληευομένων ὑπέλαβον κρείττονες εἶναι, Σωκράτει μὲν ἐκ ἔτι προσήσαν. (ἔτε γὰρ αὐτοῖς ἄλλως ἤρεσκεν εἶτε προσέλθοιεν, ὑπὲρ ὧν ἡμάρτανον ἐλεγχό-

ἐλεγχόμενοι, ἢ χθούλο) τὰ δὲ τῆς πόλεως
 ἐπραΐον, ὡν περ' ἕνεκεν καὶ Σωκράτειν προσῆλ-
 θον. Ἀλλὰ Κρίτων τε Σωκράτης ἢ οὐκίλησις, 44
 καὶ Χαιρεφῶν, καὶ Χαιρεκράτης, καὶ Σιμμίας, *Habuit Sac-*
 καὶ Κέβης, καὶ Φαίδων καὶ ἄλλοι, οἱ ἐκεῖνω *eriam melio-*
 συῆσαν, ἔχ' ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γέ- *res discipu-*
 νοῖσ'· ἀλλ' ἵνα καλοὶ τε καγαθοὶ γενόμενοι 45
 καὶ οἴκῳ, καὶ οἰκέταις, καὶ οἰκειοῖς, καὶ Φί-
 λοις, καὶ πόλει, καὶ πολιταῖς δύναμις καλῶς
 χρῆσθαι· καὶ τῶν ἔδεις ἔτε νεώτερος ἔτε
 πρεσβύτερος ὢν, ἔτ' ἐποίησε κακὸν ἔδεν, ἔτ'
 αἰτίαν ἔσχεν. Ἀλλὰ Σωκράτης γ', ἔφη ὁ κα- 46
 τήγορος, τὰς πατέρας προπηλακίζειν ἐδίδασκε, *An contem-*
 πειθῶν μὲν τὰς συνόντας αὐτῷ σοφώτερας *nere docu-*
 ποιεῖν τῶν πατέρων. — Ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας *eris patres*
 συγγενεῖς ἐποίει ἐν ἀτιμίᾳ εἶναι παρὰ τοῖς αὐ- *& cognatos.*
 τῷ συνῆσι, λέγων, ὡς ἔτε τὰς κάμνουσας, 47
 ἔτε τὰς δικαζομένους οἱ συγγενεῖς ὠφελῆσιν,
 ἀλλὰ τὰς μὲν οἱ ἰατροὶ, τὰς δὲ οἱ συνδικεῖν
 ἐπιστάμενοι. Ἐφη δὲ καὶ περὶ τῶν Φίλων αὐτὸν 48
 λέγειν, ὡς ἔδεν ὄφελος εὐνης εἶναι, εἰ μὴ καὶ
 ὠφελεῖν δυνήσονται· μόνος δὲ Φάσκειν αὐτὸν
 ἀξίως εἶναι τιμῆς, τὰς εἰδότας τὰ θεοῖα, καὶ
 ἐρμηνεύσαι δυναμένους· ἀναπέθοντα ἔν τὰς 49
 νέχας αὐτὸν, ὡς αὐτὸς εἶη σοφώτατός τε, καὶ
 ἄλλας ἱκανώτατος ποιῆσαι σοφούς, ἔτω διατι-
 θέναι τὰς ἑαυτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμῶ παρ'
 αὐτοῖς τὰς ἄλλας εἶναι πρὸς ἑαυτὸν. — Ἐφη δ' 50
 αὐτὸν ὁ κατήγορος, καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν
 ἐκλεγόμενον τὰ πονηρότατα, καὶ τῶν μαθη-
 τῶν χρωμένον, διδάσκειν τὰς συνόντας κακέρχους
 εἶναι καὶ τυραννικὰς. Ἡσιόδου ἔ μὲν τὸ,

F 2

ἔργον

- 51 Ἔργον δ' ἔδδεν ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος
 τῷτο δὴ λέγειν αὐτὸν, ὡς ὁ ποιητὴς κελεύει,
 μηδενὸς ἔργου, μήτε ἀδίκου, μήτε αἰσχροῦ ἀπέ-
 χεσθαι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρ-
 52 δεῖ. Σωκράτης δ' ἐπειδὴ ὁμολογήσασθαι, τὸ
 μὲν ἐγνάτην εἶναι, ὡφελιμὸν τε εἶναι ἀνθρώπων
 καὶ ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ ἀργὸν, βλαβερὸν
 καὶ κακόν· καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι ἀγαθόν,
 53 τὸ δὲ ἀργεῖν κακόν· τὰς μὲν ἀγαθὸν τι ποιῶν-
 τας, ἐργάζεσθαι τε ἔφη, καὶ ἐργάτας ἀγα-
 θοὺς εἶναι· τὰς δὲ κυβεύουσας, ἢ τι ἄλλο πο-
 νηρὸν καὶ ἐπιζήμιον ποιῶντας, ἀργὸς ἀπεκάλει
 ἐπὶ δὲ τῶτων ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸ, Ἔργον δ' ἔδδεν
 54 ὄνειδος, ἀεργεῖν δὲ τ' ὄνειδος. Τὸ δὲ Ὀμήρου
 ἔφη ὁ κατήγορος, πολλάκις αὐτὸν λέγειν, ὅτι
 Ὀδυσσεύς

ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα
 κίχρη,

Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε πα-
 ρασάς·

Δαιμόνι δ' σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτὸς τε κἀθήσο, καὶ ἄλλου ἴδρευ
 λαός.

55 Ὀν δ' αὖ δῆμα τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντά
 τ' ἐφείροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε
 μύθῳ·

Δαιμόνι ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκκε.
 Οἱ σέο φέρεροι εἰσὶ σύ δ' ἀπλόλεμος καὶ
 ἀναλκίς,

Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναριθμῖος, ἔτ' ἐνὶ
 βελῆ.

Ταῦτα

f 11. β. 189. sq.

g V. 198. sq.

Ταῦτα δὴ αὐτὸν ἐξηγήσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς 56
 ἐπαίνοίη παύεσθαι τὰς δημότας καὶ πένητας. *Quibomines*
 Σωκράτης δ' ἐ ταῦτ' ἔλεγε, (καὶ γὰρ ἐαυ- *coercendi?*
 τὸν ἔτα γ' ἂν ὤστο δεῖν παύεσθαι) ἀλλ' ἔφη, 57
 δεῖν τὰς μῆτε λόγῳ, μῆτε ἔργῳ ὠφελίμους
 ὄντας, μῆτε στρατεύματι, μῆτε πόλει, μῆτε
 αὐτῷ τῷ δήμῳ, εἴ τι δεοί, βοηθεῖν ἰκανὸς,
 ἄλλως τ' ἐὰν πρὸς τῷ καὶ θρασεῖς ὦσι, 58
 πάντα τρόπον καλύεσθαι, καὶ πάνυ πλάστοι
 τυγχάνωσιν ὄντες. — Ἐμοὶ δὴ Σωκράτης 59
 τοιοῦτος ὢν, ἐδόκει τιμῆς ἄξιός εἶναι τῇ πόλει
 μᾶλλον ἢ θανάτου καὶ κατὰ τὰς νόμους δὲ
 σκοπῶν ἂν τις τῶν εὐροί. Κατὰ γὰρ τὰς 60
 νόμους, ἐὰν τις Φανερός γενήσῃ κλέπτης, ἢ *Crimina*
 λαποδυτῶν, ἢ βαλάντιοισμῶν, ἢ τοιχορυχῶν, *capitalia.*
 ἢ ἀνδραποδιζόμενος, ἢ ἱεροσυλῶν, τέτοις θά-
 νατός ἐστιν ἢ ζημία, ὧν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώ-
 πων πλεῖστον ἀπέιχεν. Ἀλλὰ μὴν τῇ πόλει 61
 γε ἔτε πολέμῳ κακῶς συμβάλῃς, ἔτε εἰσεως,
 ἔτε προδοσίας, ἔτε ἄλλῃ κακῇ ἔθενός πάποτε
 αἰτίος ἐγένετο· ἐδὲ μὴν ἴδια γε ἔθενά πάποτε
 ἀνθρώπων, ἔτε ἀγαθῶν ἀπεσέρησεν, ἔτε
 κακοῖς περιέβαλεν, ἀλλ' ἔδ' αἰτίαν τῶν εἰρη-
 μένων ἔθενός πάποτ' ἔχει. Πῶς ἐν ἔνοχος ἂν 62
 εἴη τῇ γραφῇ; ὅς ἀντὶ μὲν τῶ μὴ νομίζῃν
 θεῖς, ὡς ἐν τῇ γραφῇ ἐγγέγραπτο, Φανερός
 ἦν, θεραπεύων τὰς θεῖς μάλιστα τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων; ἀντὶ δὲ τῶ διαφθεῖρειν τὰς νέας 63
 (ὃ δὴ ὁ γραφάμενος αὐτὸν ἠτιῶτο) Φανερός
 ἦν τῶν συνόλων, τὰς πονηρὰς ἐπιθυμίας ἔχον-
 τας, τῶν μὲν παύων, τῆς δὲ καλλιῆς καὶ 64
 μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς, ἢ πόλεις τε,
 καὶ οἰκῆς εὐ οἰκῆσι, προτρέπων ἐπιθυμῆν;
 ταῦτα

- ταῦτα δὲ πράττων, πῶς ἔ μεγάλης ἀξίως ἦν
 65 τιμῆς; — (3) Εὐχέσο πρὸς τὰς θεὰς ἀπλῶς
 Preces So- τ' ἀγαθὰ δίδοιαι, ὡς τὰς ^h θεὰς κάλλιστα
 traisbreues
 66 εἰδότας, ὅποια ἀγαθὰ εἰσι τὰς δὲ εὐχομέ-
 νας χρυσίον ἢ ἀργύριον, ἢ τυραννίδα, ἢ ἄλλο
 τι τῶν τοιούτων, εἶδεν διαφορὸν ἐνόμιζεν εὐχε-
 σθαι, ἢ εἰ κυβείαν, ἢ μάχην, ἢ ἄλλο τι εὐ-
 χροῦτο, τῶν Φανερώς ἀδήλων, ὅπως ἀποβή-
 67 σαιτο. θυσίας δὲ θυῶν μικρὰς ἀπὸ μικρῶν,
 Hostias par- εἶδεν ἡγῆτο μεῖζοναι τῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ με-
 zas. γάλων, πολλὰ καὶ μεγάλα θυῶν. ἔτε γὰρ
 τοῖς θεοῖς, εἶφη, καλῶς ἔχειν, εἰ ταῖς μεγα-
 λαις θυσίαις μᾶλλον ἢ ταῖς μικραῖς ἐχαίρον.
 68 — Σίτω τούτῳ ἐχρήτο, ὅσον ἡδεως ἡδισ-
 καὶ ἐπὶ τῷτῳ ἔτω παρεσκευασμένος ἦει, ὡσε-
 Vitus ce- τὴν ἐπιθυμίαν τῷ σίτῳ ὅφον αὐτῷ εἶναι πρὸν
 nuis. δὲ πᾶν ἡδὺ ἦν αὐτῷ, διὰ τὸ μὴ πίνειν, εἰ μὴ
 69 διψῶν. Εἰ δὲ ποτε κληθεὶς ἐδελητέιεν ἐπὶ
 δεῖπνον εἰλθεῖν, ὃ τοῖς πλείοις ἐργωδέσατον
 εἶναι, ὡς τε φυλάττομαι, τὸ ὑπὲρ τὸν και-
 ρὸν ἐμπίπλασθαι, τῷτῳ θραδίας πάνυ ἐθυ-
 70 λάττετο. τοῖς δὲ μὴ δυναμένοις τῷτῳ ποιεῖν,
 συνεβέβλενε φυλάττομαι τὰ πείθοντα μὴ πει-
 71 νῶντας εἰσθεῖν, μηδὲ διψῶντας πίνειν. Καὶ γὰρ
 Circes fa- τὰ λυμανόμενα γαστέρας καὶ κεφαλὰς, καὶ
 bula. ψυχὰς, ταῦτ' εἶφη εἶναι. Οἰεῖται δ' εἶφη ἐπι-
 σκώπτων καὶ τὴν Κίρκην ὡς ποιεῖν, τοιούταις
 72 πολλοῖς δεκνίχσαν. τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα ἔρμῃ
 τε ὑποθημοσύνη, καὶ αὐτὸν ἐγκρατῆ ὄντα
 καὶ ἀτοχόμενον τῷ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιού-
 των ἀπλεῖσθαι, διὰ ταῦτα εἶδεν γενέσθαι ἕν.
 Τοιαῦτα μὲν περὶ τῶτων ἐπαίξεν ἅμα σπιδά-
 ζων.

ζων. — (4) ἰ Οὐκ ἔν δοκεῖ σοι ὁ ἐξαρχῆς 73
 ποιῶν ἀνθρώπους ἐπ' ὠφελείᾳ προδῆναι αὐ
 τοῖς, δι' ἃν αἰσθάνοιτο ἕκαστα· ὀφθαλμοὺς
 μὲν, ὡς δ' ὄραν τὰ ἄρατά· ὠτα δὲ, ὡς ἀκούειν
 τὰ ἀκροῦ· ὀσμῶν γε μὴν, εἰ μὴ ῥῖνες προσ-
 ετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν; τίς δ' ἂν
 αἰσθησὶς ἦν γλυκεῶν, καὶ δριμέων, καὶ πάν-
 των διὰ σώματος ἡδέων, εἰ μὴ γλῶττα τέτων
 γνώμων ἐνεργάσθη; πρὸς δὲ τέτοις δοκεῖ σοι 74
 καὶ τόδε προνοίας ἔργον εἰκέναι, τὸ ἐπεὶ ἀσθε-
 νῆς μὲν ἐσὶν ἡ ὄψις, βλεφάροις αὐτὴν θυρῶ-
 σαι, ἃ, ὅταν μὲν αὐτῇ χρῆσθαι τι δεῖ, ἀνα-
 πέδιπνυται, ἐν δὲ τῷ ὑπνω συγκλείεται· ὡς δ'
 ἂν μὴδὲ ἀνεμοὶ βλάπῃσιν, ἡθμον, βλεφα-
 ρίδας ἐμψῦσαι, ὀφρυσί τε ἀπογοισσῶσαι τὰ
 ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων, ὡς μὴδ' ἐκ τῆς κεφαλῆς
 ἰδρῶς κακουργῇ; τὸ δὲ τὴν ἀκοὴν δεχέσθαι
 μὲν πάσας φωνάς, ἐμπίπλασθαι δὲ μήποτε 76
 καὶ τὰς μὲν πρόσθεν ὀδύνας πᾶσι ζώοις, οἷς
 τέμνειν εἶναι, τὰς δὲ γομφίους, οἷς παρὰ τέ-
 των δεξαμένους λεαίνειν καὶ σῶμα μὲν δι' ἔ, 77
 ἂν ἐπιθυμῆ τὰ ζῶα, εἰσπέμπεται, πλησίον
 ὀφθαλμῶν καὶ ῥινῶν καταθεῖναι· περὶ δὲ τὰ 78
 ἀποχαρῆναι δυσχερῆ, ἀποτρέψαι τὰς τέτων
 ὀχέους, καὶ ἀπενευκείν, ἢ δυνατὸν προσωλάτω
 ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων ταῦτα ἔτω προνοητικῶς 79
 πεπραγμένα, ἀπορεῖς, πότῃ τυχῆς, ἢ
 προνοίας ἔργα ἐσὶν; Οὐ μα τὸν Δί, ἔφη κ.
 ἀλλ' ἔτω γε σκοπεμένῳ, πάντῃ εἰκε ταῦτα
 σοφῆ τῶς δημιουργῆ καὶ φιλοζῶα τεχνήματι.

F 4

Tò

i Hinc incipit demonstratio oppido elegans, qua Aril-
 lodemum τὸν μικρὸν religionum contemptorem in viam re-
 uocare conatur Socrates.

k Arilodemos.

- 80 *Ex instinctu naturali.* Τὸ δὲ ἐμφῦσαι μὲν ἔρωλα τῆς τεκνοποιίας, ἐμφῦσαι δὲ ταῖς γειναμέναις ἔρωλα τῷ ἐκτρέφειν, τοῖς δὲ τραφεῖσι μέγιστον μὲν πόσον τῷ ζῆν, μέγιστον δὲ φόβον τῷ θανάτῳ, ἀμέλει, καὶ ταῦτα ἔοικε μηχανήμασί τινος, ζῶα εἶναι βε-
 81 λευσταμένα. — Μὰ Δί, ¹ ἔ γάρ ὁρῶ τὰς κυρίας ^m, ὥσπερ τῶν ἐνθάδε γινομένων τὰς
 82 δημικρογῆς ⁿ ἔδδ' ἔ γάρ τὴν ἑαυτῆ σύγε ψυχὴν ὁρᾶ, ἢ τῷ σώματος κυρία ἐστίν, ὥστε καλῶς ὁ τῆτο ἔξεσί σοι λέγειν, ὅτι ἔδδ' ἔ γνώμη, ἀλλὰ
 83 τύχη πάντα πράττεις. Καὶ ὁ Ἀριστόδημος, ἔτοι, ἔφη, ἐγὼ, ὦ Σάκρατες, ὑπερορῶ τὸ δαιμόνιον, ἀλλ' ἐκεῖνο μεγαλοπρεπέστερον ἡγῆμαι, ἢ
 84 ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδοκῆσαι ἐκέν, ἔφη, ὅσα μεγαλοπρεπέστερον ἀξιοῖ σε θεραπεύειν, τοσάτω μᾶλλον τιμήσειν αὐτό; Εὐῖσθι, ἔφη, ὅτι εἰ νομίζομι θεὸς ἀνθρώπων
 85 φρονίζειν, ἐκ' ἂν ἀμελοῖην αὐτῶν. Ἐπειτ' ^p ἐκ' οἷε φρονίζειν; οἱ πρῶτον μὲν μόνον τῶν ζῶων ἀνθρώπων ὀρθὸν ἀνέστησαν, ἢ δ' ὀρθότης καὶ πρὸς τὸ ὄρᾶν πλείον ποιεῖ δύνασθαι, καὶ τὰ ὑπερθεῖν μᾶλλον θεῶσθαι, καὶ ἥτιον κακοπαθεῖν καὶ ὄψιν καὶ ἀκοήν καὶ τὸ σῶμα ἐποίησαν. Ἐπειτα τοῖς μὲν ἄλλοις ἐρπέσι πόδας ἔδωκαν, οἱ τὸ πορεύεσθαι μόνον παρέχουσιν, ἀνθρώπων δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσαν, αἰ
 τα

¹ Obiectio Aristodemi.

^m h. e. auctores eorum, quae in rerum natura videntur a magno aliquo consilio profecta.

ⁿ Responsio Socratis. Ita e contrario CICERO *Tuf. I.*, 29. *Vt Deum agnoscis ex operibus, sic ex memoria rerum vim diuinam mentis agnoscito.* conf. 6, 37.

^o Secundum illa quidem, h. e. si ista argumentandi ratio valeat.

† Forte leg. ἔδδεν.

^p Socratis responsio, cui vehementiam quandam ac δεινότητα conciliat ἢ ἔπειτα. Tu vero non censet &c.

τὰ πλείστα, οἷς εὐδαιμονέστεροι ἐκεῖνων ἐσμὲν,
 ἐξεργάζονται. Καὶ μὴν γλῶτταν γε πάντων 87
 τῶν ζῶων ἐχόντων, μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων
 ἐποίησαν, οἷαν ἄλλοτε ἀλλαχῆ φαύεσαν τῷ
 σώματι, ἀρθρῶν τε τὴν φωνήν, καὶ σημαί- 88
 νειν πάντα ἀλλήλοις, ἀ βεβλόμεθα. — Οὐ
 τοῖνυν μόνον ἤκετε τῷ θεῷ τῷ σώματι ἐπι-
 μεληθῆναι, ἀλλ' ὅπερ μέγιστόν ἐστι, καὶ τὴν
 ψυχὴν κρατίστην τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεφύσε τίνας 89
 γὰρ ἄλλα ζωὴ ψυχῆ πρώτα μὲν θεῶν, τῶν
 τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα συνᾶξάντων, ἤδη-
 ται ὅτι εἰσὶ; τί δὲ φύλον ἄλλο, ἢ οἱ ἀνθρω-
 ποι θεῶς θεραπεύεσσι; ποία δὲ ψυχὴ τῆς ἀν-
 θρωπίνης ἱκανώτερα προφυλάττεσθαι, ἢ λιμὸν,
 ἢ δίψος, ἢ ψύχη, ἢ θάλπη, ἢ νόσοις ἐπικ- 90
 ρῆσαι, ἢ θάμνην ἀσκήσαι, ἢ προσμάθησιν
 ἐκπονήσαι, ἢ, ὅσα ἀν' ἀκέρση, ἢ ἰδίῃ, ἢ μάθῃ,
 ἱκανώτερα ἐσὶ διαμεμνήσθαι; ἔ γάρ πάνυ σοὶ
 κατάδηλον, ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὡς περ
 θεοὶ ἀνθρώποι βιοτεύεσσι, φύσει καὶ τῷ σώ- 91
 ματι, καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστέοντες ἔτε γὰρ
 βροῦς ἀν' ἔχων σῶμα, ἀνθρώπος δὲ γνώμην,
 ἠδύνατ' ἀν' πράττειν, ἀ ἐβέλετο ἔθ' ὅσα χεῖ-
 ρας ἔχει, ἀφρονα δ' ἐσὶ, πλέον ἔδεν ἔχει· σὺ
 δὲ ἀμφοτέρω τῶν πλείστων ἀξίων τετυχηκώς ἐκ
 οἷοι σὲ θεῶς ἐπιμελεῖσθαι. — — Ὡ γὰρ δὲ 92
 καλὰ μαθε, ὅτι καὶ ὁ σὸς νῆς ἐνῶν, τὸ σὸν
 σῶμα, ὅπως βέβληται, μέλα χειρίζεται οἷε-
 σθαι ἐν χρῆ καὶ τὴν ἐν παντὶ φρόνησιν τὰ
 πάντα ὅπως ἀν' αὐτῇ ἠδύ ἢ, ἔτω τιθεσθαι
 καὶ μὴ τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ 93
 σαθὰ ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τῷ θεῷ ὀφθαλμὸν
 ἀδύνατον εἶναι ἅμα πάντα ὁρᾶν· μηδὲ τὴν σὴν 94
 μὲν

*Animae
praeslantia.*

*Animae na-
tura divi-
nam ex par-
te refert.*

μὲν ψυχὴν καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε, καὶ περὶ τῶν ἐν Αἴγυπτῷ, καὶ ἐν Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν, τὴν δὲ τῆς Θεᾶς φρόνησιν μὴ ἰκανὴν εἶναι

- 95 *Omnipraesentia Dei.* αμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. — Γνωστὴ τὸ θεῖον, ὅτι τοσῶτον, καὶ τοιῶτόν ἐστιν, ὥσθ' αμα πάντα ὄραν, καὶ πάντα ἀεθεῖν, καὶ πανταχῶς παρεῖναι, καὶ αμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι
- 96 *Custodis peccato.* αὐτὸς ἑ. Ἐμοί ἔ μὲν ταῦτα λέγων, ἔ μόνον τῆς συνόχης ἔδοκει ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ὀργῶντο, ἀπέχεσθαι τῶν ἀνοσιῶν τε καὶ ἀδικῶν καὶ αἰσχρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅποτε ἐν ἐρημίᾳ εἶεν, ἐπέιπερ ἠγήσασθαι μηδὲν ἂν ποτε, ὧν πράττειεν, θεὸς διαλαθεῖν. (5) Εἰ δὲ δὴ καὶ ἐγκράτεια καλόνηε, καὶ γὰρ τὸν ἀνδρὶ κῆρμά ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα, εἰ τι πρὸς βιάσει λέγων εἰς ταύτην τοιαύδε Ὡ ἄνδρες, εἰ πολέμους ἡμῖν γενομένους βεβλοῖμεθα ἐλέσθαι ἀνδρα, ὑφ' ἑ μάλιτα ἂν αὐτοὶ μὲν σωζοίμεθα, τῆς δὲ πολεμικῆς χειροίμεθα, ἀρ' ὄντιν ἂν αἰσθανοίμεθα ἤτις γαστρός, ἢ οἶνος, ἢ ἀφροδισίων, ἢ πόνος, ἢ ὑπνός, τῶτον αἰροίμεθα; καὶ πῶς ἂν οἰηθεῖημεν τὸν τοιῶτον, ἢ ἡμᾶς
- 99 *Temperantiae laus.* σᾶσαι, ἢ τῆς πολεμικῆς κραίησαι; — εἰ δ' ἐπὶ τελευτῇ τῆς βίης γενομένοι, βεβλοῖμεθά τω ἐπιτρέψαι ἢ παιδας ἀρρενας παιδεῦσαι, ἢ θυγατέρας παρθένας διαφυλάξαι, ἢ χρήματα διασῶσαι, ἀρ' ἀξιοπίστον εἰς ταῦθ' ἠγησόμεθα τὸν ἀκραῖν; δέλω δ' ἀκρατεῖ ἐπιτρέψομεν
- 100
- 101

q Per Synesin s. Syllepsin ad θεὸς refertur, cum praecesserit τὸ θεῖον V. 4. 1. not. a.

r Haec ex sua persona loquitur XENOPHON. Videri nempe illud de praesentia Deorum dogma Socratis homines meliores reddere. Quod quidem vsque eo verum est, vt nec ipsa diuinitus reuelata religio aliquid habere videtur ad omnem virtutem potentius.

φαίμεν ἂν ἢ βοσκήματα, ἢ ταμεία, ἢ ἔργων
 ἐπίσασιν; διάκονον δὲ καὶ ἀγορασὴν τοιαῦτον
 ἐθέλησαιμεν ἂν προῖκα λαβεῖν; ἀλλὰ μὴν 102
 εἶγε μηδὲ δέλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἂν, πῶς
 ἔκ' ἀξίον αὐτόν γε φυλάσασθαι τοιαῦτον γενέ-
 σθαι; καὶ γὰρ ἔκ' ὥσπερ οἱ πλεονέκται τῶν 103
 ἄλλων ἀφαιρέμενοι χεῖμασα, ἑαυτῆς δοκῶσι
 πληθύνειν, ἔτις ὁ ἀκρατῆς τοῖς μὲν ἄλλοις
 βλαβερὸς, ἑαυτῷ δ' ὠφέλιμος· ἀλλὰ κακῆρ- 104
 γος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτῆ δὲ πολὺ κακῆρ-
 γότερος, εἶγε κακῆργότατός ἐστι μὴ μόνον τὸν
 οἶκον, τὸν ἑαυτῆ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα
 καὶ τὴν ψυχὴν. — (6) Ὁ Ἀντιφῶν ποτε 105
 βεβλόμενος τῆς συνουσιασάσας αὐτῆ παρελεύσθαι,
 προσελθὼν τῷ Σωκράτει, παρόρων αὐτῶν
 ἔλεξε τάδε· ὦ Σώκρατες, ἐγὼ μὲν ὤμην τῆς 106
 φιλοσοφῆσας εὐδαιμονεσέρας χεῖρνα γίνε- *Socrates an*
 σθαι· σὺ δὲ μοι δοκεῖς ταναυλία τῆς σοφίας *infilix.*
 ἀπολελαυκένας. Ζῆς γέν' ἔτις, ὡς ἔδ' ἂν 107
 εἷς δέλος ὑπὸ δεσπότῃ διαβλώμενος μένειει· σι-
 τία τε σιτῆ, καὶ ποτὰ πίνεις τὰ φαυλότατα
 καὶ ἱμάτιόν ἡμῶσας ἔ μόνον φαύλον, ἀλλὰ
 τὸ αὐτὸ θέρως τε καὶ χειμῶνος, ἀνυπόδητός
 τε καὶ ἀχιτῶν διαβελείς· καὶ μὴν χεῖματα γὰρ 108
 ἔ λαμβάνεις, ἂ καὶ κηλόμενος εὐφραίνει καὶ
 κεκλήμενος ἐλευθεριώτερόν τε καὶ ἥδιον ποιεῖ
 ζῆν. Εἰ ἔν ὥσπερ τῶν ἄλλων ἔργων οἱ διδάσκα- 109
 λοι τῆς μαθησας μιμησας ἑαυτῶν ἀποδεικνύσ-
 σιν, ἔτω καὶ σὺ τῆς συνόνσας διαθήσεις, νό-
 μιζε καποδαιμονίας διδάσκαλος εἶνας. Καὶ 110
 ὁ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· δοκεῖς μοι, ὦ
 Ἀντιφῶν, ὑπειληθένας με ἔτις ἀναρῶς ζῆν,
 ὡσε πέπεισμά σέ μάλλον ἀποθανεῖν ἂν ἐλέ-
 σθαι.

- 111 *Quin felicem se ostendit.* ὄψαι, ἢ ζῆν ὡς περ ἐγώ. ἴδι ἐν ἐπισκεψόμεθα, τί χαλεπὸν ἦδησαι τῷ ἐμῷ βίῃ; πότερον, ὅτι τοῖς μὲν λαμβάνουσιν ἀργύριον ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπεργάζεσθαι τῆτο, ἐφ' ᾧ ἂν μισθὸν λαμβάνωσιν· ἐμοὶ δὲ μὴ λαμβάνοντι ἐκ ἂν ἀνάγκη διαλέγεσθαι, ᾧ ἂν μὴ βέλωμαι;
- 112 ἢ τὴν διαίτην με φραυλίζεις, ὡς ἦτιον μὲν ὑγιεινὰ ἐστίν οἱος ἐμῷ ἢ σῷ, ἦτιον δὲ ἰσχὺν παρέχοντα; ἢ ὡς χαλεπώτερα πορίσασθαι τὰ ἐμὰ διαιτήματα τῶν σῶν διὰ τὸ σπανιωτέρα τε καὶ πολυτελέστερα εἶναι; ἢ ὡς ἠδῶ σοι, ἂ σοὶ παρασκευάζεις ὄντα, ἢ ἐμοί; λέγω, ἐκ οἴδ', ὅτι ὁ μὲν ἠδῶσα ἐσθίαν, ἠκιστα ὄψαι δεῖται, ὁ δὲ ἠδῶσα πίνων, ἠκιστα τῷ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ πέτῃ; τὰ γε μὴν ἰμάτια, οἴδ', ὅτι οἱ μεταβαλλόμενοι ψυχῆς καὶ θάλπης ἐνεκα μεταβάλλοντα; καὶ ὑποδημάτων ὑποδήλαι, ὅπως μὴ διὰ τὰ λυπῆνα τῆς πόδας κωλύουσα πορευέσθαι. ἤδη ἐν ποτε ἦδῶσα ἐμῷ, ἢ διὰ ψυχῆς μᾶλλον τῆς ἐνδον μέοντα, ἢ διὰ θάλπης μαχόμενόν τω περι σκιᾶς, ἢ διὰ τὸ ἀλγεῖν τῆς πόδας ἐ βαδίζοντα, ὅπως ἂν βέλωμαι.
- 113 — Στρατεύοιθό πότερος ἂν ῥᾶον, ὁ μὴ δυνάμενος ἀνευ πολυτελέως διαίτης ζῆν, ἢ ᾧ τὸ παρὸν ἀρκούη; ἐκπολιτορρηθῆσει δὲ πότερος ἂν θάττον, ὁ τῶν χαλεπωτάτων εὐρεῖν θέομενος, ἢ ὁ τοῖς ῥᾶσις (ῥᾶσις^s) ἐντυγχάνειν;
- 114 *Frugalitas laus.* εὐρεῖν, ἀρκούντως χρώμενος; ῥᾶσις, ᾧ ἂντιφῶν, τὴν εὐδοκμονίαν οἰομένω τρυφήν καὶ πολυ-

s. Includendam curavi hanc vocem quam ex varia lectione ortam putabam. Opponuntur τὰ χαλεπώτατα εὐρεῖν difficile illa inuentu τοῖς ῥᾶσις ἐντυγχάνειν. Neque tamen pugnetim, cum libri omnes contentiant, quo minus videatur emphaseos causa ῥᾶσις adiectum.

πολυτέλειαν εἶναι. Ἐγὼ δὲ νομίζω, τὸ μὲν
 μηδενὸς δέεσθαι, θεῖον εἶναι, τὸ δ' ὡς ἐλαχί-
 ζων, ἐγγυτάτω τῷ θεῷ. Καὶ τὸ μὲν θεῖον
 κράτιστον, τὸ δὲ ἐγγυτάτω τῷ θεῷ, ἐγγυτάτω
 τῷ κράτιστε. — Τῷ Ἀντιφῶντος ἐρομένεσ ἀυ-
 τὸν, πῶς ἄλλως ἐν ἡγεῖτο πολιτικῆσ ποιεῖν,
 αὐτὸσ δὲ ἔ πράττει τὰ πολιτικά, εἴπερ ἐπί-
 ζατα; ποτέρωσ δ' ἂν, ἔφη, ὦ Ἀντιφῶν, μάλ-
 λον τὰ πολιτικά πράττοιμι, εἰ μόνωσ αὐτὰ
 πράττοιμι, ἢ εἰ ἐπιμελομένην τῷ ὡσ πλείωσ
 ἰκανὸσ εἶναι πράττειν αὐτὰ; (7) Ἐπισκεψά-
 μεθα δὲ, εἰ καὶ ἀλαζονείασ ἀποτρέπων τῆσ

118

συνότασ, ἀρετῆσ ἐπιμελεῖσθαι προὔτρεπεν.
 αἰεὶ γὰρ ἔλεγεν, ὡσ ἔκ εἰῆ καλλίων ὁδοσ ἐπ' εὐ-
 δοξίαν, ἢ οἱ ἦσ ἂν τισ ἀγαθὸσ τῆτο γένοιτο,
 ὃ καὶ δοκεῖν βέλοιο. Ὅτι δ' ἀληθῆ ἔλεγεν,
 ὠδε ἐδίδασκεν ἐνθυμώμεθα γὰρ, ἔφη, εἰ τισ
 μὴ ἂν ἀγαθὸσ αὐλητήσ, δοκεῖν βέλοιο, τί
 ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴῃ; ἀρ' ἔ τὰ ἔξω τῆσ τέ-
 χνησ μιμητέον τῆσ ἀγαθὸσ αὐλητάσ; καὶ
 πρῶτω μὲν, ὅτι ἐκείνωσ σκευῆ τε καλὰ κέκη-
 νται, καὶ ἀκολέθωσ πολλῆσ περιάγονται, καὶ
 τῆτω ταῦτα ποιητέον ἔπειτα ὅτι ἐκείνωσ πολ-
 λοὶ ἐπαινῶσι, καὶ τῆτω πολλῆσ ἐπαινέτασ πα-
 ρασκευασέον ἀλλὰ μὴν ἔργω γε εἰδαμῆ ἢ λη-
 πτέον, ἢ εὐθύσ ἐλεγχθῆσεται γελοίοσ ὢν, καὶ
 ἔ μόνωσ αὐλητήσ κακὸσ, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωποσ
 ἀλαζών καὶ τοὶ πολλὰ μὲν δαπανῶν, μηδὲν
 ὠφε-

119

120

Bonus ut vi-
 deatur ali-
 quis, quid
 faciendum?

121

122

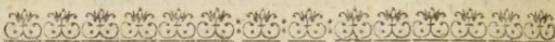
123

124

t Inferni &. Sententia enim est, si quis ea in re
 bonus esse studeat, in qua videri cupiat. conf. n. prox. f.
 139. WELSS. edidit, ἢ οἱ ἦσ ἂν τισ ἀγαθὸσ γένοιτο, καὶ μὴ
 δοκεῖν βέλοιο. Sed illud μὴ non habent editiones veteres.
 Vertit tamen ita Bessarion & Leunclaius.

u h. e. nunquam tibi inflabit, si sapit, alioquin statim
 deprehendetur.

ὠφελόμενος, πρὸς δὲ τέτοις κακοδοξῶν, πῶς
 125 ἐκ ἐπιπόνως τε καὶ ἀλυσιτελαῶς, καὶ κατα-
 γελάσως βιώσεια. — Ἀπατεῶνα δὲ ἐκάλει,
 ἢ μικρὸν μὲν, ἔδ' εἴ τις ἀργύριον ἢ σκευὸς
 παρά τῃ πειθῶι λαβὼν ἀποσεροίῃ· πολὺ δὲ
 μέγιστον, ὅστις μηδενὸς ἄξιός ὢν ἐξηπατῆκει
 πειθῶν, ὡς ἱκανὸς εἶη τῆς πόλεως ἡγεῖσθαι.
 Ἐμοὶ μὲν ἐν ἐδόκει καὶ τῷ ἀλαζονεύσθαι
 ἀποτρέπειν τὰς συνόντας τοιαύδε διαλεγό-
 μενος.

VIII.

E XENOPHONTIS Memorabilibus
Socratis L. II, 1-3.

*Herculis
Prodicii
fabula.*

Πρόδικος ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ
 περὶ τῷ Ἡρακλέως, ὡδὲ πῶς λέγει, ὅσα
 2 ἐγὼ μέμνημαι. φησὶ μὲν Ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ
 παιδῶν εἰς ἦβην ὤρματο, ἐν ἧ οἱ νέοι ἤδη αὐ-
 τοκράτορες γιγνόμενοι, δηλῆστιν, εἴτε τὴν δι'
 ἀρετῆς ὁδὸν τρέφοντα ἐπὶ τὸν βίον, εἴτε τὴν
 διὰ κακίας, ἐξελθόντα εἰς ἡτυχίαν καθήσθαι,
 3 ἀπορῶντα ὁποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται, καὶ
 4 φανήσασθαι αὐτῷ δύο γυναῖκας προίεναι μεγά-
 λας· τὴν μὲν ἐτέραν εὐπρεπῆ τε ἰδεῖν, καὶ
 5 ἐλευθέριον φύσει, κεκοσμημένην τὸ μὲν σῶμα
*Habitus
virtutis,*
 καθαρότησι, τὰ δὲ ὄμματα αἰδοῖ, τὸ δὲ
 5 οἷμα σωφροσύνη, ἐσθῆτι δὲ λευκῇ τὴν δ'
*& volupta-
tis.*
 ἐτέραν τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε
 καὶ ἀπαλότητα· κεκαλλωπισμένην δὲ τὸ μὲν
 χρῶμα, ὥστε λευκοτέραν τε καὶ ἐρυθροτέραν
 τῷ

τῷ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι· τὸ δὲ ὄχημα, ὥστε
 δοκεῖν ὀρθοτέραι τῆς φύσεως εἶναι· τὰ δὲ ὄμι- 6
 ματα εἶναι ἀναπεπτημένα· ἐοθῆτα δὲ ἐξ ἧς
 ἂν μάλιστα ὥρα διαλάμπει, κατασκοπεῖσθαι
 δ' ἅμα ἑαυτὴν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος 7
 αὐτὴν θεᾶται· πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυ-
 τῆς σκιὰν ἀποβλέπειν. Ὡς δ' ἐγένετο πλη-
 σιέτερον τῷ Ἡρακλέει, τὴν μὲν πρόσθεν ῥηθεῖ-
 σαν ἰεὺς τὸν αὐτὸν τρόπον· τὴν δ' ἑτέραν 8
 φθάσαι βεβλομένην, προσδραμὲν τῷ Ἡρα-
 κλεῖ καὶ εἶπε· Ὁρῶ σε, ὦ Ἡράκλειε, ἀπο- 9
 ρῆντα ποῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη. *Oratio ve-*
 ἐν ἐμὲ φίλην ποιήσης, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ 9
 ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε· καὶ τῶν μὲν τερπνῶν ἔδε-
 νός ἀγευστος ἐστὶ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἀπειρος 10
 διαβίωσι. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐ πολέμων ἔδε
 πραγμάτων φρονεῖς, ἀλλὰ σκοπέμενος διέσθι,
 τί ἂν κεχαρισμένοι ἢ σιτίον, ἢ ποτόν εὖροις,
 ἢ τί ἂν ἰδῶν τερψθεῖς, ἢ τίνας ὀφρανομε- 11
 νος ἢ ἀπλόμενος ἡδύεις, τίσι δὲ παιδικαῖς ὀμι-
 λῶν μάλιστα ἂν εὐφρανθεῖς, καὶ πῶς ἂν μα-
 λακάταλα καθεύδεις, καὶ πῶς ἂν ἀπονάταλα 12
 τέτων πάντων τυγχάνεις. Ἐὰν δὲ περὶ γένησί
 τις ὑποψία σπάνεως, ἀφ' ἧν ἔσαι ταῦτα, ἔ-
 φόβος, μὴ σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονεῖντα καὶ
 ταλαιπωρεῖντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ
 ταῦτα πορίζεσθαι· ἀλλ' οἷς ἂν οἱ ἄλλοι ἐργά- 13
 ζονται, τέτοις σύ χρῆσι, ἔδενός ἀπεχόμενος,
 ὅθεν ἂν δυνατόν ἢ τι κερδαῖνα. Πανηαχόθεν
 γὰρ ὠφελείσθαι τοῖς ἐμοὶ ξυνῆσιν ἐξέσιαν
 ἔγωγε παρέχα. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀνέσας 14
 ταῦτα, ὦ γυναῖ, ἔφη, ὄνομα δὲ σοι τί ἐσιν;
 ἢ

a Intellige, viam ingrediatis, vel simile quiddam, ex praecedentibus ἐπὶ τὸν βίον τράπη.

- ἢ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ Φίλοι, ἔφη, καλέσει με εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισῆνές με ὑποκοριζόμενοι, ὀνομάξουσίν με Κακίαν. Καὶ ἐν τῷτῳ ἡ ἑτέρα γυνὴ προσελθῆσα εἶπεν· καὶ ἐγὼ ἦκα πρὸς σε, ὦ Ἡράκλεις, εἰδύσα τὰς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν φύσιν τὴν σὴν ἐν τῇ παιδίᾳ καταμα-
- 15 *Oratio virtutis.* θῆσα· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδὸν τράπῃ, σφόδρ' ἂν σε τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἐργάτην ἀγαθὸν γενέσθαι, καὶ ἐμὲ ἐτι πολὺ ἐντιμωτέραν, καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς διαπρεπεσέραν
- 16 Φανῆναι. Οὐκ ἐξαπατήσω δὲ σε προσιμίους ἡδονῆς, ἀλλ' ἤπερ οἱ θεοὶ διέθεσαν, τὰ ὄντα
- 17 διηγέσομαι μετ' ἀληθείας. Τῶν γὰρ ὄντων
- 18 *Difficilia quae honesta.* ἀγαθῶν καὶ καλῶν, ἔδεν ἀνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδάσασιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε
- 19 τὰς θεὰς ἰλέως εἶναι σοὶ βέλαι, θεραπευτέον τὰς θεὰς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τὰς φίλους ἐνεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τινοσ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελιχτέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἀξιοῖς ἐπ' ἀρετῇ θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα περιρατέον εὐποιεῖν· εἰ γε τὴν γῆν φέρειν σοὶ καρπὸς ἀφθόνος, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶε δεῖν πλετίζεσθαι, τῶν
- 20 βοσκημάτων ἐπιμελητέον; εἴτε διὰ πολέμου ὀρμᾶς αὖξεσθαι, καὶ βέλαι δύνασθαι τὰς τε φίλους ἐλευθερῆν, καὶ τὰς ἐχθρὸς χειρῆσθαι, τὰς πολεμικὰς τέχνας αὐτάς τε, παρὰ τῶν ἐπισαμμένων μαθητέον, καὶ ὅπως αὐτοῖς δεῖ
- 21 χρῆσθαι, ἀσκητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βέλαι δυνατός εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἐθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμνασέον σὺν πόνοις
- 22 καὶ ἰδρώτι. Καὶ ἡ Κακία ὑπολαβῆσα εἶπεν, ὡς
- 23 Φησι

Φησι Πρόδομος, ἔννοεῖς, ὦ Ἡράκλεις, ὡς χα- Altercatio
 λεπὴν καὶ μακρὰν ὁδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἢ virii & vir-
 γυνὴ σοι αὐτὴ διηγεῖται, ἐγὼ δὲ βραδία, καὶ entis.
 βραχυεῖαν ὁδὸν ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἄξω σε. 25
 Καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν ὦ τλήμων, τί δὲ σὺ ἀγα-
 θὸν ἔχεις, ἢ τί ἠδὲ αἶσα, μὴδὲν τῶν ἠδῶν 25
 πράττειν ἐθέλῃσα; ἦτις ἔδε τὴν τῶν ἠδῶν
 ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι
 πάνταν ἐπιπλάσαι, πρὶν μὲν πενήν ἐοδίσ- 26
 σα, πρὶν δὲ δαΐην πίνῃσαι ἵνα μὲν ἠδέως Φά-
 γοις, ὀφιοποιῖς μηχαναμένη ἵνα δὲ ἠδέως πί-
 νῃς, οἴνῃς τε πολυτελεῖς παρασκευάζῃ, καὶ
 τῆ θέρῃς χίονα περιθέῃσαι ζητεῖς ἵνα δὲ κα- 27
 θυπνώσῃς ἠδέως, ἔ μόνον τὰς σρωμνάς μα-
 λακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰ ὑπό-
 βαθρα ταῖς κλίνας παρασκευάζεις ἔ γὰρ
 διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴδὲν ἔχειν ὅ, τι
 ποιῆς, ὑπὲς ἐπιθυμῆς. — Τῆ πάνταν ἠδίσῃ 28
 ἀκῆσματος, ἐπαίνας ἑαυτῆς ἀνήκοος εἶ καὶ Spectacu-
 τῆ πάντων ἠδίσῃ θεάματος, ἀθέατος lulum pul-
 γὰρ πρόποσε σεαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι cherimum.
 τίς δ' ἂν σοι λεγῶσῃ τί πιστεύσεις; τίς δ' ἂν 29
 δεομένη τῆς ἐπαρχέσειεν; ἢ τίς ἂν εὐφρονῶν
 τῆ σὲ θιάσῃς τολμήσειεν εἶναι; οἱ νέοι μὲν ὄν- Vitiosorum
 τες, τοῖς σώμασιν ἀδύνατοι εἰσι, πρεσβύτεροι miseria.
 δὲ γενόμενοι, ταῖς ψυχαῖς ἀνοητοὶ ἀπάνως 30
 μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, ἐπιπόνως
 δ' αὐχμηροὶ διὰ γῆρας περῶντες, τοῖς πεπρα-
 γμέναις αἰαγνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις
 βαρυνόμενοι τὰ μὲν ἠδέα ἐν τῇ νεότητι δια-
 δραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀπο-
 θέμενοι. Ἐγὼ δὲ συνίμι μὲν θεοῖς, σύνειμι 31
 δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς ἔργον δὲ καλὸν

- ἔτε θεῶν, ἔτε ἀνθρώπινον χάρις ἐμῆ γίνε-
ται. Τιμῶμα δὲ μάλισα πάντων καὶ παρὰ
θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει.
- 32 *Virtutis
commoda.* Ἀγαπήν μὲν γὰρ συνεργὸς τεχνήταις, πίσῃ
δὲ φύλαξ οἰκῶν δεσπότηται, εὐμενὴς δὲ πα-
ραστάτις οἰκέταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν
ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβοαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ
σύμμαχος ἔργων, ἀρίστη δὲ Φιλίας κοινωνός.
- 33 Ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδέια μὲν καὶ ἀ-
πράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις ἀνε-
χούσα γὰρ ἕως ἀν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ὕπνος
αὐτοῖς παρέσι ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις καὶ ἔτε
ἀπολιπόντες αὐτὸν ἀχθοῦσιν, ἔτε διὰ τῆτον
- 35 μεθιάσι τὰ δέοντα πράττειν. Καὶ οἱ μὲν νέοι
τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνους χαίρουσιν· οἱ
δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλον-
ται. Καὶ ἡδέως μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων
μémνησιν, εὐ δὲ τὰς παρῆσας ἡδύσιν πράτ-
τουσιν, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγα-
πητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ παρῆσιν. Ὅταν δ'
ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, ἔ μετὰ λήθης
ἄτιμοι κείνησιν, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰεὶ
38 χρόνον ὑμνῶμενοι θάλλουσι. Τσιαυτὰ σοι, ὦ
παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεσι διαπο-
νησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κε-
κῆσθαι. Οὕτω πᾶς διάκει Πρῶδικος τὴν ὑπ'
39 ἀρετῆς Ἡρακλέους πάσθουσιν· ἐκόσμησε μὲν ἴσος
ταῖς γνώμας ἐτι μεγαλειόθεροις ῥήμασι ἢ ἐγὼ
40 νῦν. (2) Αἰδομένός ποτε Σωκράτης Λαμ-
*Filium ma-
tri placat
Socrates.* προκλέα τὸν πρεσβύτατον υἱὸν εαυτῆ πρὸς τὴν
μητέρα χαλεπαίνοντα, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ παῖ,
οἴσθ' ἂν τις ἀνθρώπος ἀχαρίστους καλεσμένους;
- 41 Καὶ μάλα, ἔφη ὁ νεανίσκος. Καταμεμάθη-
κας

κως ἔν, τὴς τί ποιῆσας τὸ ὄνομα τῆτο ἀπο- *Inerati que*
 καλῶσιν; Ἐγὼ ἔφη τὴς γὰρ εὐ παθόν- *E quales.*
 τας, ὅταν δυνάμενοι χάριν ἀποδένα μὴ ἀπο-
 δῶσιν, ἀχαρίζεσ καλῶσιν. Οὐκ ἔν δοκεῖσί σοι 42
 ἐν τοῖς ἀδικοῖς καταλογίζεσται τὴς ἀχαρίζεσ;
 ἔμοιγ, ἔφη. Ἦδη δέ ποτε ἐσκέψω, εἰ ἄρα,
 ὡσπερ τὸ ἀνδραποδιζεσται τὴς μὲν Φίλεσ ἀδι-
 κον εἶνα δοκεῖ, τὴς δὲ πολεμῖεσ ἴκαμον εἶνα
 καὶ τὸ ἀχαριεῖν πρὸς μὲν τὴς Φίλεσ ἀδικόν
 ἐσ, πρὸς δὲ τὴς πολεμῖεσ δίκαιον; Καὶ 43
 μάλισ δ, ἔφη καὶ δοκεῖ μοι, ὅφ ἔ ἄν τις εὐ
 παθῶν, εἴτε Φίλεσ εἴτε πολεμῖε μὴ πεῖράτα
 χάριν ἀποδιδένα, ἀδικος εἶνα. — Οὐκ 44
 ἔν ὅσῳ ἄν τις μείζω ἀγαθῶ παθῶν μὴ ἀπο-
 διδῶ χάριν, τοσῶτω ἀδικώτερος ἄν εἴη; συν-
 ἔφη καὶ τῆτο. Τίνας ἔν, ἔφη, ὑπὸ τίτων 45
 εὐροῖμεν ἄν μείζονα εὐεργετημένεσ ἢ πῶδάσ
 ἀπὸ γονέων; ἔσ οἱ γονεῖεσ ἐκ μὲν ἐκ ὄνων ἐποίη-
 σαν εἶνα, τοσαῦτα δὲ καλῶ ἰδέιν, καὶ τοσῶ-
 ταν ἀγαθῶν μελαχεῖν, ὅσα οἱ θεοὶ παρέχεσσι
 τοῖς ἀνθρώποισ; ἄ δὴ καὶ ἔτως ἡμῖν δοκεῖ 46
 πάντοσ ἀξία εἶνα, ὡσε πάντεσ τὸ καταλιπεῖν
 αὐτῶ πάντων μάλισα φεύγομεν καὶ ἀ πόλεισ 47
 ἐπὶ τοῖς μεγίστοισ ἀδικήμασι ζημίαν θάνατον
 πεποιήκασιν, ὡσ ἐκ ἄν μείζονοσ κακῶ φόβῳ
 τὴν ἀδικίαν παύσοτεσ. — Φανεροὶ δ ἔσμεν 48
 καὶ σκοπέμενοι, ἐξ ὁποῖων ἄν γυναικῶν βέλ- *Curae pa-*
 τισα ἡμῖν τέκνα γένοισ, ὡσ συνελθόντεσ τε *rentum cir-*
 κνοποιέμεθα. Καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ τὴν τε συνέκνο- *ca liberos.*
 ποιήσασαν ἑαυτῶ τρέφει, καὶ τοῖς μέλλεσιν 49
 G 2 ἔσε-

b Scil. ἐσκεψάμεν. Nondum affirmat ipsam quaestio-
 nem, sed modo se considerasse ait, quaestionem negat. Nec
 enim solum iniustum esse fatetur amicis gratiam non referre,
 sed etiam, si quis hosti non retulerit.

- ἔσεσθαι πασι προπαρασκευάζει πάντα, ὅσα
 ἀν εἴηαι συνοίσειν αὐτοῖς προς τὸν βίον, καὶ
 50 ταῦτα ὡς ἀν δύνηαι πλείστα ἢ δὲ γυνὴ ὑπο-
Molestiae
praegnantis
& matris.
 δεξαμένη τε φέρει τὸ φοβρῖον τῆτο, βαρυνομένη
 τε καὶ κινδυνεύουσα περι τῆ βίος, καὶ μελαδι-
 51 δῶσα τῆς τροφῆς, ἧς καὶ αὐτὴ τρέφεται καὶ
 σὺν πολλῶ πόνῳ διενέγκασα καὶ τεκῶσα,
 τρέφει τε καὶ ἐπιμελεῖται ἕτε προπεπονθῶια
 ἔδεν ἀγαθόν, ἕτε γιγνώσκον τὸ βρέφος, ὅφ
 ὅτε εὐ πάχει^c· ἔδὲ σημαίνειν δυναμενον ὅτι
 52 δεῖται ἀλλ αὐτὴ σοχαζομένη τάτε συμφερῶια
 καὶ κεχαρισμένα, πειράται ἐκπληρῶν, καὶ
 τρέφει πολὺν χρόνον, καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας
 ὑπομένουσα πονεῖν, ἐκ εἰδῶια τίνα τῆτων χά-
 53 ριν ἀπολήψεται. Καὶ ἐκ ἀρκεί φρέψαι μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δόξωσιν ἱκανοὶ εἶναι οἱ παῖ-
 δες μανθάνειν τι, ἀ μὲν αὐτοὶ ἐχῶσιν οἱ γονεῖς
 54 ἀγαθὰ προς τὸν βίον διδάσκωσιν. ἀλλ' ἀν
 οἶονηαι ἄλλον ἱκανώτερον εἶναι διδάξαι, πέμπω-
 σι προς τῆτον δαπανῶντες, καὶ ἐπιμελεῖναι
 πάντα παιδντες, ὅπως οἱ παῖδες αὐτοῖς γένω-
 55 ται, ὡς δυναῖον βέλτιστοι. προς ταῦτα ὁ νεα-
 νίσκος ἔφη, ἀλλὰ τοι, εἰ ταῦτα πάντα πε-
 ποίηκε, καὶ ἄλλα τῆτων πολυπλάσια, ἔδεις
 ἀν δυναῖο αὐτῆς ἀναχεῶσαι τὴν χαλεπότηηαι.
 56 Καὶ ὁ Σωκράτης, ποτερα δὲ οἶει, ἔφη, θηρις
Querela
filii de matre
refutatur.
 ἀγριότηηαι δυσφορεῖραν εἶναι ἢ μητρος; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι, ἔφη, τῆς μητρος τῆςγε τοιαύτης.
 57 Ἥδη πώποτε ἐν ἡ δακῶσα κακόν τι σοι ἔδωκεν,
 ἢ λακῆισασα, οἰα ὑπὸ θηριων ἡδη πολλοὶ ἐπα-
 58 θον; ἀλλὰ νῆ Δια, ἔφη, λέγει, ἀ ἐκ ἀν

τις

c Ita rescripti pro συμπάχει, quod erat in exemplo nostro: & confirmat WELLS.

τις ἐπὶ τῷ βίῳ παντὶ βεβαιοῦσθαι. Σὺ δὲ
 πόσα, εἶπεν ὁ Σωκράτης, οἷσι ταύτη δυσά-
 νεκτα, καὶ τῇ Φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις ἐκ παιδείας
 δυσκολοῦντων, καὶ ἡμέρας, καὶ νυκτὸς πρᾶ-
 γματα παραχεῖν; πόσα δὲ λυπητὰ κάμνων;
 ἀλλ' ἔδεν πάποτε αὐτὴν, εἶπεν, ἔτ' εἶπα, ἔτ' 59
 ἐποίησα ἔδεν ἐφ' ᾧ ἠχύνθη. τί δ' οἷσι, εἶπεν,
 χαλεπώτερον εἶναι σοὶ ἀκχεῖν, ὡν αὐτὴ λέγει,
 εἰ τοῖς ὑποκριταῖς ὅταν ἐν ταῖς τραγωδίαις
 ἀλλήλους τὰ ἐχθρὰ λέγουσιν; ἀλλ' οἶμαι ἐπειδὴ 60
 ἐκ οἴουμαι τῶν λεγομένων, ἔτε τὸν ἐλέγχουσα
 ἐλέγχειν ἵνα ζημιώσῃ, ἔτε τὸν ἀπειλῶσα
 ἀπειλεῖν, ἵνα κακὸν τι ποιήσῃ, βραδίως φέρεται.
 Σὺ δ' εὖ εἰδὼς, ὅτι ἂν λέγῃ σοὶ μήτηρ ἢ μόνον 61
 ἔδεν κακὸν νοῆσαι λέγει, ἀλλὰ καὶ βεβλομένη
 σοὶ ἀγαθὰ εἶναι ὅσα ἔδεν, χαλεπαίνεις;
 ἢ νομίζεις κακόν ἐστι τὴν μητέρα σοὶ εἶναι; ἔδῃ-
 τα, εἶπεν, τῆτο δὴ ἐκ οἴουμαι. καὶ ὁ Σωκρά- 62
 τής, ἔκῃν, εἶπεν, σὺ ταύτην εὖνεν τέ σοι ἔσαν,
 καὶ ἐπιμελομένη ὡς μάλιστα δύνασαι κάμνον-
 τος, ὅπως ὑγιάνῃς τε, καὶ ὅπως τῶν ἐπιη- 63
 δειῶν μηδενὸς ἐδεῆς ἔσῃ, καὶ πρὸς τέτοις πολλὰ
 τοῖς θεοῖς εὐχομένη ἀγαθὰ ὑπὲρ σῆς, καὶ
 εὐχὰς ἀποδιδῶσα, χαλεπὴν εἶναι φῆς; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι εἰ τοιαύτην μὴ δύνασαι φέρειν μητέ- 64
 ρα, τὰ ἀγαθὰ σε ἐδύνασαι φέρειν. — οὐκ
 οἶδα, ὅτι καὶ ἡ πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας 65
 ἔδεμναι ἐπιμελεῖται, ἔδεν δὲ δικάζει, ἀλλὰ πε-
 ριστὰ τὰς εὐπεπονθότας χάριν ἐκ ἀποδιδόν-
 τας, ἐὰν δὲ τις γονείας μὴ θεραπεύῃ, τῆτω
 δίκην τ' ἐπιτίθησι καὶ ἀποδοκιμάζουσα ἐκ εἰ-
 ἄρ-

*Iniuria
histrionum.*

*Lex aduer-
sus liberos
ingratos.*

G 3

d Int. τόσα, ὅσα ἔδεν, tantum tibi optat & cogitat boni, quantum nulli.

- ἀρχῆν τῆτον, ὡς ἔτε ἀν τὰ ἱερά ° εὐσεβῶς
 66 θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τέττε θυόηος, ἔτε
 ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως ἔδεν ἀν τέττε πρά-
 ξαίης. Καὶ νῆ Δία, εἰάν τις τῶν γονέων τε-
 λεύησάηων τὲς τάφους μὴ κοσμή, καὶ τῆτο
 ἔξταίξει ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμα-
 67 σιας. Σὺ ἔν, ὦ παῖ, ἀν σωφρονῆς, τὲς
 μὲν θεῶς παρελήθη συγγνώμονας σοι εἶναι,
 εἴτι παρημέληκας τῆς μήτρος, μὴ σε ἔτοι νο-
 μίσαντες ἀχάριστον εἶναι, ἐκ ἐθέλωτων εὐ ποιῶν
 68 τὲς δ' ἀνθρώπους αὐ Φυλάξει, μὴ σε αἰδοί-
 μενοι τῶν γονέων ἀμελέηηα πάντες ἀτιμάσω-
 σιν, εἴτα ἐν ἐρημίᾳ Φίλων ἀναΦανῆς· εἰ γάρ
 σε ὑπολάβοιεν πρὸς τὲς γονέας ἀχάριστον εἶ-
 ναι, ἔδειξ ἀν νομίσαιεν εὐ σε παιήσας, χάριν
 69 ἀπολήψεσθαι. (3) ΧαίρεΦῶνῆα δὲ πηθε καὶ
 Χαίρεκράτην ἀδελΦῶν^f μὲν ὄηε ἀλλήλων, ἐαυ-
 τῶν δὲ γνωρίμα, αἰδοόμενος διαΦερομένα, ἰδῶν
 70 τὸν Χαίρεκράτην, εἶπε μοι, ἔφη, ὦ Χαίρε-
 κράτες, ἔ δηπῆ καὶ σὺ εἰ τῶν τοιῶτων ἀνθρώ-
 πων, οὐ χρησιμώτερον νομίζωσι χρέματῆα ἢ
 ἀδελΦόν†; καὶ ταῦτα τῶν μὲν ἀΦρόνων ὄηων,
 τῆ δὲ Φρονίμῆ καὶ τῶν μὲν βοηθῆεις δεομένων,
 τῆ δὲ βοηθεῖν δυναμένῆ καὶ πρὸς τέτοις, τῶν
 71 μὲν πλειόνων ὑπαρχόντων, τῆ δ' ἐνός. Θαυ-
 μασόν δὲ καὶ τῆτο, εἴτις τὲς μὲν ἀδελΦῶς
 ζημίην ἠγείτα, ὅτι ἔ καὶ τὰ τῶν ἀδελΦῶν
 κείηται, τὲς δὲ πολίτας ἔχ ἠγείτα ζημίαν,
 72 ὅτι ἔ καὶ τὰ τῶν πολιτῶν ἔχει. — Ἐφη ἡ
 Σαί-

Aut monu-
 menta pa-
 triscentum ne-
 gligenes.

Frater in
 concordiam
 venocat Sa-
 crates.

e. Refertur ad εὐσεβῶς ad θύοντες. Neque tamen damna-
 verim rationem Cl. Ernesti, qui accusativus consequen-
 tiae in priore comitate agnoscit, Genitivus in proximo.

f. Vid. n. 6. l. 28. sq.

† Al. ἀδελφῶς, ad quod Synesi consueta referri potest
 τὰ ἴα.

Σωκράτης ὡππερ ἵππος τῷ ἀνεπισήμονι μὲν,
ἐγχειρῆσι δὲ χρῆσθαι ζημία ἐστίν· ἔτω καὶ
ἀδελφός ὅταν τις αὐτῷ μὴ ἐπισάμενος ἐγχειρῆ
χρῆσθαι, ζημία ἐστίν. Πῶς δ' ἂν ἐγώ, ἔφη ὁ

73

Χαιρέκράτης, ἀνεπισήμων εἶην ἀδελφῷ χρῆ-
σθαι, ἐπισάμενός γε καὶ εὐ λέγειν τὸν εὐ λέ-
γούσα, καὶ εὐ ποιεῖν τὸν εὐ ποιῶσα. τὸν μὲνοι

74

καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ πειρώμενον ἐμὲ ἀνιῶν ἔκ
ἀν δυνάμην ἔτ' εὐ λέγειν, ἔτ' εὐ ποιεῖν, ἀλλ'
ἔδὲ πειράσομαι. Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, θαν-

75

μασά γε λέγεις, ὦ Χαιρέκράτης· εἰ κύων μὲν
σοι ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιήθεος ὢν, καὶ τῆς
μὲν ποιμένας ἡσπάσθη, σοὶ δὲ προσίησι ἐχα-

*Canem pla-
cas fratrem
non item?*

λέπωνεν, ἀμελήσας ἂν τῆ ὀργίζεσθαι, ἐπειρῶ
εὐ ποιήσας πρᾶννει αὐτόν· τὸν δὲ ἀδελφόν

76

φῆς μὲν μέγα ἂν ἀγαθὸν εἶναι, ὄντα πρὸς σέ
οἶον δεῖ, ἐπίσασθαι δὲ ὁμολογῶν καὶ εὐ ποιεῖν
καὶ εὐ λέγειν, ἔκ ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι, ὅπως

77

σοι ὡς βέλτιος ἦ; Καὶ ὁ Χαιρέκράτης, δέδοικα,
ἔφη, ὦ Σώκρατες, μὴ ἔκ ἔχω ἐγὼ τοσαύτην
σοφίαν, ὥς Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ

78

οἶον δεῖ καὶ μὴν ἔδέν γε ποκίλον, ἔφη ὁ Σώ-
κράτης, ἔδὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτόν, ὡς ἐμοὶ
δοκεῖ, μηχανᾶσθαι· οἷς δὲ καὶ συ ἐπίσασα

αὐτός, οἶμαι ἂν αὐτόν ἀλόγη, περὶ πολλῆ
ποιεῖσθαι σε. Οὐκ ἂν φθάνοις, ἔφη, λέγων,

79

εἴ τι ἤδησά με Φίλιρον ἐπισάμενον, ὃ ἐγὼ
εἰδὼς λέληθα ἐμαυτόν; Λέγε δὴ μοι, ἔφη,

80

εἴ τινα τῶν γνωρίμων βέλοιο κατεργάσασθαι,
ὅποτε θυσι καλεῖν σε ἐπὶ δεῖπνον, τί ἂν ποιῆς;

*Ratio con-
ciliandi
fratrem.*

Δῆλον, ὅτι κατάρχοιμι ἂν τῆ αὐτός, ὅτε
θύομι, καλεῖν ἐκεῖνον. Εἰ δὲ βέλοιο τῶν Φί-
λων τινα προρέψασθαι, ὅποτε ἀποδημῶς,

81

ἐλευθέριος; τὰ μὲν γὰρ πονηρὰ ἀνθρώπια ^g 90
 ἔκ ἂν ἄλλως μάλλον ἔλθοις, ἢ εἰ διδοῖς τί τὰς
 δὲ καλὰς καὶ γὰρ ἀνθρώπους προσφιλοῦς
 χρώμενος μάλις ἂν κατεργάσαιτο. Καὶ ὁ 91
 Χαιρεκράτης εἶπεν, εἰάν ἔν ἐμῶ ταῦτα ποιῶν-
 τος, ἐκεῖνος μηδὲν βελτιῶν γίγνηται; τί γὰρ
 ἄλλο, εἶφη ὁ Σωκράτης, ἢ κινδυνεύσεις ἐπι-
 δεῖξαι, σὺ μὲν χρησὸς τε καὶ φιλάδελφος
 εἶναι, ἐκεῖνος ^h δὲ φαῦλός τε καὶ ἔκ ἀξίος
 εὐεργεσίας; Ἀλλ' ἔδεν οἶμαι τῶτων εἶσεσθαι 92
 νομίζω δὲ αὐτὸν, ἐπειδὴν ἀμθητάμ σε προκα-
 λόμενον εαυτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τῶτον, πάνυ φι-
 λονικήσεν, ὅπως περιγενήτῃ σε λόγῳ καὶ
 ἔργῳ εὐ ποιῶν. Νῦν μὲν γὰρ ἔτας, εἶφη, δια- 93
 κείσθε, ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρε, ἃς ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ
 συλλαμβάνειν ἀλλήλους ἐποίησεν, ἀφεμένω ⁱ
 τῶτο τράποιοντο πρὸς τὸ διακωλύειν ἀλλήλων ἢ 94
 εἰ τῷ πόδε θεῖα μοῖρα πεποιημένω πρὸς τὸ
 συνεργεῖν ἀλλήλων, ἀμελήσατε τῆτες, ἐμπο-
 διζοῦν ἀλλήλω, ἔκ ἂν πολλὴ ἄμαρτία εἴη καὶ 95
 κακοδαμονία τοῖς ἐπ' ὠφελεία πεποιημένοις
 ἐπὶ βλάβῃ χρῆσθαι. Καὶ μὴν ἀδελφῶ γε 96
 (ὡς ἐμοὶ δοκεῖ) ὁ Θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι
 ὠφελεία ἀλλήλων, ἢ χεῖρέ τε καὶ πόδε καὶ
 ὀφθαλμῶ, καὶ τὰλλα δ' ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν
 ἀνθρώποις. Χεῖρες μὲν γὰρ εἰ δεῦ αὐτάς τὰ 97
 πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα ἄμα ποιῆσαι, ἔκ ἂν
 δύναμιτο πόδες δὲ εἰδ' ἂν ἐπὶ τὰ ὀργυιᾶν διέ- 98
 χοῖτα ἔλθοιεν ἄμα. ὀφθαλμοὶ δὲ οἱ δοκῶν-

G 5 ΤΕΣ

g Ita legendum puto pro ἀνθρώπια, homunciones enim putat humiles & venales. Ita est in WELSS.

h Int. κινδυνεύσεις, si enim a κινδυνεύσεις ἐπιδείξωι penderet, accusatiuus sequeretur: nominatio locus, ubi in eadem persona substituitur.

i Vid. ad n. 5, f. 39.

- τες ἐπὶ πλείστον ἐξικνεῖσθαι, εἰδ' ἂν τῶν ἔτε
 ἐγγυτέρω ὄντων τὰ ἔμπροσθεν ἅμα, καὶ τὰ
 ὀπίσθεν ἰδεῖν δύνασθαι. Ἀδελφῶ δὲ Φίλων ἔφη,
 καὶ πολὺ διεσῶτε πρᾶξιθαι ἅμα καὶ ἐπ' ὠφε-
 λείᾳ ἀλλήλων. (4) Ἦκιστα δὲ ποτε αὐτῆ
 καὶ περὶ Φίλων διαλεγόμενος, ἐξ ὧν ἔμοιγε
 ἐδόκει μάλιστα ἂν τις ὠφελείσθαι πρὸς Φίλων
 99 κησίν τε καὶ χρεῖαν. Τῆτο μὲν γὰρ δὴ πολ-
 λῶν ἔφη ἀκχεῖν, ὡς πάντων κημάτων κράτι-
 σον ἂν εἴη Φίλος σοφὸς καὶ ἀγαθός· ἐπιμε-
 λυμένοις δὲ παντὸς μᾶλλον ὄραν ἔφη τῆς πολ-
 100 λῆς ἢ Φίλων κησέως. Καὶ γὰρ οἰκίας, καὶ
 ἀγρῶν, καὶ ἀνδράποδα, καὶ βοσκῆμαθα, καὶ
 101 σκευὴ κησόμενος τε ἐπιμελῶς ὄραν ἔφη, καὶ τὰ
 102 ὄντα σώζειν πειρωμένοις. Φίλων δὲ, ὁ μέγιστον
 ἀγαθὸν εἶναι φασί, ὄραν ἔφη τῆς πολλῆς
 ἔτε ὅπως κησωνται φροντίσθαι, ἔτε ὅπως
 103 (ὡς)^k οἷόν τε αὐτοῖς σώζονται· ἀλλὰ καὶ
 καμνόντων Φίλων τε καὶ οἰκετῶν ὄραν τινὰς
 ἔφη, τοῖς μὲν οἰκέταις καὶ ἰατρῶν εἰσάγοντας,
 καὶ τὰλλα πρὸς ἰυγείαν ἐπιμελῶς παρασκευά-
 104 ζοντας, τῶν δὲ Φίλων ὀλιγοῦντας· ἀποθα-
 νόντων τε ἀμφοτέρων, ἐπὶ μὲν τοῖς οἰκέταις
 ἀχθόμενος, καὶ ζημίαν ἠγεμένους, ἐπὶ δὲ
 105 τοῖς Φίλοις, εἰδέν οἰομένους ἐλατῆσθαι. καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων κημάτων εἰδέν ἑῶντας ἀθερά-
 πευτον, εἰδ' ἀνεπίσκεπτον τῶν δὲ Φίλων ἐπι-
 106 μελείας δεομένων ἀμελεῖσθαι. Ἐτι δὲ πρὸς
 τῆτοις ὄραν ἔφη τῆς πολλῆς, τῶν μὲν ἄλλων
 κημά-

99
*Amicus res
 vulgo negle-
 cta.*

k ὡς inferere ausus sum, quod sententia postulare videtur, & cum adfuisset, a praecedente ὅπως absorptum. Nisi ὅσον τε absolute ponitur, pro ὡς ὅσον τε. Ceterum σώζονται diferte habet *Castell.* Ab σώζοντας, quod coherere potest cum φροντίσοντας, ut ὅπως εἶδοντε jungantur.

κλήματων, καὶ πάνυ πολλῶν αὐτοῖς ὄντων, τὸ
 πλῆθος εἰδότες· τῶν δὲ Φίλων ὀλίγων ὄντων, 107
 ἔμεινον τὸ πλῆθος ἀγνοῶντας, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 πυνθαιομένοις τῆτο, καταλέγειν ἐγχειρήσαν-
 τας, ἕς ἐν τοῖς Φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τῆτες ἰ
 ἀνατίθεσθαι, τοσῶτον αὐτὰς τῶν Φίλων φρον-
 τίξειν. Καὶ ται πρὸς ποῖον κλήμα τῶν ἄλλων 108
 παραβαλλόμενος Φίλος ἀγαθός, ἔκ ἂν πολλῶν *Sed omnium
 praestantis-
 sima.*
 κρεῖττον Φανείη; Ποῖος γὰρ ἵππος, ἢ ποῖον 109
 ζεύγος ἔτω χρήσιμον, ὥσπερ χρηστὸς Φίλος;
 ποῖον δὲ ἀνδραποδόν, ἔτως εὐνευ καὶ παρα-
 μόνιμον, ἢ ποῖον ἄλλο κλήμα ἔτω πάγχρηστον;
 ὁ γὰρ ἀγαθὸς Φίλος εαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν 110
 τὸ ἐλλείπον τῶ Φίλω, καὶ τῆς τῶν ἰδίων κα-
 τασκευῆς, καὶ τῶν κοινῶν πράξεων, καὶ ἂν
 τε τινα εὐποιῆσαι δέη συνεπιχρῆναι ἂν τε τίς 111
 φόβος ταρατῆι, συμβοηθεῖ, τὰ μὲν συνα-
 γαλίσκων, τὰ δὲ καὶ συμπράττων, καὶ τὰ
 μὲν συμπεῖθων, τὰ δὲ βιαζόμενος· καὶ εὐ μὲν 112
 πράττοντας πλείστα εὐφραίνων, σφαλόμενος
 δὲ πλείστα ἐπανορθῶν. Ἄ δὲ αἴτε χεῖρες ἐκά- 113
 στῶ ὑπηρετῆσι, καὶ ὀφθαλμοὶ προορώσι, καὶ
 τὰ ὦτα προακῶσι, καὶ οἱ πόδες διανύτῃσι,
 τῆτων Φίλος εὐεργετῶν ἔδενός λείπειται. Πολ- 114
 λάκις δὲ ἂ ὑπὲρ αὐτῆ τις ἢ ἐκ ἐξεργάσατο,
 ἢ ἐκ εἶδεν, ἢ ἐκ ἤχησεν, ἢ ἐκ δῆνυσε, ταῦτα
 ὁ Φίλος πρὸς τῆς Φίλος ἐξήκεσεν· ἀλλ' ὅμως 115
 ἔμοι μὲν δένδρα πειρῶνται θεραπεύειν τῆ καρ-
 πῆ ἐνεκεν, τῆ δὲ παμφορωτάτῃ κλήματος, ὁ
 καλεῖται Φίλος, ἀργῶς καὶ ἀνειμένως οἱ πλεί-
 στοι ἐπιμέλονται. — (6) Εἰπέ μοι, ἔφη, 116

Κριτό- *Qualisami-
 cūs quae-
 rendus? no-
 gatiue.*
 1 Ita lego pro τάτοις & interpretor, quos in numero
 amicorum iam retulerant, retractare & in aliam classem repo-
 nere, ut sit in lusu XII. Scriptorum s. περὶ τῆς Γραμμῆς,
 τῆς ἵς licet ἀνατίθεσθαι v. Plato Hipparcho p. 3. C. Laemar.

- Κριτόβικλε, εἰ δεόμεθα φίλος ἀγαθὸς, πῶς
 ἂν ἐπιχειροίημεν σκοπεῖν; ἄρα πρῶτον μὲν ζη-
 τητέον, ὅσις ἄρχει γαστρός τε καὶ φιλοποσίας,
 117 καὶ λαγνείας, καὶ ὑπνῶ καὶ ἀργίας; ὁ γὰρ
 ὑπὸ τῶν κρατέμενος, ἕτ' αὐτὸς ἑαυτῷ
 δύναται ἂν, ἕτε Φίλω τὰ δεόντα πράττει.
 Μὰ Δί' ἔδῃτα εἶφη ἕκῃν τῶ μὲν ὑπὸ τῶν
 ἀρχομένων ἀφελῆσον δοκεῖ σοι εἶναι. Πάνυ μὲν
 118 ἔν εἶφη. Τί γὰρ, εἶφη, ὅσις δαπανηρὸς ὢν μὴ
 αὐτάρκης ἐστίν, ἀλλὰ αἰεὶ τῶν πλησίων δεῖται
 καὶ λαμβάνων μὲν μὴ δύναται ἀποδίδοναι, μὴ
 119 λαμβάνων δὲ, τὸν μὴ δίδοντα μισεῖ ἔδοκεῖ
 σοι καὶ ἕτος χαλεπὸς φίλος εἶναι; Πάνυ, εἶφη
 ἕκῃν ἀφελῆσον καὶ τῆς; ἀφελῆσον μένοι, εἶφη.
 120 Τί γὰρ ὅσις χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολ-
 λῶν δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τῆτο δυσ-
 ξύμβολός ἐστι, καὶ λαμβάνων μὲν ἕδεται,
 ἀποδίδοναι δὲ ἔβδλεται; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, εἶφη,
 121 ἕτος ἐτι πονηρότερος ἐκείνῃς εἶναι. Τί δ' ὅσις
 ἔχει τὸν ἔρωτα τῶ χρηματίζεσθαι, μὴ δὲ πρὸς
 ἕν ἄλλο χολὴν ποιεῖται, ἢ ὅπόθεν αὐτὸς κερ-
 δανεῖ; Ἀφελῆσον καὶ τῆς, ὡς ἔμοι δοκεῖ
 122 ἀνωφελῆς γὰρ ἂν εἴη τῷ χρωμένῳ. Τί δ' ὅσις
 φασιώδης τις ἐστίν, καὶ θέλων πολλὰς τοῖς φίλοις
 ἐχθρὰς παρέχειν; Φευκτέον ἢ Δία καὶ τῆτον.
 Εἰ δὲ τις τῶν μὲν τῶν κακῶν μηδὲν ἔχει, εὖ
 δὲ πάσχων ἀνέχεται, μηδὲν φροντίζων τῶ ἀντ-
 123 ευεργετεῖν; Ἀνωφελῆς ἂν εἴη καὶ ἕτος. Ἀλλὰ
 ποῖον, ὦ Σώκρατες, ἐπιχειρήτομεν φίλον ποιῆ-
 σθαι; οἴμοι μὲν ὅς τάναντία τῶν ἐγκρατῆς
 μὲν ἐστὶ τῶν διὰ τῶ σώματος ἡδονῶν, εὐορκος
 δὲ καὶ εὐξύμβολος ὢν τυγχάνει, καὶ φιλόνο-
 κος πρὸς τὸ μὴ ἐλλείπεσθαι, εὖ ποιῶν τῶς
 εὐερ-

εὐεργετῶντας ἑαυτὸν, ὥστε λυσιτελεῖν τὰς χρω-
 μένας. Πῶς ἐν αὐτὰ δοκιμάσαμεν ὡς Σώ- 124
 κράτες, πρὸ τῆ χρεῖσται; Τὰς μὲν ἀνδρῶναι- *Quomodo
 exploran-
 dus?*
 τοποῖς, ἔφη, δοκιμάζομεν, καὶ τοῖς λόγοις
 αὐτῶν τεκμηριώμενοι ἀλλ' ὃν ἂν ὀρῶμεν τὰς
 πρόσθεν ἀνδρῶναι καλῶς εἰργασμένοι, τῆτω
 πιστεύομεν καὶ τὰς λοιπὰς εὐ ποιήσῃ. Καὶ 125
 ἀνδρῶν δὴ λέγεις, ἔφη, ὃς ἂν τὰς φίλους τὰς
 πρόσθεν εὐ ποιῶν φαίηται, δήλον εἶναι καὶ
 τὰς ὑτέρους εὐεργετήσονται; Καὶ γὰρ ἰπποῖς, ἔφη,
 ὃν ἂν τοῖς πρόσθεν ὀρῶ καλῶς χρωμένον, τῆτον
 καὶ ἄλλοις οἴμαι καλῶς χρεῖσται — ὅταν, 126
 ὡς Κριτόβουλε, φίλος τινὶ βέλοιο γενέσθαι, εἰ- *Quomodo
 concilian-
 dus?*
 σεις με κατεπειῶν^m σε πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἀγα-
 σαῖτε αὐτῶ, καὶ ἐπιθυμῆις φίλος αὐτῶ εἶναι,
 Κατηγορεῖ, ἔφη ὁ Κριτόβουλος, ἐδένα γὰρ οἶδα 127
 μισῆναι τὰς ἐπεισῆνας. Ἐάν δέ σε προσκα-
 τηγορήσω, ἔφη, ὅτι διὰ τὸ ἀγαθῶν αὐτῶ
 καὶ εὐνοικῶς ἔχεις πρὸς αὐτὸν, ὅρα μὴ δια- 128
 βάλλεσθαι δόξεις ὑπ' ἐμῶ; Ἀλλὰ καὶ αὐτῶ
 μου, ἔφη, ἐγγίγνεσθαι εὐνοια πρὸς ἐς ἂν ὑπολά-
 βω εὐνοικῶς ἔχειν πρὸς ἐμέ. Ταῦτα μέντοι,
 ἔφη ὁ Σωκράτης, ἔξεσθαι μοι λέγειν περὶ σῶ 129
 πρὸς ἐς ἂν βέλη φίλος ποιήσασθαι. Ἐάν δέ
 μοι ἐτι ἐξασίαν ὧς λέγειν περὶ σῶ, ὅτι ἐπι-
 μελής τε τῶν φίλων εἶ, καὶ ἐδέν ἔτω χαίρεις,
 ὡς φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τε τοῖς καλοῖς
 ἔργοις τῶν φίλων ἀγάλλῃ, ἐχ' ἦτον ἢ ἐπὶ
 τοῖς ἑαυτῶ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων 130
 χαίρεις ἐδέν ἦτον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶ ὅπως δὲ
 ταῦτα

^m Gusta, qui potes, mel apis Atticæ in vocibus
 κατεπειῶν & κατηγορεῖν, quæ accusare significant, vel de-
 ferre, hic εἰρωνεῖα plane Socratica pro commendatione
 ponuntur.

- ταῦτα γίνηται τοῖς φίλοις, ἐκ ἀποκάμνεις
 131 μηχανώμενος καὶ ὅτι ἐγνωκας ἀρετὴν εἶναι,
 νικᾶν, τὸς μὲν φίλους εὖ ποιῆναι, τὸς δὲ ἐχθρούς
 κακῶς· πάντῃ ἂν οἰμᾷ σοι ἐπιτήδειον εἶναι με
 132 σύνθηρον τῶν ἀγαθῶν φίλων. Τί ἔν, ἔφη ὁ
 Κριτόβουλος, ἐμοὶ τῷτο λέγεις; ὡς περ ἐκ ἐπὶ
 σοὶ ὄν ὅ, τι ἂν ἐβλήη περὶ ἐμῶ λέγειν; Μα Δί
 ἔχ, ὡς ποτε ἐγὼ Ἀσπασίας ῥ ἤκισσα. ἔφη
 γὰρ τὰς ἀγαθὰς προμηθεΐδας, μετὰ μὲν ἀλη
 θεΐας τὰγαθὰ διαγγελλῶσας, δεινὰς εἶναι
 συναγεῖν ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, ψευδομένας δ'
 133 ἐκ ὠφελεῖν ἐπαυθῶσας· τὸς γὰρ ἐξυπαλήθην
 τας, ἀμα μισεῖν ἀλλήλους τε καὶ τὴν προμη
 σαμένην· ἀ δὴ καὶ ἐγὼ πεισθεὶς δευθῶς ἔχειν,
 ἠγῶμαι, ἐκ ἐξείναι μοι περὶ σῶ λέγειν ἐπα
 134 νῆνι· ἔδδεν, ὅ, τι ἂν μὴ ἀληθεύω. Σὺ μὲν ἄρα,
 ὁ Κριτόβουλος, τοῖστος μοι φίλος εἶ, ὡ Σώκράτης,
 οἷος, ἂν μὲν τι αὐτὸς ἔχω ἐπιτήδειον εἰς τὸ φίλους
 κήσασθαι, συλλαμβάνειν μοι· εἰ δὲ μὴ, ἐκ ἂν
 ἐθέλοις πλάσας τι εἰπεῖν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὠφελείᾳ.
 135 Πότερα δ' ἂν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὡ Κριτόβουλε,
 δοκῶ σοι μᾶλλον ὠφελεῖν σε τὰ ψευδῆ ἐπαυθῶν,
 ἢ πείθων πειρᾶσθαι σε ἀγαθὸν ἄνδρα γενέσθαι;
 εἰ δὲ μὴ φανερόν, ἕτως ἔξεςί σοι ἐκ τῶνδε σκέ
 136 ψαι. Εἰ γὰρ σε βεβλόμενος φίλον ποιῆσαι ναυ
 κλήρω, ψευδόμενος ἐπαυθῶν, φάσκων ἀγαθὸν
 εἶναι κυβερνήτην· ὁ δὲ μοι πεισθεὶς ἐπιρῆψεϊέν
 σοι τὴν ναῦν μὴ ἐπισαμείωα κυβερναῖν, ἔχεις
 τινὰ

Bonae pro
 pubae.

n Socrates rogauerat, an permetteret Critobulus haec de se dici amici veri criteria? Hic, quidni? inquit. Tum Socrates negat, mentiri suum esse. Si igitur velit ea de se dici, etiam rebus esse praestanda.

o Atticismus, pro ὄντος, quasi non in potestate tua esset.

p Quam Socrates eloquentiae magistram habuit.

- τινά ἐλπίδα μὴ ἂν σαυτὸν τε καὶ τὴν ναῦν
ἀπολέσῃ; ἢ εἴ σοι πείσομαι κοινῇ τὴν πόλιν, 137
ψευδόμενος, ὡς ἂν στρατηγικῶ τε καὶ δικαστικῶ
καὶ πολιτικῶ εὐαίην ἐπιρέψαι, τί ἂν εἴει σαυτὸν,
καὶ τὴν πόλιν ὑπὸ σε παθεῖν; ἢ εἴ τινος ἰδία 138
τῶν πολιῶν πείσομαι ψευδόμενος, ὡς ὄντι οἰκο-
νομικῶ τε καὶ ἐπιμελεῖ τὰ εὐαίων ἐπιρέψαι, ἄρ-
εῖν ἂν πείραν διδὸς ἅμα τε βλαβερός εἴης, καὶ
καταγέλαστος Φαίνοιο; Ἀλλὰ συνισμοτάτη τε, 139
καὶ ἀσφαλεστάτη, καὶ καλλίστη ὁδός, ὧ Κρίτό-
βουλε, ὅ, τι ἢ ἂν βέλη δοκεῖν ἀγαθὸς εἶναι, τὸτο
καὶ γενέσθαι ἀγαθὸν πειράσθαι. — (7) Φασίν, 140
ὅτε Φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν αἰὶν πρὸς τὸν δε-
σπότην εἰπεῖν· θαυμαστὸν ποιεῖς, ὃς ἡμῖν μὲν 141
ταῖς καὶ ἐρία σοὶ κ' ἄρνας καὶ τυρὸν παρεχέσθαι,
ἐδὲν διδάσ, ὅ, τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν τῶ
δὲ κυνί, ὃς ἐδὲν τοιέτων σοὶ παρέχει, μεταδίδας
ἔπερ αὐτὸς ἔχεις σίτες· τὸν κύνα ἐν ἀκέσσαντα
εἰπεῖν, καὶ μάδια ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ καὶ ἡμᾶς σώζων,
ὥστε μῆτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι, μῆτε ὑπὸ 142
λύκων ἀρτάζεσθαι· ἐπεὶ ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ
προφυλάττοιμι ὑμᾶς, ἐδ' ἂν νέμεσθαι δύνασθε,
φοβόμενα μὴ ἀπόλησθε· ἔτω δὴ λεγέσθαι ἢ τὰ 143
πρόβαλα συγχωρήσῃ τὸν κύνα προτιμάσθαι.
- Ὡσπερ ὁ κιθαρίζειν μαθὼν, καὶ εἰ μὴ κι-
θαρίζῃ, κιθαρίσης ἐσιν, καὶ ὁ μαθὼν ἰᾶσθαι, 144
καὶ μὴ ἰαρεύῃ, ὁ μὲν ἰατρός ἐστι· ἔτω καὶ ὁδε
ἀπὸ τῶδε τῆ χρόνος διαλελεῖ στρατηγὸς ὢν, καὶ
μηδεὶς αὐτὸν ἐληταῖ· ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος, ἔτε
στρατηγὸς, ἔτε ἰατρός ἐστιν, ἐδὲ εἰ μὴ ὑπὸ πάντων
ἀνθρώπων αἰρεθῆ. — Παρασκευαστικὸν τῶν εἰς 145
τῶν

Quod videtur
vis, esto.

Fabule de
cané & oui-
bus.

Ex
Libro III.

143
Virtus non
pendet a iu-
dicio homi-
num.

145
Imperatoris
virtutes.

q n. 7. f. 120.

r Dionysodorus, cui persuaserat, ut exercitus ducendi
artem disceret.

- τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρῆν, καὶ πορισ-
 146 κὰν τῶν ἐπιτηδεῶν τοῖς στρατιώταις, καὶ μηχανι-
 κῶν, καὶ ἐργασικῶν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρβερικῶν,
 καὶ ἀγχνῶν, καὶ φιλόφρονά τε καὶ αἰμόν, καὶ
 ἀπλῆν τε καὶ ἐπίβουλον, καὶ φυλακτικὸν τε καὶ
 κλέπτην, καὶ προεϊκὸν καὶ ἀρπαγα, καὶ φιλό-
 147 δωρον καὶ πλεονέκτην, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐπιθετι-
 κόν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπισήμῃ, ἃ
 δεῖ τὸν εὖ στρατηγήσοντα ἔχειν. Καλὸν δὲ καὶ τα-
 κτικὸν εἶναι πολὺ γὰρ διαφέρει στρατεύμα τετα-
 148 γμῆνον ἀτάκτως ὡς περ λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ
 ξύλα καὶ κέραμος, ἀτάκτως μὲν ἐξῆμμένα ἔδεν
 χρήσιμά ἐσιν ἐπειδὴν δὲ ταχθῆ κατὰ μὲν καὶ
 ἐπιπαλῆς, τὰ μῆτε σηπόμενα, μῆτε τηκόμενα,
 οἷτε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἴτε πλίν-
 149 θοι, καὶ τὰ ξύλα, ὡς περ ἐν οἰκοδομίᾳ συντιθε-
 ται, τότε γίνεται πολλῆ ἄξιον κῆμα αἰκία.
 — (3) Ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τῆτος
 μάλις ἐθέλουσιν πείθεσθαι, ὅς ἂν ἡγῶνται βελ-
 150 τίς εἶναι. Καὶ γὰρ ἐν νόσῳ, ἂν ἂν ἡγῶνται ἰατρι-
 κῶτάστον εἶναι, τῆτος μάλις πείθονται, καὶ ἐν
 πλοῖῳ οἱ πλεονῆς, ὅς ἂν κυβερνητικῶτάστον, καὶ
 ἐν γεωργίᾳ, ὅν ἂν γεωργικῶτάστον. — (5) Τὸ θάρ-
 151 σος ἀμελείαν τε καὶ θραθυμίαν καὶ ἀπειθείαν
 ἐμβάλλει ὁ δὲ φόβος προσεκτικώτερος τε καὶ
 εὐπειθεστέρος καὶ εὐτακτικώτερος ποιεῖ τεκμαίρομαι
 152 δ' ἂν τῆτος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ναυσίν ὅταν
 μὲν γὰρ δῆπε μὴδὲν φοβῶνται, μεσοὶ εἰσὶν ἀτα-
 ξίας, ἔσ' ἂν δ' ἡ χειμῶνα ἢ πολεμίας δεῖσασιν,
 ἔ μόνον τὰ κελευόμενα πάντα ποιεῖσιν, ἀλλὰ
 καὶ σιγῶσι παραδοκῆνες τὰ προσαχθησόμενα
 ὡς περ ὁ χροεῖται.

IX. Ex

Qui in theatris saltant chorei, eos praesertim intentos esse oportet ad nutum & motum omnem praecentoris vel praefultoris. Idem facere oportet milites, nautas &c.

149
 Obsequun-
 tur homines
 praestantio-
 ribus.

- 7 γίας. Ἐπεὶ ^b δ' αὐτὸν πάλιν λέγειν, ἔκ
 ὄρας τὰ Ἀθηναίων δικασήρια, ὡς πολλάκις
 μὲν ἔδεν ἀδικῶντας, λόγῳ ταραχθέντες ἀπέ-
 κλεισαν, πολλάκις δὲ ἀδικῶντας, ἢ ἐκ ^c τῆς
 λογῆς οἰκίσαντες, ἢ ἐπιχαρίτως εἰπόντας
- 8 ἀπέλυσαν; ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία, Φάναί αὐτὸν,
 καὶ δις ἤδη ἐπιχειρήσαντός μὲ σκοπεῖν πρὸς
 τῆς ἀπολογίας, ἐναντιῶτά μοι τὸ δαμόνιον ^d
 αἰς δὲ αὐτὸν εἰπεῖν θαυμασὰ λέγειν, τὸν δ'
- 9 αὐτὸ ἀποκρίνασθαι. Εἰ θαυμαστὸν νομίζεις, εἰ
 καὶ τῷ Θεῷ δοκεῖ, ἐμὲ βέλτιον εἶναι ἤδη τε-
 λευτῶν; ἔκ οἶδα, ὅτι μέχρι μὲν τῆςδε ἔδεν
 ἀνθρώπων ὑφείμην, βέλτιον ἐμῆ βεβιωκένας,
- 10 ὅπερ γὰρ ἠδίστον ἐστίν, ἠδὲν, ὅσῳ μοι καὶ
 δικαίως ἅπαντα τὸν βίον βεβιωμένον, ὡς
 ἰσχυρῶς ἀγάμενος ἑμαυτὸν, ταυτὰ εὕρισκον,
 καὶ τὰς ἐμοὶ συγγινομένους γινώσκοντας περὶ
- 11 ἐμῆ. Νῦν δ' εἰ ἐτι προβήσεται ἡ ἡλικία, οἶδ'
 ὅτι ἀνάγκη ἔσται τὰ τῆ γήρας ἀποτελεῖσθαι
 καὶ ἑρᾶν τε χεῖρον, καὶ ἀκῆσαι ἥσσον, καὶ
 δυσμαθέστερον εἶναι, καὶ ὧν ἑμαυτὸν ἐπιλη-
- 12 σμονέστερον. Ἦν δὲ αἰδᾶνάωμαι χεῖρων γινώ-
 μενος, καὶ καταμémφωμαι ἑμαυτὸν, πῶς ἂν
- 13 εἶποιμι ἐγὼ, ὅτι ἂν ἠδέως βιοτεύοιμι; ἴσως
 δέ τοι, Φάναί αὐτὸν, καὶ ὁ Θεὸς δι' εὐμένειαν
 προξενεῖ μοι, ἔ μόνον τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας
 καταλῦσαι τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἢ ῥᾶσά
- 14 Ἦν γὰρ νῦν κατακριθῆ μοι, δῆλον ὅτι ἐξέσται
 μὲ τῇ τελευτῇ χρῆσθαι, ἢ ῥᾶσῃ μὲν ὑπὸ τῶν
 τέττε ἐπιμεληθέντων κέρρηαι, ἀπραγμονεσάτη

b V. ad 2, 50.

c Legendum ἐκτὸς λόγου, opponitur enim ἐπιχαρίτως εἰπόντας.

d Vid. f. 22.

Senectutis
incommoda.Mors levis-
sima.

δὲ τοῖς ^e Φίλοις, πλείστον δὲ πόσον ἐμποιῶσα
 τῶ ^f τελευτῶντι ὅταν γὰρ ἀρχημον μὲν μη- 15
 δὲν, μηδὲ δυσχερὲς ἐν ταῖς γνώμας τῶν πα-
 ρόντων καταλιπῆται, ὑγιὲς δὲ τις τὸ σῶμα
 ἔχων καὶ τὴν ψυχὴν δυναμένην φιλοφρονεῖσθαι,
 ἀπομαραίνεται, πῶς ἐκ ἀνάγκη τῆτον πο- 16
 θενὸν εἶναι; Ὁρθῶς δὲ οἱ θεοὶ τότε με ἤναν-
 τιέντο, Φάναί αὐτὸν, τῇ τῆ λόγῃ ἐπισκέ-
 ψει, ὅτε ἐδόκει ἡμῖν ζητητέα εἶναι ἐκ παντὸς 17
 τρόπου τὰ ἀποφεικτικά. Εἰ γὰρ τῆτο διεπρα-
 ξάμην, δῆλον ὅτι ἤτομασάμην ἂν ἀντὶ τῆ ἡδῆ
 λῆξαι τῆ βίῃ, ἢ νόσοις ἀλγυνόμενος τελευτή-
 σαι, ἢ γῆρα, εἰς ὃ παντὰ τὰ χαλεπὰ συρρεῖ 18
 καὶ μάλα ἐρημα τῶν εὐφροσυνῶν. Μὰ Δί'
 εἰπεῖν αὐτὸν, ὦ Ἐρμόγευς, ἐγὼ ταῦτα εἶδὲ
 προθυμήσομαι, ἀλλ' ὅσον † νομίζω τετυχη-
 κέναι καλῶς καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνδρά-
 πων, καὶ ἦν ἐγὼ δόξαν ἔχω περὶ ἐμαυτῆ, 19
 ταύτην ἀναφαίνων, εἰ βαρύνω τῆς δικασίας,
 αἰρήσομαι τελευτῶν μᾶλλον, ἢ ἀνελευθέρως
 τὸ ζῆν ἐπὶ προσαιτῶν, κερδᾶναι τὸν πολὺ 20
 χεῖρω βίον ἀντὶ θανάτου. Οὕτω δὲ γνόντα
 αὐτὸν, ἔφη, ἐπειδὴ κατηγόρησαν αὐτῆ οἱ ἀν-
 τίδικοι, ὡς, εἰ μὲν ἡ πόλις νομίζει θεός, εἰ
 νομίζοι, ἕτερα δὲ κοινὰ δαιμόνια εἰσφέρει, καὶ 21
 τῆς νέξας διαφείροι, παρελθόντα εἰπεῖν. Ἀλλ'
 ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, τῆτο μὲν πρῶτον θαυμάζω
 Μελίτη, ὅτω ποτὲ γινῆς λέγει, ὡς ἐγὼ εἰς ἡ
 πόλις νομίζει θεός εἰ νομίζω, ἐπεὶ θυσντά γέ

H 2

με

^e Quippe qui non cogentur assidere aegrotanti &c.

^f Ita legunt, credo, omnes. Sententia & aetiologia postulare mihi videbatur τῷ τελευτῶντος. Certe πόδος pathue intelligendus.

† Forte melius ἕσων v. τ. καλῶς.

Constituit
Socr. irrita-
re indices.

21
Apologiae
ipsa.

με ἐν ταῖς κοιναῖς ἐορταῖς, καὶ ἐπὶ τῶν δημο-
 σίων βασιμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ παρατυγχάνον-
 τες εἰρων, καὶ αὐτὸς Μέλιτος, ἢ ἠθέλετο.
 Κοινὰ γε μὴν δαίμονια, πῶς ἂν ἐγὼ εἰσφέ-
 ροιμι, λέγων, ὅτι θεῶν μὲν Φωνὴ φαίνεται ση-
 μαίνεσθαι ὅ,τι χρὴ ποιεῖν καὶ γὰρ οἱ Φθόγου
 γοῖς

22
 Daemonium
 Socratis.

g Hoc igitur est nobile illud Socratis Daemonium, (s. 26.) ad cuius voluntatem & monitus eum prouocasse arbitror, quoties non satis probare amicis consiliorum suorum rationes possit. Qui alias consilio notis & auctorum locis citandis onerare hunc libellum parco, non possum quin iuuentutis causa adscribam locum ex APVLEII libro de Daemone Socratis p. 50 Elmenh

„Sunt superius aliud augustiusque genus Daemonium,
 „qui semper a corporis impedibus & nexibus liberi certis
 „potestatibus curant. (ita etiam alias APVLEIVS.)
 „Quorum e numero Somnus atque Amor diuersam inter se
 „vim possident: Amor vigilandi, Somnus soporandi. Ex
 „hac ergo sublimiori Daemonum copia Plato autumat singu-
 „lis hominibus in vita agenda testes & custodes singulos
 „additos, qui nemini conspicui semper adsint, arbitri
 „omnium non modo actuum, verum etiam cogitatorum.
 „At ubi vita edita remeandum est, eundem illum, qui nobis
 „praeditus fuit, raptare & trahere, veluti custodiam
 „suam (a se custoditam) ad iudicium, atque illic in causa
 „dicendi assistere: si qua commentatur, redarguere: si qua
 „vera dicat, assenerare: profus illius testimonio ferri sen-
 „tentiam. Proinde vos omnes, qui hanc Platonis diuinam
 „sententiam me interprete auscultatis, ita animos vestros
 „ad quaecunque vel agenda vel meditanda formate, vt scia-
 „tis nihil homini prae istis custodibus nec intra animum nec
 „foris esse secreti, quin omnia curiose ille participet, omnia
 „visat, omnia intelligat; in ipsis penitissimis mentibus
 „vice conscientiae diuersetur. Hic, quem dico, priorius
 „custos, singularis praefectus, domesticius speculator, pro-
 „prius curator, intimus cognitor, assiduus obseruator, in-
 „duiduus arbiter, inseparabilis testis, malorum improba-
 „tor, bonorum probator, si rite animaduertatur, sedulo
 „cognoscatur, religiose colatur, ita vt a Socrate iustitia &
 „innocentia cultus est: in rebus incertis prospector, dubiis
 „praemonitor, periculosis tutor, egenis opitulor, qui
 „tibi queat tum in somniis, tum signis, tum etiam fortasse
 „coram, cum vsus postular, mala auertruncare, bona pro-
 „sperare, humilia sublimare, nutantia fulcire, obscura
 „clarare, secunda regere, aduersa corrigere. Non igitur
 „mirum, si Socrates, vir apprimè perfectus, & Apollinis
 „quoque testimonio sapiens, hunc Deum suum cognouit, &
 „coluit; ac propterea eius custos, & prope, vt ita dicam,
 „par contubernio, (i. e. consubernalis) familiaris, cunctis,

γοις οἰωνῶν, καὶ οἱ Φήμας ἀνδράπων χρώμε-
 νοι, Φωναῖς δὴ πρ τεκμαίρονται Βρονταῖς δ' 23
 ἀμφιλέξει τις, ἢ μὴ Φωνεῖν ἢ μὴ μέγιστον οἰω-
 νισήριον εἶναι; ἢ δὲ Πυθοῖ ἐν τῷ τρίποδι ἱερεία,
 ἔ καὶ αὐτὴ Φωνῇ τὰ παρὰ τῷ Θεῷ διαγγέλ-
 λει^h. Ἀλλὰ μὲν τοι καὶ τὸ προειδέναι γε τὸν 24
 Θεὸν τὸ μέλλον, καὶ τὸ προσημαίνειν ὡ βέλη-
 ται, καὶ τῆτο, ὡτ περ ἐγὼ Φημι, ἔ τω πάν-
 τες καὶ λέγῃσι καὶ νομίζῃσιν. Ἀλλ' οἱ μὲν 25
 οἰωνὸς τε καὶ Φήμας καὶ συμβόλης τε καὶ
 μάντις ὀνομάζῃσι τῆς προσημαίνοντας εἶναι
 ἐγὼ δὲ τῆτο δαίμονιον καλῶ, καὶ οἶμαι ἔ τως 26
 ὀνομάζων, καὶ ἀληθέστερα, καὶ ὁσιώτερα λέ-
 γειν τῶν τοῖς ὀρησιν ἀνατιθέων τὴν τῶν Θεῶν
 δύναμιν. Ὡς γε μὴν ἔ ψεύδομαι κατὰ τῷ Θεῷ, 27
 καὶ τῆτ' ἔχω τεκμήριον καὶ γὰρ τῶν Φίλων
 πολλοῖς δὴ ἐξαγγείλας τὰ τῷ Θεῷ συμβε-
 λεύματα ἐδεπώποσε ψευτάμενος ἐΦάνην. Ἐπεὶ 28
 δὲ ταῦτα ἀκρόντες οἱ δικασαί, ἐφορῦξαν, οἱ

H 3

μὲν

„quae arcenda sunt, arcuit; quae cavenda, praecavit; &
 „praemonenda praemonuit: sicubi tamen, interfectis Sa-
 „pientiae officiis, non consilio, sed praefugio indigebat: ut
 „ubi dubitatione claudicaret, divinatione confisteret. Multa
 „sunt enim, multa, de quibus etiam sapientes viri ad ario-
 „los & oracula curfitent. --- Socrates quoque sicubi loco-
 „rum alienae sapientiae officiis consultatio ingruerat, ibi vi-
 „daemonis praefugia regebat. Verum eius monitis sedulo
 „obediebat, eoque erat Deo suo longe acceptior. Quod
 „autem incepta Socratis quispiam Daemon ille ferme prohi-
 „bitum ibat, numquam adhortatum, quodammodo ratio
 „praedicta est. Enimvero Socrates, utpote vir apprime
 „perfectus ex sese, & ad omnia congruentia sibi officia prom-
 „ptus, nullo adhortatore unquam indigebat: at vero pro-
 „hibitore nonnumquam, si quibus forte consiliis eius pe-
 „riculum suberat, ut monitus praecaveret, omitteret coepta
 „impraesentiarum, quae tutius vel postea capesseret, vel alia
 „via adoriretur. In huiusmodi rebus, ut Plato dicit,
 „vocem quampiam divinitus exortam dicebat se audire.”

h His exemplis certe κατ' ἀνδράπων bene disputat
 Socrates, qui hoc solum propositum sibi habet, novus a se
 Deos non induci.

- μὲν ἂν ἀπισθύντες τοῖς λεγόμενοις, οἱ δὲ καὶ
 φθονῶντες, εἰ καὶ παρὰ θεῶν μείζων ἢ αὐτῶν
 29 τυγχάνοι, πάλιν εἰπεῖν ἰ τὸν Σωκράτην ἄγε
 δὴ ἀκῆσατε καὶ ἄλλα, ἵνα ἔτι μᾶλλον οἱ βε-
 λόμενοι ὑμῶν ἀπισθῶσι^k τῷ ἐμῆ τετιμῆσθαι
 30 ὑπὸ δαυμόνων. Χαίρεσθ' ἄνθρωποι γὰρ ποτε ἐπε-
 ρωτῶντος ἐν Δελφοῖς περὶ ἐμῆ, πολλῶν πα-
 ρόντων ἀνείλεν ὁ ἀπόλλων, μηδένα εἶναι ἀνθρώ-
 πων, ἐμῆ μῆτε ἐλευθεριώτερον, μῆτε δικαιο-
 31 τερον, μῆτε σωφρονέστερον. ὣς δ' αὖ ταῦτ'
 ἀκῆσαντες οἱ δικασταί, ἔτι μᾶλλον ἐφορῦθεν
 εἰκότως, αὐτῶν εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, ἀλλὰ
 32 μείζω μὲν, ὡς ἄνθρωποι, εἶπεν ὁ θεὸς ἐν χρησμοῖς
 περὶ Λυκίον καὶ τῆς Λακεδαιμονίως νομοθετή-
 σαντος, ἢ περὶ ἐμῆ. Λέγεται γὰρ εἰς τὸν
 ναὸν εἰσιόντα προσεῖπεν αὐτὸν, Φροντίζω πό-
 τερα θεῶν σε εἶπα, ἢ ἀνθρώπων. ἐμῆ δὲ θεῶ
 μὲν ἐκ εἴκασεν, ἀνθρώπων δὲ πολλῶν προέκρι-
 33 νεν ὑπερφέρειν. Ὅμως δὲ ὑμεῖς μηδὲ ταῦτα
 εἰκῆ πιθεύσητε τῷ θεῷ, ἀλλὰ καθ' ἐν εἴκασον
 ἐπισκοπεῖτε, ὧν εἶπεν ὁ θεός. Τίνα μὲν γὰρ
 ἐπίστατε ἥσπον ἐμῆ δακρυόντα ταῖς τῆ σώ-
 ματος ἐπιθυμίαις; τίνα δ' ἀνθρώπων ἐλευ-
 θεριώτερον; ὅς παρ' ἕδενός ἔτε δῶρα, ἔτε
 34 μιᾶδὸν δεχομαι. Δικαιοτέρον δὲ τίνα ἂν εἰκό-
 τως νομίσσητε τῆ πρὸς τὰ παρόντα συνημο-
 σμένοις, ὡς τῶν ἀλλοτριῶν μηδενὸς προσδεῖσθαι;
 σοφὸν δὲ πῶς ἐκ ἂν τις εἰκότως ἀνδρα φήσειεν
 εἶναι, ὃς ἐξ ὅτου περ ζυγίεναι τὰ λεγόμενα ἡ-
 ξάμη, ἢ πῶποτε διελίπον καὶ ζήτων καὶ μαν-
 θῶ-

i In his infinitis semper intelligitur ἕφα ἢ Ἐριμολόγους aut simile quid.

k Hic aperte fatis prodit consilium suum irritandi iudices.

- θάνατον ὅ, τι ἐδύναμ' ἀγαθόν; Ὡς δ' ἔ μάτην
 ἐπόναν ἔ δοκεῖ ὑμῖν καὶ τὰδε τεκμήρια εἶναι, τὸ
 πολλὰς μὲν πολίτας τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων,
 πολλὰς δὲ ξένων, ἐκ πάντων προαιρεῖσθαι ἐμοὶ
 ξυνεῖναι; Ἐκείνους δὲ τί φήσομεν αἴτιον εἶναι, 35
 τῶ πάντας εἰδέναι, ὅτι ἐγὼ ἤκιστα ἔχομι χρή-
 ματα ἀντιδίδοναι, ὅμως πολλὰς ἐπιθυμῶ
 ἐμοὶ τι δωρεῖσθαι; τῶ δ' ἐμὲ μὲν μὴδ' ὕφ'
 ἐνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίας, ἐμοὶ δὲ πολλὰς
 ὁμολογεῖν χάριτας ὀφείλειν; τῶ δ' ἐν τῇ 37
 πολιορκίᾳ τῶ μὲν ἄλλης οἰκείρειν ἑαυτὸς, ἐμὲ
 δὲ μηδὲν ἀπορωτερον διάγειν, ἢ ὅτε τὰ μάλιστα
 ἡ πόλις εὐδαιμονεῖ; τῶ δ' ἐμὲ μὲν ἄλλης μὲν 38
 τὰς εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πο-
 ρίζεσθαι, ἐμὲ δ' ἐκ τῆς ψυχῆς ἀνευ δαπάνης
 ἠδὲκ ἐκείνων μηχανᾶσθαι, εἶγε μὴ ὅσα εἴρηκα
 περὶ ἑμαυτῶ, μηδεὶς δύναται ἀν' ἐξελέγξαι με
 ὡς ψευδομα, πῶς ἐκ ἀν' ἠδὴ δικαίως καὶ ὑπὸ
 θεῶν, καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐπαυνοῖμην; Ἀλλ' 39
 ὅμως σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτη-
 δεύοντα τῶ νέες διαφθεῖρειν. Καὶ τοι ἐπιστά-
 μεθα μὲν δήπᾳ τινὲς εἰσι νέων διαφθοράι.
 Σὺ δ' εἶπέ, εἴ τινα οἶδα ὑπ' ἐμῶ γεγενημέ- 40
 νον, ἢ ἐξ εὐσεβῶς ἀνόσιον, ἢ ἐκ σώφρονος
 ὑβρισην, ἢ ἐξ εὐδαιότε πολυδάπανον, ἢ ἐκ
 μετριοπότης οἰόφλυγα, ἢ ἐκ φιλοπόνου μα-
 λακόν, ἢ ἄλλης πονηρᾶς ἠδονῆς ἡσσημένον.
 Ἀλλὰ ναὶ μά Δί, ἔφη ὁ Μέλιτος, ἐκείνους οἶδα, 41
 ἔς σὺ πέπεικάς σοι πείθεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς
 γενναίοις ὁμολογῶ, φάναί τον Σωκράτην,
 περὶ γε παιδείας τῶτο γὰρ ἴσασιν ἐμοὶ με-
 μεληκός. Περὶ δ' ὑγείας τοῖς ἰατροῖς μᾶλλον 42

H 4

ci

I Editi puto omnes τὸ; sed nimis aperte continetur
 superior constructio αἴτιον εἶναι τὸ κ. τ. λ.

35
 Opinio ho-
 minum de
 Sacrate.

37

38

39

40

Negat cor-
 ruptam a se
 inuentum.

41

42

*Quatenus
alibi potius
audiendi
quam pa-
rentes.*

- οἱ ἄνθρωποι πείθονται, ἢ τοῖς γονεῦσι καὶ ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις γε πάντως οἱ Ἀθηναῖοι πάν-
τες δὴ πρὸς τοῖς Φρονιμώτατα λέγεται πείθεισθαι
43 μάλλον, ἢ τοῖς προσήκασιν ἔγωγος καὶ
στρατηγὸς αἰρεῖσθε καὶ πρό πατέρων καὶ ἀδελ-
Φῶν, καὶ ναὶ μά Δία γε ὑμεῖς πρό ὑμῶν αὐ-
τῶν, ἔς ἂν ἠγείσθε περὶ τῶν πολεμικῶν Φρο-
44 νιμωτάτους εἶναι; οὕτω γὰρ, Φάναι τὸν
Μελίτων, ὦ Σώκρατες, καὶ συμφέρει καὶ νο-
μίζεται. οὐκ ἔν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτην, θαυμα-
στον καὶ τότ' σοι δοκεῖ εἶναι, τὸ ἐν μὲν ἄλλαις
45 πράξεσι, μὴ μόνον ἰσομοιρῶς τυχεῖν τῶν
κρατιστῶν, ἀλλὰ καὶ προτετιμῆσθαι ἐμὲ δ'
ὅς περὶ τῶ μεγίστῃ ἀγαθῷ ἀνθρώποις, περὶ
παιδείας, βέλτιστος εἶναι ὑπὸ τινῶν προκρίνο-
μαι. τῆς ἕνεκα θανάτου ὑπὸ σὲ διώκεσθαι,
46 ἔρρηθη μὲν δηλονότι τῶν πλείονα, ὑπὸ τε
αὐτῷ, καὶ τῶν συναγορευόντων φίλων αὐτῷ
ἀλλ' ἐγὼ ἔτα πάντα εἰπεῖν τὰ ἐκ τῆς δίκης
ἐσπῆσασα, ἀλλ' ἤρκετέ μοι δηλῶσαι, ὅτι
Σωκράτης τὸ μὲν μήτε περὶ θεῶν ἀσεβῆσαι,
μήτε περὶ ἀνθρώπων ἄδικος Φανῆσαι, περὶ
παντὸς ἐποιεῖτο, τὸ δὲ μὴ ἀπαθανεῖν ἐκ ἄεστο
λιπαρτέον εἶναι, ἀλλὰ καὶ καιρὸν ἤδη ἐνόμι-
47 ζεν ἐαυτῷ τελευτᾶν ὅτι δ' ἔτως ἐγγίγνασκε,
καταδηλοτέρων ἐγγίγνετο, εἰπεῖ καὶ ἡ δίκη κα-
τεψηφίσθη. Πρῶτον μὲν γὰρ κελευόμενος ὑπο-
τιμᾶσθαι ἔτε αὐτὸν ὑπετιμῆσατο, ἔτε τῶν
Φίλων

*Damnationem non
subterfugit
nec mortem.*

m. Quid sit ὑπετιμᾶσθαι, & quid actum cum Socrate, doceat CIC. de Orat. l. 54. Interrogabatur reus, (prioribus sententis generatim iam damnatus, εἰπεῖ καὶ ἡ δίκη κατεψηφίσθη) quam quasi a estimationem commeruisse se maxime confiteatur? quod cum interrogatus esset Socrates, respondit, sese meruisse, ve amplissimis honoribus & praemiis decoraretur &c.

Φίλως εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑπο- 49
 τιμᾶσαι ἑμολογῆτος εἴη ἀδικεῖν. Ἐπεὶ αὖ τῶν
 ἐταίρων ἐκκλέψας, βεβλομένων αὐτὸν ἐκ ἐφεί-
 πετο, ἀλλὰ καὶ ἐπισκῶψας ἐδόκει, ἐρόμενος,
 εἰ πᾶς εἰδείεν τι χωρίον ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα
 ἔπροσβατὸν θανάτω; Ὡς δὲ τέλος εἶχεν ἡ 50
 δίκη, εἶπεν αὐτὸν Ἀλλ' ὦ ἄνδρες, τῆς μὲν
 διδασκοντάς τῆς μάρτυρας, ὡς χρηὲς ἐπισηκῶν-
 τας καταψευδομαρτυρεῖν ἑμῖ, καὶ τῆς πειθο- 51
 μένης τέτοις, ἀνάγκη ἐστὶ πολλὴν ἑαυτοῖς συν-
 ειδέσθαι ἀσεβείαν καὶ ἀδικίαν· ἐμοὶ δὲ τί προσ-
 ἦκει νῦν μείον Φρονεῖν, ἢ πρὶν κατακρίθῃναι,
 μηδὲν ἐλεγχθῆναι, ὡς πεποιήκα τι, ὧν ἐγρά-
 φαντό με; Οὔτε γὰρ ἔγωγε ἀντὶ Διὸς καὶ 52
 Ἡρας καὶ τῶν σὺν τέτοις θεῶν, ἔτε θύων τιτὶ
 κτανοῖς δαίμοσιν, ἔτε ὀνομάζων
 ἄλλως θεῶς ἀναπέθῃνα. Τῆς γε μὴν νεῆς
 πᾶς ἂν διαφθείρομι, καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν
 προσεθίζων; Ἐφ' οἷς γε μὴν ἔργοις κείται 53
 θάνατος ἢ ζημία, ἱεροσυλία, τοιχωρυχία,
 ἀνδραποδισίς, πόλεως προδοσία, ἔδ' αὐτοὶ
 οἱ ἀντίδικαι τέτων πράξαι τι κατ' ἑμῖ Φασιν·
 ὥστε θάυμασόν ἐμοίγε δοκεῖ εἶναι, ὅτι πωτὲ
 ἐφαίνῃ ὑμῖν τὸ τῷ θανάτῳ ἔργον ἐμοὶ ἄξιον.
 Ἀλλ' ἔδὲ μέντοι ὅτι ἀδικῶς ἀποθνήσκω διὰ 54
 τῷτο μείον Φρονητέον· ἔ γὰρ ἐμοὶ, ἀλλὰ τοῖς
 καταγνήσι τῷτο αἰσχρὸν ἐστὶ. Παραμυθεῖται
 δ' ἔτι με καὶ Παλαμῆδης, ὁ παραπλησίως 55
 ἐμοὶ τελευτήσας, ἔτι γὰρ καὶ νῦν πολὺ καλ-
 λῆς ὕμνος παρέχεται Ὀδυσσεῶς, τῷ ἀδικῶς
 ἀποθνήσαντος αὐτόν. Οἶδ' ὅτι καὶ ἐμοὶ μαρτυ- 56
 ρήσεται ὅ ὑπό τε τῷ ἐπιόντος, καὶ ὑπό τῷ

H 5

παρε-

n F. μῦ.

o Μαρτυρήσεται erat; sed repugnat ὑπὸ; sententia

Damnatio-
 nem sibi
 iurpem esse
 negat.

55

56

- παρελυληθότος χρόνος, ὅτι ἠδίκησα μὲν ἔδενος
 πώποτε, ἐδὲ πονηρότερον ἐποίησα εὐηργέτην
 δὲ τῆς ἐμοὶ διαλεγόμενης, πρῶτα διδασκῶν,
 57 ὅ, τι ἐδυνάμην ἀγαθόν. Εἰπὼν δὲ ταῦτα
*Constantia
 eius post da-
 mnationem.* μάλα ὁμολογημένως δὴ τοῖς εἰρημέναις, ἀπῆες
 58 καὶ ὄμμασι καὶ ἀγῆμασι καὶ βαδίσματι Φαι-
 δρός. Ὡς δ' ἤσθετο ἄρα τῆς παρεπομένης
 δακρύνοντας, τί τῆτο, εἰπεῖν αὐτὸν, ἢ ἄρτι
 δακρύνετε; ἔ γὰρ πάλα ἴτε, ὅτι ἐξόττε περ
 ἐγενόμην, κατεψηφισμένος ἦν με ὑπὸ τῆς
 59 φύσεως ὁ θάνατος; ἀλλὰ μέντοι εἰ μὲν ἀγα-
 θῶν ἐπιρρέοντων προαπόλλυμαι, δηλονότι ἐμοὶ
 καὶ τοῖς ἐμοῖς ἔννοισ λυπητέον· εἰ δὲ χαλεπῶν
 προσδοκασμένων καταλύω τὸν βίον, ἐγὼ μὲν
 εἶμαι, ὡς εὐπραγῶντος ἐμῆ, πᾶσιν ἡμῖν εὐθυ-
 60 μητέον εἶναι. Παρῶν δὲ τις Ἀπολλόδαρος, ἐπι-
*Innocentem
 damnari
 praefat,
 quoniam no-
 centem.* θυμητής μὲν ἰσχυρῶς αὐτῆ, ἄλλως δὲ εὐθήης,
 εἶπεν ἄρα. ἀλλὰ τῆτο ἔγωγε, ὦ Σώκратες,
 χαλεπώτατα φέρω, ὅτι ὄρω σε ἀδίκως ἀπο-
 61 θνήσκοντα. Τὸν δὲ λέγεται καταψήσαντα
 αὐτῆ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν, σὺ δὲ, ὦ Φίλτατε
 Ἀπολλόδαρε, μᾶλλον ἂν ἐβέβλε με ὄραν δι-
 κάως ἢ ἀδίκως ἀποθνήσκοντα; καὶ ἅμα ἐπι-
 γελάσας. λέγεται καὶ ἄνυτον παριόντα ἰδὼν
 62 εἰπεῖν. ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὄδε Φαιδρός, ὡς μέγα
 τι καὶ καλὸν διαπεπραγμένος εἰ ἀπέκλονέ με,
 ὅτι αὐτὸν τῶν μεγίστων ὑπὸ τῆς πόλεως ὄρων
 ἀξιάμενον, ἔκ ἐφην χρῆναι τὸν υἱὸν περὶ βύρ-
 63 σας παιδεύειν. Ὡς μοχθηρὸς ἔτος ἐφη, ὅς
 ἔκ ἔοικεν εἰδέναι, ὅτι ὀπότερος ἡμῶν καὶ συμ-
 φορώτερα καὶ καλλίω εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον δια-
 πέπρα-

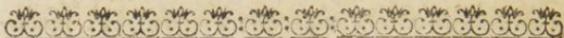
aperte passuum postulat, scio mihi testimonium prohibi-
 tum iri.

πέπρακται, ἕτος ἐστὶ καὶ ὁ νικῶν. Ἀλλὰ μὲν- 64
 τοι Φάναί αὐτὸν, ἀνέθηκε μὲν καὶ Ὀμηρος *Vaticinan-*
 ἔσω οἷς τῶν ἐν καταλύσει τῆ βίης, προμυγνώ- *zes mori-*
 σκειν τὰ μέλλοντα ὃ βέλομαι δὲ καὶ ἐγώ *bundi.*
 χρησιμωθῆσά τι. Συνεγεγόνην γὰρ ποτε βρα- 65
 χέα τῷ Ἀνύτῃ υἱῷ καὶ ἔδοξε μοι ἐκ ἀρρώστος
 τὴν ψυχὴν εἶναι ὥστε Φημί αὐτὸν ἐπὶ τῇ δε-
 λοπρεπεί διατριβῇ, ἣν ὁ πατὴρ αὐτῷ παρε-
 σκευακεν, ἔ διαμενεῖν, διὰ δὲ τὸ μηδένα ἔχειν
 σπευδᾶν ἐπιμελητὴν, προσπεσειδᾶί τιμι
 αἰσχρᾷ ἐπιθυμία, καὶ προβήτεσθαι μέντοι
 πρὸ βῶ μοχθηρίας. Ταῦτα δ' εἰπὼν ἐκ ἐφεύ- 66
 σατο· ἀλλ' ὁ νεανίσκος ἠόθεις αἶνω, ἔτε νυκτὸς,
 ἔτε ἡμέρας ἐπαύετο πίνειν. Καὶ τέλος, ἔτε
 τῇ αὐτῆ πόλει, ἔτε τοῖς φίλοις, ἔτε αὐτῷ
 ἄξιος ἀδελὸς ἐγένετο. Αὐτὸς μὲν δὴ διὰ τὴν 67
 τῆ υἱῆς κνηρᾶν παιδείαν καὶ διὰ τὴν αὐτῆ
 ἀγνωμοσύνην ἧ ἐτι καὶ τετελευτηκῶς τυγχά-
 νει κακοδοξίας. Σωκράτης δὲ διὰ τὸ μεγα- 68
 λύνει αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, φθόνον ἐπα-
 γόμενος, μᾶλλον καταφθόσασθαι ἑαυτῆ
 ἐποίησε τῆς δικασίας. Ἐμοὶ μὲν ἔν δοκεῖ θεο- 69
 Φιλῆς μοίρας τετυχηκέναι τῆ μὲν γὰρ βίη τὸ
 χαλεπώτατον ἀπέλιπε, τῶν δὲ θανάτων τῆ
 βίας ἔτυχεν· ἐπεδείξατο δὲ τῆς ψυχῆς τὴν
 βίωμην. Ἐπεὶ γὰρ ἔγνω τῆ ἐτι ζῆν τὸ τεθνή- 70
 να αὐτῷ κρείσσον εἶναι, ὥσπερ ἔδε πρὸς τὰλλα
 τάγαθὰ προσάντης ἦν, ἔδε πρὸς τὸν θάνα-
 τον ἐμαλακίσατο, ἀλλ' ἰλαρῶς καὶ προσε-
 δέχετο αὐτὸν καὶ ἐπετελέσατο. Ἐγὼ μὲν 71
 δὴ κατανοῶν τῆ ἀνδρὸς τὴν τε σοφίαν καὶ τὴν
 γενναιό-

p. V. g. Hector moriens manu Achillis, huic interitum
 in portis Scaeis denunciat 12. X, 358.

q. f. 62.

γενναιότητα, ἔτε μὴ μεμνηθῆσαι δύναμαι αὐτῶ, ἔτε μεμνημένος μὴ ἐν ἐπαινέειν· εἰ δέ τις τῶν ἀρετῆς ἐφιεμένων ἀφελιμώτερον τινὶ Σακράτους συνεγένετο, ἐκείνον ἐγὼ τοῦ ἀνδρα ἀξιωμακαριστότατον νομίζω.

X.

THEOPHRASTI Characteres ethici,
sive notationes morum.

α.

Varietatem
ingeniorum
obseruare
vixit est.

Ηδὴ μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσας τὴν διάνοιαν, ἐθαύματα, ἴσως δὲ ἔδδ παύσομαι θαυμάζων, τί γὰρ δήποτε, τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀέρα κειμένης, καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβεβηκεν ἡμῖν ἔτην αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν. Ἐγὼ γὰρ, ὦ Πολύκλεις, συνθεωρήσας ἐκ πολλῶν (χρόνων) τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἄτε βεβιωκῶς ἐτη ἐννεήκοντα ἐννέα, ἐτι δὲ ὠμιληκῶς πολλῶς τε καὶ παντοδαπῶς φύσεσι, καὶ παρατεθεωρούμενος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τῆς τε ἀγαθῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς φαύλης, ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι, ἅ ἐκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐκδήσω δέ σοι κατὰ γένος, ἅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τῆς τοῖς προσκειμένα, καὶ ὅν τρόπον τῆ οἰκονομία χρᾶνται. Ὑπόλαμβάνω γὰρ, ὦ Πολύκλεις, τῆς υἱεὶς ἡμῶν βελτικῆς ἕσσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιαύτων, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι ἀμύθησονται τοῖς εὐχρη-

εὐχρημονεσάτοις συνείναι τε καὶ ὀμιλεῖν, ὅπως
 μη καταδέεσθαι ὡσιν αὐτῶν. Τρέφομαι δὲ 6
 ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δὲ, παρακολοθεῖσά
 τε καὶ εἰδῆσαι εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον μὲν 7
 ἐν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν
 ἐξηλωκότων, ἀφίεις τὸ προσιμιάζεσθαι, καὶ
 πολλὰ περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν καὶ ἀρχο-
 μαί* πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ὀρίσκειν
 αὐτὴν εἰδ' ἕτα τὸν εἰρῶνα διέξειμι ποῖός
 τις ἐστὶ καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται
 καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὡσπερ
 ὑπεθέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ
 καταστήσαι.

β. (1)

Περὶ Εἰρωνείας.

*Disimulatio
insidiosa.*

Η μὲν ἐν εἰρωνείᾳ δοξοῖεν ἂν εἶναι, ὡς τύ-
 πω^a λαβεῖν, προσποιήσας ἐπὶ χεῖρον^b
 πράξεων καὶ λόγων· ὁ δὲ εἰρῶν τοιοῦτός τις 2
 ἐστίν, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λα-
 λεῖν ἔμισεῖν καὶ ἐπαυνεῖν παρόντας, οἷς ἐπέ-
 θετο λάθρα, καὶ τέτοις συλλυπεῖσθαι ἠτιω-
 μένοις· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς κακῶς 3
 αὐτὸν λέγουσι καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὴν λεγο-
 μένοις,

* Hic simul sub exemplo methodum proponit, qua in reliquis etiam notationibus progressurus sit.

a Hac formula & similibus, quae initio capitulum re-
 currunt, excusatur definitio non nimis accurata, sed qua
 satis habemus rem aliquo modo, & quasi sub exemplo indi-
 casse: quales saepe sunt JCorum in Pandectis definitiones,
 Vid. Ind.

b q.d. affectatio in deterius. Nimirum εἰρῶν non modo
 dissimulatio est generatim hoc loco, aut qui, quod Socra-
 tes facere solebat, boni finis causa sententiam suam premit-
 tit sed homo versutus, qui fallendi causa alienam personam
 sumit, insidiosus &c.

μένοις, καὶ πρὸς τὰς ἀδικημένους καὶ ἀγανα-
 4 κήεντας πρῶτος διαλέγεσθαι. Καὶ τοῖς ἐντυ-
 γχάσειν κατὰ σπερδὴν βελομένοις, προστάξαι
 ἐπανελθεῖν. Καὶ μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογήσαι,
 ἀλλὰ Φῆσαι βελεύεσθαι. Καὶ προσποιήσασθαι
 ἄρτι παραγεγονέναι, καὶ ὄφει γενέσθαι αὐτὸν,
 5 καὶ μαλακιοῦσθαι. Καὶ πρὸς τὰς δανειζομένους
 6 καὶ ἐρανίζοντας, αἷς ἔ πολεῖ. Καὶ μὴ πωλῶν
 Φῆσαι πωλεῖν. Καὶ ἀκίσσας τι δείξει* μὴ προσ-
 ποιήσας, καὶ ἰδὼν, Φῆσαι μὴ εὐρακέναι, καὶ
 7 ὁμολογήσας, μὴ μεμνηῖσθαι. Καὶ τὰ μὲν ἐσκε-
 Φθαι φάσκων, τὰ δὲ ἐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμά-
 ζειν, τὰ δ' ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς ἔτω διαλογί-
 8 σασθαι. Καὶ τὸ ὅλον δευῖς τῷ τοιαύτῳ τρόπῳ
 τῆ λόγῳ χρῆσθαι. ἔ πισεύω, ἐχ ὑπολαμβάνω,
 ἐκπλήττομαι καὶ λέγει, ἑαυτὸν ἕτερον^d γε-
 9 γονέναι καὶ μὴν ἔ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξήκει
 παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα· ἄλλω τινὶ λέγε
 ὅπως δὲ σοὶ ἀπίσῃσω, ἢ ἐκεῖνος καταγνῶ,
 10 ἀπορῆμαι. Ἄλλ' ὅρα μὴ σὺ θᾶττον πισεύης
 τοιαύτας φωνάς καὶ πλοκάς καὶ παλιλλογίας,
 ἔ χειρόν ἐστιν εὐρεῖν ἔδέν· τὰ δὴ τῶν ἡθῶν μὴ
 ἀπλᾶ ἀλλ' ἐπίβελα φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ,
 ἢ τὰς ἐχεις.

γ. (2)

Περὶ κολακείας.

Adulatio.

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν
 αἰσχρὰν εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολα-
 κεύοντι.

c Vel quasi non intellexisset, quid vellent: vel quasi pecuniam non haberet, quia vendere non posset. PAVW. conicit χολή.

* Ita editio Bas 1531 quod praefero aliorum δέξει.

d Prae admiratione. Saepius ita LVCIANVS. Omnia eo pertinent, vt persuadeat ἑῶν, sibi peregrina & noua videri, quae tamen optime nouit.

κεύοντι τὸν δὲ κόλακα τοιῶτόν τινα, ὥστε πο- 2
 ρευσόμενον ἅμα εἶπειν, ἐν θυμῷ ὡς ἀποβλέψο-
 σιν εἰς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τῆτο ἔδεν γίνεται τῶν 3
 ἐν τῇ πόλει πλην ἢ σοί. Ἡυδοκίμεις χθες ἐν
 τῇ σοῦ πλείονα γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων
 καθήμενων, καὶ ἐμπροσθέντος λόγου, τίς εἶη
 βέλτιος; ἀπ' αὐτῆ ἀρξαμένους πάντας ἐπὶ
 τὸ ὄνομα αὐτῆ κατενεχθῆναι καὶ ἄλλα τοι- 4
 αῦτα λέγειν ἀπὸ τῆ ἰματίης ἀφελεῖν κρο-
 κίδα καὶ εἴαν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφα-
 λῆς ἀπὸ πνεύματος προσήνεχθη ἄχυρον, καρ-
 φολογήσασαι καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἶπειν, ὅραίς; 5
 ὅτι δυοῖν σοι ἡμερῶν ἐκ ἐντετύχημα, πολιῶν
 ἐρχομαι τὸν πώγωνα μεσόν καὶ περ, εἴτις καὶ
 ἄλλος, ἔχεις, πρὸς τὰ ἔτη, μέλαινα τὴν 6
 τρίχα. Καὶ λέγοντος δὲ αὐτῆ τι τῆς ἄλλης
 σιωπᾶν κελεύσαι, καὶ ἐπανέσαι δὲ ἀκένον- 7
 τος καὶ ἐπισημήνασθαι δὲ εἰ παύσειαι, ὅρ-
 θῶς καὶ σκώφαντι ψυχρῶς † ἐπιγελάσασαι, 7
 τό τε ἰμάτιον ὥσαι εἰς τὸ σῶμα, ὡς δὴ ἔδυνα-
 μενος καταχεῖν τὸν γέλωτα. Καὶ τῆς ἀπαν- 8
 τῶντας ἐπισηῆσαι κελεύσαι, ἕως ἂν αὐτὸς ἠ
 παρέλθῃ. Καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίδες 9
 πριά-

e Mutata subito constructio, pro ἀπὸ σὲ, tanto dili-
 gentius notanda, quod nec sacri scriptores ab hac ratione
 alieni sunt.

f Floccos legere solenne adulationis genus. SVI-
 DAS. Ἀφαιρεῖν κροκίδας ἐπὶ τῶν πάντα ποιόντων ἕνεκα κα-
 λικείας.

g Bas. 153: ἄκοντος quam sequuntur & aliae. Brunst.
 Casaub. ἀκόντα Aeque adulatorium est laudare inuitum,
 atque audientem. Quidam σκώφας τι, ubi est nominatius
 absolute positus pro genitio Graecorum, de qua ratione
 plura dedit PERIZO. ad AELIA. 2, 11.

† Al. πικρῶς, vtrumque aptum. Nam πικρὸν etiam
 absurditatis quendam notionem habet apud Atticos.

h Etiam vsus pronominis αὐτός, vt lat. ipse inter adu-
 landi certe blandiendi rationes est, quod vulgo notum, post-
 quam multis ad h. l. declaravit Casaubonus.

- πριάμενος, εἰσενέγκας δὲ ναὶ ὄρωντος αἰτῆ καὶ
 Φιλῆσας δὲ εἰπεῖν, χρηστὸν πατὴρ νεότητι
 10 καὶ συνανέμενος δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα Φῆσαι
 11 εἶναι εὐρυθμότερον τῶ ὑποδήματος. Καὶ πο-
 ρευομένους πρὸς τινα τῶν Φιλῶν, προδραμῶν
 εἰπεῖν, ὅτι πρὸς σε ἔρχεται καὶ ἀνασρέφας,
 ὅτι προσήγγελα. Ἀμελεῖ δὲ καὶ τὰ ἐκ γυ-
 ναικείας ἀγορᾶς διακοιῆσαι δυνατὸς ἀπνευσθί.
 12 Καὶ τῶν ἐσιωμένων πρῶτος ἐπανέσται τὸν οἶον
 καὶ παρακειμένω¹ εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς ὀδί-
 εις; καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης,
 13 Φῆσαι, τρεῖς ἄρα ὡς χρηστὸν ἐστίν. Καὶ ἐρω-
 τῆσαι, μὴ ριγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβαλέσθαι βέλτε-
 ρα καὶ ἐπιπεριεῖλαι αὐτόν καὶ μὴ ταῦτα
 λέγων, πρὸς τὸ ἔς προσπίπλων ψιθυρίζειν
 καὶ εἰς ἐκείνους ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λα-
 14 λειν. Καὶ τῶ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελό-
 μενος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑπεσφῶσαι.
 Καὶ τὴν εἰκῆν Φῆσαι εὐ ἠρχιτελεῖσθαι, καὶ
 τὸν ἀγρὸν εὐ πεφυεῖσθαι, καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν
 15 εἶναι. Τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐσι θεάσασθαι
 πάντα λέγοντα, καὶ πράττοντα, οἷς χαριεῖσθαι
 ὑπολαμβάνει.

δ. (3)

Garrulitas.

Περὶ Ἀδολεσχίας.

- 2 Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μα-
 κρῶν, καὶ ἀπροβλεπτῶν ὁ δὲ ἀδολεσχῆς
 τοιῦτός ἐστιν, οἷος ὃν μὴ γινώσκει τῆ τῶ παρα-
 καθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς αὐτῆ
 γυναι-

¹ Ita pro παρακίμων vel παρακειμένων legendum; mo-
 nuit I. F. Gron. in add. ad observant. 3, 14 p. 556. pro ἐδίει
 malit CASAVB ἐδίει.

* PAVW. conicit aut delendum articulum τῶν, aut
 legendum pro ἀπὸ esse ἐπί. Recte, puto.

γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον, εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς
 εἶδεν εὐπνιον, τῷτο δηγήσασθαι. Εἶθ' ὧν 3
 εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν.
 Εἶτα δὴ, προχωρῆντος τῷ πράγματι, λέγει,
 ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν
 ἀρχαίων καί, ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν 4
 τῇ ἀγορᾷ καί, ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι καί,
 τὴν θάλατταν ἐκ Διουσιῶν^k πλώμιον εἶναι
 καί, εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῆ βελ-
 τιώσεσθαι καί, ὅτι ἀγρὸν εἰς νέωλα γεωργή- 5
 σει καί, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν καί, ὡς Λά-
 μππος μυστηρίους μεγίστην δάδα^l ἔσησε καί,
 πόσοι εἰσὶ κιοῖες τῷ ᾠδεῖς^m καί, χθές ἡμε-
 σαί καί, τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον; καὶν ὑπο- 6
 μένη τις αὐτὸν, μὴ ἀφίσασθαι καί, ὡς Βοη-
 δρομῖανος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια, Πυανεψιώνος
 δὲ Ἀπατέρια, Ποσειδεῶνος δὲ κατ' ἀγρῶς
 Διουύτια. Παρασεῖσανθα δὲ χορὴ τὸς τοιῶντας 7
 τῶν ἀνθρώπων* καί διαράμενον ἀπαλλάττε-
 σθαι, ὅσιν ἀπύρετος βέβηλαι εἶναι. Ἔργον γὰρ
 συναρκεῖσθαι τοῖς μῆτε χολὴν μῆτε σπυδαὴν
 διαγνώσκουσιν.

ε. (4)

Περὶ ἀγροικίας.

Rusticitas.

Η δὲ ἀγροικία δόξειεν ἂν εἶναι ἀμαθία
 αἰσθημάτων ὁ δὲ ἀγροικὸς τοιῶντας τις, οἷος
 I κυκεῶνα

k Cum plura fuerint Dionysia Athenis siue Liberalia; verna intelligunt, qui simpliciter ea nominant.

l Cum facibus opus esset ad nocturna sacra, aemulationi locus fuisse videtur, quis maximam adferret.

m Quod ut alia theatra Graecorum non ei solum rei, vnde nomen habet, sed etiam emtionis venditioni frumentorum, itemque iudiciis habendis inferunt.

* Hic φέρειν inferi vult ex coniectura CASAVBONVS, & ad παρασεῖσανθα intelligi χεῖρας, vertique ades demissis vel iactatis manibus fugere.

- κυκεῶνα ⁿ πινῶν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι καὶ
 τὸ μύρον φάσκειν ἔδδεν τῆ θυμὸς ἥδιον ὄζειν
 2 καὶ μείζω τῆ ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν καὶ
 μεγάλη τῆ φωνῆ λαλεῖν καὶ τοῖς μὲν φίλοις
 καὶ οἰκείοις ἀπιστεῖν, πρὸς δὲ τὰς αὐτῆ οἰκέτας
 3 ἀνακοινῆσαι περὶ τῶν μεγίστων καὶ τοῖς παρ
 αὐτῶ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς ἐν ἀγρῶ, πάντα
 4 τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγείσθαι. Καὶ ἀνα-
 βεβλημένος ἀνω τῆ γόνατος καθίζανει, ὥστε
 5 τὰ γυμνά αὐτῆ φαίνεσθαι. Καὶ ἐπ' ἄλλω μὲν
 μηδενὶ θαυμάζειν, μήτε ἐκπλήττεσθαι ἐν τοῖς
 ὁδοῖς ὅταν δὲ ἰδῆ βέν, ἢ ὄνον, ἢ τράγον, ἐσηκας
 6 θεωρεῖν. Καὶ προαιρῶν δὲ τι ἐκ τῆ ταμεικῆ δει-
 7 νῶς φαγεῖν, καὶ ζωρότερον πιεῖν. — Καὶ τὸν
 κύνα προσκαλεσάμενος, καὶ ἐπιλαβόμενος τῆ
 8 ῥύγχης, εἰπεῖν, ἔτος φυλάσσει τὸ χωρίον
 καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰς ἐνδον. Καὶ τὸ ἀργύ-
 ριον δὲ παρά τὰ λαβῶν, ἀποδοκιμάζειν, ὅ λιν
 μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον αἶμα ἀλλάττεσθαι
 καὶ ὁ * ἀροτρον ἐχρησεν, ἢ κόφινον, ἢ δρέπανον,
 ἢ θύλακον, ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν
 9 ἀναμιμνησκόμενος ^p καὶ εἰς ἄστυ καταβοῶντων
 ἐρωτήσας τὸν ἀπαντῶντα, πόσος ἦσαν αἱ διφθέρας,
 καὶ τὸ τάριχος. ^q κ. τ. λ.

5. Περι

ⁿ Medicamentum esse κυκεῶνα, iam indicavit CASAVBONVS. Quidā intelligatur ille speciatim κυκεῶνα, de quo ARISTOPH. PAS. 711. κυκεῶνα βληχανίας, de quo Schol. οἱ ὄπῳρον πολλὴν ἐδοιοῦντες, κυκεῶνα πίνουσι, ὅτι τὰ σῆξαι τὴν τροφήν, καὶ μὴ ναυτιῶν. Βλήχανον vel γλήχανον pulegium est. Cognatum, arbitor, thymo, de quo statim Rusticum autem prodire in publicum nauseantem.

^o Pecuniam iam acceptam reprobatur, dicens, nimis tenuem esse, & simul, cum dicto, ipse, (de mensa argentarii:) aliam mutat.

* Suspiciabar ὄ, sed etiam hoc intelligitur, relatum ad ἄροτρον.

^p Non opus est, ut media nocte reposcat, & ἀπειτεῖν hic inculcetur: rusticum est ipsum recensere, & monere famuliam, ne obliuiscatur.

^q Vellis & cibus rusticorum.

5. (5)

Περὶ ἀρεσκείας.

Blanditia.

Η δὲ ἀρεσκεία ἐστὶ μὲν, ὡς ὄρω περιλαβεῖν,
 ἔντευξις ἕκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ ἡδεῖης πα-
 ρασκευαστικῆ ὁ δὲ ἀρεσκός ἀμέλει τοιῶτός τις, 2
 οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας, καὶ ἀνδρα
 κράτιστον εἰπῶν, καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφο- 3
 τέρως ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι, καὶ μικρὸν προ-
 πέμψας, καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐτὸν ὄψεται;
 ἐτι ἐπαυῶν ἀπαλλάττεσθαι. Καὶ παρακληθεῖς 4
 δὲ πρὸς διαίταν, μὴ μόνον ἂ παρέσι βέλεσθαι
 ἀρεσκείν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς
 εἶναι δοκῇ. Καὶ τῆς ξένης δὲ εἰπεῖν, ὡς δικαιο- 5
 τερα λέγῃσι τῶν πολιῶν. Καὶ κεκλημένος δὲ
 ἐπὶ δεῖπνον, κελεύσας καλέσας τὰ παιδιά τὸν
 ἐσιῶντα, καὶ εἰσιόντα, φῆσαι, σύκε ὁμοιό- 6
 τερα εἶναι τῷ πατρὶ καὶ προσαγαγόμενος
 φιλήσας, καὶ παρ' αὐτὸν καθίσας, καὶ τοῖς μὲν
 συμπάσσειν, αὐτὸς λέγων, ἀσκός ἢ πέλεκυς τὰ
 δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς εἶναι καθεύδειν, ἅμα θλιβό-
 μενος. κ. τ. λ.

ζ. (7)

Περὶ λαλιᾶς.

Loquacitas.

Η δὲ λαλία, εἴ τις αὐτὴν ὀρίζεσθαι βέ-
 λουτο, εἶναι ἀν' ὀξείην ἀκρασίαν τῆς λόγου
 ὁ δὲ λαλὸς τοιῶτός τις, οἷος τῶ ἐντυγχάνοντι 2
 εἰπεῖν, ἀν' ὅτιν πρὸς αὐτὸν φθέγγεται, ὅτι
 ἔδεν λέγει, καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε, καὶ ἀν'
 ἀκῆ αὐτῆ μαθήσεται. Καὶ μεταξύ δὲ ἀπο- 3
 κρινο-

I 2

κρиво-

r Puerilem lusum intelligi satis liquet, & nugas pueris
 aptas. Forte pueros ridicule ἀσκόν, πέλεκυν, appellauit; forte
 manu efformauit figuras &c. PAVW. fabellas hoc initio
 intelligit.

- κρινόμενος ὑποβάλλειν, εἶπας σὺ μὴ ἐπιλά-
 θῃ^s, ὁ μέλλεις λέγειν καὶ, εὖγε ὅτι με ὑπέ-
 4 μνησας καὶ, τὸ λαλεῖν ὡς χρησιμὸν πρ' καὶ,
 ὁ παρέλιπον καὶ, ταχύγε συνήκας τὸ πρᾶγμα
 καὶ, πάλαι σε παρέήρην, εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 ἐμοὶ καλενεχθήσῃ καὶ ἑτέρας τοιαύτας ἀφορ-
 μὰς πορίσασθαι, ὥστε μὴδ' ἀναπνεῦσαι τὸν
 5 ἐντυγχάνοντα. Καὶ ὅταν γε τὸς καθ' ἓνα ἀπο-
 κινώτῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τὸς ἀθροῦς καὶ συνε-
 σθηκότας πορευθῆναι, καὶ φυγεῖν ποιῆσαι με-
 6 ταξὺ χρηματίζοντας. Καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα
 δὲ, καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιῶν, κωλύειν
 τὸς παῖδας προσμανθάνειν τοσαῦτα^t καὶ
 προσλαλεῖν τοῖς παιδοδρίβαις καὶ διδασκάλοις.
 7 Καὶ τὸς ἀπίενας φάσκούσας δεινὸς προπέμψαι,
 καὶ ἀποκαταστήσαι εἰς τὴν οἰκίαν. — Καὶ
 συνδικάζων δὲ κωλύται κρῖναι, καὶ συνθεωρῶν
 θεάσασθαι, καὶ συνδειπνῶν φαγεῖν, λέ-
 8 γων^u. ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλω ἐστὶ σιωπᾶν,
 καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐσὶν ἡ γλῶττα^v καὶ ὅτι ἐκ
 αὐτῆς σιωπήσειεν, εἰδ' εἰ τῶν χελιδόνων ὁξείην
 9 αὐτὴν εἶναι λαλίστερος^w καὶ σκωπτόμεος ὑπομεί-
 ναι^x, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν παιδίων, ὅταν αὐ-
 τὸν ἤδη καθεύδειν βεβλόμενα κελεύη, λέγοντα
 ταῦτα, λαλεῖν † τι ἡμῖν, ὅπως αὐτὴν ἡμᾶς ὕπνος
 λάβῃ.

η. Περὶ

s Ita nostri, *vergifts deiner Rede nicht*.

t An τοσαῦτα potest significare interim? Commoda certe sententia. Caeterum capital fuit lege Solonis palaestram aut scholam intrare, dum ibi essent pueri.

u Ita interpunxi, ut λέγων habeat vim Gerundii Latinorum in do. Quae enim sequuntur, ea potius ex sua persona iudicare poterim THEOPHRASTVM, quam a garrulo prolata referre.

* Edicium ὑπομείναι. Sed est ut ὁξείη.

† Infinitum pro imperativo. Nolim autem cum magno viro μετέπειναι τὰ λόγῳ hic admittere.

η. (8)

Περὶ λογοποιίας.

Famigeratio
f. rums-
rum con-
fictio.

Η δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων, ὧν βέλεται ὁ λογοποιῶν
 ὁ δὲ λογοποιὸς τοιῶτός τις, οἷος ὑπαντήσας 2
 τῷ Φίλω εὐθύς καταβαλῶν^x τὸ ἦθος καὶ
 μειδιάσας, ἐρωτήσας, πόθεν σύ; καὶ, τί
 λέγεις; καὶ, ἔχεις περὶ τῶδε^y εἰπεῖν κοινόν;
 καὶ ἐπιβαλῶν ἐρωτῶν, μὴ λέγῃς τι καινό-
 τερον; καὶ μὴν ἀγαθὰ γέ ἐστι τὰ λεγόμενα 3
 καὶ ἐκ ἑάσας ἀποκρίνεσθαι, εἰπεῖν τί λέγεις;
 εἰδὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοι σέ εὐωχῆσαι κοινῶν
 λόγων. Καὶ ἐστὶν^z αὐτῷ ἡ στρατιότης, ἡ 4
 πᾶσι ἄσειε τῆ ἀυλητῆ, ἡ Λύκων ὁ ἐργολάβος
 παραγεγονῶς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, ἔφησιν
 ἀκηκέονα. αἱ μὲν ἐν ἀναφορᾷ τῶν λόγων 5
 τοιαῦτά εἰσιν αὐτῆ, ὧν εἰς ἀν' ἔχοι ἐπιλα-
 βέσθαι^a. Δηγεῖται δὲ τέττες φάσκων λέγειν, 6
 ὡς Πολυσπέρων^b καὶ ὁ βασιλεὺς μάχη νε-
 νικηκε, καὶ Κάσανδρος ἐζώγηται. Κὰν εἴπη
 τις αὐτῷ, σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; φῆσει, τὸ 7
 πρᾶγμα βῶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
 λόγον ἐπευθύνειν, καὶ πάντα συμφωνεῖν, ταῦτά
 δὲ λέγειν περὶ τῆς μάχης καὶ πολὺν τὸν ζῶ-
 μόν^c γεγονέναι· εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σημείον, 8

I 3

τὰ

x Quidam καταβαλῶν componens. CAS. suspicatur μεταβαλῶν. Si ierquandum, significat modeste deiiciens, de gravitate et supercilio remittens.

y Intell. καιρῶν vel πράγματος.

z in promptu est, e vestigio confingitur.

a Ita iam CASAVBONO in mentem venerat. ἐπιλαβέσθαι nihili est.

b Tutor regiae sobolis Alexandri M. Rex autem Aridaeus.

c Comparat sicut magnus illud PLAVTINVM;

- τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὄραν
 9 γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα. Λέγει
 δ' ὡς καὶ παρακῆκε παρα τῆτοις κρυπτόμε-
 νόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἥδη πέμπτην ἡμέραν ἦκοντα
 10 ἐκ Μακεδονίας, ὅς πάντα ταῦτα εἶδε. Καὶ
 πάντα διεξιῶν, πῶς οἴεσθε; πιθανῶς χελιά-
 ζει λέγων, δυστυχῆς Κάσανδρος ὡ ταλαίπω-
 ρος ἐν θυμῷ τὸ τῆς τύχης ἀλλ' ἐν ἰσχυρὸς
 11 γεόμενος^d. Καὶ, δεῖ δ' αὐτό σε μόνον εἰδέναί,
 πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμικε λῆ-
 12 γων. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα,
 τί ποτε βέβηλα λογοποιῶντες· εἰ γὰρ μόνου
 ψεύδουλα, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλάττε-
 13 σι. Πολλὰκις γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλα-
 νεῖοις περιστάσεις ποιῶμενοι, τὰ ἰμάτια ἀπο-
 14 βεβλήκασιν· οἱ δ' ἐν τῇ σοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ
 ναυμαχίᾳ νικῶντες^e ἐρήμους δίκας ὠφλήκασιν
 15 εἰσὶ^f δὲ, οἱ καὶ πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος
 αἰρῶντες παρεδειπνήθησαν· πᾶν δὲ ταλαί-
 16 πωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ποῖα γὰρ εἰ
 σοᾷ, ποῖα δὲ ἐργαστηρίῳ, ποῖα δὲ μέρει τῆς
 ἀγορᾶς εἰ διημερεύσιν, ἀπανδᾶν ποιῶντες τῆς
 εἰκόντας ἕτως, καὶ καταπαύοντες τοῖς ψευ-
 δολογίαις;

9. Περὶ

factum facere ex hostibus. PAVW. fuscipatur φασκῶν, frustum.

^d Hoc etiam adhuc pertinet ad χετλιωτικά illa de Cas-
 sandro ἐκφωνήματα. At sane potens iam erat, quo magis mi-
 rum, tantas opes concidisse.

^e h. e. narrandis pugnis & praeliis ita intenti quidam
 fuere, ut vadimonium obire obiti, eromodicii poenam,
 cui affinis hodie contumacia est, subirent.

^f CASAVBONIANA emendatio recepta.

^g Non male vertitur, ex MARTIALI, *domi-
 coenio affecti sunt*. Nam qui excidit, dum praelia narrat
 & captas vrbes, aliena coena, superest, ut domi coenet
 vel esuriat.

9. (9)

Περὶ ἀναισχυντίας.

Impudensia.

Η δὲ ἀναισχυντία ἔστι μὲν, ὡς ὄρω λαβεῖν,
 καταφρόνησις δόξης, ἀίχρ᾽ ἕνεκα κέρ-
 δος· ὁ δὲ ἀναισχυντός τοιοῦτος, οἷος πρῶτον μὲν
 ὃν ἀποσφραῖ, πρὸς τὸτον ἀπελθῶν δανείζομαι.
 Εἶτα θύσας ταῖς θεοῖς, αὐτὸς μὲν δεῖπνεῖ παρ
 ἐτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέμεναι ἀλλοῖς πάσας,
 καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκόλουθον δῆνα
 ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας καὶ ἄρτον, καὶ
 εἰπεῖν ἀκρόντων πάντων, εὐχῆς τίμιε. Καὶ
 ὄφρων δὲ ὑπομιμνήσκει τὸν κρεωπῶλην, εἴ
 τι χρήσιμον αὐτῷ γέγονε· καὶ ἐσηκῶς πρὸς
 τῷ σαθμῷ μάλισα μὲν κρέας, εἰ δὲ μὴ,
 ὅσῃν εἰς τὸν ζυγὸν ἐμβάλλειν· καὶ εἰάν μὲν
 λάβῃ, εὐ ἔχει· εἰ δὲ μὴ, ἀρπάσας ἀπὸ τῆς
 τραπέζης χολίκιον, ἅμα γελῶν ἀπαλλάττε-
 θαι. Καὶ ξένοις δὲ αὐτῆς θεῶν ἀγοράσας,
 μὴ δὲς τὸ μέρος, θεωρεῖν· ἀγειν δὲ καὶ τὰς
 νύξας εἰς τὴν ὑπεράϊαν^h καὶ τὸν παιδαγωγόν.
 Καὶ ὅσα ἐωνημένος ἀξία τις φέροι, μεταδῆνα
 κελεύσαι καὶ αὐτῷ. Καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν
 οἰκίαν ἐλθῶν, δανείζομαι κριθῆς, ποτὲ δὲ
 ἄχυρον· καὶ ταῦτα χεῖσαντας ἀναγκάσαι
 ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν. Δεινὸς δὲ καὶ πρὸς τὰ
 χαλκίαια τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθῶν, καὶ
 βάψας ἀρύτανα, βοῶντος τῆς βαλανείωςⁱ αὐ-

I 4

τὸς

^h Ordinarie intelligitur hūmēra, postridie. Sed huic loco videtur accommodatius, χῶραν subaudire, locum posteriorem, vt intelligatur impudens noster ipse quidem cum hospitibus spectacula stans occupasse: post se autem statuisse, in sedili forte, cum paedagogo liberos.

ⁱ Videtur igitur moris fuisse, quadransum illum balnei pretium ante solvere, quam enlidam quis attingeret.

τὸς αὐτῶ καταχέασθαι, καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέλεξα,
ἀπιὼν κἀκεῖ, ἔδεμια σοὶ χάρις.

ι. (10)

*Sordida
parfomonia.*

Περὶ μικρολογίας.

- 2 **Η** δὲ μικρολογία ἐστὶ Φειδωλία τῷ διαφύρῳ
ὑπὲρ τὸν καιρὸν ὁ δὲ μικρολόγος τοιῶ-
τὸς τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμισθόλιον ἀπαιτεῖν
ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῶν^k συσσίτων, καὶ ἀριθμεῖν
πῶσας κύλικας ἕκαστος πέπωκε καὶ ἀπά-
χασθαι ἐλάχιστα τῇ Ἀρέμιδι ἑ τῶν συνδειπνούν-
των. Καὶ ὅσα μικρὰ τις πριάμενος λογιζέσθαι,
3 πάντα φάσκειν εἶναι ἄγαν καὶ οἰκέτης χυτραν
ἢ λοπάδα καταξάντος, εἰσπράξαι ἀπὸ τῶν
4 ἐπιτηδίων. Καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλέσης
τρέχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκευῆ καὶ τὰς
κλίνας καὶ τὰς κισθίνας, καὶ διφάν τὰ καλύμ-
5 μαθα. Καὶ εἴαν τι πωλῆ, τοσούτῃ ἀποδόσθαι,
6 ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριάμενῳ. Καὶ ἐκ ἂν
ἔασθαι ἔτε συκοραγῆσαι ἐκ τῶ αὐτῶ κήπη,
ἔτε διὰ τῶ αὐτῶ ἀγρῶ πορευθῆναι, ἔτε εἰσάιν
ἢ φάινκα τῶν χαμαὶ πεπρωκότων ἀνελεῖσθαι.
7 Καὶ τὰς ὄρας δ' ἐπισκοπεῖσθαι ὅσημέρη, εἰ
διαμένουσι οἱ αὐτοί. Δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημε-
8 ρίαν πράξαι, καὶ τόκον τόκῃ. Καὶ ἐσιῶν δη-
μότας μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι καὶ
9 ὀφθαλῶν μηδὲν πριάμενος εἰσελθεῖν. Καὶ ἀπα-
γορευθῆσαι τῇ γυναικὶ, μῆτε ἄλλας χρᾶν^m τινὲς
μῆτε

k Ita conicio, pro vulgato *οἰκίαν καὶ συσσίτων*. Genitium autem regi puto, a verbo *ἀπαιτεῖν*. Semibolum exigit ab unoquoque conuiuia. Τῶν *συσσίτων* aliquoties in ARISTOPHANE mentio, & Athenis adeo Atticis: ne Lacedaemonios forte cogites.

l An forte ex venatione inprimis epulabantur *εἰσάιν*. Lacones certe apud PLUTARCHVM *Lyc.*

m Sequimur coniecturam CASAVBONI.

μήτε ἐλλύχνιον, μήτε κόμινον, μήτε ὀρίγανον, μήτε ἐλάς, μήτε σέμμαβα, μήτε θυλήμαβα· ἀλλὰ λέγειν ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα 10
πολλὰ ἐσι τῷ ἐνιαυτῷ· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῶν μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἐστὶν ἰδεῖν εὐρωϊώσας καὶ κλείσιωμενας· καὶ αὐτὰς δὲ Φορῆνας ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐκ ληκυθίαν πάνυ μικρῶν ἀλειφομένους· καὶ ἐν 11
χρῶ κειρομένους^π· καὶ τὸ μέσον^ο τῆς ἡμέρας ὑπολουμένους· καὶ πρὸς τὰς γυναίεις διατενομένους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν^ρ· 12
ἵνα μὴ ρυπαρήται ταχύ.

ια. (12)

Περὶ ἀκαιρίας.

Improutini-
145.

Η μὲν ἐν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις λυπῆσα τὰς ἐνὺγχάνοντας· ὁ δὲ ἀκαιρος τοιαῦτός 2
τις, οἷος ἀρχολογῶν προσελθὼν ἀνακοινῶσαι καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐρωμένην καιμάζειν πυρέτρισαν· καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσελθὼν 3
κελεύσασα αὐτὸν ἀναδέξασθαι[†] καὶ μαρτυρησῶν παρεῖναι, τῷ πραγματῶς ἤδη κειρομένους καὶ κεκλημένους εἰς γάμους τῷ γυναικεῖς γενέως 4
κατηγορεῖν· καὶ ἐκ μακρῆς ὁδῆς ἠκούσας ἀρῆ παρακαλεῖν εἰς περίπαλον· δεινὸς δὲ καὶ προσάγειν ὠνήην πλεῖω διδόνῃα ἤδη πεπρακότι καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίστασθαι 5
ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. Καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι, ἢ μὴ βέλεται τις γενέσθαι, ἀχύνειαι

I 5

n Ne ita saepe opus sit.

o Meridie, ante tempus, ne calceos perdant.

p Intell. κικωλιαν, s. cretam, qua candor conciliabatur vestibus.

† Pro quo alias dicitur ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην τινός, aut ἐγγυῶσθαι. V. BVDAEVS Annot. in π. p. 39.

6 νεβη δὲ ἀπειπασθαὶ καὶ θύουσας καὶ ἀναλί-
σκουσας ἤκειν τόμον* ἀπατήσαν. Καὶ μασι-
γμῆναι οἰκέτω παρεσὼς διηγείσθαι, ὅτι καὶ
αὐτῆ πρὸς παῖς ἔτω πληγὰς λαβῶν ἀπήγχα-
τοὶ καὶ παρῶν διαίτη συγκρέειν, ἀμφοτέρων
βηλομένων διαλύεσθαι καὶ ὀρχησόμενος ἀψα-
σθαι ἑταίρῳ μηδέπω μεθύοντος ὧ.

β (14)

Stupiditas.

Περὶ ἀναίσθησίας.

2 Ἔστι δὲ ἡ ἀναίσθησία, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βρα-
δύτης ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν· ἃ
δὲ ἀναίσθητος τοιοῦτός τις, οἷος λογισάμενος
ταῖς ψήφοις, καὶ κεφάλαιον ποιήσας, ἐρω-
3 τῶν τὸν παρακαθήμενον, τί γένηται; καὶ δίκην
φεύγων, καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων, ἐπιλα-
θόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι καὶ θεωρῶν
ἐν τῷ θεάτρῳ μόνος καθαλείπεσθαι καθεύ-
4 δων. Καὶ πολλὰ φαγῶν, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπὶ
θάκον ἄνιστάμενος, ὑπὸ κυνὸς τῆς τῆ γείτο-
5 νος δηχθῆναι. Καὶ λαβῶν [τι] καὶ ἀποθεῖς
αὐτὸς, τῆτο ζῆεῖν, καὶ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν
καὶ ἀπαγγέλλουός τινος αὐτῷ, ὅτι τέλελεύ-
τηκέ τις αὐτῆ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται,
6 θῆ ὧ τύχη. Δεινὸς δὲ καὶ ἀπολαμβάνων
ἀργύ-

* PAVW. suspicatur τόμον, vsuras, quod pulchre
conuenit

q Nemo enim sobrius fere saltabat: extrema pars
conuiuii saltatio. μεθύειν non extremum gradum ebrietatis
notat, vt in sacris.

r Ex emendatione pariter ac interpretatione CA-
SAVBONI, ad fellas familiaricas s. latrinam publicam
surgens. In publicum prodeuntis atui exonerandae causā
exemplum habes ARIST. eccles. 320. sq. conf. n. 2. f. 4.

s Bene ominandi formula & auspiciandi, vt B. F. f.
bonum factum, quod felix faustumque sit, &c.

ἀργύριον ὀφειλόμενον μάρτυρας ἑ παραλαβείν.
 Καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι
 σικύκας ἐκ ἠγόρασε. Καὶ τὰ παιδία αὐτῶ 7
 παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν, εἰς κόπας
 ἐμβάλλειν. Καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτὸς Φακῆν ἐφῶν
 δις ἄλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν, ἄβρωτον
 παῖσαι. κ. τ. λ.

17. (16)

Περὶ Δεισιδαιμονίας.

Superstitio.

Ἄ μέλει ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν εἶναι δειλία
 πρὸς τὸ δαιμόνιον ὃ δὲ δεισιδαίμων τοιῶ- 2
 τός τις, οἷος ἀπονιδάμενος τὰς χεῖρας, καὶ
 περιβράνάμενος ἀπὸ ἱερῶ, δάφνης εἰς τὸ σῶμα
 λαβῶν, ἔτω τὴν ἡμέραν περιπατεῖν καὶ τὴν 3
 ὁδὸν εἰὼν περιδράμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευ-
 θῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις, ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ
 τῆς ὁδῆ διαβάλλῃ^u καὶ εἰὼν ἰδῆ ὄφιν ἐν τῇ οἰ- 4
 κίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι καὶ τῶν λι-
 παρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριῶν, ἐκ
 τῆς ληκύθου ἔλαμον καταχεῖν, καὶ ἐπὶ γόνατα
 πεσῶν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι καὶ 5
 εἰὼν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγη, πρὸς
 τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾶν, τί χρῆ ποιῆν;
 καὶ εἰὼν ἀποκρίνηται αὐτῷ, ἐκδῆναι τῷ σκυ-
 τοδέλῃ ἀποβράσαι, μὴ προσέχων τέτοις ἀλλ'
 ἀποτραπείσ^x ἐκδύσασθαι καὶ πυκνά δὲ τὴν 6
 οἰκίαν καθαρῆν, καὶ ἔτε ἐπιβῆναι μνήματι,
 ἔτε

^t conf. 10, 11. 5.

^u Ita scripti pro διαβάλλει, quod iam visum CASAV-
 BONO; ut & mox pro σέφιν ὄφιν.

^x Obtemperam CASAVBONO, qui etiam procul
 a se abiicendi vim habere dicit verbum ἐκδύσασθαι. Alias
 ex aliorum lectione ἐλύσασθαι poterat facile fieri λύσασθαι ex-
 piandi significatione, a qua dicuntur λύματα, de quibus in
 carmine Sibyllino de ludis saecularibus v. 25. apud ZOSI-
 MVM.

- 7 ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἔλθειν, ἔτε ἐπὶ λεχώῃ καὶ ὅταν
 ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὄνειροκρι-
 τὰς, πρὸς τὰς μάντις, πρὸς τὰς ὀρνιθοσκο-
 πὰς ἐρωτήσων, τίνι θεῷ ἢ θεῶν προσεύχεσθαι
 8 δει; καὶ τελεωθησόμενος πρὸς τὰς ὀρφεοτελε-
 σὰς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναί-
 9 κός· εἰὼν δὲ μὴ χολάζῃ γυνή· μετὰ τῆς τί-
 θης καὶ τῶν παιδίων· καὶ ἐπὶ ταῖς τριόδους
 ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λίσσασθαι καὶ ἱε-
 ρείας καλέσας σκίλλῃ ἢ σκύλακι κελεῦσθαι αὐ-
 τὸν περικαθάραι μαινόμενόν τε ἰδῶν ἢ ἐπίληπτον
 Φρίξας εἰς κόλπον πύσσαι γ·

ιδ. (17)

Περὶ μεμφιμοιρίας.

*Querula
 foris suae
 accusatio*

- 1 Ἔστι δὲ ἡ μεμφιμοιρία ἐπιτίμησις παρὰ τὸ
 2 προσήκον δεδομένη· ὁ δὲ μεμφιμοῖρος τοῖ-
 οσδέ τις, οἷος ἀποστείλαντος μερίδα τῆ Φίλα,
 εἰπεῖν πρὸς τὸν Φέροισα, ἐφθονητάς μοι τῆ
 ζωμῆ, καὶ τῆ οἰναρίχ, ἔκ ἐπὶ δεῖπνον καλέ-
 3 σας· καὶ ὑπὸ τῆς ἐταίρας καταφιλέμενος,
 εἰπεῖν, θαυμάζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με
 φιλεῖς καὶ τῶ διὲ ἀγανακτεῖν, ἔ· διότι ὑεῖ,
 4 ἀλλὰ διότι ὑστερον· καὶ εὐρών τι ἐν τῇ ὁδῶ βα-
 λάντιον εἰπεῖν, ἀλλ' ἔ· θησαυρὸν εὐρηκα εἰδέ-
 ποτε· καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον, καὶ
 πολλὰ δειθῆεις τῆ πωλῆντος, θαυμάζω, εἰ-
 5 πεῖν, ὅτι ὑγιᾶς ἔτω ἄξιον εἰνῆμαι· καὶ πρὸς
 τὸν εὐαγγελιζόμενον, ὅτι υἱός σοι γέγονεν, εἰ-
 πεῖν, ὅτι ἂν προσηῆς, καὶ τῆς ἐσίας τὸ ἥμισυ
 6 ἀπείην, ἀληθῆ ἔρεῖς· καὶ νίκην † νικήσας,
 καὶ

γ Epilepsiam esse morbum, qui despicitur, in *Chresom.
 Pliniana* copiose ostensum.

† Δίκην conī. SYLB. & CASAVB.

καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ
 γράφῃ. ² τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπό-
 τι τῶν δικαίων καὶ ἐράνης ^a εἰσενεχθέντος παρα 7
 τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, ἰλαρὸς ἴσθι,
 καὶ πῶς, εἰπεῖν, ὅτι δεῖ τὸ ἀργύριον ἀπο-
 δῆναι ἐκάσῳ, καὶ χάρις τῶν χάρις ὀφείλειν
 ὡς εὐηργετημένον.

ιε. (18)

Περὶ ἀπιστίας.

Diffidentia.

"Ἐστὶν ἀμέλει ἀπιστία ὑπόληψις ἀδικίας κατὰ
 πάντων ὃ δὲ ἀπιστος τοῖστί τις, οἷος ²
 ἀποσεύλας τὸν παῖδα ὀφωνήσοντα, ἕτερον
 παῖδα πέμπειν πεισόμενον πόσῃ ἐπρίατο
 καὶ φέρων αὐτὸς τὸ ἀργύριον κατὰ σάδιον
 ἀριθμῆναι πόσον ἐστί καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὐτῆ ³
 ἐρωτᾶν κατακείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβω-
 τὸν, καὶ εἰ σσημανταὶ τὸ κοιλιόχιον, καὶ εἰ
 ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβλη-
 ταὶ καὶ εἰ ἐκείνη φῆ, μὴδὲν ἦτιον αὐτὸς ⁴
 ἀνασᾶς γυμνὸς ἐκ τῶν σεωμάτων, καὶ ἀνυ-
 πόδητος, τὸν λύχον ἀψας, ταῦτα πάντα
 περιδραμῶν ἐπισκέψασθαι, καὶ ἔτω μόλις
 ὑπὲρ τυγχάνειν. Καὶ τὸς ὀφείλοντας αὐτῷ ⁵
 ἀργύριον, μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τῆς τό-
 κης, ὅπως μὴ δύναντο ἐξαρνοῦν γενέσθαι, καὶ
 τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδῆναι δεινός, ἔχ ὅς αἷς ^b βέλ-
 τισα

² Solenne fuisse scriptas ab aliis orationes ediscere, vel ex Socratis victimis constat, cui attulit orationem *Lyfias*, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio uteretur. C. I. C. de orat. 1, 54.

^a Quid rei esset ἔρανος, & quale collationis genus non potest ignorare, qui hunc locum cum NEPOTIS *Era- minonda* c. 3. contulerit.

^b Vulgo ἔχ ὅς βέλτιστα &c. Credo ego vicinitatem soni articulum ὅς extriuisse. Magnus CASAVEBONVS

τισα ἐργάζηται, ἀλλ' ἔταν ἢ ἄξιος ἐγγυητῆς
τῆ γναφῆως. κ. τ. λ.

15. (21)

Περὶ μικροφιλοτιμίας.

Honoris au-
cupium e re-
bus frivolis.

Η δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν εἶναι ὄρεξις
2 τιμῆς ἀνελεύθερος ὁ δὲ μικροφιλοτι-
μος τοιῷτός τις, οἷος σπευδάσαι ἐπὶ δεῖπνον
κληθεὶς παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα καθήμε-
3 νος δειπνῆσαι καὶ τὸν υἱὸν ἀποκείραι^c παρα-
γαγῶν εἰς Δελφούς^c καὶ ἐπιμεληθῆναι δὲ, ὅπως
4 αὐτῷ ὁ ἀκόλῃδος Αἰθιά^d ἔσαι καὶ ἀποδῆς
μνῆν ἀργυρίαι, κοινὸν ποιῆσαι^d ἀποδῆναι^e καὶ
βῆν^e θυσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρῶ
τῆς εἰσόδου προσπατῆσαι^e λαεῦσαι, σέμμασι με-
γάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν
5 ὅτι βῆν^e ἔθυσε^e καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν
ἰππέων, τὰ μὲν ἀλλὰ πάντα ἀποδῆναι τῷ
6 παιδί^f ἀπενεγκεῖν οἰκάδε, ἀναβαλλόμενος^e δὲ
δοιμάτιον, εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν καὶ
κυναρίαι δὲ τελευτήσαντος αὐτῷ, μνῆμα ποιῆ-
σαι, καὶ σηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι, Κ Λ Α-
ΔΟΣ^f ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ^f καὶ ἀναθεῖς δακτύ-
λιον

vult ex φ pro εκ κεινω δς. Sed fateor, me vix illud conco-
quere. Casus obliquos ita permutari tralaticium est, e. g. περὶ
ἂν δέδωκάς μοι pro κεινων δς &c. sed de recto ἐπὶ χεῖν liceat,
dum exemplum offeratur certius.

s Nempe comam, quam ponerent iuvenes, eam
Deo alicui consecrari apud Graecos pariter ac Romanos
moris fuit.

d Quasi ipsi e metallis pecunia redeat.

e Haec ipsa ἀναβαλλὴ ad habitum equestrem pertinet
credo, e qua nimirum apparet, equo vectum esse qui ita
reiecit vestem, ut apud nos ocreati, & eum scutica, am-
bulant nonnulli.

f Poetica voce utitur, pro sohle cum ponit κλέδον
id ipsum quoque μικροφιλοτιμίας.

λιον χαλκῶν ἐν τῷ ἄσκληπιείῳ, τῆτο ἐκτρί-
 βειν φεφάνων καὶ ἀλείφουσαι ὁσημέραι ἀμέ- 7
 λει δὲ καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτα-
 νέων, ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερά, καὶ 8
 παρασκευασάμενος λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ
 ἐσεφαναμένος παρελθὼν εἰπεῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ἐθύομεν πρυτάνεις τὰ ἱερά τῇ μηρὶ τῶν
 Θεῶν ἄξια καὶ καλά, καὶ ὑμεῖς ἐκδέχεσθε τὰ
 ἀγαθὰ καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας ἀπιὼν διη-
 γήσασθαι οἴκαδε τῇ ἑαυτῆς γυναικί, ὡς καθ'
 ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

12. (25)

Περὶ Δειλίας.

Timiditas.

Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν αἰετὶ εἶναι ὑπειξίς 2
 τῆς ψυχῆς ἔμφροτος· ὁ δὲ δειλὸς τοιαύ-
 τός τις, οἷος πλέων, τὰς ἀκρας φάσκειν ἡμιο-
 λίας εἶναι καὶ κλυδωνίαις γενομέναις ἐρωτᾶν, εἰ 3
 τις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων; καὶ τῆς κυ-
 βερνήτης ἀνακόπλοντος, πυνθανέσθαι εἰ μεσο-
 πορεῖ; καὶ τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τῆς Θεῆς, καὶ
 πρὸς τὸν παρακαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται 4
 ἀπὸ ἐνουπνίας τινός, καὶ ἐκδύς διδόναι τῷ παιδὶ
 τὸν χιτωνίσκον, καὶ δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσ-
 αγειν αὐτόν. Καὶ φρατευόμενος δὲ προσκα- 4
 λεῖν πάντας πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας πρῶτον
 περιδεῖν, καὶ λέγειν, ὡς ἔργον διαγνώσῃαι ἐστὶ,
 πότεροί εἰσιν οἱ πολέμιοι καὶ ἀκῶαν κραυ- 5
 γῆς, ὄρων ἀπίπλοντας, εἰπεῖν πρὸς τὰς παρε-
 σθηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς 6
 σπαθῆς ἐπελάθεται καὶ τρέχειν ὑπὸ τὴν

σκη-

g Hoc non ad metum modo generatim pertinet, sed
 speciatim ad δεισιδαιμονίαν, de qua modo dictum. Compa-
 rare iuvat, quas in Ionae naui acta sunt.

- σκηνήν, καὶ τὸν παῖδα ἐκπέμφας, κελεύειν προσκοπεῖσθαι, πᾶ εἰσὶν οἱ πολέμοιοι; καὶ ἀποκρύψας αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἶτα
- 7 διατρίβειν πολὺν χρόνον καὶ ἐν τῇ σκηνῇ ὄρων τραυματίαν προσφερόμενον τῶν φίλων, προσδραμεῖν, καὶ θαρρῆν κελεύειν, καὶ τῆτον θεραπεύειν, καὶ περισπογγίζειν, καὶ μύϊας σβεῖν, καὶ πᾶν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι τοῖς πο-
- 8 λεμίοις· καὶ τῆ σαλπῆσῃ δὲ πολεμικὸν σημήναντος, καθήμενος ἐν σκηνῇ, ἄπαυ' ἐς κόρακας, ἐκ εἰσῆς τὸν ἀνδραπον ὕπνῃ λα-
- 9 βεῖν, πυκνὰ σημαίνων· καὶ αἵματος δὲ ἀνάπλευσ ἀπὸ τῆ ἀλλοτρίῃ τραύματος, ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανίστι, καὶ διηγεί-
- 10 σθαι, ὡς κινδυνεύσας σέσωκε τὸν φίλον· καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεφομένους τῆς φυλέτας καὶ τὸν δῆμον, καὶ τῆτων ἅμα ἐκάστω διηγείσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὐτῆ χερσίν ἐπὶ σκηνήν ἐκόμισεν.

XI.

ARISTOTELIS quaedam notationes
morum ex Rhetor. II, 12 - 17.

Τὰ ἤθη ποῖοί τινες, καὶ τὰ πάθη, καὶ Morum di-
 τὰς ἔξεις, κατὰ τὰς ἡλικίας, καὶ τὰς versae clas-
 τύχας, διέλθωμεν μετὰ ταῦτα. Λέγω δὲ ses.
 πάθη μὲν ὀργὴν, ἐπιθυμίαν, καὶ τὰ τοιαῦ-
 τα, περὶ ὧν εἰρήκαμεν πρότερον· ἔξεις δὲ ἀρε-
 τὰς καὶ κακίας· εἴρηται καὶ περὶ τῶν πρό- **2**
 τερον, καὶ ποῖα προσέρχονται ἑκάστοι, καὶ ποῖων
 πρακτικοί. Ἡλικία δὲ εἰσι, νεότης, καὶ ἀκμῆ, **3**
 καὶ γῆρας· τύχας δὲ λέγω, εὐγένειαν, πλε-
 τον, δυνάμεις, καὶ τὰναντία τούτοις, καὶ ὅλως
 εὐτυχίαν, καὶ δυστυχίαν. Οἱ μὲν ἔν νεοί, τὰ **4**
 ἤθη εἰσὶν ἐπιθυμητικοί, καὶ οἷοι ποιεῖν ὅσ' ἂν Iuvenum
 ἐπιθυμήσωσι, καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα ἐπιθυ- mores.
 μιῶν, μάλιστα ἀκολαθητικοί εἰσι τῆς περὶ τὰ
 ἀφροδίσια, καὶ ἀκρατεῖς ταύτης. Εὐμετά- **5**
 βολοὶ δὲ καὶ ἀψίκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας·
 καὶ σφόδρα μὲν ἐπιθυμοῦσι, ταχὺ δὲ παύον-
 ται· ὀξεῖαι γὰρ αἱ βελλήσεις, καὶ ἔ μεγάλαι,
 ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων δίψαι καὶ πείναι· **6**
 καὶ θυμικοί, καὶ ὀξύθυμοι, καὶ οἷοι ἀκολα-
 θεῖν τῇ ὀρμῇ· καὶ ἡτῆς εἰσὶ τῷ θυμῷ διὰ
 γὰρ φιλοτιμίαν ἔκ ἀνέχονται ὀλιγοῦρέμενοι,
 ἀλλ' ἀγανακτῶσιν, ἂν οἴωνται ἀδικεῖσθαι. Καὶ **7**
 φιλότιμοι μὲν εἰσι, μᾶλλον δὲ φιλότικοι· ὑπε-
 ροχῆς γὰρ ἐπιθυμεῖ ἡ νεότης· ἡ δὲ νίκη ὑπε-
 ροχὴ τις· καὶ αὐτῶ ταῦτα μᾶλλον, ἢ φιλο-
 χρημάτων· φιλοχρημάτων δὲ ἦκιστα, διὰ τὸ **8**
 Κ μήπω

XI. Ar.

- μήπω ἐνδείας πεπειρᾶσθαι, ὥσπερ τὸ Πιττακῆ
 9 ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον. Καὶ ἔκα-
 κοῦθεῖς †, ἀλλ' ἐνύθεῖς, διὰ τὸ μήπω τεθεω-
 ρηκέναι πολλὰς πονηρίας καὶ εὐπίστοι, διὰ τὸ
 10 μήπω πολλὰ ἐξηπατήσθαι. καὶ εὐέλπιδες
 ὥσπερ γὰρ οἱ οἰνωμένοι ἂν ἔτω διάθερμοὶ εἰσιν
 οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως, ἅμα δὲ, καὶ διὰ τὸ
 11 μήπω πολλὰ ἀποτετυχηκέναι, καὶ ζῶσι τὰ
 πλεῖστα ἐλπίδι ἢ μὲν γὰρ ἐλπίς, τῶ μέλλον-
 τός ἐστιν, ἢ δὲ μνήμη, τῶ παροισχομένῃ τοῖς
 12 ἀληθῆς, βραχύ. Τῇ γὰρ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὅ
 μεμνήσθαι μὲν ἔδεν οἰοῦνται, ἐλπίζειν δὲ πάν-
 τα καὶ εὐεξαπατήτοί εἰσι διὰ τὸ εἰρημένον,
 13 ἐλπίζουσι γὰρ βραδίως. Καὶ ἀνδρείότεροί θυ-
 μάδεῖς γὰρ καὶ εὐέλπιδες, ὧν τὸ μὲν, μὴ
 φοβεῖσθαι, τὸ δὲ, θαρρῆν ποιεῖ ἔτε γὰρ
 14 ἐργαζόμενος ἔδει φοβεῖται, τὸ, τε ἐλπίζειν
 ἀγαθόν τι, θαρραλέον ἐστὶ. Καὶ αἰσχυντηλοὶ
 ἔγάρ πω καλὰ ἕτερα ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ
 15 πεπαιδευταὶ ὑπὸ τῶ νόμῳ ἄ μόνον. Καὶ με-
 γαλόψυχοι ἔτε γὰρ ὑπὸ τῶ βίῃ ἔπω τετα-
 πεινῶνται, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἀπειροὶ εἰσὶ
 καὶ τὸ ἀξίζειν μεγάλων αὐτὸν, μεγαλοψυχία
 16 τῆτο δ' εὐέλπιδος. Καὶ μᾶλλον αἰρῆναι πρᾶτ-
 τειν τὰ καλὰ ἂν τῶν συμφερόντων τῷ γὰρ
 ἡδεῖ

† Vid. f. 25.

a Bacchus enim Lyaeus ideo dictus, quod soluit curas, madidus vino pauper cornua sumit &c.

b Hoc est in prima parte aetatis constituti. conf. f. 50.

c Consuetudinem hic intelligit ab educatione contractam, unde fit ut stupeant ad ea, quibus nondum assuefacti sunt.

d Id est speciosa, non semper vere honesta, sed quae magnitudine quadam videntur implere posse oculos & ani-

ἤθει ζῶσι μᾶλλον, ἢ τῷ λογισμῷ ἔσι δ' ὁ
 μὲν λογισμὸς τῷ συμφέροντος, ἢ δ' ἀρετῇ, τῷ
 καλῷ. Καὶ φιλόφιλοι καὶ φιλέταιροι μᾶλλον 17
 τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, διὰ τὸ χαίρειν τῷ συζῆν,
 καὶ μήπω πρὸς τὸ συμφέρον κρῖνειν μηδὲν, ὥστε
 μηδὲ τὰς φίλους. Καὶ ἅπαντα ἐπὶ τὸ μάλ- 18
 λον καὶ σφοδρότερον ἀμαρτάνουσι παρὰ τὸ
 χιλιώνειον. πάντα γὰρ ἄγαν πράττεισι φι- 19
 λῶσι τε γὰρ ἄγαν, καὶ μισῶσιν ἄγαν, καὶ
 τ' ἄλλα πάντα ὁμοίως. Οἱ καὶ εἰδέναι πάντα
 οἰόνται καὶ διαχυρίζονται τὰς γὰρ αἰτίων
 ἔσι καὶ τὸ πάντα ἄγαν. Καὶ τὰ ἀδικήματα 20
 ἀδικῶσιν εἰς ὕβριν καὶ ἐκακουργίαν. Καὶ ἐλεη-
 τικοὶ, διὰ τὸ πάντας χρηστὰς καὶ βελτίους
 ὑπολαμβάνουσι τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακία τὰς πέ-
 λας μετῶσιν, ὡς τ' ἀνάξια πάσχειν ὑπολαμ-
 βάνουσι αὐτοὺς. Καὶ φιλογέλωτες, διὸ καὶ 21
 εὐτράπελοι ἢ γὰρ εὐτραπέλια πεπαιδευμένη
 ὕβρις ἔσι τὸ μὲν ἐν τῶν νέων, τοῖσδε τὸν ἡθὺς
 ἔστιν. Cap. 13. οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ παρη- 22
 κμακότες, σχεδὸν ἐκ τῶν ἐναντίων τῶν τοῖς
 πλείοις εἰσὶν ἡθῆ. Διὰ γὰρ τὸ πολλὰ ἔτη 23
 βεβαιωθέναι, καὶ πλείω ἐξηπατηθῆναι, καὶ ἡμαρ-
 τηθέναι, καὶ τὰ πλείω φαῦλα εἶναι τῶν
 πραγμάτων, ἔτε διαβεβαιωθέντα ἔδεν ἡθῆ
 τε ἄγαν ἅπαντα, ἢ δεῖ καὶ οἰόνται ἔσι 24
 K 2 δέ

Mores re-
num.

mos hominum. Similia de virtute ARISTOTELICA dicenda; ne nimium tibi placet iuuentus V. li. 31. & 38.
 e Passim celebratur CHILONIS vnus e septem, μηδὲν ἄγαν.
 f In editis vulg. τῶτο γὰρ αἰ. ε. καὶ τῷ. Puto causam mutandi in promptu esse.
 g h. e. non vehementer assentiantur, sed cum formidine oppositi: nec verentur Germani tum prouerbiū, quod longe alio pertinet, cum dicunt sapientem non putare, sed scire: intellige, officia sua.

- δὲ ἕδεν· καὶ ἀμφοσθητῆντες, προστιθέασιν
 αἰ τὸ ἴσως, καὶ τάχα, καὶ πάντα λέγουσιν
 25 ἔτω, παγίως δὲ ἕδεν. Καὶ κακοήθεις εἰσὶν·
 ἔστι γὰρ κακοήθεια, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμ-
 βάνειν ἅπαντα· ἔτι δὲ καχύποπτοί εἰσι διὰ
 26 τὴν ἀπιστίαν· ἀπιστοὶ δὲ οἱ ἐμπειρίαν. Καὶ
 ἔτε Φιλῆσι σφόδρα, ἔτε μιῶσι διὰ ταῦτα,
 ἀλλὰ κατὰ τὴν βίαντος ὑποθήκην, καὶ Φιλῆ-
 σιν ὡς μιθήσοντες, καὶ μισῶσιν ὡς Φιλήσον-
 27 τες. Καὶ μικρόψυχοι, διὰ τὸ τεταπεινώσθαι
 ὑπὸ τῆ βίᾳ· ἕδενός γὰρ μεγάλα ἕδε περιτῆ,
 28 ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον ἐπιθυμῶσι. Καὶ ἀνε-
 λευθεροὶ· ἐν γὰρ τι τῶν ἀναγκαίων ἢ ἔσσια·
 αἶμα δὲ καὶ διὰ τὴν ἐμπειρίαν ἴσασιν, ὡς χα-
 λεπὸν τὸ κῆσασθαι, καὶ ῥάδιον τὸ ἀποβα-
 29 λεῖν. Καὶ δειλοὶ, καὶ πάντα προφοβητικοί·
 Ἐναντίας γὰρ διάκωνται τοῖς νέοις· κατεφυ-
 γμένοι γὰρ εἰσιν, οἱ δὲ θερμοὶ ὡσεὶ προωδο-
 ποιηκε τὸ γῆρας τῇ δειλίᾳ· καὶ γὰρ ὁ φόβος
 30 κατάφυξις τις ἐστὶ. Καὶ φιλόζωοι, καὶ μά-
 λις ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ^h· διὰ τὸ τῆ
 ἀπόντος εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν· καὶ ἔ ἐνδεεῖς,
 31 τῆς μάλις ἐπιθυμῶσι. Καὶ φιλάττοι μάλ-
 λον ἢ δεῖ· μικροψυχία γὰρ τις καὶ αὕτη. Καὶ
 πρὸς τὸ συμφέρον ζῶσιν, ἀλλ' ἔ πρὸς τὸ κα-
 λὸνⁱ μάλλον ἢ δεῖ, διὰ τὸ φιλάττοι εἶναι·
 τὸ μὲν γὰρ συμφέρον αὐτῶ ἀγαθόν ἐστὶ, τὸ
 32 δὲ καλὸν ἀπλῶς. Καὶ ἀνάσχυντοι μάλλον, ἢ
 αἰσχυντήλοί· διὰ γὰρ τὸ μὴ φροντίζειν ὁμοίως
 τῆ καλῆ καὶ τῆ συμφέροντος, ὀλιγαρχῶσι τῆ
 33 δοκεῖν. Καὶ δυσέλπιδες, διάτε τὴν ἐμπει-
 ρίαν

h Vid. f. 12.

i Vid. f. 16.

ριάν· τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν πραγμάτων Φαυλά
 ἐστίν· ἀποβαίνει γὰρ τὰ πολλὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον
 καὶ ἐτι διὰ τὴν δειλίαν. Καὶ ζῶσι τῇ μνήμῃ 34
 μᾶλλον, ἢ τῇ ἐλπίδι· τῆ γὰρ βίη τὸ μὲν μελ-
 λον, ὀλίγον, τὸ δὲ παρεληλυθός, πολὺ ἐστὶ
 δὲ ἢ μὲν ἐλπίς, τῆ μέλλοντος, ἢ δὲ μνήμη, τῶν
 παροισχομένων. Ὅπερ αἴτιον καὶ τῆς ἀδολε- 35
 χίας αὐτοῖς· διατελεῖσι γὰρ τὰ γενόμενα λέ-
 γοντες, ἀναμνησκόμενοι γὰρ ἦδοντα· Καὶ 36
 οἱ θυμοὶ ὀξεῖς μὲν εἰσιν, ἀσθενεῖς δὲ καὶ αἱ
 ἐπιθυμίαι, αἱ μὲν ἐκλελοίπασιν, αἱ δὲ ἀσθε-
 νεῖς ὡς τ' ἔτε ἐπιθυμητικοὶ, ἔτε πρακτικοὶ
 κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ κέρδος.
 Διὸ καὶ σωφρονικοὶ φαίνονται οἱ τηλικῆστοὶ αἱ 37
 δὲ γὰρ ἐπιθυμία ἀνείκαστι, καὶ δαλεύσει τῷ
 κέρδει. Καὶ μᾶλλον ζῶσι κατὰ λογισμόν, ἢ 38
 κατὰ ἦθος· ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς τῆ συμφέ-
 ρητος, τὸ δὲ ἦθος τῆς ἀρετῆς ἐστὶ. Καὶ τὰ 39
 ἀδικήματα ἀδικῶσιν εἰς κακουργίαν ἔκ εἰς ἕβρι.
 ἐλεητικοὶ δὲ οἱ γέροντες εἰσιν, ἀλλ' ἔτι διὰ ταυτὸ
 τοῖς νέοις· οἱ μὲν γὰρ διὰ Φιλανθρωπίαν, οἱ
 δὲ δι' ἀσθενείαν. Πάντα γὰρ αἰόνται ἐγγυὺς 40
 εἶνα αὐτοῖς παθεῖν, τῆτο δ' ἦν ἐλεητικῆ.
 Ὅθεν ὀδυρτικοὶ εἰσι, καὶ ἔκ εὐτράπελοι, ἔτι δὲ
 φιλογέλοιοι ἐναντίον γὰρ τὸ ὀδυρτικὸν τῷ
 φιλογέλωσι. Τῶν μὲν ἐν νέων καὶ τῶν πρεσβυ- 41
 τέρων τὰ ἦθη τοιαῦτα. Cap. 14. οἱ δὲ αἰκμά- 42
 ζοντες, φανερόν ὅτι μεταξὺ τῶν τὸ ἦθος *Vivorum*
 ἐσονται, ἐκατέρων ἀφαιρῶντες τὴν ὑπερβολὴν, *mores.*
 καὶ ἔτε σφόδρα θάρρυντες· θρασυτῆς γὰρ 43
 τὸ τοῖστον ἔτε λίαν φοβούμενοι, καλῶς δὲ
 πρὸς ἀμφῶ ἔχοντες· ἔτε πᾶσι πιστεύοντες,
 ἔτε πᾶσιν ἀπιστῶντες, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀληθές

- 44 κρινόντες μάλλον. Καὶ ἔτε πρὸς τὸ καλὸν ζῶντες μόνον, ἔτε πρὸς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφοῖν. Καὶ ἔτε πρὸς Φειδῶ, ἔτε πρὸς
- 45 αἰσωτίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀριότιον. Ὀμοίως δὲ καὶ πρὸς θυμὸν, καὶ πρὸς ἐπιθυμίαν. Καὶ σώφρονες μετὰ ἀνδρείας, καὶ ἀνδρείοι μετὰ
- 46 σωφροσύνης. Ἐν γὰρ τοῖς νέοις καὶ τοῖς γέροισι διήρηται ταῦτα· εἰσὶ γὰρ, οἱ μὲν νέοι, ἀνδρείοι καὶ ἀκόλαστοι, οἱ δὲ πρεσβύτεροι, σώφρονες
- 47 καὶ δειλοὶ. Ὡς δὲ καθόλου εἶπεν, ὅσα μὲν διήρηται ἢ νεότης καὶ τὸ γῆρας τῶν ἀδελιμῶν, ταῦτα ἀμφοῖν ἔχουσιν ὅσα δ' ὑπερέβλησιν, ἢ ἀλλεῖτεστι, τῶν τὸ μέτριον καὶ τὸ ἀριότιον.
- 48 Ἀκμάζει δὲ, τὸ μὲν σῶμα, ἀπὸ τῶν τριάκοντα ἔτων, μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα
- 49 ἢ δὲ ψυχῇ, περὶ τὰ ἐνὸς δέω πενήτηκοντα. Περὶ μὲν ἂν νεότητος καὶ γῆρας καὶ ἀκμῆς, πῶν ἡδῶν ἐστὶν ἕκαστον, εἰρησῶ τοσαῦτα.
- 50 *dores no-*
bilium. Cap 15. Περὶ δὲ τῶν ἀπὸ τύχης γιγνομένων ἀγαθῶν, δι' ὅσα αὐτῶν, καὶ τὰ ἡδὴ ποῖα ἄτλα συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, λέγωμεν ἐφε-
- 51 ξῆς. Εὐγενείας μὲν ἂν ἡδὲς ἐστὶ, τὸ φιλοτι-
- 52 μότερον εἶναι τὸν κελημένον αὐτήν. Πάντες γὰρ ὅταν ὑπάρχη τι, πρὸς τῆτο σωρεύειν εἰώ-
- 53 ἐστι. Καὶ καταφρονητικὸν, καὶ ὁμοίαν τοῖς προγόνοις τοῖς αὐτῶν^k. Διότι πόρρω ταῦτα μάλλον ἢ ἐγγυὲς γιγνόμενα, ἐπιμότερα καὶ
- 54 ἐυαλαζένεута. Ἐστὶ δὲ, εὐγενὲς μὲν, κατὰ τὴν τῆ γενέως ἀρετήν· γενναῖον^l δὲ, κατὰ τὸ μὴ

^k h. e. nobis hominibus, quales fuere omnes familiarum nobilium auctores.

^l Iti generosus nonnunquam, neque tamen semper accipitur.

μὴ ἐξιστάσθαι ἐκ τῆς φύσεως. Ὅπερ ὡς ἐπι- 55
 τοπολὺ ἐσυμβαίνει τοῖς εὐγενέσιν, ἀλλ' εἰσὶν
 οἱ πολλοὶ εὐτελεῖς. Φορὰ γὰρ τίς ἐστὶν ἐν τοῖς
 γενέσιν ἀνδρῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς κατὰ τὰς χώ-
 ρας γιγνομένοις. Καὶ ἐνίοτε ἀν' ἡ ἀγαθὸν τὸ 56
 γένος, ἐγγίνονται διὰ τινος χρόνου ἄνδρες πε-
 ριητοὶ κάπειτα πάλιν ἀναδιδάσκωσι. Ἐξιστάσθαι 57
 δὲ, τὰ μὲν εὐφυσᾷ γένῃ εἰς μανικώτερα ἤδη
 οἶον, οἱ ἀπ' Ἀλικιᾶδος, καὶ οἱ ἀπὸ Διονυσίως
 τῶ προτέρου. τὰ δὲ τῶσιμα, εἰς ἀβελτερίαν
 καὶ νοσήθησιν οἶον, οἱ ἀπὸ Κίμωνος καὶ Περι- 58
 κλέους καὶ Σωκράτους. Cap. 16 τῶ δὲ πλετῶ
 ἀ ἐπὶ τῆς ἡθῆς, ἐπιπολῆς ἐστὶν ἰδεῖν ἅπασιν. *Mores diu-*
sum.
 Ἰβριεῖται γὰρ καὶ ὑπερήφανοι, πάσχοντες τι
 ὑπὸ τῆς κήτεως τῶ πλετῶ ὥσπερ γὰρ ἔχον- 59
 τες ἅπαντα τὰ γὰρ ἔτω διάκεινται ὁ γὰρ
 πλετῶς, οἶον τιμὴ τίς ἐστὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄλ- 60
 λων διὸ φαίεται πάντα ὄντα εἶναι αὐτῶ. Καὶ
 τρυφεροὶ, καὶ σαλάκωνες. Τρυφεροὶ μὲν διὰ
 τὴν τρυφήν, καὶ τὴν ἐνδείξιν τῆς εὐδαιμονίας.
 Σαλάκωνες δὲ καὶ σόλοικοι, διὰ τὸ πάντας
 εἰωθένα διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον καὶ θαυ-
 μαζόμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ ^m τὸ οἰεῖσθαι ζηλῶν
 τῶ ἄλλου, ἀ καὶ αὐτοῖ. Ἄμα δὲ καὶ εἰκότως 61
 τῶτο πάσχοντι πολλοὶ γὰρ εἰσὶν οἱ δρόμοιοι
 τῶν ἐχόντων. Ὅθεν καὶ τὸ Σιμωνίδης εἰρηται 62
 περὶ τῶν σοφῶν καὶ πλεσιῶν πρὸς τὴν γυναῖκα
 τὴν ἱερωτος, ἐρομένην, πότερον γενεῖσθαι κρεῖτ-
 τον, πλεσιῶν, ἢ σοφῶν; πλεσιῶν εἰπεῖν.
 Τῶς γὰρ σοφῶς ὄραν ἐπὶ ταῖς τῶν πλεσιῶν 63
 θύραις, ἔφη, διατρίβουσας. Καὶ ^m τὸ οἰεῖσθαι
 ἀξίως εἶναι ἀρχεῖν. ἔχειν γὰρ οἰούσας ὧν ἕνεκεν 64
 K 4 αἰξίον

- ἀξίου ἀρχεῖν. Καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ἀνοήτως
 65 εὐδαίμονος ἦθός ὁ πλεῖστος ἔστι. Διαφέρει
 δὲ τοῖς νεωστὶ κεκρημένοις, καὶ τοῖς πάλαι, τὰ
 66 ἦθη, τῷ ἀπάνηαι μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ
 κακὰ ἔχειν τὰς νεοπλατῆτας. Ὡς περ γὰρ ἀ-
 παιδευσία πλεῖστος ἐστὶ τὸ νεοπλαττον εἶναι. Καὶ
 ἀδικήματα ἀδικῶσιν, ἔκακουργοῦν, ἀλλὰ τὰ
 μὲν, ὑβριστικά· τὰ δὲ, ἀκρατευτικά, οἷον
 67 εἰς αἰμίαν, καὶ μοιχείαν. Cap. 17. Ομοίως
 δὲ καὶ περὶ δυνάμεως σχεδὸν τὰ πλεῖστα Φανε-
 ρά ἐστι ἦθη. Τὰ μὲν γὰρ, τὰ αὐτὰ ἔχει ἡ
 68 δύναμις τῷ πλεῖστω, τὰ δὲ βελτίω, φιλοτι-
 μότεροι γὰρ καὶ ἀνδρωδέστεροι εἰσι τὰ ἦθη οἱ
 δυνάμενοι τῶν πλεῖστων, διὰ τὸ ἐφιεσθαι ἔργων,
 ὅσα ἐξέστια αὐτοῖς πράττειν διὰ τὴν δύναμιν.
 69 Καὶ σπυδασιώτεροι, διὰ τὸ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι,
 ἀναγκαζόμενοι σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν δύναμιν.
 70 Καὶ σεμνότεροι, ἢ βαρύτεροι. Ποιεῖ γὰρ ἐμ-
 71 φανεστέρες τὸ ἀξίωμα, διὸ μετρίως ἐστὶν.
 δὲ ἡ σεμνότης, μαλακὴ καὶ εὐσχημὴν βαρύ-
 72 τῆς. Καὶ εἰάν ἀδικῶσιν, ἔμικραδικήσιν εἰσιν,
 ἀλλὰ μεγαλάδικοι. Ἡ δ' εὐτυχία τὰ μῦρτα
 73 ἔχει τῷ εἰρημένῳ ὁ τὰ ἦθη εἰς γὰρ ταῦτα ῥ
 συντένεται, αἰ μεγίστη δοκῶσιν εἶναι, εὐτυχία.
 Καὶ ἐτι εἰς εὐτεκνίαν, καὶ τὰ κατὰ τὸ σῶμα
 ἀγαθὰ

Mores po-
tentium.

n Breuitas obscurifœula, CASSANDRO duce ita intelligenda: animo informata fortunatum eumque stupidum, & diuitis mores descripseris. Scilicet & hæc & notationes reliquæ ARISTOTELIS in hac distant a THEOPHRASTEIS, quod hic homines pingit, quales viderat, ARISTOT, autem obseruata hominum natura ei colligit, quæ efficere in homine, nisi diuersa disciplina aut alia causa accedat, hic vel ille status solet. THEOPHRASTVS mores proponit in concreto; in abstracto ARISTOTELIS.

o int. κατὰ.

p h e. nobilitatem, diuitias, potentiam complectitur felicitas.

εἰγαθὰ παρασκευάζει ἡ εὐτυχία πλεονεκτήειν. Ἰπερφηρανῶτεροι μὲν ἔν καὶ ἀλογιστότεροι διὰ τὴν εὐτυχιαν εἰσίν. Ἐν δ' ἀκολαθεῖ βελτίστον 74 ἡθὸς τῇ εὐτυχίᾳ, ὅτι φιλόθεοί εἰσι, καὶ ἔχουσι πρὸς τὸ θεῖον πως ἠ πιστεύοντες, διὰ τὰ γιγνόμενα ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς τύχης. Περὶ μὲν ἔν 75 τῶν κατ' ἡλικίαν καὶ τύχην ἡθῶν, εἴρηται. Τὰ γὰρ ἐναντία τῶν εἰρημένων, ἐκ τῶν ἐναντίων φανερά ἐσιν. Οἷον, πένητος καὶ ἀτυχῆς ἡθὸς, καὶ ἀδυνάτῃ.

q Alios oportet fuisse mores fortunatorum, quos notat ARISTOTELES, quam quibuscum David vixit, & multi eorum, quos posterior aetas vidit, qui impietatis causa male audiunt. Stagirita praesertim respicere videtur illas infelicium iras in providentiam, de quibus etiam supra 4, 48 De horum characterum ratione hic etiam tenenda, quae diximus p. a. no. n.

XII.

PLVTARCHVS.

De discrimine amici & adulatoris.

Tῶ σφόδρα φιλεῖν ἑαυτὸν, ὧ ἀντίοχε *Philantia*
 φιλόπαππε, φάσκοντι, συγγνώμην *adulationi*
 μὲν ἅπαντας ὁ Πλάτων δίδοναι φησὶ κακίαν *viam munit.*
 δὲ σὺν πολλαῖς ἄλλαις ἐγγίνεσθαι μεγίστην, ὅφ
 ἥς ἐκ ἐσιν αὐτῷ κριθὴν δίκαιον εἶδὲ ἀδελφασθαι
 εἶναι. τυφλῆται γὰρ τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φι- 2
 λέμενον, ἀν μὴ τις μαθῶν ἐθιδῶ ἡ τὰ καλὰ
 τιμῶν καὶ διάκειν μάλλον ἢ τὰ συγγενῆ καὶ
 οἰκεῖα. τῆστο τῷ κόλακι πολλὴν μετὰ τῆς 3
 φιλίας εὐρυχωρίαν δίδωσιν, ὁρμηήριον ἐφ' ἡμᾶς
 εὐφροῆς ἔχοντι τὴν φιλαυσίαν, δι' ἣν αὐτὸς αὐτῷ
 K 5 κόλαξ

- κόλαξ ἕκαστος ὡν πρῶτος καὶ μέγιστος, ἔχα-
λεπῶς προσέειπεν τὸν ἕξωθεν, ὃν οἶσθαι καὶ βέ-
λεσθαι μάρτυρον αὐτῶ καὶ βεβαιωτὴν προσγι-
4 νόμενον. Ὁ γὰρ λοιδορούμενος Φιλοκόλαξ, σφό-
δρα Φίλαυτός ἐστι, καὶ δι' εὐνοίαν αὐτῶ πάντα
μὲν ὑπάρχειν βελλόμενος, πάντα δὲ οἰόμενος·
ὡν ἢ μὲν βέλησις ἐκ αἰτοπος, ἢ δὲ οἴησις ἐπι-
5 σφαλῆς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας. Εἰ δὲ
θεῖον ἢ ἀλήθεια, καὶ πάντων μὲν ἀγαθῶν
θεοῖς, πάντων δὲ ἀνθρώποις ἀρχὴ κατὰ Πλά-
τωνα, κινδυνεύει θεοῖς ἐχθρὸς ὁ κόλαξ εἶναι,
6 τῶ δὲ Πυθίᾳ^a διαφερόντως. Ἀντιτατίζεται
γὰρ αἰετὸς πρὸς τὸ, Γνώθι σαυτὸν, ἀπάτην
ἐκαστῶ πρὸς αὐτὸν ἐμποιῶν, καὶ ἄγνοιαν αὐτῷ
καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀγαθῶν καὶ κακῶν, [τὰ
ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ,]^b τὰ μὲν ἐλλειπῆ καὶ
7 ἀτελεῖ, τὰ δ' ὅλως ἀνεπανόρθωτα ποιῶν. Εἰ
μὲν ἔν, ὡς τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων κακῶν, ὁ
κόλαξ ἤπλητο μόνον, ἢ μάλιτα, τῶν ἀγενῶν
καὶ Φαύλων, ἐκ ἃν ἦν ἕτως δεινὸν εἶδὲ δυσφύ-
8 λαῖον· ἐπεὶ δὲ ὡσπερ οἱ θρίπτες ἐμφύουσαι
μάλιτα τοῖς ἀπαλοῖς καὶ γλυκέσι ξύλοις, ἕτω
τὰ Φιλότιμα τῶν ἡθῶν, καὶ χρηστὰ, καὶ ἐπιει-
κῆ, τὸν κόλακα δέχεσθαι καὶ τρέφει προσφύ-
9 μενον· ἐτι δ' ὡσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἰπποβο-
φίαν φησὶν ἐλακύνθω^c ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρξ-
ρασι πυροφόροις· ἕτω τὴν κολακείαν ὀρῶμεν
ἐπένητιν, εἰδὲ ἀδόξοις, εἰδὲ ἀδυναταῖς ἀκολοθ-
θεῖσαν, ἀλλ' οἰκῶν τε καὶ πραγμάτων μεγά-

λων

^a Apollini Delphico, cui illud γνῶθι σεαυτὸν maxime
tribuitur, in foribus illius scriptum.

^b Quae inclusimus, e glossa esse suspicatur frater meus
ANDREAS SAMVEL GESNERVS.

^c Equos alere non est hominum in vrbana mollitie
viuentium, sed ampla rura colentium.

λων ὀλίγημα καὶ νόσημα γνωμὴν, πολλάκις
 δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναρέπτασαν
 διὸ ἔμικρὸν ἔργον ἐστίν, ἔδὲ Φαύλης δεόμενον
 προνοίας, ἢ περὶ αὐτῆς ἐπίτκεψις ὡς ἂν μά-
 λιτα περίφωρος ἔστα, μὴ βλάβῃσι μὴδὲ
 διαβάλλῃσι τὴν Φιλίαν. Οἱ μὲν γὰρ Φτεῖρες
 ἀπίστω ἀπὸ τῶν τελευτώων, καὶ ἀπολείπασσι
 τὰ σώματα σθενυμένα τῶ ἀμάσῃ, ἐξ ἔτρε-
 φοῖα, τῶς δὲ κόλακας ἔδ' ὅλως ἰδεῖν ἐστὶ
 πράγμασι ξηροῖς καὶ κατεφυγμένοις προσίον-
 τας, ἀλλὰ τῶς δόξαις καὶ τῶς δυνάμεσιν
 ἐπιτιθεῖσθαι καὶ αὐξοῖα, ταχύ δ' ἐν τῶς με-
 ταβολαῖς ἀπορρέεσσι. Ἀλλὰ τὴν τότε πείραν
 ἔδει περιμένειν, ἀνωφελῆ, μᾶλλον δὲ βλα-
 βερὰν, καὶ ἐκ ἀκύνδον ἔσαν. Χαλεπὴ γὰρ
 ἐν καιρῷ δεομένῳ φίλων, ἢ τῶν μὴ φίλων
 αἰδέσθαι, ἀντικαταλλαγὴν ἐκ ἑχθρῶν χρηστῶ
 καὶ βέβαιον πρὸς ἀβέβαιον καὶ κίβδηλον. Ἀλλ'
 ὡς περ νόμισμα δεῖ τὸν φίλον ἔχειν πρὸ τῆς
 χρείας δεδοκιμασμένον, μὴ ὑπὸ τῆς χρείας
 ἐλεγχόμενον ἔγὰρ δεῖ βλαβέντας αἰδέεσθαι,
 ἀλλ' ὅπως μὴ βλαβῶμεν, ἐμπειρίαν λαβεῖν
 καὶ κατανοῆσθαι τῶ κόλακος. Εἰ δὲ μὴ, ταυτὸ
 πατόμεθα τοῖς αἰδανόμενοις τῶ προγεγεῦσθαι
 τῶν θανασίμων φαρμάκων, εἰς τὴν κρίσιν
 ἀπολλύητες εαυτῶς καὶ διαφθείροητες. Οὔτε
 γὰρ δὴ τῶς ἐπαινεῖμεν, ἔτε ὅσοι τὸν φίλον
 εἰς τὸ καλὸν τιθέμενοι καὶ ὠφέλιμον, οἷοῖσθα
 τῶς κεχαρισμένως ὀμιλεῖσθαι, εὐθύς ἔχειν
 ἐπαυλοφῶρα κόλακας εἰλημμένους. Οὐδὲ γὰρ
 ἀηδὴς ὁ φίλος, ἔδ' ἀκράτος, ἔδὲ τῶ πικρῶ
 σεμνον

10

Inceret eam
 ab amicicia
 distingui.

11

12

Rebus enim
 asperis di-
 gnosci se-
 rum &
 noxium.

13

14

15

Suaues &
 incundi non
 ideo adula-
 tores.

16

d Sic MSS. vt opportune me monuit vir doctus I.F.
 HEVSINGERVS, pro vulgato περίφωρος. V. Ind.

- σεμνόν ἢ Φιλίαν καὶ αὐσηρῶ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τῷ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ σεμνόν αὐτῆς ἡδὺ καὶ ποθῆ-
 17 μενόν ἐσι. Παρ' δ' αὐτῆ χάριτες τε καὶ ἡμερος
 οἰκί' ἔθεντο· καὶ ἐδυσυχῆμι μόνον εἰς ὄμματ'
 εὖνθ Φωλὸς ἐμβλέψαι γλυκυ, κατ' Εὐριπίδην,
 ἀλλ' ἔθεν ἦτρον τοῖς ἀγαθοῖς ἡδονὴν ἐπιφέρεισα
 καὶ χάριν, ἢ τῶν κακῶν ἀΦαιρῆσα τὰς λύπας
 18 καὶ τὰς ἀπορίας, παρετέλει. Καὶ καθάπερ
 ὁ Εὐνθος εἶπε, τῶν ἡδυσμάτων τὸ πῦρ εἶναι
 κράτιστον, ἕτως τῷ βίῳ μίξας τὴν Φιλίαν ὁ
 θεός, ἀπαντὰ Φαιδραὶ καὶ γλυκέα καὶ προ-
 σηνῆ, ταύτης παρῆσθαι καὶ συναπολαύσθαι,
 19 ἐποίησεν. Ἐπεὶ, πῶς ἂν ὁ κόλαξ ὑπεδέυτο
 τοῖς ἡδοναῖς, εἰ τὴν Φιλίαν εἴωρα τὸ ἡδὺ μη-
 20 δαμῆ προσιεμένην, ἐκ ἐστὶν εἰπεῖν· ἀλλ' ὡσπερ
 τὰ ψευδόχρυστα καὶ κίβδηλα τῶν σκευῶν, τὴν
 λαμπρότητα τῆ χρυσῆ καὶ τὸ γάνωμα μιμῆ-
 ται μόνον, ἕτως εἰσκειν ὁ κόλαξ τῆ Φιλίαν τὸ
 ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον ἐκμιμῆμενος, αἰεὶ παρ-
 21 ἔχειν ἰλαρὸν καὶ ἀνθηρὸν, καὶ πρὸς μηδὲν ἀν-
 τιβαίνοντα μηδ' ὑπεναντιόμενον εαυτόν. Ὁθεν
 22 ἐδὲ τῆς ἐπαινήσεως εὐθύς, ὡς κολακεύοντα,
 ἀπλῶς ὑφοραλέον ἐπαινος γὰρ ἐκ ἦτρον ἐν
 καιρῶ φόνος Φιλίαν προσήκει· μάλλον δὲ τὸ μὲν
 δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιρον, ἀφίλον καὶ
 ἀνομιλήσον τῆς δ' ἀφθόνως καὶ προθύμως
 τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἀποδιδῆσθαι ἐπαινον εὐνοίας
 καὶ τὸ νεφετῆν αὐτῆς καὶ παρρησιαζόμενον
 ἐλαφρῶς καὶ ἀλύπως ὑπομένοντι, πιστεύοντες
 καὶ ἀγαπῶντες ὡς ἀναγκαίως φέροντα τὸν
 23 ἡδέως ἐπαινεῖν. Χαλεπὸν ἔν (Φαση τις ἂν)
 ἐσι διακρίνασθαι τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον, εἰ
 μήτε ἡδονῆ μήτε ἐπαινώ διαφέρουσι· καὶ γὰρ

Neque qui
 laudant.

ἐν ὑπεργίαις καὶ διακονίαις, πολλάκις ἰδεῖν ἐς
 τὴν Φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παραρροχομέ- 24
 νην. Τί δὲ ἐμέλει^ο (Φήσομεν) ἂν τὸν ἀλη-
 θινὸν κόλακα καὶ μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης
 ἀπρόμενον τῶν πραγμάτων διώκωμεν; ἀλλὰ μὴ, 25
 καθάπερ οἱ πολλοὶ, τῶν αὐτοληκῦθας τῶν τῶν *Adulatores*
 λεγομένων καὶ τραπεζέας, καὶ μετὰ τὸ κατὰ *quidam*
 χείρας ὑδῶρ ἀκρομένους^ο (ὡς τις εἶπε) κολα-
 κας κομίζωμεν, ἂν ἐν μιᾷ λοπάδι καὶ κύλικι
 μετὰ βαιμολοχίας καὶ βδελυρίας ἢ ἀνελευθε-
 ρία γίνεσθαι κατάδηλος. Οὐ γὰρ δήπερ, Με- 26
 λάνθιον ἔδει τὸν Ἀλεξάνδρου τῶν Φερσίως παρά-
 σιτον ἐξελέγχειν, ὅς τοῖς ἐρωτῶσι, πῶς Ἀλέ- *ut*
 ξάνδρος ἐσφάγη; Διὰ τῆς πλευρᾶς (ἐλεγεν) *Melanthius.*
 εἰς τὴν γαστέρα τὴν ἐμὴν^ο. Οὐδὲ τῶν ἀμφὶ 27
 πλυσίαν τράπεζαν ἐγκυκλιωμένους, ἅς ἔτε
 πῦρ, ἢ σίδηρος, ἢ δὲ χαλκὸς εἶργει, μὴ Φοι-
 τῶν ἐπὶ δεῖπνον. Οὐδὲ γὰρ τὰς ἐν Κύπρῳ κο- 28
 λακίδας, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμα-
 κίδας προσαγορευθεῖσας, ὅτι τοῖς γυναίξι
 τῶν βασιλέων^ο ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς ἀμάξας
 δι' αὐτῶν ὑποκατακλιώμενα παρεῖχον. Τίνα 29
 ἐν δεῖ Φυλάτιστα; τὸν μὴ δοκῆναι μὴ ὁμολο- *alii occul-*
 γῆναι κολακεύειν^ο ὃν ἐκ ἐστὶ λαθεῖν περὶ τῶν πη- *tiore.*
 νεῖον, ἢ δὲ ἀλίσκεται σκιὰν κατὰ μετρίων^ο ἐπὶ
 δεῖπνον

e Platonica formula, adfirmantis quaestionem cum
 vehementia, *quid ni ita sit, siquidem* &c. omnino ita est,
 officiosiores esse veros illos & arte tractantes negotium suum
 adulatores.

f Qui initio statim coenae, post aquam manibus da-
 tam, laudibus suis & nugis mereri cūenam conantur.

g Q. d. vulnus, quo latus ipsius traiectum est, in ven-
 trem meum expetiit, qui ab eo tempore domicilio perpetuo
 damnatus esurire cogor.

h Ita Latini quoque Regem vocant parasitorum vnum-
 quemque patronum.

i POLLUX 6, 44. Τῆ σκιά δ' ἔτεκμαίροντο τὸν καιρὸν

- 30 δειπνον, ἐδ' ἔρριπται μεθυοφείς ὅπως ἔτυχεν
 ἀλλὰ νήθει τὰ πολλὰ, καὶ πολυπραγμονεῖ,
 καὶ πράξων μετέχων οἶσθαι δεῖν, καὶ λόγων
 ἀπορρήτων βέλεται κοιωνός εἶναι, καὶ ὄλας
 τραγικός ἐστὶν ἔ σατυρικός Φιλίας ὑποκριτής,
 31 ἐδὲ κωμικός. Ὡς γὰρ ὁ Πλάτων Φησὶν, ἐσχά-
 τῆς ἀδικίας εἶναι, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα
 καὶ κολακείαν ἠγήσων χαλεπὴν τὴν λαιθάνα-
 σαν, ἔ τὴν ὁμολογεσαν, ἐδὲ τὴν παύξσαν,
 32 ἀλλὰ τὴν σπευδάξσαν. Αὕτη γὰρ ἀναπίμ-
 πλησι καὶ τὴν ἀληθινὴν Φιλίαν ἀπιστίας, συν-
 εμπίπτειται αὕτῃ πολλάκις, ἀν μὴ προσέχω-
 33 μεν. Ὁ μὲν ἐν Γαβούης εἰς σκοτεινὸν οἶκημα
 Γαβρύης. τῷ μάγῳ^κ Φεύγονι, συνεισπεσὼν, καὶ γε-
 νόμενος ἐν διαπάλας, ἐπιστάλα καὶ διαπο-
 ρεῖλα τὸν Δαρειὸν, ἐκέλευσεν ὠφεῖν καὶ δι' ἀμ-
 34 Φοδέρων. Ἡμεῖς δὲ, εἰ μηδαμῆ μηδαμῶς ἐπαι-
 νῶμεν τὸ ἔρρετω¹ Φίλος σὺν ἐχθρῷ, διὰ πολ-
 λῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα τῷ Φιλῷ συμπε-
 πλεγμένον ἀποσπάσαι ζήβητες, ὀφείλομεν εὖ
 μάλα φοβεῖσθαι, μήπως ἢ τῷ κακῷ τὸ χρή-
 σιμον συνεκβάλωμεν, ἢ Φειδόμενοι τῆ οἰκείῃ,
 35 τῷ βλάβητοντι περιπέσωμεν. Ὡσπερ γὰρ
 (οἶμα) τῶν ἀγρίων σπερμάτων ὅσα, καὶ
 χῆμα καὶ μέγεθος παραπλήσιον ἔχουσα, τῷ
 πυρῷ συμμέμιχται, χαλεπὴν ἔχει τὴν ἀπο-
 κάθαρσιν, (ἢ γὰρ ἔ διεκπίπτει τῶν φοιδέρων
 36 πόρων, ἢ συνεκπίπτει διὰ τῶν ἀραιῶν) ἔτως
 ἢ κολακεία τῇ Φιλίᾳ εἰς πᾶν πάθος, καὶ πᾶν
 κίνημα,

τῆς ἐπὶ τὸ δειπνον ἐδὲ, ἢν (σικιδν gnomonis vel indicis, oheifici
 plerumque) καὶ φοιχεῖον ἐκάλεσεν. καὶ ἔδει σπευδεῖν, εἰ δικάπεν τὸ
 φοιχεῖον εἶναι. Plutimia ad h. l. KV HNIV S.

^κ P'fuedo-Smerdi, qui post Gambyfen Petrarum im-
 perium inuaserat.

¹ Prouerbii formam habet.

κίνημα, καὶ χρείαν, καὶ συνήθειαν, ἑαυτὴν ἀναμιγνύουσα, δυσχώριστός ἐστιν. Ὅτι μάλιστα 37
 γε πάντων ἴδιον ἐστὶν ἡ Φιλία, καὶ ἔδεν ἄλλο *Similitudo*
 μᾶλλον εὐφραίνει, διὰ τῆτο καὶ ὁ κόλαξ ἡδο- *adulatoris*
 ναῖς ὑπάγειαι καὶ περὶ ἡδονᾶς ἐστὶν ὅτι δὲ ἡ 38
 χάρις καὶ ἡ χρεία τῇ Φιλίᾳ παρέπελαι (καθὸ
 δὴ καὶ λέγεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος ὁ Φίλος ἀναγ-
 καώτερος εἶναι) διὰ τῆτο ἐμβάλλων ἑαυτὸν εἰς
 τὰς ὑπεργίας ὁ κόλαξ, ἀμιλλᾶται σπυδα-
 στικός ἀεὶ φαίνεσθαι, καὶ ἄσικνος, καὶ πρόθυ-
 μος· ἐπειδὴ δὲ τὸ μάλιστα Φιλίας ἀρχὴν συνέ- 39
 χον καὶ συνιστᾶνον, ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμά-
 των καὶ ἡθῶν, καὶ ὅλας τὸ χαίρειν ἐν γε τοῖς
 αὐτοῖς, καὶ τὸ ταυτὰ φεῦγειν πρῶτον εἰς
 ταυτὸ συνάπτει καὶ συνίστησι διὰ τῆς ὁμοιοπα-
 θείας, τῆτο κατιδὼν ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ 40
 ὕλην τινὰ ρυθμίζει, καὶ σχηματίζει περιαρμύ-
 σαι καὶ περιπλάσαι ζητῶν, οἷς ἀν' ἐπιχειρῆ,
 διὰ μιμήσεως, ὑγρὸς ἢ ὠν καὶ πιθανὸς με-
 ταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις, ὡς τ' εἶ-
 πέν, οὐ πᾶσις Ἀχιλλεως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτός 41
 εἶ. Ὁ δὲ πάντων ἐστὶν αὐτῆ πανουργότατον, *Circa ipsam*
 αἰθανόμενος τὴν παρρησίαν καὶ λεγομένην καὶ *etiam senec-*
 δοκῶσαν ἰδίαν εἶναι, Φωνὴν, ὥσπερ τινος ζωῆς, *ritatem.*
 τῆς Φιλίας, τὸ δὲ ἀπαρρησίασον, ἀφίλον καὶ
 ἀγενές, ἔδὲ ταύτην ἀμίμητον ἀπολέλοιπεν
 ἀλλ' ὥσπερ οἱ δεινοὶ τῶν ὀφποιοῶν τοῖς πικροῖς 42
 χυμοῖς καὶ αὐσηροῖς ἡδύσμασι χρῶνται, τῶν
 γλυκέων ἀΦουρσίτες τὸ πλῆσιμιον, ἕτως οἱ κό-
 λαικες ἐκ ἀληθινήν ἔδ' ὠφελιμον, ἀλλ' οἷον
 ἐπιλλώπτεισαν ἐξ ὀφρούς καὶ γαργαλίζε-
 σαι ἀτεχνῶς παρρησίαν προσΦερσιν. Ἐστὶ 43
 μὲν

μὲν ἔν δια ταῦτα δυσφάρατος ὁ ἀνὴρ, ὡς περ
τῶν θηρίων ὅσα πεφυκότα τὴν χρόαν τρέπε-
σθαι, συναφομοιοῦται τοῖς ὑποκειμένοις ὑλή-

44
*Igitur dif-
ferentia di-
ligenter no-
tanda.*

μασιⁿ καὶ χωρίοις. Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐξασπα-
τᾶται καὶ περικαλύπτεται τοῖς ὁμοιοτησιν,
ἡμέτερον ἔργον ἐστὶ, τοῖς διαφοραῖς ἀνακαλύ-
πτειν καὶ ἀπογυμνῆν αὐτόν, ἀλλοτρίοις χρώ-
μασι καὶ χήμασι (ἢ φησιν ὁ Πλάτων) χήτει

45 οἰκείων κοσμέμενον. Εὐθύς ἔν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
σκοπῶμεν ἀρχὴν δὲ φιλίας ἔφαμεν εἶναι τοῖς
πλείστοις, τὴν ταῦτα μὲν ἐπιεικῶς ἀσπασζομέ-
νην ἔδη καὶ ἦδη, τοῖς δὲ αὐτοῖς χαίρουν
ἐπιτηδεύμασι. καὶ πράγμασι, καὶ διατρι-

46 βαῖς, ὁμοιοπαθῆ διαθήσειν τε καὶ φύσιν: Ἐφ'
οῖς καὶ ταῦτα εἴρηται,

Γέρον γέροντι γλῶσσαν ἠδίστην ἔχει

Παῖς παιδὶ, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή

Νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσῶντι, καὶ δυσπραξία

Ληφθεῖς, ἐπαρδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

47
*Adulator
affectat vi-
am, simili-
tudine stu-
diorum.*

Εἰδὼς ἔν ὁ κόλαξ, ὅτι τῷⁿ χαίρειν τοῖς ὁμοίοις
καὶ τὸ χρῆσθαι καὶ ἀγαπᾶν ἐμφυτόν ἐστι ταύτῃ
πρῶτον ἐπιχειρεῖ πλησιάσειν ἐκάστῳ καὶ πα-
ρασκηῆν, ὡς περ ἐν τισὶ νομαῖς θηρίοις, τοῖς
αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι, καὶ διατριβαῖς περὶ
ταῦτα, καὶ σπερδαῖς, καὶ διαίταις, ἀτρέμα

48 παραβάλλων καὶ προσαναχραινύμενος, ἀχρεῖς
ἔ λαβὴν παραδῶ, καὶ φαύονται τιθασὸς γέ-
νηται καὶ συνήθης, ψέγων μὲν οἷς ἐκεῖνον αἰσθά-
νεται πράγμασι καὶ βίοις καὶ ἀνθρώποις ἀχθό-
μενον,

ⁿ Ita Froben. 1542 f. quod multo praetulerim alteri
lectioni χήμασι.

^o Ita puto legendum pro τῷ. Studiorum similitudini
insitum est illud, ut alter vti altero, amicumque illum ha-
bere velit.

μενον, ἐπαινήτης δὲ τῶν ἀρεσκόντων ἔ μέτριος, 49
 ἀλλ' ὡς ἐπεβάλλειν σὺν ἐκπλήξει καὶ θαύ-
 ματι φαινόμενος, βεβαιῶν δὲ τὸ φιλεῖν καὶ
 μισθῦ, ὡς κρίτει μᾶλλον ἢ πάθει γινόμενον.

Πῶς ἐν ἐλέγχεται, καὶ τίσιν ἀλίσκεται δια- 50
 φοροῖς, ἐκ ὧν ὁμοιος ἔδὲ γινόμενος, ἀλλὰ

μιμνήμενος ὁμοιον; Πρῶτον μὲν ἔραν δεῖ τὴν 51
 ὁμοιότητα τῆς προαιρέσεως καὶ τὸ ἐνδελεχὲς, *Sed incon-*
 εἰ χαίρει τε ταῖς αὐταῖς ἀεὶ, καὶ ταυτὰ ἐπα- *stans est. Et*
 νεῖ, καὶ πρὸς ἐν ἀπευθύνει καὶ καθίστησι πα- *mutatur*
 ράδειγμα τὸν ἑαυτῷ βίον, ὡς περ ἐλευθέρῳ *prout is*
 Φιλίας ὁμοιοτρόπος καὶ συνηθείας ἐραστῆ προσ- *quem ca-*
 ἦκει τοιοῦτος γὰρ ὁ φίλος. Ὁ δὲ κόλαξ, 52 *piat.*

ἄτε δὴ μίαν ἐστὶν ἡθὺς ἐκ ἔχων μόνιμον, ἔδὲ 53
 ἑαυτῷ βίον ζητῶν αἰρετόν, ἀλλ' ἐτέρῳ, καὶ
 πρὸς ἕτερον πλάττων καὶ προσαρμῶζων ἑαυτὸν,

ἔχ ἀπλῆς, ἔδὲ εἰς, ἀλλὰ παντοδαπὸς ἐστὶ 54
 καὶ ποικίλος, εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τύπον, ὡς περ
 τὸ μετακρῶμενον ὕδωρ, περιφρῶων αἰεὶ καὶ με-
 ταχηματιζόμενος τοῖς ὑποδεχομένοις. Ὁ μὲν

γὰρ κίθηνος, ὡς εἴκει, μιμνῆσθαι τὸν ἀνθρώ- 55
 πον ἐπιχειρῶν, ἀλίσκεται συγκινῆμενος καὶ
 συνορχόμενος ὁ δὲ κόλαξ αὐτὸς ἐτέρους ἐπά-
 γεται καὶ παλεύει μιμνήμενος, ἔχ ὁμοίως ἀ-
 παντας, ἀλλὰ τῷ μὲν συνορχόμενος καὶ συν-
 ἄδων, τῷ δὲ συμπαιλαῖων καὶ συγκινῆμενος

θηρευτικῆ δὲ καὶ κυνηγετικῆ λαβόμενος, μο- 56
 νοῦν τὰ τῆς φαίδρας αναβοῶν ἔπεται, πρὸς *nunc*
 θεῶν ἐρασμαὶ κυσὶ θαύσαι βαλίας ἐλάφοις *venator.*
 ἐγχεριπτόμενος καὶ ἔδεν αὐτῷ πρᾶγμα πρὸς

τὸ θηρίον, ἀλλ' αὐτὸν ἐπισταγητεύει καὶ περι- 57
 βάλλεται τὸν κυνηγόν. Ἄν δὲ θηρευτῆ φιλο- *nunc*
 λόγον καὶ φιλομαθῆ νέον, αὐτῆς ἐν βιβλίοις *philosophus.*

ἐσὶ, καὶ πάγων ποδῆρης καθεῖται, καὶ τρι-
βανοφορία τὸ σῆμα, καὶ ἀδιαφορία, καὶ διὰ
σώματος οἷτε ἀριθμοὶ, καὶ τὰ ὀρθογώνια καὶ

58
nunc com-
missatore.

πλῆγωνα ^p Πλάτωνος. Εἶτε βράθυμός τις ἐμπέ-
πλωνεν αὐτῆς, καὶ φιλοπότης καὶ πλάσιος,
αὐτὰρ ^q ὁ γυμνάσθῃ φακίων πολύμητις
Οδυσσεὺς,

59 ἐξήπιθα μὲν ὁ τρίβων, κατακείρεθα δ' ὁ πά-
γων, ὥσπερ ἄκαρπον θέρως, ψυκίηρες δὲ καὶ
Φιάλα καὶ γέλασες ἐν περιπάτοις, καὶ σκώμ-
ματα πρὸς τῆς φιλοσοφίας. Ὅσπερ ἐν

60
Aula Dio-
nyfi.

Συρακῆσας Φασίν, ὅπηνίκα Πλάτων ἀφίκετο,
καὶ Διονύσιον ζῆλος ἔαχε περιμανῆς φιλοσοφίας,
τὰ βασίλεια κωνιορῆ γέμειν ὑπὸ πλήθους τῶν

61 γεωμετρῶντων ἐπεὶ δὲ προσέκρησε Πλάτων,
καὶ Διονύσιος ἐκπεσῶν φιλοσοφίας, πάλιν εἰς
πότους καὶ γύναμα, καὶ τὸ ληρεῖν καὶ ἀκολα-
σαίνειν ἤκε φερόμενος, ἀθρόως ἀπανθας, ὥσπερ
ἐν Κίρκῃ ^r μεταμορφωθέντας, ἀμκσία καὶ

62
Demagogi
adulatores
publici vt
Alcibiades.

λήθη καὶ εὐήθεια κατέχευε. Μαζιγρεῖ δὲ καὶ
τὰ τῶν μεγάλων ἔργα κολάκων, καὶ τὰ τῶν
δημαγωγῶν, ὧν ὁ μέγιστος Ἀλκιβιάδης, Ἀθή-
νησι μὲν σκώπων καὶ ἵπποτροφῶν, καὶ μετὰ

63 εὐτραπελίας ζῶν καὶ χάριτος ἐν δὲ Λακεδαι-
μονι κειρόμενος ἐν χρῶ, καὶ τριβανοφορῶν, καὶ
ψυχρολατρῶν ἐν δὲ Θράκῃ, πολεμῶν καὶ

64 πίνων ἐπεὶ δὲ πρὸς Τισσαφέρνην ἀφίκετο,
τρυφῆ

p Nota inscripto scholae PLATONICAE, εἰδῆς
ἀγεωμέτρητος εἰστίτω.

q Ὀδ. χ. i. Venustas incredibilis huius loci est non
tantum in parodia HOMERI, apud quem Vlysses posita
subito cum pannis mendici persona, regem & vltorem iniu-
riarum se praestat: verum etiam in reliqua descriptione, quam
iucundum illud ἄκαρπον θέρως de barba, quam frustra adhuc
alu erat adulator?

r h. e. in HOMERICA de Circe narratione.

τρου Φῆ καὶ ἀβρότητι καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενος,
 ἐδημαγῶγει καὶ καθαρμίλει τῷ συναφομοιῶν
 καὶ συνοικεῖν εαυτὸν ἀπάσιν. Οὐ μὴν τοῖς- 65
 τος Ἐπαμινώδας, ἔδ' Ἀγησίλαος, ἀλλὰ πλεί- *Aliser Epami-
 nondas,
 Agesilaus.*
 σοις ὁμιλήσαντες ἀνθρώποις καὶ πόλεσι καὶ
 βίοις, τὸ προσήκον ἦθος αὐτοῖς πανταχῆ καὶ
 σολῇ καὶ διαίτη, καὶ λόγῳ καὶ βίῳ διεφύ-
 λαττον ἔτι καὶ Πλάτων ἐν Συρακούσαις οἷος 66
 ἐν ἀκαδημίᾳ, καὶ πρὸς Διονύσιον οἷος πρὸς *Platon*
 Δίωνα. Τὰς δὲ τῶν κόλακος ὡσπερ πολὺπο- 67
 δος τροπὰς ῥᾶσα Φωράσειεν ἄν τις, αὐτὸς ἐπὶ
 πολλὰ δοκῶν τρέπεσθαι, καὶ φέγων μὲν ὅν
 ἐπῆνει πρότερον βίον, οἷς δὲ ἤχθετο πράγμα-
 σιν, ἢ διαίταις, ἢ λόγοις, ὡς ἀρέσκοντας
 ἐξαιφνης προσιεμενος. Ὄψεται γὰρ αὐτὸν 68
 ἔδαμῶ βέβαιον, ἔδ' ἴδιον, ἔδ' οἰκίῳ πάθει *Adulator
 mutat sen-
 tentiam.*
 Φιλῆντα καὶ μισῆντα καὶ χαίροντα καὶ λυτῶ-
 μενον, ἀλλὰ δίκην κατόπρως, παθῶν ὀφθειῶν
 καὶ βίων καὶ κινημάτων εἰκόνας ἀναδεχόμε-
 νον. Τοῖδτος γὰρ οἷος εἰ φέγοις τινὰ τῶν Φι- 69
 λων πρὸς αὐτὸν, εἰπεῖν, Βραδέως πεφώρακας
 τὸν ἄνθρωπον ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδὲ πρότερον
 ἤρεσκεν. Ἄν δ' αὖ πάλιν ἐπαυῆς μεταβαλ- 70
 λόμενος, νῆ Δία φῆσει συνήδεσθαι καὶ χάριν
 ἔχειν αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, καὶ πιστεύειν.
 Ἄν δὲ βίον ἀλλακίβιον ἕτερον εἴποις, οἷον εἰς ἀ- 71
 πραγμασύνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ πολιτείας μετα-
 βαλλόμενος, Πάλα γε ἐχρῆν, Φησὶ, Σωφύ-
 βων ἡμᾶς ἀπηλλάχθαι καὶ φθόνων. Ἄν δὲ 72
 πάλιν ὁρμῶν δοκῆς ἐπὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν,
 ὑπεφώνησεν, Ἄξια σαυτῆ φρονεῖς ἢ δ' ἀπρα-
 γμοσύνη γλυκὺ μὲν, ἀλλ' ἀδοξόν καὶ ταπεινόν.
 Εὐθύς ἐν λέγειν χρῆ πρὸς τὸν τοῖδτον, 73

- 74 Ἀλλοῖός^s μοι, ξείν', ἐφάνης νέον ἢ παλαιόν.
 ἔδομα φίλα συμεθισαμένε καὶ συνεπινεύ-
 οντος, (ἢ γὰρ σκιά ταῦτα ποιεῖ μάλλον) ἀλλὰ
- 75 συναληθεύοντος καὶ συνεπιπνύοντος. Εἰς μὲν ἔν
 τῶν ἐλέγχων τρόπος τοῖστος ἐστὶν ἑτέραν δὲ
 δεῖ ταῖς ὁμοιώσει τοιαύτην παραφυλάττειν
- 76 διαφοράν. Ὁ μὲν ἔν ἀληθῆς φίλος ἔτε μιμη-
 τῆς ἐστὶ πάντων, ἔτ' ἐπαπέτης πρόθυμος,
 ἀλλὰ τῶν ἀρίστων μόνων.
- οὐ γὰρ συνεκθεῖν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφου,
- 77 κατὰ τὸν Σοφοκλέα καὶ νῆ Δία γε συγκα-
 τορθεῖν καὶ συμφιλοκαλεῖν, ἢ συναμαρβάνειν,
 ἐδὲ συρραδιεργεῖν ἀν μὴ τις οἶον ὀφθαλμίας^t
 ἀπορροή καὶ ἀνάχρωσις ἀκοντα δι' ὁμιλίαν καὶ
 συνηθειαν ἀναπλήρη φαυλότητος ἢ πλημμε-
 λίας τινός. Ὡς περ καὶ Πλάτωνος ἀπομιμει-
- 78 θῶαι φασὶ τὲς συνηθεῖς, τὸ ἐπίκυρσον, ἀρι-
 σοτέλες δὲ τὸν τραυλισμὸν, Ἀλεξάνδρου δὲ τῆ
 βασιλέως τὴν ἔγκλισιν τῆ τραχύτητι, καὶ τὴν
 ἐν τῷ διαλέγεσθαι τραχύτητα τῆς φωνῆς.
- 79 Τὰ γὰρ πολλὰ λανθάνουσιν ἐνιοὶ καὶ ἀπὸ τῶν
 ἡθῶν καὶ ἀπὸ τῶν βίων ἀναλαμβάνοντες· ὁ
 δὲ κόλαξ ἀτεχνῶς τὸ τῆ χαμαιλέουτος πέπον-
 θεῖν. ἐκεῖνός τε γὰρ ἀπάση χροιά πλην τῆ
- 80 λευκῆ συναφομοῖται καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς
 ἀξίοις σπαρδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνατῶν παρ-
 ἔχειν, ἔδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχυρῶν ἀμίμητον
- 81 ἀλλ' ὡσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν
 ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀδένεια, ἐν ἔν-
 τίσι, καὶ φακοῖς, καὶ ἐλαῖς, τὰς ὁμοιότητας
 ἀνα-

s ὁδ π, 181.

t Oculorum quosdam morbos ipsa visus contagione & aspectu communicari, vulgatius est quam veritas: sed sumi sensim mores ab iis, quibuscum versamur, constat.

ἀναφέρουσιν ἕτως ἀκρασίας γίνεται μιμητής, 82
 δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰ- *Adulator-*
 κέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς *vitia uni-*
 φύσει τε γὰρ ἀφ' ἑαυτῆ πρὸς τὰ χείρονα 83 *tatur.*
 κατάντης ἐστὶ, καὶ δοκεῖ περὶ τὰ τῶ ψέ-
 γειν τὸ ἀσχερὸν εἶναι, μισθόμενος. Ἰπποῖσι 84
 γὰρ οἱ τὰ βελτίω ζητῶντες, καὶ δοκῶντες ἀχ-
 θεοῖται καὶ δυσκολοῦνται τοῖς ἀμαρτήμασι τῶν
 φίλων, ὃ δὴ καὶ Διονυσίῳ Δίανα, καὶ Σάμιον 85
 Φιλίππῳ, καὶ Κλεομένη Πτολεμαίῳ διέβαλε
 καὶ ἀπώλεσεν ὃ δὲ βελόμενος εἶναι καὶ δοκεῖν 86
 ὁμοίως ἡδύς ἀμα καὶ πιστός, ὡς ὑπὸ τῆ σφό-
 δρα Φιλίῳ ἐδὲ τὰ Φαῦλα δυσχεραίνων, ἀλλὰ
 συμπαθῆς πᾶσι καὶ συμφυῆς γινόμενος. Ὁ 87
 θεὸν ἐδὲ τῶν ἀβελήτων καὶ τυχηρῶν ἀμοιρεῖν *etiam for-*
 ἀξίωσιν, ἀλλὰ καὶ νοσεῖν ὅμοια προσποιεῖσθαι, *tuita &*
 κολακεύοντες τὰ νοσώδεις, καὶ μήτε βλέπειν *mortos.*
 ὄξύ, μήτε ἀκείναι, ἀν ὑποτύφλοις ἢ ὑποκώ-
 φοις συνῶσιν ὡς περὶ οἱ Διονυσίῳ κολακες ἀμ- 88
 βλωπῶντος, ἐμπύπτοντες τ' ἀλλήλοις, καὶ
 τὰς παροφίδας ἐν τῷ δειπνεῖν καταβάλλοντες
 ἐνιοὶ δὲ καὶ μάλλον ἀπλόμενοι τῶν παθῶν, ἐν 89
 δοτέρῳ παιῶσιν ἑαυτὰς, καὶ καταμιγνύουσιν
 ἀχρι τῶν ἀπερρήτων τὰς ὁμοιοπαθείας. Αἰδο- 90
 μνοι γὰρ ἢ περὶ γάμων δυσυχῶντας, ἢ πρὸς *etiam mala*
 υἱός, ἢ πρὸς οἰκείους ὑπόπῳς ἔχοντας, αὐτοὶ *domestica.*
 σφῶν αὐτῶν ἀφειδέσι, καὶ ἀποδύροισι περὶ
 τέκνων ἰδίαν, ἢ γυναικός, ἢ συγγενῶν, ἢ οἰ-
 κείων, αἰτίας τινὰς ἀπερρήτους ἐξαγορεύουσιν.
 Ἡ γὰρ ὁμοιότης συμπαθεστέρας ποιεῖ, καὶ μάλ- 91
 λον ὡς περὶ ὄμηρα δεδεγμένοι προέβηται τὶ τῶν
 ἀπερρήτων αὐταῖς, προέμενοι δὲ, χραῖνται,
 καὶ δειδῶσιν ἐγκαταλιπεῖν τὴν πίσιν. Ἐγὼ δὲ 92

οἶδα καὶ συνεκβαλόντα γαμετήν, ὡς ὁ Φίλος ἀπεπέμφατο τὴν εαυτῆ· κρύφα δὲ Φοίβῳ πρὸς αὐτὴν καὶ διαπεμπόμενος, ἐφαιράθη, συναμαρμύνης τῆς τῷ Φίλῳ γυναικός. Οὕτως ἀπειρος ἦν κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἱαμβεῖα ταυτὶ τῷ καρκινῶ μάλλον ἢ τῷ κόλακι προσήκειν,

*Griphus
canceri &
adulatoris.*

Γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
Ὀφθαλμὸς, ἔρπον τοῖς ὁδοῖσι θηρίον.

94 Παρασίτε γὰρ ὁ τοῖστος εἰκονισμὸς ἐστὶ, τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον Φίλων, ὡς Εὐπολὶς Φησὶν· ἔ μὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὸν οἰκίον ἀναθάμεθα τῷ λόγῳ τόπον· ἐκεῖνο δὲ μὴ παρῶμεν ἐν ταῖς μιμήσεσι τὸ σοφισμα τῷ

95 κόλακος, ὅτι καὶ τῶν καλῶν τι μιμῆται τῷ κολακνευμένῳ, διαφυλάττει τὴν ὑπεροχὴν ἐκεῖνω. Τοῖς μὲν γὰρ ἀληθῶς Φίλοις ἔτε ζήλος ἔδειξεν εἰς πρὸς ἀλλήλους, ἔτε φθόνος, ἀλλὰ καὶ ἴσον ἔχουσιν ἐν τῷ κατορθῶν, καὶ ἐλατῶν,

96 ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρουσιν. Ὁ δὲ κόλαξ αἰεὶ μνημονεύων τῷ τὰ δευτέρα λέγειν, ὑφιεῖται τῇ ὁμοιότητι τῆς ἰσότητος, ἢ ἴσασθαι πανταχῆ καὶ ἀπολείπεισθαι, πλὴν τῶν φαύλων, ὁμο-

97 λογῶν. Ἐν δὲ τοῖς φαύλοις ἔ παρήσι τὸ πρωτεῖον, ἀλλὰ φησὶν, ἂν ἐκεῖνος ἢ δύσκολος, αὐτὸν εἶναι μελαγχολικόν· ἂν ἐκεῖνος δεισιδαιμόμων, αὐτὸν θεοφόρητον· ἐραῖν ἐκεῖνον, μαίνεσθαι δ' αὐτόν· ἀκούρας (φησὶν) ἐγέλας, ἐγὼ δ' ἐξέθνησκον ὑπὸ τῷ γέλωτος.

98 Ἄλλ' ἐν γε ταῖς χρῆσεσι τῷναντίον, αὐτὸς φησὶ ταχέως τρέχειν, ἰππασθαι δ' ἐκεῖνον· αὐτὸς ἰππεύειν ἐπιεικῶς, ἀλλὰ τί πρὸς τὸν ἰπποκένταυρον τῷγον;

99 Εὐφυῆς εἰμι ποιητής, καὶ σίχον ἔ φαυλοτατον γράφω· βροντᾶν δ' ἐκ ἐμῶν, ἀλλὰ

Studet vincere malis.

- ἀλλὰ Διός· ἅμα γὰρ αὐτῷ δοκεῖ καὶ τὴν προ- 101
 αἰρεσιν ἀποφαίνειν καλὴν, μιχόμενος, καὶ
 τὴν δύναμιν ἀνεφικλον, ἠτῶμενος. Ἐν μὲν ἔν 102
 ταῖς ἐξομοιώσει τοιαῦτά τινες εἰσι αἱ τῷ
 κόλακος διαφοραὶ πρὸς τὸν Φίλον. Ἐπεὶ δὲ 103
 (ὡσπερ εἴρηται) καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς κοινόν ἐσι, *Differentia*
 (χαίρει γὰρ ἔχ ἦτλον τοῖς Φίλοις ὁ χρῆσός, ἢ *Ad & Am.*
 τοῖς κόλαξιν ὁ Φαῦλος) Φέρε καὶ τῷτο διορί- *circa volu-*
 σωμεν. Ἐσι δὲ διορισμός, ἢ πρὸς τὸ τέλος *ptatem:*
 ἀναφορὰ τῆς ἡδονῆς· σιόπει δὲ ἔτως. Ἐνεσι μὲν 104
 πρὸ τῷ μύρω τὸ εὐῶδες, ἔνεσι δ' ἐν ἀντιδότῳ
 διαφέρει δὲ, ὅτι τῷτο μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς
 ἕδον ἕτερον γέγονεν, ἐκεῖνο δὲ τὸ καθαῖρον, ἢ
 τὸ θερμαῖνον, ἢ τὸ σαρκῶν τῆς δυνάμεως, ἄλ-
 λως εὐῶδες ἐσι. Πάλιν οἱ γραφεῖς ἀνθηρὰ 105
 χρώματα καὶ βάμματα μεγύνει· ἐσι δὲ
 καὶ τῶν ἰατρικῶν Φαρμάκων ἕνια τὴν ὄψιν ἀν-
 θηρὰ καὶ τὴν χροῖαν ἔκ ἀπάνθρωπον ἔχοντα·
 τί τοῖνυν διαφέρει; ἢ δῆλον, ὅτι τῷ τέλει τῆς
 χρείας διακρινόμεν. Οὐκἔν ὁμοίως αἱ μὲν τῶν 106
 Φίλων χάριτες ἐπὶ καλῷ τινι καὶ ὠφελίμῳ τῷ *Quam pro*
 εὐφροῖνον, ὡσπερ ἐπανθῆν, ἔχουσιν ἐσι δ' ὅτε *sine non ha-*
 καὶ παιδιᾷ καὶ τραπέζῃ καὶ οἴῳ, καὶ νηδία γέλωτι καὶ *bet amicus.*
 Φλυαρίᾳ πρὸς ἀλλήλους, οἷον ἡδύσμασιν ἐχρη- 107
 σαντο τῶν καλῶν καὶ σπασδαίων· (πρὸς ὃ δὴ 108
 καὶ λέλεκται τὸ,
 Μύθοισιν ἢ τέρπουσι πρὸς ἀλλήλους ἐνεποντες,
 καὶ τὸ, - - ἕδέκεν ἄλλο
 Ἄμμος διέκρινε Φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε.)
 τῷ δὲ κόλακος τῷτ' ἔργον ἐσι καὶ τέλος, αἰεὶ 109
 τινα παιδιᾶν ἢ πρᾶξιν ἢ λόγον ἐφ' ἡδονῇ καὶ *Nihil aliud*
 πρὸς *speciat adu-*
 lasor.

L 4

u 11. λ. 642.

x 03. β. 179.

- 110 πρὸς ἡδονὴν ὀφιοποιεῖν καὶ καρυκεύειν· συνελόντι δ' εἶπεῖν, ὁ μὲν, ἵνα ἡδύς ᾗ, πάντα δεῖν αἰεταίᾳ ποιεῖν· ὁ δ' αἰεὶ ποιῶν ἂν δεῖ, πολλὰ κίς μὲν ἡδύς, πολλὰ κίς δὲ ἀηδὴς ἐστίν, ἔ τ' ἄτο βεβλόμενος, εἰ δὲ βέλτιον εἶη, μὴδὲ τ' ἄτο Φεύγων. ὡσπερ
- 111 γὰρ ἰατρὸς ἂν συμφέρει, κρόκον καὶ κάρδον ἐπέβαλε, καὶ νη Δία πολλὰ κίς ἔλασε προσηώς, καὶ ἔθρεφε Φιλανθρώπως· ἐστὶ δὲ ὅπως ταῦτα εἰάσας, κασόριον ἐνεσεισεν.
- 112 *Amicus medicus inflat* Ἡ πόλιον βαρύσμον, ὃ δὴ εἰς γίσιον ὄδαδεν, ἢ
- 113 τινὰ ἐμβόρον ἐκπιεῖν τρίψας ἠγάγκασεν· ἔτε ἐν ταῦτα τὸ ἀηδὴς, ἔτε ἐκεῖ τὸ ἡδύ ποιούμενος τέλος, ἀλλ' ἐφ' ἐν δὲ ἀμφοτέρων, ἐπὶ τὸ συμφέρον, ἄγων τὸν θεραπεύομενον· ἔτι δὲ ὅφιλος ἐστὶ μὲν ὅτε σὺν ἐπαίῳ καὶ χάριτι μεγαλύνων αἰεὶ καὶ εὐφραίνων, ἄγει πρὸς τὸ καλόν, ὡσπερ ἔτος,
- 114 Τεῦκρε· Φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνις, κοίρανε λαῶν,
- 115 Βαλλ' ἔτις; καὶ ἄν;
- 116 Πῶς ἂν ἐπεὶ Ὀδυσῆος ἐγὼ θεοῖο λαθοίμην;
- 117 *Amicus suavis est,* ὅπως δ' αὖ πάλιν ἐπιτροφῆς δεῖται, καὶ λόγῳ δὴ μὴ καὶ παρρησίᾳ κηδεμονικῇ καθαρπύομενος, ^a Ἀφραῖεις Μενέλαε διοτρεφές, ἔδὲ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης.
- 118 ἔστι δὲ ὅπως καὶ τὸ ἔργον ἅμα τῷ λόγῳ συνῆψεν, ὡς Μενέδημος, Ἀσκληπιάδης τῷ Φίλῳ τὸν υἱὸν ἄνωτον ὄντα καὶ ἄτακτον ἀποκλείει, καὶ μὴ προσ-
- 119 αγορεύων, ἐσωφρόνησε καὶ βασιλῆα τὴν ἁγλήν

y 12. 3, 287.

z Od. 2, 65. Vox Iouis ad Palladem, qui negat animo suo Ulysses excidisse.

a 12 4, 109.

b Huius loci indicio quoque BATTVM inter Comicos deperditos retulit summus ille FABRICIVS. Cle-

ἀπέπειπεν Ἀρκεσίλαος, ὅτε πρὸς Κλεάνθην εἶχον
 ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ πείσαντος δὲ τὸν Κλεάν-
 θην καὶ μεταμελομένης δηλαδὴ. Δεῖ γὰρ 120
 ὠφελῆντα λυπεῖν τὸν Φίλον, ἔδει δὲ λυπεῖν αὐ-
 τὴν Φιλίαν ἀνακρεῖν, ἀλλ' ὡς Φαρμάκῳ τῷ δά-
 κνυοντι χοῦδαί, σώζονται καὶ φυλάττοντι τὸ
 θεραπεύομενον. Ὅθεν ὡς περ ἀρμονικὸς ὁ Φί- 121
 λος τῇ πρὸς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον μεταβολῇ,
 τὰ μὲν ἐνδιδῶς τὰ δ' ἐπιτείνων. πολλάκις μὲν
 ἡδύς, αἰεὶ δὲ ὠφελιμὸς ἐστὶ ὁ δὲ κόλαξ, ἀφ' 122
 ἑνὸς διαγράμματος αἰεὶ τὸ ἡδύ καὶ τὸ πρὸς
 χάριν εἰώθως ὑποκρέκειν, ἕτε ἔργον οἶδεν ἀν-
 τιτεῖνον, ἕτε ῥῆμα λυπεῖν, ἀλλὰ μόνῳ παρέπειπα
 τῷ βελομένῳ συνάδων αἰεὶ καὶ συμφεγγό- 123
 μενος ὡς περ ἐν τῷ Ἀγησίλαου Ὁξυφῶν ἡδέως
 ἐπαινεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθελόν-
 των, ἕτα δεῖ τὸ εὐφραῖνον καὶ χαριζόμενον
 ἡγεῖσθαι Φιλικόν, ἀν καὶ λυπεῖν ποτε οὐνηται, καὶ
 ἀντιτεῖναι τὴν δὲ συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τῷ 124
 πρὸς χάριν, ἀκρατον αἰεὶ καὶ ἀσθηλὸν ὀμιλίαν
 ὑπονοεῖν, καὶ νῆ δια τὸ τῷ Λακωνοῦ ἔχειν πρό-
 χειρον, ὅς ἐπαινεμένε Χαρίλῃ τῷ βασιλέως,
 Πῶς ἔστος (εἶπη) χερσὸς, ὅς ἐδὲ τοῖς πονηροῖς
 πικρὸς ἐστὶ; τοῖς μὲν ἐν ταύροις τὸν εἶσρον 125
 ἐνδνεοῖσθαι παρά τὸ ἔς λέγασσι, καὶ τοῖς κυτὶ τὸν
 κρότωνα τῶν δὲ Φιλοτίμων ὁ κόλαξ τὰ ὦτα
 κατέχων τοῖς ἐπαινοῖς, καὶ προσπεφυκὼς,
 δυταπότριπλός ἐστιν. Ὅθεν ἐνλαῦθα δεῖ μάλισα 126
 τὴν κρίσιν ἔχειν ἐγρηγορίαν καὶ παραφυλάττε-
 σαν, πότερον τῷ πράγματι ἢ τῷ ἀνδρὸς ὁ
 ἐπαινός ἐστιν. ἐστὶ δὲ τῷ πράγματι, ἀν ἀπίστας 127

L. 5

μᾶλ-

anthen Stoicum forte traduxit, quod φρεάντης esset, h. e.
 noctu exhauriret puteos, ut die esset, vnde philosopharetur,
 vel quod timidus &c.

*Adulator
 semper sua-
 nis esse vult.*

*Et ex eo ipso
 cognoscitur.*

*Quod non
 rem laudat,
 sed boni-
 nem.*

- μᾶλλον ἢ παρόντας ἐπαινῶσιν· εἰν καὶ αὐτοὶ
 τὰ αὐτὰ βελομένοι, καὶ ζηλιῆες μὴ μόνως ἡμᾶς,
 ἀλλὰ πάσης ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις, μὴ νῦν μὲν ταῦτα,
 128 νῦν δὲ τἀναντία πράττοντες καὶ λέγοντες· τὸ
 δὲ μέγιστον, ἂν αὐτοὶ γινώσκωμεν εαυτὸς μὴ
 μεταμελομένως ἐφ' οἷς ἐπαινεμένα, μηδὲ
 αἰχνομένως, μηδὲ μᾶλλον ἡμῖν τἀναντία τέτων
 129 πεπραχθῆαι καὶ λελέχθαι βελομένως. Ἡ γὰρ
 Conscienti- οἰκοφεν κρίσις ἀντιμαρτυρέσα, καὶ μὴ προσδε-
 tiae vis. χομένη τὸν ἔπαινον, ἀπαθῆς ἐστὶ καὶ ἀδίκως,
 130 καὶ ὑπὸ τῷ κολακεύοντος ἀνάλωτος. Ἀλλ'
 ἔκ οἷδ' ὅπως οἱ πολλοὶ τὰς μὲν ἐπὶ τοῖς ἀτυ-
 χήμασι παρηγορίας ἔχ' ὑπομένωσιν, ἀλλὰ
 μᾶλλον ὑπὸ τῶν συνεπιθρηνηντων ἄγονται καὶ
 131 συνοδυρομένων ὅταν δ' ἀμαρτάνωσι καὶ πλημ-
 μελώσιν, ὁ μὲν ἐλέγχω καὶ φόγω δηγμὸν
 ἐμποῶν καὶ μετάνοιαν, ἐχθρὸς δοκεῖ καὶ κα-
 τήγορος· τὸν δ' ἐπαινεῖντα καὶ κατευλογῆσα
 τὰ πεπραγμένα, ἀσπάζονται καὶ νομίζουσιν
 132 εὖναι καὶ φίλον. Ὅσοι μὲν ἐν ἡ πράξει, ἢ λόγῳ,
 ἢ σπεύσασαντος ὅτι ἐν, ἢ σκώφαντος, εὐχε-
 ρῶς ἐπαινεῖσι καὶ συνεπιπροσεῖσιν, εἰς τὸ παρὸν
 εἰσιν ἔτοι καὶ τὰ ὑπὸ χεῖρα βλαβεροὶ μόνον·
 133 ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἦθος ἐξικνεῖνται τοῖς ἐπαίνοις,
 Qui mores καὶ διὰ τῷ τρόπῳ τῆ κολακείᾳ θιγγάνουσι,
 laudant vi- ταῦτο ποῖσιν τῶν οἰκετῶν τοῖς μὴ ἀπὸ τῷ σωρῆ
 ziosos, sege- ταῦτο ποῖσιν τῶν οἰκετῶν τοῖς μὴ ἀπὸ τῷ σωρῆ
 tem quasi- κλέψουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῷ σπέρματος· Σπέρμα
 defraudant. γὰρ τῶν πράξεων ἔσαν τὴν διάθεσιν, καὶ τὸ
 134 ἦθος ἀρχὴν καὶ πηγὴν τῷ βίῳ, διασπρέφουσι,
 Et nomina ἢ τῆς ἀρετῆς ὀνόματα τῆ κακίᾳ περιτέλλουσι.
 rerum per-
 uerunt. 135 Ἐν μὲν γὰρ ταῖς εἴσεσι καὶ τοῖς πολεμοῖς, ὁ
 Θσκυδί-

c Hoc est CATONIS illud defraudare segetem, de-
 testabile omnibus agricolis.

Θουκυδίδης φησὶν, ὅτι τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν
 τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ^d
 δικαιοῦται τόλμα μὲν γὰρ ἀλογιστος, ἀνδρία
 φιλείαιμος ἐνομιόθη μέλλησις δὲ προμηθής, 136
 δειλία εὐπρεπής τὸ δὲ σωφρον, τῶ ἀνάνδρες
 πρόσχημα· καὶ τὸ πρὸς ἅπαν συνετόν, ἐπίπταν
 ἄργον. Ἐν δὲ ταῖς κολακείαις ὄραν χρη καὶ 137
 παραφυλάττειν ἀσωτίαν μὲν, ἐλευθεριότητα
 καλυμένην καὶ δειλίαν, ἀσφάλειαν ἐμπλη-
 ξίαν δὲ, ὀξύτητα μικρολογίαν δὲ, σωφροσύνην
 τὸν δ' ἐρωτικόν, φιλοσυνήθη καὶ φιλόσοργον 138
 ἀνδρείον δὲ, τὸν ὀργίλον καὶ ὑπερήφανον· φι-
 λάνθρωπον δὲ, τὸν εὐτελῆ καὶ ταπεινόν· ὡς περ 139
 καὶ Πλάτων^e φησὶ τὸν ἔρασην κόλακα τῶν
Vi amato-
res.
 ἐρωμένων ὄντα, τὸν μὲν σιμόν, καλεῖν ἐπίχαριν
 τὸν δὲ γρυπτόν, βασιλικόν· μέλανας δὲ, ἀνδρι- 140
 κές· λευκὰς δὲ, θεῶν παῖδας· τὸ δὲ μελίχρεον,
 ὅλας ἔρασε προσποίημα εἶναι, ὑποκοριζόμενα
 καὶ εὐκόλως φέροντος τὴν ἀχρότητα. Καὶ τοι 141
 καλὸς μὲν εἶναι πεισθεὶς ὁ ἀσχροῦς, ἢ μέγας ὁ
 μικρὸς,

^d δικαιοῦσις est δικαιολογία s. iuris sui defensio. Dum
 igitur vnusquisque facta a se defendere studet, & hostis cri-
 minandi speciem quaerit, inde accidit, vt ipsa nomina rerum
 quasi permutantur, & εἰωθυῖαν ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, valorem,
 si vt hoc nomine fas est, & pretium, quo res ipsas exaequare
 videntur, amittant. Caeterum & haec & plura in hanc senten-
 tiam leguntur apud THVCYD. 3. 82. vbi etiam scholiasta
 vetus ἀξίωσιν interpretatur σημασίαν.

^e PLATONIS locus est de rep. s. p. 466, quem
 exprimit LVCRET. 4. vsq. 14. *Nigra μελίχροος est, Immutanda
 & fetida ἕκτοςμος; Caesia παιδάδιον; Nervosa & lignea δορκάς.
 Paruola punitio χαρίτων τα, tota merum sal, Magna atque
 immanis κατάπληξις, plenaque honoris. Balba, loqui non quit,
 τραυλίξει. Muta pudens est. At flagrans, odiosa, loquacula
 λαμπάδιον fit. Ἰχθὺν ἐρωμένιον tum fit, quum viuere non quit
 Prae marie: βαδινὴ vero est, iam mortua iusti. At gemina
 & manmofa. Ceres est ipsa ab Iaccho. Smula, σελινὴ ac
 satyra est, labiosa δόκημα. Nota βαδινὴ, gracilis, epitheton
 arborum. Ceres ab Iaccho est Ceres Baccho dilecta: vel Ceres
 recens a partu filii sui Iacchi.*

- μικρὸς, ἔτε χρόνον πολὺν τῇ ἀπάτῃ σῦνέσι,
 καὶ βλάβηται βλάβην ελαφρᾶν, καὶ ἐκ ἀνή-
 κησον ὁ δὲ ταῖς κακίαις ἐδίξων ἔπαυτος ὡς
 142 ἀρεταῖς ἢ ὡς μὴ ἀχθόμενον ἀλλὰ χαίροντα,
 χρῆσθαι, καὶ τὸ αἰδεῖσθαι τῶν ἀμαρτανόμε-
 νων ἀφορῶν, ἔτος ἐπέτρεψε Σικελιώτας, τὴν
 143 Διονυσίᾳ καὶ Φαλαρίδος ἀμώτητα, μισοπονη-
 ρίαν καὶ δικαιοσύνην προσαγορεύων — ἔτος
 τὰ Ῥωμαίων ἤδη τηνικαῦτα παρ' ἑδὲν ἦλθεν
 144 ἀνατρέψαι καὶ ἀνελεῖν, τὰς ἀντανίξ τευφᾶς
 ἢ ἀκολασίας καὶ πανηγυρισμοὺς, ἰλαρὰ πράγμα-
 τα καὶ Φιλάνθρωπα, χρωμένης ἢ ἀφθόνως
 145 αὐτῷ δυνάμει καὶ τύχῃ, ὑποκοριζόμενος. Πτο-
 λεμαῖω δὲ τί περιῆφεν ἄλλο φορβεῖαν καὶ αὐ-
 λᾶς ἢ τί δὲ Νέρωνι τραγικὴν ἐπήξατο σκηνήν,
 καὶ προσωπεῖα καὶ κοφόρους περιέθηκεν; ἔχ
 146 ὁ τῶν κολακευόντων ἔπαυτος; οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 βασιλέων, ἐκ ἀπόλλωνες μὲν, ἀν μιυρίσῳσι,
 Διόνυσοι δὲ, ἀν μεθυοῦσιν, Ἡρακλεῖς δὲ, ἐάν
 παλαίσῳσι, προσαγορευόμενοι, καὶ χαίροτες,
 εἰς ἀπασαν αἰσχύνην ὑπὸ τῆς κολακείας ἐξά-
 147 γούηαι; διὸ Φυλακίεον ἐστὶ μάλις τὸν κόλακα
 148 περὶ τῆς ἐπαύσεως. — Ὡσπερ ἔνιοι τὴν
 Laus silens. ζῶγραφίαν σιωπῶσαν ἀπεφῆναντο ποιητικὴν,
 ἔτος ἐστὶ τις κολακείας σιωπῶσης ἔπαυτος
 149 ὥσπερ γὰρ οἱ θηρεύοντες, ἀν μὴ τῆτο ποιῶν,
 ἀλλ' ὀδοιπορεῖν ἢ νέμειν ἢ γεωργεῖν δοκῶσι,
 μάλλον τὰ θηρευόμενα λανθάνουσι, ἔτος οἱ
 κόλακες ἀπλῶνται μάλις ταῖς ἐπαύσεσι, ὅταν
 ἐπαυεῖν μὴ δοκῶσι, ἀλλ' ἕτερον τι πράττειν.
 Ὅ γὰρ

f Constr. ὁ δὲ ἔπαυτος ὁ ἐδίξων χρῆσθαι ταῖς κακίαις ὡς ἀρεταῖς κ. τ. λ.

g Pass. usurpatae ab eo &c.

h A quibus κλητῆς; dictus est.

Ὁ γὰρ εἶκον ἔδρας ἢ κλισίας ἐπιόντι, καὶ λέ- 150
γων πρὸς δῆμον ἢ βελήν, ἀν' αἰδομένη τινα τῶν
πλευσιῶν βελομένοι εἰπεῖν, ἀποσιωπῶν μελαζύ,
καὶ παραδίδως τὸ βῆμα καὶ τὸν λόγον, ἐνδεί-
κνυται σιωπῶν, μᾶλλον τῆ βωῶντος, ὅτι κρείτ-
τονα νομίζει καὶ διαφέρειν τῷ Φρονεῖν ἐκεῖνον.

Ὅθεν ὁρῶν ἐστὶν αὐτὸς ἔδρας τε τὰς πρώτας 151
ἐν ἀκροάσει καὶ θεάτροις καταλαμβάνοντος,
ἔχ' ὅτι τῶν ἀξίωσιν αὐτὸς, ἀλλ' ὅπως ὑπε-
ξανισάμενοι τοῖς πλευσίσι, κολακεύσῃ καὶ 152

λόγῳ κατάρχοντας ἐν συνόδοις καὶ συνεδρίοις,
εἶτα παραχωρῶντας ὡς κρείττοσι, καὶ μετα-
τιθεμένους ῥᾶστα πρὸς τὲναντίον, ἂν περ ἢ
δυνατὸς ἢ πλέσιος ἢ ἐνδοξος ὁ ἀντιλέγων· ὧ 153

καὶ μάλιστα δεῖ τὰς τοιαύτας ὑποκατακλίσεις
καὶ ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐξελέγχειν, ἐκ ἐμπει-
ρίας, ἐδ' ἀρεταῖς, ἐδ' ἡλικίας ὑφιμεμένων ἀλλὰ
πλέτοις καὶ δόξαις. Ἀπελλῆς μὲν γὰρ ὁ ζω- 154

γράφος, Μεγαβύζης παρακαθίσαντος αὐτῷ,
καὶ περὶ γραμμῆς τι καὶ σικίως βελομένης λα-
λεῖν, Ὁρᾶς (εΦη) τὰ παιδάρια ταυτὶ τὰ τὴν
μηλίδα τριβόλια; πάνυ σοὶ προσείχε τον νῦν 155

σιωπῶντι, καὶ τὴν πορφύραν ἐθαύμαζε καὶ
τὰ χρυσία· νῦν δέ σε καταγελαῖ περὶ ὧν ἐ
μεμάθηκας ἀρξάμενος λαλεῖν. Καὶ Σόλων, 156

Κροίσος περὶ εὐδαμονίας διαπυθνομένης, Τέλ-
λον τινὰ τῶν ἐκ ἐπιφανῶν Ἀθήνησι, καὶ Βίτωνα
καὶ Κλέοειν, ἀπέφηνεν εὐποσημοτέρας· οἱ δὲ κό-
λακες τῆς βασιλείας καὶ πλευσίσι καὶ ἀρχούσι,
ἐκ ὀλβίης μόνον καὶ μακαρίης, ἀλλὰ καὶ
Φρονησεὶ καὶ τέχνῃ καὶ ἀρετῇ πάσῃ πρωτεύ-
οντας ἀναγορεύσιν. Εἶτα τῶν μὲν Σταϊνικῶν 157

ἄδ' ἀκχεῖν ἐνίοι ὑπομένεσι, τὸν σοφὸν ὁμῶς πλέ-
σιον,

Sapiens
Stoicus.

- σιον, καλόν, εὐγενῆ, βασιλέα προσαγορευόντων
- 158 οἱ δὲ κόλακες τὸν πλάσιον, ὄμῃ καὶ ῥήτορα καὶ ποιητὴν, ἀνδρὸς βεβητάου, καὶ ζωγράφου, καὶ αὐλητὴν ἀποφάνεσι, καὶ ποδάκη, καὶ ῥωμαλέον,
- 159 ὑποσπίπτοντες ἐν τῷ παλαίῳ, καὶ ἀπολιμπανόμενοι θεόντων, ὥσπερ Κρίστων ὁ ἱμεραῖος ἀπελείφθη διαθεῖν πρὸς Ἀλεξάνδρον ὁ δ' αἰδομένοις ἠγανάκησε. Καρνεάδης δὲ ἔλεγε,
- 160 ὅτι πλάσιον καὶ βασιλέαν παῖδες ἱππεύει μόνον, ἄλλο δὲ ἔδεν εὐ καὶ καλῶς μανθάνουσι
- Equitare discunt regum pueri.*
- κόλακεύει γὰρ αὐτὰς ἐν ταῖς διατριβαῖς ὁ διδάσκαλος ἐπαμῶν, καὶ ὁ προσπαλαίον, ὑποκατακλιόμενος ὁ δὲ ἵππος ἐκ εἰδῶς ἔδεν φροντίζων ὅστις ἰδιώτης ἢ ἀρχων, ἢ πλάσιος ἢ πένης, ἐκτραχηλίζει τὰς μὴ δυναμείας ὀχεῖσθαι.
- 161 — Ἐφεξῆς δὲ τὸ τῆς παρρησίας ἰδόμεν ἔδει μὲν γὰρ, ὡς ὁ Πάτροκλος τῷ Ἀχιλλεῷ τὰ ὄπλα περιβαλλόμενος, καὶ τὰς ἵππους ἐξελαιύνων ἐπὶ τὴν μάχην, μόνος ἐκ ἐτόλμησεν τῆς πηλιάδος ἰθὺγειν, ἀλλ' ἀφῆκεν, ἔτω
- 162 τὸν κόλακα, τοῖς τῷ φίλῳ σκευοποιούμενον καὶ ἀναπλατίζόμενον ἐπισήμοις καὶ συμβόλοις, μόνην τὴν παρρησίαν, ὥσπερ ἐξαίρετον βάσαγμα Φιλίας ἐριθῦ, μέγα, σιβαρόν, καταλιπεῖν
- 163 ἀθικτὸν καὶ ἀμίμητον ἔπει δὲ Φεύγοντες τὸν ἐν γέλωτι καὶ ἀκράτῳ καὶ σκώμμασι καὶ παιδιᾷς ἔλεγχον, εἰς ὄφρυν ἀρῆσιν ἤδη τὸ πρᾶγμα καὶ κόλακεύουσιν ἐσκυθροπακότες, καὶ λόγον
- τινα

i Hastam ex Pelio monte caesam. Sed adscribendi sunt versus HOMERI, ut parodia PLVTARCHI intelligatur: post reliqua arma Achillis sumpta, pergit poeta, IL π, 140.

Ἐγχος δ' ὄχ' ἔλει' οἷον ἄμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθῦ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἔδιναν ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο Πηλεὺς Ἀχιλλεῦς·
Πηλιάδῃ, μελίην, τὴν πατρὸς φίλῳ πῆρε χεῖρων
Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναί ἠρώεσσι.

τινά καὶ νεθεσίαν παραμιγνύουσι, Φέρε μὴδὲ
 τῆτο παραλείπωμεν ἀβασάνισον. Οἶμα δέ, 165
 ὡσπερ ἐν κωμωδία Μενάνδρου ψευδηρακλῆς
 πρόσσει ρόπαλον κομίζων, εἰς βιβρόν εἰδ' ἰαυ-
 ρόν, ἀλλὰ χαῦνόν τι πλάσμα καὶ διάκενον ἔτω
 τὴν τῆ κόλακος παρρησίαν Φανείδα πειρω-
 μένοις μαλθακὴν καὶ ἀβαρῆ, καὶ τόνον ἐκ ἔχουσαν, 166
 ἀλλὰ ταυτὸν τοῖς τῶν γυναικῶν προσκεφα-
 λαίοις δρωσαν, ἀδοκῆνηα ταῖς κεφαλαῖς ἀνε-
 ρεῖδειν, καὶ ἀντέχειν, ἐνδίδωσι καὶ ὑπέκειναι μᾶλλον
 ὡσπερ ἡ κίβδηλος αὐτὴ παρρησία κενὸν ἔχουσα, 167
 καὶ ψευδῆ, καὶ ὑπελον ὄγκον, ἐξήρηθη καὶ ὠδῆσεν,
 ἵνα συσάλειστα καὶ συμπεσῶσα δεξήται καὶ συ-
 πισπάσηται τὸν καταφερόμενον εἰς αὐτήν. Ἡ 168
 μὲν γὰρ ἀληθῆς καὶ φιλικὴ παρρησία τοῖς ἀ-
 μαρτανομένοις ἐπιφύεται, σωτήριον ἔχουσα καὶ
 κηδεμονικὸν τὸ λυπεῖν, ὡσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλ-
 κωμένα δάκνουσα καὶ καθαίρουσα, τὰλλα δὲ
 ὠφέλιμα ἔστα καὶ γλυκεῖα. — Ὁ δὲ κόλαξ 169
 τῶν μὲν ἀληθῶν καὶ μεγάλων ἀμαρτημάτων
 εἰδὲν εἰδέναί προσποιεμένος, εἰδὲ γινώσκων,
 πρὸς δὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ ἐκτὸς ἐλλείμματᾶ δει-
 νὸς αἴξαι, καὶ μετὰ τόνου καθαίφασθαι καὶ σφο- 170
 δρότητος, ἀν σκευὸς ἀμελῶς ἰδὴ κείμενον, ἀν
 οἰκῆντα φαύλως, ἀν ὀλιγαρῆντα κερᾶς ἢ ἀμ-
 πεχόνης, ἢ κυνὸς τινος ἢ ἵππου μὴ κατ' ἀξίαν
 ἐπιμελούμενον γονέων δὲ ὀλιγαρία, καὶ παιδῶν 171
 ἀμελεία καὶ ἀτιμία γαμετῆς, καὶ πρὸς τὰς οἰκείας
 ὑπεροφία, καὶ χρημάτων ὀλεθρος, εἰδὲν ἐστὶ
 πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἀφανὸς ἐν τῆτοις καὶ ἀτολμος,
 ὡσπερ ἀθλητὴν ἀλείπτῃς^k εἰὼν μεθύειν καὶ
 ἀκολα-

ClauaeHer-
 culis exca-
 uatae simi-
 lem.

Et calciis
 tumentibus.

Inuadit lu-
 dicra pec-
 cata.

Vera negli-
 git.

k Vnctor h. e. lanista siue magister, qui quam seuera
 disciplina continuerint athletas hinc & ex ΕΡΙCΤΕΤΟ

- ἀκολασαίνεν, εἶτα περὶ ληκύθου χαλεπὸς ἂν
 172 καὶ σλεγγίδος ἢ γραμματικὸς ἐπιπλήτην
 μὲν παιδί περὶ δέλτα καὶ γραφεῖς, σολοκί-
 ζοντος δὲ καὶ βαρβαρίζοντος, ἔδοκῶν ἀκίβην.
 173 Τοιοῦτος γὰρ ὁ κόλαξ οἷος ῥήτορες Φαῦλα καὶ
 καταγελαῖσθαι μὴδὲν εἰπεῖν πρὸς τὸν λόγον,
 ἀλλὰ περὶ τῆς Φωνῆς αἰτιάσθαι, καὶ χαλε-
 πῶς ἐγκαλεῖν ὅτι τὴν ἀρτηρίαν διαφθεῖρει
 174 ψυχροποτῶν καὶ σύγγραμμα κελευσθεῖς
 ἄθλιον διελεῖν, αἰτιάσθαι τὸ χαρτίον ὡς
 δαπύ, καὶ τὸν γραφεῖα μιᾶρὸν καὶ ὀλιγαρον
 175 ἀποκαλεῖν. Οὕτως δὲ καὶ Πτολεμαῖος Φιλο-
 μαθεῖν δοκῶντι, περὶ γλώττης καὶ σιχιδίης
 καὶ ἱστορίας μαχόμενοι, μέχρι μεσῶν νυκτῶν
 ἀπέτενον ¹. ὠμότητι δὲ χρωμένους καὶ ὕβρει,
 καὶ τυμπανίζοντος καὶ αὐλοῦντος ^m, ἔδειξεν ἐν-
 176 ση τῶν τούτων. Ὡς περὶ ἐν εἰ τις ἀνδρῶν
 φύματα καὶ σύριγγας ἔχοντας, ἰατρικῶ
 σμιλίῳ τὰς τρίχας τέμνει καὶ τὰς ὄνυχας,
 ἕτως οἱ κόλακες τὴν παρρησίαν πρὸς τὰ μὴ
 λυπόμενα μέρη μὴδ' ἀλγύντα προσφέρουσιν.
 177 Ἐτι δὲ τούτων ἕτεροι πανουργότεροι, καὶ πρὸς
 ἡδονὴν χρωόμενοι τῶν παρρησιάζεσθαι καὶ ψέγειν
 178 καθάπερ Ἀγίς ὁ Ἀργεῖος, Ἀλεξάνδρου γελω-
 τοποιῶντι μεγάλας δωρεὰς δόντος, ὑπὸ
 Φθόνου καὶ λύπης ἐξέπραγεν, ὡς τῆς πολλῆς
 179 ἀποπίας. Ἐπιστρέψαντος δὲ τῆ βασιλείας πρὸς
 αὐτὸν

Ptolemaeus
Auletes.

Reprehenso
adulatoria
Alexandri.

discere fas est eos, qui Panlinum illud, πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος ἐγ-
 κρατεῖται πάντα, rite intelligere voluerint.

1 Quid h̄ ἐντέτεινον.

m τελεῶντος editum adhuc vel τελεῶντος. Sed putabam
 ego intelligi Ptolemaeum Auletem τὸν ἀθλητὴν de quo f. 145.
 cuique τῶν τυμπάνων ἐγχαράξεις hoc ipso libello (p. 97. n.)
 tribuit. Possis tamen τελεῶν interpretari sumtus facere, nim.
 amodicos.

αὐτὸν ὀργῇ, καὶ δὴ, τί σὺ λέγεις; εἰπόντος,
ὁμολογῶ (Φησιν) ἀχθεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν,
ὅρων ὑμᾶς τῆς ἐκ Διὸς γεγονότας ἀπαντας,
ὁμοίως κόλαξιν ἀνθρώποις καὶ καταγελάσει
χαίροντας. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς κέρκωψί τισι, 180
καὶ σειληνοῖς ὁ Διόνυσος ἐτέρπετο, καὶ παρά
σοι τέττες ἰδεῖν ἐσιν εὐδοκίμῶντας. Τιβερῆς 181
δὲ Καῖσαρος εἰς τὴν σύγκλητόν ποτε παρελ-
θόντος, εἰς τῶν κολάκων ἀνασᾶς ἔφη δεῖν ἐλευ-
θέρως ὄντας παρρησιάζεσθαι, καὶ μηδὲν ὑπο-
σέλλεσθαι, μηδ' ἀποσιωπᾶν τῶν συμφερόντων.
ἀνατείνας δὲ πάντας ἕτως, γενομένης αὐτῷ 182
σιωπῆς, καὶ τῷ Τιβερῆι προσέχοντος, Ἄκκ-
σον (ἔφη) Καῖσαρ, ἄ σοι πάντες ἐγκαλεῖ-
μεν, ἔδειξέ δὲ τολμᾶ φανερώς λέγειν ἀμελεῖς 183
σεαυτῷ, καὶ προίεσαι τὸ σῶμα, καὶ κατα-
τρέχεις αἰεὶ φροντίσι καὶ πόνοις ὑπὲρ ἡμῶν,
ἔτε μεθ' ἡμέραν, ἔτε νυκτῶρ ἀναπαυόμενος.
Πολλὰ δὲ αὐτῷ τοιαῦτα συνείροντος, εἰπὲν 184
Φασὶ τὴν ῥήτορα Κάστιον ἢ Σευῆρον, Αὐτῇ
τέττον ἢ παρρησίαν τὸν ἀνδραποῦ ἀποκτενεῖ.
Καὶ ταυτὶ μὲν ἐλάττονα ἐσὶν ἐκείνα δὲ ἤδη 185
χαλεπὰ καὶ λυμανόμενα τῆς ἀνοήτης ὅταν
εἰς τὰ ἐναντία πάθη καὶ νοσήματα κατηγο-
ρῶσιν, ὡς περὶ Ἰμέριος ὁ κόλαξ τῶν πλοσίων 186
τινὰ ἀνελευθέρωτατον καὶ Φιλαργυρώτατον
Ἀθήνησιν, ὡς ἄσωτον ἐλοιδόρει καὶ ἀμελῆ,
καὶ πεινήσοντα κακῶς μετὰ τῶν τέκνων ἢ 187
M τῆς

n Dignum apophthegma reliqua viri vita, quam bre-
viter complexus est TACITVS Ann 4, 21. sordidae origi-
nis, maleficae vitae, sed orandi validus, per immodicas inimi-
citas, ut iudicio iurati senatus Cretam amoveretur, effe-
cerat: atque illic eadem acutando, recentia veteraque odia
advertisit; bonisque exutus, interdicto igni atque aqua, saxo
Seriphio confensus.

Opposita vi-
tia repre-
bendunt. Ad.

- τῆς ἀσώτης αὐτῶν πάλιν καὶ πολυτελεῖς εἰς μικρολογίαν καὶ ρυταρίαν ἐνειδίξωσιν, ὥσπερ
- 188 Νέρωνα Τίτος Πετρώσιος ἢ τῆς ὠμῶς καὶ ἀγρίως προσφερομένης ἀρχούρας ὑπηκόοις, ἀποδέδασιν κελεύωσι τὴν πολλὴν ἐπιείκειαν, καὶ
- 189 τὸν ἀκαίρον ἔλεον καὶ ἀσύμφορον. Ὁμοίως δὲ τῆτοις, καὶ ὁ τὸν εὐήθη καὶ βλάκην καὶ ἀβέλτερον, ὡς δεινὸν τινα καὶ πανἔργον Φυλάτιστα καὶ δεδιέναι προσποιούμενος· καὶ ὁ τῶ βασιλέως τε καὶ τῶ κακολογεῖν αἰεὶ καὶ φέγειν χαίροντος, ἂν ποτε προαχθεῖς ἐπαίνεσθαι τινὰ τῶν ἐνδόξων, καθαρπύομενος, καὶ ἀντιλέγων ὡς νόσημα τῆτο ἔχοντας, Ἄνθρωπος ἐπαινεῖς μηδενὸς ἀξίως· τίς γὰρ ἕτος ἐστίν, ἢ τί λαμπρὸν ἢ πεποιήκειν, ἢ καὶ εἴρηκε; —
- 191 *Cicutae venenum vitium.* Καθάρπερ τὸν ἀκραίον ἄλλως βοηθῆσαι πρὸς τὸ κώνειον, ἂν ἐμμιξῶσι προσβάλλοντες αὐτῶ, κομιδῆ ποιῆσι τὴν τῶ Φαρμάκην δύναμιν ἀβοήθητον, ὅξέως ἀναφερομένην ἐπὶ τὴν καρδίαν
- 192 ὑπὸ θερμότητος· ἕτως τὴν παρρησίαν ἐπιστάμενοι μέγα βοήθημα πρὸς τὴν κολακείαν ἔσαν οἱ πονηροὶ, δι' αὐτῆς κολακεύουσι τῆς παρρησίας. —
- 193 *Adulator infirmitati insidiatur.* Εἰς δὲ τις εἶκος τρόπος εἶναι Φυλάκῆς, τὸ γινώσκειν καὶ μνημονεύειν αἰεὶ ὅτι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἀληθινὸν καὶ Φιλόκαλον καὶ λογικὸν ἐχέσσης, τὸ δὲ ἄλογον καὶ Φιλοφειδῆ καὶ παθητικὸν· ὁ μὲν Φίλος αἰεὶ τῶ κρείττερον πάρεστι σύμβουλος καὶ συνήγορος, ὥσπερ ἰατρός τὸ ὑγιᾶνον αὐξῶν καὶ διαφυλάττων, ὁ δὲ κόλαξ τῶ παθητικῶ καὶ ἀλόγῳ παρακάθηται, καὶ τῆτο κῆ καὶ γαργαλίζει, καὶ ἀναπέσει, καὶ ἀφίσησι τῶ λογισμῶ, μηχανάμενος
- 195 αὐτῶ πονηράς τινὰς ἠδὲ παθεῖας. Ὡσπερ ἔν τῶν

- τῶν σιτίων ἐστίν, ἃ μῆτε αἵματι προσϕύεται, μῆτε πνεύματι μῆτε νεύροις τινὰ τόνον ἢ μυελοῖς προστίθῃσιν, ἀλλὰ κοιλίαν ἐγείρει, καὶ σάρκα ποιεῖ σαθράν καὶ ὑπέκλον, ἕτως ὅ τῃ **196**
- κόλακος λόγος ἔδεν τῷ σωφρονῆντι καὶ λογισμένῳ προστίθῃσιν, ἀλλ' ἡδονὴν τινὰ τιθασεύων ἔρωτος, ἢ θυμὸν ἐντείνων ἀνόητον, ἢ διερεθίζων ὀθόνον, ἢ φρονήματος ὄγκον ἐμποιῶν ἐπαχθῆ καὶ κενόν, ἢ λύπη συνεπιθρηνῶν, ἢ τὸ κακόηδες καὶ ἀνελεύθερον καὶ ἀπεισον, αἰεὶ τισι διαβολαῖς καὶ προαιδήσεσι δριμύ καὶ φοροδέες ποιῶν καὶ ὑποπλον, & διαφεύζεται τὰς προσέχοντας. Αἰεὶ γὰρ ὑφορμῆι τινι πάθει, καὶ τῆτο πιαίνει, καὶ πάρεσι βεβῶνος δικην ἐκάστοτε τοῖς ὑπέκλοις καὶ φλεγμαίνεσι τῆς ψυχῆς ἐπιγιγνώμενος. Ὀργίζη; κόλασον ἐπιθυμῆις; ἄνησαι φοβῆ; φύγωμεν ὑπονοεῖς; πίσεισον. — Ταῦτα μὲν ἐν **199**
- ικανὰ περὶ τῆτων, ἐπὶ δὲ τὰς χρείας καὶ τὰς ὑπεργίας ἴωμεν ἡδὴ καὶ γὰρ ἐν ταύταις πολλὴν ἀπεργάζεται σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν ὁ κόλαξ τῆς πρὸς τὸν φίλον διαφορᾶς, ἀοκνος δοκῶν εἶναι καὶ πρόθυμος ἐν πᾶσι καὶ ἀπροφάσιτος. Ὁ γὰρ τῆ φίλος τρόπος, ὡσπερ **200**
- ὁ τῆς ἀληθείας μῦθος, ἀπλῆς ἐστὶ κατ' εὐριπίδην καὶ ἀφελῆς καὶ ἀπλαστος· ὁ δὲ τῆ κόλακος, ὄντως νοσῶν ἐν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν, καὶ πολλῶν νῆ Δία καὶ περιτῶν. Ὡσπερ ἐν ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν, ὁ μὲν φίλος, **201**
- ἐστὶν ὅτε μῆτε εἰπῶν μῆτε ἀκῆσας μηδὲν, ἀλλὰ προσβλέψας καὶ μειδιάσας, τὸ εὐμενές καὶ τὸ οἰκίον ἐνδοθεν διδῆς ταῖς ὄψεσι καὶ δεξάμενος, παρῆλθεν, ὁ δὲ κόλαξ τρέχει, κατα- **202**
- M 2** δικάκει, *sus.*

*Salivostia.**Differunt
Am & Ad.
circa mini-
steria.**Am. simplex
est.**Ad. laboris-
sus.*

- διώκει, δεξιῶτα πόρρωθεν, ἂν προσαγορευθῆ
 πρότερον ὀφθαίς ἀπολογεῖται μετὰ μαρτύρων
 203 καὶ ὄρκων πολλάκις ἕτως ἐν ταῖς πράξεσι
 πολλά παραλείπσιν οἱ φίλοι τῶν μικρῶν, ἔκ
 ἔξακριβέντες, ἔδὲ πολυπραγμονῶντες ἕδεν,
 ἔδὲ ἑαυτὸς εἰς πᾶσαν ὑπεργίαν ἐμβάλλοντες
 204 ἀλλ' ἐπεισὸς ἐνταῦθα συνεχῆς, καὶ ἐνδελεχῆς,
 καὶ ἀτρυτος, ἔ διδὸς ἐτέρῳ τόπον ἔδὲ χῶραν
 διακονίας, ἀλλὰ βεβλόμενος κελεύεσθαι, καὶ
 μὴ κελευθῆ, δακνόμενος, μᾶλλον δὲ ὄλις
 205 ἐξαθυμῶν καὶ ποτνιαόμενος. Ἐστὶ μὲν ἔν καὶ
 ταῦτα δηλώματα τοῖς νῦν ἔχουσιν, ἔκ ἀλη-
 θινῆς Φιλίας ἔδὲ σώφρονος, ἀλλ' ἑταιρέτης
 καὶ περιπλεομένης ἐτοιμότερον τῶν δεομέ-
 206 νων. Οὐ μὲν ἀλλὰ δεῖ πρῶτον ἐν ταῖς ἐπαγ-
Am. religio- γελίαις σκοπεῖν τὴν διαφορὰν· εὐ γὰρ εἰρηται
se promittit, καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν, φίλος μὲν ἐκείνην εἶναι τὴν
 ἐπαγγελίαν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον
 ἐστὶ.

- 207 κόλακος δὲ ταύτην, Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· καὶ
Essuse Ad. γὰρ οἱ κωμικοὶ τοιαῦτας εἰσάγουσιν, Ἐμὲ Νικο-
 μαχε πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε, ἂν μὴ
 ποιήσω πέπενα P μασίγων ὅλον, ἂν μὴ ποιή-
 σω σπογγίᾳς μαλακώτερον τὸ πρόσωπον.
 208 — ὁ μὲν κόλαξ ἀπλῆστερος ἔκ οἵεται δεῖν ἔδ'
In confilio ἀξιοὶ σύμβουλος εἶναι πραγμάτων, ἀλλ'
dando quid ὑπερ-
differant:

ο 11. §, 195. Venere digna humanitas ad Iunonem,

Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἀνωγεν,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ,

vbi τετελεσμένον facultatem simul norat, vt v. c. Latinorum
 inuictus pro eo, qui vinci non potest; τετελεσμένον, quod
 fieri potest &c.

p Vt illud TERENCEIANVM, caput mihi tuber
 fecit. Est autem ex Comoedia deperdita.

ὑπεργός καὶ διάκονος· ὁ δὲ πανεργότερος, ἔστι
 μὲν ἂ ἐν τῷ συνδιαπορεῖν, καὶ τὰς ὀφρῦς συνεχεῖν,
 καὶ συνδιανεῦν τῷ προσώπῳ, λέγει δὲ ἔδεν· ἀν 209
 δ' ἐκεῖνος εἶπη τὸ Φαινόμενον, Ὡς Ἡράκλεις ἐΦθης
 με (Φησὶ) μικρὸν εἰπῶν· ἐγὼ γὰρ αὐτὸ τῆτο
 λέγειν ἔμελλον· ὡς γὰρ οἱ μαθηματικοὶ τὰς 210
 ἐπιφανείας καὶ τὰς γραμμὰς λέγουσι μῆτε
 κάμπησθαι, μῆτε διατείνεσθαι, μῆτε κινεῖσθαι
 καθ' ἑαυτὰς, νοητὰς καὶ ἀσωμάτους ἔσας, συγ-
 κάμπησθαι δὲ καὶ συνδιατείνεσθαι καὶ συμμε-
 δίσασθαι τοῖς σώμασιν, ἃν πέρατά εἰσὶν ἔτω 211
 τὸν κόλακα Φωράσεις αἰεὶ συνεπιφάσκειν, καὶ
 συνεπιφαινόμενον, καὶ συναποθανόμενον, καὶ συνερ-
 γιζόμενον ὥστε παντελῶς ἔνγε τῆτοις εὐΦωρα-
 τωτάτην εἶναι τὴν διαφοράν. Ἐτι δὲ μᾶλλον ἐν 212
 τῷ τρόπῳ τῆς ὑπεργίας. ἡ μὲν γὰρ παρὰ τῆ
 Φίλε χάρις, ὡς περ ζῶον ἐν βιάθει τὰς κυρια-
 τάτας ἔχει δυνάμεις, ἐπιδεικνύον δὲ καὶ πανη-
 γυρικὸν ἔδεν ἔπεσιν, ἀλλὰ πολλάκις ὡς περ ἰα-
 τρὸς λαθῶν ἐθεράπευτε, καὶ φίλος ὠφέλησεν
 ἐντυχῶν, ἢ διαλυσάμενος, ἀγνοῶντος ἐπιμε-
 ληθεῖς. Τοῖδτος Ἀρκεσίλαος, περὶ τε τὰ ἄλλα, 213
 καὶ νοσῶντος Ἀπελλῆ τῆ Χίε τὴν πενίαν κατα-
 μαθῶν, ἐπανῆλθεν μὲν αὐθις ἔχων εἴκοσι
 δραχμὰς, καὶ καθίσας πλησίον, ἐνταῦθα 214
 μὲν, εἶπεν, ἔδεν, ἢ τὰ Ἐμπεδοκλέους σοιχηῖα
 ταυτὶ^r

Πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθέρος ἠπιον
 ὕψος
 ἀλλ' ἔδὲ κατάνειται σὺ δεξιῶς· ἅμα δὲ δια- 215
 κινῶν

M 3

q Int. σύμβολος est & consiliarius, quantum ad dubita-
 tiones, ad vultus & superciliorum distortiones &c.

r Verfus ipsius haud dubie EMPEDOCLEIS, qui
 hexametro carmine physica sua scripsit.

- κινῶν τὸ προσηφάλομον αὐτῆ, λαθῶν ὑπέβαλε τὸ κερμάτιον ὡς ἐν ἡ διακονῆσα πρεσβύτις εὔρε, καὶ θαυμάσασα τῷ Ἀπελλῆ προσήγγειλε, γελᾶσας ἐκεῖνος, Ἀρκεσίλας
- 216 (εἶπε) τῆτι τὸ κλέμμα. Καὶ μὴν εἰκότα γε τέκνα Φύεται γονεῦσιν ἐν Φιλοσοφία. Λακύνδης γῆν ὁ Ἀρκεσίλας γνώριμος, ἀπειταγγελλας Φεύγοντι δίκην Κηφισοκράτει μετὰ τῶν ἄλλων Φίλων παρεῖσθαι τῆ δὲ κατηγορῶν τὸν δακτύλιον αἰτήσαντος, ὁ μὲν ἡσυχῆ παρακαθῆκεν· αἰσθόμενος δὲ ὁ Λακύνδης ἐπέβη τῷ ποδί, καὶ ἐπέκρυψεν (ἦν δὲ ὁ ἔλεγχος ἐν ἐκείνῳ) μετὰ δὲ τὴν ἀπόφευξιν τῆ Κηφισοκράτης δεξιμὲνός τῆς δικασίας, εἰς τις, ὡς ἔοικεν, ἑωρακῶς τὸ γενόμενον, ἐκέλευσε Λακύνδῃ χάριν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα διηγήσατο, τῆ Λακύνδῃ πρὸς μηδένα φράσαντος. Οὕτως αἰμαὶ καὶ τῆς θεῶς ενεργεταῖν τὰ πολλὰ λανθάνοντας, αὐτῶ τῷ χαρίζεσθαι καὶ εὖ ποιῆν
- 220 Φύσιν ἔχοντας ἠδεῶται τὸ δὲ τῆ κόλακος ἔσθον ἔδεν ἔχει δίκασον, ἔδ' ἀληθινόν, ἔδ' ἀπλῆν, ἔδ' ἐλευθέριον, ἀλλ' ἰδρῶτα, καὶ διαδρομῆν, καὶ κραυγῆν, καὶ συντασῶν προσώπῃ, ποιῶσαν ἐμφασιν καὶ δόκησιν ἐπιπόνθ
- 221 χρεῖας καὶ κατεσπυεσμένης ὡσπερ ζωγράφημα περίεργον ἀναιδέσι Φαρμάκοις, καὶ κεκλασμέναις σολίσιν, καὶ ῥυτίσιν, καὶ γωνίαις, ἐναργείας Φαντασίαν ἐπαγόμενον. Ἔσι δὲ καὶ διηγόμενος ἐπαχθῆς ὡς ἐπραξε πλάνας τινὰς ὑπὲρ αὐτῆ καὶ Φροντίδας, εἶτα ἀπεχθείας πρὸς ἑτέρας, εἶτα πρᾶγμα μιν μιν καὶ πᾶσι μεγάλα διεξῶν, ὡς εἶπειν, ὅ ἐν ἄξια ταῦτα

S Lacydis.

Quin ipsius Dei.

Contra Ad omnia refert ad speciem.

Et praedicat sua officia.

τα ἐκεῖνων. Πᾶσα μὲν γὰρ ὀνειδιζομένη χάρις, 223
ἐπαχθῆς καὶ ἀχαρὶς καὶ ἐκ ἀνεκτῆ τῶν
δὲ τῶν κολάκων ἐχ' ὑπερον, ἀλλὰ πραττομέ-
νως, ἐνεσιν εὐθύς τὸ ἐπονείδισον καὶ ὀυσαπῆν.

Ὁ δὲ Φίλος, κὰν εἰπεῖν δεῆσθαι τὸ πρᾶγμα, 224

μετρίως ἀπήγγειλε, περὶ αὐτῶν δὲ εἶπεν ἔδεν *Am. exte-
nuat benefi-
cium.*

ὃ δὴ καὶ Λακεδαιμόνιοι Σμυρναίους δεομένοις 225

σίτον πέμφαντες, ὡς ἐθαύμαζον ἐκείνοι τὴν
χάριν, ἔδεν ἔφασαν μέγα· μίαν γὰρ ἡμέραν
ψηφισάμενοι τὸ ἄριστον ἀΦελεῖν εαυτῶν καὶ
τῶν ὑποζυγίων, ταῦτα ἤθροισαμεν. Οὐ γὰρ 226

μόνον ἐλευθέρως ἢ τοιαύτη χάρις, ἀλλὰ καὶ
τοῖς λαμβάνουσιν ἡδίων, ὅτι τὴν ὠφελῆντας
ἔμεγάλα βλάβησθαι νομίζουσιν. — Ὡσπερ 227

Λακεδαιμόνιοι μάχῃ κρατηθέντες ὑπ' Ἀντι-
πάτρου, καὶ ποιόμενοι διαλύσεις, ἤξιον ὅ,τι
βλέταται ζημιῶδες, αἰσχρὸν δὲ μηδὲν ἐπιτάτ-
τειν αὐτοῖς ἕτως ὁ Φίλος καὶ τοῖστος, ἀν 228

μὲν τις ἢ δαπάνην ἢ κίνδυνον ἢ πόνον ἔχουσα
χρεία καταλαμβάνη, πρῶτος ἀξιώων καλεῖ-
σθαι, καὶ μετέχειν ἀπροφασίως καὶ προθύ-
μως, ὅπως δὲ πρόσθεν αἰσχύνῃ, μόνον εἶν καὶ
Φεῖσθαι παρατρέμενος. Ἀλλ' ἤγε κολακεία, 229

τέναντίον, ἐν μὲν ταῖς ἐπιπόνοις καὶ κινδυνά-
δεσιν ὑπεργίαις ἀπαγορεύει· κὰν διακείρω-
μενος κρέσθης " σαφρὸν ἐκ τινος προφάσεως
ὑπηχεῖ καὶ ἀγενές· ἐν δὲ ταῖς αἰσχροῖς καὶ 230

M 4

ΤΑΚΕΙ-

*ita laborare mea causa: Vel etiam contra, ut lubeat dice-
re: non tanti erant beneficia, ut propterea exorberetur molestia
audiendi magniloquam exprobrationem.*

τ. im. καὶ ὁ. Pruriebatur manus rescribere ἔδεν καὶ.

*u. Metaphora a vasis figulinis, quae sono exploran-
tur; sonat enim, ut est apud PERSIVM, vitium per-
cussa, & maligne Respondet, viridi non colta fidelia lino.
Pulsâ igitur, o iuuenis, dignoscere cantis, Quid solidum crepet.
Frequens apud optimos quoque ratio loquendi.*

ταπεινάς καὶ ἀδόξους διακονίας, ἀπόχρησται,
παίτησον· ἔδδεν ἠγείται θεῶν, ἔδδ ὕβρισκόν.

231 Ὁραῖς τὸν Πίθηκον; ἔ δύναται τὴν οἰκίαν Φυ-
λάττειν ὡς ὁ κύων, ἔδδ βασιλεύει ὡς ὁ ἵππος,

232 ἔδδ ἀρῆν τὴν γῆν ὡς οἱ βόες· ὕβριν ἐν φέρει, καὶ
βωμολοχίαν, καὶ παιδιᾶς ἀνεχεται, γέλωτος

233 ὄργανον ἐμπαρέχων ἑαυτὸν· ἔτω δὴ καὶ ὁ κό-
λαξ, ἔ συνειπεῖν, ἔ συνειστενευκεῖν, ἔ συνα-
γωνισαοῦσαι δυνάμενος, πόνετε καὶ σπυδῆς
ἀπάτης ἀπολειπόμενος, ἐν ταῖς ὑπὸ μάλης x

234 πράξεσιν ἀπροφάσιτος ἐστὶ καὶ πικρός. — Ταυτὸ
Ad. amoli-
sur amicum. ποιεῖ ὁ κόλαξ τῷ ζωγραφῆσαντι τὰς ἀλεξερύ-
νας ἀθλίως· ἐκεῖνος τε γὰρ ἐκέλευσε τὸν
παῖδα τὰς ἀληθινὰς ἀλεκτρύνας ἀποσοβεῖν

235 ἀπατάτω τῷ πίνακος· ἔτος δὲ τὰς ἀληθινὰς
ἀποσοβεῖ φίλως, καὶ ἐκ εἰᾶ πλησιάζει· ἀν-
δὲ μὴ δύνηται, φανερώς μὲν ὑποσάινει, καὶ
περιέπει καὶ τέθηπεν ὡς ἀμείνονας, λάθρα
δ' ὕφητι τινὰς καὶ ὑποσπείρει διαβολὰς

236 καὶ μὴ παντελῶς εὐθύς ἐξεργάσθηται, τὸ τῷ
Medii vox
calumniare
audatiter. Μήδιος Φυλάττει μεμνημένος· ἦν δὲ ὁ Μήδιος τῷ
περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χορᾶ τῶν κολάκων οἶον

237 ἐξάρχος, καὶ σοφιστῆς κορυφαῖος ἐπὶ τὰς ἀρί-
στης y συντεταγμένος· ἐκέλευεν ἐν θαρρῆν-
τας ἀπλεῖσθαι καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, δι-
δάσκων, ὅτι καὶ θεραπεύσει τὸ ἔλκος ὁ δε-

238 δηγμένος, ἢ ἐλὴ μένει τῆς διαβολῆς. Ταύ-
ταις μὲν τοῖς ταῖς ἐλοῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραι-
Alexan. M.
ab adulato-
ribus cor-
rumpis. νοῖς καὶ καρκινώματι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος,
ἀπώλεσε καὶ Καλλιμαχίην καὶ Παρμενίωνα καὶ

Φιλώ-

x Passim ita LYCIANVS de his quae turpitudinis
causa occultantur.

y Quasi in acie constitutus ad optimorum quorumque
famam & salutem oppugnandam.

- φιλάταν. Ἄγνωσι δὲ καὶ Βαγώεις καὶ Ἀθη- 240
 σίαις καὶ Δημητρίοις ἀφειδῶς ἐνέδωκεν ἑαυτὸν
 ὑποσκελίζεσθαι, προσκυνημένοι ἢ κατασολιζο-
 μενον καὶ ἀναπλαττόμενον ὑπ' αὐτῶν ὡσπερ
 ἄγαλμα βαρβαρικόν. Οὕτως μεγάλην ἔχει τὸ 241
 πρὸς χάριν δύναμιν, ἢ μεγίστην, ὡς ἔοικεν, ἐν τοῖς
 μεγίστοις εἶναι δοκῶσι. Τὸ γὰρ οἶδαι τὰ κάλ- 242
 λιστα^z μετὰ τῆ βδέλεσθαι, πίσυν ἅμα τῷ
 κόλακίῳ θράσος δίδωσι τῶν μὲν γὰρ τόπων 243
 τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεσθαι
 τοῖς ἐπιβηλεύσοι· τὸ δ' ἐν ψυχῇ νῦν ἐκχέσθαι
 δι' εὐτυχίαν ἢ δι' εὐφύιαν ὕψος καὶ φρόνημα,
 τοῖς μικροῖς καὶ ταπεινοῖς μάλιστα βásiμόν
 ἐσι. Ὅθεν ἀρχόμενοί τε τῆ λόγῃ παρεκελευ- 244
 σάμεθα, καὶ νῦν παρακελευόμεθα, τὸ Φί-
 λαιτον ἐκκόπῃν ἑαυτῶν καὶ τὴν οἴησιν αὐτῆ
 γὰρ ἡμᾶς προκολακίζεσθαι, μαλακωτέρας
 ποιεῖ τοῖς θυραίοις κόλαξιν, ὡς ἐτόιμας ὄησας.
 Ἄν δὲ πειθόμενοι τῷ Θεῷ, καὶ τὸ Γνώθι σαυ- 245
 τόν, (ὡς ἕκαστον* τῆ παντὸς ἀξίον ἐσι) μα-
 θόντες, ἅμα ἢ Φύσιν ἢ τροφήν καὶ παιδευσιν
 ἑαυτῶν ἀναθεωρῶμεν, ἐλλειμμαῖα μὲν τῆ 246
 καλῆ, ἢ πολὺ τὸ φαύλως ἢ εἰκῆ συμμεμιγμέ-
 νον ἔχουσιν ἐν πράξεσιν, ἐν λόγοις, ἐν πάθεσιν,
 ἢ πάνυ ῥαδίως ἐμπεριπατεῖν τοῖς κόλαξιν
 ἑαυτὸς παρέξομεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἀπι- 247
 σεῖν ἔφη τοῖς Θεοῖς αὐτὸν ἀναγυρεύεσθαι ἐν τῷ
 καθέθειν μάλιστα καὶ ἀφροδισιάζειν †, ὡς
 ἀγενέ-

M 5

ἀγενέ-

^z Viri principes cum cupiant esse in se optime quaeque, facile credunt, rem ita se habere, atque hoc ipso opportuni sunt adulatorum insidiis.

* Int. μὲν δὲ γίνεσθαι. Est enim sensus parenthesis, ut sane vult quicquidque discere summo opere interest.

† Adde etiam sanguinem & morbos ex vulneribus.

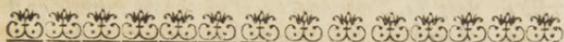
- 248 ἀγενέστερος περὶ ταῦτα καὶ παθητικώτερος αὐτῷ
 γινόμενος ἡμεῖς δὲ πολλὰ πολλὰχθ τῶν ἰδίων
 αἰσχροῦ, καὶ λυπηρὰ, καὶ ἀτελῆ, καὶ ἡμαρ-
 τημένα καθορῶντες αἰεὶ, Φαράτωμεν ἑαυτὸς
 ἐκ ἐπαινεύοντος Φίλου καὶ κατευλογέοντος δεομέ-
 νους, ἀλλ' ἐλέγχοντος, καὶ παρρησιαζομένου,
 καὶ ψέγοντος ἡμᾶς ἰδία κακῶς πράττοντας.
- 249 Ὀλίγοι μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν εἰσιν οἱ παρρησιά-
 ζεσθαι μᾶλλον ἢ χαρίζεσθαι τοῖς Φίλοις πολ-
 μῶντες· ἐν δὲ τοῖς ὀλιγοῖς αὐτοῖς ἔραδίως ἀν-
 εὔροις ἐπισταμένους τῆτο ποιεῖν, ἀλλ' οἰομένους,
 ἀν' λοιδορῶσι καὶ ψέγῳσι, παρρησία χρῆσθαι.
- 250 Καὶ τοι καθάπερ ἄλλῳ τινὶ Φαρμακῷ, καὶ
 τῷ παρρησιάζεσθαι μὴ τυχόντι καμῶ, τὸ
 λυπεῖν ἀχρήστως καὶ ταρατῆειν περίεσι, καὶ
 ποιεῖν τροπον τινὰ μετ' ἀλγηδόνος, ὃ ποιεῖ
- 251 μεθ' ἡδονῆς τὸ κολακεύειν. Βλάπτονται γὰρ
 ἐκ ἐπαινεύμενοι μόνον ἀκαίρως, ἀλλὰ καὶ ψε-
 γόμενοι, καὶ τῆτο μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλή-
 πους καὶ πλαγίους παραδίδωσιν, ἀπὸ τῶν
 σφόδρα προσαντῶν καὶ ἀντιτύπων ὥσπερ ἐπὶ
 τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ δίκην ὕδατος ἀπολι-
- 252 θαίνοντες. Διὸ δεῖ τὴν παρρησίαν ἡθεὶ κε-
 κράσθαι, καὶ λόγον ἔχειν, ἀφαιρῆντα τὸ
 ἄγαν καὶ τὸ ἄκρατον αὐτῆς ὥσπερ Φωτὸς,
 ἵνα μὴ ταραττόμενοι, μηδ' ἀλγῦντες ὑπὸ τῶν
 ἅπαντα μεμφομένων, καὶ πᾶσιν ἐγκαλέσθων,
 καταφύγῳσιν εἰς τὴν τῆ κόλακος σκιαν, καὶ
 πρὸς τὸ μὴ λυπεῖν ἀποσρέφοντα. Πᾶσαν
 μὲν γὰρ, ὡ φιλόπαπτε, κακίαν Φευκτέον
 ἐστὶ δι' ἀρετῆς, ἔχει δὲ τῆς ἐναντίας κακίας,
 ὥσπερ ἐνιοὶ δοκῶσιν, αἰσχυντηλίαν μὲν ἀνα-
 χυντία Φεύγειν, ἀγροικίαν δὲ βωμολοχία·
 δει-

Amicus re-
 prehenfor
 quaerendus.

Qua in re
 cautione
 opus est.

Stulti dum
 vitant vi-
 tia &c.

δειλιάς δὲ καὶ μαλακίας ἀπωτάτω τίθεσθαι 255
 τὸν τρόπον, ἀν' ἐγγίσα φαίνονται λαμυρίας
 καὶ θρασυτήτος. ἐνίοι δὲ καὶ δεισιδαιμονίας 256
 ἀθεότητα, καὶ πανουργίαν ἀβελγησίας ἀπο-
 λόγημα ποιῶντα, καθάπερ ζύλον τὸ ἦθος
 ἐκ καμπῆς εἰς τὲναντίον, ἀπειρία τῆς κατορ-
 θῆν, διασπρέφοντες Αἰγίμνη δὲ κολακείας 257
 ἀρησικ, ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, καὶ κομι-
 δῆ τινος ἀμύσθη καὶ ἀτεχνῶς πρὸς εὐνοίαν ὀμι-
 λίας, ἀηδία καὶ χαλεπότητι Φεύγειν τὸ
 ἀγενὲς ἐν Φιλία καὶ ταπεινόν. κ. τ. λ.

XIII

E SEXTO EMPIRICO

Pyrrhon. hypotypof. L. III, c. 24.

Diuerſi gentium mores & instituta praesertim
 circa religionem. *

Tὸ ἀνθρώπειον γεύσασθαι σαρκῶν παρ' *Anthropo-*
 ἡμῶν μὲν ἀθεσμον, παρ' ὀλοις δὲ βαρ' *phagia.*
 βάρους ἔθνεσιν ἀδιάφορόν ἐστι καὶ τί δει τῆς 2
 βαρβάρους λέγειν ὅπως καὶ ὁ τυθεὺς τὸν ἐγκέ-
 φαλον τῆς πολέμιος^a λέγεται φαγεῖν; καὶ οἱ 3
 ἀπὸ τῆς σοῦς ἐκ ἀτοπον εἶναι φασι τὸ σάρκας
 τινὰ ἐσθίειν ἄλλων τε ἀνθρώπων καὶ ἐαυτῶ.
 Τό,

* SEXTVS quidem hanc diuersitatem ea causa refert, ut ostendat, haec talia non a natura esse, sed ab institutis hominum. Sed pessime vititur hoc argumento ad euertendam religionem naturalem & ius naturae: cum in eo tamen sanior pars consentiat, esse naturam superiorem, autorem omnium & custodem &c. Conf. 7, 73 sqq.

^a Melanippi, a quo vulneratus f. erit. Hinc DO-
 SIADAE ἀνδροβρῶς & LYCOPHRONI κρητοβρῶς vocatur.

- 4 Τό, τε ἀνθρωπείῳ μαινέειν αἵματι βαμὸν θεῶν,
 παρ' ἡμῖν μὲν τοῖς πολλοῖς ἀθεσμον^a Λάκωνες
 5 δὲ ἐπὶ τῷ βαμῷ τῆς Ὀρθασίας^b Ἀρτέμιδος
 6 βαμῷ τῆς θεῆς γενέσθαι ῥύσιν. Ἀλλὰ καὶ τῷ
 Κρόνῳ θυέσθιν ἀνθρώπων τινες, καθάπερ καὶ
 Σκύθαι τῇ Ἀρτέμιδι^c τὰς ξένους ἡμεῖς δὲ
 7 χραίνεσθαι τὰ ἱερά δοκῶμεν ἀνθρώπων Φόνου.
 8 — Τὰς πατέρας ὑπὸ τῶν παίδων ἐπιμελείας
 9 ἀξιοῦσθαι κελευεῖ παρ' ἡμῖν νόμος· οἱ Σκύθαι
 10 δὲ ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα ἐτη γενομένους ἀποσφάτ-
 11 τισι καὶ τί θάυμασόν, εἶγε ὁ μὲν Κρόνος τῇ
 12 ἀρπῇ τὰ οὐδοῖα ἐξέτεμε τῷ πατρός· ὁ δὲ Ζεὺς
 13 τὸν Κρόνον κατεβάρβαρασεν; ἢ δὲ Ἀθηνᾶ μετὰ
 14 Ἥρας καὶ Ποσειδῶνος τὸν πατέρα δεσμύειν
 15 ἐπεχείρησεν; ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν παῖδας ὁ
 16 Κρόνος ἀναρρεῖν ἐκρινεν; καὶ ὁ Σόλων Ἀθηναίοις
 17 τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον ἔθετο, καθ' ἃν
 18 Φονεύειν ἐκάστω τὸν ἑαυτῶν παῖδα ἐπέτρεψε
 19 παρ' ἡμῖν δὲ τὸ, τὰς παῖδας Φονεύειν, ἀπαγο-
 20 ρεύσθιν νόμοι. Οἷτε Ῥωμαίων νομοθέται, τὰς
 21 παῖδας ὑποχειρίδας, καὶ δὲ ἄλλους τῶν πατέρων
 22 κελεύσθιν εἶναι καὶ τῆς ἐστίας τῶν παίδων μὴ
 23 κυριεύειν τὰς παῖδας, ἀλλὰ τὰς πατέρας, εἰς
 24 ἀν ἐλευθερίας οἱ παῖδες τύχῃσι, κατὰ τὰς
 25 ἀργυρωνήτας· παρ' ἑτέροις δὲ ὡς τυραννικῶν
 26 τῆτο ἐκβεβλήται. Νόμος δὲ ἐστὶ τὰς ἀνδρο-
 27 φόνους κολάζεσθαι· οἱ μονομάχοι δὲ Φονεύοντες,
 28 πολλάκις καὶ τιμῆς τυγχάνουσιν. Ἀλλὰ καὶ
 29 τὸ τύπτειν ἐλευθέρους οἱ νόμοι κωλύσθιν· οἱ
 30 ἀθληταὶ δὲ τύπτοντες ἐλευθέρους ἀνδρας,
 31 πολλὰ

^b Alias Ὀρθίας utrumque recte.

^c τῇ ἐν ταύροις, Dianae Tauricae.

πολλάκις καὶ ἀναιρῶντες, τιμῶν καὶ σεφάνων
 ἀξίζονται. Νόμος τε παρ' ἡμῶν κελεύει μιά 15
 συνοικεῖν ἕκαστον Ὀρακῶν δὲ καὶ Γαιτῶν Polygamia.
 (Λιβύων δὲ ἔθνος τῆτο) πολλάκις ἕκαστος συνοικεῖ.
 Τό, τε ληστεύειν, παρ' ἡμῶν μὲν παράνομον 16
 καὶ ἀδικόν ἐστι, παρά δὲ πολλοῖς τῶν βαρβάρων Latrocinia.
 ἐκ ἀτόπου. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ εὐκλεῆς τῆτο 17
 οἱ Κίλικες ἐνόμιζον εἶναι, ὡς καὶ τὴν ἐν ληστεία
 τελευτήσαντας τιμῆς ἀξίους εἶναι δοκεῖν. Καὶ 18
 ὁ Νέστωρ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, μετὰ τὸ Φιλοφρονησάσθαι τὴν περὶ τὸν Τηλέμαχον, φησὶ
 πρὸς αὐτὴς, ^d

ἢ μαφιδίως ἀλάλοθε
 οἳ τε ληστήρες;

καὶ τοι εἰ ἀτόπου ἦν τὸ ληστεύειν, ἐκ ἀν' ἔτους 19
 αὐτὴς φιλοφρονησάμενος, διὰ τὸ ὑποπτεῖν
 μὴ ἄρα τοι οἳτινες εἶεν. Ἀλλὰ καὶ κλέπτειν 20
 μὲν παρ' ἡμῶν μὲν ἀδικόν καὶ παράνομόν ἐστιν Furta licita
 οἱ δὲ καὶ κλεπτίστατον εἶναι θεὸν λέγοντες τὸν
 Ἑρμῆν, ἐκ ἀδικόν τῆτο νομίζεσθαι ποιεῖσι πῶς
 γὰρ ἂν θεὸς εἴη κακός; Φασὶ δὲ τινες ὅτι καὶ 21
 οἱ Λάκωνες τὴν κλέψαντας ἐκόλαζον, ἔκ δὲ τὸ
 κεκλοφέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ πεφωραῖσθαι. Ἀλλὰ 22
 καὶ ὁ δειλὸς καὶ ὁ ῥήσασπις ἀνὴρ, κολάζεται Clypeum
 παρὰ πολλοῖς νόμοις διὸ καὶ ἡ τὴν ἀσπίδα amictere
 τῷ παιδί ἐπὶ πόλεμον ἐξιώνῃ διδῶσα Λάκωνα, surpe.
 Σὺ, ἔφη, τέκνον, ἢ ταύτην ^e ἢ ἐπὶ ταύτην.
 Ἀρχίλοχος δὲ, ὡς περ σεμνυνόμενος ἡμῶν ἐπὶ 23
 τῷ τὴν ἀσπίδα ῥίψας Φυγεῖν, ἐν ταῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτὸ φησιν,

Ἄσπί-

d Od. γ. 72. De latrocinis in gentes gentium honestis olim est peculiaris ius. Thomasti dissertatio.

e Breuius P L V T. apophth. ἢ τῶν, ἢ ἐπὶ τῆς.

24 Ἀσπίδα μὲν Σαίων τίς ἀγάλλεται, ἣν παρὰ
 θάμνω
 Ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον ἔκ ἐθέλων.
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτῳ τέλος f. [ἀσπίς
 ἐκείνη

Ἐρρέτω ἔξαυθις κτήσομαι ἔ καίω.]

- 25 Αἱ δὲ Ἀμάζονες καὶ ἐχώλεον τὰ ἄρρενα τῶν
 Amazones. περὶ αὐτὰς γεννωμένων, ὑπὲρ τῶ μηδὲν ἀνδρείον
 αὐτὰ ποιῆσαι δύνασθαι· περὶ πόλεμον δὲ ἔχον
 αὐτὰς, τῶ ἐναντίῳ παρ' ἡμῶν καλῶς ἔχειν νε-
 26 νομισμένῃ. Καὶ ἡ μήτηρ δὲ τῶν θεῶν προσίε-
 ται τῆς θηλυρίας ἔκ ἀν' ἔτω κρίνασα ἡ
 θεός, εἶγε φύσει φαῦλον ἦν τὸ μὴ ἀνδρείον
 27 εἶναι· ἔτω καὶ τὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδί-
 κων, καὶ τῶ κατὰ τὴν ἀνδρείαν καλῶ, πολ-
 28 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει. Καὶ τὰ περὶ εὐσεβείας
 Dissensio circa Deos. δὲ καὶ θεῶν πεπλήρωτα πολλῆς διαφωσίας.
 Θεὸς γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ φασι εἶναι τινὲς δὲ,
 ἔκ εἶναι ὡσπερ οἱ περὶ Διαγόραν τὸν Μήλιον,
 καὶ Θεόθωρον, καὶ Κριτίαν τὸν Ἀθηναῖον.
 29 Καὶ τῶν εἶναι θεὸς ἀποφνηαμένων, οἱ μὲν τῆς
 πατρὸς νομίζουσι θεὸς, οἱ δὲ τῆς ἐν ταῖς δογμα-
 30 τικαῖς αἰρέσεσιν ἀναπλαττομένης ὡς Ἀρι-
 στοτέλης μὲν ἀσώματον εἶπεν τὸν θεὸν εἶναι,
 καὶ πέρας τῶ ἔρανδ'· Στωϊκοὶ δὲ πνεῦμα,
 διήκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν ἅ· Ἐπίκωρος
 δὲ ἀνθρωπόμορφον. Ζενοφάνης δὲ, σφῶραν
 31 ἀπαθῆ. Καὶ οἱ μὲν προνοεῖν τῶν κατ' ἡμᾶς, οἱ
 δὲ

f Quae vncinis inclusi, ea ex PLVTARCHO ad-
 dere lubuit.

g Absurdi sunt qui aduersus omnipraesentiam Dei
 item concursum ad actiones naturales ita disputant, vt cla-
 ment indignum esse Deo, etiam ad res stionesque turpes
 & abominabiles, (haec sunt τὰ εἰδεχθῆ) praesentiam vel
 operam suam commodare.

δὲ μὴ προνοεῖν τὸ γὰρ μακάριον καὶ ἄφθαρ-
 τον, ὃ επικεχρὸς Φησι, μήτε αὐτὸ πράγματι
 ἔχειν μήτε ἐτέροις παρέχειν. Ὅθεν καὶ τῶν 32
 κατὰ τὸν βίον, οἱ μὲν ἕνα Φασὶν εἶναι θεόν,
 οἱ δὲ πολλὰς καὶ διαφορὰς ταῖς μορφαῖς, ὡς
 καί τις τὰς τῶν Αἰγυπτίων ὑπολήψεις ἐκπίπτειν,
 κυνοπροσώπας, καὶ ἱερακομόρφους, καὶ βόας
 καὶ προκοδείλας, καὶ τί γὰρ ἔχει; νομίζον-
 των τὲς θεάς. Ὅθεν καὶ τὰ περὶ θυσιῶν, 33
 καὶ τῆς περὶ τὲς θεὰς θρησκείας ὅλας πολ-
 λὴν ἀνωμαλίαν ἔχει ἃ γὰρ ἐν τισιν ἱεροῖς ὅσια, *Circa en-*
 ταῦτα ἐν ἐτέροις ἀνόσια καὶ τοι εἰ φύσει τὸ 34
 ὄσιον καὶ τὸ ἀνόσιον ἦν, ἔκ ἀν τῆτο ἐνομιόθη
 οἶον γὰρ Σαράπιδι χοῖρον ἔκ ἀν φύσει τις, 35
 Ἡρακλεῖ δὲ καὶ Ἀσκληπιῷ θυσι. Πρόβαλον
 Ἰσιδί θυεῖν ἄθεσμον. τῇ μητρὶ μέντοι λεγο-
 μένη τῶν θεῶν, καὶ θεοῖς ἄλλοις καλλιερεῖται.
 τῷ Κρόνῳ θυσιαν ἀνθρώπων, ὃ τοῖς πλείστοις 36
 ἀσεβεῖς εἶναι νομίζεται. Αἴλαρον ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ τῷ Ὄρω θυσι, καὶ Θέτιδι σίλφην ἢ
 ὃ παρ ἡμῖν ἔκ ἀν ποιήσειε τις. Ἴππον τῷ 37
 Ποσειδῶνι καλλιερῶσιν Ἀπόλλωνι δὲ, ἐξουρέ-
 τως τῷ Διδυμαίῳ, τὸ ζῶον ἀπεχθές. Αἶγας
 Ἀρτέμιδι θυεῖν εὐσεβεῖς, ἀλλ' ἔκ Ἀσκληπιῷ.
 Καὶ ἄλλα δὲ τῆτοις ὅμοια παμπλήθη λέγειν 38
 ἔχων, ἐῷ τῆς συντομίας παρασοχαζόμενος
 εἰ μὲν τοι τὴν ὄσιον φύσει θυμα καὶ ἀνόσιον,
 παρὰ πᾶσιν ἀν ὁμοίως ἐνομιζέτο. Παραπλή- 39
 σια δὲ τῆτοις ἐσὶν εὐρεῖν καὶ τὰ ἐν τῇ κατὰ *Circa vi-*
 τὴν διαίταν τῶν ἀνθρώπων θρησκεία περὶ τὲς *ctum.*
 θεάς. Ἰδαῖος μὲν γὰρ ἡ ἱερεὺς Αἰγυπτίος 40
 θὰ ἴλον

h Tenuis sane hostia, & vnde non multum nidoris ad
 hiantem Therida peruenire videatur. Qui σίλφην teropere
 voluit, refutatur a magno FABRICIO.

- θάττον ἢ ἀποθάνοι, ἢ χοιρεῖον φαγεῖν. Λίβους
 δὲ προβατεῖς γεύσασθαι κρέας, τῶν ἀθέσμο-
 41 τάτων εἶναι δοκεῖ. Σύρων δὲ τινες, περισεράς,
 ἄλλοι δὲ, ἱερείωνⁱ. Ἰχθύς τε ἐν τισὶ μὲν ἱεροῖς
 42 θέμις ἐπίσειν, ἐν ἄλλοις δὲ ἀσεβές. Αἰγυπτίῳ
 δὲ τῶν σοφῶν εἶναι νομιζομένων, οἱ μὲν κεφα-
 λὴν ζῶν φαγεῖν, ἀνίερον εἶναι νομίζουσιν· οἱ
 δὲ, ὠμοπλάτην· οἱ δὲ, πόδα· οἱ δὲ, ἄλλο
 43 τι. Κρόμμυον δὲ ἔκ ἂν τις προσενέγκαιτο
 τῶν καθιερωμένων τῶν κατὰ Πηλεσιον Κασίω
 Δίῃ· ὡς περὶ ἐδὲ ἱερεὺς τῆς κατὰ Λιβύην Ἀφρο-
 44 δίτης, σκορόδον γεύσασθαι ἂν. Ἀπέχοντα δὲ
 ἐν μὲν ἱεροῖς, μίνθης, ἐν οἷς δὲ, ὑδύσμη, ἐν
 οἷς δὲ, σελίνον· ἐν οἷς δὲ θάττον ἢ τὰς κεφα-
 λὰς φαγεῖν φασι τῶν πατέρων^k· ἢ κυάμους
 45 ἀλλὰ παρ' ἑτέροις ταῦτα ἀδιαφόρα. Κυνεῖον
 δὲ γεύσασθαι, δοκεῖμεν ἡμεῖς ἀνίερον εἶναι·
 Θρακῶν δὲ ἐνοιοι κυνοφαγεῖν ἰσορᾶντα. Ἰσως
 46 δὲ καὶ παρ' Ἑλλήσι τῆτο ἦν σύνηθες. Διόπερ
 καὶ Διοκλῆς ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀσκληπιάδας
 ὀρωμένους, τισὶ τῶν παχόντων σκυλάκεια
 47 δίδασθαι κελεύει κρέα. Τινες δὲ καὶ ἀνθρώπων
 σάρκας, ὡς ἔφην, ἀδιαφόρως ἐπίσειν· ὅπερ
 ἀνίερον παρ' ἡμῖν εἶναι νενομισθαι καὶ τοι εἴγε
 ἦν φύσει τὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἀθέσμων,
 48 παρὰ πᾶσιν ἂν ὁμοίως ἐνομίζετο. Παραπλή-
 σια δὲ ἐστὶ λέγειν καὶ περὶ τῆς εἰς τὰς κατοικο-
 μένης ὁσιότητος· οἱ μὲν γὰρ ὀλοκλήρως πε-
 ριστείλαντες τὰς ἀποθανόντας, γῆ καλύπτου-
 σιν,

Circa se-
pulturam.

i Apud hos igitur omnia sacrificia holocausta, h. e. tota cremantur: an respicit Christianos εἰδωλόθωτα αὐεφαντες?

k Celebres versus ORPHEO tributi,
 Δειλοὶ πάνδοτοι, κυάμων ὑπο χεῖρας ἔχουσι,
 Ἴεον τοὶ κυάμους τρώγειν, κεφαλὰς τε τοκῶν.

σιν, ἀσέβες εἶναι νομίζουσις ἡλίω δεινυῖεν αὐτῆς.
 Αἰγύπτιοι δὲ τὰ ἔντερα ἐξελόντες, ταριχεύουσι
 αὐτῆς, καὶ σὺν ἑαυτοῖς ὑπὲρ γῆς ἔχουσι. Αἰ- 49
 θίοπων δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι, εἰς τὰς λίμνας ἐμ-
 βάλλουσι αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθησομέ-
 νης. Ἰρκανοὶ δὲ κυοῖν αὐτῆς ἐκτίθενται ἑορᾶν 50
 ἰνδῶν δὲ ἔπει γυφί. Τρωγλοδύτας δὲ φασιν
 ἐπὶ τινα γεώλοφον ἄγειν τὸν ἀποθανόντα
 εἰτα δεσμεύσαντας αὐτῆ τὴν κεφαλὴν πρὸς
 τῆς πόδας, λίθοις βάλλειν μετὰ γέλωτος εἶθ'
 ὅταν χρώσῃ αὐτὸν τοῖς βυλλομένοις, ἀπαλ-
 λάσσεισθαι. Τινὲς δὲ βάρβαροι τῆς μὲν ὑπὲρ 51
 ἐξήκοντα ἔτη γεγονότας θύσαντες ἐοπίσσι τῆς
 δὲ ἐν νεότητι ἀποθανόντας γῆ κρύπτουσιν. Ἐνιοὶ 52
 δὲ καιροῖς τῆς τετελευτηκότας ἂν οἱ μὲν ἀνα-
 λαβούσιν αὐτῶν τὰ ὀστέα, κηδεύουσι, οἱ δὲ
 ἀφροντίως καταλείπουσι ἐξέριμμένα. Πέρσας 53
 δὲ φασιν ἀνασκοποῦν τῆς ἀποθανόντας, καὶ
 ἰστῶν ταριχεύειν, εἶθ' ἔτιω τελαμῶσι συνειλεῖν
 ἄλλοι δὲ ὅσον πένθος ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν
 ὑπομένουσι, ὀρώμεν. Καὶ τὸν θάνατον δὲ αὐτὸν 54
 οἱ μὲν δεινὸν καὶ φευκτὸν εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ ἔ-
 τοιζτον· ὁ γὰρ Εὐριπίδης Φησί,

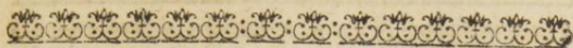
Mors bo-
 numne an-
 malum.

τίς δ' αἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
 τὸ κατθανεῖν δὲ, ζῆν κάτω¹ νομίζεσθαι;
 Καὶ ὁ Ἐπίκουρος δὲ Φησιν, ὁ θάνατος ἔστι πρὸς 55
 ἡμᾶς τὸ γὰρ διαλυθὲν, ἀναισθητεῖ τὸ δὲ
 ἀναισθητῶν ἔστι πρὸς ἡμᾶς. Φασὶ δὲ καὶ ὧς, 56
 εἶπερ συνεσηγάμεν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ὅ
 δὲ θάνατος διάλυσίς ἐστι ψυχῆς καὶ σώματος;
 N ὅτε

1 Id est apud inferos siue manes, vbi quasi noua
 vita, & scena noua. Mirum non fuerit hodie quosdam
 ita loqui, postquam magna vis νεκρῶν διαλύων acratem
 nostram inuasit.

- ὅτε μὲν ἡμεῖς ἐσμεν, ἔκ ἐσιν ὁ Θάνατος· (ὡς
 γὰρ διαλυόμεθα) ὅτε δὲ ὁ Θάνατός ἐσιν, ἔκ
 57 ἐσμεν ἡμεῖς· τῷ γὰρ μηκέτι τὴν σύστασιν εἶναι
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σώματος, εἰδὲ ἡμεῖς ἐσμεν·
 58 Ὁ δὲ Ηράκλειτός φησιν, ὅτι καὶ τὸ ζῆν, καὶ
 τὸ ἀποθανεῖν καὶ ἐν τῷ ζῆν ἡμᾶς ἐσι καὶ ἐν
 τῷ τεθνήσκειν ὅτε μὲν γὰρ ἡμεῖς ζῶμεν, τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν τεθνήσκειν, καὶ ἐν ἡμῖν τετάφθαι
 ὅτε δὲ ἡμεῖς ἀποθνήσκωμεν, τὰς ψυχὰς ἀνα-
 59 βιβῆν καὶ ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ βέλτιον εἶναι τὸ
 ἀποθανεῖν τῆς ζῆν ἡμᾶς ὑπολαμβάνουσιν ὁ
 γῆν Εὐριπίδης φησίν,
 60 Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον παιχμένους
 Τὸν Φύντα θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά.
 Τὸν δ' αὖ θανόντα, καὶ κακῶν πεπαυμένον,
 Χαίρουσας, εὐφημῶσιν, ἐκπέμπειν δόμων.
 61 ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ὑπολήψεως, καὶ ταῦτα
 εἴρηται·
 Ἀρχὴν μὲν μὴ Φύνα ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 Μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡελίος.
 Φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας αἰδαο περῆσται
 Καὶ κείσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφασσάμενον.
 62 Καὶ τὰ περὶ Κλέοβιν δὲ καὶ Βίτωννα ἴσμεν, ἃ
 φησιν ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀργείας ἱε-
 ρείας λόγῳ ^m ἰσορῶντα δὲ καὶ Θρακῶν ἐνιοὶ
 63 περιμαθεσθέντες, τὸν γεννηθέντα θρηνεῖν· εἰδὲ
 ὁ Θάνατος ἐν τῶν φύσει δεινῶν εἶναι νομίζοιτο
 ἀν' ὡς περ εἰδὲ τὸ ζῆν τῶν φύσει καλῶν· εἰδὲ
 τῶν προειρημένων τί ἐσι φύσει τοῖον ἢ τοῖον
 νομισὰ δὲ πάντα, καὶ πρὸς τι.

m Vid. supra l. 38. sq.

XIV.

EX LVCIANI Encomio Demosthenis.

Ο Αρχίας, εἴτις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ,
 τες Φυγάδας ^a ἐτέτακτο συλλαμβάνειν,
 ἐπέσαλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς
 Καλαυρίας πείσαι μᾶλλον ἢ βιάσασθαι πρὸς
 τὸν Ἀντίπατρον ἤκειν. Καὶ δὴ καὶ μετῴρος ὁ **2**
 Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος, τὴν
 Δημοσθένην αἰεὶ προσδοκᾶν ὡς ἐν ἠκαθεν ἀπὸ
 τῆς Καλαυρίας ἠκούσα τὸν Ἀρχίαν, εὐθύς ὡς
 εἶχεν ἐκέλευσεν εἰσω καλεῖν· ἐπεὶ δ' εἰσηλθεὺς **3**
 (ἔφη) χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε. **ΑΝΤΙΠ.** τί δ' ἔ
 μέλλω χαῖρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; **ΑΡΧΙΑΣ.**
 ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τῶν
 Δημοσθένους λειψάνων. **ΑΝΤ.** Ἀπ' ἐλπίδος **4**
 γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Αρχία· τί γὰρ τῶν ὄσων
 καὶ τῆς ὑδρίας ^b Δημοσθένην ἐκ ἐχόντι; **ΑΡΧ.**
 Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτῆ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς ἑἶαν
 κατεχειν ἀδύνατον. * **ΑΝΤ.** τί δ' ἔ ζῶντα **5**
 κατελήφατε; **ΑΡΧ.** Κατελήφαμεν. **ΑΝΤ.**
 Κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν τέθνηκεν; **ΑΡΧ.** Οὐκ, ἀλλ'
 ὅπερ ἦν, ἐν Καλαυρία· **ΑΝΤ.** Τάχα τῆς ὑμε-
N 2 **τέρας**

a Qui Macedonum opes veriti Athenis profugerant, cum illa resp. iugum accepisset.

b Intell. ὄφελος. Quo mihi ossa &c.

* Hic folio, (h. e. verbis circiter 70 editionis purae, v. g. Haguenensis) quod cum alio permutatum intempestive, hic autem infartum fuerat, praetermissio, pergimus p. 700. edit. GRAEV. Emendator Anglus hic inserit, quae nos ponimus f. 23, & ita ex coniectura supplet, **ΑΝΤ** ὁ χρυσὸν ἐκ] Βοιωτίας, ἃδ' ἔνθα τι παρ' ἐμὸ λαβόντες ἐπέσατ' αὐτόν; **ΑΡΧ.** Ἐπτόν ἂν τὸ Βυζαντινὸν τεῖχος ἰλαίμης μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ. Iudicet qui potest, quo loco verba stent melius. Ego miror, caetera vidisse, qui hoc non viderit.

XIV. B

- τέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ἔ' θεραπευόντων τὸν ἄνθρωπον. APX. Ἀλλ' ἔδ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ANT. Τί Φῆς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες ἔκ' ἔχασε; APX. Οὐ γὰρ ἐκέλευς τὴν γε πρώτην μὴ βιάζεσθαι; καὶ τοι πλέον † ἂν ἔδ' ἐβιασαμένους ἔδεν ἦν
- 7 καὶ γὰρ ἐν ἐμελλήσαμεν^c. ANT. Οὐκ εὖ γε ὑμεῖς ἔδ' ἐμελλήταρες^c ἴσως ἐν ἐκ τῆς ὑμέρας τέθνηκε βίας. APX. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν ἔκ' ἀπέκλειναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθεσθιν ἀναγκάζον ἦν. Σοὶ δ' ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο, πάντως ἔδεν^d ἂν
- 8 αὐτὸν, ἢ ἀπέκλεινας. ANT. Εὐφῆμαι, ὦ Ἀρχία, δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκένα μὴδ' ὅσις ὁ Δημοσθένης, μῆτε τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὐρεῖν, καὶ τέττες ζῆεῖν τῆς κακῶς ἀπολωλότας, ἡμεροῖον^e τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθώνιον^e Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην^e
- 9 τῶν ραγδαίων ρευμάτων ἔδεν διαφέρουσας, ἀνδρώπες ταπεινὰς, ἀφορμῆ προσκαίρων θορυβῶν ἐπιπολασάντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξανασάντας, εἶτα πῆξάντας ἔκ' εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλῶν πνευμάτων^e καὶ τὸν ἄπιστον^e Ἰπερίδην,^f τὸν ἀφίλον δημοκόλακα, τὸν ἔδεν αἰχρὸν

† Nihil profuisset nobis ut f. 7, τί τὸ πλέον, nostri, was baettest du davon?

^c Intell. βιάζεσθαι, iam parabamus vim.

^d Ita etiam Latine, nihil aliud quam ipsum interfecisses. Vid. CRONOV. ad LIV. 31, 24.

^e Demagogi Athenienses ab Antipatro capti & interfecti.

^f Sustulimus καὶ importunum: de Hyperide enim pergit, qui Demosthenem, tanquam pecunia corruptum civitate pepulit, cuius tamen mox Athenienses poenituit.

αἰχρὸν νομίσαντα κολακία τῷ πλήθει συκο-
 Φανήσασαι Δημοσθένην, ἐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα
 παραχεῖν διάκονον, ἐφ' οἷς αὐτὰ μετενόησαν,
 οἷς ἐχαρίζετο. Μετ' ἔ ποτὺ γένῃ τῆς συκο-
 Φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιά-
 δην^s αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι.
 Τῷ δὲ^h ἐκ ἔμελεν, ἐδ' ἐπησχύνετο κατὰ τῶν
 ποτε Φιλιάτων τῇ γλώττῃ χράμενος, ἣν ἐχρῆν
 δήπε τῆς ἀγνωμοσύνηςⁱ ἐκλεμεῖν. **ΑΡΧ.** 11
 τί δ' ἐκ ἐχθρῶν ἡμῶν ἐχθιστος ὁ Δημοσθένης;
ΑΝΤ. ἐχ' ὅτω μέλει τρόπε, πίσεως, Φίλον
 πᾶν ἄδολον καὶ βέβαιον ἦθος ἠγαμένω. Τὰ 12
 γάρ τοι καλὰ καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ
 τὸ τῆς ἀρετῆς παναχῆ τιμίον^k ἐδὲ κακίων 13
 ἐγὼ Ξέρξε^k, τῶ Βῆλι καὶ Σπέρχιν, τὰς
 Λακεδαιμονίους Θουμάσας, καὶ κλείνοια
 παρὸν, ἀφένος. Ἀλλ' εἰ δὴ τίνα πάντων, καὶ 14
 Δημοσθένην, αὐτός τε δις Ἀθήνησιν, εἰ καὶ
 μὴ κατὰ πολλὴν ἀσολήν, συγγενόμενος, καὶ
 παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυθάνομενος, εἶπε τῶν
 ποληευμάτων αὐτῶν εἶχον Θουμάσας, ἐχ^s
 ὡς ἀν νομίσειέ τις, τῆς τῶν λόγων δεινότητος.
 Εἰ καὶ μηδὲν μὲν ὁ Πύθων^l πρὸς αὐτὸν, οἷ 15
 N 3 δ'

g Alcibiadem enim metuebant sui: Demosthenem
 amabant; ipse apud PLVT. *fin.* beatum se praedicat, ὡς
 βέλτιον Ἀλκιβιάδα κατιόντα πεπεισμένους γὰρ αὐτὸν, ἔ βεβαιωμέ-
 νους ὑπ' αὐτῷ δέχεσθαι τὰς πολιτίας.

h Hyperidi intellige, ad hunc enim pertinent quae
 sequuntur.

i Intell. ἕνεκα, vt alias. Aut excisa illi lingua est,
 quod in *Dem.* tradit PLVT. aut eam ipse sibi praemordit,
 ne conscios prouderet, quod idem PLVT ARCH. refert in
Hyperide.

k HEROD 7, 134 sqq. Vbi tamen non Σπέρχεος,
 sed Σπερδίνος vocatur Bulis ille locus. Dediticii missi erant,
 vt ab iis legatorum violatorum poenas repetaret Xerxes; sed
 illis pepercit.

l Pytho Byzantius Philippi regis orator, de quo mox.

- δ' Ἀθηνοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν τῷ
 τῆτε κράτῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίας,
 καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς, καὶ συνε-
 χείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ συνακτικῷ γε καὶ
 17 κρητικῷ. Μελενοῶμεν γέν, ὅτε τῆς Ἑλλήνας
 Ἀθήνας συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθη-
 ναίαις, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγ-
 γέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ
 18 τοῖς Δημοσθένεος ἐλέγχοις περιπεσούσαις. Ἀλλ'
 ἡμῶν ^m ἀπρόσιτος ἡ δύναμις αὐτῷ τῆ λόγῳ.
 Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δούλεραν ἑταίρον, ἐν χώρῳ
 19 τιθεῖς ὄργανα. Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερη-
 γάμην τῆτε Φρονήματος, καὶ τῆς συνέσεως,
 ἀκλιῆ τὴν ψυχὴν ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἀπάσαις Φυ-
 λάτῳσι τρικυμίας τῆς τύχης ⁿ, καὶ πρὸς
 20 μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδούσα. Καὶ Φίλιππον δὲ
 τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τ' ἀνδρὸς ἠπιστά-
 μεν. Οὗτος μὲν γε, δημογορίας ἐξαγγελ-
 θεΐσης Ἀθήνηθεν ποιεῖ, καθαρτομένης τῆ
 21 Φιλίππε, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτικότες,
 καὶ τι καὶ σκωπτικῶν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπει-
 πόντος, ὦ Παρμενίων, ἔφη, δικαίως ὁ Δημο-
 22 σθένεος παρρησίας τυγχάνειν. Μόνος γέ τοι
 τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημογωγῶν, ἔδαμῃ
 τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπτα τῶν ἐμῶν
 ἀναλωμάτων ^o καὶ τοι μάλλον ἠβελόμην, ἢ
 γραμματεῦσιν τριηρίταις ἐμαυτὸν πεπιστευκέναι.

Νῦν

^m Iungendum ἡμῶν voci ἀπρόσιτος, post αὐτῆν autem intelligendum ἔν.

ⁿ Quin animo fractum fuisse hoc exilio Demosthenem, PLUTARCHVS autor est, similemque adeo hac etiam parte Ciceroni.

^o Notum Philippi apophthegma de arce, quam exponari posse negabant interrogantis, εἰ χαλεπὸν ἔστιν εἶναι, ὡς μὴδὲ ἔστιν προσελθεῖν χρυσίον κομίζοντα;

Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογεγραπῆαι χρυ- 23
 σίον, ξύλα, πόρες, θρέμμασα, γῆν* [Ἐση-
 θίας ἢ ἕτερόν τι] παῦ ἑμῶ λαβόντες. Ἡμεῖς
 δὲ θάττον ἂν τὸ Βυζαντιανὸν τείχος ἔλοιμεν
 μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρησίω. Ἐγὼ δὲ, 24
 ὦ Παρμενίων, ἔφη ἧ εἰ μὲν τις Ἀθηναῖος ἂν
 ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς παλίδος προσιμῶ,
 τῆτῶ ἀργύριον μὲν προείμῃ ἂν, Φιλίαν δ' ἔκ
 ἂν. Εἰ δὲ τις ὑπὲρ τῆς παλίδος ἐμὲ μισεῖ, 25
 τῆτῶ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ
 τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ θραυμάζω
 δὲ τῆς ἀρείης, καὶ μακαρίζωγε τῆ κήμαλος
 τὴν πόλιν. Καὶ τὰς μὲν ἐξω τῆς χρείας γε- 26
 νόμενος ἴδις ἂν προσάπολεσαιμὶ τὸν δὲ βε-
 λοίμην ἂν ἐνθαυτοὶ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον
 μάλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον καὶ τριβαλλῶν,
 καὶ πᾶν τὸ μισοφορικόν τῆς τῶν ὀπλων εἰας 27
 τὴν τῆ λόγῃ πειθῶ καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμυρι-
 δες ἄδαμῃ τιθεῖς δεύτερον. Πρὸς Παρμενιῶνα
 μὲν ταῦτα. Τοῖσδε δὲ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ 28
 λόγῃς ἐποιήσατο. Τῶν γὰρ μετὰ Διοπέ-
 θῃς Ἀθήνηθεν ἀπεσαλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον
 διὰ φρονίδος ὁ δ' εὐ μάλα γελάσας ἔφη 29

N 4 συ

* Iam redimus, vnde supra f. 5. discesseramus ad p. 697. GRAEV. vbi satis quidem apparet iis, qui in his non caecutiunt, continuari sermonem Philippi de Demosthenis ἀδιαφορία, sed an pro verbis, quae nunc leguntur, οὐ βιωτίας ἀδ' ἔνδατι, recte coniecerimus, βουτίας ἢ ἕτερόν τι, penes acutiores arbitrium esto. Nobis quidem non satis facimus. Multo minus autem Anglus, de quo ad f. 5. pt.

p A qua vrbe capienda a Demosthene depulsus fuerat Philippus. Vid. pro Coro. p. 487. μαχέλην τῆς Ἐλλάδος dixit apud ATHENAEVM Stratoniceus, quod scilicet, vt homo, prehendi ea possit. V. CAS. ad 3, 10 p. 384.

q Dicere perrexit Philippus.

r Pro quo scripta oratio DEMOSTH. de Oberfonnesō, ex qua ille in Philippi ditionem excurrerat.

- σὺ δ' Ἀθηκὸν στρατηγὸν ἢ στρατιώτην δέδοικας
 ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ πειραμαεύς, καὶ τὰ
 30 νεώρια, λῆρος ἐμοῦς καὶ Φλίναφοῦ τί δ' ἂν
 ἄνθρωποι πράττειεν διονυσιαζῶντες, ἐν κρεαυνο-
 31 μίαις καταζῶντες καὶ χοροῖς; Εἰ δὲ μὴ Δημο-
 δένης εἰς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾶον ἂν εἴχο-
 μεν τὴν πόλιν, ἠθηκαίως καὶ Θετταλῆς, ἀπα-
 τῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ἀνέμενοι.
 32 Νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς και-
 ροῖς ἐφέσθηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπα-
 κολαθεῖ, καὶ ταῖς στρατηγίμασιν ἀντιπαραστά-
 33 τειται. Λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἔτεχνάζοντες,
 ἔκ ἐπιχειρήσεις, ἔβηλευόμενοι καὶ καθάπαξ
 κάλυμά τι καὶ πρόβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι,
 34 μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. Τὸ γέ τοι κατ'
 αὐτὰν, ἔκ Ἀμφιπολιν εἴλομεν, ἔκ Ὀλυθον,
 ἔκ Φωκαίας^s καὶ Πύλον* ἔχομεν, ἔκτι χειρῶ-
 νήσων καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλησποῦλον κεκραίηκα-
 35 μεν. Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἀκούσας, οἷον ἐκ μαν-
 δραγόρα καθεύδοσας τὰς αὐτῆς πολίτας,
 ὥσπερ τομῆ^t τιμὴ καὶ καύσει τῆς ῥαθυμίας
 τῆ παρήρησία χρώμενος, ὀλίγον τῆ πρὸς ἡδο-
 36 νην φρονήσας. Μεταλίθησι δὲ τῶν χρημάτων
 τὰς πόρας ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατό-
 πεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυικὸν νόμοις τριη-
 ραρχικαῖς^u ὑπὸ τῆς ἀταξίας μόνον ἔτελέως
 διεφθαρ-

^s Alii sunt Φωκαεῖς, Phocaeenses.

* Forte πύλας legendum, ut iam visum est WOLFIO; Pyllis enim siue Thermopyllis captis Phocenses delevit Philippus.

^t Visit igitur quasi & secuit lethargicos ciues suos Demosthenes, ut excitaret &c.

^u Nimirum legem tulit Demosthenes, ut pro suis facultatibus conferrent ad naues aedificandas sustentandasque, diὰ inde Trierarchae: onusque illud in ditiores transulit, quod ante ipsum subterfugerant. Vid. Or. pro Coro. §. 30 & 31.

διεφθαρμένον. Ἐγείρει δ' ἐξῆμιμένον ἤδη χρόνος 37
 πρὸς τὴν δραχμὴν^x καὶ τὸ τριώβολον τὸ τῆς
 πόλεως ἀξίωμα, πάλαι τῆσθε κατακεκλιμέ-
 νος εἰς τὰς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸν ζήλον
 τῶν Μαραθῶν καὶ Σαλαμῖνι, κατειργασμέ-
 νων^y συνισησι δ' ἐπὶ^y συμμαχίας καὶ συντά- 38
 ξεις Ἑλληνικὰς. Τῆτον δ' λαθεῖν ἐσι, δ' Φε-
 ναίται, δ' πριάσθαι δ' δ' μάλλον, ἢ τὸν Ἀρι-
 στίδην ἐκείνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπείρασθαι.
 Τῆτον ἐν, ὡς Ἀντίπατρος, χρηθ' ἀδεδίονα μάλλον, 39
 ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντα ἀποσόλεις. Ὁ 40
 γὰρ Ἀθηναῖος τοῖς πάλαι Θεμισοκλῆς καὶ
 Περικλῆς ἐγένετο, τῆτοις νῦν ὁ Δημοσθένης,
 ἐΦάμιλλος Θεμισοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Πε- 41
 ρικλεῖ δὲ τὸ Φρόνημα. Ἐκλήσατο γὰρ αὐτοῖς
 ἀκείναι Εὐβοίαν, Μέγαρον, τὰ περὶ τὸν Ἑλλά-
 σπονδον, τὴν Βοιωσίαν. Καὶ καλῶς^z γε, ἔφη,
 ποιῆσιν Ἀθηναῖοι, Χάρησα μὲν, καὶ Διοπί-
 θην, καὶ Πρόξενον καὶ τοις τινὰς ἀποδει-
 κνύσας στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἶσω κατέ- 42
 χοντες ἐπὶ τῆ βήμασις. Ὡς εἰ τῆτον τὸν ἀν-
 θρωπον ὅπλων ἀπέφηναν, καὶ νεῶν, καὶ στρα-
 τοπέδων, καὶ κειρῶν καὶ χρημάτων κυριον,
 οἰκῶ μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἀν καλέσησέ μοι 43
 τὸν λόγον ὅς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀν-
 ταγωνιζόμενος ἡμῖν, πάλιαχθ' συμπεριβρέχει,
 καταλαμβάνει, πόρος εὐρίσκει, δύναμιν
 N 5 συλλέ-

^x Drachma erat τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium rhetori
 solum, quoties vel in priuata causa vel in publica adesset.
 Triobolum autem τὸ δίκαιον id est mercis iudicis. Vid. SPANH.
 ad ARISTOPH. *Plus*. v. 329.

^y Intell. τῆτοις, significat enim *insuper, praeterea*. So-
 lennem hanc elliptin ARRIANO esse, ab haec aetate non
 multum remoto, obseruauit Cl. SCHOETTG.

^z Iron. bonum enim id erat Philippo, infaustum
 Atheniensibus.

- συλλέγει ^{a*}, ἐπιμήκεις σόλως ἀποτέμπει,
 44 συντάξει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται. Τοιαῦτα
 καὶ τότε καὶ πολλὰς πρὸς με Φίλιππος περὶ
 τ' ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τῶν παρὰ τῆς τύχης χρη-
 45 σῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημο-
 κλέην ἔγε καὶ τὰς λόγους, ὥσπερ κριεὶς ἢ
 46 αὐτῶ καὶ καταράττειν τὰ βελεύματα. Περὶ
 μὲν γὰρ Χαίρωνείας, εὐδὲ μετὰ τὴν νίκην
 ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἀνδρα-
 47 πος ἡμᾶς κινδύνα καταέστησε. Καὶ ^b γὰρ εἰ
 παρ' ἐλπίδα, καὶ κακία στρατηγῶν καὶ στρα-
 τιωτῶν αἰταξία, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς
 48 τύχης, τῇ πολλὰ πολλὰς ἡμῖν συνειργα-
 σμένη, κεκρατήκαμεν ἀλλ' ἐπὶ μιᾷσγε ταύ-
 τῃς ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς
 ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πό-
 49 λεις εἰς ἓν συναγαγαὶν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλη-
 νικὴν δυνάμιν ἀφροίστας, Ἀθηναίους ἅμα, καὶ
 Θηβαίους, Βοιωτὰς τε τῆς ἄλλης, καὶ Κοριν-
 θίους, Εὐβοίους τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ
 κράτιστα τῆς Ἑλλάδος, διακινδυνεύειν κατα-
 ναγκάστας, καὶ μήδ' εἶτω με τῆς Ἀττικῆς
 50 ἐπιτρέψας παρελθεῖν. Τοιοῦτοί τινες ἦσαν
 αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοκλέους οἱ λόγοι καὶ
 πρόσγε τῆς λέγουσας, ὡς μέγαν ἔχει τὸν
 Ἀθη-

^{a*} Ita apte hic omnia conueniunt, misere antea dif-
 tracta [a pagina enim 700 GRAEV. pr. transfusus statim
 ad 702 med.] vt non arbitrer quemquam futurum, cui
 non rite videatur administrata a nobis LVCIANI luxati
 curatio.

^b Recepimus coniecturam WOLFII. Vulgarum
 μὴ γὰρ εἰ aut plane non conuenit, aut ellipsin indicat satis
 illam quidem difficilem, vt nimirum intelligatur apudis,
 καταφρονήτους διὰ τὸ γέ οὐ ἀνὴρ ἐστίν, aut similis.

Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, ἐμοὶ Δημοσθένος, εἶπεν, ἀνταγωνιστὴς, Ἀθηναῖοι δὲ, 51
 Δημοσθένην ἔκ ἐχούσας, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ 52
 Θετταλοί. Καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς 52
 πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ρητόρων εἴ τι- 53
 νας ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀναποσέλλοι, τῇ 53
 πρεσβείᾳ ῥᾶστα ἢ κεκρατηκῶς τῷ Δημοσθέ- 53
 νος δ' ἐπιστάντος, μάλιστα, εἶπεν ἂν, ἐπρεσβεύσα- 54
 μεν, ἔ γάρ ἐσι κατὰ τῶν Δημοσθένος λόγων 54
 εἰσεῖναι τρόπον ταῦτα ὁ Φίλιππος. Καὶ 54
 μέντοι καὶ πάντως, ἔλαττον ἂν ἐχούσας ἔκ 54
 ἐλάβομεν τοιῶτον ἄνδρα πρὸς Διὸς Ἀρχία, τί 54
 ποτε νομίζεις, βῆν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἵγομεν, ἢ 55
 πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνι- 55
 κῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης, 55
 ἐποιήμεθα; φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' 55
 ἀρχάς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολι- 55
 τευμάτων ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει, μάρ- 56
 τυρί πρὸς γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς 56
 ἡμᾶσγε ἄγων ἔδεν ἐπαύετο, τοσάτων ὄντων 56
 αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότεων, μηδένα ἔτω 56
 πρόποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, 56
 καὶ τῆς περὶ τὴν ἀσκήσιν ἐγκρατείας, καὶ 56
 Βά-

e Quem utrumque populum nullo negotio a se viduum indicat Philippus.

d De conciliis Graecorum agit, quorum rationem aperit etiam NEPOS Epamin. c. 6.

e Editi si λάβομεν τοιῶτον ἄνδρα, quae cum iis quae sequuntur, satis illa quidem cohaerere nobis videntur. Sed cum ita non viderem, quid sibi vellent verba, καὶ μέντοι καὶ πάντως, ἔλαττον ἂν ἐχούσας, & vellem tamen omnino intelligi, quae hic proponerem; putavi, fraudi mihi non debere esse, si leui mutatione facta, quam integritati & sinceritati huius auctoris nihil obesse volo, ita locum interpretarer, *Et sane deteriori conditione sumus non capio tali viro.* C. ERNESTI con. ἔλαττον ἔχοντα εἰ λάβομεν, *Si superatum Demosthenem cepissemus.*

f Pro Genitiuis consequentiae Darii, vt alius.

- 57 Βάρης, καὶ τάχως, καὶ παρρησίας, καὶ
 καρτερίας. Ἴμεῖς δὲ ἔφη, διανοοῖσθε ὡς ὑπερ
 Εὐβύλης^β καὶ Φρυωνος^β καὶ φιλοκράτης^β
 καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τῆτον ἀναπειθεῖν, ἀν-
 θρωπον, καὶ τὴν πατρίαν ἐσίαν εἰς Ἀθη-
 ναίως, ἰδία τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσία τῇ
 58 πόλει κατηναλωκότα; διαμαρτάνοντες δὲ Φο-
 βήτειν οἴεσθε, πάλαι βεβηλευμένον τὴν ψυ-
 χὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύ-
 χαις; καὶ καθαρῶμενε τῶν πραττομένων
 ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε; ὁδ' ἔδδὲ τὸν Ἀθηναίων
 59 δῆμον ὑποσέλλεσθαι. λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ
 μὲν τῆς πατρίδος εὐνοία πολιτευόμενος, αὐτῷ
 δὲ τὴν πολιτείαν γυμνάσιον φιλοσοφίας προ-
 60 θέμενος; τὰ^η τοιαῦτα, ὦ ἄρχια, ὑπερε-
 πεθύμενε αὐτῷ συγγενόμενος, τὴν τε γνώμην,
 ἣν ἔχει περὶ τῶν παρόντων ἀκῆσαι λεγοντος
 61 καὶ τῶν αἰεὶ παραπεπληκότων ἡμῖν κολάκων,
 εἰ ἐδέομην, ἀποσᾶς, ἀπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέ-
 ρας γνώμης ἀκῆσαι λόγος, καὶ φιλαλήθης
 62 συμβουλῆς μεταλαβεῖν. Καί τι καὶ νεθετῆ-
 σαι^ι δίκαιον, ὑπὲρ οἷων ὄντων Ἀθηναίων τὴν
 ἀχαριστίαν, πάντα παραβάλοιτο τὸν αὐτῆ
 βίον, ἐξόν εὐγνωμονετέροις, καὶ βεβαιότεροις,
 63 κεχρηῶσθαι φίλοις. ΑΡΧ. ὦ βασιλεῦ, τῶν
 μὲν ἄλλων ἴσως ἀν' ἔτυχες, ταυτὶ δὲ μάτην
 ἀν' ἐλεγες, ἔγω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν,
 ANT. ταῦτα, ὦ ἄρχιε^ι τί γὰρ ἀν' καὶ λέ-
 γοιμενε; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανέν; ΑΡΧ. εἰσικας ἔτι
 μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν^ε καὶ γὰρ ἡμεῖς

g Demagogi proditores patriae suae.

h El. διὰ, quae in ταῦτα frequentissima est, propter
 talia, bis de causis.

i Fucrit etiam instum mihi, illum admonere.

οὐ τεθεαμένοι, διεφέρομεν ἔδδεν ἐκπλήξει τε, καὶ
 ἀπιστία τῶν ἔχ^k ὁράντων ἔοικε γὰρ δὴ πά- 64
 λαῶν ὧδε βεβηλευμένοι περὶ τῆς ὑσάτης
 ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευὴ καθῆσο μεν
 γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τῶν πρόσθεν ἡμε-
 ρῶν λόγος ἡμεῖν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ 65
 ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; APX. πολλὰ καὶ Φι-
 λάνθρωπα πρᾶτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σῆ
 καθυπιχόμενος, ἔ μάλα μὲν προσδοκῶν, ἔ
 γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν
 τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἔν πρὸς τὸ πείθειν
 νομίζων. ANT. ὁ δὲ, πῶς προσίειθε λόγος; 66
 καὶ με μὴδὲν ἀπεκρῦψή· μάλις μὲν γὰρ αὐ-
 τήκοος ἀν' ἐβελόμην παρῶν εἶναι νῦν ἀλλὰ σύγε
 μὴ παραλίπης μὴδὲν ἔ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον,
 ἦθος ἀνδρὸς γενναίης πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τῆ
 βίης καταμαθεῖν· πότερον ἄτονος, καὶ ναθρὸς
 ἦν, ἢ πανάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρδιον 67
 ἐφύλαττεν; APX. ἔδδεν ὑπέσπελθεν ἐκεῖνόσγε.
 ANT. πῶς γάρ; APX. ὅς ἠδὲ γελάσας,
 καὶ με δὴ σκώπτων, εἰς τὸν πρότερον βίω^l
 ἀπίθανον ἔφη με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν
 φευσμάτων. ANTIP. ἀπισήσας ἄρα τοῖς 68
 ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχὴν; APX.
 ἔκ, εἶγε τῶν λοιπῶν ἀκίσσας, ἔ δόξει σοι μόνον
 ἀπισεῖν^m· ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέ-
 γειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, ἔδδεν ἀπάμοτον, ἔδδὲ
 παρά-

^k Negationem hic abesse non posse, iam viderat
 WOLFIVS, licet nusquam legatur.

^l Tragoedias enim alias egerat Archias: post a nego-
 tio, cui eum praefecerat Antipater, φυγαδοθήρως, quasi tu
 ekulum Graecorum venatorem diceret, dictus.

^m Nimirum leuius verbum esse vult ἀπισεῖν, quam
 vt indicari eo possit, quid de Antipatro senserit Demosthe-
 nes.

- παράδοξον, εἰ Δημοσθένην ἔτω λαμβάνεσθαι,
 ὡς Ἀμφίπολιν ἢ ὡς Ὀλυθον ἢ ὡς Ὠρωπόν ἢ.
- 69 Τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ γὰρ ἐν ὑπογρα-
 φέας παρεσησάμην, ἵνα σοι τὰ λεχθέντα
 σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν τοι, ἔφη, ὦ Ἀρχία, βα-
 σάνων, ἢ θανάτου φόβω, κατ' ὄψιν ἐκ ἀν-
- 70 Ἀντιπάτρω γενοίμην ὦ. Ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀλη-
 θεύετε, πολὺ μοι μᾶλλον ἐπιφυλακίον, μὴ
 τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀντιπάτρου δεδαρωδο-
 κηκέσθαι, μὴδ' εἰς ἡν ἐμαυτὸν ἐτάξα τάξιν ῥ
 λιπῶν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν Μακεδονικὴν με-
- 71 ταβαλέσθαι. Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ
 ζῆν ἐμοὶ Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχει ὦ καὶ τριή-
 ρης ὦ ἢ ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος καὶ τάφρος
 τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν ἐξεργασμένα, καὶ Φυλὴ
 Παιονίας, εἰς ἣν ἐθέλοντης ἐχορήγην ἐγὼ,
- 72 καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βή-
 ματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψήφισματα
 στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ
 προγόνων ἀρεταί, καὶ τρόποι, καὶ πολιῶν
 εὐνοία, τῶν ἐμῶν πολλὰ κίς ἐσεφρανοκοτῶν, καὶ
 δύναμις Ἑλλήνων, τῶν ὑπ' ἐμῶν μέχρι νῦν τε-
- 73 τρησμένων. Εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεθρήνι, τα-
 πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἐν ὀλέος παρὰ τοῖς
 οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην αἰχμαλώτους, ἢ τοῖς
 πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας,
- 74 ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην. Εἰ δὲ με
 μὴ

a Urbes perfidia Macedonum captas.

o Non negat igitur Demosthenes sibi etiam tormen-
 torum & mortis metum ab Antipatro impendere.

p Suppl. δοκῶ & const. μὴδὲ δοκῶ λιπῶν τὴν τάξιν τὴν
 Ἑλλήν' εἰς ἣν ἐμ. ἔταξα, μεταβ. εἰς τὴν μακεδ.

q Verbo, viuerem, si patria meis beneficiis exornata
 mihi viuendi cum dignitate facultatem praeferat.

r Vid. l. 36. u. u.

μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, πα-
 ραγε τῆρτι Ποσειδάωνος^s αὐτὰ τὸ σώζεσθαι,
 καὶ τῶδε τῆ βωμῆ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. Εἰ
 δὲ Ποσειδῶν, εἶπῃ, μὴ δύναται φυλάττειν
 τὴν ἀστυλίαν τῆ νεῶ, μὴδ' ἐπομαχύνεσθαι πρε-
 δῆσαι Δημοσθένην Ἀρχία, τεθιακην, ἔδδ' Ἀν-
 τιπαῖρος ἡμῖν ἀντὶ τῆ θεῆ κολακευέος. Ἐξῆν 75
 μοι Φιλτέρως ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ
 νῦν μετέχειν τῆς ὑμέτερας τύχης, εἰ μετὰ Καλ-
 λιμέδοντος^b καὶ Πυθέως^b καὶ Δημάδου^b συνε-
 τατόμην ἔξῆν γάρ, καὶν οἶφε, τῆς ψυχῆς
 μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθίδεως^c θυ-
 γατέρας, καὶ τὸν Κόδρον ἐπηχυνόμεν ἔκεν 76
 ἤρξικην αὐτομολῆνι τῶ δαίμονι συμμεταβάλλ-
 λεσθαι; καλὸν γάρ κρησφύγετον θάνατος
 ἐν ἀκινδύνα παντός αἰσχρῆ γενεσθαι. Καὶ νῦν, 77
 Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἔ καταμαχυνῶ τὰς
 Ἀθήνας, ἐκὼν δελεῖαν ἐλόμενος, ἐντάφιον
 δὲ τὸ κάλλισον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος
 ἀλλὰ, δίκαιον γάρ, εἶπῃ, σοι τῶν τραγω- 78
 δῶν μνημονεύειν, ἔ σεμνὸν τὸ λεχθῆν, Ἡ
 δὲ, καὶ θνήσκουσ' ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶ-
 χεν εὐχήμεως^u πεσεῖν; κόρη καὶ^x ταῦτα
 Δημοσθένης δὲ εὐχήμενος θανάτῃ βίον προ-
 κρινεῖ ἀρχήμονα, τῶν Ξενοκράτους, καὶ
 Πλά-

s In cuius templo res gerebatur.

t Similem pudorem incussere Romano Demostheni, qui pro Sext. c. 21. Mortem, ait, quam etiam virgines Athenis, regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur, ego vir Consularis, tantis rebus gestis, timerem? Vid. MANV T. ad h. l. De Codro nimis notum.

u Non dubitavi ita rescribere pro εὐχήμεως, cum praesertim ita hunc locum laudauerit etiam TORRENTIVS ad SVETO. Iul. Caes. c. 82. Add. PLIN. 4. ep. 11.

x q. d. Ista quidem Puella fecit, ap. Polyxena.

- Πλάτανος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐλαθόμε-
 79 νος; Καὶ τινα μικρότερον ἔλεγε προαχθεὶς
 εἰς τὰς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζουσας· ἀλλὰ τί δέι
 80 λέγειν νῦν ἐμέ; Τέλος δ' ἐμῶν τὰ μὲν δεομένε,
 τὰ δ' ἀπειληνός, ἀπαλήν μῦσαν σερῶν κεραυ-
 νύλος, ἐπέειπεν ἂν, ἔφη, τέτοις, Ἀρχίας ὦν
 ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμι, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ
 81 δαίμονε, μὴ πεφυκότι κακῶ γενέσθαι. Τότε
 δὴ τότε πρὸς εἶαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διανοῶμην·
 ὁ δ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελαῶν, καὶ τὸν
 θεὸν προσβλέψας, ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα
 μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τεῖχη, καὶ στρατόπεδα,
 δυνάμεις εἶναι καὶ κρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπί-
 ναις ψυχαῖς, ὑπολαμβάνειν, τῆς δ' ἐμῆς πα-
 ρασκευῆς καταφρονεῖν, ἦν ἔκ ἂν ἐλέγξειαν
 Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλλοὶ, καὶ Μακεδόνες, οχυ-
 ρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἤμῶν, ὁ δ'
 82 θεὸς ἀνείλεν ἀπόρρητον εἶναι μεθ' ἧς ἂν τῆς
 προνοίας ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεῶς
 83 δὲ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος ἐμέλησε
 δ' ἔδδεν ἔκ Εὐκλήμονος, ἔκ Ἀριστογείτονος, ἔ
 Πυθέε, καὶ Καλλιμέδοντος, ἔ Φιλίππε τότε,
 84 ἔ τανῦν Ἀρχίε. Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ
 μοι τὴν χεῖρα, ἔφη, τὸ κατ' ἐμέ γάρ, ἔδδεν
 παράνομον ὁ νεῶς πείσειαί τὸν δὲ θεὸν προσ-
 85 ειπὼν, ἐκὼν ἔφομα. Καὶ γὰρ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς
 ἐλπίδος ταύτης, καὶ τὴν χεῖρα τῷ σώματι
 86 προσαγαγόντος, ἔδδεν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ἢ ὑπε-
 λάμβανον. AN. τὸ δὲ, τί δήποτε ἦν; AP.
 ὕπερον βασιάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν,
 πάλαι φάρμακον αὐτῶ τεταμιεύσθαι,
 λύσει

γ Vel ex NEPOTIS Themistocle nota moenia.

z PLIN. 23, 2. In adorando dextram ad osculum re-
 ferimus.

λύσει ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κηώμε-
 νον. Οὐ μὲν ἔν ἐφθασεν ὑπερβάς τὸν ἔδον τῶ
 87 νεώ, καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, ἄγε δὴ τῷτον, ἔφη,
 πρὸς Ἀντίπατρον, ἂ Δημοσθένην δὲ ἔκ ἀξεις, ἔ
 μὰ τῶς --- καὶ μοὶ μὲν ἐφαίνετο προαθήσειν τῶς
 ἐν Μαραθῶνι πεπρωκότας ὁ δὲ χαίρειν εἰ-
 88 πῶν, ἀπέπη. Τῷτό σοι τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ,
 τῆς Δημοσθένους πολιορκίας κομίζεις ἔχω. ἈΝ.
 Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία. βαβαὶ τῆς
 ἀητήτης ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀνδρείον μὲν
 αὐτῶ τὸ λῆμα, πολιτικῆ δὲ πρόνοια μετὰ
 89 χεῖρα τὸ πῖσόν τῆς ἐλευθερίας ἔχειν. Ἀλλ' ὁ
 μὲν οἴχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν μακάρων νήσοις
 ἠρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς ἔρανὸν ψυχῶν νο-
 μιζόμενας ὁδὸς, ὅπαδός τις δαίμων ἐσόμενος
 ἐλευθερίᾳ Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας
 ἀποτέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν
 Μαραθῶνι πεπρωκότων.

a Cum respectu ad illud ANAXARCHIVM, πύσσε
 τὴν Ἀναξάρχου ἑύλακον, Ἀναξάρχον δ' ἔ πλήττεις &c. τῶτον εἰς
 δεικτικὸν corporis.

b Iusiurandum solenne Demosthenis LONGINO
 etiam laudatum.

c Morientium vox.

XV.

Ritus Consecrationis Romanae ex HE-
 RODIANO IV, 2.

Ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις ἐκθειάζειν βασιλέων τῶς
 ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας τὴν
 2 τε τοιαύτην τελετὴν, ἀποθέωσιν καλεῖσι. Με-
 μιγμένον δὲ τι πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκευτῆ καλῶ
 πᾶσαν

- πᾶσαν τὴν πόλιν δέικνυται. Τὸ μὲν γὰρ σῶμα
 τῆ τελευτήσαντος πολυτελεῖ κηδεῖα κατα-
 3 θάπτεισιν, ἀνθρώπων νόμῳ. Κηρῆ δὲ πλα-
 σάμενοι εἰκόνα πάντα ὁμοίαν τῷ τετελευτή-
 κότε, ἐπὶ μεγίστης ἐλεφαντίνης κλίνης εἰς
 ὕψος ἀρθείσης προτιθέασιν ἐν τῇ τῶν βασι-
 λείων εἰσόδῳ, χρυσοῦφεις φραγμᾶς ὑποφραγ-
 νύντες. Ἡ δ' εἰκὼν ἐκείνη ἐν χῆματι νοσῆντος
 4 πρόκειται ὡχρῶσα. Τῆς δὲ κλίνης ἐκατέρω-
 θεν καθέζονται ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας, ἐν
 μὲν τῷ λαῶ μέρει, πᾶσα ἡ συγκλήτος με-
 λαίνουσι ἐφεστῖσι χρώμενοι· ἐν δὲ τῷ δεξιῷ,
 γυναικὲς πᾶσαι, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων
 5 ἀξίωμα, τιμῆς ἐνδόξῃ μεταδίδωσιν. Οὔτε
 δὲ χρυσοφορῶσά τις αὐτῶν ὄραται. ἕτε περι-
 δερμαίοις κοσμημένη, ἀλλὰ λιτὰς ἐσθῆτας
 λευκὰς ἀμφιενύμεναι, χῆμα παρέχουσι λυ-
 6 πκμένων. Ἐπτά μὲν ἐν ἡμερῶν τὰ εἰρημεία
 ἐπιτελεῖται. Ἰατροί τε εἰσιόντες ἐκάστοτε,
 προσίασι τῇ κλίνῃ, καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι
 τὸν νοσῆντα, χαλεπώτερον ἔχειν ἀπαγγέλ-
 7 λουσιν ἐκάστοτε. Ἐπὶ δὲ δόξῃ τετελευτηκέ-
 ναι, τὴν μὲν κλίνην ἀράμενοι τῆ τε ἰπτικῆ
 τάγματος εὐγενέσονται, καὶ τῆς συγκλήτης
 ἐπίλεκτοι νεανία, κατακομίζουσι διὰ τῆς ἱερᾶς
 ὁδοῦ, εἰς τε τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασιν,
 8 ἐνθα οἱ Ῥωμαίων ἀρχόντες ἀπόμνυσται. Ἐκα-
 τέρωθεν δὲ βάθρα τινα σύγκειται, ἐν κλίμακος
 χῆματι. Καὶ ἐπὶ μὲν πατέρων μέρους, τῶν εὐγε-
 νεσάτων καὶ εὐπατριδῶν χορός ἐσηκε παιδῶν.
 9 Ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, γυναικῶν τῶν ἐν ἀξιώ-
 σει εἶναι δοκῶσῶν. Ἄδουσι δὲ ἐκάτεροι ὕμνος
 τε καὶ παιᾶνας εἰς τὸν τετελευτηκότα, σερμῶ
 μέλε

μέλει καὶ θρηνάδει ἐρρυθμισμένως. Μετὰ δὲ 10
 τῆτο βασιλεύσαντες τὴν κλίνην φέρουσιν ἔξω τῆς 11
 πόλεως εἰς τὸ καλέμενον Ἀρεως πεδίον. Ἐνθα
 κατασκευάσασα ἐν τῷ πλατυτάτῳ τῆ πεδίου
 τόπῳ τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, ἄλλης
 μὲν ὕλης ἑδεμιάς μετέχον, ἢ ἐκ μόνης γε
 συμπήξεως ξύλων μεγίστων, εἰς χῆμα οἰκή- 12
 ματος. Πᾶν δὲ ἐκεῖνο, ἐνδοθεν μὲν Φρυγᾶ-
 νων πεπλήρωται, ἔξωθεν δὲ χρυσοῦ Φέσι τρω- 13
 μυαῖς, ἐλεφαντίνοις τε ἀγάλμασι, γραφαῖς
 τε ποικίλαις κεκόσμηται. Ἐπ' ἐκεῖνῳ δὲ ἑτε-
 ρον, χῆματι μὲν καὶ κόσμῳ παραπλήσιον,
 μικροτερον [δὲ] ἐπικείται, πυλίδας ἔχον καὶ
 θύρας ἀνεωγυίας. Τρίτον τε καὶ τέταρτον
 αἰὲ τῆ ὑποκειμένω μείον, ἐς τελευταῖον βρα- 14
 χύτατον περαιῶται. Ἀπεικάζουσι τὶς ἀν τὸ
 χῆμα τῆ κατασκευάσματος Φρυκταρίοις, ἀ-
 τὶς λιμέσιν ἐπικείμενα, νύκτωρ διὰ τῆ πυρὸς
 ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ. 15
 Φάρμακον δὲ αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλεῖσιν. Ἐς δὲ τὸ
 οἶκημα τὸ δεύτερον ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην,
 τιθέασιν ἀρώματα τε καὶ θυμιάματα πάντα
 ὅσα γῆ φέρει· εἴ τέ τινες καρπῶν ἢ πῶμα, χυμοί
 τε, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, ἀνακομί- 16
 ζονται, καὶ σωρηδὸν χέονται. Οὔτε γὰρ ἔθνος,
 ἔτε πόλις τις, ἔτε τῶν ἐν ἀξιώσει ἢ τιμῇ
 ἔσιν, ὅς μὴ δῶρα ταῦτα ὑσάτα πέμπει Φι- 17
 λοτίμως ἐς τιμὴν τῆ βασιλείας. Ἐπὶ δὲ μέ-
 γιστον χῶμα ἀρθῆ τῶν ἀρωμάτων, πᾶς τε
 ὁ τόπος πληρωθῆ, ἰππασία περὶ τὸ κατα-
 σκεύασμα ἐκεῖνο γίνετα· πᾶν τε τὸ ἰππικὸν
 τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετὰ τινος εὐταξίας
 καὶ ἀνακυκλώσεως, πυρρῆχίῳ δρόμῳ καὶ
 οὐδὲ μῶ·

- 18 ῥυθμῶ ἄρμαλά τε περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ,
 φέροντα τὰς ἐφεσῶτας, ἡμφιεσμένους μὲν τὰς
 περιπορφύρους ἐσθῆτας, πρωτοπέια δὲ περι-
 κειμένους, εἰκόνας ἔχοντα, ὅτι Ῥωμαίων ἐν-
 19 δόξως ἐσρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν. Τῶν
 δὲ συντελεσθέντων, λαβὼν λαμπάδα ὁ τὴν
 βασιλείαν διαδεξάμενος, προσφέρει τῷ οἰκή-
 ματι· οἱ τε λοιποὶ πανταχόθεν πῦρ περιτι-
 20 θέασι. Πάντα δὲ ῥᾶστα ἀνάπληστα εὐμαρῶς
 ὑπὸ τῆς πυρὸς, Φρυγῶν τε πλήθους καὶ
 21 θυμιαμάτων ἐπιτεθέντος. Ἐκ δὲ τῆς τελευ-
 ταιᾶς καὶ βραχυτάτης κατασκευαίματος,
 ὥσπερ ἀπὸ τινος ἐκάλξεως, αἶτος ἀφίεται,
 σὺν τῷ πυρὶ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα.
 22 Ὃς φέρειν ἀπὸ γῆς εἰς ἕρανὸν τὴν τῆς βασιλείας
 ψυχὴν πισεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ ἐξ
 ἐκείνης μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν
 θρησκεύεται.

- ἀδιαφορία 12, 57 q. d. indifferentia, tranquillitas animi ad nihil magnopere propendentis.
 ἀδιάφορον 13, 1 indifferens, neque bonum neque malum.
 ἀδικία 11, 39 iniuria, qua nocetur alteri, & suum eripitur.
 ἀδολεσχίης 10, δ, 2 garrulus.
 ἀδολεσχία 10, δ, 1 garrulitas.
 Ἀδρησος 1, 64 Adrastus. Fabulam sapit ipsum nomen, quem fatali quadam necessitate effugere non potuerit vel frater suus, vel Croesi Arys filius; ut Adrasteam illam s. Nemesin nemo virat.
 ἀδύνατος 11, 75 impotens, imbecillus.
 ἀεθλος 1, 84 certamen.
 ἀηδῶς 5, 41 iniucunde, minus suaviter.
 ἀήτητος 14, 88 inuisitus.
 ἀθεάτος 8, 28 qui non videt.
 ἀθεράπευτος 8, 105 incuratus.
 ἀθεσμος 13, 1 infandus, nefarius.
 Ἀθηνᾶ 13, 9 Minerua.
 Ἀθηναῖοι 14, 31 Athenienses.
 ἀθικτος 12, 120 ad quem perungi non potest, in excelsis constitutus, sed 12, 163 intactus a θυγῶ.
 ἀθλιος 12, 174 miser, nullius pretii.
 ἀθροίζω 12, 225 confero, congero.
 αἰγασπασσῶπος 2, 73. capri vultum habens, Panis vel Mendis epith.
 Αἴγυπτος, plura eius memorabilia n. 2.
 αἰδής 13, 6 poet. pro αἰδης Pluto, inferi.
 τὰ αἰδοῖα 13, 8 pudenda.
 αἰθρίη 2, 84 serenum noctis. ἐν αἰθρίῃ sub dio.
 αἰκία 11, 66 contumelia verberum.
 αἰλαρος 13, 36 feles.
 αἰμασιᾶ 2, 93 sepes.
 Αἰκῆνες 14, 51 Thessaliae pop.
 αἰε, οἱ αἶγες 2, 74 capri. αἱ αἶγες caprae.
 Αἰολέες 1, 26 regni Croesi pars.
 αἰπῆλος 2, 74 caprarius pastor, q. d. αἰγοπῆλος.
 αἰρεῖσθαι τὰς ἀρχάς 5, 51 magistratus eligere.
 αἰρέω αἰρέει με γνώμη tenet me sententia, h. e. puto.
 αἰσσω 12, 169 irruo, impetum facio.
 αἰσχυντηλία 12, 254 pudor nimius.
 αἰσχυντηλὸς 11, 32 pudens, verecundus.
 αἰτιάομαι 12, 173 accuso, reprehendo.
 αἰχμάλωτος Vid. δορὶ ἐλαίν.
 αἰχμή 1, 75 mucro, cuspis, & per Synecd. lancea.
 ἀκαδημία Platonis 12, 66.

I N D E X.

- ἀκαιρία 10, ια, 1 importunitas.
 ἀκαρπος 12, 59 sterilis.
 ἀκήρατος 6, 46 immortalis, incorruptus, fato (κηρ) non
 obnoxius.
 ἀκμάζειν πλῆτω 1, 27 diuitiis pollere, affluere 4, 19 de morbo,
 ingrauescere.
 ἀκμή 11, 3 virilis aetas, robur.
 ἀκολασαίνειν 12, 61 luxuriari perditte, q. d. incastigatum esse.
 ἀκόλασος 11, 46 petulans, effrenis.
 ἀκολαθητικός 11, 4 sequax.
 ἀκοντίζειν 5, 28 iaculari.
 ἀκόντιον 1, 61 iaculum.
 ἀκροαμα 8, 28 auditio, vt acroama.
 αἱ ἄκροι 10, ιζ, 2 promontoria.
 ἀκρασία 10, ζ, 1 intemperantia.
 ἀκρατευτικός 11, 66 ex intemperantia ortus.
 ἀκρατος 12, 124 merus, nihil aliud admixtum habens. Spec.
 12, 164 int. οἶνος, merum (vinum) a κερᾶνυμι, misceo.
 ἀκριβῶς 5, 120 accurate scio.
 ἀκριτος 13, 10 indemnatu (iudicio populi.)
 ἀκρόασις 12, 151 conuentus audiendi causa.
 ἀκρόπολις 14, 25 arx.
 ἀκροχολία 12, 82. excandescencia.
 ἀλαζονεία 7, 120 iactantia, ostentatio.
 ἀλαζονέομαι 7, 125 iactō me, gloriōr.
 ἀλάομαι 13, 18 oberro.
 ἀλγύνομαι 9, 17 dolore afficior.
 ἀλείπης 12, 171 vnctor, V. not.
 Ἀλέξανδρος Φερᾶος 12, 26 Pherarum in Thessalia tyrannus.
 Ἀλκιβιάδης 7, 25 eius peccata Socrati imputata.
 Ἀλκιδῆα Schol. ad 3, 49 mater Pausaniae.
 ἀλκιμος 5, 35 robustus.
 ἀλόγιος 11, 73 inconsideratus, irrationalis, 12, 135.
 Ἀλύπτης 1, 14 Lydorum rex.
 ἀλύπως 12, 21 sine dolore.
 Ἄλυς 1, 25 fluuius, sterminus regni Croesi.
 ἀλυσιτελῶς 7, 124 inutiliter.
 ἀμαθία 10, ε, 1 ignorantia, ruditas.
 ἄμαξα 1, 40 currus, rheda.
 ἀμαρτάνω τινος 1, 87 aberro ab aliquo, de iaculantibus,
 oppos. τυγχάνω.
 Ἄμασις 2, 60 Aegypti Rex quando regnauerit.
 ἀμβλωπεῖν 12, 88 obtuso & hebeti visu esse. ἀμβλῶς obtusus.
 ἀμειβομαι 1, 71 respondeo. & 1. 82 ἀμειβεσθαι χρηστοῖσι, gra-
 tiam referre, vbi & Lat. respondere.

I N D E X.

- ἀμέλει 7, 80 & 10, γ, 11 q. d. noli sollicitus esse, utique, quin, sane, profecto, scilicet.
- ἀμηχανεῖν χρημάτων ἕθενος 1, 65 nullius non rei potestatem habere.
- ἀμιλλάομαι 12, 38 certo.
- ἀμίμητος 12, 41 quem nemo imitatur, vel imitari potest, inimitabilis.
- Ἀμύωνιοι 2, 51 Aegyptiorum & Aethiopum coloni dicti ab ἀμύων 2, 52.
- ἀμοιβή 12, 87 expers sum.
- ἀμωσία 12, 61 illiterata barbaries.
- ἀμοχθος 8, 34 iners, opere vacuus.
- ἀμπελίνος οἶνος 2, 21 vinum de vite. V. not.
- ἀμπεχθόν 12, 170 amictus.
- ἀμφιδέου 2, 42 armillae.
- ἀμφιλέγω 9, 23 dubito, discepto.
- ἀμφιλογος 6, 18 dubius, anceps.
- Ἀμφίπολις 14, 3 vrbis Macedon.
- ἀμφισβητέω 11, 24 dubito.
- Ἀμφιτρώων 2, 56 Amphitruo, Herculis pater, aut vitricus.
- ἀμύμων 12, 162, b Heroum Homericorum epith. inculpatus, strenuus.
- ἀνάβασις 3, 44 iter, reditus.
- ἀναβεβλημένος 10, ε, 4 reiectus, vestem reiectam habens.
- ἀνάγραπτος 3, 13 scriptus, memoriae & benevolentiae causa. Nostri, wohl angegeschrieben.
- ἀναδέχομαι 10, 12, 12 recipio (alienam causam) spondeo V. no.
- ἀναδίδωμι 11, 56 remitto, nachgeben.
- ἀνάθημα 1, 11 imago Arionis consecrata : 1, 15 donaria alia : 14, 89 reliquiae in templo seruatae.
- ἀναδής 12, 221 lasciuus, de colore al. impudens. Ita improbi coloris lacernas ap. Senecam interpretatur Gron. de P. V. p. 312.
- ἀνωδιθυσία 10, 1β, 1 stupiditas.
- ἀνωδιθεῖν 13, 55 sensu carere.
- ἀνωσχυντία 10, 9, I & 5, 22 impudentia.
- ἀνακοινωνία 10, 12, 2 communico cum aliquo (negotium, deliberandi causa.)
- ἀνακομίζω 15, 15 refero, confero.
- ἀνακόπτειν 10, 12, 3 inhibere nauem, mutare cursum.
- ἀνακτάομαι 5, 92 acquirere, concilio.
- ἀνακύκλωσις 15, 17 orbis.
- ἀνακῶς ἔχειν τινος 1, 11 sollicitè aliquem expectare, & diligenter obseruare cauendi causa. Suidas certe interpretatur ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς καὶ ἐνακῶς ἔχειν, Φροντίζειν.

ἀνοήχοντος 4, 41 foedus, nefandus. epith. factorum, qualia
perpetrant οἱ ἀνοήχονται s. impudentes.

ἀνόλκιος 7, 55 imbecillus.

ἀνόλωμα 14, 22 sumtus, impensa.

ἀνόλωτος 12, 129 qui capi non potest, inuictus.

ἀναμένω 8, 25 expecto.

ἀναμφισβήτητος 3, 36 indubius.

ἀνανδρος 12, 136 meticulosus, q. d. non virilis.

ἀναπετάννυμι 7, 74 aperio.

ἀναπηδάω 5, 94 exsilio.

ἀναπίμπλημι 12, 32 impleo. sed 4, 32 ἀναπίμπλημοι morbo,
contagione inficior.

ἀνάπλωος 10, 12, 8 oppletus.

ἀναρτῶω 5, 128 suspendo. ἀνήρητο τὸς πατέρας suspensus a
se, h. e. deinctos sibi habebat patres.

ἀνασκολοπίζειν 13, 53 suspendere (e palo) in crucem agere.

ἀνατείνω 12, 182 attentum facio.

ἀνατίθεμαι 8, 107 repono, aliter pono.

ἀνατίθημι 1, 17 dedico, consecro. Totam urbem suam ana-
thema vel donarium Dianae voluerunt esse Ephesii 9, 26
refero ad aliquem auctorem. 9, 64 tribuo.

ἀνατλάω, ἀνάτλημι 5, 3 tolero, subeo laborem.

ἀναφάινομαι 9, 52 manifestus sum, conuincor. Inde est

ἀναφάνδον 2, 1 publice.

ἀναφορὴ 12, 103 relatio - τῶν λόγων 10, 11, 4 prouocatio ad
auctorem sermonum nostrorum.

ἀνάχρωσις 12, 77 coloris quaedam communicatio, contagio
quaecunque.

ἀνδραποδίζομαι 7, 60 & 8, 42 hominem liberum in seruitutem
redigo, plagiarium sum.

ἀνδραποδισίς 9, 53 plagium.

ἀνδραποδῶδης 7, 7 feruillus, de ingenio.

ἀνδρεῶν 1, 61 diaeta virorum.

ἀνδριαντ. ποιὸς 8, 12 1 statuarius.

ἀνδροφόνος 13, 13 homicida.

ἀνεμμένως 8, 115 remisse, languide.

ἀνεῖναι 3, 14 remittere. Schol. βραθυμῆσαι.

ἀνεκαθεν 2, 26 pro ἀνωθεν, a maioribus inde.

ἀναλευθερία 12, 25 sordes, illiberale ingenium.

ἀνελεύθερος 10, 15, 1 & 12, 186 illiberalis, fordidus.

ἀνελίτω Sch. ad 3, 24 reuoluo, replico.

τὸ ἀνέλπιστον 4, 31 desperatio.

ἀνεπαχθῶς 12, 96 non aegre.

ἀνεπίσκεπτος 8, 105 non inspectus, neglectus.

ἀνεπίσκεπτος 2, 68 inconsiderate, non explorate.

I N D E X.

- ἀνεπισημων 8, 72 imperitus.
 ἀνεπὸρθατος 12, 6 qui corrigi nequit.
 ἀνεφικτος 12, 101 quem consequi non licet, in excessu
 positus.
 ἀνεψιδος 3, 28 patruelis.
 ἀνεψιος 12, 141 insanabilis, ab ἀψίω. Sed 3, 36 de poena du-
 riori, quae deinde reuocari non potest.
 ἀνήκοος 8, 28 qui non audit.
 ἀνθηρδος 12, 20 floridus, iucundus.
 ἀνθρωπόμορφος 13, 30 hominis formam habens.
 ἀνιαρδός 7, 110 molestus.
 ἀνιάω 5, 117 molestia afficio, aegre facio. τᾶτό με ἀνιάω hoc me
 male habet.
 ἀνομίλιτος 12, 21 difficilis, morosus, ad congressionem &
 consuetudinem hominum ineptus.
 ἀντασπαράζομαι 5, 73 vicissim complexor, beneuole tracto.
 ἀντεπιγράψειν 3, 12 respondere, rescribere.
 ἀντεπιτίθημι ἐπιστολήν 3, 16 do epistolam responsoriam. *dem.*
Boten wieder aufgeben.
 ἀντερείδειν 12, 166 renitendo fulcire.
 ἀντευεργετεῖν 8, 122 vicissim bene facere, gratiam referre.
 ἀντικαταλλαγή 12, 12 permutatio, vel permutandi facultas.
 ἀντικατάστασις 2, 23 τ pro ἑ Ion. sufficior, succedo in lo-
 cum.
 ἀντιλήψις 4, 21 correptio, pass. h. f. si quis superaturus
 esset morbum, eius rei indicium erat, quod extremi-
 tates corripere.
 ἀντιμεθίστασις 12, 43 resistendi vel repugnandi causa locum
 aut consilium muto.
 Ἀντιόχος 2, 1 Philopappus, ad quem Plutarchus librum
 suum misit.
 ἀντιπαράταρτεν 14, 32 in aduersa acie constituere.
 Ἀντίπατρος 14, 1 Macedon. R. 12, 227 Lacedaemonior.
 victor.
 ἀντιτείνειν 12, 122 repugnare.
 ἀντίτυπος 12, 251 ictum repellens, met. asper, renitens.
 Ἀντιφῶν 7, 105 Socratis obtrektor.
 Ἀντώνιος 12, 144 Triumuir.
 ἀνυπέβλητος 6, 30 insuperabilis, inuictus.
 ἀνυπόδητος 7, 107 discalceatus.
 Ἄνυτος 9, 61 accusator cum Melito Socratis.
 ἀνώγω 12, 206 no. iubeo, impello.
 ἀξιωμακάρσιος 9, 71 felicitatis praedicatione dignus.
 ἀξιόπιστος 7, 100 dignus cui credatur aliquid, cuius fidei
 mandetur.

I N D E X.

- ἄξιος* 1, 46 *aequiparandus*, eod. fastigio dignus. 10, 8, 4
 it 10, 9, 6 dignus pretio suo, bene s. vili pretio emtus.
ἄξιόω 3, 44 oro, peto, volo, (quia dignum cenfeo.)
ἀξιώμα 3, 16 dignitas.
ἀξιώσις 12, 135 vis & significatio verborum. V. no.
ἀκούατα 5, 132 impigerrime.
ἀπαγορεύω 12, 229 nego (me iuuare posse.) 13, 10 veto.
ἀπαγωγή Φόρος 1, 19 vectigalis solutio. *ἀπάγειν* enim τὸν Φόρον Graece dicitur eod. modo, vt Germ. *die Zinsen oder Steuern abführen, abtragen.*
ἀπαθής 1, 50 non ex Stoicorum disciplina dicitur, sed, mali & calamitatis expertus.
ἀπατεῖν 10, 1α, 5 non repetere significat, vt alias, rem suam, sed sibi petere, *abfordern*, vt *ἀπέρχων*, sibi habere.
ἀπαλλάσσειν τινά 3, 10 succedere, *abloesen*. 2, 71 liberare.
 - - - *ἀλυσιτελῶς* 10, 4, 12 incommodum auferre.
ἀπαλλάσσομαι 7, 34 discedo.
ἀπαλότης 8, 5 teneritas.
ἀπάνθρωπος 12, 105 inhumanus, inuenustus.
ἀπαρρησιάζομαι 12, 41 honeste dicendi libertate carens, meticolosus.
ἀπάρχουσι 10, 1, 2 libere.
ἀπατεών 7, 125 deceptor, impostor.
ἀπατέρια 10, 8, 6 festi Athen. nomen, q. d. fallaciarum solennia.
ἀπαυδάω 10, 4, 16 deficio, ad incitas redigor. Similia *ἀπαγορεύειν, ἀπατεῖν*, quae omnia significant eo redigi, vt *neges*, te diutius ferre laborem posse.
ἀπαυσος 4, 18 infedabilis, immensus, sitis epith. de qua Lucret. *infedabiliter.*
ἀπειθία 8, 150 pertinacia, contumacia.
ἀπειπαθεῖν 10, 1α, 5 reculare.
ἀπειροκαλίω 5, 9 ineptiae, q. d. infcitia boni & honesti.
ἄπειρος 7, 4 infinitus, a *πέρας*.
ἀπείρωσ ἔχειν τινός 2, 69 imperitum esse.
ἀπεισαγγελία 12, 216 crimen publicum contra ius non scriptum.
ἀπεισος 12, 197 pertinax, qui persuaderi sibi, aut flecti se non patitur.
ἀπελαύνω 5, 9 abigo.
ἀπελαύνουσι τιμῶν 5, 54 arceri, exclusum esse honoribus.
Ἀπελλής 12, 154 *Χίος* 12, 213.
ἀπεργάζομαι 7, 111 efficiō, perficio, cum respectu ad mercedem, vt nostri *abarbeiten.*
ἀπερύω 1, 50 arceo.

- ἀπειθύνω 12, 51 dirigo.
 ἀπεφθός 2, 62 non coctus, de auro, quod statim fui metalli est.
 ἀπεχθία 12, 222 inimicitia.
 ἀπήγγισις 2, 94 Ion. pro ἀφήγ. relatio, commemoratio.
 ἀπήκομοι pro ἀφήκ. Ion. 1, 33 deponent. ἀπήκτου peruenit, delatus est.
 ἀπήμων 1, 85 incolumis, sine damno, quod πήμα est.
 ἀπίμι 2, 41 pro ἀπίμι Ion. dimitto.
 ἀπίθανος 14, 67 improbabilis.
 ἀπικνέμω 1, 27 Ion. pro ἀφικ. peruenio. Ita 1, 30 ἀπίκτο.
 ἀπίος 10, 7, 9 pirum.
 ἀπισία 10, 16, 1 diffidentia.
 ἀπλαστος 12, 200 ficti nihil habens.
 ἀπνευσι 10, 7, 11 vno spiritu, sine respiratione.
 ἀπο accentu retracto, 7, 37 longe vel procul a.
 ἀπογεισάω 7, 75 suggrunda vel suggrundio. munio. γείσων enim, vel γείσων suggrundium. Vt hic ab architectis vox translata est ad figuram & usum superciliorum declarandum: ita *supercilium* vicissim architecti Latini ad se traduxerunt ob similitudinem, ad membrum quoddam columnae significandum.
 ἀποδόμοι 2, 82 vendo.
 ἀποδιδράσκω 3, 7 aufugio. Nostri *sch davon machen*. Lat. *faceffere*. th. δράω facio.
 ἀποδέχομαι 2, 57 pass. recipior. Nam ἀποδέχεται est 3 pl. perf. pass. Ion.
 ἀποδημέω 1, 28 a patria absum.
 ἀποδοκιμάζειν 10, 5, α reprobare.
 ἀποδύρομαι 12, 90 cum fletu queror.
 ἀποθέωσις 15, 1 consecratio, relatio in numerum Deor.
 ἀποικοδομέω 3, 49 aedificando obstruo. Nostri *verbauen*, ἀποικοι 2, 51 coloni.
 ἀποκάθαρσις 4, 14 purgatio.
 ἀποκαθίστημι 10, 2, 7 reduco domum.
 ἀποκάμνω 8, 130 defatigor, animum despondeo.
 ἀποκλείω 12, 118 excludo, non intromitto.
 ἀποκνίω 10, 2, 5 eneco, de moleste loquaci.
 ἀποκρίνεσθαι 4, 11 Medicorum verbum, cum morbus exitum quendam facit in certum genus, vnde jam dignosci potest: abire, veri. f. 29 eod. sensu est τελευτάω.
 ἀπολαμβάνω 3, 49 excludo, intercipio, quasi aufero a commercio aliorum hominum, V. Schol.
 ἀπολαμπύρομαι 1, 83 illustror, exsplendesco. Impersonal. vt ἰδεται 2, 23.

I N D E X.

- ἔπολαύω 7, 106 fructum percipio.
 ἀπολιθάινω 12, 251 delabor.
 ἀπολλύναι τινα 1, 93 funere domestico afficere & funestare,
 vt Lat. mors illa me *perdidit*.
 ἀπολογισμοὶ 14, 22 tabulae rationum.
 ἀπομαραίνωμαι 9, 15 marcesco, languore consumor.
 ἀπόμνημα 15, 7 abiuro, magistratum iure iurando interposito
 depono.
 ἀπομύττωμαι 5, 61 emungo me.
 ἀπονίπτομαι 10, 17, 2 lauo.
 ἀπονοσέω 1, 85 reuertor domum, νόσος reditus.
 ἀποπειράομαι 2, 103 experior, periculum facio.
 ἀποπιδῶν τινας 7, 32 resilire, desciscere.
 ἀπόρρητος 14, 81 inuictus, qui vastari nequit.
 ἀπαρος 9, 37 dubius consilii, perturbatus.
 ἀπορράπτειν 10, 17, 4 fuere, sarcire.
 ἀπόρρητος 12, 30 secretus, arcanus.
 ἀπορροή 12, 77 defluxus, contagio.
 ἀποσιωπάω 12, 181 reticeo. Sed 12, 150 orationem abrupto.
 ἀπόσκηνος 6, 29 non domesticus.
 ἀποσοβεῖν 12, 234 fugare, repellere.
 ἀποστολος 14, 39 classis, apparatus nauticus.
 ἀποσυγέω 2, 79 abominor, abhorreo.
 ἀποσφάττω 13, 7 mactō.
 ἀπότακτος 2, 92 ordinatus, demensus, de cibo.
 ἀποτείνειν 12, 175 sermonem producere.
 ἀποτελεῖν 12, 15 perficere.
 ἀποτελεῖσθαι 9, 11 persoluere, tanquam tributum debitum.
 ἀποτρέπομαι 10, 17, 5 auerfor.
 ἀποτυγχάνειν 11, 10 spe sua excidere.
 ἀποτύπτοιμαι 2, 37 desino me verberare, ἐπεὶ ἀποτύπτοιμαι,
 wenn si sich abgeprügelt haben.
 ἀποφαίνομαι 12, 148 appello, voco.
 ἀποφευκτικός 9, 16 ad fugam vel liberationem utilis.
 ἀπόφευξις 12, 218 absolutio, q. d. eflugium rei s. τῆ φεύ-
 γοντος.
 ἀποχράομαι 12, 230 abutor: sed 1, 72 ἀποχρῶμενος conten-
 tus. ἀπόχρη sufficit.
 ἀποχρῶε 7, 78 τὰ ἀποχρῶέντα δυοχερή foeda, quae excer-
 nuntur per aluum.
 ἀποψάομαι 5, 83 detergo me.
 ἀποψύχειν 3, 50 animam efflare, exspirare.
 ἀπραγμοσύνη 12, 72 otium.
 ἀπράγμων 8, 33 laboris & molestiae expers.
 ἀπροβέβυτος 10, 8, 1 inconsideratus.

- ἀπροφάσιτος 12, 199 qui non quaerit excusationes.
 ἀπροφασίσως 12, 228 sine praetextu & excusatione.
 ἀπώλεμος 7, 55 imbellis.
 ἀπτομαι 12, 149 attingo, scopum ferio.
 ἀπύρετος 10, 8, 7 febris carens.
 ἀπώμοτος 14, 68 q. d. abiurandus. Μακεδόσιν ἔδεν ἐπώμο-
 τον, nihil non cadit in illos, nihil ita tarpe est, quin
 facturos credibile sit.
 ἀρώδες rarus, & 12, 35 quia de foraminibus cribri sermo est,
 amplior: quo crebriora enim foramina, eo minutiora &c.
 Ἀργεῖοι 1, 39 Argiui.
 Ἀργίλιος 3, 37 Pausaniae index.
 ἀργυρώνητος 13, 12 mancipium, pecunia emtus.
 ἀρέσκεια 10, 5, 1 blanditia.
 ἀρεσκος 10, 5, 2 blandus.
 Ἄρης, εως 15, 10 Mars.
 ἀρθρώω 7, 87 articulo, s. articulatim sermonem distingo.
 Ἀρτεῖδης 14, 38.
 Ἀρτισογέτων 14, 83 obrectator Demosthenis.
 Ἀρτισόδημος ὁ μικρὸς 7, 73 contemtor religionum.
 ἄρισον 5, 37 prandium.
 Ἀρτισθικός 14, 8 Demagogus Athen.
 Ἀρκεσίλαος 12, 119 Philoſophus.
 Ἀρμένιοι 6, 22.
 ἀρμόττειν 5, 123 τὸ ἀρμόττειν quod decet, decentia.
 ἄρρα 12, 9 aruum.
 ἄρα 13, 8 falx.
 ἀρρηκτος 2, 88 qui perrumpi non potest, inuictus.
 ἀρρώστος 9, 65 infirmus.
 Ἀρτάβαζος 3, 10 Xerxis ad Pausaniam Legatus.
 Ἄρτεμις 1, 17 it. 10, 12. Diana.
 ἄρτημα 2, 92 quidquid ornatus causa appenditur, monile.
 ἄρτηρία 12, 173 arteria, vocis iter.
 ἀρύτωνα 10, 3, 8 haustrum.
 ἀρύω 5, 27 haurio.
 τὰ ἀρχαῖα 5, 8 principum domicilia, ut τὰ βασιλεία regum.
 Ἀρχίδαμος 4, 1 Lacedaemoniorum Rex.
 ἀρχικὸς 7, 6 ad imperandum aptus.
 Ἀρχίλοχος 13, 22 poeta.
 ἄσάφεια 12, 199 obscuritas. σαφὴς clarus.
 ἀσήμαντος 2, 26 non signatus.
 ἀσθενία 2, 81 impotentia, paupertas. Ion. pro ἀσθένεια.
 Ἀσκληπιάδου 13, 46 Aesculapii posterus.
 Ἀσκληπιάδης 12, 118.
 Ἀσκληπιεῖον 10, 15, 6 templum Aesculapii.

I N D E X.

- Ἀσκληπιός 13, 35 Aesculapius.
 ἄσπεδος 10, 5, 6 vter.
 Ἀσπασία 8, 132 Socratis magistra.
 ἄσπερος 2, 36 al. ἄσπερος vna passa.
 Ἀστυάγης 5, 2 Medor. R.
 ἄστυγείτορες I, 3 vicini vrbis.
 ἄστυλία 14, 74 sanctitas.
 ἄσυχολία 6, 25 negotium, molestia.
 ἀσυχολῆμα 10, 1α, 2 occupatus sum.
 ἄσυντία 12, 139 profusio, heluatio, eorum quos Salus ipsa
 seruare non potest.
 ἀταξία 14, 47 immodestia militum, ordines non seruauit.
 Ἄταρβηχης 2, 44 vrbis in Profopitide inf. Aegypti.
 ἄτε 2, 89 tanquam.
 ἀτεχνῶς 12, 79 omnino, plane.
 ἀτολμος 12, 171 nihil audens.
 ἄτονος 14, 66 remissus, languidus.
 ἀτοπία 4, 28 insolentia.
 ἀτοπος 13, 19 nefarius, inhonestus.
 ἀτοπον πνεῦμα 4, 12 insolitus pro foetorem spiritus.
 ἀτρέμα 12, 47 & ἀτρέμας 7, 55 sensum, sine motu & tremore.
 ἀτριβής 6, 46 detrimenti expers.
 ἀτροτος 12, 204 infatigabilis.
 ἄττα II, 50 pro τινὰ Att.
 ἄτυς I, 59 Croesi fil.
 ἀτυχέα 5, 114 frustror, excido optatis, repulsam fero.
 ἀτύχημα 12, 130 infortunium.
 αὐθάδων 12, 206 no. loquor.
 αὐός 2, 98 siccus.
 αὐτάρκης 8, 118 sibi sufficiens, qui satis habet ad bene beateque viuendum.
 αὐτήκοος 3, 40 testis auritus, qui suis ipse auribus credit.
 αὐτοκράτωρ 8, 1 sui iuris, suae tutelae.
 αὐτολήκυσθος 12, 25 qui sponte accurrit ad lecythum V. Λήκυσθος. parasitus.
 αὐτομολεῖν 14, 76 fugere, transfugam esse.
 αὐτός. αὐτοῖσι τοῖς ἰματίοισι 2, 76 cum ipsis vestibus.
 ἀύχιμυρς 8, 30 squalidus, miser.
 ἄβανής 3, 47 obicurus.
 ἀφειδέω 12, 90 non parco.
 ἀφειδής 12, 240 effuse, vt nihil parcas.
 ἀφελής 12, 200 simplex.
 ἀφθονος 2, 37 copiosus, vt inuidiae locus non sit.
 ἀφίπτακω 14, 88 auolo, morior.

- ἄφιλος 12, 21 ad amicitiam ineptus.
 ἄπιστοι 12, 194 dimoueo.
 ἄφορμη 10, ζ, 4 occasio vel obtentus (loquendi.)
 ἀφραίνειν 12, 117 desipere.
 τὰ ἀφροδίσια 7, 14 venereae voluptates.
 Ἀφροδίτη 2, 44 Venus.
 ἄχαρις 1, 75 indacens & propterea ingratus.
 ἀχαρισία 5, 20 ingratus animus, apud Persas in iudicium venit.
 ἀχθόμεον 5, 81 grauior, moleste fero.
 ἀχθος 2, 4 onus.
 ἀχίτων 7, 107 carens tunica.
 ἀχυρον 10, 9, 7 palea.
 ἀψίκωρος 11, 5 fastidiosus, fatur cum primum gustauit.

B.

- Βαγῶας 12, 240 eunuchus Alex.
 βᾶτρον 15, 7 gradus.
 βαλαντιοτομεῖν 7, 60 secare zonam, manticulari, *beutel-*
schneiden.
 βάλιος 12, 55 celer, impetu ruens; ceruorum, it. ventorum
 epith. poet.
 βάμμα 12, 105 tinctura, pigmentum liquidum.
 βάπλω 2, 76 lauo.
 βαρβαρίζειν 12, 172 barbarissimum committere, barbare loqui.
 βάρης 2, 42 nauis Ion.
 βαρύσμος 12, 113 graueolens.
 βαρύσμοφορος 1, 97 calamitosus.
 τὰ βασίλεια 5, 8 regia, int. οἰκήματα, vt ἀρχεῖα.
 βασιλεὺς 3 saepius rex Persarum κατ' ἔξοχ. sed 12, 28 patro-
 nus, amicus potens, cui adulator parasitus.
 βάσιμος 12, 243 ad scandendum facilis & opportunus.
 βάσκανος 12, 190 inuidus.
 βάσαγμα 12, 163 gestamen, quod geritur.
 βᾶπλος 12, 119 Comicus.
 ἡ βδέλλα 2, 89 hirudo, sanguisuga.
 βδελυρία 12, 25 summa & abominabilis impudentia, quam
 auerlantur omnes vt foetidum flatum, βδόλον.
 βεβαιωτής 12, 3 confirmator, qui asseuerat aliquid.
 βήμα 12, 15 suggestum, vnde ad populum dicitur.
 β & ἡ βήξ 4, 13 tussis.
 Βίαι, αντος 11, 26 vnus VII. Sapp.
 Βίτων 1, 38: 12, 156: 13, 62 beatus ille frater Cleobis.
 βιώσιμον 1, 93 &

I N D E X.

- βιωτέον 14, 72 viuendum.
 βλαβερὸς 7, 52 noxius.
 βλάη 7, 21 noxa.
 βλάξ 12, 189 stupidus, stipes.
 βλεφαρίδες 7, 75 palpebrae, earumue pili, f. cilia.
 βηδρομιῶν 10, δ, 6 mensis Atticus, Augusto circiter re-
 spondens.
 Βιωτία 14, 41.
 βορὰ 13, 50 cibus, pastus.
 βόσκημα 8, 21 pecus ἀπὸ τῆ βόσκειν pascere.
 βῆδων, ὄνος 12, 198 inflammatio, vlcus, inguinum prae-
 fertim.
 βόκερος 2, 39 bouis vel bubula cornua habens.
 Βῆλις 14, 14 Lacedaemonius, vir fortis.
 δ vel τὸ βράγχος 4, 13 raucedo.
 βραύτης 10, 18, 1 tarditas.
 βρεῖδς 12, 163 grauis.
 βροντᾶν 12, 100 tonare, metaph. de versibus.
 βύβλιος 2, 8 ex bybto, h. e. Aegyptia papyro factus.
 Hanc enim calcis habilem fuisse, dubitari non potest,
 cum etiam nauigia inde fecerint. Plin. 13, 11 f. 23. *utuntur*
ad alia vtenilia vasorum.
 βύβλος 2, 25 papyrus Aegyptia, & hic spec. charta eius vel
 folium, taenia.
 Βυζάντιον 3, 5 capta a Pausania.
 Βυζαντίων τεῖχος 14, 23 V. N.
 βύραξ 9, 62 pellis, corium.
 βωολοχία 12, 5 scurrilitas, assentatio, a
 βωολόχος q. d. infidiator altaris, vel furandi causa, ita
 sacrilegus; vel cibi inde petendi, ita parasitus. Nam
 λῆχος infidiae, &
 βωμὸς 2, 69 altare.

Γ.

- Γατῆλοι 13, 5.
 γαλή 1, 17, 3 feles.
 γαιμετή 12, 92 χορ.
 γάνωμα 12, 20 splendor, nitor. al. laetitia.
 γαργαλιζώ 12, 42 titillo.
 γελωσπίδς 12, 178 scurra.
 γενναῖος & εὐγενής differ. 11, 54.
 γεραιτερος 5, 11 senior, a γεραῖος.
 γέρρον 5, 32 scutum e vimine, crates.
 γεώλοφος 13, 50 collis, tumulus.
 γεωργικὸς 8, 149 agri culturae peritus.

I N D E X.

- γη (κιμωλία) 10, 12 creta, terra cimolia.
 Γλαυκος δ χιός 1, 5 repertor artis argentum glutinandi, vel
 ferruminandi ferro.
 γλῶσσα vel γλῶττα 12, 175 vocis obscurae interpretatio.
 ἢ γνάθος 2, 87 maxilla.
 γνώμην ποιεῖμαι 3, 6 decreui, cogito, statuo.
 γνώμων 7, 74 index.
 γνώριμος 8, 80 notus.
 Γογγύλος 3, 7 inter Pausaniam & Xerxen internuncius.
 γομφῖαι ὀδόντες 7, 76 molares.
 γόνος 2, 56 filius.
 Γόρδιος 1, 64 Midæ fil. Phrygiae regulus.
 γῆν 7, 107 enim. vid. γῶν.
 γραμματεὺς 14, 22 Magistratus apud Athenienses, a scribendi
 & tabularii cura appellatus.
 γραμμὴ 12, 210 linea.
 γραφεῖον 12, 172 stilus.
 γραφῆ 7, 62 accusatio (scripta, 2 qua est δίκην γράφειν, item)
 γράφομαι τινά τινας 9, 51 scribo dicam alicuius rei.
 γρυστὸς 12, 139 naso adunco praeditus.
 τὰ γυμνά 10, 5, 5 nuda i. e. pudenda.
 γυμνικός 5, 12 ad exercitationem pertinens.
 γύναιον 12, 61 muliercula.
 γυψ 13, 50 vultur.
 Γωβρύης 12, 33 vnus interfectorum Pseudo-Smerdis.
 γῶν pro γῆν 1, 38 habet vim diminuendi, *se omnino tamen
 secundas minimum laturum.*

Δ.

- δαίμων 5, 43 sciens, peritus.
 δαιμόνιον 10, 17, 1 numen. Socratis 9, 8 & 9, 22 V. N.
 δ δαίμων 14, 76 fortuna.
 δάκνω 8, 57 mordeo.
 δανείζομαι 10, 9, 2 mutuum peto & 10, 9, 5 mutuo sumo,
 foenore accipio.
 δαπανηρὸς 8, 118 sumtuosus, damnosus.
 Δαρείος 12, 33 interfector Pseudo-Smerdis, qui post re-
 gnauit.
 δάξ 10, 8, 5 fax.
 Δασκυλίτης πατραπία 3, 10 a Dascylo Bithyniae vrbe dicta.
 δασύς 12, 174 densus, crassus.
 δατέομαι 2, 21 edo, vescor. Hic & Herod. 2, 66 editi & Miss.
 variant & pendent inter δατέοντα & πατέοντα. Sed nobis
 2, 78 consentiunt in πατέοντα.
 δευδίσσαμος 7, 54 poet. timeo.

I N D E X.

- δειλία 10, 17, 1 meticulositas, timiditas.
 δεινολογῆμον 1, 89 miserabiliter lugeo.
 δεινός 10, β, 8 vehemens, acer, ad consuetudinem f. l. vehementem, & habitum inde ortum pertinet.
 δείρω 2, 28 pro δέρω excorio, pellem detraho.
 δεισιδαιμονία 12, 82 superstitio.
 δελεάζω 2, 94 escam hamo affigo.
 Δέλτα 2, 41 Aegyptus inferior, f. pars intra Nili ostia comprehensa, a figura dicta.
 ἡ δέλτος 12, 172 tabula literaria.
 ἡ δέλφαξ 2, 95 porcellus.
 τὰ δεόμενα 2, 205 quae oportet.
 δεξιόμοι 12, 202 prensio, dextram alterius prehendendo blandiendi causa.
 δεξιῶς 12, 215 bene, commode, recte.
 δέρον 5, 69 collum.
 δέρμα 2, 88 cutis.
 δευτερεῖα φέρειν 1, 38 secundas ferre.
 δηγμός 12, 131 morsus (conscientiae.)
 δήκτης 12, 117 mordax.
 δήλησις 1, 83 noxa.
 δηλονότι 8, 81 q. d. δῆλον ἔστι, manifestum, quod, h. e. scilicet.
 δηλῶ 3, 10 manifesto.
 δήλωμα 12, 205 manifestatio, signum.
 διμαγωγέω 12, 64 sum.
 διμαγωγός 12, 62 plebicola, plebis assentator verius quam dux, quales Romae saepius Tribuni plebis.
 Δημάδης 14, 75 Demagogus Athen. proditor libertatis.
 διμηγορία 14, 20 concio, ad populum oratio.
 διμηγορικός 7, 44 concionibus aptus.
 Δημήτριος 12, 240 adulator Alexandri M.
 διμηκεργός 7, 79 opifex, architectus.
 Δημοσθένης 14, passim.
 δημοσία 3, 1 publice.
 δημότης 7, 57 plebeius.
 δημοτικός 2, 14 publicus, vulgaris.
 δῆω 4, 1 vasto.
 διαβάλλω 8, 127 calumnior.
 διαβεβύδομαι 11, 23 confirmo.
 διάγειν 5, 5 degere, viuere.
 διαγίνομαι 9, 6 sum. διαγεγνήμιον 6, 50 fui, vixi. Sed 5, 58 persequero, persto.
 Διαγόρας Μήλιος 13, 28 Atheus nobilis.
 διάγραμμα 12, 122 praescriptum, de notis musicis.

I N D E X.

- διαγωγή 15, 14 traiectus.
 διαδίδωμι 5, 86 distribuo; sed 6, 22 attribuo.
 διάδοχος 15, 1 successor.
 διάθεσος 11, 10 calidus.
 διάθεσις 12, 45 dispositio, affectio animi.
 διαδρῦπτεσθαι 7, 35 frangi & corrupti mollitie.
 διάσρωμα 10, δ, 7 διαρρέμενος; interprete CASAVE. grandi gradu & diuaticis cruribus incedens.
 διαυα 13, 39 victus, virae ratio.
 διαυαυαν ἔχειν ἕκ τινος 1, 66 victum habere ab aliquo. τὴν διαυαυαν ποιεῖμαι 2, 89 commoror. διαυατά ἐστιν Αἰγυπτίοισι δμῶς θρησίοισι, commorantur sub eod. tecto. Sed 10, 5, 4 est arbitrium, iudicium priuatum inter amicos.
 διαυατήματα 7, 112 res ad victum necessariae.
 διαυακείσθαι 7, 1 constitutum, animo affectum esse -- οἰκείως 5, 128 beneuolum, propitium esse, q. d. dispositum familiariter.
 διάκονος 12, 165 inanis.
 διάκονος 7, 101 ciborum ministrator.
 διακλέπειν 1, 76 suffurari, subducere fato.
 διαλδομα 12, 212 dissoluo me, discedo.
 διάλυσις 12, 227 pax. q. d. dissolutio iniuriarum & belli.
 διαμέμνημα 7, 190 memoria teneo.
 διαπάλη 12, 33 colluctatio.
 διαπέπομα 12, 92 missio.
 διαπονέομαι 8, 38 perficio, elaboro.
 διαπράττομα 3, 26 expedio me. Nostri, *sich los'machen, durcharbeiten*. Schol. διακρέσθαι τὴν κατηγορίαν, accusationem vel crimen amoliri.
 διαπρεπής 8, 16 insignis, excellens.
 διασαφηνίζω 5, 3 explico, declaro.
 διασμῆω 2, 15 detergo, purgo. Cognata σμάω, σμήχω, σμήγμα.
 διατεινόμεν 10, 1, 12 obnixè, intente ago.
 διατελέω 1, 54 est quasi auxiliare verbum, vt ἔχων διατελέει habens perseuerat h. e. perpetuo habet.
 διαυθενάμ 7, 49 insituere, informare animum. Nostri *disponiren*.
 διαυβη 9, 65 vitae genus: at 12, 160 schola, consuetudo cum magistro.
 διαυβρεσθαι 8, 69 dissidere.
 διάφορον 10, 1, 1 fumtus, pecunia.
 διαυφείρωμα, διεφθαρτο 1, 59 corruptus erat, h. e. morbo ita viciatus, vt vix homo inter homines videretur. conf. 1, 76.

I N D E X.

- διάφραγμα 3, 41 sepes interiecta, intergerinus paries.
 διαχρᾶσμου 1, 6 interficio.
 διδασκαλείον 10, ζ, 6 schola.
 διδάσκω 1, 2 in publicam lucem & aures hominum pro-
 ducō scriptum a me vel alio carmen: qua ratione etiam
 fabulam docere dicitur is, qui in theatrum & scenam
 eam producit.
 δίδωμι 7, 31 optionem do.
 δίδωμι 8, 10 sum, esse pergo. Perseuerationem notare vide-
 tur, vt διάγω, διαγίνωσκω.
 διενείκω 1, 14 Ion. pro διενέγκω h. e. διαφέρω τὸν πόλεμον, περ-
 φο, perficio V. ἐξενείκω.
 διέξιμι 10, β, 9 loquor, disputo.
 διεξέρχομαι 10, γ, 3 transeo.
 διερεΐζω 12, 196 irritō.
 διέρχομαι 12, 174 percurrere, vel perlegere potius emen-
 dandi causa: nostri, durchgehen, durchlaufen. Sed 11, 1
 est commemorō.
 δίχομαι 2, 24 exquiro.
 διήγησις 10, δ, 1 enarratio.
 διήμερόν 10, η, 16 diem consumo, totum diem duro.
 διθύραμβος 1, 2 Arionis inuentum, carmen Baccho prae-
 fertim dicatum, qui & ipse διθύραμβος vocatur. In ety-
 mologia non morabimur, quae nugatoria videtur. Hoc
 modo notet iuuentus, dithyrambum esse carminis genus,
 verbis pariter ac rebus, ordineque audax & ebriorum
 licentiae, quam modestiae sobriae, propinquius. Plura
 volentibus dabit ad PIND. *Olymp. p. 307 sq.* ERASMVVS
 SCHMIDIVS.
 διοχυρίζομαι 11, 19 confirmo.
 δικαίω 2, 78 iustum vel fas puto.
 δικαίωσις 12, 135 iuris sui defensio, apologia.
 δικανικόν no. ad 14, 17.
 δικαστικός 8, 137 ad iudicandum aptus.
 διξός 2, 67 pro δισσός duplex.
 Διοκλῆς 13, 46 medicus.
 Διονύσια 10, δ, 4 Bacchi festum.
 Διονυσιάζειν 14, 30 bacchari.
 Διόνυσος 2, 82 Bacchus.
 Διοπέδης 14, 28 Dux Athen.
 Διόσκυροι 2, 57 q. d. Δίδος κῆροι vel κῆροι Iouis pueri, Castor
 & Pollux; in coelo Gemini.
 διορισμὸς 12, 103 differentia.
 Διοτρεφής 12, 117 a Ioue nutritus.
 διφάω 10, ε, 4 perscrutor, excutio.

)b(

διφθέρα

I N D E X.

- διφθέρα 10, ε, 9 pellis, rheno.
 δίχυλος 2, 98 bifidus, vngulas bifidas habens.
 διώκω 8, 39 persequor (narratione.)
 Δίων 12, 66.
 δοκτείνε ἐμῷ 2, 51 ell. κατὰ, vt mea fert opinio.
 δοράτιον 1, 61 hasta.
 δορι: ἑλῶν 3, 8 hasta capiens, conuenit cum etymo vocis
 αἰχμάλωτος, αἰχμή enim mucro, vel ipsa hasta.
 δορπία 2, 82 vespera, coenae tempus.
 δορυφορεῖν τινα 3, 17 satellitem esse. V. Schol.
 διαλοπρεπής 9, 65 feruilis.
 Δράκων 14, 72 legislator Athen.
 δραχμῆ 14, 37 rhetoris praemium.
 δρῦδος 7, 74 acerbus, austerus, dulci oppos.
 ἡ δρῦσος 12, 84 ros.
 δυσάνικτος 8, 58 intolerabilis.
 δυσάπτριπτος 12, 125 qui remoueri & repelli non potest.
 δύσελπις 11, 33 non facile sperans.
 δυσέφικτος 12, 243 ad quem non facile peruenitur.
 δυσκατάπρακτος 6, 35 difficilis.
 δυσκολαίω 8, 58 difficilis, morosus sum, aegre fero.
 δύσκολος 12, 98 difficilis, asper, morosus.
 δυσμαθής 9, 11 indocilis.
 δυσζύμβολος 8, 120 ineptus ad societatem & amicitiam.
 Nam ζυμβάλλειν etiam est societatem & foedus facere.
 δυσπραξία 12, 46 infelicitas.
 δυσπρόσδος 12, 243 accessu difficilis.
 δύσφορος 8, 56 intolerabilis.
 δυσφύλακτος 12, 7 qui caueri nequit.
 δυσφώρατος 12, 43 captu vel deprehensu difficilis.
 δυσχεραίνω 12, 86 aegre fero.
 δυχωρίσος 12 36 difficilis separatu.
 δυτώδης 4, 12 graecolens, foetidus.
 δυσωπεῖν 12, 223 pudore & molestia afficere.
 Δωριακός 4, 51 Graecum generatim notare videtur.
 Δωριεὺς 1, 26 Dores, regni Croesi pars.
 δωροδέκω 14, 70 dona accipio.

E.

- Ἐβδομαῖος 4, 20 V. ἐνιαυτός.
 ἔγγενής 2, 77 indigena.
 ἐγγίνομαι 2, 17 innascor.
 ἐγγύη 10, 1α, 2 sponsio vel sponsus, intercessio in aliena
 causa, expromissio.
 ἐγγυητής 10, 1ε, 5 sponsor.

I N D E X.

- ἔγκαλύπτου 6, 55. inuolutio me, ritus morientium: idem
 6, 59 συγκαλύπτου.
 ἔγκαταλείπω 12, 91 defero, ἔγκαταλείπει τὴν πῖσιν, qui ab
 eius, cui secretum commisit, familiaritate discedens &
 amicitia, illud secretum quasi in periculo apud illam iam
 inimicum derelinquit: ut qui obside induciarum aut
 pacis dato, violato foedere illum obsidem destituat.
 ἔγκατασκήπειν 4, 3 incidere, irruere, ingruere, de morbo.
 ἔγκέφαλον 13, 2 cerebrum.
 ἔγκλημα 5 18 crimen, accusatio.
 ἔγκλισις 12, 78 inclinatio, inflexio.
 ἔγκυκλις 12, 27 circumuagor, oberro.
 ἔγχελυς 2, 99 anguilla.
 ἔγχος 12, 162, b halia.
 ἐγγρίμπτοιμα 12, 55 appropinquo, prope accedo.
 ἔδρα 12, 150 sedile, sedes.
 ἔδωλα 1, 7 ab ἔδος sedes, transtra & fori nauium. GELL.
 in summo puppis foro. GRON. ἔδώλοισι.
 ἔδελοντής 14, 71 voluntarius.
 εἰδεχθῆς 13, 30 abominandus V. N.
 εἶδω 5, 11 χάρον σοι εἶσομαι gratiam tibi habebō, Ich will
 dir's dank wissen.
 εἰκάζω 2, 93 affimilo. 1, 57. ὡς εἰκάσαι quantum coniectu-
 ra licet assequi, vel, si coniecturae locus est.
 εἰκονισμὸς 12, 94 descriptio, imago.
 εἰκότα ἐλπίζω 1, 22 verisimilia h. e. speranda spero, quae
 euentura probabile est.
 εἶκα 12, 150 cedo.
 εἰλωτες 3, 35 Helotes, Lacedaemoniorum serui publici, ex
 Nepote noui.
 εἶλα 2, 13 vestis.
 εἶνεκεν τῆ Φυλάσσοντος 1, 85 quantum a custode prouideri
 poterit.
 εἰρηναῖος 2, 89 pacatus.
 εἰρηκτῆ 3, 26 carcer.
 εἰρομοῦ 2, 63 interrogo.
 εἰρων 10, β, 2 dissimulatio. V. no. b.
 εἰρωνία 10, α, 7 dissimulatio infidiosa & fallax.
 εἰς vid. ἐς.
 εἰσελάλειν ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆν 4, 1 irruptionem facere, einfallen.
 εἰσοδος 15, 3 vestibulum.
 εἰσπράττω 10, 1, 3 exigo, eintreiben.
 εἶτα 12, 157 omissa ordinis notatione cum vehementia
 quadam conclusionem adiicit superioribus. Lat.
 Et. V. ἔπειτα.

- ἔκγονος 1, 65 natus, soboles.
 ἔκδερειν 2, 50 excoriare.
 ἐκδίδουσαι θυγατέρας 2, 77 collocare.
 ἐκδιαιτάω τῶν νομίμων 3, 3b victu egredior leges, praeter leges ac mores victum & cultum habeo.
 ἐκδύομαι 10, 17, 5 abiicio, procul amolior.
 ἐκθειάζειν 15, 1 in Deos referre, consecrare.
 ἐκκάμνειν 4, 35 labori, molestiaeque succumbere.
 ἐκκλέπτω 5, 49 suffuror, clam subduco.
 ἐκκλήζομαι 1, 40 excludor, tempore scil. Videbant iuvenes, tempus brevius esse, quam vt iumenta ex agro adduci possent.
 ἐκκολλάω 3, 33 erado, exculpo.
 ἐκκρίνειν 5, 52 q. d. excernere, coetu aut ciuitate eiicere. Sed 6, 42 de separatione animae a corpore.
 ἐκλείπω 6, 54 ἐκλείπει μοι φαίνεται ἡ ψυχὴ, deficere & discedere anima.
 ἐκλέπειν 2, 83 excludere, vel excudere oua.
 ἐκπεπταμένως 6, 16 effuse.
 ἐκπλήθειν τὴν φήμην τῷ ὄνειρον 1, 88 somnium explere.
 ἐκπίπτω 4, 20 prorumpo.
 ἐκπονέω 5, 63 labore expello, vt nostri *ausarbeiten*, de humore superfluo corporis.
 τὸ ἐκπωμα 5, 91 poculum.
 ἐκσαγηνεύω 12, 56 ab verbum esset, e reti (σαγήνη) explicio: Sed sensus aperte postulat *irresio*: neque hoc contra analogiam aliorum.
 ἐκτραχηλίζω 12, 16i praecipitem (in collum, τραχὴλον) excutio.
 ἔλαια 10, 1, 6 olea.
 ἐλατθεῖσαι 8, 104 minuti, h. e. damno adfici.
 ἐλευθέριος 2, 14, 89 Liberator.
 ἐλευθερίως 7, 108 liberaliter.
 Ἐλεφαντίνη 2, 93 vrbs Aegypti.
 ἐλεφάντιος 15, 3 eburneus.
 ἔλιγμος 5, 80 tractus, ambages.
 ἐλίσσω 2, 25 voluo.
 ἔλκος 4, 16 vlcus.
 ἔλκωσις 4, 20 exulceratio.
 Ἐλλάς 10, a; 2 Graecia.
 ἔλθειμα 12, 169 defectus, peccatum.
 Ἐλύθροντος 14, 34.
 ἔλυχνιον 10, 1, 9 ellychnium, linum.
 ἔλπίζω 1, 20 puto, arbitror.
 ἔλωμαι 2, 58 idem.

I N D E X.

ἔμβρισμα 5, 76 embamma, cibus iurulentus, in quem solidior intingitur.

ἔμβριθῆς 14, 27 grauis.

ἔμειω 10, 8, 5 vomio.

ἔμπαρέχω 12, 232 praebeo.

Ἐμπεδοκλήης, ἕως 12, 214.

ἔμπεριπατεῖν 12, 246 conculcare.

ἔμπλήρωσαι 7, 69 impleri.

ἔμπλάσσειν 2, 102 oblinere, massa liquida circumdare, figurorum & plastarum verbum.

ἔμπλήρω 5, 79 impleo, saturo.

ἔμπληξία 12, 173 temeritas, temeraria & praeceps celeritas, cum quis impetu irruit, vbi consilio opus erat.

ἔμπνυς 3, 50 spirans.

ἔμπορος 2, 29 mercator.

ἔμπροσθιοι πόδες 2, 92 anteriores.

ἔμφαίνετο αὐτοῖς 5, 135 h. e. φαίνεται ἐν αὐτοῖς, apparet in illis.

ἔμφασις 12, 220 species.

ἔμψυχον 2, ζῷον animal.

ἐν deficit ante nomina vrbium. 14, 37.

ἐναγίζω 2, 67 sacrifico.

ἐναντ. ὁμομα 9, 16 aduersor.

ἐνάργεια 12, 221 claritas, euidencia.

ἐναριθμῖος 7, 55 qui aliquo numero est, dignus qui adnumeretur.

ἐνδελεχῆς 12, 51 perpetuus, constans.

ἐνδεία 11, 8 indigentia.

ἐνδίδωμι 12, 121 concedo, remitto. Sed 5, 91 praebeo, ministro, in manum do.

ἐνεῖω vnde ἐνεῖκαμ 1, 49 fuisse debet in vsu pro ἐνέγω, quod & ipsum cessit τῷ φέρω.

ἐνέπω 12, 108 loquor.

ἐνθαῦτα 2, 90 Ion. pro ἐνταῦθα.

ἐνθυμέομαι 10, 7, 2 cogito.

ἐνθύμησις 3, 38 cogitatio.

ἐννατῶος 4, 20 q. d. nouenarius h. e. nono die aliquid faciens vel patiens. Ita ἑβδομαῖος.

ἐνσεῖω 12, 113 intero.

ἐντάφιον 14, 77 vestis sepulchralis.

ἐντέλω 12, 196 intendo.

ἔντερα 13, 49 intestina.

ἔντευξις 10, 5, 1 congressio.

ἐντιμος 11, 53 pretiosus.

ἐντιμότης 11, 52 pretium, dignitas.

I N D E X.

- ἐντροφίῃ χρώματος 5, 68 affricatio pigmenti, fucus.
 ἐντυγχάνειν 10, ζ, ε congrédi, conuenire, loquí.
 ἐνύδρις 2, 19 lutra.
 ἐξάνυκτός 12, 80 non possum.
 ἐξασυμία 12, 204 exanimor.
 ἐξείρεσις 2, 32 dilectas, electio.
 ἐξείρετος 12, 163 eximius.
 ἐξουρέτως 13, 37 praccipue.
 ἐξανθῆναι 4, 16 efflorescere, de pustulis, quae *exanthemata*
 q. d. efflorescentiae, medicis dicuntur.
 ἐξαπατάομαι 12, 44 decipio.
 ἐξαπινάσις 4, 7 subito.
 ἐξαρνός 10, 18, 5 negans.
 ἐξαριύω 1, 86 apparo, comparo.
 ἐξαρχής 7, 73 ab initio.
 ἐξαρχος 12, 237 princeps.
 ἐξεύρω 2, 24 Ion. α. pro ε extrahō.
 ἐξελάνω 5, 73 progredior, procedo (de equestri pompa.)
 ἐξενείκω 1, 10 V. ἐνείκω, διενείκω.
 ἐξηγητής 10, 17, 5 interpres portentorum.
 ἐξιμνεΐσθαι 7, 93 pertingere, peruenire.
 ἐξίς 1, 1 habitus.
 ἐξίσταμαι 11, 57 degenero.
 ἐξιτητέον 7, 2 exeundum. Ita ARISTOBH. N. 131 ἐπι-
 τέον.
 ἐξομολώσις 12, 102 assimilatio.
 ἐξότης 9, 34 a quo inde tempore.
 ἐξουβρίζω 14, 79 insolentius efferor.
 τὸ ἐδν 2, 34 τῷ ἐδντι χρέασασθαι rem ipsam loquí.
 ἐπαγομῶ 10, 54 q. d. ad me duco, allicio. φθόνον 9, 68
 concilio mihi inuidiam.
 ἐπαυτίομαι 1, 18 criminor, crimina confero in aliquem, ac-
 cuso.
 ἐπαλξίς 15, 21 piana, propugnaculum, locus altissimus.
 ἐπαμινώνιας 12, 65.
 ἐπαρκέω 8, 29 sufficio, supposito.
 ἐπαύρεσις 4, 45 fruitio, fructus.
 ἐπαφος 2, 23 idem qui Apis, Aegyptior. Deus.
 ἐπαχθής 12, 197 grauis, molestus.
 ἐπεάν 2, 90 cum, si quando.
 ἐπει 2, 50 in infinitia oratione infinitiuo iunctum. Ita
 nonnunquam Liuius.
 ἐπειτα 7, 85 reprehendentis particula V N item εἶτα.
 ἐπευτείνει δ λόγος 10, 47 percrebescit rumor.

I N D E X.

- ἐπέρομαι 5, 82 interrogo.
 ἐπέχειν 3, 14 retinere, impedire, aufhalten.
 ἐπὶ σοὶ ἔσται 5, 110 in potestate tua, penes te erit.
 ἐπὶ σφίσι ναυπηγεῖσθαι 1, 23 contra ipsos naues aedificare.
 Germ. *auf sie*.
 ἐπὶ (τέτοις) 14, 38 insuper.
 ἐπιβάλλω τὸν δακτύλιον 2, 25 imprimo anulum, signandi
 causa.
 ἐπιβάλλομαι 10, γ, 13 iniicio mihi (vestem.)
 ἐπιβουλεύω 1, 5 consilia agito. Nam accusf. τὸν Ἀγίωνα ad
 ἐκβαλόντας pertinet. ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον plenum est,
 struere alicui per infidias mortem.
 ἐπιβελος 8, 14 infidiator.
 ἐπιγίνομαι 6, 47 superuenio, superstes sum.
 ἐπιδεικτικὸς 2, 212 ad ostentationem compositus.
 ἐπιδρομὴ 14, 33 incurso, impetus.
 ἐπιεικῶς 12, 45 moderate, vt etiam cedas, si opus sit: & 12,
 99 sic satis, mediocriter.
 ἐπιζήμιος 7, 53 damnosus.
 ἐπιθετικὸς 8, 146 ad inuadendum aptus.
 ἐπιθυμητικὸς 11, 4 cupidus.
 ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ 1, 97 h. e. κατασφάζει ἐπὶ τῷ τύμβῳ
 interficit in tumulo. V. παριδάν.
 ἐπικραεῖν 7, 89 auxilio esse.
 ἐπιρρέμαμαι 4, 49 impendo.
 ἐπίκυρτος 12, 7 gibbosus, curuus.
 ἐπικυρέω 1, 62 idem quod κυρέω.
 ἐπιλαμβάνομαι 10, η, 5 reprehendo, redarguo.
 ἐπιλυσιάνομαι 10, ζ, 3 obliuiscor.
 ἐπιλέγω 5, 86 adicio (dicendo.)
 ἐπιλειψις 4, 26 defectus.
 ἐπιλεκτός 15, 7 dilectus, electus.
 ἐπιληπτός 10, ιγ, 9 morbo sacro vel comitali, (qui inde
 epilepsia dicitur) correptus.
 ἐπιλήσιμον 9, 11 obliuiosus.
 ἐπιλώπειν 12, 42 ἐξ ὀφ. ὤος, paetis oculis, & cum iucun-
 ditate limis, sub ipso contracto supercilio blandiri,
 quod solent nonnunquam qui pueris alludunt, ἰλλὰς
 est strabo.
 ἐπίλογος 1, 24 conclusio, peroratio, familis vox ἐπιφωνήματις
 ἐπιμύθια &c.
 ἐπιμελέομαι 5, 4 curo.
 ἐπιμήκης Sch. ad 3, 24 longus.
 ὡς ἐπίπαν 2, 90 plurimum.
 ἐπιπλέον 4, 13 plus, magis.

I N D E X.

- ἐπίπλους 2, 80 omentum.
 ἐπιπολάζειν 14, 9 emergere, efferri, in summo natate, ipsumque intar.
 ἐπιπολήε 8, 148 aduerb. in superficie, 11, 58 in aperto, manifesto.
 ἐπιπόνοος 7, 124 laboriose.
 ἐπισημαῖομοι 10, 7, 6 succlamio, acclamo, applaudo.
 ἐπισημαῖνω 4, 22 indico.
 ἐπίσημον 12, 16; insigne.
 ἐπίσκεψις 9, 116 consideratio, meditario.
 ἐπισκηψις Sch. ad 4, 22 impetus, correptio.
 ἐπισπεισις 2, 31 libatio.
 ἐπισπένδω 2, 27 libo, infundo liquorem in hostiam.
 ἐπίσπομοι 1, 48 pro ἐφέπομοι Ion. confuor.
 ἐπίσπασις ἐργων 7, 101 praefectura.
 ἐπιστάτης 7, 8 Antistes, princeps fenatus, & quasi consul in unum diem, aut unum negotium.
 ἐπίστος 1, 63 Ion. pro ἐφέστος hospes, ad alienam ἐστιαν Veitam, tarem, focum, confugiens. Sed ἐπίστος ζεδος 1, 9; idem qui ξένιος hospitalis.
 ἐπιτρέφεις 1, 35 accurate & cum sollicitudine quadam, ἐπιτρέφου enim est animum aduertere.
 ἐπιτρέφειν 1, 51 pro ἐπιτρέφειν a. 2. ab ἐπέχρειν, sustinere iudicium.
 ἐπιτελέω 15, 6 perficio.
 ἐπιτείνω 12, 121 intendo.
 ἐπιτεύξις 10, 12, 1 congressio. vt ἐντευξις.
 οἱ ἐπιτήδαιοι 4, 23 necessarii, familiares. Sed 4, 41 aptus, conueniens.
 τὰ ἐπιτηδεῖα 10, 1, 3 demensum, victus diurnus.
 ἐπιτηδεύμα 10, 4, 15 vitae genus.
 ἐπιτηδεύω 2, 16 studeo: 10, 2, 3 fector, de vitae genere.
 ἐπιτίθεμαι 12, 11 impono me, vt muscae aduolantes.
 ἐπιτίμησις 10, 12, 1 expositio.
 ἐπιτίμιος 8, 16 honoratus.
 ἐπιτρέβω 12, 143 contero, perdo.
 ἐπιτροπέω τινά 3, 23 tutor sum.
 ἐπιφάνεια 12, 210 superficies.
 ἐπιφέρεσθαι 5, 36 inferri, impetu ferri in aliquem.
 ἐπιφέρω ἀτίας τινί 1, 18 crimina in aliquem confero, idem quod ἐπατιδάμοι.
 ἐπιφοιτάω 2, 100 aduenio.
 ἐπίχαρις 5, 139 iucundus & venustus.
 ἐπιχαρίτως 9, 7 ad gratiam (parandam apte.)
 ἐπιχειρέω τινί 1, 17 adior, inuado, q. d. manum admoueo. Ita 1, 19.
 ἐπιψηφίζειν 7, 9 alias, calculum adicere, probare: hic populum in suffragia mittere, suffragandi potestatem facere.

I N D E X.

- ἐπαιδιστος 12, 223 reprehensione & vituperio dignus.
 ἐπωδός 12, 46 incantator, h. e. amicus suavis, qui quasi
 magica vi alterum delinit.
 ἐπωνυμίη 2, 65 cognomentum.
 ἐρανίζω 10, β, 5 eranium, h. e. stipem ab amicis conferendam
 colligo, vel mihi vel alii.
 ἐργάζομαι χρήματα 1, 3 rem facio.
 ἐργασμένος 8, 124 act. qui perfecit.
 ἐργαστήριον 10, η, 6 officina.
 ἐργολάτης 10, η, 4 manceps.
 ἐργώδης 7, 69 laboris multi, molestus.
 Ἐρετριεύς 3, 7 Eretriensis.
 Ἐρεχθέως θυγατέρες 14, 77 V. N.
 ἔρημος δίκη 10, η, 14 eremedicium, desertum vadimonium.
 ἐρητύω 7, 54 retineo, cohibeo.
 ἔριον 8, 140 lana.
 Ἐρμιονίς 3, 2 natis nomen. Vid. no. 2.
 Ἐρμούγενης 9, 4 Socratis auditor.
 ἔρπετῶν 7, 86 non reptilia aut serpentina modo, sed quadru-
 pedia etiam complectitur. ab
 ἔρπω 12, 93 serpo.
 ἔρρειν 12, 34 facessere, in malam rem abire, pessum ire.
 ἔρσην 2, 23 Ion. pro ἄρσην, mas.
 ἐρυθράνομα 5, 138 erubescio.
 ἐρύθημα 4, 12 rubor.
 ἔρυθρός 8, 5 ruber.
 ἔρχομαι ἐρέων 2, 33 iam dicam, vt Galli *je m'en vais dire*.
 ἐς 1, 19 ad.
 ἐσαγγέλλω 3, 23 denuncio, nomen defero, accuso.
 ἔσακοντίζω 1, 86 tela conicio in aliquem.
 ἔσδύω 2, 90 subeo.
 ἔστια 12, 52 Vesta, quo nomine, vt penatium & Iarium La-
 tini, vntur pro domo propria & foco.
 ἐστία 3, 93 conuiuio excipio.
 ἐταίρα 10, ιδ, 2 amica vel honesta, vel meretrix.
 ἐταιρεῖν 12, 205 meretricio more se gerere.
 ἐταυρήσιος Ζεύς 1, 91 idem fere, qui φίλιος, amicitii & sode-
 litatibus praesidens.
 ἐυαγγελίζομαι 10, ιδ, 5 bonum nuncium fero.
 ἐυκλαζόνευτον 11, 53 de quo facile gloriantur homines.
 Εὐβοία 14, 41 Euboea inf. Εὐβοεύς eius incola.
 Εὐβουλος 14, 57 Demagogus Athen. proditor patriae suae.
 εὐγένεια 11, 3 nobilitas.
 εὐγε.ης & γενναῖος differunt 11, 54.
 εὐδαίμων 9, 40 frugalis, modico contentus.

I N D E X.

- εὐδοκίμειν 12, 180 bene audire, gratia florere.
 εὐδοξία 7, 120 gloria, bona fama.
 εὐελπίς 11, 9 bene sperans.
 εὐεξαπάτητος 11, 12 facilis deceptu.
 εὐήθης 11, 9 credulus, bene sperans de omnibus. *it. aliquan-
 tum stupidus, quia οἱ ἀγαθοὶ εὐατάητοι.*
 εὐήμερεῖν 10, 7, 8 felicem esse, vt nostri *gute Tage haben.*
 Εὐήνης 12, 18 poeta.
 εὐθυμείν 9, 59 bonum animum habere.
 εὐθυμία 5, 108 hilaritas.
 εὐκοσμία 5, 9 decor, decencia.
 Εὐκράτης 14, 8 Demagogus Athen.
 Εὐκρήμων 14, 83 obrectator Demosthenis.
 εὐλάβεια 12, 4 cautio.
 εὐλήπιος 12, 251 qui facile capitur.
 εὐμαρῆν 2, 4 fecessus alui leuandae causa. *al. facilitas. Ita
 nostri commodité, bequemlichkeit.*
 εὐμένεια 2, 71 venia, gratia.
 εὐμετρῶς 15, 20 proportione & ordine.
 εὐνοικῶς 8, 128 beneuole.
 εὐνός 8, 62 beneuolus, propitius.
 εὐσέμβολος 8, 123 socialis, amicitiae aptus. *V. opp. δυσέμ-
 βολος.*
 εὐορκία 7, 10 iurisiurandi religio.
 εὐπάθεια 9, 38 suauitas, voluptas.
 εὐπάχω 8, 41 beneficium accipio.
 εὐπατριδής 15, 8 generosus, patricius.
 εὐπειθής 8, 150 facile parens, obsequiosus.
 εὐπίστος 11, 9 facile credens.
 εὐποτμος 12, 156 felix, fortunatus.
 εὐπρεπέστερος 2, 79 pro positio *εὐπρεπής decens.*
 Εὐριπίδης 12, 17.
 εὐρυθμία 14, 16 concinnitas.
 εὐρύθμος 10, 7, 10 aptus, congruus.
 εὐρυχωρία 12, 3 latum spatium, vnde impetus capi posse.
 Amor nostri (*φιλαυτία*) opportunitatem maiorem praebet
 adulatori, quam amico.
 Εὐρώπη 2, 64 Agenoris filia.
 εὐρωτιάω 10, 1, 9 rubigine laboro.
 εὐστατος 8, 150 seruans ordinis ac disciplinae.
 εὐτέλεια 9, 53 victus tenuis.
 εὐτελής 5, 69 vilis, parui pretii: 11, 54 humilis, γενναίῃ
 ὀπφοί.
 εὐτραπελία 12, 62 vrbalitas, festiuitas, lepor, cum quis facile
 partes versatur in omnes.

I N D E X

- εὐτράτελος 11, 21 iocofus.
 εὐτυχής quid difter ὑλβίω & πλεσίω 1, 50 no. k.
 εὐφήμεῖν fauere lingua, εὐφήμει 14, 8 bona verba.
 εὐφροσύνη 9, 17 laetitia, hilaritas.
 εὐφύλης 12, 100 facilis, ingeniofus, it. aptus, commodus.
 εὐώδης 12, 104 bene olens.
 εὐωχεῖν καινῶν λόγων 10, 4, 3 epulo quafi excipere.
 εὐωχεῖσθαι 5, 84 epulari.
 ἔφάμιλλος 14, 40 aemulus.
 ἐφέννυμι 13, 61 induo, subeo.
 ἔφεσρις 15, 4 pallium, veftis exterior.
 ἔφηβος 5, 10 pubertati proximus, iuuenis.
 ἔφήμερος 4, 45 vnius tantum diei, fluxus, brevis aeni.
 ἔφιμεμα 3, 3 defidero, appeto, q. d. immitto me, vt ὑπεργομα
 extendo me in vel ad aliquid.
 ἐφικνέμαι 6, 34 peruenio, affequir.
 ἐφίσημι 14, 48 concito in aliquem, obiicio.
 ἐφίσημι τὴν διάνοιαν 10, α, 1 animum aduerto.
 ἔχ 9 10, β, 10 vipera.
 ἔχω 1, 13 poffum. ἔχειν ἀρνεέσθαι, non potuiffe negare.
 Fere fimiliter Lat. multa habeo dicere. Ad habitum
 refertur 1, 10 ὡς εἶχε σὺν τῇ σκυῖῃ πάσῃ & 1, 12 ὡσπερ
 ἔχων ἔεπρόθεσε, vt erat vel qualis. GELLIVS περιφρά-
 ζει, ficut stabat canebatque, cum ornatu omni, qualis
 Delphino veftus fuerat.
 ἔχω δευλώτας 1, 23 pro ἐδέλωσα. Ita Latine poffis hoc loco
 reddere, quos habes in feruitutem redactos. Add. 1, 25,
 73, 81.
 ἔχειν μετρίως βίς 1, 48 in modica re effe.
 ἐχόμενος συμφορῇ 1, 62 calamitofus.
 ἔψω 10, 16, 7 &
 ἔψω 2, 17 coquo.

Z.

- Ζάπλωτος 1, 48 diuitiis abundans.
 ζεῶ 2, 10 eadem quae δλύρα, Zea frumenti genus, noftris
 spelt.
 Ζεύγη & ζεύγος 8, 109 iugum, iumenta ianctra, bigae,
 trigae &c.
 ζημιώδης 12, 227 damnofus.
 ζωγράφος 2, 73 pictor, qui viuos pingit, vel vt viuere vi-
 deantur.
 ζωμός 10, 4, 7 ius efculentum, met. magna caedes.
 ζωός, ἡ, δν 2, 95 viuus.
 ζωρὸν 10, ε, 6 meracum ζωρότερον ibid. etiam auidius volunt
 fignificare. V. Plut. Symp. 5, 4.

I N D E X.

H.

- ἡγεμονικὸς 8, 86 aptus ad incipiendum.
 ἡγέομαι τῷ χορῷ 6, 1 dux sum chori, praefultor.
 ἡδύοσμον 13, 44 mentham vulgo vocant, sed hic vt diuersum
 laudatur: calamus forte aromaticus.
 ἡδυπάθεια 12, 194 voluptas.
 ἡδυσμα 12, 18 condimentum.
 ἡῆ 12, 73 poet. pro ἡ quam.
 ἡθμδα 7, 75 colus in epulis adhiberi solitus ad vinum eli-
 quandum: cuius vicem praestant cilia, ipsaeque adeo pal-
 pebrae Spiritum asperum habet.
 ἡθος 10, 4, a vultus, quod probat C A S A V B. ad h. l.
 ἡκει εὐ ἡ πόλις 1, 36 floret vrbs, bene illi procedunt omnia.
 Nostri, *es gebet ihr wohl.*
 ἡκισα 3, 20 minime.
 Ἡλιεπολίται 2, 100 Helipolitani, Aegyptiae ciuit. nomen.
 ἡμέρα δ' ἐπ' ἡμέραν ἔχων 1, 48 est, qui *in diem praesentem*
modo habet vnde viuat, quid proximo futurum sit, in-
certus: vt in diem viuere apud CICERONEM est modo
praesentibus cupiditatibus obsequi, de ratione reddenda,
aut fama consecutura, nihil laborare.
 ἡμέρα 11, 2 tempus vitae.
 ἡμιθνής ἡτος 4, 3 femiuuius.
 ἡμιολία 10, 12, 2 nauis genus, q. d. femitora.
 ἡμισυς, ἰσεια υ 5, 32 dimidias.
 ἡνίκα 5, 11 cum, quando.
 ἡπιος 12, 214 clemens, mitis.
 Ἡρα 1, 39 Iuno.
 Ἡρακλειτος 13, 58.
 Ἡρακλῆς 2, 50 Hercules, Iouem videre gestit. De Aegyptio-
 rum & Graecorum Herculibus plura l. c. Hercules Pro-
 dicius 8, 1 sqq.
 Ἡρόδοτος 13, 62.
 ἡσυχίη 2, 69 quies.

Θ.

- Θάκος 6, 20 sedes: Sed 10, 1β, 4 sella familiarica, vt nostri
zu stuhl geben.
 Θάλπος 5, 34 aestus.
 Θάμνος 13, 24 dumus, dumetum.
 Θάπτα p. m. τέθνηκα 12, 235 admiror, stupeo. Inde est etiam
 illud ταφῶν HOMERICVM, *attonitus.* it. Θάμβος &c.
 vid. Eustath. p. 746, 11.
 Θαρραλέος 11, 12 confidens.
 Θάσις 2, 65 Herculis epich. a Thaso inf.

I N D E X.

- θᾶτον 6, 32 celerius. th. ταχύς.
 θέα 10, 9, 6 spectaculum, locus in theatro.
 θέαμα 8, 28 spectaculum.
 Θεμιστοκλής 14, 40.
 Θεόδωρος 13, 28 Atheus Cyrenaeus.
 ἡ θεός 13, 5 Dea.
 Θεοσεβής 2, 15 religiosus.
 Θεοφιλής 9, 69 Deo carus.
 Θεοφόρητος 12, 98 (qui sibi videtur) a Deo agitatus, enthu-
 usiastā, fanaticus.
 Θεραπευτής 5, 16 minister.
 Θεριμῆ 4, 10 calor. al. paroxysm. *Θέρμη.*
 Θέτις 13, 36 Aegyptior. Dea.
 Θετταλοι 14, 31 Thessali.
 Θεωρεῖν 1, 28 contemplatio orbis terrarum, ob quam exilia
 verius quam peregrinationes suscipere veteres philo-
 sophi.
 Θηβαῖοι 14, 31 Thebani.
 Θηβαῖος νομός 2, 47 it.
 Θηβαῖος Ζεὺς vtrique dicti a Thebis Aegyptiis vrbe ἐκάτομ-
 πύλῳ nobilissima.
 Θήγεσθαι τὴν ψυχὴν 5, 35 acuere animum, ad solertiam, ad
 praesentiam animi in periculis.
 Θήκη 4, 41 sepulcrum, sepeliendi ratio.
 Θηλυδρίας 13, 26 castratus, femiur, Gallus.
 Θήπω. ab hoc videri possit τέθηπα 12, 235. Sed vid. *θάπω.*
 Θηράσθαι 7, 34 appeti, captari, vt feris struuntur insidiae, in
 re amatoria.
 Θήρεια, ὠν 5, 85 int. κρέα, ferinae carnes, Ita nim. legunt
 alii pro nostro *θηρία.*
 Θηρευτῆρ 2, 96 venator.
 Θήρη 1, 74 venatus.
 Θίασος 8, 29 coetus, chorus, sodaliticium.
 Θιγγάνειν διὰ τινος 12, 133 pertingere ad aliquid.
 Θεκιδίδης 12, 135.
 Θράκη 12, 63 Thracia.
 Θράξ 13, 15. Θρηῆες Ion. 1, 26.
 Θράσος 5, 136 audacia.
 Θρέμμα 14, 23 pecus.
 Θρίψ 12, 8 vermiculus ligna artodens.
 Θύλακος 10, 5, 8 faccus.
 Θυλήματα 10, 1, 9 siue θυλήματα, vtrumque forte non male,
 fruges contusae, & oleo ac vino subactae in sacrificiis,
liba, ferta.
 Θύμα 13, 38 sacrificium, hostia.

- θυμικός 11, 6 propensus ad iram.
 θυμός 10, ε, 1 h. l. bulbosus, cepa agrestis.
 θυνοί 1, 26 Thyni, populus in ora Ponti Euxini, a Croeso
 superatus.
 θυράϊος 12, 244 externus, ante fores.
 θυράϊα 7, 74 ianua munio.
 θυόω 8, 80 macteo, sacrifico.
 θυώματα 2, 36 odores, suffimenta.
 θαύμα 1, 1 miraculum, pro θαύμα Ion. Qui acutum posuit
 in antepenultima, idem diaeresin adiecit: alioquin θαύμα
 dicendum erat. Amant dialysin Iones.
 θαύσσα 12, 55 inelamo, clamore adhortor (canes in venatu.)

I.

- ιατρικός 8, 149 medendi peritus.
 ιδιωτέειν 6, 15 priuatum esse, de natione integra, quae ad
 imperium orbis terrarum aspirare non audet.
 ιδιώτης 4, 9 imperitus (artis medicae)
 ιδρυμαί 2, 23 confideo, commoror. idem quod ίδρυμι 2, 47.
 ίδρυμι 2, 44 colloco, statuo templum, altare, signum.
 ιερακόμορφος 13, 32 accipitris formam habens.
 ιερεία 6, 1 sacrificia.
 ιεροσυλείν 7, 60 sacrilegum esse.
 Ιέρων 11, 62 Syracusarum Rex.
 ικετεία 3, 42 supplicatio hominis ad asylum confugientis.
 ικνέομαι 2, 7 τὰς μάλιξαι ικνέεται τὸ κῆδος, ad quos maxime
 pertinet luctus.
 Ἰλλυριοί 14, 26.
 Ἰμεραῖος 14, 8 Demagogus Athen.
 Ἰμέριος 12, 186 adulator Athen.
 Ἰμερος 12, 17 desiderium, cupido, venustas, alliciens & de-
 mulcens, vt χάριτες.
 ἰδομαι 10, 19 aerugine consumor.
 ἰππασία 15, 17 transuectio equitum.
 ἰππέειν 12, 160 equitare (solum bene discunt regum filii.)
 ἰπποδρόμιον Sch. ad 3, 31 circus.
 ἰπποκένταυρος 12, 99 eques praestantissimus, cum respectu ad
 originem fabulae de hippocentauris. Vidit aliquis igna-
 rus e longinquo equitem: finxit femiuram equum & vi-
 rum semiequum. Igitur Hippocentaurus artissime coniun-
 ctus equo, vt vnum modo animal videatur.
 ἵππος ποτάμιος 2, 97 sq. Hippopotamus.
 ἰπποτροφείν 12, 62 equos alere.
 ἰπποτροφία 12, 9 equorum alendorum studium.
 ἱράομαι pro ἱεράομαι 2ε3, 2, 5 sacerdotio Dei fungor.

I N D E X.

- ἱερίον 2, 27 pro ἱερεῖον victima.
 ἱερόν ἅγιον 2, 44 templum sanctum.
 ἰσηγορία 5, 102 proprie aequum ius loquendi in concione & suffragium ferendi. Sed hic, ingenuo quodam ioco, loquacitas ebriorum, simul loquentium, neutro alterum exaudiente.
 ἰσις 2, 39 Aegyptior. Dea, cum Io Graecorum comparata.
 ἰσομοιρία 9, 45 ius aequum, q. d. aequalis partis.
 ἰσοπλευρος 15, 11 aequilaterus.
 ἰσάνει τὸ πρόσωπον σπεδάμας 5, 93 componere vultum ad feueritatem.
 ἰστίον 2, 13 velum.
 ἰσορέομαι 1, 12 sciscitor, rogo.
 Ἰχθυοφάγοι 13, 49 Aethiopum quorundam cognomen. Possit etiam προπαροξυτώνως scribi nomen hoc, & passivè accipi.
 Ἰώ 2, 39 Graecor. Dea, cum Iside Aegyptiorum comparata.
 ἰώνες 1, 26 in ditione Croesi.

K.

- κ pro π passim Iones praefertim in interrogatiuis καὶος, κότε, κῶς, pro ποῖος, πότε, πῶς.
 Καδδύσσιοι 6, 22 Asiae populus.
 καθάρω 1, 62 purgo, expiō, lustrō.
 καθάπτωμαι 12, 117 reprehendo.
 ἔ καθάρως χεῖρας 1, 62 non purus manibus h. e. caede poflutas manus habens.
 καθάρσιον 1, 62 piaculare (sacrificium).
 καθάρσιος ζεὺς 1, 90 q. d. lustralis vel expiatorius, qui expiationibus & lustrationibus praest.
 καθέκαστοι 10, 8, 3 singuli.
 καθετικὸς τρόπος 3, 16 mos & lex ciuitatis.
 τὸ καθήκον 5, 15 officium, quod decet.
 καθίστημι. κατέστη 4, 47 communi opinione putabatur.
 κατέστηκε 2, 32 Ion constat, more receptum est.
 κατισεῖσαι 2, 94 more receptae sunt.
 καθοδος 14, 11 reditus in patriam.
 καθομιλέω 12, 64 consuetudine mea alios deuincio, & meos facio.
 καθυπνῶ 8, 27 dormio placide, vel profunde.
 καμάδας 3, 51 locus apud Lacedaemonios sepulcris damnatorum destinatus. V. Schol.
 κικαρς* ὡς οἱ κατὰ κικαρς ἦν 1, 32 vt illi opportunum erat.
 ὑπὲρ τὸν κικαρδν 7, 69 supra modum.
 κικαρδομονία 7, 109 infelicitas.

κικαρδο-

I N D E X.

- κακοδοξεῖν 7, 124 infamia laborare, male audire.
κακοδοξία 9, 67 infamia.
κακοθήτης 11, 27 suspiciosus, qui malos putat omnes alios,
(quos ex suo ingenio iudicat, oppos. εὐθήτης.) Affine
καχύποπος, sed non ita late patet.
κακύνες 8, 61 male animatus, malevolus.
Καλαυρία 14, 1 Calauria inf. Demoithenis morte nobilitata.
καλινδέω 4, 38 volo.
καλλιερέω 13, 35 lito, deos sacrificio placo.
Καλλιμέδων 14, 75 Demagogus Athen. proditor libertatis.
Καλλιθένης 12, 2:9 amicus infelix Alex. M.
καλλωπίζω 8, 5 formam fingo, orno, como.
τὸ καλὸν 11, 16 & 31 speciosum V. N.
καλύβη 3, 41 casula, tugurium, α καλύπτω.
δ κάλως 2, 13 funis.
Καμβύσης 5, 1 Persar. rex Cyri pater. Sed 6, 22 Cyri maior
filius.
κάμω 8, 58 laboro morbo.
κάμπω 12, 210 flecto.
δ κένυς 5, 69 vestis Medica.
καπηλεύειν 2, 3 cauponem vel mangonem agere, quaestum
sequi mercatorium.
κέρταμον 5, 27 nasturtium.
καρδία 4, 14 ventriculus V. Schol.
Καρς 1, 26 in ditione Croesi.
καρκίνος 12, 93 cancer.
Καρνέαδης 12, 160.
καρπνομα 6, 12 fuor.
κάρτα 1, 24 vehementer, valde, vox familiaris HERO-
DOTO.
καρκεύειν 12, 109 delicate vel exquisite condire.
καρφολογέω 10, γ, 4 festucas lego.
Κάσανδρος 10, η, 6 Cassander.
Κάσιος 13, 43 Iouis epitheton a monte Aegypti. Alius mons
Casilus Seleucidis prope Antiochiam.
Κάσιος Σεύηρος 2, 184 V. N.
καστόριον 12, 113 castorium.
καταβάλλω 5, 113 deicio, de bestiis in venatu.
καταγέλασος 12, 173 ridiculus.
καταγέλασος 7, 124 contemtim, digne risu.
καταγίζω 2, 37 pro καθάγίζω adoleo, cremo, de sacrificiis.
καταδεής, ἑσπερος 10, α, 5 inferior, cui plus deest.
καταδάπτω 15, 2 sepelio.
κατακλίνομαι 14, 37 iaceo, animo deiectus sum.
κατὰκόπτειν 2, 53 capite truncare.

I N D E X.

- καταμνήσθαι 8, 15 disco, pernoſco.
κατανάλωμι 14, 57 impendo.
κατάντης 12, 83 praeceps.
καταπέλτης 14, 45 catapulta, machina poliorcetica.
καταπίνω 2, 95 deuoro, glutio.
κατάπλεος 5, 83 oppletus.
καταράσσειν 2, 28 deuoueo.
καταράττω 14, 45 contundo.
καταρροφῶ 5, 96 exorbeo.
κατάρχομαι 2, 69 immolo, sacrificandae hostiae initium facio.
κατασκευάζω 15, 14 aedificatio.
κατασκήνω 4, 22 irruo, impetum facio.
κατασκοπέω 8, 6 contemplor.
καταστέλλειν τὸ ἦθος 10, η, 2 componere vultum & habitum.
καταστολίσειν 12, 240 vestibus exornare.
καταταρτάρω 13, 8 in tartarum f. ad inferos detrudo.
κατατρέφω εἰς φέρον ἀπαγωγὴν 1, 19 it. absol. κατατρέφω 1, 25 subigo, in ditionem redigo.
κατατίθεσθαι ἐνεργεσίαν ἐπὶ τινί 3, 4 beneficio aliquem sibi obligare, q. d. beneficium apud illum deponere, vt recipias cum opus est. Huic respondet 3, 13 κείσεται σοι χάρις.
κατατρέχω 12, 183 conficio, macero.
καταφέρω 10, α, 7 deferor, deuenio. 10, γ, 3 it. 10, ζ, 4 de sermone ponitur, ut nostri, auf etwas kommen, geschehen, verfallen.
καταφονεύω 2, 69 interficio.
καταφωράω 6, 37 deprehendo, intelligo.
καταχέω 10, 9, 8 perfundo.
καταψάω 9, 61 demulceo.
καταψευδομαρτυρεῖν 9, 50 falso testimonio onerare.
καταψηφίζεσθαι τὴν δίκην 9, 47 discernere iudicium (damnationis,) generatim iudicare damnandum, modo poenae nondum constituto.
κατεπεῖν τινος 8, 126 deferre aliquem h. e. iron. laudare.
κατεργάζομαι 1, 8 conficio h. e. interficio : sed 8, 90 supero, beneficio vinco.
κατεύχομαι 2, 33 imprecor, de hostia cuius capita dira imprecatur sacerdos.
κατεψυγμένος 11, 29 frigidus, tardus, oppos. calidus. 12, π etiam de inopia, vbi res frigere dicunt etiam Latini.
κατοικτεῖρειν 1, 94 miserari.
κατοιχόμενοι 13, 48 defuncti.
κατορρωδέω 1, 60 pertimesco.

) c (

καῦσις

- καθῆσις 14, 35 vñtio.
 καθόπιστος 11, 25 suspiciosus.
 Κέβη: 7, 44 Socratis familiaris.
 κείμαι. κείσεται σοι χάρις ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ 3, 13 depositi instar erit. Vid. κατατίθειμαι ἐνεργεσίαν.
 κεντριζέσθαι 6, 25 stimulari.
 κέραμος & πλίνθος 8, 148 ita videntur differre, vt κέραμος ignem fenserit, πλίνθος non item. siglinum opus, speciatim tegulas, vtraque vox significat.
 κερδάλεος 4, 47 lucrosus. V. N.
 Κέρκωψ 12, 180 Hic proprium nomen fratrum, quos Hercules sibi infidiatos viuos cepit ac deinde dimissos ludibrio habuit. V. *Adagia* ERASMI.
 κερμάτιον 12, 215 aliquantum pecuniae, iam κέρμα minutos nummos proprie significat.
 κεφάλαιον 10, 18, 2 summa in computando.
 κεχαρισμένος 12, 5 incunde, cum gratia & venustate.
 κηδεῖα 8, 132; sed 15, 2 sepultura.
 κηδεμονικὸς 12, 117 prouidus.
 κηδεύειν 13, 52 curare spec. de sepultura.
 κήδος 2, 7 luctus, hinc epicedium.
 κηρὸς 15, 3 cera.
 Κηφισοκράτης 12, 216.
 κίβδηλος 12, 12 falsus, adulterinus, ad metalla & nummos pertinet.
 κίθαρωδὸς 1, 2 Arion. Hunc vocem etiam suam iunxisse citharae, GELLIVS prodidit. Certe igitur vtramque citharoedi esse putauit, & fides tractare, & voce accinere.
 Κίλικες 13, 17.
 Κίρκη 12, 61 nobilis apud HOMERVM venefica. 7, 71 fabula eius ad voluptatem pertinere ostensa.
 κίρηνι ἢ κίρῳ 7, 54 poet. inuenio.
 κίων 10, 8, 5 columna.
 κλάδος 10, 5, 6 ramus, foboles.
 Κλεάνθης 12, 119 Stoicus.
 κλέμμα 12, 215 furtum h. l. dolus iocosus & utilis amici.
 Κλέστις 12, 156 & 13, 62. Sed 1, 38 Κλέστις beatus ille Bitonis frater.
 Κλομένης 12, 85 amicus Ptolemaei infelix.
 κληῖζομαι 5, 1 appello.
 κλιμακίς 12, 28 quae procumbens tergum praebet, vt tanquam gradu vel sca. nullo per illud ascendatur currus.
 κλίμαξ 15, 7 scalae, gradus.
 κλισία 12, 150 accubitus.

I N D E X.

- κλυδώνιον 10, 12, 2 fluctus minimus.
 κλύζω 5, 93 eluo.
 κλώψ, ωπός 1, 13 fur.
 κνάω 12, 194 frico priuientem.
 Κόδρος 14, 77 Atheniensium rex vltimus.
 κόθουρος 12, 145 corhurnus, calceus tragicus.
 κοιλάνω 2, 103 excauo.
 κοιλύχιον 10, 12, 3 amarium.
 κοῖος 1, 36 pro ποῖος Ion. qualis.
 κόρανος 12, 116 princeps, rex.
 κολακεία 10, 7, 1 adulatio.
 κολακίς 12, 28 adulatrix.
 κόλαξ 12, 2 adulator.
 κολεός 5, 12 vagina, culeus.
 κόλλησις it. κολλητός 1, 15 ferruminatio & ferruminatus. v. γλαυκος.
 Κολωνιά 3, 23 vrbs nomen, quae vocatur *τριτάδες*; quia alia eiusdem cognominis in Messenia.
 κομῆω Ion. pro κομῶω 2, 7 comam nutrio.
 κομιδή 12, 191 omnino.
 κομψός 5, 91 decenter.
 κοπίς, ἴδος 5, 32 gladius breuior barbaricus.
 κόπρος 2, 11 steruus.
 κορυφή 12, 162, b cacumen.
 κόσμος 4, 37 ἔδενι κόσμω supra modum. Ita *foedam* LIVIUS stragem dicere solet.
 κρατισεύειν 7, 90 vt ἀριστεύειν primas ferre, praestare aliis.
 κράτισος 10, 5, 2 blandientis compellatio.
 κρανομία 14, 30 visceratio, q. d. carnis diuisio.
 κρ-ωπάλης 10, 9, 4 macellarius, lanio.
 κρήνη 4, 7 fons, aqua viua; aliud Φρέαρ.
 κρηπίς, ἴδος 10, 7, 10 crepida.
 κρησφύγετον 14, 76 perfugium, orta vox, cum multi Creten- sem. Minoa fugerent.
 κριθά 2, 10 hordeum.
 ὁ κρίκος 2, 13 anulus.
 κριοπρόσωπος 2, 50 arietis facie praeditus. Iouis epith.
 κριός 14, 45 aries, machina poliorcetica.
 Κρίστων 12, 15, 1 adulator Alexandri M.
 Κρτίας 7, 25 Atheniensis, Socratis discip. 13, 28 Atheus.
 Κρίτων 7, 44 Socratis discipulus.
 Κραῖτος 1, 16 sq. Lydorum regis historia.
 κρόκη 2, 3 trama, subtemen, filum transuersum, quod in- textitur stamini.
 κροκίς 10, 7, 4 floccus.

I N D E X.

- κροκόδειλος 2, 83 seq. Nili incola. 2, 93 lacerta.
 κροκος 12, 112 crocus.
 κρόμιμον 12, 43 cepa.
 Κρόνος 13, 6 Saturnus.
 κρότος 14, 16 strepitus & vis verborum fonantium.
 ὁ κρότων 12, 125 ricinus, canum auribus infestus.
 τὸ κροσικόν 14, 16 vis impellendi.
 κρύφα 3, 6 clanculum.
 κνήνος 2, 24 iumentum, bos.
 κτήσις 3, 124 possessio.
 κύαθος 5, 96 poculum minus, quo hauritur ex phiala.
 κυαμευτός 7, 21 fabarum suffragiis electus.
 κύμιος 2, 21 faba.
 κυβερνητικός 8, 149 gubernandi peritus.
 κυξεύω 7, 52 alea ludo.
 κυκῶν 10, ε, 1 poculum medicum V. N.
 κύλιξ 12, 25 calix
 κύλιον 13, 45 (κρέας) canina.
 κυνηέσιον 1, 71 apparatus venatorius, canes, retia &c.
 κυνηετικός 12, 55 venatus amans.
 κυνοπρόσωπος 13, 32 canis vultum habens.
 κυνοφαγεῖν 13, 45 canina vesci.
 κυρέω 1, 44 nanciscor, forte quadam consequor.
 Κύρος 5 passim. Persicae monarchiae conditor.
 κύσαν 5, 27 poculi genus.
 κυμάζω 10, ια, 2 comissor, commissatum venio.
 κώνιον 12, 191 cicuta.

Λ.

- λαβή 12, 48 ansa, capiendi occasio.
 λαγνεία 8, 116 lascivitia, libido.
 λαῖος 15, 4 laeuus, sinister.
 Λάκαινα 13, 22.
 λακτίζω 8, 57 calcibus peto, calcitro.
 Λακύνθης 12, 216.
 λάκυσθος 12, 9 Dor. pro λήκυσθος, vbi vid.
 λαλιὰ 10, ζ, 1 loquacitas.
 Λαμπροκλήης 8, 40 filius Socratis.
 λαμπυρία 12, 255 proteruita, impudentia loquendi.
 λαώνειν 7, 76 f. λειώνειν laeuigare, quod in vtraque lingua
 etiam est *comminuere*.
 λείπειδάι τινος 8, 113 inferiorem, secundum, esse, vinci ab
 ab illo.
 λείπομαι τῷ κήρυκος 3, 24 discedo a praecone, illum non sequor.
 λείψανα 14, 3 reliquiae.
 λεκάσιον 5, 77 patella.

- λεπιδωτὸς 2, 88 squamatus. Sed 2, 99 piscis certi nomen.
 λεχῶ 10, 17, 6 iacens in lecto, puerpera.
 Λεωνίδης 3, 28 Rex Lacedaem.
 λήγειν 9, 17 desinere.
 λήθη 4, 23 obliuio.
 ληστήρ 13, 18 latro, poet. al. ληστής.
 λήκυθος 10, 1, 10 lecythus, vasculum olearium.
 λῆμα 14, 88 animus praefens & magnus.
 ληρεῖν 12, 61 nugari.
 ληστεύειν 13, 16 latrocinari.
 Λίβυες 13, 15.
 λιμναῖος 1, 83 palustris.
 λιμνὴ & λοιμνὴ confusa 4, 52.
 λίνεος, ἕα 2, 16 linteus.
 λιταρῆεν 2, 50 vehementer petere. λιταρῆϊσθαι 9, 46 idem.
 λιταρὸς 8, 30 pinguis, lautus.
 λισσόμαι 1, 5 suppliciter peto, dicitur etiam λίτομαι. Inde
 λιταὶ preces, λιτανεύω & λιτανεία, quod nomen precibus
 in ecclesia publicis & formulae earum solenniori haesit.
 λιτὸς 15, 5 tenuis, vilis.
 λιχνος 7, 16 gulofus, liguritor.
 λογάδες νεανίαι 1, 69 delecti iuuenes.
 λογίζομαι 2, 14 supputo.
 λογοποιία 10, 4, 1 famigeratio, rumorum confectio.
 λογοποιὸς & λογοποιεῖν ibid. hinc intelliguntur
 λόγος. τῷ μὲν λόγῳ, τῷ δὲ ἔργῳ oppon. 3, 2 illud obtentum
 significat, hoc causam veram: etiam Lat. *verbo. re.*
 λόγον δίδουσι ἑαυτῷ 1, 60. no. p.
 ἡ λοπάς, ἄδος 12, 25 patina.
 λοφίη 2, 98 iuba.
 λυγξ 4, 15 singultus, λύζω singultio.
 λυμαίνομαι 12, 139 vasto, perdo.
 λυτρός 10, 8, 8 asper, nimmi recentis epith. Al. tristis, macer.
 λυσιτελεῖν 5, 96 prodesse, vtilem esse.
 λωποδυτεῖν 7, 60 vestes furari.
 λωφάω 4, 15 remitto, cesso.

M.

- μὰ Δία vel ἢ μὰ Δία 5, 103 asseuerandi vel serio negandi
 formulae, per Iouem.
 μάζα 5, 41 maza, pulmentum vulgare.
 Μακεδόνες 14, 75.
 μακρῇ μάλισα 2, 40 q. d. longe maxime.
 μαλακίζομαι 10, 8, 4 languo a via: sed 9, 70 mollis sum,
 animo frangor.

I N D E X.

- μάλη & μαχάλη 12, 233 ala, axilla V. N.
 μαλλιακός 12, 166 mollis.
 μάλλον 1, 42 abundat post ἀμεινον, deficit ante ἤ, 5, 136.
 Μανθάνη 5, 2 Cyri mater.
 μανδραγόρας 14, 35 medicamenti soporiferi nomen.
 μανθάνω 1, 77 intelligo, percipio c. genit. 5, 100.
 μανικὸς 11, 57 furiosus.
 μαρτυρίον 4, 5 oraculum, locus.
 Μαραθῶν, ἄνος 14, 37.
 Μαραθῶνιος 14, 8.
 μαρμαίνομαι 4, 19 marcesco.
 Μαριανδῆνοι 1, 26 in Croesi ditione populus.
 μαψιδίος 13, 18 temere, poet. μᾶψ frustra.
 Μεγαβάτης 3, 10 Satrapa Dascylii.
 Μεγαβυζος 12, 15 Perfam vocat noster, de tranquillit. an.
 p. 138. Quae disputantur de hoc nomine a summis viris,
 PERIZONIO ad AELIANVM, & ad QVINCTILIA.
 NVM BYRMANNO non sunt h. l.
 μέγας 2, 62 Ion. pro μέγετος. μέγας λίθος magnus lapis.
 μεγαλάδικος 11, 71 qui iniuriam facit in re magna.
 μεγαλειός 8, 39 magnificus.
 μεγαληγορία 9, 2 magniloquentia, superbiloquentia.
 μεγαλοπρεπής 7, 83 magnificus, amplius.
 τὰ Μέγαρα 14, 41 vrbs Graeca.
 μέζωι 2, 1 pro μέζων Ion.
 μεθαρμόζομαι 14, 75 τῆς ψυχῆς, muto ingenium, sententiam.
 μεδίσαμαι 3, 20 transferor, transeo.
 μεδιάω 10, 4, 2 rideo, subrideo.
 μελαγχολικός 12, 98 atrabiliosus, atra bile percitus.
 μελετῆν 5, 42 meditari, exercere.
 μελέτη 5, 34 meditatio, h. e. praexercitamentum.
 Μέλητα: 9, 39 accusator cum Anyto Socratis.
 μελία 12, 162, b fraxinus arbor, vel hasta fraxinea.
 μελίχρως 12, 140 mellis colorem habens.
 μέλλωσις 12, 136 cunctatio.
 μέλλω. τί δὲ εἰ μέλλεις; 12, 24 quid ni? V. N.
 μεμψιμορία 10, 18, 1 querula sortis suae accusatio.
 μεμψιμορῶς 12, 21 querulus, etiam is, qui alterum reprehendit.
 Μενάνδρος 12, 165 Comicus nobilis.
 Μένδης 2, 49 Aegyptiorum Deus 2, 73 Pani Graecorum affinis.
 Ab eo dictus
 Μενήσιος νόμος ibid.
 Μενέδημος 12, 118.
 μεσοστρεΐν 10, 123, 3 mediam (tutissimamque) viam tenere.

I N D E X.

- μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια 7, 114 mutare vestem.
 μεταγινώσκω 1, 79 sententiam muto.
 μεταγράφω 3, 39 post seribo, h. e. epistolae iam scriptae & obfignatae aliquid adiicio.
 μεταστικὰ τῆς νόσου τὰ πρόβια Sch. ad 4, 32 quae facile transduunt morbum & communicant, respondet μεταληπτικὰ, quae accipiunt.
 μεταφέρω 12, 53 transfero.
 μεταληπτικὰ Sch. ad 4, 32. Vid. μεταδοτικά.
 μεταξύ 12, 2 inter. Sed hic commode verteris, prae. 12, 15 ellipt. in ipsa actione.
 μεταπέμπειν τινὰ 3, 1 arcessere.
 μεταπέμπομαι 1, 80 arcesso.
 μεταποιέωμαι τῆς ἀρετῆς τι 4, 34 vindicare sibi virtutis aliquid i. e. honestatis rationem habere.
 μετατίθειμαι 12, 152 muto sententiam, q. d. transponi me patior.
 μεταχειρίζομαι 7, 92 tracto, circumago.
 μετεξείτεροι 2, 10 quidam, proprium, credo, HERODOTI.
 μετέωρος 14, 2 suspensus, anxie expectans.
 μετριάζειν 11, 70 mediocritatem seruare.
 μετριότης 9, 40 mediocris in potu.
 Μήδιος 12, 237 adulator, calumniatorque nobilis.
 Μῆδοι 3, 5 ab hac gente omnes regni Persici ciues denominat ΤΗVCYDIDES.
 Μηθυμναῖος 1, 2 Arionis epith. a patria *Methymna* Lesbii vrbe.
 μηκυνέω 2, 1 pro μηκύνω produco, protraho. μήκος longitudo.
 μῆλις 12, 154 pigmenti nomen, *malinum* crede PLINII.
 μῆν 9, 38 vero.
 μηνυτής 3, 36 index.
 μηχανή 14, 23 machina, spec. vrbi expugnandae.
 μισθόνος 6, 38 caede pollutus, homicida.
 μισρός 5, 104 impurus (in conuiciis.)
 Μίδας 1, 64 Gordii pater, Phrygiae regulus.
 μικραδικητής 11, 71 qui iniuriam in re parua facit.
 μικρολογία 10, 1, 1 fordida (in rebus paruis) parsimonia.
 Ita.
 μικρολόγος ibid.
 μικροφιλοτιμία 10, 15, 1 honoris aucupium e rebus friuolis.
 μικρόψυχος 11, 27 humilis, nihil magnam aut sublime cogitans.
 μίνθη 13, 44 mentha.
 μινυρίζω 12, 146 cantillo, exigua voce quasi meditor cantum.

I N D E X.

μιζόμοι 1, 4 mercede conduco.
 τὸ μιζοφορικόν 14, 20 miles conducticius aut mercenarius.
 μισοπονηρία 12, 143 odium malorum.
 Μετυληνέος 1, 19 Pittacus, a patria Lesbi metropoli dictus.
 Μοίριος λίμνη 2, 91 lacus Moeris.
 μονμάχος 13, 13 gladiator.
 μονονή 12, 55 pro μόνου ἔ tantum non.
 μόνιον 11, 72 particula.
 μοχλός 10, 16, 3 vectis.
 μυεῖν 10, 12, 2 initiare.
 μύξα 10, 13, 7 musca.
 μῦς 10, 17, 5 mus.
 μυσάτομαι 5, 82 abominor, nauseo.
 Μυσοί 1, 26 in Croesi ditioe.
 μυτήρια 10, 8, 6 festum Cereris Eleufinae, initia.

N.

τὸ νέαιος 2, 50 pellis cum lana sua.
 ναύκληρος 8, 136 nauclerus, dominus nauis.
 ναυπηγοῦσά νέας 1, 23 nauis aedifico, classem paro.
 ναυπηγία 1, 19 nauium aedificatio, apparatus nauticus.
 ναυτιλία 2, 58 nauigatio.
 νεκσκεύεσθαι 5, 56 iuuenilem aetatem transigere.
 νέμεσις 1, 57 vindicta.
 νέγχιος 1, 70 nouus maritus. hi vacationem habent mili-
 tia. 1, 74 noua vxor.
 νέπλιτος 11, 65 nuper diues factus.
 νέπλιτος 2, 16 recens locus.
 νέος, νεώτερόν τι 3, 36 aliquid ipsa nouitate durum, insolens.
 δ νεοσσός 2, 86 pullus.
 νεότιον 10, 7, 9 pullus.
 Νέραν 12, 188.
 Νέτωρ 13, 18.
 νεύω 3, 47 nutus.
 νέω νήτοι κρητὸν 4, 42 rogam frutere, proprium ea in re ver-
 bum Atticis.
 νεώρια 14, 25 & 29 naualia.
 νεώσι 11, 65 nuper, *neulich*.
 εἰς νέωτα 10, 8, 5 anno proximo.
 νηδύς 2, 80 venter, aluus.
 νησιώτης 1, 19 Insulanus, spec. insularum Archipelagi in-
 cola.
 νομίζομαι 8, 87 lege vel consuetudine receptum est.
 νομίζω 2, 51 vsurpo.

I N D E X.

νόμος 1, 9 lex & formula carminis, *modos* vocant.
 νομὸς 2 passim. Nomus vel praefectura in Aegypto.
 ναυθρός 1, 66 tardus, ignavus.
 ναυθετης 11, 57 foecordia, ignavia.
 νῶτος 2, 94 tergum.

Ξ.

Ξεινία 1, 24 pro Ξενία hospitii ius.
 Ξενοκράτης 14, 78 de immortalitate animae scripsit.
 Ξέρξης 3, 13.
 Ξέω Sch. ad 3, 24 polio.
 Ξυσός 2, 98 acutus, sculptus.

Ο.

ὄϊελος 2, 40 veru.
 ὄγκος 12, 167 grauitas: 12, 197 fastus.
 ὀδοποιεῖν 12, 149 iter facere.
 ὀδυρτικός 11, 40 querulus, ad lacrimas procliuius.
 ὀθνεῖος 12, 68 externus, peregrinus.
 οἰδῶν vel οἰδέω 12, 167 tumeo.
 οἰήσις 12, 4 opinio.
 οἰκημα 12, 33 conclauē.
 οἰκίζομαι 2, 64 habitor.
 οἰκονομία 10, α, 4 vita priuata.
 οἰκτιζω 9, 7 miseror.
 οἰνάριον 10, ιδ, 2 villum, dim. ex οἶνος.
 οἰνόφλυξ 9, 40 vinofus.
 οἰνοχοεω 5, 90 vinum ministro.
 οἰνοχόος 5, 88 pincerna.
 οἰνώω 11, 10 inebrio.
 οἶος 12, 162, b folus.
 οἶος 7, 26 potens, valens ad aliquid.
 οἶοι ἐπιέσθαι 5, 7 qui concupiscant, vt nostri *capable zu be-
 gehren*. Ita saepe n. 10 in principiis notationum.
 οἶον τε ἐστὶ 2, 61 par est: fere vt εἰκόσ.
 οἶον 13, 35 exempli causa.
 οἶς 2, 49 ouis, vt ὠδον ouum, αἰῶν aeuum.
 οἶς pro οἶς 8, 140.
 οἶστρος 12, 125 asilus, oestrus, vermiculus auribus boum
 infestus.
 οἶχομαι 14, 89 abii.
 οἰωνισήιον 9, 23 augurium.
 οἰωνός 6, 4 idem.
 ὀκνώω 14, 42 dubito, nescio an, q. d. cunctor dicere.
 ὀκλειος 1, 31 & 38 ad ipsas res refertur, quae beatos reddere
 credun-

I N D E X.

- creduntur, metonymia simili ac *pallida mors* &c. Nam
ordinaria significatio est *beatus* V. 1, 50 no. k.
δλιγοστία 5, 135 iuuentus, paucitas annorum.
δλιγωρέω 11, 7 contemno.
δλίθυμα 12, 9 lapsus, ruina.
δλοκλήρως 13, 48 integre.
δλόφουρσις 4, 35 ciuitatis, lamentatio.
Ὀλυμπός vel Ὀλύμπτος Μύσιος 1, 66.
Ὀλυθός 14, 34 vrbs Macedon.
Ὀλύρα 2, 10 eadem, quae ζεῖα, *Zea*, frumenti genus, no-
tis *spelt.*
δηήλιξ 1, 84 aequalis, ηλικίας s. aetatis eiusdem.
ὄμηρον 12, 91 pignus.
δημιλέω 8, 11 consuetudinem habeo, verfor.
δημιγῆτης 7, 44 familiaris, discipulus.
ὄμιμα 8, 4 oculus.
ὄμοιοπάθειαι 12, 39 communio affectuum & passionum, cum
plures similiter iisdem rebus afficiantur.
δμοιότροπος 12, 51 moribus similis.
δμοκλάω, ἔω 7, 51 increpo, minaciter inclamo.
ὄμολογέω 1, 1 assentior, suffragor, q. d. simul dico.
ὄμολογημένως 9, 57 conuenienter, congrue.
δμόφυλον 6, 42 quod eiusd. tribus est vel generis.
ὄνειροκριτής 10, 17, 7 somniorum interpres.
ὄνομακδός 7, 28 nobilis.
ὄνυξ 2, 88 unguis.
ὄξυδερκής 2, 88 acutum cernens.
ὄξόθυμος 11, 6 iracundus.
ὄξύτις 12, 137 celeritas (considerata.)
ὄπαδεῖν 12, 9 Dor. pro ὀπηδεῖν. sequi.
ὄπαδός 14, 89 sectator, stipator, fatelles.
ὄπνικα 12, 60 cum, adu. temp.
ὄπλη 2, 98 vngula.
ὄπιανσιόν 12, 29 locus vbi assatur, culina.
ὄπῶα 12, 81 assis.
ὄργυια 8, 97 passus, spatium inter duas manus passas s. ex-
tensas.
ὄρθη 14, 19 int. γραμμή.
ὄρθια v. ὄρθωσια.
ὄρθιος 14, 66 arduus, excelsus.
ὄρθιος νόμος 1, 9 *carmen, quod orthium dicitur, interpretatur*
G E L L I V S, ad quem locum plura diximus *Chrest. Plin.*
p. 418. sq. Hic satis est, contentionem summam fidium
ac vocis indicare.
ὄρθογώνιον 12, 51 rectangulum.

I N D E X.

- ὄρθοισι 5, 101 erectus sum.
 ὄρθως 10, γ, 6 recte, applaudendi vox.
 ὄρθωσία 13, 5 Dianae epitheton, al. ὄρθία.
 ὄρινον 10, ι, 9 origanum.
 ὀρμάοισι 1, 67 impetu suo, de apro: ὀρμήθη ὁ λόγος vt Lat.
 unde profecta est oratio. ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀσκληπιάδας
 ὀρμώμενος 13, 46 ex Asclepiadarum familia oriundus.
 ὀρμητήριον 12, 3 propugnaculum, locus vnde impetus fieri
 potest.
 ὀρνιθασκόπος 10, ιγ, 7 auspex, aruspex.
 ὄροφος 3, 49 culmen, tectum.
 ὄρη 2, 33 Ion. pro ἑορτῇ dies festus.
 Ὄρφεοτελεστής 10, ιγ, 7 qui Orphicis mysteriis initiat alios.
 ὄσημέριον 10, ις, 7 quotidie.
 ὄσιγ 2, 70 pro ὄσια fas.
 Ὄσιρις 2, 49 Aegyptior. Deus, Bacchus Graecorum.
 ὄσπριον 2, 22 legumen.
 ὄσφρανόμοισι 8, ιι olfacio.
 ὄ μὴν ἀλλὰ 12, 206 verum enim vero.
 ὄδδος 14, 87 limen.
 ὄκων Ion. pro ὄκων 1, 6 non autem.
 ὄλαι 10, ι, 9 hordeum, mola falsa.
 ὄλαῖ 12, 81 cicatrix.
 ὄρέω 5, 62 mingo.
 ὄρη 2, 25 pro ὄρη Ion. cauda.
 ὄσια 11, 28 substantia, opes.
 ὄφθαλμία 12, 77 oculor. morbus.
 ὄφλιον δίκην 10, η, 14 & 10, ια, 2 iudicio damnor.
 ὄφρως 12, 164 supercilium, adfectata grauitas & seueritas.
 ὄστρεός 7, 78 canalis.
 ὄχεω 5, 91 veho, gero.
 ὄχυρός 14, 81 munitus, firmus.
 ὄψις 1, 76 πρὸς τὴν ὄψιν ταύτην, hac causa, hoc videns, in die-
 fer absit. Sed ὄψις ὀνειδος ibid. visum somni.
 ὄψον 5, 40 opsonium, quidquid praeter panem in cibo ad-
 hibetur. Ita 7, 68 ὄψον τὸ σίτη ἢ ἐπιθυμία, conduntur
 cibi desideriiis CIC.
 ὄψοποιεῖν 12, 109 coquere, & tanquam pulmentum appa-
 rare.
 ὄψοποιός 8, 26 coquus, qui opsonia parat.

Π.

- παγίως 11, 24 solide, sine dubitatione aut exceptione.
 πάγκριτος 8, 109 ad omnia vtilis.
 πάνχω 1, 38 omnino, ex πάνω per epenth.

παθητι-

- παθητικός 12, 247 obnoxius.
 παιδὲν 15, 9 laudatio carmine comprehensa.
 παῖδες Λυδῶν 1, 21 Lydi.
 τὰ παιδικὰ 3, 37 idem quod ἐρώμενος, dilectus, siue de impuro amore sermo sit, siue de casto.
 παῖς & θυγάτηρ opp. 2, 6 filius & filia.
 παῖω 5, 6 percutio.
 Παλαμίδης 9, 55 iniusto iudicio ab Vlysse circumuentus.
 παλαμνῶος 6, 36 int. δαίμων vindex caedis. Alias ipse homo caedis reus, & manuum violentarum. παλάμα manus, palma.
 παλεύω 13, 54 afficio, in retia traho.
 παλλολογία 10, β, 10 retractatio.
 πάλλειν 12, 162, b quaterere, vibrare (hastam,) vnde etiam Pallas dicta. Et
 παλτὸν 5, 32 iaculum, pilum, telum missile, quo tamen & cominus vti licet.
 παμπλήθεις 13, 38 plurimi.
 πάφορος 8, 115 omnium fertilis.
 Πάμφυλος 1, 26 regni Croesi pars.
 ὁ Πᾶν 2, 72 vnus octo Deorum secundum Mendefios.
 Πανδιωνίς 14, 71 tribus vel pagi Attici nomen.
 πανηγυριστὸς 12, 144 celebritas.
 ἡ πανσέληνος 2, 78 plenilunium.
 παντάπασιν 5, 132 omnino.
 Παπρηγίτης 2, 97 nomi Aegyptii nomen.
 παρὰ 7, 90 c. Accus. comparationem notat, vt ad Latinorum.
 παρ' ἑδὲν 12, 144 pene, tantum non.
 παρὰ 1, 84 pro πάρεσι, licet, facultas est. q. d. ne velle quidem mihi hoc licet.
 παραβλέδω 3, 43 in periculum adducere. Al. periculum adire, vi mediae vocis.
 παραδειπνεῖσθαι 10, η, 15 coena priuari, ob serum aduentum. Nostri *gemartscht werden*.
 παραδεισος 5, 113 hortus regius, viuarium idem s. leporarium.
 παραρτέωμαι 7, 105 aufero, abduco.
 παραρτέωμαι ψυχὴν 1, 5 deprecor vitam, vitam condonari peto. Al. excusare, recusare; generatim, petendo aliquid separare, vt 1, 17 vtroque loco commode nostri, *ausbitten*.
 παρακείθεσθαι 10, δ, 2 affideo.
 παρακείθισθαι 12, 217 clanculum demitto, vel defluere patior.
 παρακίω 10, η, 9 clam audio, sermonem sublego.
 παραλαμβάνω 1, 76 accipio (auribus) audio.

I N D E X.

- παρυλυτέω 4, 29 infesto, dolore afficio.
 παραμελέω 8, 67 negligo.
 παραμένειν 1, 36 manere in vita, de liberis immatura morte non obeuntibus.
 παραμύνημος 8, 109 manens, perseverans, fugitius oppon.
 παραπίπτεω 14, 61 accidere, cateruatim aduenire.
 παραπλήσιος 1, 63 adfinis, similis.
 παραποιέομαι 3, 39 τὴν σφραγίδα clanculum simile sigillum mihi facio. Germani eadem rotunda breuitate *nachmachen*, ita clavis adulterina, *ein Nachschlüssel*, παρακάλειν adulterare monetam, *nachmünzen*.
 παρασεύω 10, 8, 7 dimoueo, obmoueo V. N.
 παρασκευαστικός 10, 5, 1 parandi vim habens: 8, 145 qui parat & prouidet necessaria.
 ἀπὸ παρασκευῆς 3, 41 ex composito.
 παρασκηνῶ 12, 47 tabernaculum in vicinia struo (vt venator non procul a lustris, vel viis certe ferarum.)
 παραστάτις 8, 32 auxiliatrix. Germ. *beystehen*.
 παρασοχάζομαι 13, 38 collineo, tanquam finem propositum mihi habeo.
 παρατείνω 5, 107 suspensum teneo, remoror. cruciare, torquere etiam significare ostendit CASAVB. ad ATHEN. p. 285. quod h. l. pulchre conuenit.
 παρατίθεμαι τράπεζαν 3, 17 apponitur mihi mensa.
 παρατρέχω 12, 23 praecurro, supero.
 παραφέρειν 5, 85 apponere, mensae proprium verbum.
 παραχωρεῖν δδδ 8, 88 via decedere.
 παρέπομαι 12, 38 sequor.
 παραγορία 12, 130 consolatio.
 περιδῶν μοι δειλίην 1, 7: pro ἰδῶν παρ' ἐμοί, cum in me videris, tmeli opposita figura, qua etiam alias vtitur HERODOTVS. V. ἐπικατασφάζω.
 παρίμι 12, 98 praetermitto, omitto, dimitto.
 παρίτημι 1, 1 vsu venio, obtingo.
 Παρυσίων 12, 239 purpuratus Alexandri.
 πάροιθεν 12, 73 ante.
 παροιχόμενος 11, 34 praeteritus.
 παροψίς 12, 88 paropsis, patina. POLLUCI etiam aliisque est ζωμῆ εἶδος iuris species, quod 5, 76 non male conuenit.
 πάσσω 10, 3, 3 sale conspergo, condio.
 πάχειν ἀγαθὰ 2, 20 beneficiis frui. πάχω 12, 79 affectus sum, accidit mihi.
 πατέομαι vid. δατέομαι it. 2, 79.
 τὰ πάτρια 6, 1 mores patrii.
 Πάτροκλος 12, 162 Achillis amicus.

- πατρῷον 1, 83 paternum, ad mores relatum.
 πατρῷος 6, 4 Patrius, Iouis epith. conueniens cum Ebraeor,
 formula.
 Παισανίας 3 int.
 Παφλα. όνες 1, 26 in Croesi ditione.
 πειθῶ 7, 125 persuasio, vis persuadendi, blanditiae.
 Πειραιεύς, έως contr. ές 4, 7 portus & pars vrbis Athenarum.
 πέλεκυς 10, 5, 6 securis.
 πελίνας 4, 16 liuidus, luridus.
 πέπτος 13, 53 luctus.
 πεπραμένος 8, 37 fato constitutus, fatalis.
 πέπων ματῶν 12, 207 q. d. pepo verberum, verberibus
 molitus, instar quorundam falfamentorum.
 περιβομῆ 15, 13 finior, desino.
 περι. v. δι. άμφι.
 περιάπτω 12, 145 circumpono.
 περιεμβῆσαι 12, 40 circumaptare, accommodare,
 περιέλλομαι 2, 56 complector, (capiendi causa.)
 περιεβουμῆ 4, 21 supero, superstes sum.
 περιγραφή 14, 16 circumscriptio, orbis orationis, peridus.
 περ δέριμον 15, 5 collare, monile.
 περιδέω 10, 15, 4 circumligo.
 περιδῶ 1, 7 despicio, spec. preces alicuius adspemor. Sed
 hic permitto vt Germani *nachsehen*.
 περιελῶ Sch. ad 3, 24 circumuoluo.
 περιεργῶ Sch. ad 3, 49 coetceo, includo
 περιελίτῶ Sch. ad 3, 24 circumuoluo.
 περιέπω 2, 91 tracto, colo.
 περιέργος 12, 22 operosus.
 περιήγησις 2, 101 circumductio, s. circumscriptio corporis,
 forma, instar.
 περιημεντέω 1, 90 lamentor, sanguineis quasi lacrimis de-
 ploro. ήμεκτέω CAMERARIUS in *praef.* vbi recenset *Ioni-
 ca* HERODOTI exponit *indignor, offendor*.
 περιδῶ 8, 16 circumcurro 15, 7 de pompa equestri.
 περιδειν 10, 12, 4 circumspicere.
 Περικλής 4, 40 summus ille Athenis orator & Demagogus.
 περιμανής 12, 60 furiosus.
 περιμετρος 2, 43 circummetiens, adiectiue ad *οχῶν* relatum.
 περιπίπτειν 12, 34 incidere.
 περιπλάττειν 12, 40 fingendo & flectendo applicare, vt ceram,
 ή περιπόρφυρος 15, 18 praetexta.
 περιδρά.ομαι 10, 17, 2 adspingo me.
 περισπογγίζειν 10, 12, 7 spongia detergere.
 περίσσις 10, 11, 13 circulus circumstantium.

I N D E X.

- περιτέλλω 10, γ, 13 compono, contego.
 περιτέμνω 2, 12 pro περιτέμνω circumcido.
 περιτῶς 11, 56 praestans, excellens.
 περιφωρός 12, 10 qui deprehensus est, deprehendi potest.
 περιχαρής 1, 43 laetus, a χαίρω.
 τὸ περιχαρὲς 4, 37 res laetae.
 Περσείδου 5, 1 Persei posterii.
 πεσσομένα σιτία 2, 20 cibaria cocta pro πεπτόμενα.
 Πετρώσιος (Τίτος) 12, 188.
 πήγνυμι 12, 145 compingo, struo, inde *pegmati* nomen.
 Πηλιάς 12, 162 hasta Achillis. V. N. Etiam Ouidio *Pelias* dicta. Nam
 Πήλιος 12, 162, b mons Thessaliae.
 Πηλώσιον 13, 43 Aegypti vrbs.
 πιάνω 12, 19 pinguem facio, fagino.
 πιέζω 4, 36, b premo, vrgeo.
 πιθανός 12, 40 probabilis, fidem inueniens.
 πιθανός 12, 54 simia.
 πικρία 12, 82 amaritudo, acerbitas.
 πιμελή 2, 80 pinguedo.
 πίμπλημι 2, 36 impleo.
 τὸ πιπῶν 14, 88 pignus.
 Πιπῶδες 1, 19 & 11, 8 vnus e septem.
 πλάγιος 12, 251 obliquus, latus praebens hosti.
 πλάνη 1, 33 peregrinatio, qua quis maria & terras pererrat.
 πλάσω 2, 81 fingo.
 Πλαταιάσιν 3, 16 V. N.
 Πλείσταρχος 3, 28 Leonidae filius rex Lacedae.
 πλημμελεῖν 12, 131 peccare, q. d. extra legem canere, a μω-
 sicorum erroribus traductum ad alia. Hinc
 πλημμελία 12, 18 peccatum, error.
 πλησιέτερον 8, 7 propius.
 πλῆσιμος 12, 42 fatiandi vim habens & mouens fastidium.
 πλίνθος 8, 148 V. κέραμος.
 πλοκή 10, β, 10 perplexa oratio.
 πλώϊμος 10, δ, 4 nauigabilis.
 πνιγρός 4, 37, arctus, angustus.
 πόα 15, 15 gramen.
 ποδῆρης 12, 57 ad pedes demissus. Alias vestis, hic barbae
 festiuium epitheton.
 ποδάκης 12, 158 celer pedibus.
 ποθέω 5, 76 desidero (abientia.)
 ποικίλος 12, 53 varius.
 πολιότης 1, 74 Ion. pro πολιότης, ciuis.
 πολιοί 10, γ, 5 cani.

- πόλιον 12, 113 polium, herbae graueolentis nomen.
 πολιρκία 3, 22 oppugno vibem: πολιρκηθεῖς etiam dicitur
 dux praefidii vrbis obsessae.
 πολορκία 9, 37 obsidio.
 πολιτεία 3, 35 ciuitas, ius ciuitatis.
 πολιτεύομαι 4, 43 in rep. verbor. temp. tracto.
 Πολυκλής 10, α, 2 amicus Theophrasti.
 πολύμητις 12, 58 multi consilii, prudens.
 πολυπραγμονέω 12, 30 multa & aliena negotia tracto.
 πολυσαρκία 8, 5 habitus corporis plenior, carne abundans.
 Πολυπέρχων 10, η, 6 tutor liberorum Alexandri M.
 πομπεύειν 10, 5, 5 pompam celebrare, transuchi.
 πορίζομαι 7, 112 suppedito, sufficio it. 10, ζ, 4 mihi suppe-
 ditato, capto.
 πόρος 14, 23 reditus (annuus.)
 πόρο 2, 162, b Poet. pro πορίζω, do, suppedito.
 Ποσειδέων 2, 57 pro Ποσειδών Neptunus. Hinc
 Ποσειδέων 10, δ, 6 q. d. Neptunius, mensis Atticus, cum
 Decembris & Ianuarii parte congruens.
 ποτινάομαι 12, 204 queror.
 πράττειν εἰς βλαβήρας 3, 23 cum barbaris facere, vel moliri
 aliquid: ita 3, 35 εἰς εἰλωτας.
 πράξιμοι 5, 124 emo.
 Πριηνεύς 1, 19 Prieneus Bias a Priene patria, Ioniae vrbe.
 προαγοίμοι 12, 190 prouehor, adduci me patior.
 προαμρέομαι 11, 2 eligo, sequor (de vitae genere.)
 προαμρέω 10, ε, 6 depromo.
 προαίδησις 12, 197 praesensio.
 πρόβατα 2, 39 pecudes, vi boues etiam comprehendat.
 προβάτειον (κρέας) 13, 46 o milla
 προβιβάζω 7, 97 augeo, proueho.
 πρόβολος 14, 33 propugnaculum.
 προγεύομαι 12, 13 ante gusto.
 Πρόδικος 8, 2 de Herculis biuio.
 προεκτιθεῖσθαι 2, 50 ante se ferre.
 προετικὸς 8, 146 qui dimittit ac negligit.
 προθυμέομαι 9, 18 cupio efficere.
 προίεομαι 12, 183 proiicio, periculis obiicio it. media signifi-
 catione 4, 31 abiicio me, curam omnem mei omitto.
 προίημι 1, 5 permitto, quali proiicio, vt solent, qui, vt
 periculo defungantur maiore, iacturam boni cuiusdam
 faciunt.
 προίκα 9, 56 gratis.
 προκάμνω 4, 11 ante aegrotus sum.
 προκείμενα σημεῖα 2, 24 proposita, & ideo nota.

I N D E X.

- προλαβάνω 5, 7 προλαβόντες ἐπιμέλονται q. d. occupantes
 curant, h. e. ante omnia curant.
 προμετωπίδιον 10, 15, 4 suprema frontis pars (cum cornibus.)
 προμηθῆς 12, 136 prudens, providus.
 προμνήσκω 8, 131 concilio nuptiarum.
 προμνήσκω 8, 132 pronuba, nuptiarum conciliatrix.
 προμνήσκω 2, 33 ante ieiunio.
 προνοητικῶς 7, 79 provide.
 προξενέω 9, 13 tribuo, concilio.
 Πρόξενος 14, 41 Dux Athen. malus.
 προσδοχοίω 11, 29 viam munio.
 προσάχω ἀγαθόν 8, 51 ante accipio beneficium.
 προσετῶς 5, 90 praecipitanter, temere.
 προσηλακίζω 7, 46 contumelia afficere, q. d. luto consper-
 gere ἀπὸ πηλός.
 προῤῥίζον ἀνατρέπεν 1, 55 radicitus euellere, vel euer-
 tere.
 πρός τι 13, 63 relatiuum vulgo vocamus, quod non intelli-
 gitur, aut verum non est, nisi cum ad aliud refertur.
 πρός τῶ ἐγὼ 10, 7, 5 vt nos zu deinen labren.
 προσανχρῶννυμαι 12, 47 eund. colorem sumo.
 προσάντης 9, 70 praecipuus, asper, praeruptus, arduus.
 προσεῖσθαι 9, 49 q. d. accessibile, facultas accedendi.
 προσεκτικός 8, 150 attentus.
 προσεπιπτάωμαι 1, 27 possessionibus meis adiicio, insuper
 acquiro.
 προσεπιστέλλω 3, 39 adscribo (epistolae.)
 προσέχειν ἑαυτὸν χρῆσθαι 5, 46 praebere se vtendum.
 πρόσθετος 5, 137 pubertati proximus.
 προσήκων Φιλία 6, 48 amicitia coniunctus, necessarius. Et
 absol.
 προσήκοντες 3, 3 necessarii, cognati.
 προσνήης 12, 18 iucundus, mitis, placidus
 πρόσθετος 5, 68 ὕμνη capillus appositus, ficticius.
 προσίεμαι 14, 66 admitto.
 προσκεφάλαιον 10, 7, 14 cervical.
 προσκοπέωμαι 10, 12, 6 speculari.
 προσκρέω 12, 61 offendo.
 προσνεύειν 14, 85 adorare, manu ad os relata.
 προσμάθησις 7, 90 addiscendi facultas.
 προσπάχω τῷ 14, 55 animo & affectu in aliquem feror.
 προσπατίζω 10, 15, 4 clavis affigere.
 προσποιήμα 12, 140 res, quam sibi aliquis, vt suam peculia-
 rem vindicet.
 προσποιήσις 10, 3, 1 affectatio.

)d(

προσπειθ-

I N D E X.

- προσποιῶμαι 10, β, 6 attendo, q. d. auribus mihi vindico, *ich nehme michs an.*
 προσταλακτωρεῖν τῷ καλῷ 4, 46 honestatis causa laborem suscipere.
 προστατεύω 5, 15 praesum.
 προσφέρωμαι τινι 12, 188 vtor aliquo, quasi in ipsum feror.
 προσφιῶ. 8, 90 amice.
 προσφοιτᾶν 14, 56 ventitare ad Praeceptorem.
 πρόσφορος 12, 46 aptus, conueniens.
 προσφύεω 1, 24 congrue, ad naturam rei accommodate.
 πρόσφύωμαι 12, 8 adhaerescor, q. d. adhaescor.
 πρόσχημα 12, 136 obrentus, praetextus. C1C. simulatio.
 πρῶτω 7, 78 longe, vt πρῶτω. προσωπάτω longissime.
 πρῶτον 12, 145 larua, persona.
 Πρωσπίτις 2, 42 insula Nili, aqua & Prosopites nomos dictus.
 πρωτείνω 14, 65 ostendo verbis, spem facio.
 προτεμένισμα 3, 51 atrium, vel vestibulum fani. V. Schol.
 προτρέπεσθαι 1, 38 amoliri quasi respondendo, *abweisen, abfertigen.* Al. impellere, excitare.
 πρόσφασις 1, 28 obrentus, illud quod quis eloquitur, πρόσφασις, licet aliud spectet. it. 12, 229 excusatio it. 4, 12 causa aperta & manifesta.
 προφοβητικὸς 11, 29 metuens in futurum.
 προφυλάττεσθαι 7, 89 cauere.
 προχωρεῖ 5, 11 imperf. commodum est.
 προτάνεις 10, 5, 7 magistratus.
 πταρμὸς 4, 13 sternutatio.
 πτήσσω 14, 9 metu me contraho.
 Πτολεμαῖος 12, 145 Aegypti rex, Auletus. f. ἀδελφός.
 πτανεψιδῶν 10, δ, 16 mentis Atticus, Octobri respondens.
 Πυθέας 14, 57 Demagogus Athen. proditor libertatis.
 Πύθιος 12, 5 Apollinis Delphici epith. a
 Πυθῶ 9, 23 vrbs nomen, quae Delphi alias.
 Πύθων 14, 16 V. N.
 πυλῖς 15, 13 porta.
 Πύλος 14, 34 vrbes hoc nomine in Peloponneso tres. Sed V. N.
 πυρῆ 2, 27 pro πυρᾶ, ignis in altari ardens.
 πυρῶς 2, 10 triticum.
 πυροφόρος 12, 9 tritici ferax.
 πυρρίχιος 15, 17 saltationi armatae, quae πυρρίχι, similis.
 πώγων 10, γ, 5 barba.

P.

ρήγδιος 14, 9 rapidus, a ῥήγνυμι

ῥαθυμείω

I N D E X.

- ἡδονή ad 3, 14 animo remisso, negligens sum.
 ἡδονία 8, 150 animi remissio, segnitia.
 ἡέκος 12, 58 pannus, mendici vestis.
 ἡεῦμα 14, 9 flumen.
 ἡέω 10, 7, 13 rigeo.
 ἡέγων 12, 113 adu. teterrime ἡέγων horribilius, a ἡέγος frigus,
 a quo horrescunt homines.
 ἡέψασπις 13, 22 abiecto clipeo fugiens.
 ἡέπεον 12, 165 claua.
 ἡεπὴ 14, 47 inclinatio, momentum.
 ἡέχος 10, 8, 7 rostrum.
 ἡέχουσι 12, 40 aptare: 15, 9 ordinare, componere.
 ἡέχουσι 5, 101 rhythmus, numeri, modus ad quem saltatur.
 ἡεπαίνο 10, 1, 12 fordidum facio.
 ἡεπαρία 12, 187 fordes, avaritia.
 ἡεμαλέος 12, 158 robustus.
 ἡέμεγ 5, 101 robur, fortitudo.

Σ.

- σάγαρις 5, 32 securis bellica, Amazonum gestamen.
 σαθρός 12, 229 putridus.
 Σάιοι 13, 24 Thracum natio.
 Σάκας 5, 88 pincernae nomen, non proprium arbitror, sed
 officii, ex oriente repetendum non minus ac *Rabb Sake*
 vel *Schake* princeps pincernarum in sacris.
 σαλάκων 11, 59 iactator diuitiar. quidquid sit de vocis ori-
 gine.
 Σαλαμίνιος 14, 37.
 σαλπικης 10, 12, 8 rubicen.
 Σάμιος 12, 85 amicus Philippi Maced. infelix.
 Σάραπις 13, 35 Serapis, Aegyptior. Deus, Apis.
 Σάρδεις 1, 20 Ion. pro Σάρδεις, Croesi regia.
 σαρκόειν 12, 104 carmen creare, corpus facere.
 σαφηνίζω 6, 18 explico, declaro.
 Σειληνοί 12, 180 Sileni, Bacchi comites.
 σέλινον 13, 44 apium.
 σεμνότης 11, 70 decentia.
 σεμνύνομαι 13, 23 glorior.
 σημαίνειν 10, 16, 3 obsignare.
 σημαντρίς γῆ 2, 25 argilla vel creta sigillaris, *cretulam* abso-
 lute vocat C I C E R O.
 σήπω 2, 42 & σήπομαι 8, 148 putresco.
 Σικελιώτης 12, 143 Siculus.
 σίκυος 10, 16, 6 cucumis.
 σίλη 13, 36 blatta.

I N D E X.

- Σιμίας 7, 44 Socratis familiaris.
 σιμός 12, 139 simus, naso depresso.
 Σιμωνίδης 11, 62 nobilis poeta Lyricus.
 σίνοισι 2, 90 laedo.
 σιτέομαι 2, 81 edo, vescor, cibum capio.
 σιτίον 8, 10 cibus.
 σκέπλω 8, 135 & σκέπτομαι 5, 124 video, confidero, intelligo.
 σκευή 3, 17 vestitus, apparatus.
 σκευοποιείσθαι 12, 163 habitum & arma sumere, exornare se.
 σκηῦναι, εἶω 3, 41 aedifico, extruo. Med. aedifico mihi.
 σκηνείσθαι 4, 39 commorari V. N.
 σκιά τῆν σκῆν καταμετρεῖν 12, 29 umbram gnomonis [metiri,
 ad coenae tempus deprehendendum V. N.
 σκίλλα 10, 17, 9 squilla.
 σκόρρον 13, 43 allium.
 σκυθωπάζω 10, 18, 5 it. 12, 164 vultu tristi aut tetrico esse.
 σκυλάκεια (κρέα) 13, 46 catulinae carnes.
 σκυλακῶδες 5, 139 catulorum consuetudo assiliendi & alia-
 dendi omnibus, pueris etiam ingenuis familiaris.
 Nam
 σκύλαξ 10, 17, 9 catulus.
 σκυτάλη 3, 23 Laconicum epistolae genus, de quo copiose
 h. l. Schol.
 σκυτοδέψις 10, 17, 5 cerdo.
 σκῶμια 12, 59 cauillum, iocus mordax.
 σκώπειν 12, 62 iocari, & quidem fere mordacius. Sed 12, 132
 simpliciter ludere, vt τῷ σκῶδάζειν opponitur.
 σμάραγδος 2, 62 λίθος λάμπων τὰς νύκτας.
 σμιλίον 12, 176 scapulum.
 Σμυρνῆοι 12, 224.
 σοεῖν 10, 13, 7 mouere, abigere.
 σολοικίζειν 12, 172 solocisium facere.
 σβλοικος 11, 60 insolens & barbaris moribus. Ita Trimalchio
 PETRONIANVS non σολοικίζει modo Grammaticorum
 intellectu, sed insolentiam quandam & morum barba-
 riam ostendit.
 Σόλων 1, 27 ad Croesum venit.
 σόφισμα 12, 95 acuta fallacia.
 Σοφοκλῆς 12, 76.
 σπάθη 10, 13, 5 gladius.
 σπάνιος 2, 100 rarus.
 σπάνις 8, 12 it. 4, 41 raritas, inopia.
 Σπαρτιάται 3 faep. Spartani.
 σπασμός 4, 15 conuulsio.
 Σπέρχης 14, 14.

I N D E X.

- σπέρχω 1, 46 σπερχθεις iratus, offensus. Al. vrgeo, im-
pello.
σπεύδω 1, 85 ferio volo. hinc σπυδή.
σπλήν 2, 80 splen.
σπιδάξεν προς τινα 5, 106 feria cum aliquo tractare, operam
illi dare add. 7, 72.
σπιδατικός 11, 69 diligens, fedulus.
σπιδμδς 10, 9, 5 libra.
σπῆς 2, 11 massa farinae subactae, φύραμα.
σπιδώδης 8, 121 seditiosus.
σπίμα 10, 1, 9 corona, vitta, quales in sacrificiis adhibeban-
tur. lungit enim cum σπῆς.
σπιδσκομα 4, 23 priuor.
σπιδρδς 14, 80 firmus, asper.
σπιδω 2, 68 corono.
σπιδλῆ 3, 52 pila, columna.
σπιδπερδς 12, 163 crassus, firmus, robustus.
σπιδιδιον 12, 175 vesiculus.
σπιδεγγχῆς 12, 171 strigilis.
σπιδλῆ 12, 65 habitus, vestitus.
σπιδλῆς, ἰδδς 12, 221 ruga vel plica vestis.
σπιδάζομα 8, 52 conicio, coniectura assequor.
σπιδτεύσιμος 5, 10 militaris.
σπιδπιδς 5, 69 torques, eadem etymologiae ratione, σπιδφω,
torqueo.
σπιδγγύλος Sch. ad 3, 24 rotundus, teres.
σπιδωμῆ 8, 27 stragula vestis.
σπιδωῖκοι 13, 30.
σπιδβώτης 2, 77 fabulcus.
σπιδγγνώσκομα 1, 97 confcius mihi sum, de me decerno.
σπιδγγνώμη 1, 77 venia.
σπιδγγνώμων 8, 67 ignoscens, clemens.
σπιδγγραμμα 12, 174 scriptum, liber.
ἡ σπιδγγκλητος (γερεσία) 15, 7 Senatus Rom.
σπιδγγκαλύπτομα 6, 59 V. ἐγγκαλύπτ.
σπιδγγκερδννυμοι 5, 125 commisceor, familiaris fio.
σπιδγγκομιδῆ 4, 36, b comportatio, h. l. fuga agrestium, ter-
rore belli ingruente se suaque intra moenia defendi vo-
lentium.
σπιδγγκονιδόμα 12, 54 collector, q. d. in puluere vna volutor,
vt Ebr. רכבנ.
σπιδγγκρέεν 10, 12, 6 committere, in discordiam adducere.
σπιδγγκοτρεγγεῖν 10, 1, 6 ficum edere.
σπιδγγλέγω 5, 134 colligo, contraho.
σπιδγγλήπιδγῆ 8, 32 auxiliatrix.

- σύλληψις 3, 45 comprehensio, in vincula coniectio.
 σύμβολον 12, 163 signum.
 σύμβολος 9, 25 coniector, interpres omnium, quin ipsum omen.
 συμμαχία 14, 38 auxilium
 σύμμαχος 3, 6 socius (belli.)
 συμμετίστασις 2, 74 & 210 vna mutator, transferor.
 συμπαδής 12, 86 eodem modo affectus: 12, 91 in doloris so-
 cietatem veniens.
 συμπαίσαρ 5, 114 colutor.
 σύμπηξις 15, 11 compages, coagmentatio.
 συμῦδροσις 2, 63 assentior:
 τὸ ξυνε, κδν 4, 30 quod profuit.
 σύμφημι 8, 45 fateor, concedo.
 συμφέρει γομοι 12, 122 vna vel eadem loquor.
 τὸ συνακτικὸν 14, 6 vis conciliandi
 συναναλίσιω 8, 111 vna & pro alio impensam vel sumtus facio.
 συνάπας 2, 30 vniversus.
 συνάπτω 12, 39 coniungo.
 συναρκεῖται τι 10, 2, 7, durare cum aliquo.
 συναμόλυσμα 9, 34 accominatio me.
 συναυλιέσθαι 5, 57 congregari, vna habitare.
 συναφαιμοίβουσι 2, 43 assimilatio me.
 συνδιανέειν 12, 208 vna innuere.
 συνδιατρέβειν 7, 39 vna esse, disciplinae & doctrinae causa.
 συνδικεῖν 7, 47 causam alterius suscipere in iudicio.
 συνδοικεῖσθαι 10, 15, 7 de republica curanda constituere cum
 aliquo, comparare.
 συνειλέω 13, 53 conuoluo, obuoluo.
 συνερω 12, 184 differo, disputo, perpetua oratione dico: ad
 verbum, connecto, confero.
 συνεισπίτω 12, 33 vna irruo.
 συνεισφέρω 12, 233 vna confero (tributum, erantem.)
 συνεισίδωμι 14, 43 vna (de collaticia pecunia) eloco (virginem
 amici pauperis filiam.)
 συνικτεῖν 12, 76 vna excurrere.
 συμπίπτειν 12, 32 conuenire, congruere, vnde forte barba-
 rum illud *coincidere*.
 συνεπαίσημι 1, 35 vna confurgo, seditionem moueo.
 συνεπιθνήσθαι 12, 130 vna plorare, in societatem lacruma-
 rum venire.
 συνεπικροτέω 12, 132 cum aliis applaudo.
 συνεπινεύω 12, 76 vna innuo, nutum alterius sequor, & imitor.
 συνεπιχέω 8, 110 viribus meis adiungo, suppetias fero.
 συνεπιφάνισθαι 12, 211 q. d. sanul appareo, h. e. ostendo quid
 sentiam.

I N D E X.

- συνεπιφάσκω 12, 211 vna sententiam dico.
 σύνεσις 14, 40 intelligentia, ad vires intellectus & acumen
 pertinet, Φρόνημα ad voluntatem.
 συνέχομαι 4, 18 cogor.
 συνήγορος 12, 194 aduocatus.
 συνηγορικὸν no. ad 14, 17.
 συνθεωρῶ 10, 2, 3 considero.
 ἅπθ συθέματος Sch. ad 3, 41 ex composito.
 σύνθυρος 8, 131 venandi adiutor.
 συνισάω 12, 39 constituo.
 συννέω 1, 61 congero, aceruo.
 συννοέω 14, 8 considero, intelligo.
 συνοικεῖν 1, 74 cohabitare, de coniugibus.
 συνοικεῖω 12, 64 familiarem reddo.
 συνουσία 7, 105 consuetudines, familiaritates, h. e. familiares.
 σύνταξις 14, 38 coniunctio exercitus.
 σύντασις 12, 220 contentio, rugae frontis.
 συντέινειν εἰς τι 11, 72 pertinere ad aliquid, complecti illud.
 συντίθημι ξενίαν τινί 1, 24 hospitium constituo vel contraho.
 συντομία 13, 38 breuitas, concisio.
 συντυγχάνειν τινί 5, 138 forte cum aliquo esse.
 συνωνόμοι 10, 7, 10 in emendo adiuuo.
 σύριγξ 12, 176 fistula, morbus.
 συρράδιουργεῖν 12, 77 vna perpetrare facinora.
 συσκευάζομαι 6, 2 vasa colligo, (itineris causa.)
 σύσσιτος 6, 29 conuictor.
 συχνός 2, 43 creber, confertus, frequens.
 σχετλιάζω 10, 4, 10 oratione ad miserationem composita vtor.
 σχηματίζειν 12, 40 formare, habitum dare.
 χοινίον 1, 17 funis.
 χοῖνος 2, 43 mensura interuallorum Aegyptia, cui stadia LX
 ipse tribuit HERODOTVS.
 χολάζει μοι 10, 17, 8 vacat mihi.
 σχολή 12, 119 Schola.
 σφάλλομαι 5, 99 labor, erro.
 σφοδρότης 12, 170 vehementia.
 σφραγίς 3, 11 sigillum Persarum regis, quale: V. no.
 σωρεύειν 11, 52 cumulare, aceruare.
 σωρηδών 15, 15 aceruatim.
 σωρὸς 12, 33 aceruus (frumenti.)
 σώς 1, 12 saluus contr. ex σώος (pro quo & σῶος dicitur,) vnde
 porro σώφρων q. d. σώος vel σώς τὴν φρένα, sana mente praed-
 ditus, σώζειν, κ. τ. λ.
 σωφρονεῖν περὶ τὰς θεάς 7, 13 recte de Diis sentire, sanam de
 Diis sententiam habere.
 σωφρονικός 11, 37 ad prudentiam factus, aptusque.

T.

- τάγηνον 12, 94 *artago*, vel in *artagine* frictum.
 τάγμα 15, 7 *ordo*.
 Ταύναρος 1, 2 *Taenarus*, *Laconiae* promontorium, ex *Nepotis*
 quoque *Pausania* norum.
 τακτικός 8, 147 *ordinandae aciei peritus*.
 ταλαιπαρῆς 3, 48 *miser sum, affligor*.
 ταλαιπώρεα 4, 14 *miseria, dolor, molestia*.
 ταμειύω 14, 86 *repono*.
 Τανκοξάρης 6, 22 *minor Cyri filius*.
 Τάρας, αντος 1, 4 *Tarentum*.
 ταριχεύειν 2, 92 *condire, ad sepulturam*.
 τάρχοι 10, 6, 9 *salsamentum*.
 τάφος 14, 25 *fossa*.
 τὴν ταχίστην 1, 6 *int. ὄραν vel plene κατὰ τὴν ταχὺ ὄραν, celerime*.
 τεκνοποιεῖσθαι 8, 48 *liberos suscipere*.
 τεκνοποιία 7, 80 *generatio*.
 τελαμών 13, 53 *lorum*.
 τέλειος 5, 10 *virorum iustae & militaris aetatis epith.*
 τελετήρια 6, 4 *int. τερεῖα q. d. consummatoria sacra, aut per-*
fectoria, aut pernice, quibus finis & coronis imponitur
praeclaris actionibus. Conveniunt cum Ebr. תעלה
 τελέτη 15, 1 *ceremonia*.
 τελευτᾶν τὸν αἰῶνα 1, 47 *finire aevum. Hinc intelligitur, qua*
elipti dicatur τελευτᾶν pro mori τελευτᾶν τὸν βίον 1, 48. Part.
τελευτῶντες adverbialiter vertendum, tandem 4, 5 & 35.
 τελῆω 10, 17, 7 *initio facris*.
 τελευτήνομος sed τετελεσμένος, (nam *sphalma est*) 12, 206 *quā*
feri potest.
 Τέλλος 1, 34 & 12, 156 *Atheniensis beatus*.
 τέλος 14, 71 *impensa*.
 τέμενος 3, 48 *locus sacer, fanum*.
 τέος pro τί vel ποῖος 1, 74 *quis, qualis*.
 τερπνός 8, 9 *delectabilis, iucundus*.
 τετράγωνος 15, 11 *quadratus*.
 Τεύκος 12, 116 *Teucer Trojanus*.
 τήκομαι 8, 148 *liqueſco, confumor*.
 τήνικαῦτα 12, 144 *tunc*.
 Τιβέριος Κάϊσαρ 12, 181.
 τιθαῖος 12, 48 *mansuetus, cicur*.
 τιθασεύω 12, 196 *cicurem, mansuetum reddo*.
 τίμιε 10, 9, 3 *honorifica appellatio, Domine. CASAVB.*
 τίμοι αὐτὸν 1, 23 *ulciscor aliquem, vel poenas ab illo repeto*.
 Τισσαφέρνης 12, 63 *Persia*.

I N D E X.

- τίτη 10, 17, 8 nutritrix.
 τλήμων 8, 25 miser.
 τόνου 7, 87 vero, autem.
 τοιχωρυχία 7, 60 parietem perfodio, furandi causa.
 τοιχωρυχία 9, 53 tale furtum.
 τόλμα 12, 135 audacia, conatus.
 τομή 14, 35 sectio.
 τίμος 10, 1a, 5 pars.
 τόνος 14, 16 contentio, hic orationis, al. tonus, vis.
 τοξέειν 5, 28 sagittare.
 τραγασκελῆς 2, 73 capripes, Panis vel Mendis epith.
 τραπεζεύς 12, 25 mensae affecla, ab HOMERO sumtum, qui
 canis nomen fecit.
 τραυκισμὸς 12, 78 balburies.
 τραυματίας 10, 12, 7 faucius.
 τραχύτης 12, 78 asperitas.
 Τριβαλλοί 14, 26.
 τριβανοφορία 12, 57 detriti pallii gestatio.
 τρίγωνον 12, 57 triangulum.
 τριηράρχων, τριηραρχικὸν ὄνομα 14, 36 no.
 τριημίτης 14, 22 idem hic, credo, qui τριηράρχης, dux triremis,
 quam suo sumto instruebant Athenienium ditiores.
 τρικύμα 14, 19 triplex fluctus, vel, vt Lat. decumanus, h. e.
 maximus.
 τρίοδον 10, 17, 8 triuium.
 τρίπυς 3, 31 Tripus, donarium Delphicum, poculum credo.
 τρίχαλκος 10, 14, 4 teruncius, trichalcus, nummus vilis.
 τρίχωμα 10, 7, 4 capillus, caefaries.
 τροπή 13, 67 conuersio, mutatio.
 τροπὴν ποιεῖν τῶν πολεμίων 1, 37 in fugam, vertere hostes, Inde
 dictum τρόπιον.
 τροχάζω 10, 13, 7 cursu contendo.
 τροχίλας 2, 89 paruula auis, crocodili parasitus.
 τροφεύς 11, 59 luxuriosus, delicatus.
 Τρωλαδύται 13, 50.
 τυγχάνω 1, 87 ferio, etiam de icu inuoluntario, oppos. ἀμαρτάνω.
 Τυδεΐς 13, 2.
 τυμπανίζω 12, 175 fustibus caedo.
 τύπος 10, 13, 1 exemplum, quod definitionis vicem subeat:
 ita dicuntur τύποι, typi declinationum & coniugationum
 in Grammaticis. V. N.
 τύρβη 5, 9 turba.
 τυρός 8, 140 caseus.
 Τύρος 2, 61 vibs Herculis cultu nobilis.
 τυχηρός 12, 87 fortuitus.

Υ.

- ὑβρις 11, 39 iniuria ex superbo contemptu orta.
 ὑβροειής 9, 40 immanis libidinis homo, vt Aristoph. Nub.
 1064.
 ὑβριστότατος 7, 26 maxime iniurius.
 ὑγρός 12, 40 madidus, ac proinde mollis, flexilis. ὡς ἐν ὑγροῖς
 ἔστιν ἡ γλῶττα 10, ζ, 8 in humore, & inde lubrica.
 ὑδρία 14, 5 urna ad cineres defuncti.
 ὑλη 12, 40 materia
 ὑλημα 12, 43 frutices, herbae maiores in sylvis.
 ὑπάρμομα 12, 37 subeo, larvam fumo, vt ὑποδύομα.
 ὑπαιθριος 3, 18 subdiualis, aëri libero expositus.
 ὑπαντιᾶν Sch. ad 4, 3 al. occurro, hic, subiicio, refero sensu
 Grammat.
 ὑπέικω 8, 88 concedo.
 ὑπέξει 10, ιζ, 1 cessio, deiectio animi.
 ὑπέξαισιμαί τινι 12, ις, 1 assurgens loco cedo.
 ὑπεράγαμα 14, 19 vehementer, praeter alios admiror.
 ὑπερημερία 10, ι, 7 multa non solutae vsurae.
 ὑπερθεν 7, 83 superius.
 Ἰπεριδης 14, 9 Athen. Orator.
 ὑπεροχή 11, 7 excellentia.
 ὑπερορῆν 7, 20 despicer, contemnere.
 ὑπερφέρω 9, 32 praesto, antecello.
 ὑπέχομα 7, 18 promitto, vt solent artium Professores.
 ὑπηχέω 12, 229 refono.
 ὑπικνήμιον 3, 14 promitto.
 ὑπὸ τῆς θανάτου 2, 8 post mortes, h. e. in luctu.
 ὑπόβιαθρον 8, 27 fulcrum, vel fulmentum potius, quod molli-
 orem praestat lectum.
 ὑποβάλλειν τινι 10, ζ, 3 interpellare.
 ὑπογραφεὺς 14, 69 librarius, vel notarius potius, qui excipit
 sermones calamo, vt nostri, *ein nachschreiber*.
 ὑπογραφή 5, 68 fucus.
 ὑποδέχομαι Ion. pro ὑποδέχ. 1, 8 recipio i. e. promitto.
 ὑποδέχεται 8, 50 suscipere, concipere.
 ὑποδύνομαι τὴν ζεύγλην 1, 40 subire iugum.
 ὑποδύομαί τινι 12, 19 subeo, induo tanquam larvam.
 ὑποθήκη 11, 26 monitum.
 ὑποθημοσύνη 7, 69 idem. ὑποτιθέσθαι enim, *subiicere*, est
 monere.
 ὑποθωπέω 1, 34 subblandior, adolor.
 ὑποκατακλίνομαι 12, 160 succumbo, collectanti sponte, sed
 dissimulanter, cedo.

I N D E X.

- ὑποκτάκλις 12, 153 accubitus inferior, vel concessio quae-
cunque.
- ὑποκορίζομαι 12, 140 proprie infantem ago sermone. Hi, &
apud hos α diminutivis utuntur: nomina rerum prout
ipforum refert β) in meliorem partem γ) in peiorem,
corrumpunt. Haec tria significat ὑποκορίζ.
- ὑποκρέκειν 12, 12: leuiter (& velut periculi tantum faciendi
causa, vel intendendī) fides pulsare.
- ὑποκριτήριον. I, 15 basis quaedam crateris, tripes forte vel
quacunq; forma elaborata.
- ὑποκριτής 12, 30 actor, isque vel σατυρικὸς qui iocos lasciuos
spargit, vel κωμικὸς, & ipse iocofus ac petulans, vel τραγικὸς
feueris & grauis.
- ὑπόκωφος 12, 87 furdaster.
- ὑπολαμβάνω 14, 85 puto, at 1, 22 fuscipio, h. e. respondeo.
- ὑπόληψις 13, 32 opinio.
- ὑπολύεσθαι 10, 1, 12 discalceari.
- ὑπολήσσω 5, 9 verecundor, subuereor.
- ὑποπλος 12, 84 suspectus.
- ὑποσοίω 12, 235 adulari, canum proprie.
- ὑποσοκείζειν 12, 240 supplantare.
- ὑποσέλλειν 14, 67 remittere, contrahere se metu.
- ὑποσέλλομαι 12, 181 id.
- ὑποσφάννυμι 15, 3 substerno.
- ὑποτίθειμι 10, α, 7 propono.
- ὑποτιμάσθαι 9, 48 litem suam ipsum aestimare. V. N.
- ὑποτρέχω 5, 4 ὑποδραμῆν ληστὰς cursu assequi, per compendia
quaedam illis occurrere.
- ὑπότυφος 12, 87 coecutiens, imbecillo visu praeditus.
- ὑπὸς 12, 167 subdolos, vt sub cicatrice latens pus.
- ὑπουργία 12, 23 ministerium, officium.
- ὑποφωνέω 12, 72 succlamo, cum laude.
- ὑποχείριος 13, 11 obnoxius, qui in potestate est.
- ἕπιος 2, 24 fipinus.
- Τριῶσι 13, 0.
- ἡ ὑστερία 10, 3, 6 aut ἡμέτερα intell. postridie, aut ἡώρα, locus
posterior.
- ὑφαίνειν 2, 3 texere.
- ὑφάπλω 4, 42 succendo, ignem subiciio.
- ὑψηλομοι 6, 30 monstro, indico, praecundo.
- ὑψίωμαι 12, 97 remitto.
- ὑψίω 12, 236 submitto.
- ὑψορέω 12, 21 suspicor.
- ὑφομέω 12, 198 insidior, subeo insidiarum causa, ab ὄρμος
statio nauium.

Φ.

- Φαίτρα 12, 55 Thesei uxor, Hippolyti priuigni amore infamis,
 cuius hic verba reperuntur ex Euripidis Hippolyto.
 Φαίτρος 9, 57 lactus, hilaris.
 Φαίδων 7, 44 Socratis familiaris.
 Φακή 10, 18, 7 lens.
 Φακός 12, 81 maculam vel næuum lenticulari forma notare
 videtur.
 Φάλαρις 12, 143 Siculorum tyrannus.
 Φαληρεὺς 14, 8 patronym. Φαληρεὺς pagus & nauale Attic.
 Φάρμακον 12, 221 pigmentum.
 Φαρμάκκις 3, 10 Artabazi pater.
 Φάρος 15, 14 appellat. Φερκώριον, vbi vid.
 Φάρυγξ 4, 12 guttur.
 Φαυλίξω 7, 112 vīpēndo, contemno.
 Φαυλός 5, 69 vilis.
 Φαυλότης 12, 78 prauitas.
 Φειδωλία 10, 1, 1 parsimonia.
 Φενάκιζειν τιὰ 14, 43 decipere, imponere.
 Φεύγων δίκην 10, 18, 3 reus. Illud δίκην saepe omittur.
 Φευκτός 13, 54 fugiendus.
 Φήμη 9, 22 q̄men ex voce hominis captum. V. Chrest. Plin.
 Φήμη τῷ θυεῖρα 1, 88 augurium, vel vaticinium somnii.
 Φήμη 6, 4 vox diuina monitrix, affinis Ebraeor. *siltac vocis*.
 Φθάνειν 8, 7 praeuenire, occupare. ἔκ ἂν Φθάνοις λέγων 8, 79
 non praeueneris me *dicendo*, h. e. non citius mihi dixeris,
 quam audire ego cupio.
 Φθεῖρ 2, 17 pediculus.
 Φθορά 4, 3 corruptio, interitus.
 Φθάρος 4, 32 idem.
 Φιάλη 5, 96 phiala, poculum maius, ex quo hauritur cyatho.
 Φιλαθήναιος 14, 63 Athenarum amans.
 Φιλατίας 11, 31 querulus, morosus, causas indignandi quaerens.
 Φιλεῖν τῷ στόματι 2, 40 osculari, plena phrasis, vnde intelligitur,
 quid in verbo, cum hac notione ponitur, sit intelli-
 gendum.
 Φιλέτωρος 12, 135 amans sociorum.
 Φιλόγεως 11, 21 risus amans.
 Φιλόδοτος 8, 146 liberalis, qui libenter donat.
 Φιλόζωος 11, 30 vitae (suae) amans & animalium 7, 79.
 Φιλοκλέων 12, 77 rerum pulchrarum & honestarum sum stu-
 diosus.
 Φιλόκαλος 5, 75 pulchrarum rer. studiosus.
 Φιλοκόλαξ 12, 4 adulationis amans.

I N D E X.

- Φιλοκράτης 14, 57 Demagogus Athe. proditor libertatis.
 Φιλομαθῆιν 12, 175 literas amare.
 Φιλομαθῆς 5, 3 discendi cupidus.
 Φιλόνεικος 8, 123 contentiosus, aemulus, in bonam partem.
 Φιλονικός 11, 7 victoriae cupidus.
 Φιλονικεῖ 8, 92 esse Φιλόνικον.
 Φιλότακτος 12, 19. d. amans aui, Antiochi cognomen, amici
 Plutarchi.
 Φιλοποσία 8, 116 potandi amor, ebrietas.
 Φίλοςοργος 5, 67 ad amorem naturalem propensus, pius.
 Φιλοσυνῆθης 12, 138 consuetudinis & familiaritatis amans.
 Φιλότιμος 11, 7 honoris cupidus.
 Φιλοτίμως 15, 16 ambitiose, certatim.
 Φιλοφρονῆμαι 13, 18 comiter accipio, vt amicum tracto.
 Φιλόφρων 8, 146 beneuolus, humanus.
 Φιλοχρήματος 11, 8, diuitiarum amans.
 Φίλτρον 8, 79 illicium, amoris conciliandi medicamentum.
 Φιλώτας 12, 219 amicus infelix Alexandri M.
 Φλεγμάειν 12, 198 ardere, incensum esse.
 Φάιναφος 14, 29 nugae.
 Φλόγωσις 4, 12 inflammatio.
 Φλαυρία 12, 107 nugae.
 Φλύκταινα 4, 16 pustula.
 Φοίνιξ 10, 16 palmula. 2, 100 auis fabulosa.
 Φοιτῆν 1, 72 frequentare, ire solere. Φοιτῆντας Ion.
 Φορὰ 11, 55 prouentus, rerum simul crescentium vel matu-
 rescentium multitudo, aetas, *der wuchs*.
 Φορβεία 12, 145 capistrum, quo utebantur ad os custodiendum,
 moderandumque spiritum, tibicines.
 Φόρος 1, 19 tributum, vectigal, a ferendo dictum.
 Φρέαρ, ατύς 4, 7 puteus, cisterna, a κρήνη certe hic distingu.
 Φρίσσειν 10, 17, 9 horrere.
 Φρονεῖν μείον 9, 51 & 54 minui animo, animum demittere.
 Φρόνημα 14, 40 sensus de rep. voluntatis est, vt σύνοσις ἰπ-
 tellectus.
 Φρύγανον 15, 12 farmentum.
 Φρύγες 1, 26 in Croesi ditioe.
 Φρυκτώριον 15, 14 specula, vnde ignis ope signum datur, Pharis.
 Φρύων, ωνος 14, 57 Demagogus Athen. proditor libertat.
 Φυγάς, ἄδος 14, 1 exul, profugus.
 Φυλαὴ Περσῶν δάδεκα 5, 13 vt Iudaeorum 12 tribus.
 Φυλακὴν ἔχω 1, 76 obseruo, curo.
 Φυλέτης 10, 12, 10 tribulis.
 Φῦμα 12, 176 tuber praeternaturale a φύομαι vt nostri *eis*
gewacchs.

I N D E X.

- Φύμι Φύω 5, 3 nascor, natura sum. Κροκόδειλος ἔκ ἔφυσε γλαῖσσαν 2, 87 natura non habet, non producere solet.
 Φύς 13, 60 natus.
 Φυσάω 2, 11 subigo, vnde φύραμα.
 Φύσα 5, 61 flatus (ventre conceptus.)
 Φύσιν ἔχει 2, 71 fieri potest.
 Φύω V. Φύμι.
 Φωκεὺς, Φωκείς 14, 34 Phocenses, Phocidis incolae, cuius caput Delphi. Alii Φωκαεῖς Phocaeenses in Ionia.
 Φωνήεις, εντος 8, 140 loquendi facultate praeditus.
 Φῶς 12, 17 vir.

X.

- Χαίνο 2, 90 hio.
 Χαίρεκράτης 8, 69 Socratis auditor.
 Χαίρε-Φών 7, 44 & ipse.
 Χαίρω χαίρετε 14, 8 morientium vox, *Valere*.
 Χαίρωνεία 1, 46 pugna secunda Philippi adu. ciuitates Graeciae nobiles.
 Χαλεπώνεν 8, 40 indignari, rixari, sic. 8, 75 de canibus.
 Χαλεπότης 8, 55 difficilis natura, asperitas morum.
 Χαλκείον 10, 9, 8 ahenum.
 ἡ χαλκίοικος 3, 47 Mineruae epith. apud Graecos, non templi nomen, quod aereum cum esset, Deae nomen dedisse potest.
 Χαλύβες 1, 26 in Croesi ditioe populus.
 Χαμυλέων 12, 70 animal, colores mutans.
 Χάμιψα 2, 93 Crocodilorum nomen Aegyptium.
 Χάρης, υτος 14, 41 Dux Athen. malus.
 Χαρίζομαι 1, 85 gratificor, obsequor, condono. κεχαρισμένον 8, 10 gratum, iucundum.
 Χάριλλος 12, 124 Lacedaemoniorum Rex.
 Χαριστήρια 6, 4 int. ἱερῆα sacra gratis agendis vel gratulatoria. Affine Ebr ἡγη.
 χαρτίον 12, 174 charta.
 χαυλιόδης, ονλος 2, 87 exfertus, dentis epith. alias ipsius bestiae, quae exfertos dentes habet: 2, 98 ipsum dentem exfertum notat.
 χαῦνος 12, 165 latus, fungosus, vacuus.
 χειμεριώτατος 2, 83 maxime hibernus.
 ἐκ χειρὸς 5, 72 cominus.
 χειροῦτης 2, 92 manuctus, quae vox simili quasi moneta signata est.
 χειρομακτρον 5, 83 mantile.
 χειροομαι 7, 98 subigo, domo.

I N D E X.

- Χείρων* 12, 162, b Centaurus Achillis nutriticus.
Χελιδών 10, ζ, 8 hirundo.
Χερρόβησος 14, 34.
Χερσαίος 2, 83 terrestris, a *χέρσα* vnde & Cherfonefus.
Χήν 2, 20 anser.
Χηναλώπηξ 2, 99 avis nomen, quasi tu dicas vulpanfer vel anferitulpes.
Χήτος, εος 12, 45 inopia, a *χατῆν* egere.
Χίων 8, 26 nix.
Χοιρεῖον (κρέας) 13, 40 suilla.
Χολή 4, 14 bilis.
Χολίκιον 10, 3, 5 intestini frustulum, dim. a *χόλιξ*.
Χυμῶς 12, 42 succus.
Χορηγεῖν 14, 71 fumtus magnos reip. causa facere. Al. fumtus choris & ludis publicis praebere.
Χορδς 6, 1 pompa religiosa.
Χῶα V. *χωνύω*.
Χραίνω 13, 6 polluo.
Χρᾶν 10, ι, 9 mutuo dare.
Χρῆ 12, 117 c. acc. perf. & gen. rei, opus est.
Χρήζω 1, 82 peto, al. indigeo. Rebus natura coniunctis verbum vnum accommodatum, vt *δεῖ, δίσιμου, εὐδέης*.
Χρήμα *συδς μέγα* 1, 66 ingens aper. add 1, 68.
Χρηματίζειν 10, ζ, 5 de re seria agere.
Χρηματίζεσθαι 8, 120 rem facere, diuitias parare.
Χρησμάθειν 9, 64 vaticinari.
Χρησῆριον 4, 54 oraculum.
Χρόνος 2, 78 annus.
Χρόος, χρῶς 10, ι, 12 cutis.
Χρυσόκομος 2, 101 aureus, pennarum epith.
Χρυσούφης 15, 3 auro textus.
Χρυσοφορεῖν 15, 5 aurum (in veste) habere.
Χρυσοχάλινος 5, 73 aureum frenum habens.
Χυτῶς 2, 92 fufus ex metallo.
Χύτρα 10, ι, 2 olla.
Χώμα 15, 17 agger, cumulus.
Χωνύω 13, 50 adaggero, aggere obruto.

Ψ.

- Ψαύω* 7, 87 attingo, offendo: 12, 48 tracto, demulceo.
Ψέλλιον 5, 69 armilla.
Ψευδρακλής 12, 165 ficticius Hercules.
Ψεύδομαι τῆς δόξης 3, 39 fallor sententiae vel opinionis, h. e. sententia me fefellit.
Ψευδέχρυσος 12, 20 aurum mentiens, subaeratus.

Ψήφισμα

I N D E X.

- ψήφισμα 14, 43 decretum, plebiscitum.
 ψήφος 2, 14 calculus (ad suppotandum.)
 ψήφος 2, 21 reprehensio.
 ψοφοδενδρῶν 12, 197 strepitum expanescens.
 ψυκτήρ 12, 59 vas eluendis poculis, forte etiam crater, tem-
 perando aqua vino.
 ψυχὴ σίτον ἢ προσίεται 6, 8 facultatem animalem notat, vt
 laepe ψῆν Ebraeorum.
 ψύχος 5, 34 frigus.
 ψυχρομετρέω 12, 63 frigida lauor, vel perfundor.
 ψυχροποτεῖν bibere frigida.
 ψυχρῶν 10, 797 frigide, insipide.

Ω.

- ᾠδεῖον 10, 8, 5 Odeum, locus cantorum exercitationibus &
 certaminibus destinatus.
 ἄλλοι 2, 12 pro οἱ ἄλλοι, caeteri. GRON. scribit ἄλλοι.
 ἄμοσπλάτη 13, 42 scapula.
 ἄμος 2, 4 humerus.
 ἄμδς 8, 146 crudelis.
 ἀμότης 12, 143 crudelitas.
 ᾠν epenthet. inter compositum per emesin diuisum 2, 29
 no. k.
 ἀνητής 10, 1α, 4 emtor.
 ἄνιος 11, 59 venalis.
 ἄρα 8, 6 pulchritudo.
 ἄρος 13, 37 Aegyptior. Deus.
 ἄρωπος 14, 68 Boeotiae vrbis.
 ᾠ: ἑκατος 4, 28 vnusquisque.
 ᾠχρίαω 15, 3 palleo.

O M I S S A.

p. no. f. 134, 3 ἐπιτήδειον

In Indice.

- ἄγαμαι 9, 10 admiror, magni facio.
 ἀμφὶ οἱ ἀμφὶ Θράσυλον καὶ Ἐρασινίδην 7, 9 Chrasylus & Erasinides
 cum collegis.
 ἀυτολήκιδος 12, 25 qui ipse sibi, propter paupertatem, lecythum
 gestat in balneas: parasiti epitheton.
 βίος οἱ κατὰ τὸν βίον 13, 72 qui nunc viuunt, in communi vita.
 βαλεῦν 7, 8 Senatorem esse.
 τὰ δέδμενα 12, - - -

